

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Getty Research Institute

https://archive.org/details/ioannislvcidisam00luci

IOANNIS LVCIDI SAMOTHEI VIRI CLARISSIMI OPVSCVLVM DE EMENDATIO nibus temporum ab orbe condito ad vſque hanc ætatem noſtram iuxta veram ac rectam chronogra- phiam ex antiquis ac probatiſſimis authoribus.

In hoc volumine habentur hæc.

Emendationes temporum ab orbe condito.
Canones in tabulam perpetuam temporum.
De vero die paſſionis Chriſti.
Epitoma emendationis calendarij Romani.

Venetijs Anno. M.D.XXXVII.

Tabula Alphabetica ad omnes ſequentes libros de temporibus.

Pontifices Romani in libro. 8 .per Alphabetũ ſm ordinẽ numeri.

FINIS.

Imperatores Romani in libro.9.p Alphabetũ ẽm ordinẽ numeri.

REVERENDISSIMO D.D. NICOLAO ALEmano Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Capuano, tituli Sancti Xysti ex ordine prędicatorio assumpto: F. Ioannes Maria de Tholosanis ex colle vallis Elsæ eiusdem ordinis. S. P. D.

Ortalium gesta præclara quæ sunt memoria digna Reuerendissime Pater in scriptis redigere, non minus necessarium censeo, q̄ scientias rationales, & physicas atq; mathematicas codicibus tradere: quoniam eiusmodi scientias quilibet homo ingenio præditus per seipsum rationis discursu adinuenire potest: sed historias præteriti & longi temporis cognoscere nemo valet: nisi qui eas olim descriptas legerit. Nec sufficit rerum nudas historias texere: sed necesse est quo tempore fuerint ipsas enarrare: vt certiorem ex eis notitiam capiamus. Vnde & ipsas historias, Chronicas id est temporales merito nuncupamus. Quapropter excellentissimus historiographorum omnium Moyses, & cæteri diuinorum librorum, qui canonici vocātur, authores in suis narrationibus iuxta hebraicam veritatem, tempora fidelissime conscripserunt. Hos imitati sunt nōnulli Ethnicorum: qui publica & probata fide annalium suorum gesta scripsere: sicuti Berosus Caldæus, Metasthenes Persa, Manethon Aegyptius, Philo Hebręus, & alij quamplures imitatione digni. Nonnulli tamen scriptores, historiarum tempora neglexerūt. Alij autem ipsa tempora non absq; manifestis mēdacijs, suis voluminibus inseruerunt. Quidam vero sequentes priuatas opiniones posuerunt tempora quæ putauerunt vera, cum tamen falsa comprobentur ex probatis authoribus publicæ fidei: & ex hebraica veritate in scriptura diuina recte intellecta, in qua falsum non inuenitur. In plurimis etiam codicibus reperiuntur tempora falsò annotata vitio scriptorum longi temporis processu, nec non & negligētia chalcographorum imprimentium libros. Hinc est q; Philo hebræus in libro, quē prenotauit Breuiarium temporum, emendauit ipsa tempora iuxta hebraicam veritatem ab orbe condito ad vltimam euersionem Hierusalem. Temporibus autem nostris Ioannes Annius Viterbiensis, emendauit ipsa tempora à mundi creatione ad aduentūm Domini, secutus in omnibus canonicam scripturæ sacræ veritatem ac Philonem Hebręum. Porrò Ioannem Annium imitatus est Bartholomæus Fontius presbyter in suo breui opusculo. Sed in hoc

parumper errauit, quia supra veram computationem hebraicam ab exordio mundi ad Christi resurrectionem proprio sensu, septem addidit annos: vt.s. plene compleret quartum annorum millenarium. Post hæc Ioannes Nauclerus in suis Chronicis iam in Alemania impressis, licet annos enumeret iuxta communem Græcorum computationem: hebraicam tamen non intermittit: secundum quam adiungit ante Christum tantummodo duos annos supra veram supputationem. Tandem emendationes temporum verissima computatione descripsit dominus Ioannes Lucidus natione Gallus ac professione sacerdos eruditissimus: qui ab orbe condito ad ætatem nostram, tempora iuxta veritatē hebraicam ita elucidauit, vt merito Lucidus cognominari debeat. Cum autem opus suum, vberius ac perfectius reddere cuperet: ex meo breuiloquio temporum in quo & collegeram fideliter emendata tempora, me sibi consensum præbente plura excerpsit, & operi suo inseruit. Nam & ego arbitratus sum maioris authoritatis esse opus si sub nomine Ioannis Lucidi quàm si sub meo nomine prodiret in lucem. Idcirco sponte assensum præbui, vt mei labores sibi ascriberētur, sicut & fecit Pamphilus martyr, qui suas lucubrationes Eusebio Cæsariensi episcopo in suo libro de temporibus condonauit: vt opus maioris esset æstimationis tam ipsius Eusebij præcellenti authoritate: quàm ipsius Pamphili solerti ac diligenti computatione. Lucidus ergo tandem hoc opus certe arduum & summa commendatione dignum ob communem omnium vtilitatem ad perfectum duxit: quoniam non solum seculares historias quo ad ipsa tempora, quibus mensurantur, ad veritatem conuertit: sed & gesta quæ in diuinis eloquijs diuino spiritu traduntur per ipsa emendata tempora clarius enitescere fecit, dum eorum obscura, plano ac breui eloquio in lucem pandit. Quis enim absq; hoc libro ad plenum cognoscere potest ipsum tempus, quo filius Dei carne assumpta mundum redemit? Patriarcha nanq; Iacob ipsum tempus sub ęnigmate prædixit in libri Geneseos calce dicens. Non auferetur sceptrum de Iuda, nec dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est. Hoc si quidem tempus iandiu completum Iudæi adhuc futurum falsò præstolantur, dum temporum ignorantia laborant. Quis etiam absq; hac temporum emendatione hebdomades Danielis enucleare valet? Scimus enim quanto labore diuus Hieronymus, earum exordium, medium, ac terminum inquisierit, plures ac diuersas authorum opiniones adducens in commentarijs suis super Danielem

prophetam. Citat enim Africanum in quinto temporum volumine. Eusebium quoque Pamphili in octauo libro. Insuper & Hippolytum, Apollinarem Laodicenum, Clementem Alexandrinæ ecclesiæ presbyterum, Origenem ac Tertullianum in libro contra Iudæos: tamen indecisam hanc inquisitionem reliquit. Ait namque idem Hieronymus ibidem. Scio de hac quæstione ab eruditissimis viris varie disputatum: & vnumquemque pro captu ingenij sui dixisse quod senserat. Quia igitur periculosum est de magistrorū ecclesiæ iudicare sententijs: & alterum præferre alteri, dicam quod vnusquisque senserit lectoris arbitrio derelinquens, cuius expositionem sequi debeat. hæc ille. Lucidus autem luce clarius hanc quæstionem facile emendata temporum ratione dissoluit. Quid dicam de tempore vitę Christi, scilicet quo āno conceptus, natus, & passus, quot quæstiones emergunt? quæ in hoc libro aperte soluuntur. Quapropter idem author ad euidētiorem sensum, edidit canones in tabulam perpetuam temporum: & aliud opusculum de vero die passionis Christi: ac tempore totius vitæ ipsius. Adiunxit & epitoma emēdationis Romani calendarij iam collapsi. Ne igitur opera eius incognita lateant post authoris decessum: statui pro communi vtilitate prædicta opuscula in vnum codicem redigere: & ipsa calchographi impressioni tradere, sicut alias per literas meas dominationi tuę notum feci. Vt autē hoc opus adhuc maius authoritatis robur obtineat, consilio ab amicis accepto, decreui id Reuerendissimę dominationi tuę dedicare ex antiqua inter nos mutua beneuolentia: & præcipue cum ex ordine nostro prædicatorio olim assumptus fueris ad archiepiscopatum Capuanum: & nunc denuo ad apicem Cardinalatus Romanę ecclesię: non pecunia & muneribus: sed virtutibus, ingenio, solertia, atque doctrina. Accipe igitur hoc munus ab authore & ab eius coadiutore plurimo labore confectum: & me continue ama: sicut ego te semper diligo. Valeat Reuerendissima. D. T. Datum Florentię die. 15. Octobris Anno Domini. M.DXXXV.

Versus in laudem voluminis.

Marcus Casalis Geminianensis ad lectorem.

Tempora lapsa diu, multosque ignota per annos,
Et fuerant multis iam variata modis.
Sæpe fides hinc historiæ est quod nulla videtur

Nulla, nefas, ſcriptis hinc & habenda ſacris.
Aſt modo tam paruo redduntur clara libello,
Nõtaq; ſunt cunctis, q̃ ſua nota domus.

Auguſtini Margacti Geminianenſis epigramma.

Tempore quo Babylon, quo Memphis, Græcia, Roma
Creuerit, & Regum prȩlia & arma ducum,
Lucidus hoc libro, quo non præſtantior alter
Explicat, & veræ conſulit hiſtoriæ.
Non fictas res lector habes, quas Græcia mendax
Proſequitur: non hic grandia monſtra leges:
Eruta ſed certis annalibus, ordine certo
Geſta virûm, hæc vero, verius ipſe notat.

Matthȩus Gambacurta preſbyter Senenſis alibrum.

Docte liber propere dominam te confer in vrbem,
Et pia Clementis baſia da pedibus;
Dicq; requirenti quid paruo corpore geſtes,
Temporibus reddo nomina clara ſuis.

Idem ad d lectorem.

Reges, Pontifices, viroſq; claros,
Et qui ſyderea fruuntur aula,
Vis recto ordine ſcire quo fuere
Omnes tempore? perlege hunc libellum,
Quo lecto peream, niſi eſſe lucem
Dices in tenebris micantiorem
Quàm Phœbum medio die nitentem:
Qui tanto eſt tibi gratior futurus,
Quàm quæ ſunt reliquis notata chartis,
Quanto ſunt meliora vera falſis.

Idem ad librum.

Curtas intrepidus licet libelle
Quò mittit genitor tuus, nec vllos

Ronchos pertimeas. statim placebis,
Et semper. meliora nemo legit.
Te: nec posteritas leget. quis alter
Eduxit tenebris libellus omnes?
Paruo est corpore, veritas fidelis.
Quam magnis dubia fide anteponunt
Docti codicibus. Legeris ergo
Solus delitię peritiorum,
Dum coelum innumeris micabit astris.

Hercules Burghesius nobilis Senensis ad lectorem.

Nobilitas, studiumq; authoris perdita, Clemens
Septimus è coelo ni cecidisset, erat.
Cuius more fouet cunctos clementia. flores
Carpsit apis: dat herus commoda; mella fluunt.

EMENDATIONES TEMPORVM IN DVAS partes diuisę. In prima parte quæ Canonica dicitur, conti/ nentur temporũ canones libris decem ab orbe condito ad etatem nostrã, iuxta rectam chronographiam ex antiquis,& probatis authoribus,per Io/ annem Lucidum Samotheum.

Proemium authoris.

Emporum Canones ad rerum gestarum integram noti
tiam adeo pnecessarij sunt: vt absq; ipsorũ cognitione
siquis historiarũ scientiam sibi voluerit arrogare/semet
ipsum deludit/cũ omnia quę motui subiecta sunt, me/
tiri tẽpore oportere nulli dubium sit: & id quod mensu
ra dirigitur absq; metiente ad plenũ cognosci nõ possit. Quapropter
chronographi,& historici, qui neglecta tẽporum ratione hominum
gesta describunt merito reprehendi possunt. Qui vero eadẽ gesta ple/
na fide proprijs tẽporibus exprimũt, summa proculdubio cõmenda/
tione digni sunt. Talis profecto fuit Moises pręclarissimus propheta
rum in omni ægyptiorum scientia eruditus:antiquus origine:genere
nobilis:Deo proximus:miraculis ac sanctitate ĩsignis:ac dux Hebrai/
ci populi. Qui res gestas ab orbe condito tanta veritate cõscripsit, vt
nullus inter ethnicos historicos ei vllo modo comparari possit. Suo
nãq; Pentateuco hoc est quinq; sacris voluminibus,nõ solum pręsen
tia quę ipse oculis cõspexit quo tempore acta sint Hębreo sermone di
gessit:sed & pręterita ceteris mortalibus penitus ignota de mũdi crea
tione diuino spiritu afflatus in lucẽ edidit:& futura quę iam adimple
ta cõspicimus eodem spiritu manifeste prędixit, vt merito cęteris prę
ponẽdus esse censeatur. Hunc vnitati sunt authores illi, qui fideli nar
ratione scripserunt ea quę subsequuta sunt tẽpora: quorũ libros tan/
quã spiritu Dei editos,Ecclesia catholica inter canonicos recipit. Sa/
cræ igitur historię quę vera sunt cõtinent:& nihil falsum reperitur in
eis nisi forte scriptorũ vitio:quod tamẽ facile ab Eruditis emẽdari po/
test. In cęteris vero scriptoribus quãdoq; vera & interdum falsa: & in
quibusdã aperta mẽdacia ex industria scripta reperiunt: quę quidem
tanquã erronea cõuinci possunt ex eis qui vera scripserunt. Quare ca
uendum est à nõnullis authoribus Gręcis qui multa mendacia veris
historijs ĩseruerũt teste Iuuenale Aquinate qui ait in Satira, Et quic/
quid Gręcia mẽdax audet in historia. Methastenes quoq; persa in li/

bro de Iudicio tẽporum,& annaliũ Persarum idem attestatur dicens. Qui de tẽporibus scribere parant necesse est illos nõ solum auditu, & opinione chronographiã scribere:ne cũ per opiniones scribũt vti gręci,cũ ipsis pariter & se,& alios decipiant,& per omnẽ vitam aberrent. Hinc est ẽt q̃ quidam latini scriptores qui græcos imitati sunt, multa falsa quę tamen putauerũt esse vera scripserũt. Veraces ergo tantũ modo sunt regrendi. Illi vero authores magis veridici censendi sunt, siue sint ethnici siue fideles: qui vel tempore: vel loco: vel officio vera scripsisse cõprobantur. In antiquis enim historijs,authoribus tẽpore prioribus magis creditur: quoniã tanquã propinqores de rebus ipsis gestis certiorẽ habuere notitiã. Ita etiã in gestis loci alicuius, ibidem habitantibus & ex visu ea describentibus, maior adhibetur fides quã alijs absentibus,& ea solũ narrãtibus ex auditu. Pręcipue vero authores illi recipiẽdi sunt qui ex officio publico, & fide probata scripserũt. Dicit enim idem Methastenes in eodem libro. Neq; tamẽ omnes recipiendi sunt qui de regibus scribũt: sed solũ sacerdotes illius regni penes quos est publica & probata fides annaliũ suorum:qualis est Berosus. Nam is Caldeus omne tẽpus Assiriorũ digessit, ex antiquorũ annalibus. Hęc ille. Ex his probari potest neminẽ de antiquis tẽporibus ante Christi ortum recipiendum esse nisi annalibus quatuor Monarchiarum conueniat. Et in Monarchia quidem Assiriorum quia publica fide scripsit Berosus, pręcipue in eius descriptione recipitur: & Persę eum sequuti:ex quibus est Methastenes: & Gręci ex quibus sunt Xenophon in ęquiuocis, & Archilocus, & Eusebius. Reijciuntur à temporibus huius Monarchię Assiriorum qui priuatas opiniones contra publicam probatamq; fidem scribunt: vt ex gręcis Herodotus, Hellanicus, Agysilaus, & ex Latinis. Iustin⁹, Gellius, & Orosius. In secũda vero monarchia Persarũ, & Medorũ author publice fidei fuit Methastenes Persa: & Ecthesias Gnidius vt in. iij. libro Diodorus affirmat. Reijciũtur in ea Iosephus ex hębreis: & Clemẽs, Tatianus, Aphricanus, & Eusebius ex gręcis quia priuatas opĩones sequuti cõtra publicã fidẽ ponũt reges & tpa q̃ in bibliotecis, & annalibus nõ reperiuntur. Nam & cõtra omnẽ publicã fidem scribunt Cyrum ante dedisse licentiã hebreis in Babylone captiuis: & ipsum etiã mortuũ quã Babilonia Darius eius auũculus potiret̃. Proinde idem Eusebi⁹ quoniã in tertia Monarchia gręcorũ, & in quarta Romanorum publicam annaliũ fidem sequitur, in vtraq; recipit̃. Similiter & Philo hębreus verax in omnibus cõprobatur: quia nec in vno quidẽ mense discrepat quin fidelissime ad vnguem oĩa & singula tẽpora de-

scribat. Reijciũtur in his. Iosephus & Talmudiste qui in multis temporibus de publico mendacio cõuincuntur. Licet enim Iosephus vt plurimũ historię veritatẽ sequatur: in tẽporibus tamẽ sępe fallitur: & cęteris ac sibi ipsi quo ad ipsa tẽpora sepissime inuenitur cõtrarius: vt patet in libris antiquitatis. Iudaicę & in alijs: quãuis aliqua in libris eius inuenta, vitio scriptorũ ascribi possint. Alia vero à Talmudistis putamus esse deprauata. Ad emẽdationẽ igitur tempo℞ oportet nos in primis diuina eloquia sectari: deinde ipsos qui sacras historias prosequuti sunt. Et quoniã vt dictũ est apud hębreos Philo: apud Caldeos Berosus: apud Persas Methastenes: apud Gręcos Eusebius excepta monarchia Medorum, & Persarũ: & apud Latinos Hieronymus pręsbyter scripturis diuinis vna conueniunt: ideo maximam authoritatem inter antiquos cronographos obtinent. Pręfatos igitur omnes, & nos imitantes diuino prius auxilio implorato: adhibita etiã Astronomica computatione: quę huic negocio plurimum confert: emendationes temporum destructis quorũdam scriptorum erroribus graui labore ac sudore ad cõmunem vtilitatem descripsimus, exordium sumentes à prima hominum origine ac mundi cõstitutione, ad etatem nostram. Intermissis igitur protensis historijs, breui narratione digessimus canones temporum ex diuersis regnis: & ex illis pręcipue quorum sermo diuinus meminit. Omnium vero annorum numeros in duo diuisimus tempora, videlicet in pręcedentia, & subsequentia Christi saluatoris aduentum. Quæ omnia simul decem libris explicauimus. In primo nanq; disputauimus de annorum, & temporum ratione. In succedentibus vero quatuor libris, veram annorum computationem ostendimus ex collatis inter se temporibus regnorũ quatuor videlicet Hebręorum, Italorum, Caldęorum, & Ægyptiorum. In sexto annotauimus quorundam Regnorum exordia ante Christi natiuitatem. In septimo, eiusdem Christi vitam subiunximus. In octauo canthalogum Romanorum põtificum. In nono Imperatorum Romanorũ tempora. In decimo demum gesta quædam à Christi resurrectone ad tempora nostra collegimus. Sicut autem nos hos temporum canones emendatos fideliter scripsimus: ita & à scriptoribus inde fidelissime transcribantur. Dicit enim Hieronymus in pręfatione in Esdram. Nihil prodest emendasse librum, nisi emendatio, librariorum diligentia conseruetur. Sed quoniam in annorum numeris facile contingere potest scriptoris error: ideo vbi fieri potuit eundem annorum numerum duobus modis annotauimus, videlicet in contextu verborum latino sermone: atque in margine Caracteribus

Arictmetricis, vt si contingat numerus aliquis vitiari, altet ex altero emendari possit. Ex ipsis etiam numeris exterius annotatis, annorum collectionem in calce descripsimus vt computatio ipsa facillime fiat. Erit igitur opusculum hoc perutile nō modo illis qui seculares, & hu/manas literas discunt: sed ipsis pręcipue qui literalem sensum in scri/pturis diuinis quęrunt: quoniam absq; ratione temporum multa in eis latent: quę ipsorum temporum vera supputatione manifesta red/duntur. Prolixas etiam historias in alijs authoribus quicunq; legerit: ex hoc temporum opusculo, singula eorum tempo ra reperiet: & inuentis diuersis ac varijs authorum sententijs inter se dissidentibus, eorundem tem porum dissonantiam absque multo la/bore poterit emendare.

INCIPIT PRIMA PARS ANNALIVM QVÆ CANONICA DICITVR IN LIBROS DECEM DISTINCTA.

Liber primus de annorum, & temporum ratione, ac priſcorum generatione.

PROLOGVS.

MVndum vnà cum tempore à ſummo Deo conditum eſſe fide tenemus ex verbis Moyſi: qui diuino ſpiritu afflatus in libro Geneſeos, omnia in principio, hoc eſt in exordio temporis ex nihilo creata eſſe affirmat. Quapropter ante omnia in hoc primo libro deſcribemus annorum & temporum rationem, ac priſcorum generationem: quoniam à mundi conſtitutione geſta quæ tempore metiuntur à nobis digerenda ſunt. Vnde ab ipſo tempore ſumemus initium.

De primo die ſæculi, de menſe & anno. Cap. I.

TEmpus in dies, menſes, & annos diſtinguitur. Eſt autẽ tempus numerus motus ſecundũ prius, & poſterius, vt affirmat Ariſtoteles. iiij. Phiſicorum libro. Tẽpus quidem iuxta ſanctum Thomã aquinatem, motũ cœli ſequitur. Vnde Macrobius libro Saturnaliorum. Cap. 6. dicit. Tẽpus eſt certa dimenſio: quę ex cœli cõuerſione colligitur. Eſt ergo tp̃s numerus motus ſupremi corporis cœleſtis, quod primũ mobile dicimus. Huius motu ſol rapitur ab oriente in occidentẽ et iterũ in orientẽ integro circuitu quo dies naturalis cõcluditur: dies tamen artificialis ab ortu ſolis ad eius occaſum metitur. Dies aũt naturalis quatuor & viginti continet horas ęquinoctiales, quas ęquales dicimus: dies vero artificialis, duodecim cõplectitur horas tp̃ales quas inæquales appellam⁹: de quibus dominus ait Io. ij. capite. Nõne duodecim ſunt horę diei? Similiter & nox à ſolis occaſu ad eius ortũ duodecim habet horas tẽporales, ideſt inęquales. His horis tẽporalibus vtebant̃ olim Palęſtini, Iudęi, Phœnices, Syri, Caldęi, Babylonij, & alię nationes. Nec hodie ipſarũ cognitio abijcienda eſt. Nam eorũ

ſcientia in pluribus diuinę ſcripturę dictis nobis aperit intellectum. Vt enim Matthei. 20. capite dicitur, pater familias cõduxit operarios vineę mane hora prima, tertia, ſexta, nona, & vndecima, & ca. 27. ſcribit. A' ſexta aũt hora tenebrę factę ſunt ſup omnem terrã vſq; ad horã nonam. De his horis inęqualibus lege Oroſiũ lib. 7. ca. 3. Dionyſium Areopagitã in epiſtola ad Apolliphanẽ, Macrobiũ lib. 2. de Somnio Scipionis: & Ioannẽ de monte Regio in ſuo calẽdario. Planetę vero vltra motũ diurnum ex raptu primi mobilis cauſatum: habent proprios motus in oppoſitum ab occidẽte in orientem in circulo obliquo Zodiaci propter inferiorũ rerum generationem iuxta ſententiam Ariſtotelis: & ſunt ipſi planetę numero ſeptẽ, videlicet superius Saturn⁹: deinde Iupiter: tertio Mars: quarto in medio Sol: quinto Venus: ſexto Mercurius: ſeptimo & vltimo Luna. Qua ꝑpter dierum circuitus ſeptẽnario cõpletur numero nõ prędicto ordine planetarum, ſed iuxta ipſorũ dominiũ in hęc noſtra inferiora elementa, & elementis cõpoſita. Nam vt ait Hermes Triſmegiſtus, veteres horarum temporaliũ pręcipui obſeruatores fuerũt Babylonij, qui dominium planetarũ per horas cognitũ tanquam quoddã ſecretũ paucis oſtendebant. Diem enim quęcunq; in. 12. horas & noctem in totidẽ diuiſerunt: quas planetarũ horas appellabãt: & eorum gubernationi dicauerunt: ac dies denominabãt à planeta qui prima hora diei dominium habebat. Inter omnes autẽ planetas Sol excellẽtiſſimus eſt, omnium maximus: & inter tres ſuperiores ac tres inferiores poſitus tanquam rex in medio regni ſui, lumen & virtutem cęteris effundit. Ideoq; deus primo die lucem ꝓduxit hoc eſt Solis corpus lucidũ vt author eſt Dionyſius Areopagita. 4. ca. de diuinis nominibus. Tunc enim Soli data eſt lux in diſtinctionẽ dierum, & ad virtutẽ quandam cõmunem. Quarto vero die indita eſt ei ſpecialis ac determinata virtus ad ſingularium effectuũ productionẽ vt ſanct⁹ Thomas optime declarat. Fuit ergo primus dies Solis: & prima hora illius diei ab eius ortu ipſe Sol dominiũ ſumpſit. Secunda hora eiuſdem diei dominiũ accepit inde ſequẽs inferior planeta, videlicet Ven⁹: hora tertia Mercurius: quarta hora Luna: quinta Saturnus iuxta circulum planetarum: ſexta Iupiter: ſeptima Mars: octaua rurſum Sol & deinceps eodem ordine: ita ꝙ Soli competit & hora tertia noctis & decima. Hora vero noctis vndecima regnat Venus: ac duodecima ſcilicet ante aliũ Solis ortum regnat Mercurius diſtributis vt dictum eſt ſemper duodecim horis diei: & duodecim nocti. Quod quidẽ Moyſes exprimit, dum terminum diei artificialis ac terminũ noctis ponit cum dicit, &

factum est vespere, & mane dies vnus videlicet naturalis artificialem diem cum ipsa nocte cōplectens. Nam vespere completo die artificiali: & sequēti mane cōpleta nocte integer naturalis dies perficitur: qui mensuratur ab vno Solis ortu ad alterum: & tunc cōpleta nocte ipso mane rursum oritur Sol; & incipit altera dies: cuius hora prima regnat ipsa Luna quę post Mercurium sequitur: qui pręcedēti. 12. hora noctis regnauerat. Ideoq; secūdus dies à Luna denominatur & Lunę dies dicitur: & sic deinceps terti⁹ dies à Marte nomē accipit: quartus à Mercurio: quintus à Ioue: sext⁹ à Venere: septimus à Saturno. Secundum vero hebręos numero tantūmodo distinguntur dies hebdomadę: & septim⁹ sabbatum idest requies dicitur eo ꝙ deus sex diebus cūcta creauit: & septimo quieuit ab omni opere quod patrarat. Cum ergo septē tātūmodo sint dies hebdomadę: & inde post Sabbatum quę est dies septima fiat reuersio ad primā diem Solis quę nunc Dñica dicitur ob Christi resurectionē: manifestum est mundū Dñica die creatū fuisse in ortu Solis quādo eiusdē diei, Sol dominiū habet. Sic ergo secundū ordinem creationis, dies à Solis ortu sumūt initiū: & dies artificiales præcedūt noctes. Sed hebręi post datā legē à Moyse à vespera vsq; ad vesperā enumerant dies, & celebrāt sabbata sua vt dicitur Leuit. 23. & apud eos noctes pręcedūt dies. Quem ordinem seruāt Itali: qui ab occasu Solis ad sequentē vesperam, diem horologio. 24. horarū numero metiuntur. Astrologi vero dies computāt à meridie eo ꝙ certiorem notitiā accipiant de motu Solis circulo meridiano ob rectitudinem: quā orizonte tam orientali, quā occidentali propter obliquitatem. Eadem etiā ratione mediam noctem obseruāt in cursu siderum. Hunc morem sequuntur Galli qui diem naturalem duodecim horis ęqualibus bis reuolutis metiētes semper habent horam duodecimam completam media nocte: nec non & meridie. Romani vero antiquitus diei sumebant initium à media nocte. Et quęlibet natio ad libitum, diei habet exordium. Dicit enim Macrobius lib. primo Saturnaliorum capi. 2. Populum Romanum, Marcus varro dixit dies singulos annumerare à media nocte, ad mediam proximam. Athenienses vero à Solis occasu ad Solem iterum occidentem omne id medium tempus vnum diem esse dicere. Babylonios porrò aliter. A Sole enim exorto, ad exortum eiusdem incipientem: id spatium vnius diei nomine vocare. Vmbros vero vnum, & eundem diem esse dicere à meridie ad insequentem meridiem. Hæc ille. Ex diebus igitur multiplicatis iuxta numerum Planetarū hebdomada constituitur. Ex diebus insuper collectis iuxta motum Lunę ab vno eius

congressu cum sole ad alium cōcluditur mensis Lunaris: qui constat ex diebus. 29. horis. 12. ac minutis. 44. iuxta mediū ipsius motum. Hinc necesse est, vt vna lunatio sit. 30. dierum: & altera. 29. alternatim. Fiuntq; duodecim menses lunares numero dierum. 354. Menses autem solares fiunt paulo maiores: quorū aliqui sunt. 30. dierum: aliqui triginta unius vt patet in Calēdario Romano. Ex tribus mensibus constituuntur singula quator tempora scilicet veris, ęstatis, autumni, ac hyemis iuxta duo æquinoctia duoq; solstitia. Ex cursu vero solis, annus consurgit: qui continet dies. 365. & ferè sex horas: ex quibus in quatuor annis conflatur dies intercalaris: qui & bissextilis dicitur: additis videlicet ad duodecim menses lunares diebus vndecim: & prędicto quadrante diei vt fiat integer solaris annus. Hęc omnia Moyses tanquam peritissimus Astronomus, ac Theologus insinuat dicens. Dixit autem dominus. Fiant luminaria in firmamento cœli: & diuidant diem, ac noctem: & sint in signa, & tempora, & dies, & annos. Die artificiali ac nocte simul concluditur dies naturalis. Signo cōprehenditur mensis eo q; sol quolibet mense vnum duodecim signorum pertrāseat. Tempus vero tribus mensibus vt dictū est clauditur: necnō & duodecim mēsibus integro solis cursu ann⁹ impletur.

De mense, & anni tempore quo creatus est mundus. *Cap. 2.*

QVo autē mense quo ve anni tēpore conditus fuerit orbis non est nobis aperte manifestū ex diuinis eloquijs: sed hoc sub diuersa opinione versatur. Nam licet omnes authores vnà cōueniant dicentes mundū in ęquinoctio creatum: inter se tamen differunt: quoniam aliqui dicunt ipsum conditum in ęquinoctio autūni: alij vero in ęquinoctio veris. Qui ponunt mundi principium in ęquinoctio autumnali has rationes adducunt. Prima eorum ratio hęc est quam ponit Bachon. Tūc enim fuit principium sęculi cum incipit annus apud antiquissimos: qui fuerunt propinquiores creationi orbis: quoniam mox creato mundo incœpit primus annus sęculi. Sed antiquissimi scilicet Iudęi: Ægyptij: Persę: Gręci: & omnes oriētales nationes annum incipiunt ab ęquinoctio autūni. Ergo tunc fuit mundi principium. Quòd autem Iudęi incipiant annum ab autumno ex hoc patet, quoniā tunc est anni principium quando est anni finis, cū annus sit reuolutio solaris motus ab vno puncto ad eundem in Zodiaco vt affirmat Ptolęmeus in Almagesto: & Albategni in libro de motibus

ſtellarum. Finis autem anni apud hebræos eſt in autumno vt pluri/
mum in menſe Septembri quando celebratur apud eos feſtum taber/
naculorum. Nam dicitur Exo. 23. Solemnitatem quoq; facies in exi
tu anni quando cõgregaueris omnes fruges tuas de agro. Et ſimiliter
Ægyptij, Perſæ, Græci, & omnes orientales ab ęquinoctio autum/
nali iuxta tabulas Alphonſinas accipiũt anni principium. Secunda 2
eorum ratio talis eſt. Tunc fuit mundi principium quãdo fructus &
fruges in agro colligũtur: quoniam fructus tunc ſuam perfectionem
habẽt: & dei perfecta ſunt opera vt dicitur Deutero. 32. Vnde homo
mox creatus vetitũ pomũ cõmedit: quod tunc cũ alijs fructibus fue/
rat creatũ. Sed ipſi fructus in autũno colliguntur, ergo tũc fuit mun/
di principium. Tertia vero ab ipſis hæc ratio infertur. Menſis Niſan 3
qui eſt in ęquinoctio vernali per Moyſen exod. 12. decernitur primus
in menſibus anni nõ in memoriam creationis mũdi: ſed liberationis
ab ęgyptiaca ſeruitute quæ fuit in verno æquinoctio. Nam prius Iu/
dęi in ęgypto incipiebant annum ab ęquinoctio autũnali iuxta mo/
rem ęgyptiorum vt dicit Ioſephus in primo antiquitatum capite. 5.
& ob ipſum beneficiũ liberationis ab ægypto mutatum eſt anni prin
cipium cum dicatur. Exod. 12. Menſis iſte vobis principiũ menſium
primus erit in menſibus anni, hanc opinionem tenuit Rabi Eliezer,
& quidam hebręi ſequentes eum: nec non & Bachon: & nonnulli ca/
tholici. Qui vero ponunt mundi principiũ in verno ęquinoctio prę
dictas rationes facile ſoluentes alijs rationibus innitũtur. Primo qui 1
dem dicunt non eſſe validum argumentũ cum dicitur tunc incœpiſ/
ſe mundum quando eſt anni principiũ apud antiquas nationes: quo/
niam anni exordium ad placitum hominũ eſt cum diuerſis anni tem
poribus apud varias nationes initiũ anni ſumatur. Nam apud Ara/
bes anni principium eſt media ęſtate Sole exiſtente in Leone vt dicit
Iulius Firmicus lib. 2. et Macrobius in libro de ſomnio Scipionis.
Apud ęgyptios in æquinoctio autumnali vt placet Alphonſo: quo/
niam ipſi enumerãt annos à Noatico diluuio quẽ dicunt incœpiſſe
autumnali tempore. Apud Alexãdrinos. 4. calendas Septẽbris, ideſt
die. 29. Auguſti vt refert Paulus epiſcopus Foroſempronięſis lib. 8.
primæ partis ſuæ Paulinę. Apud Romanos tẽpore Cęſaris poſt hye
male ſolſtitiũ calendis Ianuarij: ac prius tempore Romuli in Martio
iuxta ęquinoctium vernũ erat anni principium. Apud hebręos autẽ
erat anni duplex exordium vt Paulus epiſcopus Burgẽſis ex diuinis
eloquijs probat. Primum quidẽ ſumebatur ab ęquinoctio verno di/
cente domino Exod. 12. Menſis iſte ſcilicet Niſan iuxta vernũ æqui/

noctium vobis principium mensium primus erit in mensibus anni.
A quo primo mense tanquã ab exordio solemnitates cõputabãtur,
quia in mense tertio cõputato à primo mẽse fiebat festum hebdoma
darum, idest pentecostes: & in mense septimo erat festum tubarũ &c.
Similiter ab hoc principio cõputabantur gesta principũ, vt patet de
templi ędificatione per Salomonẽ: de qua dicitur. 3. Reg. 6. Factum
est quadringẽtesimo, & octogesimo anno egressionis filiorum Israel
de terra ęgypti &c. ędificare cœpit Salomõ domum domino. Secun/
dum vero anni exordium erat septimo mense quando redeunte anni
tempore cuncta cõduntur vt patet Exodi. 34. Ab hoc initio cõputa/
bantur anni qui pertinebant ad sabbatũ, idest requiem terrę: de qui/
bus dicitur Leuit. 25. Sex annis seres agrum tuũ &c. Septimo autem
anno sabbatũ erit terrę requietionis domini. A quo etiam principio
cõputabatur annus iubileus: qui post septẽ hebdomadas annorum
celebratur vt ibidem scribit. Non ergo ab initio anni accipitur effi/
cax argumentum ad probãdum orbis exordium: sed à ratione conue
niẽti principio rerum: quam sequitur Ptolemæus, & omnes antiqui
Astronomi orientales: qui licet anni principiũ habuerint in autum/
no: tamen motuũ cœlestium corporum initiũ summunt ab ęquino/
ctio verno ex ipsa cõuenienti ratione principij. Nam Ptolæmeus in
Quadripartito hoc initiũ sumit à primo gradu Arietis: quod est si/
gnum masculinum, igneum, orientale, in vernali ęquinoctio situm.
Tũc enim est principiũ veris: quod est tempus innouationis, germi/
nationis, & generationis. Dicit nãq; Alchabitius. Vocatur illa quar
ta pars circuli quę est ab initio arietis vsq; in finem geminorũ, quar/
ta calida, humida, vernalis, puerilis, sanguinea. Et Albategni in li/
bro de locis motuũ stellarum. 2. capite dicit. Primi antecessores nostri
punctũ vernalem plus cęteris aptũ initijs intellexerunt. In hoc enim
tempore post ęqualitatem, dies augmentũ ineunt, sol ascensionis ini
tium versus medium cœli septentrionalis ingreditur: caloris vires ad
ministrantur. Huius etiam natura temporis humiditati cõcordans,
caloriq; declinans initio crescendi, & rerum existẽtię assimilatur. Ab
eo ergo principium assumpserunt. Hęc ille. Secundo dicunt tempus
2 veris esse tempus perfectionis. Dicit enim Linconiensis. Decuit qui/
dem mundum tempore vernalis ęquinoctij incipere quia est tempe/
ratissimum temporum: & tempus generationis, & perfectionis. Dies
autem æquinoctialis autũnalis est in tempore corruptionis. Ex hoc
soluitur prędicta secunda pręcedentis opinionis ratio de perfectione
fructuum. Quam etiam soluit Ioãnes in sua summa Anglicana pri/

ma parte distinctio.prima,capite primo dicens. In ęquinoctio autũ-nali fructus nõ sunt in sua maxima perfectione quia tunc perfectum est in diminutione. Et non obstante ꝙ tunc arbores fructus habeant maturos & cęterę plantę: eorum tamen perfectio cito deficit eo ꝙ ad tempus illud appropinquat hyems quæ corruptionis occasio est re-rum inferiorũ. Sed in ęquinoctio vernali omnia tẽdunt ad suam per-fectionem,& ad incrementũ:nec ex tunc ex maiori parte anni hyema lis tempestas nocebit. Vnde ex simili causa dicunt omnes Astrologi domos sequẽtes angulos,maioris esse perfectionis,& fortioris domi-bus cadẽtibus ab angulis: eo ꝙ sequentes sunt in acquirẽdo suas per fectiones:cadentes vero in deperdendo. Sic & ista inferiora in vernali æquinoctio acquirunt suas perfectiones: & in autumnali deperdunt eas. Cuius signum est quia statim post æquinoctiũ autumnale folia cadũt de arboribus, & omnia virẽtia marcescunt. Item in quibusdã terris,& regionib⁹ fructus sunt maturi, in ęquinoctio autumnali:& in quibusdam diu ante: & in alijs diu post: & ideo non procedit nec vrget illud argumentũ. Hęc ille. Vnde in principio mundi deus etiã veris tempore creauit fructus maturos, & pręcipue in Paradiso volu ptatis loco amęnissimo, vbi sunt omni tempore continui fructus,& ibi Adam vetitum pomum cõmedit. Patet etiam nauigantibus sub circulo ęquinoctiali ꝙ in illis insulis bis in anno colliguntur fruct⁹.

Tertio dicunt Moysen anni principium instituisse,ex ordinatione di uina tempore veris non solum ex beneficio liberationis ex Ægypto: sed etiam quia tunc creatus fuerat orbis, vt Rabi Iosue hebræus, & qui sequuntur eum probare conantur. Dicũt enim ꝙ hebręi ante in-gressum eorũ in ęgyptum annum incipiebãt ab æquinoctio vernali ex antiqua patrũ consuetudine: qui nouerãt mũdum creatũ tempo-re veris:& huic cõuenit Glossa quę dicit super illud Gen. 35. Egressus autem inde Iacob venit verno tẽpore quo scilicet factus est mũdus: sed quoniã diu manserunt in ęgypto:ideo tunc sequuti sunt cõsuetu dinẽ ęgyptiorum qui ab autũno annum exordiebantur. Vnde bene dicit Iosephus. Hi scilicet hebręi in ęgypto annũ constituerũt. Non enim erat necesse constituere annũ in ęgypto nisi prius aliter annũ in ciperent antequã ingrederẽtur ęgyptũ. Qua propter deus eduxit po-pulum suũ de ęgypto eo tpe quo creatus est mũdus vt reduceret anni principiũ sicut erat ab exordio mundi: & vt diuerteret populũ suũ ab ęgyptiorũ cõsuetudine. Secundũ Iosephũ ęgyptij incipiebant annũ ab autũno qñ fuit diluuiũ Noę: qđ incœpit vt ipse Iosephus testa-tur mẽse secũdo ab ęquinoctio autũnali:quãuis aliqui exponãt illud

Gen.7. Anno sexcẽtesimo vitę Noę mense secũdo incœpisse diluuiũ vt referatur secũdus mẽsis ad ętatem Noę: hoc est ꝙ inundare cœpit diluuiũ mense secũdo post sexcentesimũ annum ipsius Noę: nõ mẽse secundo siue veris, siue autũni vt alij exponunt. Permisit tamen Moyses in sabbato requietionis terræ, & Iubilei vt ab autũno Iudæi etiã aliquo modo sumerẽt anni exordiũ ob fructuũ collectionem. Nec tamen in scripturis diuinis ille mẽsis fructuũ dicitur prim⁹ sed septim⁹, quoniã apud hebręos principale annorũ initiũ erat in vere: secundarium vero ex accidenti erat in autũno. Quarto dicũt Christum ideo
4 passum esse verno tẽpore feria sexta, hora sexta, vt satisfaceret pro peccato hominis ꝑpetrato in exordio mũdi quando creat⁹ est homo ipse feria sexta: qui & hora sexta peccauerat: quod mixtica & probabili ratione inferri potest. Hanc secundam opinionẽ tanquã efficacius probatam sequũtur plures antiqui, & grauissimi doctores, videlicet Hieronymus, Ambrosius, Basili⁹ in exameron, Ioãnes Damascenus, Beda, Rabanus super exodũ. 12. capite: & magister historiarũ ibidem, Isidorus lib. 5. ethim. ca. de tẽporibus, Ioãnes de sacrobusto. ca. de regulari solari, Seruius in primũ Georg. Linconiẽsis, Gualterius monach⁹ in libro de ætate mũdi, Elpacus in libro de astrologia, Paulus eṗs Forosemproniẽsis & plures alij. Ioãnes vero in summa Anglicana sic dicit. Hanc quęstionẽ an mũdus fuerit creatus in ęquinoctio vernali vel autũnali determinare non audeo. Sed si auderẽ, non sufficerẽ. Rationes aũt (vt mihi videtur) plures & fortiores sunt pro illa parte scilicet ꝙ mũdus sit creatus in ęquinoctio vernali. Hęc ille. Nos ergo validioribus victi rationibus opinamur licet nobis certũ non sit, ꝙ mũdus verno tpe creatus fuerit: & hanc opinionẽ sequimur in annorũ cõputationibus, sicut librorum Regum author sequitur in enumeratione annorum ab egressu filiorum Israel de ęgypto.

De temporum, & ætatum sæculi distinctione. *Cap. 3.*

DEcursus tẽporum ab initio sæculi ad ei⁹ finem diuersis modis distinguitur. Cõmuni qdẽ ac generali modo in tria pręcipue tẽpora secatur iuxta triplicẽ dei legem, videlicet in tẽpus legis naturæ: in tẽpus legis scriptæ per Moysen: & in tẽpus legis gratię per Christum. Speciali vero modo secundũ doctores catholicos in septẽ partes distinguitur iuxta septẽ ętates humanę vitæ: quę diuidũtur secundũ ipsius hominis mutationes per totũ tempus humanæ vitę; videlicet in infantiã,

pueritiã,

pueritiā, adolescentiā, iuuentutem, virilitatē, senectutem, ac decrepi/tam. Et licet quidā doctores describant fuisse quinq; ętates ante Christi aduentū: & ipsum Christum in sexta cōstituāt: animasq; decedentium in septima ponāt: nō considerantes q ętates cōpetunt hominibus viuentibus in pręsenti sæculo nō animabus à corpore seiunctis: quę à tēpore ipso remotę nō potiuntur vita humana cū anima nō sit homo: sed coniunctū ex anima & corpore: potius tamen s̄m scripturas canonicas & Philonem Hebręum atq; Ioānem Damascenū sex ętates ante Christum annumerādę sunt: & ipsum Christum qui circa finem sæculorum carnem assumpsit in septima fuisse censendum est, cum sęculi ętates distinguantur ex aliqua excellenti mutatione facta circa homines viuentes in hoc sęculo: quę septies in scripturis le/
1 gitur. Prima igit̄ mundi ętas est ab orbe condito ad vniuersale aqua/rum diluuium quo ipse mundus aqua summersis prauis hominibus
2 in melius innouatus est. Secūda ab ipso diluuio vsq; ad Abraam pa/trem multarum gentium à Deo constitutum: cui data est lex circūci/
3 sionis: & eidem specialis promissio de Christo facta est. Tertia ab ipso Abraam vsq; ad legē latam per Moysen cum populus in tabulis lapi
4 deis pręcepta diuina recepit. Quarta à lege Moysi, & inchoato federis tabernaculo ligneo ac mobili vsq; ad regem Dauid: cui rursus facta est repromissio de Christo: vel vsq; ad incoatum Salomonis templum lapideū ac stabile. Vnde satis miramur cur quidā omittāt etatem factā ex mutatione per legē Mosaicam quę pręcellēs est & cōsideratione digna: atq; tertiā cum quarta eandē esse affirmēt etatem, à septēnario numero vnā detrahentes: ita vt absq; cōgrua ratione coacti sint addere septimā animarum separatarū ętatem quę ad sæculi vitā nō pertinet vti iam diximus: & eo magis miramur cur tempore legis latę per Moysen non distinguāt ętatē cum tunc fuerit ipsa distinctio
5 trium principaliū temporum de quibus dictū est. Quinta vero ętas inde subsequitur à Dauid, vel à templo Salomonis inchoato vsq; ad
6 ipsius tēpli desolationē in captiuitate Babylonica. Sexta à templi de
7 solatione vsq; ad Christi natiuitatē. Septima demū ab ortu saluatoris, & deinceps vsq; in sęculi finē. Has etiā septē ętates eodē modo distinguit Ioānes Damascenus in. 2. lib. dicens. Dicuntur septem sęcula mundi huius à cœli, & terrę, videlicet creatione vsq; ad cōmunem hominum consumationē, & resuscitationem. Octauum autem sęculum est quod futurum est. Hęc ille. Eadem septem sęcula ita digerit sicut & nos cōmentator eius. Iudocus Clictoueus vt in eius cōmentarijs apparet. Iuxta vero ethnicos Italos sex distinguūtur sęcula secū/

dum genera metallorum, ita ꝙ primum sit sęculũ aureum, secundum argẽteum, tertium æneũ, quartum stanneum, quintum ferreum, sex/ tum plumbeum vt vberius dicemus in sequentibus.

De procera gigantum statura in priscis etatibus. Cap. 4.

N Prędictis mundi ętatibus, à prima, ad vltimã cor/ pora humana plurimũ decreuerũt. Nam si cõparemus corpora hominum ętatis nostrę vltimę, ad corpora eo rum qui prioribus ętatib⁹ floruerunt: cognoscemus no stra minima esse: quoniã ipsi gigãtes fuere procerę celsi tudinis vt vix à nostri tẽporis hominibus credi possint. Quòd autẽ tunc fuerint gigantes diuina scriptura cõmemorat eos, & pręcessisse diluuiũ: & postea etiã subsequutos diuersis tẽporibus. Nam Gen. 6. cap. dicitur. Gigantes enim erãt super terrã in diebus illis hoc est an/ te diluuiũ. De ipsis vero qui post diluuium fuerunt dicitur Deute. 2. Non pugnes cõtra Moabitas. Emim primi fuerũt habitatores eius: populus magnus, & validus, & tã excelsus vt de Enachim stirpe quasi gigantes crederentur, & essent similes filiorũ Enachim. Deniq; Moa/ bites vocant eos Emim. Et infra. Terra filiorũ Amon, terra gigãtum reputata est: & in ipsa olim habitauerunt gigãtes: quos Amonite vo/ cant Zomim: populus magnus, & multus, & procerę longitudinis si cut Enachim. Dicebantur enim Enachim gigantes ex Enochia ciui/ tate quã ędificauit Enoch filius Cayn denominans eam Enoch, à no mine suo: vnde dicti sunt gigãtes Enachim vel potius Enochim. Nõ est ergo putandum fabulosum quod narratur de magnitudine gigan tum. Nam Augu. in. 15. de ciui. Dei cap. 9. dicit. Nobilissimus poe/ ta, scilicet Virgilius in. 12. Æneidos de ingẽti lapide quẽ in agrorũ limite infixum vir fortissimus illorum tẽporum pugnans: & rapuit, & cucurrit, & intorsit, & misit: Vix illum lecti bis sex ceruice subirent: Qualia nũc hominũ producit corpora tellus: significãs maiora tunc corpora ꝑducere solere tellurẽ. Quãto magis igitur tẽporibus recen/ tiorib⁹ mundi ante illud notabile, diffamatũq; diluuiũ? Sed de corpo rum magnitudine plerũq; incredulos nudata ꝑ vetustatẽ siue per vim fluminũ, variosq; casus sepulcra cõuincunt: vbi apparuerunt vel vn/ de ceciderunt incredibilis magnitudinis ossa mortuorum. Vidi ipse nõ solus sed aliqui mecum in Vticensi littore, molarem hominis den tem tam ingentem, vt si in nostrorum dentium modulos minutatim conscinderetur centum nobis videretur facere potuisse. Sed illum gi/

gantis alicuius fuisse crediderimus. Hęc Aug. Solinus etiam in libro de mirabilibus mūdi ca. 5. ait. Scripta quoq; quę ex antiquitate memorias accersunt in fidem veri quibus receptū est ꝙ bello Cretico cū elata flumina plusquā vi amnica terras rupissent, post discessum fluminū inter plura humi discidia humatū corpus repertum cubitū trium, atq; triginta: cuius spectandi cupidine Luciū Flaccum legatum, Metellum etiā ipsum impēdio captos miraculi, quod auditu refutauerant, oculis potitos. Hęc ille. Nec audiendi sunt illi qui dicūt gigātes ex demonibus incubis natos fuisse ex eo ꝙ dicitur Gen. 6. ca. Post quā ingressi sunt filij dei ad filias hominū: illeq; genuerūt: isti sunt potentes à seculo viri famosi. Nō enim filij dei hoc est angeli lucis concumbunt cū mulieribus sicut quādoq; faciūt incubi demones vt nōnulli affirmant nō sanè intelligentes diuina eloqa. Nam per filios dei intelligūtur filij descendentes ex linea Seth: qui dicebant filij dei propter verū dei cultum qui in eis vigebat: quorū plures ante diluuiū cōtra pręcepta patrū suorum acceperūt in vxores filias ex Cayn descendentes: cuius progeniti dicebātur filij hominū quia terrena & humana sapientes à Deo discesserāt. Gigātes aūt non nisi ex gigantibus gigni possunt: quia secundū naturam vnūquodq; animal generat sibi simile vel ęquale nisi forte accidat virtutis debilitas: vel abundantia in generāte. Nam homo magnus magnū: & paruus paruū sibi similem vt plurimū generat. Si tamē deficiat in generāte virtus, magnus paruum gignit quod facile potest accidere: & si abūdat virtus in paruo, magnū quādoq; generat: sed nō excessiua quātitate maximū. Nō enī in paruo homine potest esse tāta virtus vt gignat gigantē tantę magnitudinis vt in decuplo excedat generantis quātitatē vel multo amplius: sicut nō est possibile vt canis generet catulū: qui crescat & perueniat ad elefantis magnitudinē. Gigātes autē ceteros homines maxima quātitate superabāt vt exploratores Iudeorū qui ad cōspiciendam terrā Canaam missi fuerāt testati sunt dicētes vt scribit numeri. 13. ca. Populus quē aspeximus ꝑcere stature est. Ibi vidimus monstra quędam filiorū Enach de genere giganteo: quibus cōparati quasi locustę videbamur. Quia ergo gigātes etiā fuerunt post diluuiū cum omnes ex Noe & filijs eius & vxoribus originē traxerint oportet fateri ipsum Noe & filios, atq; vxores fuisse gigātes: quod & affirmat Berosus in libro antiquitatū. Dicit etiā idem Berosus ante diluuiū circa Libanū fuisse Enos siue Enoch vrbem maximā gigantū quod & rationi consentaneū est: quoniā si Noe & filij eius fuerunt gigātes oportet dicere etiā Adam ex quo illi & ceteri gigātes orti sunt, fuisse gigantē

& inter omnes maximũ. Quod & affirmat Methodius Episcop⁹: qui dicit Adam genuisse filiũ Seth gigantem secundũ similitudinem suam. Idem ꝓbari potest diuina scriptura. Scribẽte enim Iosue. 14. ca. Nomen Hebron antea vocabatur Chariatarbe. Adam maximus ibi inter Enachim situs est. Vbi describitur sepulcrũ prothoplasti Adam vt ait Hieronymus in lib. de locis hebraicis, Adam ergo gigantũ maximus inter gigantes qui dicũtur Enachin, cõditus est. Cũ enim scriptura ibi loquatur de gigantibus, & de sepulcro corporis Adę, ac dicat Adam maximũ patet ꝙ nõ loquitur de dignitate originis nec de magnitudine virtutis animę: sed de ꝓceritate corporis eius quod ibi sepultum erat. Sepulcrum nãq; non animę neq; cuiuscũq; dignitatis sed tantũmodo corporis locus est. Oportebat autẽ ipsum esse maximum corpore cũ primus fuerit à quo cęteri gigãtes originẽ duxerũt. Processu autẽ temporis deficiẽte virtute naturali paulatim homines statura decreuerũt sicut & modo tẽpore nostro videmus. Vnde Plinius Secũdus doctissimus homo vt ait Aug. in. 15. de ciui. Dei ca. 9. Quanto magis magisq; pręterit sęculi excursus minora corpora naturam ferre testatur. Quòd etiã Homerum cõmemorat sępe carmine fuisse conquestũ: nõ hęc velut poetica figmẽta deridẽs: sed ita historicam fidem tanquã miraculorũ naturalium scriptor assumens. Ab initio autẽ sęculi fuerũt corpora maiora robustiora, & perfectiora: nunc autẽ sunt parua imbecillis, & imperfectioris virtutis. Et licet corpus Christi fuerit perfectissimũ: non tamen necesse fuit vt haberet corpus quãtite gigãtis procerũ: sed oportuit illud esse simile corporibus aliorum qui in ea vltima sęculi ętate viuebãt. Vnde & crucifixus est media ętate iuxta cursum humanę vitę qua homines eiusdem ętatis viuere solebant, eo ꝙ vt Apostolus dicit ad hębre. 2. debuit per omnia similis fratribus fieri.

De uita prolixa priscorum patrum. *Cap. 5.*

PRiscorum patrum ante diluuium in prima ętate, & postea in secunda prolixam vitam describit Moyses in libro Geneseos. Numerus autem annorum patrum qui in prima ętate fuerunt Gene. 5, ita digeritur iuxta hæbraicam veritatem.

1.	Adam vixit annos nõgentos triginta.	930
2	Seth nõgentos duodecim.	912
3	Enos nõgentos quinq;.	905

Caynam

4 Caynam nogentos decem. 910.
5 Malaleel octingentos nonagintaquinq;. 895.
6 Iareth nongentos sexagintaduos. 962.
7 Enoc trecentos sexagintaquinq;. 365.
8 Mathusalem nongentos sexagintanouem. 969.
9 Lamech septingentos septuagintaseptem. 777.
10 Noe annos nogentos qnquaginta, vt dicitur Geñ.9. 950.

Numerus vero annorum patrum, qui fuerunt in secunda ętate post diluuium. Geñ. 11. ita describitur.

1 Sem vixit annos sexcentos. 600
2 Arphaxat trecentostriginta & octo. 338.
3 Sale quadringentostrigintatres. 433.
4 Heber quadringentossexagintaquatuor. 464.
5 Phalech ducentostrigintanouem. 239.
6 Rehu ducentostrigintanouem. 239.
7 Saruch ducentostriginta. 230.
8 Nachor centumquadragintaocto. 148.
9 Thare annos ducentos quinq;. 205.

Sicut in hac secunda ętate à prima numerus annoꝝ decreuit, & paucioribus annis vixerunt: ita & in tertia minorem duxerunt vitam.

Abraham enim vixit annos cētūseptuagintaquinq;. Geñ. 25. 175.
Isaac annos centumoctoginta. Geñ. 35. 180.
Iacob centum quadragintaseptem. Geñ. 47. 147.
Ioseph centum & decem. Geñ. 50. 110.

Dubium autem oriri potest, qualiter prędicti anni antiquorum hominum accipiantur, cum multis modis apud diuersos annus dicat. Dicit enim Xenophon in libro de ęquiuocis. Annus diuersus est. Etenim ipsi Aegyptii vtuntur anno quandoq; menstruo, sæpe bimestri: non raro trimestri: sæpe quadrimestri: nonnunquam solari. Quę varietas etiam ex nostris, qui ab eis literas habuerunt, sapientes coegit aberrare. Iberis annus quadrimestris vt plurimū est, rarissime solaris. Econtra Caldęi cū in antiquitate disciplinarum suarum vtātur menstruo: in cęteris semper solarem se intelligere fatentur. hæc ille. Sed proprie duę sunt annorum rationes à diuersis nationibus & gentibus vsu habitæ, videlicet solarium, & duodecim lunationum, vt dīcit Paulus episcopus Forosempronienſis parte prima suæ Paulinæ libro. 2. Nam Persæ, Caldęi, Aegyptij, & Alexandrini solares annos semper obseruarunt, licet intercalatione diei ex quadrantibus resultātis dissenserint. Sed prisci Romani & Gręci Lunares annos custodie-

runt: quos tamen per embolisimos ad Solis cursum reducere solent. Iuniores vero Romani per Iulium Cæsarem ab Alexandrinis edo/ctum, solares annos receperunt. Arabes Lunares annos puros & imi stos obseruant. Sed Hebręi mediam quandã misturam ex anno sola/ri atq; lunari cõfectam in vsu habent: quoniã annos lunares per mẽ/sem embolisimum anno tertio vel quandoq; secundo superadditum ad Solis cursum reducũt. In scripturis diuinis vsus Hebræorũ seruat̃ sicut & ordinauit Noe. Qui, vt ait Berosus in. 3. antiqtatũ, docuit suos astrorum cursus: & distinxit annum ad cursum Solis, & duode/cim menses ad motum Lunę. Prædictos autem annos priscorũ pa/trum, quos describit Moyses, non fuisse menstruos, vt quidam olim falsò putauerunt: sed annos quidẽ solares continentes lunares mẽses duodecim &. 11. dies manifeste probat̃ ex verbis Moysi: qui in eodẽ libro Geneseos, vbi ponit pręfatum annorũ numerũ, affirmat Noe cum filijs & vxoribus tempore quo factũ est diluuiũ, in arca mansisse per integrũ annũ solarem: vt etiã ex eius verbis cõputat Aug. in. 15. de ciuitate dei. Nam Geñ. c. 7. principiũ diluuij fuisse describitur an no sexcentesimo vitæ Noe. & sequenti capite dicitur ipsum cõpletũ esse anno sexcentesimo primo eiusdem: atq; à principio ad finem in/teresse duodecim lunares menses ac decem dies: quæ cõficiunt annũ solarem minus vno die. Vt enim ibi dicitur: anno sexcentesimo vitæ Noe mense secundo septimo & decimo die mensis rupti sunt omnes fontes abyssi magnę: & cataractę cœli apertę sunt: & facta est pluuia super terrã. 40. diebus &. 40. noctibus: obtinueruntq; aquæ terram centum quinquaginta diebus, hoc est mensibus lunaribus quinq;. Requieuitq; arca mense septimo. 27. die mensis super mõtes Arme/nię. At vero aquę ibant & decrescebant vsq; ad decimũ mensem. De cimo enim mense prima die mensis apparuerunt cacumina mõtiũ. Ex quo patet vniuersam terrã aquis opertã fuisse nouem mensibus: quod etiã confirmat Xenophon in libro de ęquiuocis affirmans di/luuium illud primũ fuisse nouimestre. Deinde cũ trãsissent. 40. dies, emisit semel coruũ: postea bis colũbã spacio triũ hebdomadũ. Tãdẽ ita ibi cõcludit̃. Igitur sexcẽtesimoprimo anno vitę Noe primo mẽ se, prima die mensis imminutę sunt aquę sup terrã. Et infra mense se cundo septimo & vigesimo die mensis arefacta est terra. Tunc ad ius/sum dñi omnes de arca exierunt. Cũ ergo intrauerint arcã sexcentesi/mo anno vitę Noe, secundo mense, die. 17. eiusdẽ, & postea transa/ctis. 12. mensibus lunaribus, ac diebus decẽ, eodem. s. secũdo mense die. 27. eiusdem inde exierint, anno sexcentesimoprimo vitæ Noe:

patet Moysen ibi,& etiã alibi locutũ fuisse de anno solari. Nã, vt ait Aug. ibidẽ, si tales menses erant, tales profecto & anni erant, quales nunc habemus: ac p hoc tã magnos annos vixerunt illi antiqui vsq; amplius q̃ nongentos, quãtos postea vixit Abrahã centũ septuagintaquinq;: & post eũ filius eius Isaac centũ octoginta: & Iacob centũ quadragintaseptẽ: & quantos etiam nunc viuunt hoĩes. 70. vel. 80. vel non multo amplius: de quibus etiam in psalmo. 89. dictum est. Dies annorũ nostrorũ in ipsis. 70. anni. Si autẽ in potẽtatibus, idest in potentioribus & robustioribus. 80. anni: & amplius eorũ labor & dolor. hec illę. Ex dictis certi sumus Moysen locutũ fuisse de ãnis solaribus. Nec solus Moyses retulit vitam priscorũ tandiu durasse: sed etiã de his longęuis cõscribunt omnes, qui antiquitates apud Grecos & Barbaros descripserũt: vt Manethon qui Aegyptiorũ historiã texuit: & Berosus qui Caldaicã deflorauit: & Mocus: & Esthius: adhuc & Hieronymus Aegyptius: & Maseas qui Fœnicã descripserũt. Hesiodus quoq;: & Hecatheus: & Hellanicus: & Agisilaus: & Ephorus in historijs suis memoriã faciunt antiquorũ tandiu viuentiũ, vt refert Iosephus in primo antiquitatũ. Nec mirũ si tunc in ætate floridissima hoĩes tanto tẽpore vixerunt: quia, vt iam probatũ est, ipsi erant robustissimi, ac gigantes procerę staturę: & s̃m robur corporis & staturę celsitudinẽ erat & longitudo vitæ. Tunc etiã eis magis ꝓpitium fuit ipsum cœlũ à Deo perfecta dispositione creatũ: tunc terra eis erat fertilior pręcipue ante aquarum inundationẽ. Victus eis continens erat: qui sanitatẽ cõseruat, & vitam producit in longum. Oportuit autẽ eos Deo disponente tanto tẽpore vitã agere, vt citius multiplicaretur genus humanũ: & terra colonijs repleretur: & vt facilius adinuenirent artes: & scientias plenius per seipsos discerent proprio enim ingenio (vt de cęteris taceã) nullus potest plene Astronomiam capere, nisi vltra octingentos vel nõgentos annos vixerit. propter motũ accessus & recessus, quem dicunt trepidationis: qui proprius est octauæ sphęræ, quo cęteri planetę inferius regulantur, & tandiu suo cursu impletur.

De differenti annorum computatione inter scriptores. *Cap. 6.*

ANnorum numerus primę & secundę ætatis nõ idẽ ab oĩbus scriptoribus ponitur: sed inter se ipsi authores magna discrepantia differunt. Nam qui sequuntur hebræos codices, & latinos ex hebræo sermone à beato Hieronymo

tralatos, pauciores annos colligunt. Qui vero sequuntur Græcos iuxta septuaginta interpretes & latinos ante Hieronymum è Greco traductos, multo plures annos in eisdem duabus ætatibus computant. De quorum dissonantia copiose disputat Aug. in. 15. lib. de ci. Dei: ex cuius verbis quid sequēdum sit, accipere possumus. Prius tñ inquirenda est tantę diuersitatis causa: & postea huius rei veritas recto iudicio decernenda est. Huius differentię descriptio varia originē habuit non ex annorum integro numero totius vitæ priscorũ hominum: in quo tam codices hebręi q̃ gręci conueniunt: sed ex tempore quo singuli quiq; filios genuerunt. Siquidem ipse homo primus Adam antequā gigneret filium, quem appellauit Seth in hebręis codicibus centumtriginta vixisse annos reperitur: in Gręcis vero ducētostriginta perhibetur, superadditis videlicet annis centum. Sed posteaq̃ eum genuit, septingentos vixisse annos legitur in Gręcis, octīgentos vero in Hebręis: atq; ita in vtrisq; vniuersitatis sũma concordat. Sed ante generationem unde computatio tēporum sumitur, centum annorum differentia reperitur. Quod autem in prima generatione, hoc in secunda, tertia, quarta, quinta, & septima inuenitur: cũ in qualibet ante generationem cētum anni adijciantur in gręcis codicibus: qui & postea in eisdem subtrahuntur. In sexta autem generatione nusq̃ vtriq; codices discrepant. Octaua generatio habet quidē nonnullam diuersitatem: sed minorem, ac dissimilem cęteris. Mathusalem quippe anteq̃ gigneret Lamech ẜm Hebręos nō centũ minus, sed viginti amplius vixit annos: qui rursũ apud Græcos postea q̃ eũ genuit, reperiũtur additi. In generatione nona anteq̃ Lamech gigneret Noe, in hebręis sex anni minus sunt q̃ in gręcis. In decima vero generatione nihil dissonum inuenitur. Hinc est φ ẜm Hebręos ab Adam ad diluuium computantur anni mille sexcenti quinquaginta
1656 sex. Secũdum vero septuaginta interpretes computantur multo plu-
2242 res, videlicet anni duo millia ducenti quadraginta duo. Nam additis supra computationem hebraicam sexcentis annis, prędictarum sex generationum: & sex annis generationis nonę: detractisq; viginti
586 generationis octauę, qui simul sunt anni quingēti octogintasex, redditur numerus annorum duorum millium ducentorum quadraginta duorum ẜm Gręcos ante diluuium. Similiter in generatiōibus nouem secũdę ętatis, ferè eadem diuersitas annorum reperitur, sicut ante diluuium. In prima tamen & nona generatione vtriq; conueniũt. In secunda, tertia, quarta, quinta, sexta, & septima, in qualibet earũ ante genitum filium centum anni in codicibus gręcis iuxta septua-

ginta interpretes adijciuntur & in octaua qnquaginta. Qui omnes collecti fiunt anni sexcenti quinquaginta. Secūdum autē Hebręos à diluuio ad Abraham fuerunt anni ducenti nonagintaduo: quibus si addantur sexcenti quinquaginta ꝑm Græcos fiunt anni ꝑm ipsos à diluuio ad Abrahā nōgenti quadragintaduo. Aug. autē in. 16. de ciui. d. c. 10. inter Arphaxat & Sale ponit Caynā: & dicit ipsū Caynam genuisse Sale cū esset centū triginta annorꝫ ꝑm codices è Græco traductos, quibus tunc vtebatur Augu. Sed hoc tantū in Gręcis superadditū est, cū in genealogia ipsius Sem post diluuiū nullus inueniatur nomine Caynam nō solū ꝑm codices hebręos: sed etiā ꝑm Berosum: qui eandē genealogiam Sem fideliter describit, & nullum nominat Caynā. Vnde patet eū à Gręcis ibidem superflue adiectū. Dicunt autem aliqui inter quos est Hertmānus: & Ioannes Nauclerus in suis historijs, q̄ Sale cognomine dicebatur Caynam: & idem est Sale & Caynā post diluuium. Aliqui ergo putantes eos duos viros cū in quibusdā codicibus inueniantur duo nomina diuersa, descripserunt in eis duplicē gn̄ationē eiusdē tamē numeri annorum. s. centum triginta cuilibet ipsorum: & sic error inoleuit in codicibus, quos legit Augu. qui ad nos vsqꝫ peruenerunt. In genealogia etiam Christi, quę scribitur Lucę. 3. in codicibus gręcis, idem Caynā superadditus est. Ideoq́; vbi dicitur ibidem. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale. Qui fuit Caynam, sic fieri debet emendatio. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale, qui & Caynā. s. alio nomine cognominabatur: & vbi scriptum est verbum fuit, scribatur copula &, vt discernantur ea esse duo eiusdē viri noīa. Sic enim extimamus Lucā euāgelistā scripsisse. Nō est ergo necesse addere centū triginta annos, qui ipsi Caynā superflue attribuuntur à Gręcis. Si igitur cōparemus vtrāqꝫ computationem: reperiemus ipsam cōputationē ꝑm codices gręcos, superare supputationē hebraicā in duabus ꝓdictis ætatibus ānis vꝫ. mille ducentis trigintasex. Nā ex superabundātibus annis qngentis octogintasex ante diluuiū: & annis sexcētis qnquaginta post ipsum diluuiū simul iūctis, ꝓdictus annorꝫ numerus consurgit. Ex hac magna differentia inter gręcos codices & hebręos dissensio nō modica inter scriptores orta est: ad quā sedandā inquirendū est quæ harū cōputationum vera comprobetur. 1236

De annorum uera computatione secundum Hebræos. *Cap. 7.*

EX his duabus cōputationibus verā solā esse hebraicam & consequenter gręcam falsam his rationibus manifeste monstra-

mus. Illa enim tēpoꝝ deſcriptio vera probatur, q̄ cōuenit cęteris au/thoribus q publica fide regū tēpora deſcripſerunt: qa verū vero cōſo nat: & teſte Ioſepho de antiqtate iudaica, veritatis hiſtorię ſignū il/lud eſt, vt de eiſdē rebus eadē oēs conſcribant. Sed Moyſis deſcriptio hebraico ſermone cōuenit in tēporibus poſt diluuiū Beroſo: qui Caldęoꝝ diligētiſſime tēpora deſcripſit: & eis q Aegyptioꝝ prias Dyna/ſtias fideliter ſcripſere: necnō & illis q ethruſcā & Italicā chronogra/phiam lr̄is tradiderūt, vt in ſequētibus libris quatuor manifeſtū erit: ergo hebraica cōputatio eſt vera: & gręca iuxta ſeptuaginta interpre tes cū à cōcordi veritate diſſonet falſa cōuincit̄. Nō tn̄ dicimus men daces eoſdē ſeptuaginta interpretes merito celebratos viros: quos re/ćte ſ̄m hebraicā veritatē ſcripturas trāſtuliſſe putamus, quos & ſum/mopere veneramur: ſed eū ſiue ægyptiū ſiue græcū dānamus q pri/mus eoꝝ interpretationē deprauare, & lr̄is ſacris aliqua proprio ſen/ſu addere auſus eſt. Eosq; iuſte reprehendimus, q nō recto iudicio hūc errorē ſequētes, putāt Hebręos in hoc potius errare potuiſſe q̄ Gręcos. Ait. n. Augu. in 15. de ciui. d. c. 13. Si quærā qd ſit credibilius Iudęoꝝ gentē tā longe lateq; diffuſam in hoc cōſcribēdū mendaciū vno cōſilio conſpirare potuiſſe: & dū alijs inuideant authoritatē, ſibi abſtuliſſe veritatē: an ſeptuaginta hoīes, q etiā ipſi Iudęi erāt, vno in loco poſitos: qm̄ Rex ægypti Ptolemęus eos ad hoc opus aſciuerat, ipſam veritatem gētibus alienigenis inuidiſſe: & cōmunicato iſtud tunc feciſſe cōſilio: qs nō videat qd procliuius faciliusq; credat̄? Sed abſit vt prudēs qſpiā vel Iudęos cuiuſcꝑ puerſitatis atqꝫ malitię tātū potuiſſe credat in codicibus tā multis, & tam longe lateq; diſperſis: vel ſeptuaginta illos memorabiles viros hoc de inuidēda gētibus ve ritate vnū cōmunicaſſe cōſiliū. Credibilius ergo qs dixerit, cū primū de bibliotheca Ptolemęi deſcribi iſta cœperūt, tūc aliqd tale fieri po tuiſſe in codice vno. ſ. primitus inde deſcripto, vnde iam latius ema/naret: vbi potuit qdē accidere etiā ſcriptoris error. Hæc Aug. ibidē. Cauſa autē additionis centū annorū pluribus eorū generationibus ante filioꝝ procreationē ex induſtria cuiuſpiā hæc putatur: ex eo ꝙ Aegyptij qn̄qꝫ vtunt̄ ānis mēſtruis breuiſſimis, vt dictū eſt. Ne ergo putaret̄ impoſſibilis ac ꝓ hoc incredibilis maximus annorū ſolariū numerus, ſicut ſcriptū eſt in hebręis voluminibus: & ne diceret̄ abſur dum, ꝙ qs in puerili ętate generationi filioꝝ aptus fuerit, vbi nō vi/debat̄ ſufficiēs ętas ad gignendū: facta eſt additio centū annoꝝ ante generationis tēpus. Sed tn̄, vt dictū eſt, vbi addunt̄ anni prius ante filios genitos, poſtea ſubtrahunt̄, vt annorū ſumma cōueniat. Et ex-

12

hoc videť habere quãdã, si dici potest, error ipse cõstantiã: nec casum redolet, sed industriã, vt Aug. ibidẽ dicit: qui & addit. Vbi vero non est ista de centũ annis prius additis, & postea detractis p tot generationes cõtinuata parilitas, scriptoris errori tribuẽdũ est: cũ etiã nunc vbi numeri nõ faciunt intẽtũ ad aliquid, quod facile possit intelligi: vel quod appareat vtiliter disci, & negligẽter describanť: & negligentius emẽdenť. Hebraica veritas ex hoc etiã cõprobať, qa rerũ gestarũ fides ab ea lingua repetẽda est, ex qua interpretatũ est quod habem⁹. Quod & affirmat idẽ Aug. in. 15. de ci. d. c. 13. dicens. Sed quomodolibet istud accipiať, siue credať ita esse factũ, siue nõ credať: siue postremo ita, siue non ita sit: recte fieri nullo mõ dubitauerim, vt cũ diuersum aliqd in vtrisq; codicibus inueniť: qñquidẽ ad fidẽ rerũ gestarum vtrũq; esse nõ potest verũ: ei linguæ potius credatur, vnde est in aliã p interpretes facta tralatio. Hinc & venerabilis Beda doctor Anglorũ in libro, quẽ scripsit de tẽporibus in epilogo eiusdẽ opusculi dicit. Hęc de cursu p̃teriti seculi ex hebraica veritate, put potuim⁹, elucubrare curauimus: æquũ rati q sicut Græci septuaginta translatorum editione vtẽtes, de ea sibi suisq;, tẽporũ libros condidere: ita & nos, q p beati interpretis Hieronymi industriã puro Hebraicę veritatis fonte potamur: tẽporũ quoq; rõnẽ vix hanc scire q̃rimus. Hęc Beda. Sunt etiã magis emẽdata exẽplaria hebręa q̃ græca: qm̃ ipsi Hebręi maxima diligẽtia custodiũt libros diuinos, ne deprauenť, quos summopere veneranť sup oẽs alias nationes. Græci vero codices sibi inuicẽ nõ conueniunt. Falsam etiã cõputationem Gręcorũ s̃m septuaginta interpretes à scriptoribus vitiatã ex hoc ostendere possumus: qm̃ veritati sacræ doctrinæ opponiť. Vero enim nõ nisi falsum cõtrariať. Secundũ nãq; diuina eloquia vniuersali diluuio deleta est oĩs caro sup terrã. i. oẽ viuens in carne exceptis illis octo, qui saluati sunt per arcã. Sed s̃m Græcos codices iuxta septuaginta interpretes Mathusalẽ, qui nõ fuit in arca, vixisset post diluuiũ ãnis. 14. vt egregie supputat Aug. in. 15. de ciui. d. c. 11. quod est contra veritatẽ sacri eloquij. Et si hoc ascribitur vitio scriptorum, vt iam diximus ad hebræos codices emendatiores, vnde Græci tralati sunt, recurrendum est. Ait enim Aug. ibidem. Certum est non vixisse Mathusalem post diluuium, sed eodem anno fuisse defunctum: siue verum est quod de numero annorum in hebræis codicibus inuenitur. Idem dicit Hieronymus in libro Hebraicarum quęstionum super Genesim: vbi ostendit in codicibus Græcis errorẽ esse in numero: & veritatem esse in Hebræis & Samaritanorum libris. Ex prædictis rationibus

patet solam hebraicam computationē esse veram, gręcanicam vero falsam. Sed quoniā diminutę sunt veritates à filijs hominū, qui nō diligenti indagatione hæc quęsierunt: ideo multi falsam opinionē inconsulte sequuntur. Inter quos est Iosephus postq̄ se literis gręcis tradidit. Eusebius & ipse gręcus: & Latini eū sequētes videlicet Isidorus, Prosper, & alij plurimi, quos enumerare longū esset. Nec tamen mirum si plures authores latini, gręcos codices ſm septuaginta interpretes imitantur tum ob excellentē authoritatē ipsorꝫ interpretū: tum etiam ex eo, ꝙ potius gręcos eis vicinitate proximos q̄ hebraicos libros longe à latinitate remotos legerint. Et licet Augu. in. 15. de ciui. d. c. 14. dicat ꝙ in plurimis, quæ diuersa dicere videntur septuaginta interpretes, ex hebræis codicibus emendare ausus est nemo: hoc tamen idem Aug. dixit, quia tunc vtebatur traductione ex lingua gręca, & nondū peruenerat ad manus eius tralatio Hieronymi ex hebraica veritate: q ausus est corrigere p hebręā linguā q̄ falsa cōtinentur in gręca. Quāuis autē Aug. inter vtrāq; opinionē quasi ambiguus videatur: tñ, vt ex verbis suis apparet, magis hebraicę veritati adhęsit. Simili modo licet beatus Antoninus archieps̄ Florentinus in suis chronicis vtrāq; describat: magis tamen hebraicę tanq̄ veræ consentit. Nā græcā dicit magis cōem: hebraicam vero magis veritati consonā. Computationē autē hebraicam absolute describit Moyses legislator, Berosus Caldæus, Metasthenes Persa, Manethō Aegyptius, Philo hebræus, Hieronymus p̄sbyter, venerabilis Beda Vincētius Beluacensis, Ioānes Annius de Viterbio, Bartholomę⁹ Fontius: & quidā alij temporibus nostris. Sed & Fontius supra verā cōputationē, quā probamus septem annos adijcit ante Christum. Ioannes vero Nauclerus licet annos enumeret iuxta cōem Gręcorꝫ supputationem: tamen hebraicā etiā annotat, supra quā ante Christū duos tantū annos adiecit. Et licet parū à veritate distet, ingrēda est tñ rei plena veritas: quā in sequētibus q̄tuor libris inuestigabim⁹.

De annorum computatione per Olympiades. *Cap. 8.*

QVoniam Græci supputant tempora per Olympiades, dicendum est vnde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quando sumpserunt initiū p̄dictæ Olympiades: & quo tempore ipsarū anni exordiantur. Sicut ait Eusebius & Isidorus in. 5. ethim. Olympia ludi erant, qui in honorem Iouis Olympij apud Pisam & Elidē Gręcię oppida celebrātur, hoc est gymnicum certamen, quod quinto quoq; anno fieri solebat. Sed

quoniā,vt ait Eusebius in gymnico certamine victore primo existē/ te Chorebo Elinense:Elij agunt quinquēnale certamen quatuor an/ nis in medio expletis,in quibus principes annui cōstituebātur qua/ tuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis, siue Hemonis primus insti/ tuit Olympiadē ex quatuor tantū annis ad ordinē temporū digeren dum. Vnde olympias dicta apud Gręcos quatuor annorū continet spatium,vt etiā Phlegon,Eusebius, Africanus,Solinus, Dionysius Halicarnaseus & alij plures affirmant. Et exinde græci tempora per Olympiades cōputare cœperunt ita numerantes. Olympiadis pri/ mę,aut secundę,aut centesimę anno primo vel secūdo vel tertio si/ ue quarto.Constat sanè,vt ait Eusebius, Aestili Atheniensiū Iudi/ cis secūdo anno primā Olympiadē actā simul cū gymnico certami/ ne.Quæ incepit annis octingentisocto ante Christi passionē dimi/ dio anno minus:qm̄ passus est Christus anno quarto ducētesimę se/ cundę Olympiadis,vt Eusebius annotat. Anni autē Olympiadum apud Gręcos incipiunt,qn̄ apud eos est anni principiū,videlicet in ęquinoctio autūnali,vt Alphonsus in tabulis annotat:& Rogerius Bachon in epistola ad Clemētē.5.scribit.Nam in fine æstatis fiebat gymnicū certamē:& incipiēte autūno erat initiū āni simul & Olym/ piadū.Dicit enim Titus Liuius in.7.lib.tertię decadis.Olympię lu/ dicrū ea æstate futurū erat: quod maximo cœtu Gręcię celebrarent. Cū autē dicit ea ęstate non de principio & medio:sed de fine æstatis loquit̄.Idē affirmat Censorinus in libro de die natali capite de ānis Romanis.Eodē tēpore incipiūt anni indictionū Romani imperij: quæ indictio tribus lustris hoc est quindecim annis explet̄. Indictio nibus vero initiū anni est octauo calēdas Octobris,hoc est die.24. Septēbris:& earū prima origo fuit āno tertio āte Christi ortū. Anni vero indictionū pōtificis Romani in die natiuitatis dn̄i sumunt ini/ tium, & differunt ab imperialibus tribus tantūmō mensibus. Pro/ pter historias Gręcoꝝ & aliarū nationū necessaria est non solū indi/ ctionū,sed Olympiadū cognitio.Dicit.n.Africanus in.3.anna.lib. Vsq; ad Olympiades nihil exploratū in historia Gręcoꝝ inuenitur: sed oīa cōfusis cōscripta tēporibus sunt. Post Olympiades vero, qm̄ quadriēnio diligētissime oīa notabant̄:nulla penitus cōfusio tēporū fit.Hęc ille. Idem etiam affirmat Eusebius in libro de temporibus.

De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. Cap.9.

ROmani vero numerū annorū sumunt ab vrbe condita. Idcir/ co exordiū Romanæ vrbis nunc describēdū est. Tempus quo

Romana vrbs condita est describit ab Eutropio:q ait. Romulus cũ inter pastores latrocinaret decẽ & octo annos natus, vrbẽ exiguã in Palatino mõte cõstituit. 1 z. calẽdas Maias Olympiadis sextę. Idem affirmat Orosius. Currebat qdẽ tunc quartus annus sextę Olympiadis. Dionysius autẽ Halicarnaseus describit eã cõditã ãno primo septimę Olympiadis:& similiter Solinus. Nec tñ Dionysius, & Solin⁹ plurimũ differunt ab Eutropio,& Orosio:sed simul aliquo mõ cõueniunt:qa idem primus annus cõditę vrbis ferè dimidius fuit in fine sextę:& penè dimidius in principio septimæ Olympiadis: qm̃ Roma cõdita est medio vere die. zo. Aprilis: Olympiadũ vero anni incipiunt iuxta autũni ęquinoctiũ. Itaq; pars anni illius fuit in fine pcedentis Olympiadis & in principio subsequẽtis. Romani vero quos Orosius & Eutropius imitant ex publica fide annaliũ Romanorum incipiunt primum annũ conditę vrbis à. 4. anno sextę Olympiadis. Quod probat ex hoc q imperantibus Romę duobus Philippis pa-
z48 tre vz & filio anno dñi ducẽtesimo quadragesimooctauo, millesimus annus Romanę vrbis fuit:& tũc, vt ait Põponius Lętus, eo anno secundo ingenti põpa, magnoq; sumptu & apparatu, seculares ludi anno vz. millesimo ab vrbe cõdita. 1 z. calendas Maij celebrati sunt. Ab anno autẽ. 4. sextę Olympiadis, vsq; ad annum. 3. Olympiadis z 5 6. cũ erat annus secũdus pdictoꝝ imperatorũ sunt Olympiades z50. q cõtinẽt ãnos mille. Et ab vrbe cõdita vsq; ad Christi natiuita-
75z tẽ, vt ait Paulus Orosius, fuerũt anni. 7 5 z. quos si iunxeris ãnis dñi z48. quo tẽpore fuit annus millesimus vrbis: similiter cõficies millenarium annoꝝ numerũ. Idẽ cõfirmat ex verbis Censorini:q authorem Varronẽ imitatus ait in libro de die natali capite de annis Ro-
1014 manis. hic annus, ni fallor, cuius velut index & titulus qdã est Vlpij & Põtiani cõsulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartusdecimus ex diebus dũtaxat æstiuis, qbus agon Olympiacus celebra-
991 tur. A' Roma autẽ cõdita nõgẽtesimus nonagesimus primus & qdẽ ex Palilibus, vnde vrbis anni numerãtur. Hæc ille. Si ergo ab annis 1 0 1 4. ex prima Olympiade collectis minuas ãnos vigintitres, hoc est Olympiades sex vno anno minus ante vrbẽ conditã residui erunt ãni cõditę vrbis. 9 9 1. vt recte cõputat Censorinus ab ãno. s. 4. sextę Olympiadis. Et ideo potius tenẽdũ est Romã cõditã ppè finẽ sextæ Olympiadis q̃ in Principio septimę: ideo ibi primus annus cõditæ vrbis annotãdus est. Oẽs aũt alię opiones cõtrarię falsę cẽsendę sũt.

De annorum Domini computatione. Cap. 10.

IN cõputandis annis dñi, quo ad eorũ initiũ plures authores inter

se differũt. Quidã.n.sumũt eos ab ipsius incarnatione. quidã à natiuitate: quidã à calẽdis Ianuarij octauo die suę natiuitatis:& qdã à passione ac morte. qui oẽs modi cõprobari possunt seruata conueniẽti supputatione. Sed inter oẽs cõueniẽtissimus modus est, vt sumatur initiũ annorũ dñi ab eius natiuitate:qm ãni vitę humanę sumuntur nõ à cõceptione, sed à natiuitate. Hũc modũ seruat ecclesia Romana. Nã eo tẽpore p ecclesiã accipit principiũ annorũ dñi, quo & singulis ãnis p eã ãnus mutat. Sed p eã fit ãni mutatio in natiuitate dñi: ideo tũc p eã accipit initiũ annorũ dñi. Quòd aũt annus dñi mutet in ortu saluatoris patet p consuetudinẽ Romanę curię & per acta cõciliorũ: in qbus tũc annus mutat. Sed tñ olim in bullis põtificalibus nõ annotabat annus dñi, sed ãnus põtificis pro tẽpore psidẽtis. At recẽtiores in bullis tantũmõ põtificalibus inceperũt ãnotare annos ab incarnatione: in cęteris vero sequũtur antiquũ Romanę curię morẽ ãnos describẽtes à natiuitate dñi. Dicit enim dñs Paulus eps Forosemproniẽsis lib. 13. secũdę ptis Paulinę suę q psidẽte Eugenio. 4. adhortãte Blõdo Forliuiẽsi põtificij collegij à secretis notario in bullis atq; rescriptis põtificalibus annorũ hęc à Christi incarnatione supputatio scribi primũ cœpit. Et infra. Sed notarij ãnos à natiuitate cõputare cõsueuerũt. Hęc ille. In hoc deceptus est Blõdus imitans Dionysiũ Romanũ abbatẽ: q suã supputationẽ olim fecerat à primo ãno incarnationis dñicæ in sua tabula. Sed idẽ Dionysius in ãnis dñicę incarnationis errauit, vt dicit Sigebertus in chronica & Rhenerius egregius supputator. Nõ est ergo mirũ, si Blõdus in cõputationibus ãnorũ ab incarnatione defecerit, qa ducẽ erroneũ secutus est. Causam autẽ eius erroris ad vitãdã plixitatẽ hic nõ ponim9, qm alibi eã descripsimus. Quidã vero recte cõputãt ãnos ab incarnatione dñi addentes ãnis à natiuitate ipsius recte cõputatis p ecclesiam. s. nouẽ mẽses, qbus fuit in vtero Virginis vt bene cõputãt Pisani: q ãno dñi. 1525. à natiuitate post vigesimãqrtã diẽ Martij sunt in ãno ab incarnatione dñi. 1526. & sic ãnotãt in suis lrĩs & codicibus. Sed in hoc errãt Florẽtini atq; Senẽses tẽpestate nr̃a, q ãnos ab incarnatione postponũt ãnis à natiuitate, ĩcipiẽtes enumerare ãnos dñi cõpleto primo ãno à cõceptione iam nato Christo p tres mẽses. Romani vero ãnos dñi à calẽdis Ianuarij octauo die à Christi natiuitate ĩcipiũt, cũ eo die sit ãni principiũ in calẽdario Cęsaris: & cõueniunt cũ ecclia romana excepta prima hebdomada natiuitatis eius: quẽ ẽt modũ tenẽt recẽtiores Astrologi. Dicit. n. Paulus eps lib. 4. secundę ptis Paulinę suę. Astrologi nostri tẽporis q Romanorũ more

annorũ ſupputationẽ reduxerunt ad Ianuariũ:& radices motuũ ſta/ tuerũt ad initium Ianuarij primi anni natiuitatis Chriſti, incipiũt primũ natiuitatis annũ ab octauo die natiuitatis eiuſdẽ:non cõpu/ tantes ſeptem illos dies à natali dñi vſq; ad Ianuarium interceptos: quod ex hoc manifeſte patet. Nã qui loca planetarũ ad horã natiui/ tatis Chriſti inuenire volunt: retrocedunt per dies ſeptẽ à radicibus Planetarũ in tabulis annotatis. Et hunc cõputandi modũ obſeruãt nõ ſolũ Aſtrologi:ſed etiam Theologi in chriſtiana religione proba ti Petrus de Aliaco, Nicolaus Cuſanus, Rogerius Bachon: & gene/ raliter omnes qui loca planetarũ in hora natiuitatis Chriſti indaga runt. Hæc ille. Pauciſſimi autem doctores antiqui vt Hieronymus & Iſidorus:& quidã alij, qui antiquitus ſcribebant annos dñi in ce/ reis paſchalibus, enumerãt annos à paſſione dñi includentes annũ trigeſimũtertiũ ſuę paſſionis: ac relinquentes p̃cedentes. 32. annos ante paſſionẽ:& ita conueniunt cũ cęteris. Nos autẽ in ſupputatio/ ne noſtra imitantes conſuetudinẽ diu approbatã Romanę eccleſiæ: enumeramus annos à natiuitate dñi. Aſtronomi vero habent ſuas tẽporũ eras: à quibus cõputãt ſyderũ motus iuxta tabulas ſuas:& licet quandoq; in annis non conueniant chronographis quo ad rem geſtã:ſibi ipſis tamen ſatisfaciunt dum p̃fixum tempus ſtatuunt: à quo dedu/ cunt ſupputationes ſuas recto tramite: quia poſſunt ſibi præfigere terminum quo tempore voluerint, dummodo ab eo non diuertant in computandis ſtellarum motibus.

Liber ſecundus hebræorum temporum ab Adam ad Chriſtum.

PROLOGVS.

3960 AB orbe cõdito ad Chriſti natiuitatẽ iuxta hebraicã veri/ tatem cõputãtur anni tria millia nõgenti ſexaginta, quẽ admodũ in hoc libro ſecundo demonſtrabimus per He/ bręorũ tẽpora ex diuinis eloquijs per Moyſen deſcriptis: & per Hieronymũ ex hebraica veritate in latinam linguã traductis: necnõ & ex Philone hebręo: qui inter alia eius opera egregium opu ſculũ edidit, quod breuiariũ temporũ appellauit:in quo breuibus & abſolutis verbis emẽdauit oĩa tẽpora ad ſuã rectitudinẽ & integram veritatẽ à protoplauſto Adã vſq; ad ſuã ętatẽ decrepitã: hoc eſt vſq; ad euerſionẽ Hieruſalem per Veſpaſianum & Titũ. Diſtinguemus autem hęc tempora per ętates, ſicut ea etiam ipſe partitur.

B Adam vsq; ad diluuium (vt Philo hebręus testatur in Breuiario temporum) fluxerunt anni millesexcentiquin quagintasex. Hic annorum numerus comprobatur diui na scriptura per Moysen Geñ. 5. qui studuit per singu los duces tempora digerere. Tunc autem erant loco iudicum primo geniti successores, per quos tanq̃ per capita originum digerebantur tempora. qui decem fuerunt ante diluuium. Vt.n. ibidem scribitur. 1656

1 Adam cum genuit Seth, erat annorum centumtriginta. 130.
2 Seth cum genuit Enos, erat annorum centumquinq;. 105.
3 Enos cum genuit Caynã, erat annorum nonaginta. 90.
4 Caynã cum genuit Malaleel, erat annorum septuaginta. 70.
5 Malaleel cum genuit Iareth, erat annorum sexagintaquinq; 65.
6 Iareth cũ genuit Enoc, erat annorum cẽtum sexagintaduoꝝ. 162.
7 Enoc cum genuit Mathusalem, erat annorum sexagintaquinq;. 65.
8 Mathusalẽ cũ genuit Lamech, erat annoꝝ cẽtũoctogitaseptẽ. 187.
9 Lamech cũ genuit Noe, erat annorum cẽtũ octogintaduoꝝ. 182.
10 Noe vero tempore diluuij erat annorum sexcentorum. 600.

Ex his consurgit numerus prędictus annorum millesexcentorum qn quagintasex. In hac prima ætate sacra eloquia describunt duas hominum generationes: vnam iustorum, de qua in psal. dicitur. Hęc ẽ generatio quęrentium dñm: alteram iniquorum, de qua Moyses ait in cantico Deute. 32. generatio.n. peruersa est & infideles filij. Iustorum generatio ante diluuium fuit illa, quę descendit ab Adam per filium Seth, cuius nũc genealogiam descripsimus: & eius geniti dicũtur filij dei eo ꝙ deo per pietatem inhęrebant. Impiorum autem generatio fuit quę descendit per Cayn primogenitũ ipsius Adam: qui terrenus agricola inuidia motus interfecit germanum suum Abel innocentem ouium pastorem. Descendentes ex Cayn dicuntur filij hominum: qui humana & terrena sapientes peccatis inuoluti à deo recedebant. Ipsę Cayn primus ędificauit ciuitatẽ quã vocauit Enoch vel Enos ex nomine primogeniti sui: & ex eo geniti adinuenerunt artes mechanicas: & creuit in terra ipsorum malitia. Hanc generationem prauam sicuti Moyses hebręus descripsit: ita & Berosus Caldęus qui ait in primo antiquitatum libro. Ante aquarum cladẽ famosam, qua vniuersus perijt orbis, multa pręterierunt secula, quę à nostris Caldęis fideliter fuerunt seruata. Scribunt illis temporibus circa Libanum fuisse Enos vrbem maximam gigantum: qui vniuerso orbi

dominabantur ab occasu Solis ad ortum. Hi vastitate corporis ac robore cõfisi inuentis armis oẽs opprimebant: libidiniq; inseruiẽtes inuenerunt papiliones, & instrumenta musica, & oẽs delitias. Manducabant homines, & procurabant aborsus, in eduliũq; p̃parabant. Et cõmiscebantur matribus, filiabus, sororibus, masculis, & brutis: & nihil erat sceleris, quod non admitterent, contẽptores religionis & deorũ. hęc Berosus. Quę oĩa conueniunt eis, quę dicit Moyses de ciuitate primo ædificata, de artium industria, & morũ malitia filiorũ Cayn: de quorũ nequitia dicitur Geñ. 6. Corrupta est terra corã dño & repleta est iniquitate. Hæc hominũ malitia incepit ab ipso Cayn fratricida: & creuit in septima generatione ab Adã, vt scribit Moyses Geñ. 4. qm̃ Iahel, Tubal, & Tubalcayn fuerunt sexti à progenitore suo Cayn, & septimi ab ipso Adã. Quorũ primus inuenit delitias in arte pastorali papiliones & tentoria. Secũdus fistulam, citharam, lyram, & organum cũ voce & modulatione musica. Tertius vero arma & omne genus ferri, vt ibidem Moyses exprimit. Huc vsq; impia septima generatio ab Adã excreuit per vniuersum orbẽ. Sed in hac septima impia generatione: quæ prius erat separata à iustis hominibus: cœpit iusta posteritas Adæ participare cũ impijs in coniugijs & vitijs eorũ, quia teste Moyse Geñ. 6. Filij dei. i. qui deũ tanq̃ patrẽ prius imitabantur. s. iusti descendentes à Seth, videntes filias hominum. s. descendentes à Cayn, q̃ essent pulchræ: acceperunt sibi vxores ex omnibus, quas elegerãt. Quòd vero septima etiam generatione iustorum ab Adam cœperint ipsi iusti effici participes scelerum impiorũ argumento est q̃ Enoch iustus septimus ab Adã translatus fuit ne malitia immutaret cor eius, vt scribitur Sapi. 4. De horũ etiã hominum malitia ferè eadem scribit Methodius ep̃us. Demum consumata est illorum hominum nequitia anno quingentesimo: & multo magis anno sexcentesimo vitę Noe: quando ad eorũ punitionem factum est diluuium in vniuersa terra. Quod tamen diluuium antea prędictum fuerat. Vnde & Berosus narrata malitia hominum subiungit. Tunc multi prędicebant & vaticinabantur, & lapidibus excidebant de ea quę ventura erat orbis perditione. Sed enim illi assueti corridebant omnia cœlestium illos ira atq; vltione perurgente pro impietate atq; sceleribus. hęc ille. Vt enim patet Geñ. 5. Sanctus p̃pheta Enoch natus ante inundationem terrarũ anno trigesimoquar-
1034 to supra millesimum teste Iuda apostolo cognominato Thadeo in sua canonica epistola, prophetauit de Iudicio futuro tam aquarum diluuij q̃ vltimæ confragrationis: & suum vaticinium authore Io-

sepho in primo antiquitatum libro inscripsit duabus columnis altera lapidea altera lateritia. Prenunciauit etiam diluuium ipse Noe ex diuina reuelatione, licet Berosus, qui hoc mysterium ignorauit, putauerit hoc Noe ex astris presciuisse. Dicit enim, Vnus inter gigantes erat, qui deorum veneratior & prudentior cũctis reliquis ex probis erat in Syria. Huic nomen erat Noa cum tribus filijs Samo, Iapeto, Chem: & vxoribus Tithea magna, Pandora, Noela, Noegla. Is timens quam ex astris futuram prospectabat cladem anno septuagesimooctauo ante inundationem, nauim instar archæ coopertam fabricare cœpit. Anno. 78. ab inchoata naui, ex improuiso inundauit oceanus, & omnia maria mediterranea fluminaq; ac fontes ab imo ebullientes inundauerunt supra omnes montes: accedentibus atq; impetuosissime & supra naturã è cœlo copiosissimis imbribus multis diebus corruentibus. Ita omne humanum genus aquis suffocatum excepto Noa cum familia sua que naui erepta est. Nam eleuata ab aquis in Gordiei montis vertice quieuit. Cuius adhuc dicitur aliqua pars esse & homines ex illa bitumen tollere: quo maxime vtũtur ad expiationem. hæc ille. Sed oritur dubitatio ex verbis Berosi dicentis ipsum Noe arcam fabricare cœpisse ante inundationem anno. 78. cum Gene. ca. 6. supputet Moyses annos centumuiginti. Dicendum est q; de fabricanda arca mandatum accepit Noe à Deo ante inundationem annis centumuiginti, vt Moyses dicit: & tunc ipse Noe erat annorum quadringentorum octoginta. Quadraginta vero & duobus annis præparauit ligna ob immensitatem operis faciendi: & ita anno sequente qui erat septuagesimusoctauus ante inundationem cœpit opificium ingentis archæ, vt supputat Berosus: qui nihil nouit de secreto mandato dei ad Noe: sed tantũ sciuit quæ exterius executioni mandauit. Quare dicit. Anno. 78. ab inchoata naui, nõ à mãdato dei: ex improuiso inundauit oceanus &c. Quod autem dicit ex improuiso accidisse diluuium non refertur ad Noe & eos qui hoc nouerunt: sed ad derisores, qui id non credebant, nec expectabant futurum. Excessit autem aqua in diluuio omnes altissimos orbis montes quindecim cubitis, vt testatur Moyses: & deleta est omnis caro sub cœlo excepto Noe cum sua familia. Ex quo patet error Talmudistarũ, q contra diuinas literas dicũt illud diluuium non attigisse montẽ Syon argumẽto vtentes, quia inuentũ est ibi post diluuiũ semen gigantũ, nõ attendẽtes q; Noe & eius filij fuerunt gigantes cum vxoribus: & Titanes geniti ex Tithea genuerunt gigantes, vt ait Berosus. Qui Titanes authore Moyse ædificaue-

runt vrbem Titanum in Aegypto, quam vocat Thanim dempta prima syllaba, vt patet Numeri. 13. De hoc diluuio ex gentilibus non solum scripsit Berosus Caldęus: sed & Hieronymus Aegyptius: qui antiquitatem phœnicam noscitur scripsisse: nec non & Maseas, qui & Nicolaus Damascenus in. 96. historiarum libro vt ait Iosephus in primo antiquitatum: & in libro contra Appionem grammaticũ. Abidenus etiam historicus de hoc diluuio nonnulla scripsit, vt testatur Eusebius libro. 9. c. 4. de pręparatione euangelica.

De Noe & ipsius uxore ac filiis post diluuium. *Cap. 2.*

Ntequam secundę ętatis annos digeramus: quoniã post diluuiũ à Noe & tribus filijs eius Sem, Cham, & Iaphet disseminatum est omne genus hominum super terram: idcirco prius de ipsis dicendum est, vt plenius intelligantur quę scribenda sunt in sequentibus. Primo autem à Noe & ipsius vxore Tithea ac filijs eorum genitis post diluuium incipiendum est. Fabrefactor igitur archę nomine proprio dicebatur Noe. i. requies: sed habebat alia plura cognomina. Nam cognominabatur Ogyges videlicet Priscus, Ianus, Oenotrius, Proteus etiam priscus. i. Vertũnus vel Vadimon, Cœlum, Sol, Chaos, Semen mundi, & pa/pater omnium. De Ogyge dicit Berosus in. 2. antiquitatũ. Primũ itaq; dixerunt. s. Caldęi & Scitę Ogygisan Sagã. i. illustrem sacrorũ põtificem Noã Dysir. Hęc ille. De Ogyge igitur & illustri Noa & Dysir. i. ilice vt interpretatur Hieronymus, consyderandum est quod ait Petrus Cõmestor Geñ. 13. ca. & Iosephus in primo antiquitatũ habitauit, inquiunt, Abraham circa Hebron iuxta ilicem, quę vocatur Ogygi: & dicitur, vt aiunt, ciuitas quatuor patriarcharũ quia habitauerũt ibi: & sepulti sunt ibidem Adam, Abraham, Isaac, & Iacob. Et ita Ogygi ante diluuium & postea fuit patria iustorũ etiã & ipsius Noe: quia patria Ogygisan. i. illustris sacer cognomento dictus ẽ. Vnde omnes illum cognominant priscum Ogygẽ: vti Xenophon ĩ libro de ęquiuocis, & Metasthenes: quem pręfuisse prisco diluuio dicunt. Et ex latinis etiam Solinus idem dicit. Sub ilice autem manebant iusti: quia arbores pro templis & numinibus antiquis erant: vt etiam consentit Plinius in. 12. naturalis historię. primo. c. Cognominabatur etiam Ianus vel Oenotrius, quia primus plantauit vineam & vinum reperit. Dicit. n. Berosus in. 3. li. Ob beneficium inuentę vitis & vini dignatus est cognomento Iano, quod Arameis sonat

vitifer

vitifer & vinifer. Ergo Aramee Ianus dicitur: & Græce Oenotrius: & Latine vinifer tam interpretatione nominis q̃ inuenti vini munere. Dictus est & Protheus, idest Vertũnus vel Vadimon: quę tria nomina idem significant. Nam & Samuel Talmudista dicit ꝙ apud Arameos idem est vado & apud veteres Aegyptios protho: & apud Latinos verto. Quia ergo antiqui existimabant ipsum conuersum in animam cœli motricem: ideo, vt dicit Berosus in. 5. antiquitatum, dicebant eum monarcham mundi penes quẽ solum sit ius vertendi cœlestium & terrestrium cardines: & ideo eum nominabant Vertũnum: vel etiam Cœlum. Dicit etiam idem Berosus in. 2. lib. Scythæ recte dicunt, & appellant Noam omnium deorum maiorũ & minorum patrem: & humanę gentis authorem: & Chaos & semen mundi eo ꝙ ab eo omne hominum genus in terris seminatũ est. Dicunt vero Titheam Aretiam, idest terram, in quam semen chaos posuit: & ex qua tanq̃ ex terra cuncti prodierunt. Hæc ille. De multiplicatione autem hominum ait idem Berosus in. 3. Quo pacto exinanitus orbis fuerit colonijs & hominibus oppletus dicendũ est. Exsiccata humo & torrefacta terra, Noa cum familia de monte Gordieo, vt par erat, descendit in subiacentem planiciem plenam cadauerum: quam vsq; ad hanc ętatem appellant Miriadam, idest euisceratorum hominum. Et inscripsit in lapide in monumentũ rem gestam: & vocant incolę locum egressorium Noe. Congressi vero coniugibus perpetuo geminos edebant marem & fœminam. Qui adulti & coniuges effecti: & ipsi binos partu liberos semper edebant. Neq; enim vnq̃ deus vel natura defuit rerum necessitati, quę ad vniuersi orbis spectat opulentiam. Eo pacto breui in immẽsum adaucto humano genere, omniq; Armenia completa, opus erat eos inde recedere, atq; nouas sibi sedes conquirere. Tunc senissimus omniũ pater Noa iam antea edoctos Theologiam & sacros ritus: cœpit etiam eos erudire humanã sapientiam. Et quidem multa naturalium rerum secreta mãdauit literis, quę solis sacerdotibus Scythę Armeni cõmendant. Neq; enim fas est illa vlli inspicere aut legere vel docere q̃ solis secerdotibus: & inter sacerdotes dũtaxat sicut & quos rituales libros reliquit: ex quibus illis primũ Saga nomen fuit inditum, idest sacerdos & sacrificolus & pontifex. Docuit item illos astrorũ cursus: & distinxit annũ ad cursum Solis: & duodecim menses ad motum Lunæ. Qua scientia prędicebat illis ab initio quid in anno: & cardinibus eius futurũ contingeret. Ob quę illum existimauerunt diuinæ naturę esse participẽ: ac propterea illum Olibama & Arsa, idest Cœlum & Solem cogno-

minauerunt:& illi plures ciuitates dedicauerunt. Nã & ad hæc tem/pora Scythæ Armeni vrbes habẽt Olibama & Arsa Ratha & eiusce modi. Cumq; iuisset ad regendum Kithin, quã nunc Italiam nominãt, desyderium suum reliquit Armenis:ac propterea post mortem, illum arbitrati sunt in animam cœlestium corporum tralatum:& illi diuinos honores impenderunt. & ob id solum hæc duo regna Armenum quidem, quia ibi cœpit: Italum vero, quia ibi finiuit, & docuit, & regnauit naturaliumq; atq; diuinorũ, quę eos erudiuit libros plenissime illis conscriptos reliquit: illum venerantur simulq; cognominãt Cœlum, Solem, Chaos, semen mundi, patremq; deorum maiorum & minorum: animam mundi mouentem cœlos & mysta vegetabiliaq; & animalia & hominem: Deũ pacis, Iustitiæ, sanctimoniæ, expellentem noxia:& custodientem bona. Et ob hoc illũ vtrẽq; gentes signant in scriptis cursu Solis & motu Lunæ: & sceptro dñi quo malos & noxios expellebat à cœtu hominum, & castimonia corporis & sanctimonia animi duabus clauibus religionis & felicitatis. Neq; minus Titheam, quæ mater omnium erat, Aretiam, idest terrã vocabant: & Hestam, idest ignem post mortem cognominauerunt: quia ipsa regina sacrorũ fuerat: & puellas docuerat sempiternũ ignẽ sacrorum in extinctum seruare. Cæterũ Noa anteq̃ discederet ab Armenia docuit illos simplicem agriculturã magis curans religionem & mores q̃ opulentiam & delitias: quæ ad illicita & libidines prouocant, & cœlestium iram nuper induxerant. Primus tamen omnium inuenit vites atq; plantauit, & vinum conficere docuit. Hæc Berosus in. 3. Sed & in. 4. adiungit. Multiplicatum est in immensum genus humanum: & ad comparandas nouas sedes necessitas compellebat. Tunc Ianus pater adhortatus est homines principes ad quærendas nouas sedes, cõmunem cœtũ inter homines agendũ & ędificãdas vrbes. Designauit itaq; illas tres partes orbis Asiam, Aphricã & Europã, vt ante diluuium viderat. Singulis autẽ his principibus, singulas partes, ad quas irẽt, partitus: ipse per totũ orbem colonias se traditurũ pollicitus est. hæc ille. Vt autem aiunt Hebræi & alij catholici authores, Sem præfecit Asiæ: Cham Aegypto & Aphricæ: Japhet Europæ & insulis maris: licet illi qñq; mutauerint locorum sedes sicut eis opportunũ erat. Ipse vero Noe toti orbi pręfuit. Sicut autem dicit Berosus in. 2. lib. pręter tres primores filios Noa post diluuium gigantes pluresq; filios genuit. Eius autẽ filij post diluuium ab eodem Beroso enumerantur. 30. vz. 17. Titanes dicti à matre Tithea vxore Noe: &. 13. alii ex eadem vxore, quorum præcipuus fuit

Thuiſcon gigas Germanorum & Sarmatum pater: cuius deſcribuntur vndecim ſucceſſores poſteritatis eius: in quo præcellunt Germani & Sarmatæ, qui nunc dicuntur Thuiſchi à Latinis & Gallis. Sarmatæ autem populi ſunt Poloni, Gothi, Ruſſi, Pruſiani, & Daci, atq; huiuſcemodi. Diodorus vero Siculus in.4.libro refert ex hiſtoria Sythica & Aphricana, Cœlũ, ideſt Noe genuiſſe.45.filios, quoniam addit vndecim ſucceſſores poſteritatis Thuiſconis, quos Noe ſibi adoptauerat in filios videlicet Mannũ, Ingaueon, Iſteuon, Herminon, Marſum, Gambriuium, Sueuum, Vãdalum, Theutanem, Herculem, & Hunnum: qui vndecim ſimul iuncti prædictis triginta cum tribus, quos genuit ante diluuium fiunt.44.quibus ille alium addidit. Putauit autem Diodorus Noe plures habuiſſe vxores: ſed deceptus eſt in pluralitate ſynonyma. Nam eadem vxor Iani, ideſt Noe dicebatur Tithea, Terra, & Veſta magna. Quòd autem Noe poſt diluuium habuerit alios filios etiam ex ſcriptura implicite habetur. Nam dum offerret Noe poſt diluuium ſacrificium deo: prçceptũ eſt ei & filijs eius ab ipſo domino dicẽte. Creſcite multiplicamini & replete terram. Neq; tamen dicendum eſt, ꝙ Noe neglexerit hoc præceptum: aut ꝙ illi tempus defuerit: aut ꝙ illud præceptum non obligaret omnes, terra iam repleta hominibus: quod erat intentum legiſlatoris Dei expreſſum: quia Noe vir iuſtus erat & perfectus, vt Moyſes teſtatur, & vixit poſt diluuium annis.350.vt Moyſes & Beroſus ſcribunt: & terra penitus deſolata etiam ipſa lege naturę obligabatur ad generationis actum. Quòd ſi Moyſes nõ omnes poſuit, hoc fecit quia ad originem hebręam feſtinabat: & ſolum tot ponere voluit, quot linguarũ genera ſeptuagintaduo diſcreuerant. Titanũ nomina ſpecialia à Beroſo nõ ponuntur, ſed aliorũ tredecim: quorũ hæc ſunt noĩa. Macrus, Iapetus iunior, Prometheus Priſcus, Thuiſcon gigas, Crana, Cranus, Granaus, Araxa priſca, quę genuit Scitam Priſcum, à quo Napus & Prutus. Poſt Araxam, Regina, Pãdora iunior, Thetys, Oceanus, Tipheus. Porrò Thuiſcon tam Beroſo q̃ Cornelio Tacito teſtibus fuit author Germaniæ.

De poſteritate Sem. Cap.3.

Erant autẽ filij Noe, qui egreſſi ſunt de arca Sem, Chã, & Iaphet, vt dicitur Gene.9.c. Licet Cham ſecundus in ordine deſcribatur: tamẽ fuit duobus cæteris iunior. Nã dicitur Gene.9.Euigilans autem Noe ex vino cum didi-

cisset quę fecerat ei filius suus iunior.s.Cham,maledixit Chanaam, qui ex eo postea natus est.Sem vero primogenitus & senior fuit. Di/citur enim Gene. 10.De Sem quoq; nati sunt patres omniũ filiorũ Heber fratre Iaphet maiore:hoc est nati sunt de ipso Sem fratre ma/iore ipsius Iaphet,qui fuit medius.Vnde & Berosus ẜm ordinẽ tem poris eorum nomina ordinate describit, dum nominat ipsum Noa cum tribus filijs Samo, Iapeto, Chem. Quòd autẽ Sem fuerit ma/ior ex eo etiam patet,ꝙ erat sacerdos,à quo descendit Abraham.Di cit enim Hiero.in epistola ad Euagrium. Tradunt Hebręi Melchise/dech regem Salem,qui protulit panem & vinũ(erat autem sacerdos dei excelsi)esse Sem primogenitum filium Noe. Simulq; & hoc tra/dunt ꝙ vsq; ad sacerdotiũ Aaron omnes primogeniti ex stirpe Noe, cuius series & ordo describitur, fuerint sacerdotes: & ideo victimas immolarint:& hæc esse primogenita,quæ Esau fratri suo vendiderit Iacob. Hæc ille. Igitur Sem cognomento dictus est Melchisedech, q̃a fuit rex iustus & pacificus. Interpretatur enim rex iustitiæ: & fuit rex Salem,idest pacis,vt dicit Apostolus ad Heb.7.Vnde & cogno mine dictus est iustus à vitæ sanctitate atq; pacificus à loco vbi pa/cifice dominabatur. De Salem vbi pręsidebat dicit Hieronymus in supradicta epistola. Salem autem non,vt Iosephus & nostri omnes arbitrantur esse Hierusalem nomen ex græco hebręoq; cõpositum: quod absurdum esse peregrinę linguę mistura demonstrat: sed op/pidum iuxta Scithopolim quod vsq; hodie appellatur Salẽ:& osten/ditur ibi palatium Melchisedech ex magnitudine ruinarum veteris operis ostendens magnificentiam: de quo in posteriore quoq; parte Geneseos scriptum est. Venit Iacob in Sochot,idest tabernacula,& fecit sibi ibi domos atq; tẽtoria & transiuit in Salẽ ciuitatẽ regionis Sichem,quę est in terra Chanaã. Consyderandũ quoq; est ꝙ Abra/hæ à cæde hostium reuertenti,quos persecutus est vsq; Dan:quę ho die Paneas appellatur,non de via Hierusalẽ,sed de oppido metropo leos Sichẽ in itinere fuerit:de quo in Euangelio quoq; legimus. Erat autem Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, quia aquę multæ erant ibi.Nec refert vtrum Salẽ an Salim nominetur, cũ vocalibus in medio literis perraro vtantur Hebræi: & pro voluntate lectorum atq; varietate regionũ eadẽ verba diuersis sonis atq; accentibus pro/ferantur. Hęc ab eruditissimis gentis illius didicimus.Huc vsq; Hie ronymus.Glossa etiam ordinaria super illud Io. 3.Erat autem & Ioã nes baptizãs in Ennõ iuxta Salim,dicit Salim oppidũ est iuxta Ior/danem situm,vbi olim Melchisedech regnauit. Isidorus tamẽ in. 5.

ethim. dicit Salem esse Hierusalem, quam ædificauit Melchisedech. Ad huius diuersitatis declarationem dicunt aliqui, q Melchisedech ædificauit duo oppida sacerdotalia pro hostijs pacificis, quæ vocauit eodem nomine. Primum oppidum Salem sacerdotale erat iuxta Iordanem, vbi erant aquæ multæ ad lauandum: quia expiatio per aquas erat de iure gentium sacramentale quid pręparans ad baptismum Christi quod est sacramentum. Secundum vero oppidũ Salẽ sacerdotale erat, vbi nunc est Hierusalem, & prius dicebatur Salem. Sed postq̃ Abraham duxit illuc filium suum Isaac ad immolãdum, accepit nomen Hierusalem, quæ interpretatur visio pacis. Nam, vt dicitur Geñ. 22. Abraham appellauit nomẽ loci illius, dñs videt vel videtur, iuxta aliam tralationẽ. Vnde vsq; hodie dicitur. In monte dñs videbit vel videbitur. Hæc diximus, quia Melchisedech est ipse Sem: quẽ Berosus siue ipsius interpres vocat Samũ. Describit autẽ Moyses Gene. 10. ex ipso Sem vigintiquinq; duces linguarum. Berosus vero plures, qa descripsit ipse Berosus Caldæus tot duces quot regnorum & gentium cõditores. Moyses vero descripsit eos, quibus fuit lingua diuersa. Propterea dicitur Geñ. 10. Isti sunt filij Sem ẜm cognationes & linguas regionis in gẽtibus suis. Berosus etiam profert horum nomina alia prolatione. s. Caldęa, quę linguę latinę per interpretem coaptata sunt. Moyses vero lingua hebraica: quæ tamẽ in latinis nostris codicibus vt plurimum corrupta sunt: quæ emendata hic ponimus. Filij Sem: Elam, Assur, Arphaxat, Lud, Aram. À Beroso autẽ vel ab interprete Elam dicitur Elameus. Assur, Assyrius: Arphaxat, Arphaxeus: Lud, Lugdus: Aram, Arameus. Sequiť Moyses. At vero Arphaxat genuit Sale: de quo ortus est Heber. Ipsi Heber nati sunt duo filij. s. Phalech: & Ictam. Berosus eadem nomina ponit relinquens Phalech. Sequitur Moyses. Ictam genuit Almodat, Asarmauet, Salep, Iadar, Adurã, Azal, Dicla, Obal, Abimael, Soba, Epir, Obula, Iobab. À Beroso vero pro Almodat ponitur Dalmadam: pro Asarmauet, Sarmates: pro Salep, Saladeus: pro Iadar, Iader: pro Adurã Adulas: pro Azal Azalus: pro Dicla Diclas: pro Obal Obalus: pro Abimael Albanaes: pro Saba Saus: pro Epir Epirus: pro Obula Obulas: pro Iobab Thiobũ. Sequitur Moyses. Filij autẽ Aram Hus, Hul, Geter, & Mes. Sed à Beroso ponitur pro hus Auson: pro Vl Vol siue Vl, similiter: pro Geter Getul: pro Mes Mesa: & alius additur à Beroso. s. Alan. Adiungitur etiam ab eo posteritas Mese filij Aramei: quẽ dicit genuisse quinq; duces videlicet Getum, Dacum Bannonem, Brigum, & Thinum.

De progenie Iaphet. *Cap.4.*

Aphet à parre suo Noe benedictionẽ accepit, vt Gen.9. dicitur. Dilatet Deus Iaphet: & habitet in tabernaculis Sem. Quod exponens Hiero. in lib. Hebraicarũ q̃onum dicit. De Sem Hebræi de Iaphet populus gentium nascitur. Quia igitur lata est multitudo credentium à latitudine quæ Iaphet dicitur, latitudo nomẽ accepit. Quod autem ait: & habitet in tabernaculis Sem, de nobis prophetatur, qui in eruditione & sciẽtia scripturarum eiecto Israele versamur. hæc ille. Duces ex Iaphet describũtur à Moyse. 14. hoc est septem eius filij & nepotes etiã septẽ, ex quibus dilatatus est in Asia in tabernaculis Sem: & in Europa in locis proprijs. Vnde dicit Hieron. ibidem. De Iaphet filio Noe nati sunt septem filij qui possederũt terram in Asia ab Amono & Tauro Syriæ Celes & Ciliciæ montibus vsq; ad fluuium Tanai. In Europa vero vsq; ad Gadira noĩa locis & gentibus relinquentes: è quibus postea immutata sunt plurima: cętera permanent, vt fuerunt. Filij ergo Iaphet Gomer, Magog, Madai, Iauan, Tubal, Mosoch, & Thiras. Sunt autẽ Gomer Galatę: Magog Scythæ, Madai Medi: Iauan Iones qui & Græci, vnde & mare Ionicũ. Tubal Iberi qui & Hispani: à quibus Celtiberi: Mosoch Cappadoces, vnde & vrbs hodie apud eos Mazeta dicitur. Porrò. 70. interpretes Captorim Cappadoces arbitrãtur: Thyras Thraces: quorũ non satis ĩmutatũ est vocabulũ. Hæ itaq; gentes de stirpe Iaphet ad aquilonis partẽ habitant. Hæc Hieronymus. Septem etiam ponũtur nepotes Iaphet, videlicet tres filij Gomer. s. Ascanez, Riphat, Togorma, & quatuor filij Iauan. s. Helisa, Tharsis, Kithin & Dodonim. Hieronymus autẽ ibidẽ dicit. Ascanez Græci Rheginos vocãt: Riphat Paphlagonas: Togorma Phrygas: Helisa de Iauan, hoc est de Ionibus, idest Gręcis nascũtur Helisei qui vocant̃ Aeolides: Vnde & quinta lingua Græciæ Aeolis appellat̃. Tharsis Iosephus Cilitas arbitrat̃: vnde & metropolis eorũ ciuitas Tharsis appellat̃ Paulo ap̃lo gloriosa. Cethim Cithij: à quibus hodie quoq; vrbs Cypri Titium noĩatur. Dodanim Rodij. Ita enim. 70. interpretes trãstulerunt. Ab his diuisę sunt insulę nationũ in terris suis. Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Sinnij Capitonis & Gręcũ Flegonta: cęterosq; eruditissimos viros: & videbimus penè oẽs insulas & totius orbis littora, terrasq; mari vicinas Gręcis accolis occupatas: qui, vt supra diximus, ab Amono & Tauro montibus oĩa maritima loca vsq; ad Oceanũ possedere Britanicum. Hęc Hiero. Ex his tollitur admiratio eorũ, qui nesciunt à quo

filio Noe descēderunt hoīes remotissimi ab habitationibus nostris: qui tempestate nostra in insulis nobis oppositis reperti sunt à Rege Hispanię & à Rege Portugallię. Qui vtiq; progeniti sunt à descendentibus ex Iaphet: à quibus, vt dicit Moyses, diuisę sunt insulę gētium: vel etiam ab alijs in eas partes nauigantibus. Illi ergo sunt nobis Antipodes habitātes in hemisphęrio opposito habitationi nostrę: vt patet experiētia eorum, qui illuc missi sunt à pdictis regibus: quorum nōnulli incolumes reuersi, id testificati sunt & verbis & scriptis, ita vt sit mō notissimū hoc apud oēs atq; certissimū: quod erat dubiū tēpore Augustini, qui negauit Antipodes, vt patet in. 16. de ci.d.c.9. & similiter Lactātius Firmianus: putabantq; hoc tanq̄ fabulosum ab antiquis authoribus descriptū: quod tñ verū est & nō fictū, vt iam diximus experientia cōprobatum esse. Hic Iaphet, ex quo isti descenderunt, vocatus est Atlas Maurus à Diodoro Siculo in. 4. lib. eo q in Mauritania obierit. Berosus autē vocat eū Iapetū: cuius ponit octo filios: quorū vnus intermittitur à Moyse. s. Samotes, qui & Dis, quia nō habuit linguā distinctā. Hæc noīa, vt superius patet, à Moyse describuntur lingua hebraica: & à Beroso more Caldæo: vel ab eius īterprete sm linguā Latinā: & ideo in aliqbus literis differūt. Pro Gomer à Beroso ponit Comerus Gallus: p Magog Magogus. Hic primus Celesiriā coluit: vbi à suo noīe vrbē vocauit Magogibi, idest patria Magog: de qua Plinius in. 5. natu. histo. ca. 24. inquit. Celesiria habet Bambicē, quę alio noīe Hierapolis dicitur: Sed à Syris Magogibi prodigiosa. Ad hanc vrbē loquit Ezech. pphia. c. 38. &. 39. Ecce inquit ego ad te Gog & Magog principem capitis Mosoch & Tubal. Pro Madai à Beroso ponitur Medus: pro Iauō Ion: pro Tubal Iubal, vel similiter Tubal: pro Mosoch Moschus Tyras nō mutat: pro Aschanez filio Gomer ponit Ascanius: pro Riphat Ripheus: pro Togorma Tagasorma: Helisa filius Iauan eodē noīe scribit Helisa filius Ion: pro Tharsis Tharsus: pro Dodonim Dodoneus: pro Cethim kitim, qui & Italus cognomento Atalaus siue Atlas. Ab isto kitim Atlante affirmat Berosus Italiā dictam esse kitim. Et idcirco dicendū est, q vitio scriptorū Gene. 10. scribitur Cethim cū iuxta linguā hebraicam ibi scriptū sit kitim, à quo dicta est Italia: quia kitim est Atlas Italus socer Choriti & pater Electræ: & fuit nepos Iaphet, qui dictus est primus Atlas maurus. Hic Atlas Italus fuit frater Hesperi regis Hispanię: quem teste Igino & Beroso ab Hispania pepulit in Italiam: & non fuit Atlas Græcus. Atlas ergo Italus kitin, vt ait Fabius Pictor, in Auentino

colle consedit: ad cuius radices iuxta Tyberim Capenam oppidulũ condidit:& Hespero fratre rebus humanis exempto ipse Italus accepto imperio prouincię eum Italiam dixit. Differunt autem Cethim & kitim. Nam Cethim est vrbs Macedoniæ adhuc dicta terra Cethim: de qua. 1. Mach. 1. dicitur. Alexander Philippi Macedo, qui primus regnauit in Græcia egressus de terra Cethim: percussit Darium regem Persarum & Medorum. kithim autẽ, vt dictum est, Italia est à kitim Italo dicta. De ipsa Italia prius dicta kitim scribitur Numeri. 24. & Hesa. 23. & vlti. c. & Hiere. 2. & Ezech. 27. licet codices mendosi impressi habeãt Cethim pro kithim. In his locis. 70. interpretes kithin interpretantur Italiam. Hieronymus vero quandoq; interpretatur Italiam, quandoq; proprium nomen Itali in sua lingua relinquit: vt est illud Hiere. 2. Transite ad insulas kithim, & videte si mutauit gens deos suos: Populus vero meus mutauit gloriam suam in idolum. Vbi. 70. interpretes ita trãstulerunt: Ite ad insulam Italiam, quia gens non mutauit deos suos. Appellat autem Hieremias Italiam insulam, quia, vt videmus, & T. Liuius in. 5. ab vrbe condita dicit. Italia instar insulę cingitur supero & infero mari. Non mutauit autem deos suos. s. in Ethruria tantũ: quia teste Mirsilo & Dionysio Halicarnaseo, soli Ethrusci nõ mutauerunt deos suos vetustissimos. Subiũgit etiã Bero. posteritatẽ Samotis: quã omittit Moyses: & dicit. Samotes cognomine Dis: cuius filius Magus: cuius filius Sarron: cuius filius Namnes: cuius filius Driiudes: cuius filius Bardus: cuius fili⁹ Lõgo: cuius fili⁹ Bardus iunior: cuius fili⁹ Celtes.

De progenitis ex Cham. Cap. 5.

Ham iunior filius Noe, qui à Beroso dicitur Chem cognomento Cameses fuit pessimus homo: qui & patrem suum derisit, vt patet Gene. 9. vbi dicitur. Cœpitq; Noe vir agricola exercere terram, & plantauit vineam: bibẽsq; vinum inebriatus est: & nudatus iacuit in tabernaculo suo. Quod cum vidisset Cham pater Chanaam verenda. s. patris sui esse nudata: nuntiauit duobus fratribus suis foras. Propterea recepit maledictionem à patre. Berosus etiam in. 3. lib. antiquitatũ ipsum Chem vitiosum ostendit dicens. Primus omnium Noa inuenit vites atq; plantauit: & vinum conficere docuit: cuius vim inexpertus ex vapore ebrius effectus, minus pudice in terram cecidit. Erat autem illi filius ex tribus primis adolescentior Chem: qui semper magicę ac ve-

neficæ ſtudens Zoroaſtris nomē cōſecutus eſt. Is patrem Noā odio habebat: quia alios vltimo genitos ardentius amabat: ſe vero deſpici videbat. Potiſſime vero idem infenſus erat patri ob vitia. Et infra: eius vitam vitioſam ita deſcribit. At vero Chē cum publice corrumperet mortale genus aſſerens & re ipſa exequens congrediendū eſſe, vt ante inundationem cum matribus, ſororibus, filiabus, maſculis, brutis, & quo uis alio genere: ob hoc eiectus à Iano pijſſimo & caſtimonia atque pudicitia refertiſſimo, ſortitus eſt cognomentum Chem eſenua, ideſt Chem infamis & impudicus, incubus propagator. Eſt enim Eſen apud Scythas Arameos infamis & impudicus: enua vero: tum impudicus: tum propagator. Eum inter homines huius dogmatis ſecuti fuerunt Aegyptij: qui ſibi illum ſuum Saturnū inter deos adoloſcentiorē fecerunt: & ciuitatem illi poſuerunt dictā Chemmin: à qua ad hāc ętatē omnes ciues illius appellamus Chēmenitas. Verū poſteri hoc vitioſum dogma neglexerūt retēto quod fuit primi moris, vt inter fratres & ſorores coniugiū iniri poſſet. Hęc Beroſus. Ex dictis patet Cham dictum eſſe Cameſem, Zoroaſtrē, & Saturnum. Moyſes autem Gene. 10. ponit ex ipſo Cam progenitos vnum & triginta duces linguarū: Beroſus vero plures deſcribit ratione iam dicta. Ponit ergo Moyſes quatuor filios Cam dicens. Filij Cam, Chus, & Mezraim, & Phut & Canaam. A' Beroſo vero ponūtur quinque mutatione facta in nomine, vel in aliqua literarum nominis. Nam pro Cus à Beroſo ponitur Cur: pro Mezraim Oſiris: pro Phut Pheton qui & Pheriton: pro Canaā Cana cognomine Fenix: & ſubiungitur à Beroſo Ochus: qui à Moyſe intermittitur. Deſcribuntur inde à Moyſe filij Chus, Saba, Euila, & Sabata, & Regma, & Sabataca, & Nemroth: qui poſtea ædificauit turrim Babel. A' Beroſo vero pro Saba ponitur Arabs: alij vero ſic ab eo nominantur. Saubecres, Saba Thurifer, Sabatius Saga, Nimbrotus pater Beli priſci. A' Moyſe duo filij Regma ponuntur. ſ. Saba & Dadan: quorū non meminit Beroſus. De filijs Mezraim à Moyſe dicitur. At vero Mezraim genuit Ludim, & Anamim, & Laabim, & Neptuin, & Phetruſim, & Celliaim. A' Beroſo vero dicuntur filij Oſiridis: à quo pro Ludim ponitur Lidus priſcus: pro Anamin Anameon ſiue Meon: pro Laabim Libyus cognomine Hercoles: pro Neptuin Neptūnus, pater Leſtrigonis: pro Phetruſim Petreus à quo Palęſtini: pro Celluim Caſleus, à quo Syri, & Capadoces. Quibus additur vnus à Beroſo. ſ. Orus. Poſteritas Cane ſiue Phœnicis in paucis à Beroſo deſcribitur. Nā à Cana Phœnice ab eo ponitur Sydon, Arcadius,

Aemathius,& Synius. Moyſes vero plures enumerat, quia illi impleuerunt Phœnicę partem: quam occupaturi erant Hebræi: quam ipſi vocāt terram Chanaam. Dicit enim Moyſes. Chanaam autem genuit Sydonem primogenitum ſuum, Etheum, Iebuſeum, Amorreū, Gergeſeum, Eueum, Aracheum, Cyneum, Aradium, Samaritem & Amatheum: & per hos diſſeminati ſunt populi Cananęorum. Amatheus eſt Aemathius apud Beroſum: Aradius eſt Arcadius: & Cyneus eſt Sinius. A' Moyſe intermittūtur filij Phut, ideſt Phaetontis, quos ponit Beroſus dicens. Pheriton ſiue Phaeton, à quo Lyguri, à quo Cydmus, à quo Eridanus, à quo Ventus, à quo Venetus, à quo Thila. Deſcribit etiā Beroſus. 57. duces ex Hercule Libyo: qui ortus eſt ex Oſiride, & inter hos duces ponitur Atho genitus ex Hercule & ex Omphale: cuius filius ponitur Tuſſus ſiue Tuſcus, à quo Altheus, à quo Blaſcon, à quo Dardanus, Ericthonius, Tros, Ilus, Laumedon, Priamus. Inter filios autem Cur fuerunt duo. ſ. Saba Thurifer: & Sabatius Saga: quorum poſteritates ponit Beroſus dicens. Saba Thurifer poſteros ſex dedit: qui ſunt Gogus pater Gangis & Indi: Triton, à quo Amon, à quo Dionyſius Libycus, & Hiarba: à quo Deabus cognomine Gera, à quo Lomnimi, qui & Geryones. De poſteritate vero Sabatij Sage dicit. Sabatius Saga genuit hos Curetes, qui ſunt Sabus pater Sabelli, Curitus, Curitis pater Antini, Antinus, à quo Aruntius, à quo Ferentius.

Secunda ætas à diluuio ad Abraham. *Cap. 6.*

NOe igitur genuit Sem primogenitū ſum. De Sem quoq; vt dicitur Gene. 10. nati ſunt patres omnium filiorū Heber: à quo dicti ſunt Hebræi, vt etiam Hieronymus affirmat. Quoniam ergo de Sem nati ſunt Hebræi per ipſum Heber: ideo ex hac generatione Sem, ſumitur annorum numerus à diluuio vſq; ad Abraham. Dicit enim Philo in breuiario temporum. A' diluuio ad Abraham fluxerūt anni duo & nonaginta ſupra
292 ducentos. hoc autem oſtenditur ex Moyſe Gen. 11. vbi dicitur. Hę ſunt generationes Sem. Erat Sem centum annorum, quādo genuit Arphaxat biennio poſt diluuium &c. Et ſic ibi texitur ordo nouem generationum in annis eorum videlicet.

1 Natus eſt ex Sem Arphaxat poſt diluuium anno ſecundo. 2.
2 Arphaxat, cum genuit Sale, erat annorum. 35. 35.
3 Sale, cum genuit Heber, erat annorum triginta. 30.

4 Heber, cum genuit Phalech, erat annorum. 34. 34.
5 Phalech, cum genuit Rehu, erat annorum. 30. 30.
6 Rehu, cum genuit Saruch, erat annorum. 32. 32.
Vitio ſcriptorum in latinis biblijs impreſſis male ſcribitur eũ fuiſſe 35. annorum fruſtra ſuperadditis annis tribus.
7 Saruch, cum genuit Nachor, erat annorum. 30. 30.
8 Nachor, cum genuit Thare, erat annorum. 29. 29.
9 Thare, cum genuit Abraham, erat annorum. 70. 70.
Colliguntur ergo à diluuio ad Abraham anni. 292. 292.
Tempore igitur Abrahæ viuebat adhuc Noe: qa, vt dicit̃ Gen̄. c. 9.
350 Vixit Noe poſt diluuium trecentisquinquaginta annis. Ex quo pa-
58 tet ꝙ quando Noe obijt, Abraham erat annorum quinquaginta & octo. Si enim hic numerus addatur annis inter diluuium & natiuitatem Abrahæ, conſurget numerus annorum. 350. quos vixit Noe poſt diluuium. Multo magis tempore Abrahæ viuebat Sem, qui dictus eſt Melchiſedech, vt ſupra dictũ eſt, cum dicatur Gen. 11. Vi-
500 xit Sem poſtquam genuit Arphaxat, quingentis annis: & ſuper vi-
35 xit Sem ipſi Abrahæ annos ttigintaqninꝗ. A` natiuitate enim Sem
390 vſq; ad ortum Abrahæ fuerunt anni trecenti nonaginta, cum Sem
98 ipſe eſſet tempore diluuij annorum nonaginta & octo. Nam bien̄io
100 poſt diluuium erat centum annorum cum genuit Arphaxat: & à di-
292 luuio ad natiuitatem Abrahæ fuerunt anni ducentinonagintaduo.
175 Abraham autem vixit annos centum ſeptuagintaquinꝗ: qui iuncti
390 prædictis annis trecentis nonaginta fiunt quingenti ſexagintaqnꝗ:
565 & tot annorũ erat Sem, quãdo mortuus eſt Abraham. Cumq; Sem
600 vixiſſet annos ſexcentos, patet eum ſuperuixiſſe Abrahæ annis tri-
35 gintaquinꝗ, vt etiam computat Hieronymus in ep̄la ad Euagriũ.

Tertia ætas ab Abraham ad legem Moyſi. *Cap. 7.*

ABraham pater multarum gentium filius Tharę de ſtirpe Sem fuit natione Caldęus natus in ciuitate Hur Caldęorum. Nam prouincia Semnaar Caldæa eſt pars prouincię Babylonis: quam Græci & Latini vocant Meſopotamiam: Hebręi vero Aram fluuiorũ, quia iacet media inter Tygrim
292 & Eufratem. In ea regione natus eſt Abraham ducenteſimononageſimo ſecũdo anno poſt diluuiũ, vt ſuperius dictũ eſt: anno v3.43. Nini regis Aſſyriorũ ferè deſinẽte. Ortus eſt autẽ in ciuitate Hur Choa .i. Caldęa, quã .n. Latini & Gręci dicũt Hur Caldęorum: eãdem Ara-

mei Hur Coa nominant:& Hebræi Hus Casdi. Vnde Ptolemæus in Geographia vocat eam Hur Coa:& Moyses Hur Caldæorum dicens Geñ. 11. Thare genuit Abraham & Aram. Mortuusq; est Arã ante Thare patrem suum in terra natiuitatis suę in Hur Caldæorũ. Tulit itaq; Thare Abraham filium suum & Loth & Sarai, & eduxit eos de Hur Caldæorum, idest de terra natiuitatis eius. Qui autem dicunt Hur ibi accipi pro igne, & sine certo authore & ratione affirmant Abraham fuisse proiectum in ignem:hi profecto scripturę sacræ non cõueniunt, quia vocat Hur terram natiuitatis eius: & ideo eorum dictum eadem facilitate contemnitur qua profertur. Ipsius Abrahę vita late describitur à Moyse:cui quosdam ex Etnicis historicos attestari Iosephus his verbis ait in primo antiquitatum libro ca. 15. Meminit patris nostri Abraham Berosus non quidem nominans enm, sed ita dicens. Post diluuium decima generatione apud Caldæos fuit qdã vir iustus magnus, in cœlestibus rebus expertus. Echatheus autẽ vltra memoriam eius plus aliquid fecit. Librũ enim de eo conficiens dereliquit. Nicolaus vero Damascenus in. 4. histo: sic ait. Abraham regnauit in Damasco veniens aduena cũ exercitu de terra quę super Babylonem dicitur Caldæorum. Igitur post non multum tempus exurgens etiã de hac regione cũ populo suo terrã, quæ tunc Chananęa, nunc vero Iudęa dicitur, habitauit. Abrahã nunc vsq; in Damascena ciuitate nomen habetur in gloria: & vicus ostenditur qui ab eo habitatio dicitur Abrahã. Fame vero posteris tẽporibus apprehẽdẽte Cananęã: Abrahã ad Aegyptios proficiscit. Eratq; ibi in admiratione cunctorũ tanq̃ vir sapiens atq; paratus nõ solum ad intelligendũ, sed ad satisfaciendũ, & ad loquẽdũ quęcũq; docere niteretur. Atithmeticã eis quoq; contulit: & quę de Astrologia sunt ipse quoq; contradidit. Nã ante aduentum Abraham in Aegyptum hæc Aegyptij penitus ignorabãt. A' Caldæis enim hęc plantata noscuntur in Aegypto: Vnde etiã peruenisse noscuntur ad Gręcos. Hęc Iosephus. Eusebius quoq; in lib. 9. c. 4. de pręparatione euangelica etiam ad hoc alios citat dicens. Alexander autẽ historicus, qui multarũ rerũ peritiã habuit, in volumine de Iudaica historia Eupolemon ait hæc de Iudæis scripsisse. Ciuitas, inquit, Babylon ab iis condita primum fuerat, qui à diluuio euaserunt, quos omnes gigantes fuisse constat sparsos per vniuersam terram postquam turris, quam ędificabant, diuinitus concussa decidit. Decima vero generatione in Camirine Babyloniæ vrbe, quam alij Hurien dicunt (quod nomen latine Caldæopolim significat) natus

est Abraham:qui sapientia omnibus excelluit:à quo Astrologia fuit apud Caldęos inuenta. Is iustitia pietateq; sua sic Deo gratus fuit, vt diuino pręcepto in Phœnicem venerit,ibiq; habitauerit:& rationem Solaris motus atq; Lunaris aliaq; Astrologica Phœnices docuerit. Vnde Phœnicum Regi gratissimus fuit. Et post pauca subiũgit. Annonæ autem caritate oppressus in Aegyptũ migrauit: & habitauit in Heliopoli cum sacerdotibus, à quo Astrologiã ipsi sacerdotes didicerunt. qui tamen nõ inuenisse,sed ab Enoch per successionẽ sibi traditam fatebatur. Et subiungens ait. Græci autem Atlantẽ aiunt Astrologiã inuenisse. Sed Atlantẽ & Enoch eundẽ asserit fuisse. Porrò Enoch, inquit, genuit Mathusalem:qui ab angelis Dei multa cognouit, & cęteros docuit. Arthapanus vero historicus Hermuit Iudæos dicit appellatos fuisse, & Hebręos ab Abraamo dictos: quem ait ad Pharetatẽ Aegyptiorũ regem migrasse: & astrologiã illi tradidisse:ac post viginti annos in loca Syriæ rursus rediisse. Melo autem in libris, quos aduersus Iudęos conscripsit, asserit Abraham sapientissimum fuisse, duasq; vxores duxisse: alterã Aegyptiam ancillam, alteram indigenã coniugem. Hęc ex Eusebio. Ab ipso autẽ Abrahã vsq; ad legem datã Mosi fuerunt anni quingentiquinq;. Dicit enim 505
Philo in Breuiario temporũ. Ab Abraham ad Moysen fluxerunt anni quinq; & viginti & quadringenti. A' Moyse ad exitũ de Aegypto 425
& inchoatum templum ligneum anni octoginta: ex quibus resultãt 80
anni quingentiquinq;. Hic autem numerus annorum ex diuinis scripturis ita comprobatur. 505

Abraham, cũ genuit Isaac, erat annorũ centũ ex Geñ. 21. 100.
Isaac, cũ genuit Esau & Iacob, annorũ sexaginta Geñ. 25. 60.
Iacob, cum genuit Ioseph, annorũ nonaginta & vnius ex Eusebio & ex Geñ. 37. 41. & 47. 91.
Ioseph autem vixit annos centũ & decem ex Geñ. 50. 110.
Et secuta est inde seruitus in Aegypto annis sexagintaquatuor. 64
Deinde natus est Moyses, qui stetit corã Pharaone, & eduxit populũ de Aegypto atq; accepit à Deo legem cum esset annorum octoginta, vt patet Exodi. 7. 80.
Ex his consurgunt anni simul quingentiquinq;. 505.

Qui computãtur ab Abraham ad legem datam Moysi. A' quibus si subtrahas ætatis Abrahæ annos septuagintaquinq;, quando ipse accepit repromissionẽ à Deo:& egressus est de terra sua:ac cœpit peregrinari, cũ dicatur Geñ. 12. Septuagintaquinq; annorũ erat Abraham, cum egrederetur de Aram:vtiq; cõsequens erit, vt anno trige- 430

ſimo & quadringenteſimo poſt repromiſſionem data ſit lex Moſaica. Et hoc eſt, quod Apoſtolus ad Gal. 3. dicit. Abrahæ dictæ ſunt repromiſſiones & ſemini eius, qui eſt Chriſtus. Quæ vero poſt quadringentos & triginta annos facta eſt lex: nõ irritat & euacuat repromiſſionem &c. Eundem annorum numerũ Moyſes exponit Exo. 12. dicens. Habitatio filiorum Iſrael, qua habitauerũt in Aegypto: ſub audi ab eo tempore, quo Abraham primo deſcendit in Aegyptum cum eſſet annorum. 75. fuit annorum quadringentorum triginta. Sed à tempore, quo Iacob cum familia ſua ingreſſus eſt Aegyptum cum tunc eſſet annorum centum triginta, vt ſcribitur Gene. 47. & tunc Ioſeph eſſet annorum trigintanouẽ, quoniam anno patris nonageſimo genitus fuerat: cõſequens eſt ꝙ filij Iſrael habitauerint in
215 Aegypto annis ducentisquindecim iuxta prædictam annorũ computationem. Sed Apoſtolus & Moyſes nõ de hac, ſed de prima locuti ſunt. De Moyſe aliqua ſcribit Strabo lib. 16. in dimidio eiuſdem libri. Ibi ea legere poteris.

Quarta ætas à tabernaculo & lege data ad inchoatũ tẽplũ Salomonis. *Cap. 8.*

NVmerus annorum à lege data Moyſi quando factum eſt tabernaculũ fœderis: ad inchoatũ Salomonis templum deſcribitur à Philone in breuiario temporũ, vbi dicitur. Ab exitu de Aegypto & inchoato templo ligneo ad inchoatum lapideũ anno. 4. regni Salomonis: & executioni mandatũ
480 decretum Dauid de ſucceſſoribus regni anni colliguntur octoginta & quadringenti. hęc ille. Idem numerus annorũ deſcribitur. 3. Reg. 6. vbi dicitur. Factum eſt ergo quadringenteſimo & octogeſimo anno egreſſionis filiorum Iſrael de terra Aegypti in anno quarto regni Salomonis ſuper Iſrael ædificare cœpit domum dño. Hęc annorum ſumma digeritur ab ipſo Moyſe vſq; ad Salomonem non per capita originum: ſed per ipſos duces Hebræoꝝ. quorum primus fuit Moyſes, qui octogeſimo anno ętatis ſuę eduxit populum de Aegypto, vt dicitur Exo. c. 7. &. 40. annis pręfuit in deſerto, vt patet Deuter. 29. Vixit autem Moyſes annis centũuiginti, vt ſcribit in calce Deuteronomij. Digerunt ergo dicti anni. 480. ꝑ duces hoc mõ ſm Hebręos.

Moyſes pręfuit annis quadraginta Deut. 29.	40.
Ioſue annis decem & ſeptem ex conuenienti computatione.	17.
Othoniel annis quadraginta Iudicum. 3.	40.
Aioth annis octoginta Iudicum. 3.	80.
Delbora & Barach annis quadraginta Iudicum. 5.	40.

Gedeon annis quadraginta Iudicum. 8. 40.
Abimelech filius eius annis tribus Iudicum. 9. 3.
Thola annis vigintitribus Iudicum. 10. 23.
Iahir annis vigintiduobus Iudicum. 10. 22.
Iepte annis sex Iudicum. 12. 6.
Abessan annis septem Iudicum. 12. 7.
Ahialon annis decem Iudicum. 12. 10.
Abdon annis octo Iudicum. 12. 8.
Samson annis viginti Iudicum. 16. 20.
Hely annis quadraginta. 1. Reg. 4. 40.
Samuel & Saul annis quadraginta Actuum. 13. 40.
Dauid Rex annis quadraginta. 3. Reg. 2. 40.
Salomon rex inchoauit templũ anno. 4. regni sui. 3. Reg. 6. 4.
Ex oĩbus his cõsurgit numerus annoꝝ q̃dringẽtoꝝ octoginta. 480.

Regnauit autẽ Salomon ãnis. 40. vt patet. 3. Reg. 11. & regni eius quartus annus fuit quadringẽtesimus octogesimus ab egressuilioꝝ Israel de Aegypto, vt iam supputauimus iuxta hebraicã veritatẽ. In codicibus insuper latinis ẜm Hebręos in libro Iudicũ. 12. ca. ponitur inter Abessan & Abdon intermedius iudex. s. Ahialon: q in græcis voluminibus intermittitur. Hinc est ꝙ Eusebius, quia secutus est codices gręcos iuxta. 70. interpretes, qui non ponunt ipsum Ahialon: pretermisso eodẽ coactus fuit addere annos decẽ ipsi Iosue dicẽs eum pręfuisse annis. 27. Si vero interponatur prędictus Ahialon, sicut vere interponendus est, quoniam ipse iudicauit Israel decem annis, vt patet Iudicum. 12. remouẽdi quidem sunt decem anni à Iosue ex. 27. quos ei attribuit Eusebius: & remanent ei anni decem & septem, vt nos annotauimus. Nõ enim ponuntur in scriptura sacra anni determinati, quibus idem Iosue pręfuit hebræis: sed ex conuenienti computatione tot anni pręditi comprobantur ei.

Quinta ætas à Salomonis templo inchoato ad eius desolationem. Cap. 9.

Salomonis tẽplo inchoato vsq; ad eius desolationẽ fluxe
runt anni quadringẽti quadraginta, vt cõputat Philo in 440
Breuiario temporum dicens. A quarto anno Salomonis
vsq; ad finem posteritatis eius & primũ successorẽ Ahia- 248
sarim cognomine Ioas supputantur anni octo & triginta supra cen
tum. A Ioas vero vsq; ad spõtaneã trãsmigrationẽ Ioakin anni sunt 291
ducẽtinonaginta & vnus cõnumeratis decẽ annis, quibus regnauit
Amon captiuo patre Her, qui & Manasses. Porrò à transmigratione 11

ad desolationem anni sunt vndecim. hæc ille. Si ergo simul prædi/
440 cti anni colligantur, resultant anni quadringentiquadraginta. Hic
autem annorum numerus cõprobatur per tẽpora regũ Iuda, q̃bus
1 regnauerunt ex. 3.&.4.libro Regum &.2.Paral.hoc modo.
2 Dauid Rex postq̃ regnauit ãnis.40. & inde q̃tuor ãnis filius eius v3.
3 Salomon à.4.anno deinceps regnauit annis trigintasex. 36.
4 Roboam annis decem & septem.3.Reg.14. 17.
5 Abias annis tribus.3.Reg.15. 3.
6 Asa annis quadraginta & vno.3.Reg.15. 41.
7 Iosaphat annis vigintiquinq;.3.Reg.22. 25.
8 Ioram annis octo.4.Reg.8. 8.
9 Ochozias anno vno.2.Paral.22.&.4.Reg.8. 1.
10 Athalia annis septem.4.Reg.11. 7.
11 Ioas annis quadraginta.4.Reg.12. 40.
12 Amasias annis vigintinouem.4.Reg.14. 29.
13 Azarias, q. & Ozias annis quinquagintaduobus.4.Reg.15. 52.
14 Ioathan annis sexdecim.4.Reg.15. 16.
15 Achaz annis sexdecim.4.Reg.16. 16.
16 Ezechias annis vigintinouem.4.Reg.18. 29.
17 Manasses annis quinquagintaquinq;.4.Reg.21. 55.
18 Amon cõnumeratis annis.10.absente patre an.12.4.Re.21. 12.
19 Iosias annis triginta & vno.4.Reg.22. 31.
20 Ioachaz mensibus tribus.4.Reg.23.
21 Ioachim prius dictus Heliachim annis vndecim.4.Reg.23. 11.
Ioachim, qui & Helih, Neri, vel Ieconias mẽsibus.3.& quarto men
se vltro in Babyloniam transmigrauit anno.8. Nabuchodonosor,
22 vt patet.4.Reg.24.pro quo:
Sedechias regnauit annis vndecim.4.Reg.24. 11.
Et tunc facta est desolatio templi anno.19.regni Nabuchodonosor
vt scribitur Hierem.52.&.4.Reg.25.
Ex quibus oĩbus colliguntur anni quadringentiq̃draginta. 440.
Annos autem illos decem, quos.70.interpretes & Philo annumerãt
ipsi Amon absente patre: Nicolaus de Lyra adiungit ipsi Asa: ex eo
ꝙ.2.Paral.16.dicitur. Anno.36.regni Asa ascẽdit Baasa rex Israel
in Iudam: quod verum esse non posset, nisi eidem Asa prædicti decẽ
anni adderentur. Sed mendosus est textus.2.Para.16.quoniam vbi
scribitur anno.36.scribi debet anno.26. Quod probatur ex hoc ꝙ
3.Reg.15.dicitur. Anno.3.Asa regis Iuda regnauit Baasa filius
Ahie super omnẽ Israel in Tersa vigintiquatuor annis. Si ergo Baa/
sa regnauit

ſa regnauit. 24.annis, & incepit regnare anno. 3.regis Aſa hoc eſt completo ſecundo anno & inchoato tertio, non potuit peruenire ad annum. 36.regni Aſa: ſed ad. 26. quo etiam anno obiit, vt dicitur 3.Reg. 16.vbi ſic ſcribitur. Anno. 26.Aſa regis Iuda regnauit Hela filius Baaſa. Inſuper ibidem ſcribitur. Anno trigeſimoprimo Aſa regis Iuda regnauit Amri ſuper Iſrael. 12.annis. Ergo anno. 36.regni Aſa regnabat Amri rex Iſrael, & decem ãnis antea obierat Baaſa. & ideo textus. 2.Paral. 16.mendoſus comprobatur. Potius ergo adhęrendum eſt ſententię ſeptuaginta interpretum & Philonis: quã etiam ſequitur Euſebius: & nos eandem ſententiã imitamur. Ex prędictis regibus deſcendentibus ex Dauid natus eſt poſtea Chriſtus, qui factus eſt ex ſemine Dauid ſm carnem, vt dicitur Ro. 1.ca. quia idem Chriſtus deſcendit ſm carnem ab ipſo Dauid non quidem per lineam Salomonis: vt multi falſò putauerunt: quoniam eiuſdẽ Salomonis linea defecit interfecto ab Hieu Ochozia, vt patet. 2.Para. 22.& hoc fuit propter peccata eius. Vnde dicit beata Birgitta de Suetia lib. 3, ca. 19. ſuarum reuelationum. Salomon cui tam mirifica data & promiſſa ſunt: exceſſit à bonitate: & non eſt completa in eo promiſſio propter ingratitudinẽ eius. hæc illa. Sed ipſe Chriſtus proceſſit ex Dauid per lineam Nathan filij ſui naturalis germani Salomonis. Nam vt dicitur. 1.Paral. 3.Dauid ex Berſabee quatuor filios habuit. ſ. Symmaa, Sobab, Nathan, & Salomonem. Nam deficiente linea Salomonis interfecto Ochozia & cęſa Athalia ſucceſſit in regnum Ioas, vt patet. 4.Reg. 11. Qui deſcẽdit ex linea Nathã. In hoc plures authores decepti ſunt deſcribentes non recte Chriſti genealogiam: quoniam ad eorum manus nõ peruenit Philonis breuiarium de temporibus: qui ad plenum prædicta in eodem libro declarat dicẽs. Siquidem orta lite inter filios Dauid, quos ex Berſabee genuerat, quis regno præcederet: Dauid edicto ſtatuit à iunioribus inchoari: & vt alter alteri ſuccederet vbi poſteritas naturalis deficeret. Itaq; à Salomone minimo cœptũ eſt: & à Nathan illi natu proximiore filio dicto Ahiaſar & Mathat & poſteris eius Ahiaſarim atq; Mathatim, ideſt, vt omnes dicerẽtur & eſſent fratres principis & donati tempore ad ſuccedendum. Hinc vſq; ad Ioſaphat & Ochoziam poſteritas Nathan ſemper dicta eſt Ahiaſarim. Nam quos occidit Ioram poſteros Nathan, quos pater in tribu Iuda pręter decretum honorauerat filij Ioſaphat, fratres Ioram dicti ſunt. Similiter infantes eorum, quos Ioram liberos quidem, ſed redditu vacuos in tribu Iuda reliquerat: dicti ſunt fratres & filii Ochozię: cum tamẽ Ocho-

zias vnicus solus ex Iorā & Salomone superstes esset. Quo perēpto omnem stirpem regiā Ahiasarim Athalia conata est delere: nisi prouidentia Iosabet sororis Ochozię saluatus fuisset minimus ex Ahiasarim infans Helih, q & Heliachin. Nā synonyma sunt Syris & Aegyptijs Helih, Heliachim, & Ioachim. Cognoīatus aūt infans Helih, fuit Ioas primus ex domo Dauid & posteritate Nathā. Pro quo Mizmor.i.psalmus à dextro & læuo choro decantatus fuit: qui à.70.semoribus septuagesimusquartus positus est: & sub Ioiada institutus ne disperderet deus funditus domū Dauid, vbi finierat proles Salomonis. Ab isto Ioas atq; deinceps in rememorationē, reges semper binomij & trinomij fuerūt. Nā iste primus dictus est Helih, Ioas, Symeon. Itē Her, Manasses & Ezechias, Iesus & eiuscemodi. Huc vsq; Philo Hebræus. Hæc verba Philonis conueniunt dictis diuinæ scripturæ in libris Regū & Paralippomenon: vt eleganter exponit Ioānes Annius in suis cōmentarijs super Philonem. Siquis ea videre cupit, prædicta eius in Philonem commentaria legat.

Sexta ætas à templi desolatione usq; ad Christum. Cap.10.

586 Desolatione templi vsq; ad Christi conceptionē fuerunt anni quingentioctogintasex. Et facta additione nouem mensium quibus in ventre matris vsq; ad natiuitatē eius
587 mansit, fuerunt anni quingenti octogintaseptem: minus tribus mensibus. Ad hoc probandum distinguemus hæc intermedia tempora in quatuor partes imitātes Philonem hebræum. Et primo à templi desolatione vsq; ad liberationem à Babylonica seruitute in principio Monarchiæ Persarum & Medorum regnante Cyro. Secundo à liberatione & eadem Monarchia vsq; ad principium Monarchiæ Græcorum regnante Alexandro magno. Tertio ab Alexandro magno vsq; ad Iudam Machabęū: qui ab ipso Philone dicitur Asmonai, idest pugnax latine: & vulgo Palladinus ab armata Pallade: Græce vero Machabæus. Quarto à Iuda Machabæo vsq; ad Christum. Incipiamus ergo primo ab ipsa templi desolatione.

De tempore captiuitatis Babylonicæ. Cap.11.

Empus Babylonicæ captiuitatis à desolatione tēpli vsq;
70 ad populi liberationem, fuit annorū.70. quod sic ostenditur ex Philone & ex diuinis eloquijs. Nam dicit Philo in breuiario temporum. Et à desolatione ad carceres Ioa-

20 chin ſunt anni viginti, & ab eius tranſmigratione triginta & vno. Sex annis ſequẽtibus tũc editus eſt Mizmor octogeſimusſeptimus.
7 In fine autem ſeptimi anni Euilmerodach eductum Ioachin de carcere in honore habuit: eumq́; populus Neri cognominauit, eo ꝙ lucerna Dauid, quæ timebatur extincta, illuxerit: & Mizmor octogeſimusoctauus editus eſt ad gratiarum actionẽ atq; conſeruationẽ gentis: & celerem miſſionem meſſiæ. Mox liberato Neri, datus eſt à Deo filius Meſezebeel cognomento Salathiel: qui anno. 17. ante ſolutionem captiuitatis genuit Barachiam: qui anno. 17. ſoluta captiuitate dux populi fuit: & ab eo ducatu dictus eſt Zorobabel anno à trãſmigratione octogeſimoprimo, & à deſolatione ſeptuageſimo. Hæc Philo. Ex quo patet ꝙ à liberatione Neri à carceribus vſq; ad ſolutã
43 captiuitatem fluxerunt anni quadragintatres: qui adiuncti prædi-
70 ctis vigintiſeptem conſtituunt annos ſeptuaginta. Ponderãda ſunt autem verba Philonis, quoniam diſtinguit annos tranſmigrationis ſpontaneæ à deſolatione & captiuitate violenta totius regni: & de vtriuſq; diſtinctione atq; geſtis ſcribitur in fine quarti libri Regum: & in vltimo. 2. Paralip. De vtraq; etiam eſt vaticinium Hieremiæ prophetę, capite. 34. Vbi in fine contra Sedechiam locutus eſt ipſe propheta: & ſolitudinem atq; deſolationem vocat dicens. Reducam Caldęos in ciuitatem hanc, & pręliabũtur aduerſus eam, & capient eam, & incendent igni: & ciuitates Iuda dabo in ſolitudinem, eo ꝙ non ſit habitator. Qualiter autem hoc ſit adimpletum ſcribitur in eodem libro Hieremiæ à capite. 36. vſq; ad. 40. & in fine. 4. Reg. & in calce. 2. Paralip. eiuſdem deſolationis vaticinium: & quantum temporis duratura eſſet deſolatio exprimitur Hieremiæ. 25. ca. hoc modo. Hæc dicit dominus exercituum. Pro eo ꝙ non audiſtis verba mea: ecce ego mittam & aſſumam vniuerſas cognationes Aquilonis: & Nabuchodonoſor Regem Babylonis ſeruum meum: & adducam eos ſuper terram iſtam, & ſuper habitatores eius, & ſuper omnes nationes, quæ in circuitu illius ſunt: & interficiam eos: & ponam eos in ſtuporẽ & in ſibilum & in ſolitudines ſempiternas. Et erit vniuerſa terra eius in ſolitudinem & in ſtuporem: & ſeruient omnes gentes iſtę regi Babylonis ſeptuaginta annis. Cumq́; impleti fuerint ſeptuaginta anni, viſitabo ſuper Regem Babylonis, & ſuper gẽtem illam dicit dominus, iniquitatem eorum: & ſuper terram Caldæorum: & ponam illam in ſolitudines ſempiternas. Ex quo ſequitur Philonem recte dixiſſe. 70. annos deſolationis & ſolitudinis non tranſmigrationis, vt quidam incaute ſcribunt. Prius nanq;

fuerat transmigratio vndecim annis: Et ideo Philo affirmat annos octoginta & vnũ à transmigratione:&.70.ab ipsa desolatione. Hos etiam annos desolationis & non transmigrationis vocat sapientissimus Daniel propheta.9.c.dicens. In anno primo Darij filij Assueri de semine Medorum, qui imperauit super Regnum Caldęorum anno vno regni eius:ego Daniel intellexi in libris numerum annorũ de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, vt complerentur desolationis Hierusalem.70.anni. Fuerũt ergo anni.70. à desolatione ad liberationem. Cõsyderandum est etiam, ꝙ carceres Ioachin iniusti fuerunt, quia sub fide publica se se cũ suis potestati magni Nabuchodonosor permisit: & post lapsum temporis annorum .s.triginta vnius illum in vincla coniecit. Et idcirco illum tanq̃ iniuste ibi positũ, filius eius cognomine Euilmerodach & nomine Amilinus eduxit, & honorauit, vt scribitur.4.Reg.25. & Hieremiæ vltimo. Sicut autẽ Philo vocat Ioachin Neri, quod interpretatur lucẽs mihi, vel lucerna mea: similiter etiam Lucas euangelista.3.c.vocat eum Neri ex ipsius cognomine:& dicit eum patrem Salathielis, cui nomen proprium fuit Mesezebeel. Huic fuit Barachias filius: qui à principatu cognominatus est Zorobabel, idest princeps captiuitatis Babel. Porrò Zorobabel genuit Rhesa cognomẽto Misciollam. Lucas etiam eũ vocat Rhesa. &.1.Paral.3.dicitur Misciollã. Breuibus autẽ verbis ponitur genealogia hęc Neemię.3.vbi dicit. Et iuxta eum ædificauit Misciollam filius Barachię filij Mesezebeel.

De tẽpore à primo anno Cyri usq; ad Magnũ Alexãdrũ ex hebræis libris. C.12.

A Primo anno Monarchiæ Cyri & Darij quando facta est liberatio à captiuitate Babylonica: vsq; ad magnũ Alexandrum digeruntur anni centumnonaginta & vnus. 191
Quod ostendit Philo per sacerdotes ex tribu Leui: & per duces ex domo Dauid dicẽs. Pręfuerunt autem populo duces ex domo Dauid & sacerdotes ex Leui seorsum vsq; ad tempora Asmonai. Et prius describit ex ordine sacerdotes:deinde duces. De sacerdotibꝰ ergo dicit. Et de his.70.seniores sic in scriptis reliquerũt. Iesus filius Iosedech magnus pontifex cum Barachia Zorobabele filio Mesezebeelis filij Neri ipse est Ioachin anno primo Cyri venit Hierosolymam: & secundo anno dum iacerent fundamenta prophetantibus Agai & Zacharia ob mortem Darij Histaspis impeditum est opus: nec adiri potuit Cyrus: qui bello Thamirico erat impeditus. Suc-

cessit interfecto Cyro , Assuerus Priscus Artaxerses : qui bellum parabat contra Artaxat factionis Thamiricæ fautorem : qui & ad defectionem cōpulerat Assyrios, Medosq́;, ac Persas: & Assuerus intra Babyloniam se se cōtinebat. Ad eum Iesus pontifex quia duces Syriæ contra Hebræos scripserant, se contulit relicto pontificatu anno. 12. Assueri , filio suo Ioachin , qui & Helih. Ergo quia eo anno erat Assuerus occupatus bello, non est auditus Iesus. Victor cum sequēte anno missum à se Holofernem à Iudęis truncatum audisset, edicto publico vetuit templum erigi. Successerūt duo filij eius , qui de imperio contendētes Dario Longimano, qui votum relaxādi edictum patris emiserat , septimo mense victoria cessit. Anno eius primo reuersus Iesus hortantibus iisdem prophetis ędificare templum annixus est. Gessit ergo Iesus pontificatum primum vsq; ad. 12. annum Assueri Prisci, annis sex, & triginta Ioachin filius in eius absen 36
tia annis octo. Is & Iudith gesta conscripsit: & anniuersariam libera 8
tionis memoriam, quot annis agendam instituit. Idem Iesus reuersus prosecutus est pontificatum annis viginti vsq; ad vigesimū an- 20
num Longimani natus annos triginta & centū. Ei successit Ioachin item secūdo pontifex annis quadraginta & octo vsq; ad duodecimū 48
annum magni Artaxersis Assueri: qui gesta Hester scripsit: & memoriam Phurim instituit hortante illum per literas Mardochęo, qui decem & octo annis ętatem Isaac superauit. Tertius pontifex successit 21
Eliasib annis vno & viginti vsq; ad trigesimumtertium annum magni Artaxersis. Hic primus posuit Hierosolymis portā gregis. Quar 24
tus pontifex Ioiada gessit pontificatum annis vigintiquatuor: & to- 24
tidem Ionathan vsq; ad finem Ochi Artaxersis. Vltimus sub Arsis 10
fuit sextus pontifex Iaddus annis decem. hæc ille. Ex horum pontificum temporibus colliguntur anni centumnonaginta & vnus. Hos 191
etiam sex pontifices Neemias enumerat. 12. c. dicens. Iosue autem genuit Ioachin: & Ioachin genuit Eliasib : & Eliasib genuit Ioiada: & Ioiada genuit Ionathan: & Ionathan genuit Iedda. De bello autem Thamirico Philo sequitur veram historiam Persarum & Metasthenis Persæ chronographi : & asserit post mortem Darij interfectum Cyrum & non ante, vt incōsulte describunt Herodotus & Eusebius. Et hoc est, quod significat Esdras. c. 3. & . 4. q; licet Darius & Cyrus adepta Monarchia soluerint captiuitatem Babylonicā, quā ibi inuenerunt: & dederint licentiam reædificandi templum : tamen opus impeditum fuit à vicinis ducibus Cyri omnibus annis eiusdē Cyri. Et post eum secutus Artaxerses publico edicto prohibuit hoc

addens ꝙ semper ciuitas illa rebellauerat contra reges: quia scilicet interfecerat fœmina Holofernem principem militiæ suæ existente pontifice Ioachin suffecto à patre Iesu, vt Philo scribit: & in libro Iudith commemoratur. Et non te perturbet ꝙ iste Assuerus vocetur Nabuchodonosor in libro Iudith: quia, vt ibi dicit̃, & Philo scribit, Artaxat inuaserat Monarchiam tenebatq; Assyrios, Medos, & Persas: & hic Assuerus solam Babyloniam: vbi rex cõmuni appellatione dignitatis vocatur Nabuchodonosor, sicut in Aegypto Pharao. Quod vero Philo scribit Mardochæum superasse Isaac ãnis decem & octo, significat eundem Mardochęum vixisse annis centum nonagintaocto: quia Isaac vixit annis centumoctoginta, vt scribitur Gene. 35. Deinde Philo describit duces ex domo Dauid: & incipit à Regibus ex domo Nathan descendentibus ante captiuitatem: postea ponit duces inde sequentes. Subiungit igitur dicens. Principes vero ex domo Nathan primus Symeõ qui & Ioas. Rursus Leui qui & Amasias. Item Iesus qui & Ezechias. Her quoq; qui & Manasses.
58 Hi ante captiuitatem. Porrò in captiuitatis solutione Zorobabel
66 primus præfuit annis octo & quinquaginta. Rhesa Misciollam sex
53 & sexaginta. Ioannaben Rhesa tribus & quinquaginta. Iudas pri-
14 mus cognomine Hyrcanus quatuordecim. hęc ille. Ex ãnis ergo ho
191 rum ducum consurgunt similiter anni centum nonaginta & vnus.

De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. Cap. 13.

164 AB Alexandro magno vsq; ad Iudam Machabęum fluxerunt anni centum sexagintaquatuor. Quod etiam ostendit Philo prius per pontifices Leuitici generis: deinde per duces Dauidicos. Dicit ergo. Ab Alexandro vero ad Asmonaim pontifices vsq; ad Iudam.

Onyas Priscus annis vigintiseptem.	27.
Simon Priscus vigintitribus.	23.
Eleazarus Antiochi Theos inimicus viginti.	20.
Manasses Seleuco Gallinico amicus vigintiseptem.	27.
Simon iustus honoratus à magno Antiocho vigintiocto.	28.
Onias huius filius à Seleuco spoliatus templo trigintanouem.	39.
Hunc sequitur Iudas Asmonai. hæc Philo.	
Ex prædictis redduntur anni centum sexagintaquatuor.	164.

Deinde Philo eosdem annos cõputat per duces ipsos, dũ subiungit. Duces vero ex domo Dauid fuere.

Ioſephus primus annis ſeptem. 7.
Abner Semei vndicim. 11.
Helih Matathias duodecim. 12.
Aſar Maat nouem. 9.
Nagit Artaxat decem. 10.
Agai Helli octo. 8.
Maſſot Naum ſeptem. 7.
Amos Scirach quatuordecim. 14.
Matathias Siloa decem. 10.
Ioſephus iunior Arſes honoratus à Ptolemęo ſexaginta. 60.
Ianneus ſecundus Hyrcanus præfuit annis ſex & decem. 16.
Hæc Philo. Ex his ducibus colligunt̃ ãni cẽtũ ſexagintaq̃tuor. 164
De Regibus autem ex Nathan ante captiuitatis liberationem, & de ducibus poſt ipſam liberationem quo ad eorũ nomina ſiue cognomina vſq; ad Iudam Machabæum conueniunt Lucas euangeliſta & Philo, & in multis etiam Ioſephus.

De tempore à Iuda Machabæo uſq; ad Chriſtum. Cap. 14.

Iuda Machabæo vſq; ad Chriſti conceptionem fluxerunt anni centumſexaginta & vnus. Hoc autem probatur ex verbis Philonis in breuiario temporũ. In quo tempus à Iuda Machabæo ad tyrannidem Herodis & ab ea ad legitimum eius principatum: à quo vſq; ad ſuam ætatem idem Philo deſcribit dicens: Mox ſecuti Aſmonai ſimul cum pontificatu etiam ducatum à domo Dauid ſubripuerunt: Vnde orta eſt inimicitia & ſimultas. Iudas Aſmonai correptis armis contra Antiochũ illuſtrẽ & filiũ eius Eupatorẽ atq; Demetriũ pręfuit ãnis q̃nq;. 5. 161
Ionathas eius frater decem & nouem. 19.
Simon ab Antiocho Sidete ĩmunitate donatus p̃fuit ãnis octo. 8.
Ioannes Hyrcanus Priſcus ex Aſmonaim annis vigintiſex. 26.
Ariſtobolus vno. 1.
Ianneus Alexander vigintiſeptem. 27.
Eius vxor Alexandra nouem. 9.
Vltimus Hyrcanus trigintaquatuor. 34.
Qui captus à Parthis relicta vxore ac filia & eius fra- 129.
tre Ariſtobolo: mox Herodes iubente ſenatu Romano: inuitis Hebręis regnum tyrannicum iniit ſumpta ſibi vxore filia Hyrcani capti à Parthis: & declarato filio eiuſdem Hyrcani Ariſtobolo pontifice, vt Iudęorũ animos ad ſe inclinaret. Suſtulit autẽ ex filia Hyrcani

sibi vxore filios duos. Sed cum anno vigesimosexto tyrannici regni sui Herodes reuersum socerum Hyrcanum aduerteret more prisco regis salutari ab Hebræis, illum sibi socerum, socrumq; atq; filiam sibi vxorem & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolum interemit. Bienniog; post Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno vero trigesimo principatus sui tyrannici Zanedrim ex domo Dauid deleuit: & Annaleum quendam atq; Zanedrim ex Proselitis suffecit, qui nimium in lege videbantur eruditi. Tum & Salome sororem suam, & virum eius de tribu Iuda: itemq; proprium filium quem ex vxore eiusdem tribus susceperat, interfecit, quòd diceretur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tandem Hebrȩi, vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurãtes in fide ipsius ac posterorum se se permansuros. Regnauit hic primus Herodes Ascalonita tyrãnico principatu annis trigintauno: & legitimo sex. Et filius eius Archelaus annis nouem. Herodes autem tetrarcha annis vigintiquatuor: cuius vigesimoprimo anno legatus à nostris Iudȩis ab Alexãdria missus adolescens eram. Secutus est hunc Agrippa Priscus annis septẽ. Agrippa iunior annis septẽ & viginti. Et Agrippinus, qui & Agrippa vltimus annis triginta vsq; ad hunc vltimũ annum ætatis meæ decrepitȩ. Hic est finis breuiarij temporum prȩdicti Philonis. Sunt ergo anni à Iuda Machabȩo vsq; ad tyrannicum principatum He-
129 rodis centumuigintinouem, vt hic Philo enumerat. A quo discrepat Iosephus, qui affirmat ãnis duobus minus regnasse Asmonai, idest annis. 127. ideo hic reiicitur Iosephus, & in multis alijs temporibus. Nam libri Machabȩorum, qui olim absq; temporibus scripti erant: & gesta & sub quibus regibus acta erant apud veteres habebantur: Iosephus in eis tempora adiiciens, eos apocriphos reddidit: quia ponit Antiochum illustrem regnasse anno centesimo trigesimoseptimo regni Grȩcorum, scilicet ab Alexandro magno, vt. 1. Machab. 1. c. scribitur: qui tamen regnauit anno centesimo quinquagesimotertio, vt patet in annalibus Græcorum per singulos reges Asiȩ & Syriæ post Alexandrum: quos Eusebius in libro de temporibus erudite annotauit. Porrò Herodes, vt dictum est, regnauit tyrannico principatu annis. 31. & legitimo. 6. atq; simul in totum regnauit annis. 37. vt omnes concedunt. Cœpit autem legitimus principatus Herodis regni sui anno. 32. incipiente: qui erat etiam incipiens annus quadragesimussecundus Octauiani Augusti, vt patet per Olympiades, & per Eusebium in libro de temporibus. Quo tempore Christus de Virgine conceptus est: & impleta est tunc pro-

phetia Iacob dicentis Gene.49. Non auferetur sceptrum de Iuda
& dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est, idest Christus
verus messias. Nondum autem erat ablatum regnum & ducatus Iu
da in tempore tyrannici regni Herodis: sed cum cœpit regnare legi-
timo principatu, quando conceptus est Christus. Si ergo annis prę-
dictis centumuigintinouem à Iuda Machabęo ad initium regni ty- 129
rannici Herodis, addantur. 32. anni Herodis, quando scilicet con- 32
ceptus est Christus: consurget numerus annorum centumsexaginta 161
vnius à Iuda Machabæo ad Christi conceptionem. Quia vero, vt
dicit Philo, susceptus principatus fuit causa simultatum: Nam du-
ces Dauidici depressi equidem iure irascebantur: & ideo ipse Philo
non ponit, qui successerint ex domo Dauid: quia studuit tēpora per
duces notiores exprimere, qui sumpserant principatum. Quidam
vero Iudæi in primitiua ecclesia fingentes se Christianos, vt obscu-
rarent genealogiam Christi: quam Lucas & Matthęus aperte descri
bunt: potissime Lucas, qui ait Ianneo successisse Melchi: & Melchi
successisse Leui patrem Mathan & auum Helih siue Ioachin, trans-
mutatis nominibus dixerunt Panter pro Melchi: & Barpanter pro
Leui: & quod Helih quasi alter à Ioachin fuerit pater Ioseph legalis per
suscitationem fraterni seminis. Contra quos Hieronymus de ortu
beatę Mariæ virginis scribens. Quid, inquit, Panteris & Barpante-
ris & fraterni seminis suscitatione opus fuit ad genealogiam Mariæ
quæ clara est: nisi quia falsi fratres sub specie angeli lucis ad eluden-
dum euangelia quasi illa expositui hæc finxerunt? vbi euangelista
Lucas & sanctorum traditio Syrorū, sicut Philo & Lucas clarissime
descripserunt. Quin etiam & vbi Lucas tempora nō colligit, & Phi
lo definit ipsi ea clarissime inferunt dicentes. Vixit autem Melchi fi- 25
lius Iannei annis quinque & viginti & genuit Leui: qui quadragena- 40
rius genuit Mathan. Hic agens annum trigesimumsextum genuit 36
Ioachin, qui & Helih patrem quidem naturalem Mariæ & legalem 46
Ioseph. Anno autem quadragesimosexto ipse Ioachin natura steri-
lis genuit Mariam. Quæ & ipsa quartodecimo ætatis anno genuit 14
Saluatorem. Hæc Hieronymus. Si ergo enumerentur anni à Melchi
vsque ad quartumdecimum annum beatę Marię virginis consurgent 116
anni centumsexaginta & vnus: & totidem à Iuda Machabęo ad tri-
gesimumsecundum annum Herodis. Quare primus annus, quo le-
gitime sceptrū de tribu Iuda sustulit Herodes, idem fuit & primus
concepti Saluatoris. Colligamus ergo simul annos à desolatione
templi ad Christi incarnationem ex prædictis quatuor distinctioni-

bus sextæ ætatis:& inueniemus eos esse quingentosoctogintasex.
Nam à desolatione vsq; ad liberationem fuerunt anni. 70.
A` liberatione vsq; ad Alexandrum magnum anni. 191.
Ab Alexandro vsq; Iudam Machabęum anni. 164.
A` Iuda Machabęo vsq; ad Christi conceptionem anni. 161.
Ergo à desolatione vsq; ad Christum conceptũ fuerunt anni. 586.

EPILOGVS.

Similiter colligendi sunt simul omnes anni à mundi creatione vsq; ad Christum ex distinctionibus prædictarum sex ætatum.
Nam ab Adam vsq; ad diluuium fuerunt anni. 1656.
A` diluuio vsq; ad Abraham fuerunt anni. 292.
Ab Abraham vsq; ad legem datam Moysi fuerunt anni. 505.
A` lege Moysi vsq; ad inchoatum templum Salomonis anni. 480.
Ab inchoatione templi ad eius desolationem anni. 440.
A` desolatione vsq; ad Christi conceptionem anni. 586.
Ergo à creatione mundi ad Christum cõceptum sunt anni. 3959.
Quibus addendi sunt nouem menses quibus Christus in vtero matris mansit antequam nasceretur. Itaq; à creatione mundi vsq; ad Christi natiuitatem colliguntur anni tria millia nongenti sexaginta
3960 minus tribus mensibus. A` cuius natiuitate iuxta morem communẽ ecclesiæ Romanæ, deinceps enumerantur anni domini Saluatoris. Hæc sufficere possunt ad comprobandam veritatem temporum ab exordio mundi ad Christum. Sed ad maiorem euidentiam ex alijs regnis eadem tempora in tribus sequentibus libris adhuc vberrime demonstrabimus.

Liber tertius de Italorum temporum descriptione.

PROLOGVS.

DE temporibus ante diluuium in libris Etnicorum nihil inuenire potuimus, nisi quod scribitur à Beroso Caldęo, qui primo antiquitatum libro ita dicit. Ante aquarum cladem famosam, qua vniuersus perijt orbis, multa

pręterierunt secula: quę à nostris Caldæis fideliter fuerunt seruata. Cum ergo singula tempora nō expresserit ante diluuium: & ad nos non peruenerint annalia Caldęorum: non possumus ex eorum scriptis comprobare eadem tempora: nisi ex Moyse & ex Hebręis codicibus & Philone: qui dicunt à mūdi creatione ad diluuium fluxisse annos mille sexcētos quinquagintasex, vt superiori libro descripsimus. 1656
Post diluuium vero ipsi Etnici singula tēpora & annos describunt, quasi fuerit post ipsum diluuium prima hominum origo: & in eisdē annorū numeris conueniunt Moysi, Hebręis & Philoni: quod ostendemus in hoc. 3. libro, in quo agendum est de Italiæ imperio iuxta diuersa seculorum tempora, metallorum varia specie designata.

De aureo seculo. *Cap. I.*

Vemadmodum ait Marcus Cato Portius in fragmētis. Italiæ splendidissima origo fuit, tum tempore, tum originegentis. Cœpit enim aureo seculo sub principibus dijs Iano, Camese, Saturno gēte Phœnica & Saga: quæ post inundationem terrarum per orbem prima colonias misit. Et de mundi quidem origine authores non paria sentiunt. Nam Caldæi sibi sempiternitatem persuadent. Phœnicibus vero ac Sagis magis placet origo. Inter vtrosq; cōuenit ante Ninum circiter annis quinquaginta & ducentis, quibus durauit aureum seculum terras fuisse inundatas: & in Scythia Saga renatum mortale genus. hæc ille. Eidem conuenit Archilocus in libro de temporibus: qui Maseam Phœnicem Damascenum citat dicens. Maseas Phœnix Damascenus libro nonagesimoseptimo historiarum asserit ante Ninum fermè ducentis quinquaginta annis fuisse inundationem terrarum: & quendam, cui testimonium perhibet Moseus antiquissimus historicus liberatum circa fluuium Araxim ad montes Caspios: tumq; recenti cœlo & rudi humano genere vixisse auream vitam: in qua nullo ferente legem natura ipsa viuebatur: quousq; Ninus & Semiramis arma populis inferentes primi vitam vitiare cœperunt humanam. hæc ille. Quintus Fabius Pictor prædictis duobus etiam conuenit in libro de aureo seculo & de origine vrbis Romæ dicens. Italiæ imperium penes duos populos principes extitit: Posterius Romani: principio Thusci sub Iano cœperunt in aureo seculo. Aurea ætas primo ortu generis humani fuit sic dicta quòd posterioribus seculis comparata æque vt aurum

inter metalla effulsit. Eam cœpisse sub Ogyge ante Ninum annis cir citer ducētis & quinquaginta Xenophon atq; maiores prodiderūt. Is Ianus sub initium aurei seculi, læuum latus Tyberis in Aethruria tenuit. Cameses vero ac Saturnus circa finem eiusdem ætatis dextrum incoluerunt. hæc ille. Aurea ætas non durauit integris annis ducentis quinquaginta: sed ferè vno minus: ideo prædicti authores eidem numero ducentesimo quinquagesimo addiderunt fermè vel circiter. Nā & Berosus, ex quo authores præfati hęc hauserunt, enu/
249 merat annos ætatis aureæ ducentos quadragintanouē. Xenophon
etiam in libro de ęquiuocis idem tempus describit à publica fide co
lumnæ in Babylonia excisę à Semiramide. Enumerat enim ab inun
131 datione ad Saturnum patrem Beli annos trigintaunum supra cen/
56 tum: & à Saturno ad Belum filium annos sex & quinquaginta: & à
62 Belo ad Ninum annos sexagintaduos. Itaq; ab inundatione ad Ni/
num primum monarcham fuerunt anni ducentiquadragintano/
249 uem. quos ostendimus tribus regibus Italiæ à diluuio ad Ninum
& Camesem.

Solitudo Italiæ annis centum & octo.	108.
Ianus primum adueniens annis trigintatribus	33.
Comerus Gallus annis quinquagintaocto.	58.
Ochus Veius annis quinquaginta.	50.
Ex quibus consurgunt anni ducentiquadragintanouem.	249.

Hos tres reges nominat Berosus author publicæ fidei: qui dicit anno decimo Saturni patris Beli Ianum misisse colonias Thuscas duce Comero Gallo: cui filius fuit Ochus Veius.

De argenteo seculo. *Cap. 2.*

POst aureum seculum secuta est argentea proles, de qua dicit Fabius Pictor. Circa finem aurei seculi primus omniū Ninus Rex Assyriorum hos aureos mores noua regnandi cupiditate mutauit. Et primus limites trangressus bella finitimis mouit: & totius Asiæ populos perdomuit: sub quo Cameses præfectus fuit Aboriginibus. Et paulopost frementibus vndiq; contra se armis: toto prius pererrato orbe Saturnus ad Ianum se contulit. Eum comi hospicio Ianus receptum Latio & Aboriginibus præfecit. Et more quamuis tunc finientis aurei seculi intra fines suos seséque quisq; continuit: Ianus in Ethruria; & Saturnus in Latio: Tyberimq; fines imperij esse

instituit. Intra enim suam cuiq; patriam tunc de more regnum finiebatur. Limes igitur erat inter eos Tyberis: aræ vero limitum erant Ianiculum & Saturnia Capitolina. Ethruriam à Ianiculo Ianus, Latium à Saturno Saturnus cognominauit. Ad radices enim Capitolij Saturnus condiderat, vt Ianus Ianiculum. Hęc igitur fuit prima Romæ origo ad radices Capitolij: vbi tunc pascua bobus erat. hæc ille. Cui & conuenit Cato in fragmentis: qui vt in. 2. libro Dionysius dicit Fabium Pictorem secutus est dicens. Roma principio fuit pascua bobus erat.

A Camese autem ad Athlãtem Italum, à quo Italia dicta est, fluxerunt anni quadringentitriginta sub his regibus. 430

Cameses regnauit annis decem & nouem.	19.
Iani secundus aduentus annis octogintaduobus.	82.
Cranus Razenuus annis quinquagintaquatuor.	54.
Aruns annis quadragintatribus.	43.
Tages annis quadragintaduobus.	42.
Sicanus annis triginta.	30.
Enachij Lukij annis triginta.	30.
Apis annis decem.	10.
Lestrigon annis quadragintaquinq;.	45.
Hercules annis triginta.	30.
Thuscus annis vigintiseptem.	27.
Altheus annis septem.	7.
Hesperus annis vndecim.	11.
Ex his consurgunt anni quadringentitriginta.	430.

Hæc tempora fidem publicam habent à Beroso in. 5. antiquitatũ. Qui per Reges Assyriorũ à Camese, qui rexit primo anno Nini colonias Italas vsq; ad Italum supputat totidẽ annos & Larthes quot assignauimus. Insuper Camesis Saturni: Iani meminit Iginus, Plutarcus, Macrobius in primo Saturnaliorum, & nonnulli Poetę. Crani Razenui meminerunt loca Volturnæ ita dicta: & Mirsilus de origine Italiæ: & Dionysius in primo libro dicẽs Thuscos se appellare à duce Razenuos. Aruntis primi, quẽ Berosus Arunum nominat, memoriam seruãt eius coloniæ Thuscæ: Aruntini veteres: Aruntini Rullienses: Aruntini Fidentiores. Tagetem fuisse, qui primus Thuscos aruspicinam docuerit omnes cũ Beroso cõfitentur. Sicani prædia in agro Vetulonię manent: quę dicimus vallem Sicaniam: sicut Enakios omnes dicimus kathenakios, idest congregationes gigantum: quos expugnauit Apis: & filius eius Hercules Aegyptius. Vn-

de & vallem gigantũ etiã circa Thuſcanellam incolę vocant:& campum Cymeum iuxta kath enakia:vbi Ioui iuſto Api affuerunt Itali contra gigantes,vt aſſerit Diodorus in ſexto libro. Aliquot annis præfuiſſe Italiæ Apim & eius nepotem,quẽ Gręci Antropophagũ, Ethruſci Churchium:Latini & Beroſus Leſtrigonem vocant. Itẽq; & Herculem,Tuſcum,Altheum, & Heſperũ cuncta ſupradicta monumenta cum Beroſo confirmant.Et ideo à Chameſe vſq; ad Heſperum amplam fidem temporum & hominum Beroſus & hiſtorici & eorum monumenta præbent.

De Aeneo ſeculo. *Cap. 3.*

SEculum Aeneum incepit ab Atlante Italo, à quo Italia nomen accepit:vſq; ad Troianum excidium. Dicit enim Fabius Pictor in ſecunda parte libelli primi de origine vrbis Romæ. Prima igitur origo Romæ fuit collis Capitolinus ante Saturnia dictus.Sequens hunc Auentinus fuit habitatus ab Atlante Italo è Sicilia aduecto eo cõtra fratrem ſuum Heſperum:in cuius tutela erat Aethruriæ imperium adhuc Iano puero & immaturo ad munera regia & regni. Porrò Italus dimicare à Iano & Aethruſcis prohibitus in Auentino conſedit:ad cuius radices iuxta Tyberim ope atq; conſilio Iani Capenam oppidulũ condidit: & regionem eius permiſſu Italiam dixit. Mox Heſpero fratre rebus humanis exempto Italus in tutelam Ianum & Ethruriam ſuſcipiens: omnem circa Tyberim regionem extinctis vltro citroq; alijs cognominibus à ſe Italiam nuncupauit.hæc ille. Teſte Igino, cui concordat Beroſus Atlanti Italo, à quo Italia dicta eſt, frater fuit Heſperus Rex Hiſpaniæ: inter quos bello orto ob regnandi cupiditatem ſuperior fuit Atlas Italus: qui pulſo Heſpero in Italiam regnauit in Hiſpania,atq; Sicilia. Heſperus in Italia ad Thuſcos ſe cõferens regni tutor factus eſt Iano tunc infante,vt Fabius innuit.Sed conſydera vnum fuiſſe Ianum Priſcum, plures vero poſteriores: quorum hic fuit vnus,cui nomen Camboblaſcon:& cognomẽ fuit Coritus gener Atlantis Itali,vt in.5.antiquitatum Beroſus prodit. Ab hoc Heſpero Italia & Hiſpania Heſperię dictę ſunt,quia vtrobiq; regnauit,vt Iginus ſcribit & Seruius ſuper Aeneida refert.Non autem dicuntur ab heſpero ſydere,vt Græci mentiuntur: quia eò nauigãt ab Italia in Hiſpaniam:quia ſic & Gallia eſſet Heſperia,quia eodem ſydere nauigant ab Italia in Gallias; vel quia ſola ſtella Polari fiat na-

uigatio: sed vt dictum est ab Hespero, qui in Hispania & in Italia regnum tenuit. Verum pauloante obitum Hesperi Italus ab Hispania in Siciliam: & à Sicilia in Italiã contra fratrem dimicaturus cõcessit in Latium: vbi Ethrusci cũ Iano puero obuiantes prohibuerũt Italum cũ fratre arma conferre. Permiserunt tamen, & opem cũ cõsilio adiecerunt, vt è regione Saturnię collẽ Auentinũ teneret: & condito oppido Capena etiam agrum eius à se Italiã diceret. Mox ergo mortuo Hespero tutor Iani, qui & Coriti successit Italus in Vetulonia vt in. 5. antiquitatũ Berosus tradit. Subiungit autem Fabius Pictor post prędicta dicens. Suscepto igitur Italus Italię imperio tum filiam suam Romam nomine Siculis & Aboriginibus in Latio pręfecit. quæ relicta Capena mediũ Palatinum tenuit: & in vertice vbi hęret Exquilino, Romam oppidulũ cõdidit, quod Valentiã sonat. hęc ille. Huius ergo ęrei seculi tempora demonstrabimus prius per Reges Larthes Italiæ in Vetulonia: deinde per subregulos, qui regnauerunt in Latio: vnde Latini duxerunt originẽ: ex quibus etiam subsecuti sunt qui Romani denominantur. Ab Italo ergo vsq; ad excidiũ Troię fluxerunt anni. 448. quod ostendit ex tẽporibus ab Italo vsq; ad decimũoctauũ annũ Mezẽtij, quo anno Troia euersa est. 448

Italus ergo Atlas regnauit annis decem & nouem. 19.
Morges annis viginti. 20.
Coritus annis trigintatribus. 33.
Iasius annis quinquaginta. 50.
Corybantus annis quadragintaocto. 48.
Turrrhenus annis quinquaginta & vno. 51.
Tarcon Priscus annis vigintitribus. 23.
Abas annis quindecim. 15.
Olanus annis viginti & vno. 21.
Veibennus annis quadragintaduobus. 42.
Oscus annis trigintaquatuor. 34.
Tarcon secundus annis quadragintaquatuor. 44.
Tyberinus annis triginta. 30.
Mezentius annis vigintiduobus. 22.
Ex quibus cõsurgunt anni quadringentiquinquagintaduo. 452.
A quibus si subtrahas annos quatuor, quibus regnauit Mezentius post excidium Troię remanent anni quadringẽtiquadragintaocto ab Italo ad Troię incendium. 448.

De his regibus Latini historici non tacuerunt, & eorum monumenta adhuc extant. De Italo & filio eius Morgete atq; Itali genero

Corito & eius filio Iasio: necnon & de Turrheno Meone & eius filio Tarconte Prisco pleni sunt codices. De Bante vero, quem Berosus Corybantem vocat, idest hastatū Bantem inscriptio Crauisca memoriā facit. Abas à quo Abantes in Thuscia populi ad caput Abiū maritimi: perpetuum argumentum habet regionem ipsam vnde Lucumo nomine Toruus classis maritimę pro Aenea princeps fuit, vt author est Virgilius in. 10. Aeneidos denominans ipsum Toruum Abantem. Olanum ducem Thusciæ fuisse, qui primus Mediolanū fundauerit, testis est Cato in fragmento. 7. originum. Veibenum cognomine Massum conseruant monumenta & vrbs in Thuscia Massę: & Cœlius Veibenus à familia, vt memorat Varro in prīo de lingua Latina. De Osco sunt coloniæ Osca, quę & Capua. Nam Osci sunt Capuenses, vt ait Seruius super Aeneida: & Volosca. i. antiqua Osca: & per syncopam Volsca: & Volsci populi: De Tarconte secūdo qui Cacum coniecit in Labyrinthū. Solinus etiam loquitur in Collectaneis. Tyberini patris Ocni ex fatidica Manto, à quo Albula Tyberis dictus est, meminit Virgilius l. 8. &. 10. Aeneidos: & alij authores. De Mezentio vero memoriam faciunt Liuius in primo ab vrbe condita: Dionysius item Halicarnaseus in. 2. libro. Macrobius in primo Saturnaliorum: & Virgilius in. 8. &. 11. Aeneidos & deinceps. Eadem tempora supputātur per subregulos Latij ex Beroso & Manethone. Licet Manethon aliqua emendatione indigeat, vbi nō consulte locutus est: vel vbi vitio scriptorum est deprauatus.

Roma filia Itali in Latio regnauit annis quadragintasex. 46.
Romanessus eius filius annis septuaginta & vno. 71.
Picus Priscus annis quinquagintaseptem. 57.
Faunus priscus annis triginta. 30.
Amnus Faunigena qui teste Sillio locauit Agillam filiam Trasimeno filio Turrheni annis quinquagintaquatuor. 54.
Vulcanus annis trigintasex. 36.
Mars cognomine Ianus annis vigintitribus. 23.
Ceculus cognomine Saturnus annis trigintasex. 36.
Picus iunior annis trigintaquatuor. 34.
Faunus iunior annis vigintiquatuor. 24.
Latinus Aeneæ postea socer annis trigintanouem. 39.
Ex quibus consurgunt anni quadringentiquinquaginta. 450.
A quibus si demas duos ānos, qbus regnauit Latinus post excidiū Troiæ, remanent anni quadringentiquadragintaocto: 448.
à Roma sub regula Latij ad euersam Troiam.

De

De stanneo seculo. Cap. 4.

B euersa Troia vsq; ad Romulum Romę conditorē stanneum seculum nuncupari potest. quod supputatur annis quadringentisuigintiseptē, vt placet Orosio. Omissis igitur Italię regibus: quoniā aliqua incerta de ipsorū annis traduntur: verum annorum numerum ostendemus tantum ex Latinorum Regibus. Post euersionem Troiæ ipsis Latinis, qui postea Romani nuncupati sunt, primus regnauit Aeneas. Dicit enim Manethon. Anno tertio ab euersione Troiæ Aeneas venit in Italiā ad Latinum & Euandrū & Thurrenos, hoc est anno tertio inchoato non completo. Constat autem Aeneam profugum domo venisse ad Latinum Aboriginum Regem: à quo primùm Aborigines Latini dici cœperunt: à Latinoq; comi hospicio exceptus Aeneas etiā Latini filiā cōiugio accepit: vnde ortū est bellū inter Troiugenas, Aborigines, & Rutulos. Nā teste Liuio in primo ab vrbe cōd. Turnus Rex Rutulorum, cui pacta Lauinia ante aduentum Aeneę fuerat: prelatum sibi aduenam ægre ferens: simul Aeneę Latinoq; bellum intulerat. Neutra acies ex eo certamine læta abiit. Victi Rutuli: victores Aborigines, Troianiq; ducem Latinum amisere. Cui Latino successit in Regnum Aeneas: q ſm Manethonem regnauit annos tres: & à Troiæ excidio ad obitum Aeneę fuerunt sex anni, & paulo plus. Nam inchoato septimo anno accepit regnum Ascanius: & ille annus eidem attribuitur.

Post igitur euersam Troiā tertio anno completo periit Latinus. 3.

1 Aeneas regnauit annos tres. 3.
2 Ascanius annos trigintaocto. 38.
3 Siluius posthumus frater Ascanij annos vigintinouem. 29.
4 Aeneas Siluius annos triginta & vnum. 31.
5 Latinus Siluius iunior annos quinquaginta. 50.
6 Alba Siluius annos trigintanouem. 39.
7 Athus vel Epithus Siluius annos vigintiquatuor. 24.
8 Capis Siluius annos vigintiocto. 28.
9 Capetus Siluius annos tredecim. 13.
10 Tyberinus Siluius annos octo. 8.
11 Agrippa Siluius annos quadraginta. 40.
12 Remulus siue Aremulus Siluius annos decem & nouem. 19.
13 Auentinus Siluius annos trigintaseptem. 37.
14 Procas Siluius annos vigintitres. 23.

15 Amulius Siluius annos quadragintaduos. 42.
Ex quibus conſurgunt anni quadringentiuigintiſeptem. 427.

In omnibus prędictis ſecuti ſumus Euſebiũ excepto vltimo Amulio: cui Euſebius attribuit annos quadragintaquatuor: Nos autem in hoc imitantes Dionyſium Halicarnaſeum, qui eius annos deſcribit. 42. eundem annorum numerum annotauimus, ſicut etiam cõputat Oroſius: ex quorum computatione, vt dictum eſt, conſurgit numerus annorum. 427. licet ſm Euſebium & Eutropium conſurgant anni. 429. quorum duo ſuperſunt anni: quos amputauimus.

De ferreo ſeculo. Cap. 5.

240 Eculum ferreum dicimus tempus, quo regnauerunt Romani Reges ab ipſo primo Rege Romanorum Romulo vſq; ad pulſos Reges: quo tempore ab Euſebio enumerantur anni ducenti quadraginta. Poſt Reges nanq; Latinorum, exordium ſumpſerũt Romanorum Reges, Romulo primũ arripiente regnum vi ferrea occiſo. ſ. Amulio, Numitore, ac Remulo. Sicut enim dicit Euſebius & Eutropius: Numitor Procæ Siluii penultimi Regis Latinorũ filius maior, à fratre Amulio regno pulſus, in agro ſuo vixit: Filia eius adimendæ ſpei partus gratia, virgo Veſtalis lecta: quę cum ſeptimo patrui ſui anno geminos edidiſſet infantes, iuxta legem in terra viua defoſſa eſt. Verum paruulos propè ripam Tyberis expoſitos Fauſtulus regii paſtor armenti ad Accam Laurentiam ſuam detulit. quæ propter pulchritudinem & rapacitatem corporis ſui quęſtuoſi Lupa à vicinis appellabatur. Vnde ad noſtram vſq; memoriam: meretricum cęllulę lupanaria dicuntur. Pueri cum adoleuiſſent collecta paſtorum & latronum manu interfecto apud Albam Amulio, auum Numitorem in regnum reſtituunt. Quo auo perẽpto: & fratre Remulo interfecto, Romulus ſolus Romę regnare cœpit ędificata iam vrbe. Nã cœpit ædificare eã anno. 4. ſextę Olympiadis: & anni regni eius cõputari incipiunt anno primo ſeptimę Olympiadis poſtq̃. ſ. interfecerat Amulium, Numitorem, & Remulum, vt refert Dionyſius Halicarnaſeus.

1 Romulus ergo regnauit annos trigintaſeptem. 37.
Vacat regnũ anno vno: quod tempus inter regnũ appellatũ eſt. 1.
2 Numa Pompilius annos quadraginta & vnum. 41.
3 Tullus Hoſtilius annos trigintaduos. 32.
4 Ancus Martius annos vigintitres. 23.
5 Tarquinus Priſcus annos trigintaſeptem. 37.

6 Seruius Tullius annos trigintaquatuor. 34.
7 Tarquinus superbus annos trigintaquinq;. 35.
Ex quibus consurgunt anni ducenti quadraginta. 240.
quibus regnauerunt prędicti septem Romanorum Reges, vt Eusebio placet. Cui cōuenit Solinus in toto nūo annoꝝ. 240. simul: sed separatim aliter distribuit annos. s. Numæ. 43. Anco Martio. 24. Seruio Tullio. 42. & Tarquino superbo. 25. In reliquis conuenit excepto anno vno interregni post Romuli obitum: quem Numæ attribuit: ac tandem idem numerus annorum. 240. resultat. Quidā tamen cum Dionysio Halicarnaseo dicunt Reges eosdem regnasse annos. 244. contra veritatem publicæ fidei. Nos autem sequimur in hac probata computatione ipsum Eusebium: qui publicam fidē annalium Romanorum imitatur. Qui superaddūt quatuor annos fortasse computant annos Romuleos decem scilicet mēsium: quos tamen eius successor Numa Pompilius emendauit, & annū ex duodecim mensibus lunaribus instituit. Viginti enim anni duodecim mensium continent menses ducentos quadraginta, ex quibus fiunt anni. 24. decem mensium. Non est ergo mirum si quidam authores quatuor annos addunt eo ꝙ annos tunc decē mensiū cōputauerint.

De plumbeo seculo. Cap. 6.

Plumbeum seculum vocamus tempus Consulū Romanorum ob eorum grauitatem in regimine vrbis: annorū spatio quadringentorum sexagintaquatuor. Dicit enim Eusebius in libro de temporibus. Romę post exactos Re- 446
ges: primum Consules duo à Bruto esse cœperunt: deinde Tribuni plebis ac Dictatores: & rursum Cōsules rem P. obtinuerunt per annos fermè quadringentos sexagintaquatuor vsq; ad Iulium Cæsarem. qui primus singulare arripuit imperium Olympiadis centesimæ octogesimætertiæ. Idem confirmat Hieronymus in prologo super explanationes in Aggeum prophetam. Post plumbeū seculum rursum innouatum est aureum tēpore Iulij Cæsaris: vel potius tempore Octauiani Augusti: quando cœpit monarchia Romanorum. Arripuit autem imperiū Iulius Cæsar anno primo centesimę octogesimętertiæ olympiadis propè eiusdē anni finem: & imperauit tribus annis & septē mēsibus ꝑm Iosephū lib. 1. Iudaici belli. Deinde non integris duobus annis vacauit imperiū: quod postea assumpsit Octauianus Augustus: cuius anno. 40, secūdę fermè cōpleto natus est Christus. Cōsulū ergo anni fuerunt q̄dringētisexagintaq̄tuor: &

ab imperio Cæsaris ad annum quadragesimum secundum Augusti fuerunt anni quadragintasex. Qui simul iuncti fiunt anni quingenti decem. Tunc itaque natus est Christus, quo innouata sunt omnia tempora.

EPILOGVS.

Nunc ergo colligendi sunt anni singuli & vniuersi à mũdi creatione ad Christi natiuitatem ex prædictis seculis.

Seculũ Ethnicis ignotũ ante diluuiũ cõtinet ãnos.	1656
Aureum seculum annos.	249.
Argenteum seculum annos.	430.
Aeneum seculum annos.	448.
Stanneum seculum annos.	427.
Ferreum seculum annos.	240.
Plumbeum seculum cum additione prædicta annos.	510.
Ex quibus consurgunt anni triamillia nongentisexaginta.	3960.

à condito videlicet orbe ad Christi natiuitatem.

Liber quartus de Caldęorũ chronographia, in quo agitur de quatuor Monarchiis.

PROLOGVS.

Quæ in pręcedentibus duobus libris descripta sunt tẽpora: eadem etiam Caldęorum chronographia comprobari possunt ad maius veritatis robur. Quod in hoc quoque libro quarto faciemus, ex quatuor Monarchiis præcipuis sibi inuicem succedentibus, videlicet ex Monarchia Caldæorum: ex Monarchia Persarum ac Medorũ: ex Monarchia Alexandri magni: & ex initio Monarchiæ Romanorũ.

De Monarchia Caldæorum & Regibus Babyloniæ. Cap. I.

Regnum Caldæorum siue Assyriorum quod dicitur Babylonicum, initiũ sumpsit ab ędificatione turris Babel, vt dicit Berosus Caldæus anno ab vniuersali aquarum inundatione centesimo trigesimoprimo: & hi fuerũt eius reges, vt ipse scribit in quinto antiquitatum libro: & post eum Metasthenes Persa: & Manethon Aegyptius in supplementis ad ip-

ſum Beroſum.

Anno ab vniuerſali diluuio centeſimo trigeſimoprimo. 131

1 Nimbrotus, qui & Saturnus filius Chus & nepos Cham regnauit inde annos quinquagintaſex. Hic vt author eſt Beroſus in.4.anti/ 56 quitatum libro:in campo Semnaar deſignauit vrbẽ:& fundauit maximam turrim:& deduxit eam ad altitudinẽ & magnitudinem montium:ſed non compleuit:nec deſignatam vrbem fundauit.

2 Belus qui & Iupiter eius filius regnauit annos ſexagintaduos. Hic, vt ait Beroſus, fundamenta deſignata Babyloniæ oppidi magis q̃ 62 vrbis erexit.

3 Ninus eius filius regnauit annos quinquagintaduos. Hic primus 52 monarchiam cœpit teſte Beroſo: & omnibus ſuis uiribus ſumptis armis patris ſui Iouis Beli, omnibus bellum intulit nulli parcens. Hic omnium primus Babylonicum Regnũ propagauit: & omniũ primus templum Belo patri:& matri Iunoni: & Rheę auiæ: & ſtatuas in medio oppidi Babyloniæ erexit.hæc ille. Anno eius.43.natus eſt Abraham,vt affirmat Euſebius.

4 Semiramis Aſcalonita, vxor Nini annos quadragintaduos regna/ 42 uit.Hæc,vt ait Beroſus, anteceſſit militia, triumphis, diuitijs,victoriis, & imperio omnes mortales. Ipſa hanc vrbem maximam ex oppido fecit, vt magis dici poſſit illam ædificaſſe q̃ ampliaſſe. Nemo vnquã huic fœminæ comparandus eſt virorum: tanta in eius vita dicuntur & ſcribuntur,cum ad vituperationẽ, tum maxime ad collaudationem magnifica.hæc ille.Pro ſacris autem literis hæc notanda vidẽtur, ꝙ Diodorus in.3.ſcribit Semiramidẽ natam ex dea Aſcalonita:quam Dirceten, id eſt ſemipiſcem vocant:eamq́; dictã Semiramidem quòd Semiramis lingua Syra dicantur aues, à quibus nutrita ſit & potiſſime columba:in quam moriens, vt fabulantur,conuerſa eſt poſtquam vixit annos duos & ſexaginta, vt Ctheſias Gnidius ſcribit cum quadragintaduobus regnaſſet.Docent autem ſacræ literę hęc duo. Primum deã Aſcalonitarũ eſſe Dagon lingua hæbręa dictã:quã iidẽ Hebręi piſcẽ interpretãtur.Hieronymus vero melius piſcem mœroris dici aſſerit.Hoc propinquius congruit Diodoro:qui ſcribit eã deã cũ adulterino cõcubitu peperiſſet Semiramidẽ,pudore atq; mœrore ductã ſe ſe in ſtagnũ demerſiſſe: quæ in piſcẽ conuerſa,vt putabatur, pro numine fuit à Palæſtinis habita. Alterũ eſt ꝙ Semiramidẽ.i.auẽ & eo colũbã Babylonij non ſolũ pro cõditrice vrbis Babylonię habebãt: verũ etiã vti Romani Romulũ deã venerabanť. Vnde & Hiere.25.Rex Babylonię à cõditrice colũ/

ba vocaẽ cũ dr̃. Facta est terra eorũ in desolationẽ à facie irę colũbę.

5 Zameis Ninias filius Semiramidis annos trigintaocto regnauit. In regno Babylonico hic parum resplenduit, vt ait Berosus. Ornauit tamen templa deorum, & Caldæos ampliauit. 38

6 Arius regnauit annos triginta: qui adiecit imperio oẽs Bactrianos. 30

7 Aralius regnauit annos. 40. Hic, vt ait Berosus, claruit ingenio & studio militari: & primus adauxit pompas, & gẽmas, & muliebres delitias: ãno eius penultimo hoc est. 39. Phaetõn cũ filiis suis classe venit in Italiã ad Maloth Thagetẽ Ianigenũ Razenuũ: & donatus fuit parte occidẽtali: possedit q; cũ sua posteritate montes & totũ Eridanũ: quo tẽpore Italia tribus locis arsit multis diebus circa Istros: Cymeos: & Vesuuios: vocataq; sunt à Ianigenis illa loca Palẽsana, id est regio cõflagrata. Sicut.n. ait Moyses & Berosus in genealogiis post diluuiũ: Cur filius Camesis Saturni Aegyptij genuit Phaetontem: quem prolatione hebræa Moyses Phut: Aramei Phet: Latini Phaeton ꝓnunciãt. Ab hoc ꝓdiit Lygur, vnde & dicti sunt Lygures. Phaetontẽ autẽ.s. Priscũ primũ posuisse colonias in Aegypto & Libya nomen est argumẽto quia Libyi ante Libyũ Aegypriũ Herculẽ dicebantur à duce Phutei siue Phaetontei, vt Hiero. asserit sup Geñ. 10. c. Ptolemęus quoq; cõmemorat in Aethiopia Aegypti vrbem Phut Iur: & in Marmarica phut enuti: & in Libya Phut fluuiũ. Deinde, vt ait Berosus, Phaeton anno penultimo Aralij venit in Italiã, quo anno ibi fuit ꝓdicta cõflagratio: de qua dicit Plato in Timæo. Illa q̃ vobis quoq; cõperta est Phaetontẽ Solis filium quondã Solis cursus ascẽdisse luciferos illosq; exorbitasse ac incendisse terrena, fabulã quidẽ putaẽ: sed est vera historia. Fit.n. cœlestiũ lõgo circuitionis tẽpore orbiũ exorbitatio: quã vastitas cõflagrationis sequaẽ necesse est. Hoc loco Plato cœlestium exorbitationẽ dicit fieri ex motu accessus & recessus. quẽ aliqui vocãt motũ trepidationis. Nos autẽ ꝓsupposita hac emendatione tẽporũ cõputauimus retro cedendo p tabulas Astronomicas Ioannis Lucilij & Abrahæ Zachuti ad illud tẽpus: & inuenimus hãc cõflagrationẽ accidisse ex coniunctione ferè omniũ planetarũ in signo igneo in locis sulphureis, vbi facile ex calore accenditur ignis. Eo nãq; anno in fine Iulij & principio Augusti, Sol, Saturnus, Mars, Mercurius, & Venus, fuerunt simul in Leone signo igneo. Solus Iupiter tunc fuit in Tauro signo terreo.

8 Baleus cognomento Xerses regnauit annos triginta. Hunc, vt ait Berosus, appellauerunt Xersem, id est victorem & triumphatorem quòd imperauerit duplo plus gentibus q̃ Aralius. Erat enim militia 30

ferox & fortunatus: & propagauit regnum vsq; propè Indos. Huius
Balei Xersis temporibus apud Lygures Phaeton relicto filio Lygure
regressus est in Aethiopiam.
9 Armatrites regnauit annos triginta & octo. qui vt ait Berosus, ma- 38
gis ad voluptates & delitias conuersus, ea quæ ad libidinẽ spectant
tum inuenit, tum maxime inuenta ampliauit.
10 Belochus Priscus regnauit annos trigintaquinq;. qui idcirco à Be- 35
lo sumpsit cognomen, vt ait Berosus quia cum imperiũ voluit exer-
cere maximum pontificũ Beli Iouis: & maxime circa auspicia & di-
uinationes occupatus fuit eius animus. Belochus enim apud Cal-
dęos Beli amator dicitur apud Latinos Nouissimis annis Belochi
tumuit mare Atticum, & ebulliens inundauit Atticam.
11 Baleus regnauit annos. 52. Hic, vt ait Berosus, post Semiramidem 52
supra cęteros enituit fama: splenduit imperio vsq; intra Indiam.
12 Althades regnauit annos trigintaduos. 32.
13 Mamitus regnauit annos triginta 30.
14 Manchaleus regnauit annos triginta. 30.
15 Spherus regnauit annos. 20. cuius anno. 19. Moyses natus est. 20.
16 Mamelus regnauit annos triginta. 30.
17 Sparetus regnauit annos. 40. Eius anno. 4. vt ait Berosus, Atheniẽ- 40
ses regnũ exorsi sunt. Anno quoq; eius. 34. & . 35. in Thessalia dilu-
uium fuit: & in alia eorũ parte post terręmotũ secutũ est incẽdiũ sub
quodã illorũ rege Phaetõte. s. Gręco: q fuit alius à Phaetonte Prisco.
18 Ascathades regnauit annos quadraginta. qui, vt ait Berosus, fundi- 40
tus omnem Syriam ditionis suæ fecit. Anno eius. 8. Chencres Rex
Aegypti victus Hebręorum magica periit in mari. Berosus putauit
Moysen arte magica signa fecisse, cum eius miracula scripturę sacrę
virtuti diuinę attribuant. Sed ei venia danda est tanquã ethnico qui
diuina mysteria ignorauit. Peius errauit Iustinus: qui in. 36. epitho
matum dixit Ioseph magum, & affirmat Moysen eius fuisse filium:
eundemq; Moysen cum Hebręis vliginem & scabiẽ passis ab Aegy-
ptiis pulsum sacra Aegyptiorum furto abstulisse: Aegyptios vero il-
la armis repetere pergentes maximis imbribus domum redire com-
pulsos. Sed hoc mendacium verbis Berosi euertitur, qui dicit Pha-
raonem Chencrem non reuersum domum, sed in mari perisse. Non
potuit etiam esse Moyses filius Ioseph, quoniã anteq̃ Moyses nascere
tur sexagintaquinq; annis transactis obierat Ioseph. Moyses etiam
de alia tribu. s. Leui descendit, non de tribu Ioseph, vt scriptura sacra
testat̃. Rectę autẽ scripsit de ipso Strabo lib. 6. Geographiæ dicens.

Moses vnus ex Aegyptijs sacerdotibus, cum partem quandã regionis haberet: ac moleste ferret eorum instituta: hinc eò commigrauit. Discessere cum eo multi, quibus diuina curæ erant. Docebat enim ille quomodo Aegyptij non recte sentirẽt: qui ferarum ac pecorum imagines deo tribuerent: nec Græci, qui deos hominum figuris insignirent: & quòd id solum deus esset, quod nos contineret: & terram ac mare: quod cœlum & mundum & rerum omnium naturam appellamus: cuius profecto imaginem nemo sanæ mentis nostrę similem audeat effingere oportere &c. Anno autem vltimo Ascatadis, vt ait Berosus, Atho donauit Dardanũ pte agri Meonici: & ita regnũ Troianũ incepit. hucusq; ex Beroso. Reliquos vero Reges, q sequũtur, ex Manethone Aegyptio & ex Metasthene Persa trãsumpsimus.

19 Amynthas regnauit annos quadragintaquinq;. 45.
20 Belochus iunior. s. secundus regnauit annos vigintiquinq;. 25.
21 Bellopares regnauit annos triginta. 30.
22 Lamprides regnauit annos trigintaduos. 32.
23 Sosares regnauit annos viginti. 20.
24 Lampares regnauit annos triginta. 30.
25 Panias regnauit annos quadragintaquinq;. 45.
26 Sosarmus regnauit annos decem & nouem. 19.
27 Mitreus regnauit annos vigintiseptem. 27.
28 Tautannes regnauit annos trigintaduos. 32.
29 Teuteus regnauit annos quadraginta. 40.
30 Timęus regnauit annos triginta. 30.
31 Dercilus regnauit annos quadraginta. 40.
32 Eupales regnauit annos triginta & octo. 38.

Hucusq; Manethon: reliquos subiungit Metasthenes.

33 Laosthenes regnauit annos quadragintaquinq;. 45.
34 Pyrithidias regnauit annos triginta. 30.
35 Osratheus regnauit annos viginti. 20.
36 Ofraganeus regnauit annos quinquaginta. 50.
37 Ascrazapes regnauit annos quadragintaduos. 42.
38 Tonosconcoleros regnauit annos quindecim. 15.

Hunc Gręci Sardanapalum vocant, vt ait Metasthenes. Quoniam vero Eusebius eosdem reges & tempora Assyriorum sequitur à Nino vsq; ad Sardanapalum recipiendus est exceptis quinq; vltimis annis. Dicit enim regnasse Sardanapalum annos. 20. cum annales Assyriorum scribant eum regnasse tantum. 15. annos, vt etiam Metasthenes ex annalibus Persarum affirmat. A' diluuio ergo ad finem

Sardanapali colliguntur anni. 1483. Nam à diluuio ad Ninũ fuerunt anni. 249. A Nino vero primo Monarcha ad Sardanapali mortem fuerunt anni mille ducenti trigintaquatuor: quibus cõpleta est monarchia Assyriorũ, vt patet ex annis collectis ipsorũ Regũ. 1483 249 1243 1483

De monarchia Medorum & Persarum. *Cap. 2.*

Post Sardanapalum cœpit Medorũ & Persarum monarchia bipartita inter Medos & Babylonios. Deinde reunita fuit sub primis Cyro & Dario. Cœpit autem prędicta Medorum monarchia bipartita hoc modo. Nam Belochus tertius princeps militiæ Sardanapali prodito domino suo Sardanapalo partitus est cũ Medis monarchiã, vt Metasthenes enarrat dicens. In publica susiana bibliotheca annales Persarũ ferunt fuisse Belochũ tertium Sardanapali clandestinum hostem: qui eius militiæ prępfectus erat. Is cum Arbace tunc Medorum principe partitus est monarchiam ea lege, vt Belochus Babyloniam: Arbaces Medos atq; Persas regeret. Et subiungit idem Metasthenes describẽs annos bipartitæ monarchiæ sic dicens. Itaq; interfecto & ex se ipso flãmis iniecto Sardanapalo, monarchia bipartita fuit. Apud Medos nãq; in ea hi regnauerunt annis quatuor & trecentis videlicet.

1 Arbaces vigintiocto annis regnauit. 28.
2 Mandanes quinquaginta. 50.
3 Sosarmon triginta. 30.
4 Arthicarmin quinquaginta. 50.
5 Arbianes duobus & viginti. 22.
6 Arceus quadraginta. 40.
7 Arthines vigintiduobus. 22.
8 Astibarus cum Apanda filio viginti. 20.
9 Apanda solus triginta. Hunc Gręci vocant Astiagem, vt ait Diodorus Siculus.
10 Hoc deuicto Cyrus & Darius regnauerunt annis trigintasex. Nã ante reunitã monarchiã regnauerunt in Perside annis sex. Inde aliis sex Persico regno resignato Cambisi filio: sexennale bellũ Thamiri Reginę Scytharum intulerunt: sexto anno à Babyloniis euocati: atq; Balthasare interfecto, reunitã monarchiam in Persas trãstulerunt. Hæc ille. Si ergo sex anni bis enumerati hoc est duodecim addantur 12
annis prædictorũ Regum, colligentur simul anni trecenti quatuor, 304
quibus regnauerunt. Subiungit etiam Metasthenes dicens. Totidẽ annis in bipartita monarchia regnatum est apud Babylonios vz.

1	Phul Belochus regnauit annis quadragintaocto.	48.
2	Phul Aſſar, qui & Teglat Phul Aſſar vigintiquinq;.	25.
3	Salman Aſſar decem & ſeptem.	17.
4	Sennacherib qui & Sargon decem.	10.
5	Aſſar Adon ſeptem.	7.
6	Merodach duobus & quinquaginta.	52.
7	Ben Merodach vno & viginti.	21.
8	Nabuchodonoſor primus trigintaquinq;	35.
9	Nabuchodonoſor magnus quinq; & quadraginta.	45.
10	Amilinus cognomento Euilmerodach triginta.	30.
11	Filius huius primus Reg Aſſar tribus.	3.
12	Secundus filius germanus pręcedentis Lab Aſſardach, ſex.	6.
13	Tertius filius etiam frater duorũ pręcedentiũ Balthaſar, qu nq;.	5.
	Ex his cõſurgunt anni quatuor & trecenti, ſicut in pcedẽtibus.	304.

De Belocho & Arbace atq; Sardanapalo Diodorus in. 3. lib. copioſiſſime hiſtoriam tradit: & oſtendit quomodo Cthesias Gnidius in tẽporibus monarchię Aſſyriorũ deficiat, nõ digerẽdo Reges & eorũ noĩa & tẽpora: quibus quiſq; regnauerit. Sed in monarchia Medorũ laudat eundẽ Cthesiam, qui ex publica fide atq; bibliotheca Perſarũ annales in Gręciã retulit: & eadẽ refert, quę hic Metaſthenes. Et ideo Gręcus Cthesias recipitur in tẽporibus Perſarũ: & repellitur à tẽporibus Aſſyriorũ: ſicut econtra Euſebius recipitur de tẽporibus Aſſyriorum: & excluditur funditus à tẽporibus Perſarũ: quia ſecutus eſt Herodotũ & conterraneos fabulatores Gręcos: & corrupit publicã & probatã fidẽ: quã incorrupte referunt Diodorus, Cthesias, & Metaſthenes. Philo hebręus eadẽ proſequiť, quæ & hoc loco Metaſthenes. Diuinę quoq; literę in. 4. lib. Reg. & in. 2. Paral. horũ Regũ Babylonię reminiſcunť: qm̃ aſſidue hi bellũ geſſerunt cũ hebręa gente. Nã de Belocho cognomine Phul ita ſcribiť. 4. Reg. 15. Venit Phul Rex Aſſyriorũ cõtra Manahem regẽ Samariæ. Nec te moueat, q; ſcriptura ſacra vocet eũ regẽ Aſſyriorũ: quia diuinę literæ oẽs reges Babylonię vocant reges Aſſyriorũ. De Phul Aſſar cognomento Teglat eodẽ. c. ita ſcribiť. Venit Teglat Phul Aſſar cõtra Facee regẽ Samarię: & tranſtulit in Aſſyrios Galilęã & vniuerſam terrã Neptalim: Et 4. Reg. 16. dicitur. Miſit Achaz nuntios ad Teglat Phul Aſſar regẽ Aſſyriorũ &c. De Salman Aſſar ita ſcribiť. 4. Reg. 17. Cõtra Oſeę filiũ Hela Regẽ Iſrael aſcendit Salman Aſſar rex Aſſyriorũ. & 4. Reg. 18. dř. Anno 4. regis Ezechię: q erat annus ſeptimus Oſeę filij Hela regis Iſrael: aſcendit Salmanaſſar rex Aſſyriorũ Samariã, & oppu

gnauit eã, & recepit. Nã post ãnos tres ãno. s. sexto Ezechię & .9 ãno. Oseæ regis Israel cepit Samariã rex Assyriorũ: & transtulit Israel in Assyrios. De Sennacherib ibidẽ dicit. Anno. 14. regis Ezechię ascẽdit Sennacherib rex Assyriorũ ad vniuersas ciuitates Iuda munitas, & cepit eas. Idẽ Sẽnacherib dictus est & Sargõ, vt scribit Hesa. 20. c. Nã ꝑm Hiero. septẽ noĩbus vocabat, vt ibi Glossa refert. Cõsyderandum ꝙ in textu Metasthenis scribit. Sennacherib regnasse annos. 7. & Assaradon filius eius decẽ: qui annorũ numeri vitio scriptorũ cõmutati sunt ex vno in alterũ. Nã si regnasset Sennacherib annis. 7. vt in mẽdoso textu scribit, nõ peruenisset ad. 14. annũ Ezechię: sed ãnis. 2. antea mortuus fuisset: quod est cõtra scripturas sacras. Ideo vt nos emẽdauimus, Sennacherib regnauit annis nõ septẽ sed decẽ: & filius eius Assaradon regnauit annis non decẽ: sed septẽ: & sic non confundit annorũ numerus. De Assaradon dicit. 4. Reg. 19. Sẽnacherib cũ adorasset in tẽplo Nesrach deũ suũ, Adramalech & Sarassar filij eius ꝑcusserunt eũ gladio: fugeruntq; in terrã Armenioꝝ: & regnauit Assaradon filius eius pro eo. De Merodach dicit. 4. Reg. 20. Misit Merodach rex Babylonis lr̃as & munera ad Ezechiã. De eius filio Ben Merodach nomen nõ ponit in diuinis literis: sed solũ ꝙ eius tẽpore Manasses ductus est in captiuitatẽ, & carceri mancipatus est, vt habet. 2. Para. 33. De primo Nabuchodonosor, q̃ huic successit, agit. 4. reg. 24. De magno vero Nabuchodonosor, q̃ cõbussit Hierusalẽ & tẽplũ, & duxit Hebręos captiuos in Babylonẽ: & de Euilmerodach eius filio agit in fine. 4. Reg. & in fine. 2. Parali. De tribus vero huius filijs dicit aliq̃d magister in histo. schol. adducens authoritatẽ Metasthenis. de q̃bus etiã Iosephus scribit in. 10. antiq. lib. Fuerunt ergo hi tres nepotes magni Nabuchodonosor: & ob germanitatẽ ab aliq̃bus quasi pro vno rege cõputant, licet distinctis tẽporibus regnauerint. Dicit. Hiere. 27. Seruient Regi Nabuchodonosor oẽs gẽtes & filio eius & filio filij eius: hoc est filiis tribus filij eius suis nepotibus, q̃ simul successerũt post patrẽ, licet vnus post aliũ ragnauerit. Post hos Reges vz Balthasare interfecto reunita est monarchia, & trãslata in Persas, vt scribit Dañ. 5. c. Itaq; Metasthenes expositis annalibus monarchiæ bipartitę Medoꝝ & Persaꝝ, mox reunite publicos annales vsq; ad Alexãdrũ magnũ refert sic dicens. Balthasare interfecto regnauerunt simul Cyrus & Darius annis duobus. .2

11 Inde solus Cyrus duobus & viginti. 22.

12 Filius Darij priscus Artaxerses Assuerus annis viginti, vltio- 20.
ne interea sumpta de factione Thamirica: quæ per dolũ patruũ tra-

diderat Thamire. Huius duo filij Cyrus Arthabanes & Darius lon-
gimanus septē mensibus pro imperio dimicarunt & septimo mense.
13 Longimano victoria cessit: regnauitq; annis septem & triginta. 37.
14 Eius filius Darius nothus annis decem & nouem. 19.
15 Magnus Artaxerses Darius Meneon, qui dictus est Assuerus in libro
Hester annis quinquagintaquinq;. 55.
16 Artaxarses Ochus sex & viginti. 26.
17 Arses annis quatuor. 4.
18 Darius vltimus sex. 6.
Magnus Alexander inde transtulit imperium in Græcos. hæc ille.
191 Ex his patet reunitam monarchiam durasse annis vno & nonaginta
supra centum. A principio vero hoc est ab Arbace vsq; ad magnum
304 Alexandrum perseuerauit annis quadringentis nonagintaquinq;.
191 Nam ex annis trecentis quatuor monarchiæ bipartitæ & ex annis
495 centum nonaginta & vno eiusdem reunitę consurgunt anni. 495.

De monarchia Alexādri magni, & Regibus post eū seq̄ntibus in Asia et Syria. c. 3.

QVoniam in annalibus monarchię Gręcorū post Alexan-
drum magnum in regibus Syrię & Babyloniæ & Asię à
Seleuco vsq; ad Philippū vltimū Eusebius sequitur pu-
blicam fidem Asię ac Syrię per ipsius digesta tēpora & re-
ges: & in Romana monarchia latinā fidem publicā tenet: idcirco ex-
cepta monarchia Medorū & Persarū ab Arbace vsq; ad magnū Ale-
xandrum: in omnibus sequentibus temporibus Gręcorū & Roma-
norum ipsum Eusebiū sequimur. Quia ergo idem Eusebius in mo-
narchia Medorꝝ & Persarū non est secutus publicā fidē annaliū eorꝝ:
idcirco nō posuit Alexandrū conuenienti tempore. Nam dicit eū re-
gnasse anno primo centesimę vndecimę olympiadis: qui tamen s̄m
probatam fidem cœpit regnare anno primo centesimæ duodecimæ
olympiadis, vt nos annotauimus. s. post primū annum Darij vltimi
Regis Persarū. monarchia igitur Gręcorꝝ cœpit regnāte Alexandro
magno Macedone Philippi regis filio anno regni eius sexto mox ex-
tincto Dario. Sicut autē dicit. 1. Mach. 1. regnauit Alexāder annis
12. Idē affirmat Metasthenes dicens. Magnus Alexander qui tran-
stulit imperiū in Gręcos: regnauit annis. 12. Post duodecimū annū
regni sui, vt etiā dicit Eusebius, Alexander trigesimosecundo ætatis
suę anno moritur in Babylone. Post quem translato in multos im-
perio diuersi regnauerūt. Nam diuisum est regnum eius in quatuor
partes, vt Daniel propheta prius vaticinio prædixerat sub fi-

gura hirci caprarum : de quo dicitur Dan. 8. Cũq; creuiſſet fractum eſt cornu magnum : & orta ſunt quatuor cornua ſubter illud, id eſt quatuor regna, vt Hieronymus in Danielem exponit, videlicet Regnum Macedonum, Aegypti, Aſię, & Syrię. In Macedonia ſucceſſit ei frater eius Philippus, qui & Arrideus, & qui eũ ſecuti ſunt Reges, vt ſcribemus in ſexto libro. De Regno vero Aegypti dicemus in ſequenti quinto libro. Hic autem ſolum deſcribemus regnum Aſiæ & Syriæ, quod paucis annis ſimul vnitum eſt. In Aſia enim duobus annis poſt mortem Alexandri magni regnare cœpit Antigonus: & regnauit annis. 18. Poſt Antigonum regnauit in Aſia Demetrius annis. 17. In Syria vero & Babylonia tranſactis octo ãnis poſt mortem Alexandri magni primus regnauit Seleucus Nicanor anno primo Olympiadis. 117. vt aſſignat Euſebius : & regnauit annis. 32. Anno autem eius. 28. Demetrius Rex Aſiæ, cum iam regnaſſet annis. 17. ſemetipſum Seleuco tradidit : & factum eſt vnum Regnum Aſiæ & Syriæ ac Babylonię, vt affirmat Euſebius. Itaq; poſt Alexandrum digeremus tempora Regum Aſiæ, Syriæ, ac Babylonię à Seleuco primo ad vltimum Philippũ. Igitur ab Alexandri magni monarchia vſq; ad finem vltimi Philippi & deſtructionem regni eius, fluxerunt anni ducentitrigintaquinq;. 235.

1 Nã Alexãder magnus poſt adeptã monarchiã regnauit ãnis ſeptẽ. 7
Regnum Syriæ fuit ſine Rege annis octo. 8.
2 Seleucus Nicanor regnauit annis trigintaduobus. 32.
3 Antiochus Sother annis decem & nouem. 19.
4 Antiochus Theos annis quindecim. 15.
5 Seleucus Gallinicus annis viginti. 20.
6 Seleucus Ceraunos annis tribus. 3.
7 Antiochus magnus annis trigintaſex. 36.
8 Seleucus, qui & Philopator, annis duodecim. 12.
9 Antiochus Epiphanes. i. illuſtris annis vndecim. 11.
10 Antiochus Eupator annis duobus. 2.
11 Demetrius Sother annis duodecim. 12.
12 Alexander annis decem. 10.
13 Demetrius annis tribus. 3.
14 Antiochus Sidetes annis nouem. 9.
15 Demetrius iterum annis quatuor. 4.
16 Antiochus Grippus annis duodecim. 12.
17 Antiochus Cizicenus annis decem & octo. 18.
18 Philippus annis duobus. 2.

Hos annos ex Eusebio accepimus. qui & concludit dicens. Hucusq; Syria possessa per Reges in Romanam ditionem cessit.

235 Ex oībus simul iunctis cōsurgunt anni ducentitrigintaquinq;. Finis autē regni Syriæ fuit āno. 4. 171. Olympiadis, vt Eusebi⁹ annotat.

De initio monarchiæ Romanorum. *Cap. 4.*

INitium monarchiæ Romanorum aliqui putant fuisse anno primo centesimæ septuagesimę secundę Olympiadis postquā Romani cœperunt possidere Syriam. s. post Philippum vltimum Syriæ Regem. Nā tunc defecit monarchia, quæ inceperat ab Alexandro magno: & ibi dicunt conuenienter incepisse Romanorum monarchiā, vbi iam præcedens defecerat. Alij vero ponunt eius initiū anno primo penè completo centesimæ octuagesimætertiæ Olympiadis, quando C. Iulius Cæsar primus apud Romanos singulare obtinuit imperium: à quo Romanorum principes appellati sunt Cæsares. Alij autem exordium ipsius monarchiæ Romanorū sumūt ab Octauiano Augusto post subiugatam Aegyptū. Nam tunc plene defecit in Aegypto Regnū ab Alexandro magno deductum. Nos autem omnia prædicta confirmantes dicimus monarchiam Romanorū leuiter incepisse, quasi ex quadam præuia dispositione post possessam Syriam. Deinde quo ad computationem annorum Romani imperij à Iulio Cæsare dicimus incepisse: eo q primus singulare imperium obtinuerit. Demum in Octauiano Augusto post deuictum Antonium & Cleopatram affirmamus eam auctam fuisse. A' Syria autem possessa à Romanis vsq; ad imperium Iulij Cęsaris fluxerūt anni ferè quadragintaqnq;:
45 quia intermediæ fuerunt vndecim plenæ olympiades cū anno vno, quæ continent prędictos annos. A' Iulio vero Cæsare ad Christum fuerunt anni quadragintasex: hoc est vndecim olympiades cum di-
46 midia: quoniam Christus natus est anno quarto inchoato centesimę nonagesimęquartę olympiadis. Si ergo prędicti āni. 45. & 46. simul colligātur, fiunt anni nonaginta & vnus, à Syria videlicet pos-
91 sessa à Romanis vsq; ad Christi natiuitatem.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

Ab initio seculi ad diluuium fuerunt anni	1656.
A' diluuio ad Ninum monarcham fuerunt anni.	249.
A' Nino ad Sardanapali finem fuerunt anni.	1234.
Ab Arbace ad Alexandrum magnum fuerunt anni.	495.

Ab Alexandro magno ad finem Regni Syriȩ anni.	235.
A' Syria possessa per Romanos ad Christum anni.	91.
Ergo à creatione mundi ad Christum fuerunt anni.	3960.

Liber quintus de Aegyptiorum temporibus.

PROLOGVS.

COmperta vera annorum computatione ante Christum ex collatione regnorum Hebrȩorũ, Italorũ, & Assyriorũ: nunc restat, vt eandem comprobemus ex Aegyptiorum tẽporibus. qđ breuissime faciemus in hoc. 5. volumine.

De initio Regni Aegyptiorum & eorum Dynastiis. *Cap. 1.*

AEgyptiorum regnũ eo tempore cœpit, quo & Regnum Caldæorum hoc est anno centesimo trigesimoprimo à Noatico diluuio, vt ex Beroso accepimus. Aegyptus autem ab Aegypto Rege vltimum nomen accepit, vt ait Manethon sacerdos Aegyptius in supplemento temporum. Prius enim Oceana & Nilea teste Diodoro Siculo in primo libro. Postea vero Aeria dicebatur, vt ait Eusebius in libro de temporibus. Quin etiam ab Osiris nomine & cognomine Osiriana ab Aegyptijs; & Mizreia ab Hebrȩis authore Moyse dicta fuit. Vltimo autem vocata est Aegyptus, vt dictũ est ab Aegypto fratre Danai, qui dicebatur Ramesses. Aegypti autem Reges dicebantur cõmuni nomine Pharaones, id est feroces, vt interpretatur Hieronymus. Manethon etiã dicit. Pharaones pro dignitate dicebantur: exponente Eusebio: sicut & apud nos Imperatores Augusti appellãtur. Habebat tamen quilibet Pharao propriũ nomen. Sicut autem dicit Eusebius apud Aegyptios potestas erat, quã vocant Dynastiã. i. potentatũ alicuius determinati tẽporis. Vnde & Reges Aegypti describũtur ẜm Dynastias diuersis temporibus distinctas. Aegyptiorũ Dynastiæ primȩ à centesimo trigesimoprimo anno post diluuiũ, quo cœperunt vsq; ad penè completum quadragesimum tertium annum Nini Regis Assyriorum: fuerunt quindecim, vt Eusebius in libro de temporibus pandit. Prima omnium iuxta Berosum fuit Camesis: quem inter primos deos, id est principes, iuniorem Saturnum appellauerunt, vt dicit idem Berosus: durabatq; singula septem annis sub duo-

decim principibus primis maioribus Aegyptiorum hoc pacto. An-
131 no à diluuio centesimo trigesimoprimo authore Beroso Chemesen
primus tenuit Dynastiam primã Aegypti septem annis. Cui Chẽ-
min vrbem dedicauerũt. Huic successit Oceanus cum Thetide: qui
colonias posuit iuxta Nilum: à quo & Nilus antea dictus fuit Ocea
nus. Postquam vero septem annis Dynastia penes Nilum fuit, cessit
Oceanus tertio principi: & hoc ordine duodecim principes regna-
uerunt singuli in suis vrbibus septem annis: qui summam annorũ
84 efficiunt octogintaquatuor. Tres vero ex principibus minoribus se-
cuti cœperunt augere tempus: Quorum primus principatum te-
14 nuit annis quatuordecim. Secundus annis vigintisex. Postremus an
26 nis trigintaseptem. qui simul sumpti efficiunt annos septuagintase-
37 ptem. Adiectiq; superioribus Dynastijs, reddunt annos centum sexa
ginta & vnum. Quos si adiunxeris illis annis. 131. qui à diluuio ad
292 primam sub Camese Dynastiam interfluxerunt: erunt anni ducenti
nonaginta duo. Quo tempore ortus est Abraham anno. 43. Nini,
vt Eusebius de tẽporibus & Moyses in Genesi cõprobant: Quę etiã
cõputatio annorũ facta est in. 2. lib. superius hebræoꝝ temporum.

De. 16. & . 17. Dynastia. *Cap. 2.*

Extadecima Dynastia sub Osiride cœpta est, mox nato
Abraham anno videlicet Nini. 43. desinente. Concessit
autem Osirides Dynastiam hanc Thebęis, qui præfue-
runt annis centum nonaginta, vt Aegyptij, & Eusebius
103 supputant. Subsecuta est. 17. Dynastia: quo tempore regnauerunt
pastores annis tribus supra centum, vt iidem scribunt. Anno vigesi
moseptimo huius Dynastiæ: qui fuit annus vigesimusoctauus Ar-
matritis Regis Caldęorum: fuit diluuium secundum Niliacum
sub Aegyptiis Hercule, ac Prometheo. Si ergo ãni. 190. Dynastię.
16. & ãni. 103. Dynastiæ. 17. simul iungãt: cõsurgũt anni ducẽti
293 nonagintatres. In hac. 17. Dynastia primus rex dictus est Pharao
Zoes. i. ferox Zoes: à quo Pharos ciuitas: & postea Reges dicti Pha-
raones. In huius Dynastiæ centum tribus annis fuerunt in Aegypto
reges decem & septem, quorum nomina non ponit Berosus ex-
cepto Thiphone, qui fratrem suum Osiridem interemit: & tyran-
nicum Regnum in Aegypto assumpsit circa finem huius Dynastiæ
tempore Balei vndecimi Regis Babylonici. Dicit enim idem Bero-
sus. Thyphon Aegyptius omnibus orbis gigantibus conscijs fratrẽ
suum

suum Osiridem Iouem iustum Aegyptium peremit:& ipse in Aegy/pto assumpsit tyrannidem. Cui conuenit Diodorus, qui in primo libro sic ait. Ex vetustis sacerdotum archiuis, qui Osiridis tempore fuerunt, compertum est Osiridem Aegypto iuste regnantẽ à Typhone fratre impio atq; nefario interemptum. quem ille in sex ac viginti partes dissectum cuilibet eorum, qui secum tanti sceleris participes fuerant, partem dedit, veluti tanti facinoris conscij:& vt simul ipsos defensores custodesq; regni fidos haberet. At vero Isis eiusdẽ sui fra/tris simul & viri necem auxilio filij (Oros ei nomen erat.) vlta, Ty/phone, simul & qui cædis conscij fuerant, interemptis Aegypti Re/gnum restituit. hæc ille. Sic ergo finem accepit Aegyptiorum Dyna/stia. 17. quã dicunt pastorum, vt aliqui coniiciunt, propter Ioseph & fratres eius, q fuerunt pastores exaltati in Aegypto. Nã anno. 91. huius Dynastiæ Ioseph exaltatur à Pharaone:& Iacob cum filiis in/greditur Aegyptum anno eiusdem Dynastiæ centesimo, vt patet ex recta annorum computatione. Et ideo si à pastoribus hebręis dicta est, oportet dicere ipsum non ab eius exordio, sed à fine denominatã. Sed hoc nobis certũ nõ est. Anno huius Dynastię septuagesimopri/mo factũ est diluuium tertiũ sub Ogyge Attico:& fuit annus penultimus Belochi decimi Regis Assyriorum, vt scribit Berosus.

De Dynastia. 18. Diapolitanorum. *Cap. 3.*

Ynastia. 18. Diapolitanorum fuit annorum trecentorũ quadraginta & octo, vt ipsi Aegyptii cõputant. In ea fuerunt. 16. Reges, vt ponit Eusebius.

1 Amasis regnauit annis vigintiquinq;. 25.
2 Chebron annis tredecim. 13.
3 Amenophis primus annis vno & viginti. 21.
4 Mephres annis duodecim. 12.
5 Misphar Mutosis annis vigintisex. 26.
6 Thutemosis annis nouem. 9.
7 Amenophis secundus annis triginta & vno. 31.
Hic est Pharao Amenophis:qui ãno regni eius. 26. iussit mares Hebręorum interfici:& tunc natus est Moyses.
8 Orus regnauit annis triginta & octo. 38.
9 Acenchres annis duodecim. 12.
10 Achoris primus annis nouem. 9.
11 Chencres annis sexdecim. 16.

Anno eius primo & secundo fuit diluuium quartũ in Thessalia sub Deucalione authore Beroso. & in alia eorum parte post terræmotũ secutum est incendium sub quodam illorum Rege Phaetonte altero a prisco Phaetonte, sub quo aliud incendium prius fuerat, vt narrat Berosus. Hic est Pharao Chencres, qui, vt ait Eusebius, cõtradixit per Moysen Deo atq; mari rubro obrutus est anno regni sui. 16. De quo etiam dicit Berosus in quinto Chencres cum Hebræis de magica pugnauit: & ab eis summersus fuit. Pugnauit cõtra magos Pharaonis: & superauit eos non arte magica: sed virtute diuina: qua ipsi magi se victos esse fatentur dicentes. Digitus dei est hic: vt patet Exo. 8.

12 Acherres regnauit annis octo. 8.

13 Cherres annis quindecim. 15.

14 Armeus qui & Danaus annis quinq;. 5.

15 Ramesses cognomento Aegyptus annis sexagintaocto. 68.

Ab hoc Aegypto fratre Danai nomẽ accepit Aegyptus, vt affirmat Manethon. Regnum Troianum cœpit ãno tertio Aegypti: qui fuit annus vltimus Ascathadis regis Caldęorum, vt dicit Berosus.

16 Menophis regnauit annis quadraginta. 40.

Ex quibus omnibus resultant anni trecenti quadragintaocto. 348.

De Dynastia. 19. Larthum. Cap. 4.

Post Menophim cœpta est. 19. Dynastia Larthum sicut erat in Italia: quę Dynastia durauit annis solaribus centum nonagintaquatuor, vt dicit Manethon. Hoc nomẽ Larthum non proprium est: sed cõmune dignitatis vocabulum, sicut Augustus & Pharao. Erãt enim in Dynastia siue potentatu Ethrurię duodecim Lucumones in Vetulonia residentes. 12. reges: quibus vnus pręerat, vt Seruius author est sup. 8. Aeneidos. Hic supremus Larth vocabulo Ethrusco, id est regum maximus dicebatur: non solum quia cęteris pręerat: verum etiam quia anniuersarie cęteris duodecim reuocatis ipse per vitã totam perseuerabat. Hoc pacto potentatus & Dynastia plurium regum in Aegypto cœpit, vt in Italia. De horum Larthum Aegyptiorum temporibus, paria sentiunt Manethon & Eusebius. Nam

1 Zetus regnauit annis quinquagintaquinq;. 55.

Hic Zetus Aegyptius, non fuit ille Zetus, qui pepulit Cadmũ: quia ille fuit Græcus: hic autem Aegyptius.

2 Rampses regnauit annis sexagintasex. 66.

3 Amenophis tertius regnauit annis quadraginta. 40.
4 Ammenephus regnauit annis vigintisex. 26.
Iuxta finem regni huius fuit quintum diluuium Pharonicũ, id est Alexandrinũ Aegypti. Vbi enim nunc est Alexandria à magno Alexandro condita, olim erat insula Pharon habitata à coloniis Pharaonicis: vbi inundatio fuit tempore vatis Protei sacerdotis: ad quẽ Paris rapta Helena primum adnauigauit, vt dicit Xenophon in libro de æquiuocis. Et Herodotus scribit in. 2. historiarum. De hoc diluuio ait Lucanus vltimo libro.

Tunc claustrum pelagi cœpit Pharon insula quondam.
In medio stetit illa mari sub tempore vatis.
Proteos: at nunc est pelleis proxima muris.

5 Thuoris fuit vltimus Larthes Aegyptius: qui ab Homero dicitur Polybus, & regnauit annis septem. 7.
Ex quibus oĩbus consurgunt anni centũ nonagintaquatuor. 194.
Huius Thuoris anno vltimo iuxta Eusebium Troia euersa est. Manethon vero dicit eam euersam anno sequenti: quia eius euersio fuit in fine anni præcedentis iuxta principium anni subsequentis.

De Dynastiis à uigesima ad completam. 25am. Cap. 5.

ITerum in Diapolitanos. 20. Dynastia regressa est, q̃ dicta est siue Larthibus, vt Manethon & Eusebius dicũt: & durauit annis centumseptuaginta & octo. 178.
¶ Dynastia. 21. durauit ãnis centũtriginta. Nam in ea Smensis, qui & Sesach, regnauit annis vigintisex. 26.
Pseusennes annis quadraginta & vno. 41.
Nephercheres annis quatuor. 4.
Amenophis quartus annis nouem. 9.
Osochor annis sex. 6.
Spinaces annis nouem. 9.
Psusennes annis trigintaquinq;. 35.
Ex quibus omnibus consurgunt anni centum triginta. 130.
¶ Dynastia. 22. fuit annorum quadragintanouem.
Sestoris regnauit annis viginti & vno. 21.
Osorthon primus annis quindecim. 15.
Thachelotis annis tredecim. 13.
Ex quibus consurgunt anni quadragintanouem. 49.
¶ Dynastia. 23. fuit annorum quadragintaquatuor
Petubastis regnauit annis vigintiquinq;. 25.

Osorthon secundus annis nouem. 9.
Psanimus annis decem. 10.
Ex quibus consurgunt anni quadragintaquatuor. 44.
¶ In Dynastia. z4. solus regnauit Bochorus annis. 44. 44.
Huius anno vigesimoquinto Roma condita est.
¶ Dynastia. z5. fuit annorum quadragintaquatuor.
Sabachon ęthiops Bochorę vicit Aegyptoq́; regnauit ānis. 1z. 1z.
Sebicus annis duodecim. 1z.
Tharachus Aethiops annis viginti. 20.
Ex quibus consurgunt anni quadragintaquatuor. 44.
Si colligamus annos prædictarum sex Dynastiarum consurgent anni quadringenti octogintanouem. 489.

De Dynastiis à. 26. ad. 30. & paulo ulterius. Cap. 6.

Dynastia. z6. fuit annorum centum sexagintaocto.
Merres Aethiops regnauit annis duodecim. 1z.
Stephinatis annis septem. 7.
Nechepsus annis sex. 6.
Nechao primus annis octo. 8.
Psammeticus annis quadragintaquatuor. 44.
Nechao secundus qui & Nechepsus annis sex. 6.
Psammites, qui & Sammeticus. z. annis duodecim. 1z.
Vaphres annis triginta. 30.
Anamasis annis quadragintatribus. 43.
Ex quibus oībus consurgunt anni centū sexaginta & octo. 168.
¶ Dynastia. z7. in qua Persarū rex Cambises obtinuit Aegyptum, vt dicit Eusebius: cui pręfuerunt reges Persarum annis centumundecim. Aegyptus post hæc à Persis recessit. 111.
¶ Dynastia. z8. breuissima fuit. Nam in ea solus regnauit Amartheus Saites annis sex. 6.
¶ Dynastia. z9. fuit annorum quadraginta.
Nepheritus primus regnauit annis sex. 6.
Achoris secundus annis duodecim. 1z.
Psammites tertius anno vno. 1.
Nepherites secundus mensibus quatuor. Sed ex mensibus superfluis ꝑcedentis Regis & subsequētis cōputatur ānus vnus ab Eusebio. 1.
Nectenebis annis decem & octo. 18.
Theo annis duobus. z.
Ex quibus consurgunt anni quadraginta. 40.

¶ In Dynaſtia. 30. regnauit Nectabanus annis decẽ & octo. 18.
Et ſicut ait Euſebius Ochus Artaxerſes Rex Perſarum, Aegyptum tenuit Nectabano in Ethiopiam pulſo: & ipſã Aegyptum ſuo iunxit imperio, & præfuit ei annis nouem. 9.
Arſes vero deinde annis quatuor. 4.
Darius demum annis ſex. 6.
Ex quibus conſurgunt anni decem & nouem. 19.
Alexander magnus ſeptem annis ab initio monarchiæ. 7.
Si colligantur anni prædictarum quinq; Dynaſtiarum cũ prædictis adiunctis conſurgunt anni trecenti ſexagintanouem. 369.

De Regibus Aegypti qui regnauerunt in Alexandria. Cap. 7.

Oſtquam Alexander magnus cepit Aegyptum ab eo Alexandria ibidem condita eſt: in qua plures Ptolemęi poſt eius obitum regnauerunt.

1 Ptolemæus Lagi filius regnauit annis triginta ſex. 36.
Euſebius tamen dicit eum regnaſſe annis. 40. ſuperaddens quatuor annos quibus gubernauit regnum Aegypti viuente Alexandro magno: vt quidam aſſerunt.
2 Ptolemęus Philadelphus annis triginta & octo. 38.
Hic Iudęos qui in Aegypto erant, liberos eſſe permiſit: & vaſa Eleazaro pontifici Hieroſolymarũ votiua tranſmittens diuinas ſcripturas in vocem græcam ex hebręa lingua per ſeptuagintaduos interpretes tranferri curauit: quas in Alexandrina bibliotheca habuit: quam ſibi ex omni genere literaturæ comparauerat, vt ait Euſebius.
3 Ptolemęus Euergetes primus regnauit annis vigintiſex. 26.
4 Ptolemęus Philopator annis decem & ſeptem. 17.
5 Ptolemęus Epiphanes annis vigintiquatuor. 24.
6 Ptolemęus Philometor annis trigintaquinq;. 35.
7 Ptolemęus Euergetes ſecũdus annis vigintinouem. 29.
8 Ptolemęus Phiſcon, qui & Soter, annis decem & ſeptem. 17.
9 Ptolemęus Alexander annis decem. 10.
10 Ptolemęus, qui à matre fuerat electus, annis octo. 8.
11 Ptolemęus Dionyſius annis triginta. 30.
12 Cleopatra mulier annis viginti & menſibus quinq;. 20.
Cleopatra & Antonius ſemet interficiunt: & Aegyptus fit Romana prouincia. Vſq; ad mortem Cleopatræ, Ptolemęi, qui vocabantur Lagide, in Aegypto regnauerunt poſt Alexandrum annis ducentis 290

nonaginta, vt patet ex computatione annorum prædictorum prin/
cipum. Eusebius autem addit duos annos Cleopatræ: & dicit eam
regnasse annos. z z. cum tamen ſm probatam fidem, ſicut alij ſcri/
bunt, regnauerit annos. zo. Nam & Tertullianus in libro contra Iu
dæos dicit eam regnasse annos. zo. & menſes. 5. Ab anno autẽ. 1 3.
Cæſaris Auguſti, quo Cleopatra periit vſq; ad penè completũ eius
z9 4 z. annum, quando natus eſt Chriſtus: fuerũt anni vigintinouem:
qui adiuncti prædictis ducentis nonaginta reddunt annos trecẽtos
decem & nouem. 319.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

A' creatione mundi ad diluuium fuerunt anni.	1656.
Ab eodem ad completam. 1 5. Dynaſtiam anni.	z9 z.
In. 1 6. &. 1 7. Dynaſtia fuerunt anni.	z9 3.
In. 1 8. Dynaſtia fuerunt anni.	348.
In. 1 9. Dynaſtia fuerunt anni.	194.
In ſequentibus ſex Dynaſtiis fuerunt anni.	489.
A'. z 6. Dynaſtia vſq; ad obitum Alexandri anni.	369.
A' morte Alexandri ad Chriſtum fuerunt anni.	319.
Ergo ab exordio mundi ad Chriſtum fuerunt anni.	3960.

Liber ſextus de quorundã Regnorꝫ exordiis.

PROLOGVS.

Oſtquam tempora à mundi conſtitutione ad Chri/ſtum quadruplici præcipuorum Regnorũ ordine di/geſſimus: nunc reſtat vt quorundam aliorum Regno/rum initia ante Chriſti aduentum in hoc ſexto volu/mine quambreuiſſime recenſeamus.

De origine Regni Hiſpanorum. *Cap. 1.*

Iſpanos condidit Iubal filius Iapeti: qui à Moyſe dici/tur Tubal filius Iaphet. Nam Beroſus in. 5. Antiqui/tatum dicit. Anno duodecimo Nimbroti Saturni pri/mi Regis Babyloniç Iubal cõdidit Celtiberos, id eſt Hiſpanos. Et anno quarto Nini tertii Regis Babylo/niç: idem Iubal Celtiberos legibus format. hęc ille. Vnde prima Hi/

ſpaniȩ vrbs Tubal à conditore nomen habet: quáuis corrupta pri/ma litera ſcriptores poſuerunt Dubal in Pomponio Mela in deſcri/ptione Beticȩ mutata litera.t.in.d. Hunc eundem Tubal quidam cognominauerunt Tharacon:à quo vrbs Taracona. Ei enim præci pue ſtudium fuit greges & armenta & iumēta inducere. Huiuſcemo di ſtudium Aramei Taracoā vocant, id eſt paſtorū congregationē. Nam à Hieronymo interpretatur Thara paſcens vel paſtor. Choa vero congregatio.Ergo Tharachoa eſt congregatio paſtorum. Hi er go fuerunt priſci Reges Hiſpaniȩ:quos ponit Beroſus.

1 Tubal.
2 Iberus,à quo Iberi dicti.
3 Iubelda.
4 Brigus.
5 Tagus Orma.
6 Bethus,à quo Betica Hiſpania
7 Geryon Afer:qui & Deabus.
8 Trigeminus Geryon.
9 Hiſpalus,à quo hiſpalis ciuitas.
10 Hiſpanus à quo Hiſpania.
11 Heſperus,à quo Heſperia.
12 Hercules Libyus.
13 Atlas Italus kitin.
14 Sicorus.
15 Sicanus.
16 Siceleus.
17 Luſus.
Qui ſequunt̄ ex Manethone.
18 Siculus.
19 Teſta Libyus Triton.
20 Romus.
21 Palatuus.
22 Cacus.
23 Erytrus.
24 Mellicola ſiue Gargoris.
Alios reperire non potuimus.

De initio Regni Gallorum ſiue Francorum. *Cap.1.*

Eltas ſiue Gallos vel Francigenas cōdidit Samothes fra/ter Tubalis ex Iapeto patre. Dicit enim Beroſus in.5.li/bro.Paulo poſtquam Iubal condidit Celtiberos, id eſt poſt duodecimum annum Nimbroti, Samotes, qui & Dis,Celtas colonias fundauit,id eſt Gallos ſiue Frācos. Neq; quiſ/quam illa ætate iſto ſapientior fuit:ac propterea Samotes dictus eſt. hæc ille. Samotes fuit frater Comeri, & Tubalis ex Iapeto patre: à quo primum Britones:inde Galli Samothei dicti fuerunt, id eſt ſa/pientes.Et inferius Beroſus addit dicens.Anno quarto Nini Samo tes Celtis leges dedit. Sæpe autem variatum eſt Celtarum nomen. Nam à principio Samothei dicebantur:Inde à Celto Celte: poſt à Galathe Galatii:hinc à Beligio Belge: poſt à Romanis Galli: po/ſtremo Francigenȩ à Erancorum Regē. Et ſicut dicit Beroſus libro quinto. Filius Herculis Galathes Priſcus: qui apud illos regnauit

ætate Althadis duodecimi Regis Assyriorum nomen etiam Galłis dedit. Hi ergo fuerunt primi Reges eorum quos ponit Berosus.

1 Samothes, qui & Dis
2 Magus.
3 Sarton.
4 Dryius.
5 Bardus Priscus.
6 Longo.
7 Bardus iunior.
8 Lucus.
9 Celtes, à quo Celtę dicti.
10 Galathes, à quo Galli.
11 Narbon, à quo Narbona.
12 Lugdus à quo Lugdunum.
13 Beligius, à quo Belgę.
14 Iasius.
15 Allobrox.
Omnes prędicti ex Beroso.
16 Romus.
17 Paris.
18 Lemannus.
19 Olbius.
20 Galathes iunior.
21 Namnes.
22 Francus, à quo Francia.
Septẽ ꝑdicti ex Manethone.

De exordio Regni Germanorum, uel Theutonicorum. *Cap. 3.*

GErmanos, siue Theutonicos, & Sarmatas cõdidit Thuiscon gigas filius Noe natus ei post diluuiũ. Dicit enim Berosus in quinto libro. Anno Nimbroti vigesimoquinto, Thuiscon Sarmatas maximos populos fundauit. & inferius ait. Anno quarto Nini Thuiscon gigas Sarmatas legibus format apud Renum. Germanorum quoq; nomen sæpe à ducibus variatum fuit. Nam ab exordio, & fermè in toto Thuiscones dicebantur à Thuiscone primo eorum conditore. In parte vero Gambriui à Gambriuio: ante vero Ingheones ab Inghaeuone: postea Isteuones ab Isteuone. Hinc Sueui à Sueuo: Post Vandali à Vandalo. Inde Alemanni ab Hercule Alemanno: deinde Theutanes & Theutones à Theutane. Postremo à Romanis, vt Tacitus ait, Germani dicti sunt. Eorũ reges primos describit Berosus in secũdo & in quinto libro: qui sunt sequentes videlicet.

1 Thuiscon, à quo Thuisci.
2 Mannus.
3 Inghaeuon à quo Ingheones.
4 Isteuon à quo Isteuones.
5 Herminon.
6 Marsus.
7 Gambriuius, à quo Gãbriui.
8 Sueuus, à quo Sueui.
9 Vandalus, à quo Vandali.
10 Theutanes, à quo Theutonici.
11 Hercules Alemannus à quo Alemanni.
12 Hunnus, à quo hunni.

De principio Regni Sicyoniorum, & eius fine. Cap. 4.

Regnum Sicyoniorum in Grecia iuxta Eusebium de temporibus ortum habuit ante natiuitatem Abrahæ annis septuagintatribus, videlicet anno. 3 z. Beli: & durauit 73
annis nongentis sexaginta & vno. In codicibus autem 3z
Eusebii impressis in fine regni Sicyoniorum mendose vitio impresso 961
rum colliguntur anni. 8 6 z. quia ibi deficiunt anni. 9 9. vt patet ex computatis annis in lineis annorum per Eusebium distinctis, quibus ordinate Reges Sicyonioꝝ regnauerũt, vt patet in sequẽtibus.

1	Egialeus, à quo Egialea nuncupata est: quę nunc Poleponnesus vocatur, regnauit annis quinquagintaduobus.	5 z.
z	Europs annis quadragintaquinqꝫ.	45.
3	Stelchin annis viginti.	zo.
4	Apis annis vigintiquinqꝫ.	z 5.
5	Thelasion annis quinquagintaduobus.	5 z.
6	Egidius annis trigintaquatuor.	34.
7	Thurimacus annis quadragintaquinqꝫ.	45.
8	Leucippus annis quinquagintatribus.	5 3.
9	Mesappus annis quadragintaseptem.	47.
10	Eratus annis quadragintasex.	46.
11	Plemmeus annis quadragintaocto.	48.
1 z	Orthopolis annis sexagintatribus.	63.
13	Maratus primus annis triginta.	30.
14	Maratus secundus annis viginti.	zo.
15	Echireus annis quinquagintaquinqꝫ.	55.
16	Chorax annis triginta.	30.
17	Epopeus annis trigintaquinqꝫ.	35.
18	Laumedon annis quadraginta.	40.
19	Sicyon à quo Sicyonii annis quadragintaquinqꝫ.	45.
zo	Polybus annis quadraginta.	40.
z1	Inachus annis quadragintaduobus.	4z.
zz	Phestus annis octo.	8.
z3	Adrastus annis quatuor.	4.
z4	Polyphides annis triginta & vno.	31.
z5	Pelasgus annis viginti.	zo.
z6	Zeusippus annis triginta & vno.	31.
	Ex quibus omnibus resultant anni nõgenti sexaginta & vnus.	961.

videlicet vsqꝫ ad annum. z 8. completum Heli sacerdotis Hebræorum. & tunc finem accepit hoc regnum.

De origine Regni Argiuorum & Mycenarum. *Cap. 5.*

Ox orto Esau & Iacob āno secundo Balei Xersis octaui Regis Assyrioꝝ, initiū habuit regnū Argiuoꝝ, vt cōputat Euseb. quorū Reges & tēpora ab ipso ita describunt.

1 Inacus regnauit annis quinquaginta. 50.
2 Phoroneus annis sexaginta. 60.
3 Apis annis trigintaquinq;. 35.
4 Argus annis septuaginta. 70.
5 Grassus annis quinquagintaquatuor. 54.
6 Phorbas annis trigintaquinq;. 35.
7 Troiphas annis quadragintasex. 46.
8 Crothopus annis viginti & vno. 21.
9 Stelenus annis vndecim. 11.
10 Danaus annis quinquaginta. 50.
11 Lynceus annis quadraginta & vno. 41.
12 Abas annis vigintitribus. 23.
13 Proeteus annis decem & septem. 17.
14 Acrisius annis triginta & vno. 31.

Prædicti omnes simul regnauerunt annis quingentis quadragintaquatuor, vt ex annis collectis patet. 544. Et defecit regnū Argiuorum āno. 16. Lamparis vigesimiquarti Regis Assyriorum: & anno. 8. Rampsis regis Aegypti. Post Acrisiū Regnū Argiuoꝝ in Mycenas transfertur: quoꝝ Reges decē ab Eusebio describunt videlicet.

1	Perseus.	6	Aegystus.
2	Stenelus.	7	Orestes.
3	Eurystheus.	8	Thisamenus.
4	Atreus & Thyestes frartes.	9	Pentilus.
5	Agamemnon.	10	Cometes.

De initio & fine regni Athenienſium. *Cap. 6.*

Theniensium Regnum, vt ait Berosus in. 5. libro, cœpit anno. 4. Spareti. 17. Regis Assyriorum: qui fuit annus primus Iasij Regis Ethruriæ: &. 30. Ori regis Aegypti. quorū Reges quot annis regnauerunt Euseb. ita scribit.

1 Cecrops, qui & Dephinas, regnauit annis quinquaginta. 50.
Eius anno. 30. fuit diluuiū in Thessalia sub Deucalione. Ante hoc diluuium duobus annis Cecrops ædificauit in Eubœa Athenas, vt ait Eusebius.

2 Granaus regnauit annis nouem. 9.

3 Amphitryon annis decem. 10.
4 Ericthonius annis quinquaginta. 50.
5 Pandion primus annis quadraginta. 40.
6 Erictheus annis quinquaginta. 50.
7 Cecrops secundus annis quadraginta. 40.
8 Pandion secundus annis vigintiquinq;. 25.
9 Egeus annis quadragintaocto. 48.
10 Theseus annis triginta. 30.
11 Menestheus, qui & Peteo, annis vigintiquatuor. 24.
12 Demophon annis trigintatribus. 33.
13 Oxintes annis duodecim. 12.
14 Aphidas anno vno. 1.
15 Thimoetes annis octo. 8.
16 Melanthus annis trigintaseptem. 37.
17 Codrus annis viginti & vno. 21.

Post prædictos reges, vt ait Eusebius, principes siue Iudices vel magistratus quoad vixerunt, regnauerunt: qui sequuntur.

1 Medon iudicauit annis viginti. 20.
2 Agastus annis trigintasex. 36.
3 Archippus annis decem & nouem. 19.
4 Theusippus annis quadraginta & vno. 41.
5 Phorbas annis triginta & vno. 31.
6 Mezades annis triginta. 30.
7 Diogenetus annis vigintiocto. 28.
8 Pheredus annis decem & nouem. 19.
9 Ariphron annis viginti. 20.
10 Thespieus annis vigintiquinq;. 25.
11 Agamnester annis viginti. 20.
12 Aeschylus annis vigintitribus. 23.
13 Alchamenon annis duobus. 2.
14 Carops annis decem. 10.
15 Aesimedes annis decem. 10.
16 Elidicus annis decem. 10.
17 Hippomenes annis decem. 10.
18 Leocrates annis decem. 10.
19 Absander annis decem. 10.
20 Erixias annis decem. 10.

Inde Athenis principes annui constituti sunt cessantibus regibus: nouē scilicet principes ex nobilibus vrbis electi Atheniensibus pre-

fuerunt. A` primo autem Cecrope vsque ad vltimum Erixiam fuerunt
872 anni octingẽti septuagintaduo, vt patet ex prædictis annis collectis in vnum: & tunc defecit Regnum Atheniẽsium videlicet. Olympiade vigesima quarta anno primo completo, vt annotat Eusebius.

De initio & fine Regni Troianorum. Cap. 7.

Regnum Troianum, vt ait Berosus in. 5. libro, cœpit anno vltimo Ascathadis decimi octaui regis Assyriorum:
828 cum Atho donauit Dardanũ parte agri Mǫonici: & hic fuit annus octingentesimus vigesimus octauus post diluuium ante mortem Moysi decem annis. Hoc idem confirmat Archilochus ex authoritate Maseę Phœnicis Damasceni. Dicit. n. in suo epitheto. A` prima inundatione nouimestri, ad Troiam colligit Maseas annos non minus octo & viginti supra octingentos. hæc ille. Tunc fuit annus tertius Ramessis regis Aegypti: qui & Aegyptus dictus est: à quo Aegyptus nomen accepit. Quot autem annis durauerit Regnum Troianum Idem Archilochus ita ostendit. Regnatum fuit Troię regibus sex.

1 Sub Dardano quidem vno & triginta annis. 31.
2 Sub Ericthonio quinque & septuaginta. 75.
3 Sub Troe sexaginta. 60.
4 Sub Ilo quinque & quinquaginta. 55.
5 Sub Laumedonte sex & triginta. 36.
6 Sub Priamo quadragintatribus. 43.

Omnes ergo prędicti Reges regnauerunt annis trecentis. 300.

In libris Archilochi impressis mendose scriptum est Priamum regnasse annis quadraginta, quia vlterius tribus annis regnauit: vt patet in codicibus emendatis: vt etiam Ioannes Annius computat cũ loquitur de. 23. Rege Hispanię: licet superaddat annum vnum propter eos, qui dicunt regnum Troianorum defecisse anno primo vigesimæ Dynastiæ Aegyptiorum, vt ponit Manethon. Anno tamen prędecedenti Troia cremata est, vt recte ponit Eusebius. Potest tamen dici quòd hoc fuit anno vltimo Thuoris Regis Aegypti desinente 19. Dynastia: & incipiente primo anno vigesimę Dynastię. Nos autem eius euersionem ponimus anno prędecedente vigesimam Dynastiam: qui fuit annus. 26. Tautannis vigesimioctaui Regis Assyriorum. A` Dardano autem primum condita & dicta est Dardania. A` Troe denomioata est Troia: & ab Ilo Ilium.

De Regibus Ethruriæ & Italiæ post Mezentium. Cap. 8.

SVperius in tertio libro descripsimus Reges Ethruriæ & Italiæ vsque ad Mezentium, quia eorum tempora certa reperimus. Reliquorum vero sequentium Ethruriæ Larthũ tempora tanquã incerta reliquimus. Nunc vero eorum tantum nomina describemus absque temporibus.

1	Tarcon tertius.	18	Rhetus.
2	Ocnus Bianor.	19	Hiellus.
3	Pipinus.	20	Porsenna Clusinus.
4	Nicius.	21	Tolumnius Veiens.
5	Piscus.	22	Eques Thuscus.
6	Thuscus iunior.	23	Liuius Fidenas.
7	Amnus.	24	Elbius Thuscus.
8	Felsinus.	25	Thurrenus.
9	Bonus.	26	Titus.
10	Atrius.	27	Volturrenus.
11	Marsias.	28	Cecinna.
12	Etalus.	29	Menippus.
13	Cœlius.	30	Menodorus.
14	Galeritus Lucumo.	31	Mœcenas.
15	Lukius Thuscus.	32	Seianus.
16	Cibitius.	33	Sceuinus.
17	Lucumo Clusinus.	34	Otho Ferentinus.

Post hunc defecerunt.

Anno autem Mœcenatis quadragesimosecũdo Christus natus est: eo quòd Mœcenas acceperit Regnum eodem anno, quo & Cæsar Augustus. quod sic probatur. Nam Otho tribus mẽsibus regnauit: & apud Vitriacum propria manu occubuit anno à natiuitate domini septuagesimo primo: anno videlicet secundo olympiadis ducentesimæ duodecimæ antequã imperium Vespasianus assumeret. Mœcenas autem regnauit annis quinquagintasex: Seianus viginti tribus: Sceuinus trigintatribus. Post quem vltimo anno, quo defecit Regnum, Otho regnauit. qui simul anni fiunt cẽtum tredecim. A quibus si subtrahantur anni septuaginta & vnus à Christi natiuitate ad mortem Othonis restant anni quadragintaduo: qui præcesserunt Christi natiuitatem. Ergo anno quadragesimosecundo Mœcenatis natus est dominus.

De principio & fine regni Lacedæmoniorum. Cap. 9.

Egnum Lacedęmoniorum incepit ſecundum Euſebium anno quarto Dercili trigeſimiprimi Regis Aſſyriorum. Aliqui tamen dicunt id incepiſſe prius annis duobus: quod magis conuenit computationi noſtræ. Dicimus enim nos hoc regnum cœpiſſe anno. 2. eiuſdem Dercili. Tunc enim erat ſeptuageſimusoctauus annus vigeſimæ Dynaſtiæ Aegyptiorũ: & ſextus annus Aeneæ Syluij Regis Latinorum: necnon & duodecimus annus Saulis Regis Hebręorum. Hi ergo fuerunt Reges Lacedęmoniorum ſecundum Euſebium.

1	Euryſtheus regnauit annis quadragintaduobus.	42.
2	Agis regnauit anno vno.	1.
3	Archeſtratus annis trigintaquinq;.	35.
4	Labotes annis trigintaſeptem.	37.
5	Doriſtus annis vigintinouem.	29.
6	Egiſilaus annis quadragintaquatuor.	44.
7	Archelaus annis ſexaginta.	60.
8	Thelecus annis quadraginta.	40.
9	Alchamenes annis trigintaſeptem.	37.
	Ex his omnibus conſurgunt anni trecenti vigintiquinq;.	325.

& peruenerunt vſq; ad primam olympiadem.

De Regno Corinthiorum. Cap. 10.

Odem tempore incepit regnum Corinthiorum quo & regnum Lacedęmoniorum iuxta Euſebium. Et hi fuerũt Reges Corinthiorum numero duodecim.

1	Athletes regnauit annis trigintaquinq;.	35.
2	Trion annis trigintaſeptem.	37.
3	Agilaus annis trigintaſeptem.	37.
4	Priminas annis trigintaquinq;.	35.
5	Bacis annis trigintaquinq;.	35.
6	Agelas annis triginta.	30.
7	Eudemus annis vigintiquinq;.	25.
8	Ariſtemedes annis trigintaquinq;.	35.
9	Egemnon annis ſexdecim.	16.
10	Alexander annis vigintiquinq;.	25.
11	Pheleſteus annis duodecim.	12.
12	Authomenes anno vno.	1.
	Ex his omnibus conſurgunt anni trecenti vigintitres.	323.

& defecerunt prædicti reges ante primam olympiadem annis duo-

bus. Inde non fuerunt Corinthiis Reges, sed annui principes constituti, vt ait Eusebius.

De initio & fine Regum Israel. *Cap.* 11.

Iuisæ ac separatæ sunt decẽ tribus Israel à domo Dauid post mortem Salomonis regnante Roboã filio eius propter duritiam eius, vt patet. 3.Reg. 12. & etiam in punitionem peccatorum Salomonis patris eius. Et regnauit super easdem decem tribus Israel Hieroboam filius Nabath Euphrateus de Sareda: qui prius fuerat seruus Salomonis, & ab eo rebellauerat: & fugerat in Aegyptũ, ne ab illo occideretur. Tandem mortuo Salomone regnante Roboam super Iudam factus est ipse Hieroboam Rex super Israel. Regum igitur israel tempora ita ordinantur ex. 3.&.4. libris Regum.

1 Hieroboam regnauit annis vigintiduobus. 3.Reg. 14. 22.
2 Nadab filius eius annis duobus. 3.Reg. 15. 2.
3 Baasa filius Ahię annis vigintiquatuor. 3.Reg. 15. 24.
4 Hela filius eius annis duobus. 3.Reg. 16. 2.
5 Zambri septem diebus. 3.Reg. 16.
6 Amri annis duodecim. 3.Reg. 16. 12.
7 Achab filius eius annis vigintiduobus. 3.Reg. 16. 22.
8 Ochozias annis duobus. 3.Reg. 22. 2.
9 Ioram annis duodecim. 4.Reg. 3. 12.
10 Hieu annis vigintiocto. 4.Reg. 10. 28.
11 Ioacham annis decem & septem. 4.Reg. 13. 17.
12 Ioas annis sexdecim. 4.Reg. 13. 16.
13 Hieroboam secundus annis quadraginta & vno. 4.Reg. 14. 41.
14 Zacharias mensibus sex. 4.Reg. 15.
15 Sellum mense vno. 4.Reg. 15.
16 Manahen annis decem. 4.Reg. 15. 10.
17 Phaceia annis duobus. 4.Reg. 15. 2.
18 Phacee filius Romelię annis viginti. 4.Reg. 15. 20.
19 Osee filius Hela annis nouem. 4.Reg. 17. 9.

Ex quibus oĩbus cõsurgunt anni ducẽti quadraginta & vnus. 241. & menses septem: qui menses consumuntur anno vltimo Oseę, qui non fuit integer. Defecerunt Reges Israel, quãdo Salman Assar Rex Assyriorum transtulit Israel in Assyrios anno nono huius Oseę filij Hela, vt patet. 4.Reg. 17.&. 18. & tunc incipiebat annus sextus

Ezechiæ regis Iuda, vt ibidem ſcribitur. Numerus autem omnium annorum regum Iſrael non cõuenit cum annorum numero regum Iuda, qui eo tempore regnauerunt. Nam ſi computẽtur anni Regũ Iuda poſt mortem Salomonis, quando incepit Regnum Iſrael: & digerantur à Roboam filio Salomonis vſq; ad annum ſextum Ezechiæ, quo anno defecit Regnum Iſrael, reperiuntur in regibus Iuda
261 anni ducenti ſexaginta & vnus: non computatis decem annis, quos quidam inconſulte addunt ipſi Aſa Regi Iuda: quos tamen conuenientius Philo & ſeptuaginta interpretes poſterius addũt ipſi Amõ regi Iuda abſente patre: quod fuit poſt deſtructionem regni Iſrael. Si vero computentur anni Regum Iſrael à Hieroboam ad nonum
241 & vltimum Oſeę: reperiuntur anni ducẽti quadraginta & vnus: qui minus ſunt annis viginti ab annis prædictorum regum Iuda. Vnde oportet fateri, vel quòd ſit error in numero annorũ regum Iſrael vitio ſcriptorum: vel quòd quandoq; vacauerit Regnum Iſrael, & fuerit ſine Rege: vel quia quandoq; in eis computãtur anni, quibus aliquis Rex ſimul cum patre regnauit: quandoq; omittuntur: vel quoniam aliquãdo per ſynecdochẽ à parte totus annus nominatur: vel quia interdum diſtribuuntur anni tantum, quibus aliquis Rex bene vixit: quos varietatis modos ponit Hugo Cardinalis, & Nicolaus de Lyra eum imitatus ſuper. 3. Reg. 15. c. Idcirco hęc nos omittimus. Nam & Hieronymus in epiſtola ad Vitalem presbyterũ dicit. Relege omnes & veteris & noui teſtamenti libros: & tantã annorum reperies diſſonantiam & numerum inter Iudam & Iſrael, id eſt inter regnum vtrunq; cõfuſum, vt huiuſcemodi hærere quęſtionibus non tam ſtudioſi q̃ ocioſi hominis videatur. hæc ille. Siquis tamen cupit hanc temporum conſonantiam aliquo modo cognoſcere, legat opuſculum Ricardi de ſancto Victore de concordia tem poꝝ regũ Iuda & Iſrael in ſecũda operũ parte paulo poſt principiũ.

De Macedonum Regno. Cap. 12.

MAcedonia prius dicta eſt Aemathia ab Aemathio filio Cameſis, de qua Lucanus dicit.

Bella per Aemathios pluſquã ciuilia campos.

Ea poſtea Macedonia dicta eſt à Macedone filio Oſiridis, vt Diodorus author eſt in primo libro. Idẽ dicit Beroſus in. 5. antiquitatum libro, vbi ait. Regnãte decimo Aſſyriorum Rege Belocho. ſ. Priſco: cœpit apud Aemathios regnare Macedon filius Oſiridis:

tidis: à quo nunc nomẽ retinet prouincia. hæc ille. Cœpit ergo hoc Regnum anno primo Belochi: qui fuit annus. 38. decimæseptimę Dynastiæ pastorum in Aegypto. Post annos vero nongentos septuagintaseptem anno scilicet. 13. Ozię Regis Iuda: &. 9. Procę Regis Latinorum: &. 13. Petubastis in. 23. Dynastia Aegyptiorum: hos reges ex Eusebio accepimus. 977

1	Granaus regnauit annis viginti & octo.	28.
2	Coenus annis duodecim.	12.
3	Tirimas annis triginta & octo.	38.
4	Perdicas primus annis quinquaginta & vno.	51.
5	Argeus primus annis triginta & octo.	38.
6	Philippus primus annis triginta & octo.	38.
7	Europus annis vigintisex.	26.
8	Alcetas annis uigintinouem.	29.
9	Amyntas primus annis quinquaginta.	50.
10	Alexander primus annis quadragintatribus.	43.
11	Perdicas secundus annis viginti & octo.	28.
12	Archelaus primus annis vigintiquatuor.	24.
13	Orestes annis tribus,	3.
14	Archelaus secundus annis quatuor.	4.
15	Amyntas secundus anno vno.	1.
16	Pausanias anno vno.	1.
17	Amyntas tertius annis sex.	6.
18	Argeus secundus annis duobus.	2.
19	Amyntas quartus annis decem & octo.	18.
20	Alexander secundus anno vno.	1.
21	Ptolemęus primus annis quatuor.	4.
22	Perdicas tertius annis sex.	6.
23	Philippus secundus annis vigintisex.	26.
24	Alexander magnus annis duodecim.	12.
25	Arideus, qui & Philippus tertius annis septem.	7.
26	Cassander annis decem & nouem.	19.
27	Antigonus primus & Alexander annis quatuor.	4.
28	Demetrius primus annis sex.	6.
29	Pyrrhus mensibus sex & cum sequentibus cõputatur pro anno.	1.
30	Lysimachus annis quinq;.	5.
31	Ptolemęus secundus anno vno.	1.
32	Meleagros mensibus duobus.	
33	Antipater diebus quadragintaquinq;.	

34	Softenes annis duobus.	2.
35	Antigonus ſecundus annis trigintaſex.	36.
36	Demetrius ſecundus annis decem.	10.
37	Antigonus tertius annis quindecim.	15.
38	Philippus quartus annis quadragintaduobus.	42.
39	Perſes annis decem.	10.
	Omnes prędicti ſimul regnauerunt annis ſexcentis qua/	647.

dragintaſeptem. Macedonum Regnum defecit poſt Perſem anno ſe cundo centeſimæ quinquageſimæquartæ olympiadis: Licet Euſe/ bius pauloante id defeciſſe dicat.

De Regno Lydorum. Cap. 13.

REgnum Lydorum iuxta Euſebium mox incepit poſt finẽ regni Corinthiorum: hoc eſt annis duobus ante primã olympiadem. quorum Reges ita enumerat idẽ Euſebius.

1	Ardiſus regnauit annis trigintaſex.	36.
2	Aliactes primus annis quatuordecim.	14.
3	Meles annis duodecim.	12.
4	Candaules annis decem & ſeptem.	17.
5	Giges annis trigintaſex.	36.
6	Ardis annis trigintaſeptem.	37.
7	Sadiates annis quindecim.	15.
8	Aliactes ſecundus annis quadragintanouem.	49.
9	Crœſus annis quindecim.	15.
	Omnes prędicti Reges ſimul regnauerunt annis ducentis	231.

triginta & vno iuxta computationem Euſebij.

Liber ſeptimus de uita Chriſti.

PROLOGVS.

POſtquam deſcripſimus tempora ante Chriſti ortum ab orbe condito: nunc oportet nos ab ortu & natiuitate Chriſti ad ætatem noſtram tempora deſcribere per annos vitę ipſius Chriſti: & per annos Romanorum pontificum & imperatorum: quibus aliorum tempo/ra metiuntur. Nunc igitur in hoc ſeptimo libro de vita Saluatoris & Domini noſtri breuiſſime diſſeremus.

Hristi genealogiã duo Euangelistę descripserũt, videlicet. Matthęus: qui ab Abraham, cui facta est repromissio de Christo per successionem generationum vsq; ad eius natiuitatem descẽdit: & Lucas: qui ab ipso Christo vsq; ad protoplastum Adam à Deo creatũ ascendit ordine retrogrado. Hęc autem Christi genealogia ex diuinis libris: & ex breuiario Philonis hebręi comprobari potest, sicuti descripsimus in secundo libro superius. Sed quoniam à Iacob vsq; ad Regem Dauid Christi generationes omisimus, quia tempora in eis certa non inuenimus: sed per duces hebręorum, quorũ tempora certiora comperimus, annorũ ordinem descripsimus: idcirco, vt eius genealogia ad plenum cognosci possit, sub epilogo eã nunc breuissime describemus: & quę hic omittimus, in eodem. 2. libro. requirẽda sunt. Prius ergo ẞm Lucam solũ ab Adam vsq; ad Abraham, singulas generationes describemus, in quibus nulla, vel parua difficultas inuenitur.

Deus creauit Adam. Gen. I.

1 Adam genuit Seth.
2 Seth genuit Enos.
3 Enos genuit Chaynam.
4 Chaynam genuit Malaleel.
5 Malaleel genuit Iared.
6 Iared genuit Enoch.
7 Enoch genuit Mathusalem.
8 Mathusalem genuit Lamech.
9 Lamech genuit Noe.
10 Noe genuit Sem.

Gen. 5. &. 1. Paralip. 1.

11 Sem genuit Arphaxat Gen. 11. &. 1. Paralip. 1.
12 Arphaxat genuit Sale, qui cognomine dictus est Chaynam, vt in primo libro capite. 6. insinuauimus.

13 Sale genuit Heber.
14 Heber genuit Phalech.
15 Phalech genuit Rheu vel Ragau.
16 Rheu genuit Saruch.
17 Saruch genuit Nachor.
18 Nachor genuit Thare.
19 Thare genuit Abraham.

Gen. 11. &. 1. Paral. 1.

Secundum Lucam & Matthęum simul sequentes generationes vsq;

ad Dauid inclusiue nullam dissonantiam prætendunt.

20 Abraham genuit Isaac. Gene.21.
21 Isaac genuit Iacob. Gene.25.
22 Iacob genuit Iudam. Gene.29.
23 Iudas genuit Phares. Gene.38.
24 Phares genuit Esron.
25 Esron genuit Aram.
25 Aram genuit Aminadab.
27 Aminadab genuit Naason.
28 Naason genuit Salmon.
29 Salmon genuit Booz.
30 Booz genuit Obeth.
31 Obeth genuit Iesse.
32 Iesse vel Isai genuit Dauid.

(24–32: Ruth.4.&.1.Paral.2.)

33 Dauid rex genuit Nathan & Salomonem ex Bersabee vtrunque.

Sequitur Lucas lineā Nathā; & Matthęus lineā Salomonis.

Regni successores.

34 Nathā.2.Re.15.&.1.paral.3.
35 Mathat, q & Ahiasar.3.Re.4.
36 Menna.
37 Melcha.
38 Heliachin.
39 Ionas.
40 Ioseph.
41 Iudas.

(36–41: ex Luca & ex Philone.)

Reges ex successione.

42 Symeō, q & Ioas & Helih.4.Re.11.
43 Leui, qui & Amasias.4.Reg.14.
44 Mathat, q Azarias & Ozias.4.R.15.
45 Iorim, q & Ioathan.4.Reg.15.
46 Heliezer, qui & Achaz.4.Reg.16.
47 Iesus, qui & Ezechias.4.Reg.18.
48 Her, qui & Manasses.4.Reg.21.
49 Helmadan, q & Amon.4.Reg.21.
50 Thosam, qui & Iosias.4.Reg.22.
51 Addi qui & Ioakaz.4.Reg.23.
52 Melchi, qui & Ioakim, vel Eliachim.4.Reg.23.
53 Neri, qui & Ioachin, Ieconias, & Helih.4.Reg.24.
54 Salathiel, qui & Mesezebeel.1.Paral.3.& Neem.3.

Reges Iuda.

Salomon.2.Reg.12.
Roboam.3.Reg.14.
Abias.3.Reg.15.
Asa.3.Reg.15.
Iosaphat.3.Reg.22.
Ioram.4.Reg.8.
Ochozias qui & Ioachaz.
2.paral.22.

(& ēt.1.paral.3.)

In hoc defecit linea Salomonis. & ideo Matthęus ad lineam Nathan diuertit cum Luca relinquēs tres reges videlicet. Ochoziam, Ioas, & Amasiā.

(45–50: ex Luca & ex Philone. & Matthęo.)

55 Zorobabel,q̃ & Barachias genuit Rhesa & Abiud fratres videlicet Misciollam & Ananiam. 1.Par.3.& Neemię.3.

	Sequit̃ Lucas lineã Rhesa.	Sequit̃ Matthęꝰ lineã Abiud.
56	Rhesa qui & Misciollã. 1.Par.3.	Abiud q̃ & Ananias. 1.par.3.
57	Ioanna ben Rhesa.	Eliachin.
58	Iudas cognomine Hyrcanus.	Azor.
59	Ioseph vel Iosephus.	Sadoch.
60	Semei,qui & Abner.	Achim.
61	Mathathias,qui & Helih.	Eliud.
62	Maat,qui & Asar.	Eleazar.
63	Nage vel Nagit,qui & Artaxat.	Mathan.
64	Helli,qui & Agai.	Iacob.
65	Naum,qui & Masloth.	Ioseph vir Marię,
66	Amos,qui & Scirach.	de qua Iesus natus est.
67	Mathathias qui & Syloa.	
68	Ioseph vel Iosephꝰ iunior,q̃ & Arses.	
69	Ianne vel Ianneus q̃ &. 2.Hyrcanus.	
70	Melchi.	
71	Leui.	
72	Mathat.	
73	Helih,qui & Ioachin pater Marię.	
74	Maria mater Christi.	
75	Iesus filius eius.	

ex Luca & Philone. (56–69)

ex Mattheo euãgelista. (Abiud – Ioseph)

Ex Luca:& Syrorum libris. (70–75)

Lucas ergo euangelista prosequitur generationes omnes iuxta naturam procedentes directe secundum lineam Nathan.Et incepit à patre beatę Marię virginis,qui dictus est Helih vel Ioachin: quia fuit binomius.Nam Rabbi Haccados hebręus in responsione ad petitionem tertiam Antonini consulis vrbis Romę: affirmat ex reuelatione sibi facta ab Helia parentem matris Messiæ duplex habiturũ nomen:vnum Helih:alterum Ioachin.Et postmodum Rabbi Haccanas ait.Erat quędam puella in Betleem Iudæ nomine Maria filia Ioachin,Helih de genere Zorobabelis filij Salathielis ex tribu Iuda. hęc ille.Maria ergo fuit filia naturalis Helih siue Ioachin.Ioseph autem vir Marię fuit eiusdẽ Ioachin gener: & ex cõsequenti fuit eius filius legalis ex affinitate. Nam sicut Maria erat in primo gradu consanguinitatis ad patrem suum: sic & Ioseph erat in primo gradu affinitatis ad socerum,cum fuerit verum matrimonium inter Ioseph & Mariam.Idcirco Lucas dicit quòd Christus putabatur filius Ioseph:qui fuit Helih scilicet filius legalis: & loco Mariæ ponit virum

ſuum ſecundum conſuetudinem ſcripturarum. Matthæus vero de/ſcribit primo generationes ſecundum lineam Salomonis regis vſq; ad eius extinctionem: qua deficiente poſtea coactus eſt diuertere ad lineam Nathan: quia ex eo geniti erant regni ſucceſſores, vt ſupe/rius diximus libro ſecundo capite nono. Et Matthęus cum Luca cõ/uenit vſq; ad Zorobabel. Sed quoniam ipſe Zorobabel qui & Bara/chias filius Salathiel genuit duos filios, videlicet Rheſa, qui dictus eſt Miſciollam: & Abiud, qui dictus eſt Ananias: ideo Lucas proſe/quitur lineam Nathan per filium eius Rheſa vſq; ad patrem Marię Virginis: & Matthęus eandem lineam proſequitur per filium eius Abiud vſq; ad patrẽ Ioſeph coniugis Marię Virginis. Itaq; vterq; natus eſt ex ſemine Dauid per lineam Nathan: ſed per vnum ramũ ſcilicet per ipſum Rheſa nata eſt Maria: & per alterum ramum ſcili/cet per ipſum Abiud natus eſt Ioſeph. Hæc nobis oſtendit Philo he bręus: & ea vberrime declarat Ioannes Annius in commentariis ſu/per breuiarium eiuſdem Philonis. Hanc genealogiam etiam deſcri/bit Petrus Galatinus libro ſeptimo capite duodecimo cõtra Iudæ/os. Sed in hoc defecit, quòd contra veritatem putauit duos fuiſſe Sa lathieles, & duos Zorobabeles: quod non probat: ſed in hoc ipſe faci le improbari poteſt: quoniam linea Salomonis ſeptima generatione defecit: & in eius generatione nullus Salathiel, neq; Zorobabel repe/ritur. Neq; Ioſeph potuit ex linea Salomonis deſcendere, quia per multos annos antea defecerat: ſed ortus eſt ex linea Nathan per ip/ſum Abiud: ſicut ex eadem linea Nathan orta eſt Maria, ſed per ip/ſum Rheſa, vti iam diximus. Salathiel ergo, qui à Matthęo dicitur filius Ieconię, idem eſt cum Salathiele, qui à Luca dicitur filius Ne/ri: quia idem vir dictus eſt Ieconias, Neri, Ioachin, & Helih, vt Phi/lo teſtatur. Nam Ieconias, qui & Neri cognominatus eſt, in ipſa ca/ptiuitate genuit Salathiel: ex quo natus eſt Zorobabel: qui fuit dux populi mox ſoluta captiuitate, hoc eſt poſt ſeptuaginta annos deſo lationis templi. Cum ergo Matthęus dicit: & poſt tranſmigrationẽ Babylonis Ieconias genuit Salathiel: non eſt intelligendum quòd ſoluta captiuitate genuerit eum: ſed facta tranſmigratione in ipſo captiuitatis tempore. Nec vrget etiam argumentum Galatini di/centis plures generationes eſſe iuxta Lucam: & pauciores iuxta Mat thęum quoniam deſcendentes ex Rheſa citius genuerunt: & geniti ex Abiud tardius eis conceſſum eſt generare: ideo illi plures, iſti pau/ciores numero fuerunt. Hanc rationem aſſignat Auguſtinus in ſex/todecimo libro de ciuitate dei capite. 11. circa alias generationes

dicens. Non enim quia Heber sextus est à Noe, Nemrot autem quartus, ideo non potuerunt ad idem tempus conuenire viuendo. Hoc enim contigit cum plus viuerent vbi pauciores sunt generationes, minus vbi plures: aut serius nati essent vbi pauciores, maturius vbi plures. Si Petrus Galatinus totum breuiarium Philonis, & cõmentaria Ioannis Annii in eundem plene legisset: non vtiq; in hunc incidisset errorem. Cętera vero, quæ ad hanc genealogiam pertinent, idem Galatinus recte declarat. Nulla ergo dissonantia reperitur inter Matthæũ & Lucã: sed vterq; verã Christi genealogiã rite descripsit.

De tempore uitæ Christi. Cap. 2.

Iesus Christus ex Maria Virgine nascitur anno ab orbe condito ferè completo ter millesimo nongentesimo sexagesimo. 3960.
A` diluuio anno bis millesimo trecentesimoquarto. 2304.
Ab Abraham anno bis millesimo duodecmo. 2012.
A` lege Moysi anno millesimo quingentesimo septimo. 1507.
A` templo Salomonis inchoato anno millesimo vigesimo septimo. 1027.
Ab vrbe Roma condita anno septingentesimo quinquagesimo se- 752
cundo: cui anno deficiebant qnatuor ferè menses.
A` desolatione templi anno quingentesimo octogesimo septimo. 587
Hebdomada iuxta Danielis prophetiam sexagesimaquinta: anno 65
eius sexto ferè completo.
Olympiade vero centesima nonagesimaquarta: ãno eius quarto in- 194
choato per tres menses: hoc est à primo anno primę olympiadis trã-
sactis annis. 775. & tribus mensibus. Ex quo patet error scriptoris 775
in Martyrologio tam de hebdomada quàm de olympiade in die natiuitatis domini: qui corrigendus esset: quoniam ponit in eis alium numerum à prędicto secundum publicam fidem probato.
Romę imperãte Cæsare Augusto anno imperii eius quadragesimo 42
secundo, vt affirmat Eusebius. quod etiam confirmat Orosius, qui libro. 7. ait. Augusti Cæsaris postea q̃ imperare cœpit emenso propemodum anno. 42. natus est Christus.
Herode regnante in Iudæa anno regni eius. 32. qui fuit primus an- 32
nus legitimi principatus eius, cum prius triginta & vno tyrannice regnasset, vt Philo testatur. Tunc ergo ablatum erat Regnum & ducatus de Iuda iuxta patriarchæ Iacob prophetiã. Inchoauerat Maria vitæ suæ annum quintumdecimum, quando peperit Christum in hyemali solstitio: octauo calendas Ianuarii hoc est die. 25. De-

cembris: media videlicet nocte pręcedente ortum Solis diei Dominicæ. Nam anno quo Christus conceptus & natus est: litera dominicalis. B. currebat: quæ in calendario Romano, quo vtimur, annotatur die. 25. Decembris. Antea vero nouem mensibus cum ageret Maria quartumdecimum annum, ex ea de spiritu sancto conceptus fuerat Christus octauo calendas Aprilis, hoc est die. 25. Martii feria sexta, quoniam in calendario eo die annotatur litera. G. quæ tunc fuit feria sexta, quoniam. G. est sexta à litera. B. Conceptio autem Christi facta est anno tertio olympiadis. 194. in dimidio eiusdem tertii anni. Natiuitas vero eius fuit anno quarto eiusdem olympiadis inchoato per tres menses propè finem anni quadragesimisecundi Augusti Cæsaris, vt supra dictum est. À natiuitate autem domini anni vitæ ipsius enumerandi sunt. Et primus annus domini annotari debet anno quarto dictæ olympiadis cum anno. 43. Cæsaris Augusti sibi concurrente. Octauo autem die à natiuitate domini scilicet calendis Ianuarii mutata est litera dominicalis, & fuit. A. quæ deseruit anno primo vitæ Christi: & eo die in dominica circuncisus est puer Iesus. Et quamuis ecclesia Romana incipiat enumerare annos domini ab eius natiuitate: tamen Romani ciues transacta hebdomada à natiuitate eius annum incipiunt calendis Ianuarii, eo quòd Iulius Cæsar tunc anni exordium fecerit: quod est tempus propinquum natiuitati Christi. Die vero sexta eiusdem mensis, & tertiadecima ab eius ortu, quæ tunc fuit feria sexta, à Magis dominus adoratur. Die autem quadragesimo ab eius natiuitate, quæ fuit quarto nonas, hoc est die secunda Februarii feria quinta cum ibi signetur litera. E. quæ est quinta à litera. A. quæ illo anno fuit litera dominicalis: impleto tempore purgationis secundum legem Moysi, Maria filium præsentauit in templo. Deinde Ioseph admonitus in somnis ab angelo nocte cõsurgens accepit puerum & matrem eius, & secessit in Aegyptum: & erat ibi vsque ad obitum Herodis: qui decessit anno trigesimoseptimo regni sui: & tunc currebat annus quintus domini. Quinque igitur integris annis mansit in Aegypto dominus: & sexto anno domini inchoato regnante Archelao Herodis filio: reductus est puer ex Aegypto in terram Israel.

Anno secundo iam inchoato à natiuitate domini Herodes videns quoniam illusus esset à Magis, qui per aliam viam redierant in regionem suam, iratus valde, vniuersos in Betleem paruulos à bimatu & infra iussit interfici. Tunc autem Christus in Aegypto existens non potuit cum aliis pueris occidi. Inter alios infantes iussit Hero-

des etiam interfici filium proprium ex vxore sua de tribu Iuda, eo
quòd diceretur iam in lege promissus Christus natus, vt Philo affir
mat. Dicit etiam Macrobius in secundo Saturnaliorum. Augustus
cum audisset inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Iudæorum
intra bimatum iussit interfici, filium quoq; eius occisum ait. Melius
est Herodis porcum esse quàm filium. hæc ille. Hoc autem dixit,
quoniam Iudæi porcinam carnem non comedunt. Putauit au-
tem Augustus feliciorem porcum Herodis non occisum quàm fi-
lium eius morti traditum. Herodes igitur, cum regnasset annos tri- 5
gintaseptem morbo intercutis atq; scatentibus toto corpore ver-
mibus miserabiliter & digne moritur. In cuius locum filius eius Ar- 6
chelaus ab Augusto substituitur: & tetrarchæ fiunt quatuor fratres
eius, Herodes, Antipater, Lysias, & Philippus.
Anno duodecimo vitæ suæ currente dominus Iesus ascendit cum 12
parentibus in Hierusalem ad celebrandum pascha: & completis die-
diebus festiuitatis remansit puer Iesus in templo in medio docto-
rum audiens illos & interrogans: & post triduum à parentibus eum
quærentibus repertus est. Eo anno luna quintadecima primi men-
sis, in qua celebratur pascha Iudæorum, fuit die vigesimosexto Mar
tij in sabbato: quoniam ille annus fuit bissextilis in literis. C.B. &
die vigesimosexto Martij signatur. A. litera, quæ est septima à domi-
nicali. B. litera secunda, quæ post literam. C. peracto bissexto subse-
quitur in reliquis eiusdem anni mensibus. Archelaus anno regni sui
nono in Viennam vrbem Galliæ relegatur: & tunc Iudæorum prin
cipatum tenet Herodes tetrarcha annis vigintiquatuor, cuius pri-
mus annus annotatur cum anno domini quintodecimo. 15
Anno ab vrbe condita septingentesimosexagesimoseptimo, Augu-
stus moritur: & Tiberius imperium recepit: cuius primus annus
annotatur cũ anno domini sextodecimo videlicet anno tertio olym-
piadis. 193. In codicibus Eusebij de tẽporibus vitio scriptorũ (vt 16
puto) non recte annotatur mors Augusti, & initium imperii Tibe-
rij Cæsaris: quod nos emendauimus ex eodem Eusebio, qui dicit
Christum passum ãno Tiberij decimooctauo, anno videlicet quar-
to olympiadis. 202. Si ergo retrocesseris per annos Tiberii, reperies
primum annum eius debere annotari anno sextodecimo Christi: vt
etiam sanctus Antoninus affirmat in chronicis suis. Eclipsis etiam,
quæ annotatur in codicibus Eusebij propè mortem Augusti, descri
benda erat anno secundo Tiberij. Consyderandum est etiam, quòd
Eusebius in libro suo nõ signauit annos domini: sed ex annis olym-

piadum intelligi possunt. Qui autem librum eius primum impressioni dedit, adiunxit ibi annos domini incipiens ab ãno tertio olympiadis. 194. cum incipere debuisset ab anno quarto. s. à natiuitate domini, vnde sumuntur anni vitæ Christi. Hinc est quòd in prædictis libris impressis, ãni domini deinceps per ãnos plures vno anno antecedunt: quos in nostro hoc opere nos emẽdatos descripsimus.

27 Anno dñi. 27. Pontius Pilatus ꝓcurator Iudeę à Tiberio mittitur.

30 Anno. 15. imperii Tiberii Cęsaris cum Iesus inciperet trigesimum annum, à Ioanne in Iordanis flumine baptizatur. 8. Idus Ianuarii hoc est die. 6. eiusdem. & quoniam eo anno currebat litera dominicalis. A. patet Christum baptizatum fuisse feria sexta, sicut eadẽ die Veneris fuerat in infantia à Magis adoratus. Tunc ipse Iesus, vt dicitur Lucę. 3. erat incipiẽs quasi annorum. 30. quia impleuerat annum. 29. die. 25. præcedẽtis Decembris: & ipse inde baptizatus est die. 6. Ianuarii proxime sequẽtis, vt Romana celebrat ecclesia. Itaq; iam inceperat annum trigesimum spatio dierũ. 13. Post baptismũ ductus est in desertum, vbi ieiunauit. 40. diebus ac noctibus. & inde cœpit prędicationem suam: quam prolongauit confirmãs eam stupendis miraculis tribus annis & totidem mensibus. Anno. 30. Christi iuxta computationẽ domini Pauli episcopi Forosemproniẽsis in 7. libro secundę partis: apud Iudęos paschalis mẽsis oppositio, quã quintãdecimam lunam vocant secundum mediũ cursum, quo Hebręi vtũtur ad ciuitatem sanctam Hierusalem, fuit die. 6. Aprilis in Iouis die, eo quòd eo ãno litera dominicalis fuerit. A. quę signatur in calẽdario die. 2. Aprilis. Ergo die. 6. vbi signat̃ lr̃a. E. fuit feria. 5.

31 Anno domini. 31. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 26. Martij & litera dominicalis. G. quę tunc fuit dies Lunę.

32 Anno autem domini. 32. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 13. Aprilis in dñica, qm̃ fuit annus bissextilis in literis. F. E. cũ eodẽ die 13. signetur in calendario lr̃a. E. quæ fuit pro eo tempore dñicalis.

33 Anno vero. 33. vitę suę inchoato per tres mẽses & paulo amplius, dominus Iesus in cruce passus est, videlicet ãno quarto olympiadis 202. Tunc quoq; currebat annus. 18. Tiberii Cęsaris, authoribus, Eusebio, Hieronymo, Augustino, Eutropio, & Beda. Reprobãtur in hoc Africanus & Tertullianus: qui dicunt Christum passum anno 15. Tiberii: quod est penitus falsum, & contra euangelicam veritatem, cum Lucas dicat Christum baptizatum anno. 15. Tiberii & inde tribus annis & totidem mensibus, vt dictum est, prædicauerit. Quidam autem Græci putant Christum passum vlterius per annũ

ſcilicet anno vitæ ſuæ. 34.inchoato per tres menſes decimo calendas Aprilis, hoc eſt die. 23.Martii, quia tunc fuit luna. 15.primi menſis. Nonnulli vero Latinorum partim ſecuti ſunt Græcos putantes eum. 34.anno vitę ſuę paſſum: partim ab eis diſſentiunt dicentes eum paſſum. 8.calendas Aprilis, hoc eſt die. 25.Martii. Sed hi omnes proculdubio errauerunt, non ſolum contradicentes hiſtoriographis, vt recte nos per ipſos computauimus: ſed etiam veritatẽ euangelicam deſtruẽtes. Nam iuxta euangelium Chriſtus nõ venit legem ſoluere, ſed adimplere. Secundum ergo legem quæ præcipit Exod. 12. vt comedatur agnus paſchalis luna. 14.primi menſis ad veſperam: Chriſtus eadem. 14.luna, paſcha cum diſcipulis ſuis comedit iuxta legis edictum. Nam dicitur Lucæ. 22. Venit autẽ dies azimorum, in qua neceſſe erat occidi paſcha &c. Tunc autem luna. 14.fuit feria quinta. Die vero ſequenti ſcilicet luna. 15. Chriſtus in cruce paſſus eſt feria ſexta, cum dicatur Marci. 15. Erat autem paraſceue, quod eſt ante ſabbatũ ſcilicet quando crucifixus eſt. Duo ergo ſecundũ veritatem euangelicam firmiter tenẽda ſunt, videlicet quòd Chriſtus paſſus eſt luna. 15.& quòd tunc erat feria ſexta, vt etiã ſancta Romana eccleſia celebrat Chriſti paſſionẽ die Veneris. Anno autem. 34.vitę Chriſti quamuis luna. 15.primi menſis fuerit die. 23.Martij, vt Gręci computant: non tamen tunc fuit feria ſexta: ſed feria tertia, vt patet per tabulam literarum dominicalium, quam abſoluto hoc opere domino concedente ſcribemus, & in tabulis ſequentibus annotabimus. Sic ergo Gręci errauerunt conſyderantes tantum lunam & non feriam. Similiter defecerunt quidam ex Latinis prędictis: quoniam eo anno. 34. Chriſti non ſolum luna 15.nõ fuit. 25.die Martii: quę tunc fuit luna. 17.ſed nec tunc fuit feria ſexta: ſed feria. 5.& ideo manifeſtus eſt eorũ error contra ſanctũ euangeliũ. Vt ergo ſaluemus euãgelicam veritatẽ, dicimus Chriſtũ paſſum anno. 33.vitę ſuę inchoato, quia tunc fuit ſimul luna. 15. & feria. 6. Nã eo anno. 33.luna prima primi mẽſis fuit die 20.Martii: & luna paſchalis. 15.fuit die. 3.Aprilis Sole exiſtente in. 10.gradu Arietis: & Luna ei oppoſita in. 10.gradu Librę iuxta verã cõputationem ſm mediũ motũ, quo vtunẽ Hebręi. Eo igiẽ die fuit feria. 6. qm̃ eo anno fuit litera dñicalis. D.& die. 3.Aprilis aſſignatur litera B.quę tunc fuit feria. 6. Sed euangeliſtæ non nominant diem tertiũ Aprilis: quia diſcipuli Chriſti non vtebantur calendario Romano ſtabili & fixo ſicut modo nos vtimur: ſed ſequebantur menſes lunares mobiles iuxta Hebræos: qui nominant dies menſis ab

ętate Lunæ. Et ideo paſſionis Chriſti diem ſecundum Lunam deſcripſerunt. Quare iuxta menſes Iudæorum lunares & mobiles Chriſtus paſſus eſt die. 15. primi menſis, qui ab Hebræis dicitur Niſan. Hic autem primus menſis iuxta æquinoctium vernale, apud nos dicitur Martius, vt Romulus decreuit. Nam ipſe eſt primus à Septẽbri: Octobri & cæteris. Vnde illa fuit lunatio Martii: quæ partim fuit in Martio: & partim in Aprili. Hinc orta eſt cõmunis omnium opinio, quòd Chriſtus in Martio paſſus eſt: quia in lunatione Martii crucifixus eſt: quæ eſt prima lunatio æquinoctii vernalis, licet ingrediatur menſem Aprilis. Propterea celebrat eccleſia paſcha reſurrectionis dominicæ iuxta ordinem ſeruatum à Chriſto, ſcilicet quandoq; in Martio: quandoq; in Aprili iuxta lunæ motum, videlicet in dominica ſequente poſt quartãdecimã Lunam primi menſis: & pręcedenti feria ſexta celebrat Chriſti paſſionem. Cõmunis etiam opinio fideliũ eſt iuxta ſententiã Cyrilli, quòd Chriſtus eo die paſſus eſt quo & conceptus: Quę vera eſt ſi referatur ad diẽ hebdomadis: quia ſicut feria ſexta conceptus eſt: ita & eadem feria ſexta paſſus eſt. Sed non eſt vera ſi referatur ad diem menſis: quia die. 25. Martii conceptus: & die. 3. Aprilis paſſus eſt. Eo autem die, quo paſſus eſt dominus, Sol contra curſum naturę eclipſim paſſus eſt, vt euangelia teſtãtur à ſexta videlicet hora vſq; ad nonam. Hanc mirabilem eclipſim vidit Dionyſius Areopagita in Aegypto exiſtens ante ſuam conuerſionem, vt ipſe teſtatur in epiſtola ad Polycarpũ. De qua eclipſi ſcripſit etiam Phlegon olympiadarum egregius ſupputator in. 14. lib. ita dicens. Quarto autẽ anno ducenteſimęſecundę olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis eſt facta. Dies hora ſexta ita in tenebroſam noctem verſus, vt ſtellæ cœlo viſæ ſint. hæc ille. Tertia vero die à ſua paſſione, hoc eſt die dominica quinta die Aprilis Chriſtus à mortuis reſurrexit. Itaq; feſtum Sabbati ſeruatum prius apud Hebręos: poſtea cõmutatum eſt in ſequentem diem, Dominicam apud Chriſti fideles propter dominicę reſurrectionis gloriam. Deinde. 40. die à ſua reſurrectione aſcendit in cœlum feria. 5. die. 14. Maii. Demum. 24. die eiuſdem menſis miſit paracletum ſpiritum in diſcipulos in die pentecoſtes: quæ fuit quinquageſima dies à glorioſa eius reſurrectione: & fuit dies Dominica. Vixit autem Chriſtus annos trigintaduos menſes tres: & dies decem: & vitam temporalem compleuit anno. 33. vitæ ſuæ. Ab incarnatione vero ſua vſq; ad mortem fluxerũt anni pleni trigintatres & dies decem, vt ex pręcedenti computatione manifeſtum eſt.

De impletione hebdomadum Danielis. Cap. 3.

X annorum vera computatione, quam in secundo libro descripsimus: facile cognoscere possumus mysterium hebdomadum Danielis. c. 9. impletum esse in Christo. Multi laborauerunt, vt hoc arduum mysteriũ cognoscerent: & inter se discrepantes varia & diuersa scripserunt, vt testatur Hieronymus in Danielis explanatione: pluresq; inter eos non potuerunt inuenire determinatum tempus tam exordii quàm termini earundẽ hebdomadum: quoniam secuti sunt vitiatas & corruptas chronographias. Nos autem ẜm prẹfatam emendatam rationem temporũ has hebdomades facillime sic declaramus. Hebdomadem in diuinis literis duobus modis tantum accipi nouimus. Primo quidem pro numero septem dierum, vt scribitur Leuit. 23. Numerabis septẽ hebdomadas plenas vsq; ad alteram diem expletionis hebdomadæ septimæ, id est quinquaginta dies. Et Danielis. 10. Ego Daniel lugebam trium hebdomadarum diebus. Secundo pro numero septem annorum Leuit. 25. Numerabis quoq; tibi septem hebdomadas annorum, id est septies septẽ, quæ simul faciunt quadragintanouẽ &c. Non describit Daniel. 70. hebdomades dierum, quoniam diebus quadringentis nonaginta vaticinium eius adimpletum esset: quod nullo authore probatur: sed enumerat. 70. hebdomades annorum: quẹ continent annos solares quadringentos nonaginta: vt ferè omnes approbant. Ad inquirendum autem quo tempore incipiant prẹdictẹ hebdomades, consyderanda sunt tria tempora. Primum tempus est, quando hoc mysterium Danieli reuelatum est: quod mox fuisse dicimus extincta monarchia Babyloniorum interfecto eorum Rege Balthasare: & inchoata monarchia Persarum & Medorum anno primo Darij filij Assueri, vt scribitur Dan. 9. capite. Secundum tempus est, quando Iudẹis concessa est licentia solũ ædificandi templum: ante constructionem ciuitatis Hierusalem: quod affirmamus fuisse anno primo Cyri Regis Persarum post Darij mortem, vt patet. 1. Esdræ. 1 & anno secundo fundatum est templum, vt scribitur 1. Esdræ. 3. Completum est autẽ ædificium ipsius templi anno sexto Darij Longimani filij Prisci Artaxersis Assueri, vt scribitur. 1. Esdræ. 6. Hic Darius Longimanus dictus est etiam cõmuni appellatione Artaxerses: sicut imperatores Romani dicebantur Cæsares. Ab anno autem primo Darij & Cyri simul regnantium, quando soluta est captiuitas vsq; ad annum. 6. Darij Longimani fuerunt an-

2 ni quinquaginta. Nam Darius & Cyrus ſimul regnauerunt duobus
22 annis. Cyrus inde ſolus vigintiduobus. Priſcus Artaxerſes Aſſuerus
20 viginti. Anno vero ſexto Darij Longimani completum eſt templũ.
6 Ex quibus colligũtur ſimul anni. 50. A' quibus ſi demãtur quatuor
50 anni, hoc eſt duo Darij cum Cyro regnantis, & duo Cyri ſolius imperantis, cũ eiuſdem Cyri anno ſecundo iacta ſint fundamenta templi, vt dictum eſt: inde reſtant anni quadragintaſex: Quo tempore intermedio fabricatum eſt templum: Quare Iudæi dixerunt Io. 2. Quadraginta & ſex annis ædificatum eſt templum hoc. Aliqui tamen putant duobus annis prius inceptum fuiſſe templum: ſed id reprobatur falſum ex eo quòd iacta ſunt fundamenta templi anno ſecundo Cyri non Darij, vt patet. 1. Eſdræ. 3. Tertium tempus eſt, quando data eſt licentia Iudæis ædificandi ciuitatem: quod fuiſſe dicimus poſt reędificatum templum annis tredecim penitus tranſactis, anno ſcilicet vigeſimo incipiente prædicti Darij Longimani. Tunc enim conceſſa eſt ab eo licentia Neemię reædificandi ciuitatem Hieruſalem, vt ſcriptum eſt Neemiæ ſecundo. Ex illo igitur tempore computandæ ſunt ſeptuaginta hebdomades prædictæ, vt manifeſte Danielis. 9. c. eidem ab angelo exprimitur dum ait. Scito ergo, & animaduerte ab exitu ſermonis, id eſt à cõceſſa licentia ſermone Regis, vt iterum ædificetur Hieruſalem vſque ad Chriſtũ ducẽ &c. Non enim dicit, ab exitu ſermonis tibi à Deo reuelati: nec ab exitu ſermonis, vt iterum ædificetur templum: ſed ab exitu ſermonis, vt iterum ædificetur Hieruſalem ciuitas, quæ poſt templum reædificata eſt. Et ideo non à reuelatione facta Danieli: nec à templi reædificatione: ſed à licentia data ex ore Regis ad ædificandum iterum Hieruſalem: prædictæ hebdomades numerandæ ſunt: ſicut recte enumerat ſanctus Antoninus in prima parte Chronicæ ſuæ titu. 3. ca. 8. Africanus autem (quem ſecutus eſt Beda) recte incipit enumerare ipſas hebdomades: ſed non verum terminum eis poſuit: tũ ob mendoſas chronicas, quibus vſus eſt: tum etiam quia diſtinxit annos duodecim lunationum, cum ſolares annos accipere debuiſſet. Hebręi enim vtũtur annis ſolaribus: quia licet habeant annos lunares duodecim ſcilicet lunationum: tertio tamen anno habent tredecim lunationes: & ſic per emboliſmum reducuntur ad annos ſolares duo præcedentes lunares. Nicolaus vero de Lyra in prima ſua expoſitione ſuper Danielem recte incepit & compleuit. Sed poſt aliquod tempus, quia vſus eſt falſis chronicis, aliam expoſitionem non ſecundũ veritatem compoſuit. Suę autem retractationis non habuit ſufficiẽ

tes rationes,non solum propter ætatem Mardochęi,quam non putauit ita longęuam,vt peruenisset vsq; ad annum duodecimum magni Artaxersis Assueri:quãdo ab eo exaltatus est, vt patet Hester. 3. sed etiam propter mendosas chronicas,quas imitatus est. Facile autem eius rationes soluuntur. Nam de ætate Mardochęi fidelissime ita loquitur Philo hebręus in breuiario temporum.Mardochęus decem & octo annis ętatem Isaac seprauit.Isaac autẽ vixit annis centumoctoginta,vt scribitur Gene. 35. Ergo Philo affirmat Mardochęum vixisse annos centum nonagintaocto. Sicut autem dicitur Hester. 2.c.Mardochęus cum Ieconia in Babylone translatus est.Ieconię autem transmigratio facta est anno octauo magni Nabuchodonosor,vt scribitur.4.Reg.24. Tunc ferè impletus erat annus primus olympiadis. 45.iuxta emendatam chronographiam Ioannis Annij & nostram. Ab anno autem primo ferè exacto prędictæ.45. olympiadis vsq; ad annum duodecimũ. Assueri magni Artaxersis, qui fuit anno secundo olympiadis.93.fluxerunt olympiades.48.& & annus vnus:ex quibus consurgunt anni.193.Mardochęus vero vixit annos.198.vt dictum est. Ergo excessit numerum prædictum annorum.193.annis quinq;. In ipsa igitur transmigratione Mardochæus poterat esse infans annorum quatuor vel trium vel duorum:vel etiam vnius:quoniam ducti sunt in Babylonem parentes cum filijs tam adultis quã etiam infantibus. Si autem ductus fuisset in captiuitatem Babylonię anno.19.Nabuchodonosor, quãdo facta est desolatio : tunc potuisset esse annorum.15. Si vero translatus fuisset anno eiusdem Nabuchodonosor.23. quando Nabuzardam princeps militię ipsius,transtulit animas Iudæorũ septingentas quadragintaquinq;,vt scribitur Hieremię vltimo : tunc potuisset esse annorum.19.Sed quomodocũq; hoc accipiatur,patet Mardochęum adhuc viuentem esse anno.12.Assueri. Et sic soluta est ratio de ætate Mardochæi, quæ inualida est:nec erat necesse, vt tunc esset annorum.259.vt ex dictis patet.Mendosę insuper chronographiæ fefellerunt Nicolaum de Lyra:ideo in secunda sua expositione, non recte initium hebdomadum Danielis statuit anno quarto Sedechię Regis:quando Hieremię reuelatum est captiuitatem Babylonicam duraturam annis.70.vt scribitur Hierem.28.&.29.Nam ab anno quarto exclusiue Ieconię: qui erat annus primus ferè completus olympiadis.46.vsq; ad natiuitatem Christi : quæ fuit completo anno tertio olympiadis.194.fluxerunt olympiades.148. & vlterius anni duo : ex quibus resultant anni quingenti nona-

gintaquatuor: qui superant numerũ annorum.490.qui continentur in.70.hebdomadibus: & excedunt annis centum quatuor. Igitur si.70.hebdomades cõputandę essent ab anno quarto Sedechię: vtiq; completæ fuissent annis centum quatuor ante Christi natiuitatem: quod non conuenit computationi suæ, cum dicat in Christi passione ipsas hebdomades terminum & finem habere. Prima ergo eius expositio magis veritati consonat. Similiter deceptus est dominus Paulus Burgensis: qui secundam expositionem Nicolai de Lyra, & Raimundi & Martini sequitur quantum ad exordium harum hebdomadum: adiungẽs rationibus Nicolai de Lyra rationem aliã facile solubilem. Dicit enim initium harum hebdomadũ non posse rationabiliter assignari in aliquo tempore sequẽte tempus, quo hęc reuelatio facta est Danieli.s.anno primo Darij: eo quod ipse Daniel nullam certitudinem habuisset de tempore, quo ea quę petebat, impleri debuerant. Sed hoc facile soluitur, si cõsyderetur tam reuelatio facta Hieremię de temporali solutione captiuitatis Babylonicæ cõpletis annis. 70. quàm reuelatio facta Danieli de spũali liberatione ac redemptione humani generis per Christum in dimidio septuagesimę & vltimę hebdomadis annorum. Nam quarto anno Sedechię ipsi Hieremię reuelatum est tempus captiuitatis annorũ.70.in Babylone: non tamen tunc vel antea incepit hoc tempus: sed postea septem annis, videlicet vndecimo anno Sedechiæ: &.19.Nabuchodonosor, quando facta est desolatio templi. Tunc enim fuit horum annorum initium, vt idem Hieremias pandit Hierem.25.&.34.vt supra libro.2.c.11.diximus. & Daniel id etiam exponit. qui Dan. 9.c.ait. Ego Daniel intellexi in libris numerum annorum de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, vt complerentur desolationis.70.anni. Non vocat eos annos transmigrationis: nec annos reuelati verbi Hieremiæ: sed annos desolationis, id est à desolatione incipientes: qui completi sunt eo tempore quo destructa est monarchia Caldæorum per Darium & Cyrũ. Similiter completis annis.70.captiuitatis Babylonicæ, Danieli reuelatum est tempus hebdomadum. 70. quarum initium non fuit quando ei hoc reuelatum est: nec antea quando Hieremiæ alia & diuersa reuelatio facta est de captiuitate Babylonica: sed post annos sexagintatres, anno.s. 20.inchoato Darij Longimani, quando licentiam dedit ędificandi ciuitatem Hierusalem. Nam sicut initium annorum.70.reuelatum est Hieremię incipiendum postea à templi desolatione: ita & initiũ hebdomadum.70.reuelatum est Danieli incipiẽdum postmodum

ab eo

ab eo tempore, quo verbo Regis egressura erat licentia ædificandi ciuitatem. Quod tempus futurum pro earum initio angelus expresse ac manifeste insinuauit, cum dixit, vt scribitur Dan. 9. Scito & animaduerte ab exitu sermonis, vt iterum ædificetur Hierusalem &c. Quod ergo fuit Danieli futurum, hoc nobis iam impletũ cernitur. Nec erat necesse, vt Daniel vsq; ad illud tempus ædificationis templi viueret, quoniam angelus ita certum id initium futurum reuelauit, ac si tunc vita præsens existeret. Non enim semper prophetæ futura quæ prædicunt vident impleta, dum viuunt: sed aliis videnda describunt: licet etiam aliqua ab eis prędicta quandoq; impleta cernunt, dum ipsi vitam ducũt. Nunc reuertamur ad veram expositionem. Ab initio igitur vigesimi anni Darii Longimani dicti Artaxersis numerus annorum prędictarum hebdomadum sumẽdus est vsq; ad Christi passionem & completam humani generis redemptionẽ. Dicit ergo Angelus Danieli decisas & determinatas esse à Deo septuaginta hebdomades: quas in tres partes distinguit, scilicet in septem & in sexaginta duas: quę simul iunctę fiunt. 69. atq; adiungit in calce vltimam: ex quibus omnibus cõsurgunt. 70. hebdomades. Hanc autem vltimam hebdomadem diuidit per medium, dum ait quòd in medio huius vltimę hebdomadis, deficiet hostia & sacrificium. Primæ igitur septem hebdomades, hoc est anni. 49. tempus continent, quo ciuitas Hierusalem ædificata & ampliata est: & liberatus est Iudęorum populus à periculo mortis: & exaltatus per Hester & Mardochæum: hoc est à principio vltimi ãni pontificis Iesus filij Iosedech, qui mortuus est in fine illius anni, quo iam fundata erat ciuitas. s. anno. 20. iam completo Darii Longimani vsq; ad reliquos. 48. annos, quibus secundo fuit pontifex filius eius Ioachin: quo tempore Regina Hester ad Regnum exaltata popolum suum à mortis periculo liberauit, vt in libro Hester scribitur. In hoc tempore implete fuerunt septem hebdomades, hoc est ãni. 49. vt ex dictis manifestum est. Deinde sexagintaduę hebdomades post septem prędictas complentur in baptismo domini: quando apertum est cœlũ, & descendit spiritus sanctus super eũ: & vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc enim manifestatus est filius dei & dux populi verus Christus à Deo inunctus. Vnde & Danieli ab Angelo dicitur. Vsq; ad Christum ducẽ hebdomades septem & hebdomades sexagintaduæ erunt, quę simul iunctæ fiunt. 69. hoc est anni quadringentioctoginta tres. Si ergo computaueris annos ab eo tempore quo mortuo Ioachin pontifice, ac-

cepit pontificatum Eliaſib vſq; ad Chriſti baptiſmũ completo an/
no domini.29.reperies interfuiſſe ſexagintaduas hebdomades,hoc
eſt annos.434. Nam ab Eliaſib pontifice ad Alexandrum magnũ
79 fuerunt anni.79.Ab Alexandro ad Iudam Machabæum. 164.A
164 Iuda ad Chriſti natiuitatem. 162.vt ſuperius ex lib.2.patet.Qui/
162 bus adduntur anni.29.vitæ Chriſti vſq; ad eius baptiſmum.Om/
29 nes igitur ſimul collecti fiunt anni.434.Deniq; vltima hebdomas
434 vſq; ad eius dimidium ſpectat ad Chriſti prædicationem:& ſalutis humanæ redemptionem, quæ completa ſunt per ipſum Chriſtum dimidio hebdomadis, hoc eſt annis tribus cum dimidio. Quo tẽ/pore dominus Ieſus ꝑdicauit,miracula fecit, paſſus eſt, reſurrexit, aſcendit in cœlum, & ſpiritum paracletum in filios adoptionis ef/fudit. Itaq; in dimidio huius hebdomadis vltimæ defecit hoſtia & ſacrificium veteris legis per Chriſti mortem, dum ipſe obtulit ſe Deo hoſtiam & ſacrificium in ara crucis, in qua conſumata ſunt omnia, cum ipſe in cruce dixerit. Conſumatum eſt,ſcilicet myſte/rium humanæ redemptionis in lege prædictum & pręfiguratum. Sed & pleniſſime defecit hoſtia veteris legis in die pentecoſtes,cum apoſtoli induti ſunt virtute ex alto, viſibli miſſione ſpiritus ſancti: quod fuit in dimidio huius hebdomadis, videlicet anno Chriſti trigeſimotertio in dimidio currente. Reſiduum vero huius vltimæ hebdomadis pertinet ad prędicationem apoſtolorũ in ipſa Iudæa antequã per totum orbem diffunderentur: quæ impleta eſt tribus annis & dimidio hoc eſt vſq; ad.36.annum domini penitus com/pletum.qui erat vigeſimusprimus annus Tiberii Cęſaris:& vigeſi mus ſecundus Herodis Tetrarchę: qui Iacobum fratrem Ioãnis, gladio interfecit,Si ergo computaueris annos ab ædificatione Hie ruſalem: cuius fundamenta iacta ſunt in principio anni ſecundi olympiadis.81.qui erat annus.20.Darii Longimani: & computa tionem deduxeris vſq; ad ãnum domini.36.qui completus eſt an/no.3.deſinente olympiadis.203.reperies interceſſiſſe olympiades centumvigintaduas & dimidiam:ex quibus cõſurgunt anni.490. hoc eſt hebdomades integrę ſeptuaginta. Siquis autẽ per has heb/domades voluerit Iudæos conuincere ex traditione Talmudiſtarũ: quę ab eis recipitur licet falſum in annorum computatione conti/neat:poterit has hebdomades inchoare à quarto anno Sedechiæ, ſicut Petrus Galatinus computat contra eos libro.4.c.15.&.16. non quidem ad rei veritatem comprobãdam: ſed ad eorum proter/uiam refellendam. Vnde iuxta eam traditionem, quam ipſi veram

putant,ille oſtẽdit has hebdomades in Chriſti morte completas.
Qui vero per approbatas chronographias de his hebdomadibus
veram inuenire cupit rationem,oportet vt earum annos enumeret
ab initio vigeſimi anni Darii Longimani vſq; ad completam per
Chriſtum humani generis redemptionẽ: ſicut & facit idem Petrus
Galatinus in eodem.4.libro capite. 16.qui computat. 69.hebdo-
mades cum dimidia,hoc eſt ãnos.486.& dimidium ab eo tempo-
re ad Chriſti paſſionem.Licet autem præfatus Galatinus totã ſum-
mam annorum ſimul integram vere complectatur: in hoc tamen
defecit, quòd proprios annos ſingulorum regum Perſarum: & re-
gum Alexandriæ Aegypti nõ exprimit iuxta probatam veritatem:
ſed vni Regi plures,alteri pauciores annos ad libitum tribuit:ſum-
mam tamen annorum,vt diximus, recte cõcludit.Si enim legiſſet
Metaſthenem Perſam publice fidei authorẽ:& Ioannis Annii emẽ-
datam chronographiam:vnicuiq; proculdubio Regi Perſarum:&
Alexandro magno, ac cæteris Regibus Aegypti, attribuiſſet pro-
prios annos:quos nos collegimus ſuperius libro.4.c.2. Ex quibus
patet quòd ab initio vigeſimi anni Darii Longimani ad Alexan-
drum fuerunt anni.128.Ab Alexandro ad mortem Cleopatræ an 128
ni.297.Inde vero vſq; ad Chriſti paſſionem ãni ſexaginta & vnus 297
& ferè dimidium. Ex quibus conſurgunt anni:486.& dimidium 61.$\frac{1}{2}$
qui cõtinentur in hebdomadibus.69.& dimidia in qua defecit ho- 486.$\frac{1}{2}$
ſtia & ſacrificium per Chriſti mortem.

Liber octauus de Romanis Pontificibus.

PROLOGVS.

Hriſtus aſſiſtens pontifex futurorum bonorum, reliquit ſuum primum vicarium in terris pontificem maximum Petrum Apoſtolum:Poſt quem plures alii ſuccеſſerunt:de quibus in hoc octauo libro dicẽdum eſt. In hac tamen deſcriptione Romanorum pontificum, non ſequimur Euſebium eo quòd intermittat duos pontifices martyres de catalogo pontificum ſcilicet Cletum, & Marcellum. Nam loco Cleti annotat Anacletum ante Clementem: cum tamen Cle-

tus Romanus immediate præcesserit Clementē: & Anacletus Græ/cus mox post Clementem successerit: vt manifeste apparet ex pontificali Damasi Papę: qui sequitur publicam & probatam fidem annalium Romanæ ecclesiæ, cui præsidebat. Sic etiam in canone Missæ ordinatæ Lini Cleti Clementis memoria recolitur. Omittit etiam Eusebius Marcellum pontificem martyrem: qui Marcellino immediate successit: vt patet in eodem pontificali Damasi. Non est mirū Eusebium in hoc defecisse eo quod suo tempore nōdum erat editus prędictus Damasi pontificalis. Postea enim Hieronymus presbyter, qui transtulerat Eusebium de temporibus: & hunc eius errorem reppererat: rogauit eūdem Damasum per literas, vt ederet librum pontificum Romanorum: quod & fecit. Itaq; propterea circa ordinem & numerum pontificum non Eusebium: sed Damasum sequimur. Consyderandum est etiam quod inter duos pontifices martyres. s. Felicem primum: & Euthicianum quidam scriptores ponūt Marcū confessorem non martyrem: & dicunt eum sedisse annos. 8. menses duos, dies decem: & sepultum esse Romæ in ecclesia, vbi fuerat presbyter ordinatus. Sed hoc est contra authorem publicæ fidei. s. Damasum, qui illius nō meminit in catalogo pontificum. Magis enim creditur, quātum ad hoc, Damaso pōtifici: qui de archiuis ecclesiæ Romanę id accepit: q̄ cęteris scriptoribus qui per opiniones ad libitum scripserunt. Nec obstat quod aliqui dicūt hunc Marcum intermissum ex eo quod non fuerit martyr: quoniam in eodem pontificali Damasi describuntur nō solum pontifices martyres: sed etiam alii confessores, vt patet de Syluestro & Marco, qui ei successit & de aliis pluribus. Ex eo etiam quod dicunt illum sedisse annos octo, patet hoc tempus esse confictum: quoniam Felix & Euthicianus sederunt tempore Aureliani imperatoris, vt scribit Damasus. Aurelianus autem imperauit annis quinq; & mēsibus sex, vt dicit Eusebius & Eutropius. Impossibile est ergo, vt inter Felicem & Euthicianum fuerit pontifex, qui sederit ānis. 8. Vnde nos putamus ipsum fuisse presbyterum: vel si fuit pontifex, possumus dicere ipsum fuisse pontificem. i. episcopum alterius diœcesis: & Romæ defunctum iacere. Licet autem in pontificali Damasi recte describatur ordo & numerus Romanorum pontificum: tamen vitio scriptorum, numeri annorum, mensium, & dierum deprauati sunt. Ab aliis etiā authoribus post Damasum, videlicet ab Anastasio bibliothecario, à Martino, Vincentio, Antonino, Matthęo Palmerio, Platina, & Cartusiensi in fasciculo temporum tanta inter se diuersitate & dissonātia descri/

buntur eorundem pontificum tempora: vt vix ex eis veritas cogno Ann
sci possit. Nos autem ad emendationem ipsorum temporum colle- dñi.
gimus ea sigillatim in annis mẽsibus & diebus ex Martyrologio & aliis authoribus & libris antiquis emendatis simul collatis ad ipsum, ingenti ac maximo labore atq; sudore: ita vt quãdoq; noctes ferè duceremus insomnes ad inuestigandum non solum annorum & mensium: sed etiam dierum singula tempora.

Sequuntur ipsi pontifices Romani.

1 PEtrus apostolorũ princeps natione Galileus post Christi resurrectionem ab eo institutus est vicarius ipsius: & summus ecclesiæ pastor & pontifex, cum ei tunc à domino dictũ sit: pasce oues meas. Mansit primo Petrus in Iudæa: deinde fundauit ecclesias Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ, vt ex eius prima epistola canonica manifeste apparet: quousq; impleretur quintus annus à resurrectione domini.
Deinde Antiochenam fundauit ecclesiã anno domini. 38. Ibiq; 38
cathedram adeptus sedit annos septem. Deniq; Romam veniens 45
anno domini. 45. ibidẽ sedit annos. 25. menses duos & dies tres, vt scribitur in pontificali Damasi. Si autem computemus totum tempus sui pontificatus à Christi resurrectione: quæ vt libro. 7. dictum est, fuit die. 5. Aprilis vsq; ad ipsius martyrium: quod fuit die. 29. Iunii: inueniemus omnes pontificatus eius esse annos trigintaseptem: menses duos: & dies vigintiquatuor, cum à prædicto die. 5. Aprilis vsq; ad diem. 29. Iunii intermedii sint præfati dies. 24. & menses duo supra. 37. annos. Peruenit autem vsq; ad
annũ domini septuagesimum, vt ex dicta cõputatione probatur. 70
2 Linus Thuscus ex Volaterra ciuitate Thusciæ, vt Raphael Volaterranus affirmat: patre Herculano è domo Maurorum: sedit annos vndecim: mẽses duos: dies vigintiquatuor vsq; ad diem. 23.
Septembris anno domini octogesimo primo. 81
3 Cletus Romanus sedit annos vndecim: menses septẽ: dies tres vsq;
ad diem. 26. Aprilis anno dñi. 93. Vacat sedes diebus. 20. 93
4 Clemens primus Romanus sedit annos nouem: menses sex: dies
septẽ: vsq; ad diẽ. 23. Nouẽbris anno do. 102. Vacat sedes d. 21. 102
5 Anacletus Græcus Atheniẽsis sedit annos nouem: menses sex: dies
29. vsq; ad diem. 13. Iulii anno dñi. 112. Vacat sedes. d. 13. 112
6 Euaristus Græcus ex patre Iudæo noie Iuda: de ciuitate Betleem: sedit annos nouẽ, mẽses tres, diem vnum vsq; ad diem. 26. Octo-

bris:anno domini. 121. Vacat sedes diebus. 19. 121
7 Alexander primus Romanus: sedit annos septẽ mẽses quinq;: dies
19. vsq; ad diẽ. 3. Maij anno dñi. 129. Vacat sedes diebus. 25. 129
8 Xystus primus Romanus sedit annos nouem: menses decẽ: dies. 9.
vsq; ad d. 6. Aprilis anno domini. 139. Vacat sedes d. 2. 139
9 Thelesphorus Græcus ex Anacorita sedit annos decẽ, mẽses. 8. d.
27. vsq; ad d. 5. Ianuarij an. do. 150. Vacat sedes d. 7. 150
10 Iginus Grȩcus Atheniensis ex philosopho sedit annos quatuor, di
em. 1. vsq; ad d. 11. Ianuarij an. d. 154. Vacat sedes d. 3. 154
11 Pius primus Italus de ciuitate Aquileia sedit annos nouem: men-
ses. 5. d. 27. vsq; ad d. 11. Iulij an. do. 163. Vacat sedes d. 17. 163
12 Anicetus Syrus sedit annos. 9. men. 8. d. 19. vsq; ad diẽ. 16. Apri-
lis anno domini. 173. Vacat sedes diebus. 17. 173
13 Soter Campanus è Fundis sedit annos. 9. d. 20. vsq; ad diem. 23.
Maij an. do. 182. Vacat sedes d. 21. 182
14 Eleuterius Græcus de oppido Nicopoli sedit an. 14. menses. 11. d.
8. vsq; ad diem. 25. Maij an. do. 197. Vacat se. d. 5. 197
15 Victor primus Afer sedit annos. 9. men. 10. & d. 21. vsq; ad d. 20.
Aprilis anno domini. 207. Vacat sedes d. 12. 207
16 Zepherinus Romanus sedit an. 7. d. 17. vsq; ad d. 26. Augusti an.
domini. 214. Vacat sedes d. 6. 214
17 Calistus primus Romanus sedit an. 6. men. vnũ: d. 13. vsq; ad diẽ
14. Octobris anno d. 220. Vacat sedes d. 6. 220
18 Vrbanus primus Romanus sedit an. 4. men. 7. d. 5. vsq; ad d. 25.
Maii anno dñi. 225. Vacat sedes d. 30. 225
19 Pontianus Romanus sedit an. 9. men. 4. d. 26. vsq; ad d. 20. Nouẽ
bris an. d. 234. Vacat sedes d. 10. 234
20 Antherus Grȩcus sedit an. 5. men. 1. d. 3. vsq; ad d. 3. Ianuarij an-
no d. 239. Vacat sedes d. 13. 239
21 Fabianus Romanus sedit an. 13. d. 4. vsq; ad diem. 20. Ianuarij
anno domini. 252. Vacat sedes d. 7. 252
22 Cornelius Romanus sedit an. 2. men. 7. di. 18. vsq; ad d. 14. Setẽ-
bris an. do. 254. Vacat sedes d. 35. 254
23 Lucius primus Romanus sedit annos. 2. m. 10. d. 6. vsq; ad diem
25. Augusti anno dñi. 257. Vacat sedes d. 35. 257
24 Stephanus primus Romanus sedit an. 7. m. 10. d. vnũ: vsq; ad diẽ
2. Augusti anno d. 265. Vacat sedes d. 22. 265
25 Xystus. 2. Grȩcus & pius sedit an. vnũ. m. 11. d. 13. vsq; ad diẽ. 6.
Augusti anno d. 267. Vacat sedes d. 35. 267

26 Dionysius monachus sedit an. 6. m. 3. d. 17. vsq; ad diem. 26. Decembris an. d. 273. completo. Vacat sedes d. 5. An. D. 273

27 Felix primus Romanus sedit annos. 2. men. 4. d. 30. vsq; ad d. 30. Maii an. d. 275. Vacat se. d. 5. 275

28 Euthicianus Thuscus de ciuitate Lunæ sedit an. vnũ mẽ. 6. d. 4. vsq; ad d. 8. Decembris an. d. 276. Vacat se. d. 8. 276

29 Gaius Dalmatinus ex genere Diocletiani imperatoris se. an. 10. m. 4. d. 7. vsq; ad d. 22. Aprilis an. d. 287. Vacat se. d. 11. 287

30 Marcellinus Romanus sedit an. 6. m. 11. d. 23. vsq; ad d. 26. Aprilis an. d. 294. ex persecutione maxima Diocletiani. Vacat sedes 294 an. 7. m. 6. d. 25. vsq; ad d. 20. Nouembris anno domini trecentesimoprimo. 301

31 Marcellus Romanus sedit an. 5. m. vnum, dies. 27. vsq; ad d. 16. Ianuarii, anno domini. 307. Vacat sedes d. 20. 307

32 Eusebius Grę cus sedit an. 3. men. 7. d. 27. vsq; ad d. 2. Octobris anno d. 310. Vacat se. d. 7. 310

33 Melchiades Afer sedit an. 4. men. 2. dies duos vsq; ad d. 11. Decembris an. d. 314. Vacat se. d. 16. vsq; ad diem. 27. Decembris inci 314 piente anno domini. 315. Omnes præfati. 33. pontifices marty/ 315 rio coronati sunt.

34 Syluester primus Romanus sedit annos. 23. d. 4. vsq; ad d. 31. Decembris, anno d. 338. Vacat se. dies. 15. 338
Eius tempore anno dñi. 322. congregatum est conciliũ Nicenũ.

35 Marcus Romanus sedit an. 2. men. 8. d. 23. vsq; ad diem. 7. Octobris anno domini. 340. Vacat sedes d. 20. 340

36 Iulius primus Romanus sedit an. 15. men. 5. di. 16. vsq; ad di. 12. Aprilis anno d. 356. Vacat se. d. 25. 356

37 Liberius Romanus sedit prius canonice annos. 6. men. 3. d. 4. vsq; ad annum domini. 362. & missus est in exilium à Constantio: & 362 anno, postmodum tertio reuocatus est in pontificatum.

38 Felix secundus interim sedit annum vnum. m. 3. d. 2. vsq; ad an. d. 364. qui & marryrio coronatur die. 29. Iulij. 364
Liberius inde: qui à quibusdam dictus est Leo: hæresi Arrianę cõsentiens sedit annos sex vsq; ad annum domini. 369. 369
Hactenus ex pontificali Damasi: hinc ex Anastasio bibliothecario. & Prospero pontifices describemus.

39 Damasus primus Hispanus sedit an. 18. m. 3. d. 11. vsq; ad d. 11. Decembris an. d. 387. Vacat sedes d. 21. Sedit autem regnanti/ 387 bus Valentiniano & Valente imperatoribus; licet aliqui velint

Damasum sub Iuliano papam factum:tamen id ex supputatione annorũ destruitur,cũ Damasus vsq; ad Theodosij peruenerit tem pora.Nã p̃sente Damaso & Theodosio Cõstantinopolitanũ Cõcilium cõtra Macedoniũ indictũ est,vt Ioãnes Nauclerus affirmat.
40 Siricius Romanus sedit an.14.men.3.d.23.vsq; ad d.24.Aprilis anno domini.401.Vacat sedes d.2. 401
41 Anastasius primus Romanus sedit an.3.diem vnũ.vsq; ad d.27. Aprilis anno dñi.404.Vacat sedes d.21. 404
42 Innocentius primus Albanus sedit an.15.m.2.d.11.vsq; ad di.28.Iulii anno dñi.419.Vacat sedes d.22. 419
43 Zosimus Grecus sedit an.2.m.6.d.4.vsq; ad d.23.Februarij anno dñi.422.Vacat sedes d.11. 422
44 Bonifacius primus Romanus sedit an.3.m.7.vsq; ad d.25.Octobris anno dñi.425.Vacat sedes d.9. 425
45 Cœlestinus primus Campanus sedit an.8.mẽ.5.d.3.vsq; ad d.6. Aprilis anno dñi.434.Vacat sedes d.21. 434
46 Xystus.3.Romanus sedit an.9.d.19.vsq; ad d.16.Maij anno dñi 443.Vacat sedes d.20. 443
47 Leo primus Thuscus sedit annos.20.men.10.d.6.vsq; ad d.11. Aprilis anno dñi.464.Vacat sedes d.7. 464
48 Hilarius Sardus sedit an.6.m.10.d.3.vsq; ad d.21.Februarii anno domini.471.Vacat sedes d.10. 471
49 Simplicius Tiburtinus sedit an.15.vsq; ad d.3.Martii anno dñi 485.Vacat sedes d.6. 485
50 Felix.3.Romanus sedit an.6.m.11.d.12.vsq; ad d.21.Februarij anno dñi.494.Vacat sedes d.5. 494
51 Gelasius primus Afer sedit an.6.m.10.d.24.vsq; ad d.22.Ianuarij anno dñi.499.Vacat sedes d.7. 499
52 Anastasius.2.Romanus sedit annũ vnũ m.9.d.21.vsq; ad d.19. Nouembris anno dñi.501.Vacat sedes d.4. 501
53 Simacus Sardus sedit an.15.m.7.d.26.vsq; ad d.19.Iulij anno domini.517.Vacat sedes d.7.Schisma fuit inter ipsum & Laurentium:Sed prevaluit Simacus primo à maiori parte electus. 517
54 Hormisda Campanus sedit an.9.d.11.vsq; ad d.6.Augusti anno domini.526.Vacat sedes d.8. 526
55 Ioãnes primus Thuscus sedit an.2.m.9.d.14.vsq; ad d.28.Maij anno dñi.529.Vacat sedes men.2.d.28. 529
56 Felix.4.Samnius sedit an.4.m.1.d.17.vsq; ad d.12.Octobris anno dñi.533.Vacat sedes d.3. 533

57 Bonifacius.2.Romanus sedit annũ vnũ:m.11.diem vnũ:vsq; ad An.d.
d.16.Septembris anno dñi.535.Vacat sedes m.2.d.15. 535
58 Ioannes.2.Romanus sedit annum vnũ: m.5.d.26.vsq; ad d.27.
Maij anno domini.537.Vacat sedes d.6. 537
59 Agapitus primus Romanus sedit annum vnũ:m.3.d.15.vsq; ad
d.17.Septembris anno dñi.538.Vacat se.m.1.d.28. 538
60 Siluerius Campanus ex patre Hormisda epõ Romano sedit an.1.
m.7.d.3.vsq; ad d.20.Iunij an.d.540.Vacat se.d.6. 540
61 Vigilius Romanus sedit an.16.men.6.d.26.vsq; ad d.22.Ianua
rij anno d.557.Vacat sedes,men.3.d.5. 557
62 Pelagius primus Romanus sedit an.4.m.10.d.18.vsq; ad d.15.
Martij anno d.562.Vacat sedes men.3.d.26. 562
63 Ioannes.3.Romanus sedit an.12.men.11.d.26.vsq; ad d.5.Iu-
lii anno d.575.Vacat sedes men.10.d.3. 575
Sedis vacatio peruenit ad annum dñi.576. 576
64 Benedictus primus Romanus sedit an.4.m.2.d.12.vsq; ad d.20.
Iulii anno d.580.Vacat sedes d.10. 580
65 Pelagius.2.Romanus sedit an.11.m.2.d.10.vsq; ad d.2.Septẽ-
bris anno d.591.Anno eius.10.aquarum maxima inundatio 591
fuit:& sequenti anno pestis ingens qua percussus Pelagius obiit.
66 Gregorius.1.Romanus sanctissimus & toti ecclę notissimus sedit
an.13.m.6.d.10.vsq; ad d.12.Martij an.d.604.V.s.m.5.d.18. 604
67 Sabinianus Thuscus sedit annũ vnũ men.5.d.23.vsq; ad d.22.
Februarij anno d.606.Vacat sedes men.11.d.26. 606
68 Bonifacius.3.Romanus sedit men.8.d.20.vsq; ad d.12.Nouem
bris anno dñi.607.Vacat sedes m.1.d.6. 607
69 Bonifacius.4.Marsus sedit an.6.m.5.d.7.vsq; ad d.25.Maii an-
no d.614.Vacat sedes m.4.d.22. 614
70 Deusdedit Romanus sedit an.3.d.23.vsq; ad d.8.Nouembris an
no d.617.Vacat sedes men.1.d.16. 617
71 Bonifacius.5.Neapolitanus sedit an.4.men.10.diem vnum vsq;
ad diẽ.25.Octobris anno d.622.Vacat sedes d.16. 622
72 Honorius.1.Cãpanus sedit an.12.m.11.d.3.vsq; ad d.13.Octo-
bris an.d.635.Vacat se.ãno vno m.7.d.18.vsq; ad an.d.637. 635
73 Seuerinus Romanus sedit annũ vnũ m.2.d.4.vsq; ad d.4.Augu- 637
sti anno dñi.638.Vacat sedes men.4.d.29. 638
74 Ioannes.4.Dalmata sedit annũ vnum men.9.d.10.vsq; ad d.12.
Octobris anno dñi.640.Vacat sedes men.1.d.13. 640
75 Theodorus primus Gręcus ex patre Theodoro epõ ex ciuitate Hie

rosolyma sedit an. 6. m. 5. d. 19. vsq; ad d. 14. Maii anno domini An. D.
647. Vacat sedes mense vno d. 22. 647

76 Martinus primus Tudertinus sedit annos. 6. men. 4. d. 4. vsq; ad d.
10. Nouembris anno d. 653. Ignorata morte eius in exilio vaca- 653
uit sedes an. vno: men. 2. vsq; ad an. d. 654. 654

77 Eugenius primus Romanus sedit an. 2. men. 6. d. 15. vsq; ad d. 2.
Iunij anno d. 657. Vacat sedes m. 1. d. 4. 657

78 Vitalianus Campanus sedit an. 14. m. 6. d. 2. vsq; ad d. 27. Ianua-
rij anno d. 672. Vacat sedes men. 2. d. 13. 672

79 Adeodatus Romanus sedit an. 4. m. 2. d. 17. vsq; ad d. 26. Iunij
anno d. 676. Vacat sedes men. 4. d. 15. 676

80 Donus primus Romanus sedit an. 2. men. 5. vsq; ad d. 10. Aprilis
anno d. 679. Vacat sedes men. 2. d. 15. 679

81 Agatho Siculus sedit an. 2. m. 6. d. 15. vsq; ad d. 10. Ianuarii anno
d. 682. Vacat se. an. vno: m. 7. d. 5. ad an. d. 683

82 Leo. 2. Siculus sedit men. 10. d. 18. vsq; ad d. 3. Iulij an. do. 684. 684
Vacat sedes m. 11. d. 22. vsq; ad an. d. 685. 685

83 Benedictus. 2. Romanus sedit m. 10. d. 13. vsq; ad d. 8. Maii anno
d. 686. Vacat sedes m. 2. d. 15. 686

84 Ioannes. 5. Antiochenus sedit annum vnum d. 10. vsq; ad d. 2. Au
gusti anno d. 687. Vacat sedes: m. 2. d. 18. 687

85 Conon Tracianus sedit men. 11. d. 3. vsq; ad d. 22. Septembris
anno d. 688. Vacat sedes m. 2. d. 23. 688

86 Sergius primus Syrus ex ciuitate Antiochia sedit an. 12. men. 8. d.
22. vsq; ad d. 9. Septembris anno d. 701. Va. se. m. 1. d. 20. 701

87 Ioannes. 6. Grecus sedit an. 2. m. 2. d. 12. vsq; ad d. 9. Ianuarij an-
no domini. 704. Vacat sedes m. 1. d. 18. 704

88 Ioannes. 7. Græcus sedit an. 2. m. 7. d. 19. vsq; ad d. 18. Octobris
anno domini. 706. 706

89 Sisinius vel Sosimus Syrus sedit dies. 20. vsq; ad diem. 6. Nouem-
bris. Vacat sedes men. vno. d. 28.

90 Constantinus Syrus sedit an. 7. m. 1. d. 7. vsq; ad diem. 10. Februa-
rij anno d. 714. Vacat sedes m. 1. d. 10. 714

91 Gregorius. 2. Romanus sedit an. 15. m. 10. d. 22. vsq; ad diē. 11.
Februarij anno dñi. 730. Vacat sedes m. 1. d. 5. 730

92 Gregorius. 3. Syrus sedit an. 10. m. 8. d. 27. vsq; ad d. 28. Nouem
bris anno d. 740. Vacat sedes d. 8. 740

93 Zacharias Grecus sedit an. 10. m. 3. d. 9. vsq; ad d. 15. Martij an-
no domini. 751. Vacat sedes d. 12. 751

94 Stephanus. 2. Romanus ſedit an. 5. d. 29. vſq; ad d. 26. Aprilis an An. d.
no d. 756. Vacat ſedes d. 22. 756

95 Paulus primus Romanus ſedit an. 10. m. 1. vſq; ad d. 18. Iunij an.
do. 766. Ex Conſtantino intruſo. Vacat ſedes anno. 1. m. 1. vſq; 766
ad diem. 18. Iulij anno domini. 767. 767

96 Stephanus. 3. Siculus ſedit an. 3. m. 5. d. 27. vſq; ad d. 14. Ianuarij
anno d. 771. Vacat ſedes d. 9. 771

97 Adrianus primus Romanus ſedit an. 23. m. 11. d. 3. vſq; ad d. 26.
Decembris anno domini. 795. Vacat ſedes d. 17. hucuſq; ex pon 795
tificali Romano: Sequentes vero ex Matthęo Palmerio & Platina
iuxta emendationem.

98 Leo. 3. Romanus ſedit an. 20. men. 5. vſq; ad diem. 12. Iunij anno
domini octingenteſimo quintodecimo. 815

99 Stephanus. 4. Romanus ſedit m. 7. vſq; ad diem. 22. Ianuarij an-
no domini octingenteſimo ſextodecimo. 816

100 Paſchalis. 1. Romanus ſedit an. 7. m. 3. d. 16. vſq; ad an. do. 823. 823

101 Eugenius. 2. Romanus ſedit an. 3. vſq; ad an. d. 826. 826

102 Valentinus Romanus ſedit dies. 40.

103 Gregorius. 4. Romanus ſedit an. 16. vſq; ad an. d. 842. 842

104 Sergius. 2. Romanus ſedit an. 3. Vacat ſedes men. 2. d. 15. vſq; ad
annum domini. 845. 845

105 Leo. 4. Romanus ſedit an. 8. m. 3. d. 6. vſq; ad d. 17. Iulij anno do.
853. Vacat ſedes m. 2. d. 15. 853

Ioãnes Anglicus fœmina ſedit an. 2. m. 1. d. 4. Non ponitur in ca-
talogo pontificũ: & ideo tunc ſedes fuit vacans vſq; ad an. d. 855. 855

106 Benedictus. 3. Romanus ſedit an. 2. m. 6. d. 9. vſq; ad annum do-
mini. 858. 858

107 Nicolaus. 1. Romanus ſedit an. 9. m. 9. d. 3. vſq; ad an. d. 868. 868

108 Adrianus. 2. Romanus ſedit an. 5. m. 9. d. 12. vſq; ad an. d. 873. 873

109 Ioannes. 8. Romanus ſedit an. 10. d. 2. vſq; ad an. d. 883. 883

110 Martinus. 2. Gallus ſedit an. 1. m. 5. vſq; ad an. d. 885. 885

111 Adrianus. 3. Romanus ſedit an. 1. m. 2. vſq; ad an. d. 886. 886

112 Stephanus. 5. Romanus ſedit an. 6. d. 11. vſq; ad an. d. 892. 892

113 Formoſus ſedit an. 5. m. 6. vſq; ad annum dñi. 898. 898

114 Bonifacius. 6. Thuſcus ſedit dies vigintiſex.

115 Stephanus. 6. Romanus ſedit an. 1. m. 3. vſq; ad an. d. 899. 899

116 Romanus patria Romanus ſedit m. 3. d. 22.

117 Theodorus. 2. Romanus ſedit dies viginti.

118 Ioannes. 9. Romanus ſedit an. 2. d. 5. vſq; ad an. d. 902. 902

119 Benedictus.4.Romanus sedit an.3.m.4.vsq; ad an.d.905. 90
120 Leo.5.sedit dies quadraginta.
121 Christophorus sedit menses septem.
122 Sergius.3.Romanus sedit an.7.m.4.d.16.vsq; ad an.d.913. 91
123 Anastasius.3.Romanus sedit an.2.m.2.vsq; ad an.d.915. 91
124 Lando Romanus sedit men.6.vsq; ad an.d.916. 91
125 Ioannes.10.Romanus sedit an.13.m.2.d.3.vsq; ad an.d.929. 92
126 Leo.6.Romanus sedit m.7.d.15.vsq; ad an.d.930. 93
127 Stephanus.7.Romanus sedit an.2.m.1.d.12.vsq; ad an.d.932. 93
128 Ioānes.11.Romanus sedit an.4.m.10.d.15.vsq; ad an.d.937. 93
129 Leo.7.Romanus sedit an.3.m.6.d.10.vsq; ad an.d.940. 94
130 Stephanus.8.Germanus sedit an.3.m.4.d.12.vsq; ad an.d.943. 94
131 Martinus.3.Romanus sedit an.3.m.6.d.10.vsq; ad an.d.946. 94
132 Agapitus.2.Romanus sedit an.7.m.4.d.10.vsq; ad an.d.953. 95
133 Ioannes.12.Romanus sedit an.8.m.3.d.5.vsq; ad an.d.962. 96
134 Benedictus.5.Romanus sedit men.6.d.5.
135 Leo.8.Romanus sedit an.1.m.4.vsq; ad an.d.964. 96
136 Ioānes.13.Romanus sedit an.7.m.11.d.15.vsq; ad an.d.972. 97
137 Benedictus.6.Romanus sedit an.1.m.6.d.10.vsq; ad an.d.974. 97
138 Donus.2.Romanus sedit an.1.vsq; ad annum dn̄i.975. 97
139 Bonifacius.7.sedit men.7.d.5.Vacat sedes d.20.
140 Benedictus.7.Romanus sedit an.8.m.6.vsq; ad an.d.983. 98
141 Ioannes.14.sedit men.8.vsq; ad annum dn̄i.984. 98
142 Ioannes.15.Romanus sedit menses quatuor.
143 Ioānes.16.Romanus sedit an.10.m.6.d.10.vsq; ad an.d.994. 994
144 Gregorius.5.natione Saxo sedit an.2.m.5.vsq; ad an.d.996. 996
145 Ioannes.17.Græcus sedit m.10.vsq; ad annum dn̄i.997. 997
146 Syluester.2.Gallus sedit an.4.m.1.d.10.ad an.d.1001. 1001
147 Ioannes.18.ignobilis sedit men.4.d.20.
148 Ioannes.19.Romanus sedit an.4.m.4.vsq; ad an.d.1006. 1006
149 Sergius.4.Romanus sedit an.2.m.7.vsq; ad an.d.1009. 1009
150 Benedictus.8.Tusculanus sedit an.11.m.1.d.13.ad an.d.1020. 1020
Vacat sedes anno vno vsq; ad annum domini.1021. 1021
151 Ioannes.20.Romanus sedit an.11.d.9.vsq; ad an.d.1032. 1032
152 Benedictus.9.Tusculanus sedit an.13.m.3.vsq; ad an.d.1045. 1045
153 Syluester.3.Romanus sedit menses duos. 1047
154 Gregorius.6.sedit an.2.m.3.vsq; ad an.dn̄i.1047. 1048
155 Clemens.2.sedit men.9.vsq; ad an.dn̄i.1048.
156 Damasus.2.Bauarus sedit d.23.Vacat sedes.d.11.

57 Leo. 9. Alemãnus ſedit an. 5. m. 2. d. 6. vſq; ad an. d. 1053. 1053
58 Victor. 2. Alemãnus ſedit an. 2. m. 8. vſq; ad an. d. 1056. 1056
59 Stephanus. 9. Lothoringus ſedit m. 9. d. 28. vſq; ad an. d. 1057. 1057
60 Benedictus. 10. Campanus ſedit m. 9. d. 20. vſq; ad an. d. 1058. 1058
61 Nicolaus. 2. Sabaudienſis epũs Florentinus Gerardus antea dictus:
ſedit an. 2. m. 6. d. 26. vſq; ad an. d. 1061. 1061
62 Alexander. 2. Mediolanenſis ſedit an. 11. m. 6. d. 25. ad an. d. 1073
63 Gregorius. 7. Saonenſis ſedit an. 12. m. 1. d. 3. vſq; ad an. d. 1085
64 Victor. 3. Abbas Caſſinenſis: ſedit an. 1. m. 4. vſq; ad an. d. 1087. 1087
Vacat ſedes men. 5.
65 Vrbanus. 2. ſedit an. 12. m. 4. d. 19. vſq; ad an. d. 1099. 1099
66 Paſchalis. 2. Flãmineus ſedit an. 18. m. 6. d. 7. vſq; ad an. d. 1117. 1117
67 Gelaſius. 2. Caietanus ſedit an. 1. d. 5. vſq; ad an. d. 1118. 1118
68 Caliſtus. 2. Burgundus ſedit an. 5. m. 10. d. 6. vſq; ad an. d. 1124
69 Honorius. 2. Imolenſis ſedit an. 5. m. 2. d. 3. ad an. d. 1129. 1129
70 Innocentius. 2. Romanus ſedit an. 13. m. 8. vſq; ad an. d. 1143. 1143
71 Cœleſtinus. 2. Tuſchus ſedit m. 5. d. 14.
72 Lucius. 2. Bononienſis ſedit m. 11. d. 4. vſq; ad an. d. 1144. 1144
73 Eugenius. 3. Piſanus ſedit an. 8. m. 7. d. 20. vſq; ad an. d. 1153. 1153
74 Anaſtaſius. 4. Romanus ſedit an. 1. m. 4. vſq; ad an. d. 1154. 1154
75 Adrianus. 4. Anglicus ſedit an. 4. m. 10. vſq; ad an. d. 1159. 1159
76 Alexander. 3. Senenſis ſedit an. 21. m. 11. d. 19. ad an. d. 1181. 1181
77 Lucius. 3. Thuſcus ex Luca vrbe ſedit an. 4. m. 2. d. 18. vſq;. 1185
78 Vrbanus. 3. Mediolanenſis ſedit an. 1. m. 10. d. 25. ad an. d. 1187
79 Gregorius. 8. Beneuentanus ſedit m. 1. d. 27. Vacat ſedes d. 20.
80 Clemens. 3. Romanus ſedit an. 3. m. 5. d. 16. ad an. d. 1190. 1190
81 Cœleſtinus. 3. Romanus ſedit an. 6. m. 8. d. 11. vſq; ad an. d. 1197
82 Innocẽtius. 3. Anagninus ſedit an. 18. m. 4. d. 23. ad an. d. 1215. 1215
83 Honorius. 3. Romanus ſedit an. 10. m. 7. d. 13. ad an. d. 1226. 1226
84 Gregorius. 9. Anagninus ſedit an. 14. m. 3. vſq; ad an. d. 1240. 1240
85 Cœleſtinus. 4. Mediolanẽſis ſedit d. 18. Va. ſe. an. 1. m. 9. ad. an. d. 1242
86 Innocentius. 4. Ianuenſis ſedit an. 11. m. 6. d. 12. ad an. d. 1253. 1253
Vacat ſedes annis duobus vſq; ad annum domini. 1255. 1255
87 Alexander. 4. Anagninus ſedit an. 6. m. 6. vſq; ad an. d. 1262. 1262
88 Vrbanus. 4. Gallicus ſedit an. 3. m. 1. d. 4. vſq; ad an. d. 1265. 1265
Vacat ſedes m. 5.
89 Clemẽs. 4. Narbonẽſis ſedit an. 3. m. 9. d. 11. vſq; ad an. d. 1269. 1269
Vacat ſedes annis duobus m. 2. d. 10. vſq; ad an. d. 1271. 1271
90 Gregorius. 10. Placentinus ſedit an. 4. m. 2. d. 10. vſq; ad an. d. 1275

191 Innocentius. 5. Burgundus or. p̃di. ſedit m. 6. vſq; ad an. d. 1276. 127
192 Adrianus. 5. Ianuenſis ſedit m. 1. d. 9. Vacat ſedes d. 28.
193 Ioãnes. 21. Hiſpanꝰ ſedit m. 8. d. 1. vſq; ad an. d. 1277. v. ſ. m. 6. d. 7 127
194 Nicolaꝰ. 3. Romanꝰ ſedit an. 3. m. 8. d. 15. ad an. d. 1281. v. ſ. m. 5. 128
195 Martinus. 4. Turonenſis ſedit an. 4. m. 2. vſq; ad an. d. 1285. 128
196 Honorius. 4. Romanus ſedit an. 1. d. 11. vſq; ad an. d. 1286. 128
Vacat ſedes menſibus. 10. vſq; ad annum domini. 1287. 128
197 Nicolaus. 4. Eſculanus or. mi. ſedit an. 4. m. 1. d. 8. ad an. d. 1291. 129
Vacat ſedes annis duobus men. 3. d. 18. vſq; ad an. d. 1293. 129
198 Cœleſtinus. 5. Eſernienſis ſedit m. 6. d. 4. ceſſit papatui. 129
199 Bonifacius. 8. Anagninus ſedit an. 8. m. 9. d. 17. ad an. d. 1303. 130
200 Benedictus. 11. Taruiſinus or. p̃d. ſedit m. 8. d. 15. ad an. d. 1304. 130
Vacat ſedes anno vno: men. 1. vſq; ad an. d. 1305. 130
201 Clemens. 5. Vaſco ſedit an. 8. m. 10. d. 15. ad an. d. 1314. 131
Vacat ſedes an. 2. m. 3. d. 17. vſq; ad an. d. 1316. 131
202 Ioannes. 22. Caturcenſis ſedit an. 18. m. 4. vſq; ad an. d. 1334. 133
203 Benedictus. 12. Toloſanus ſedit an. 7. m. 3. d. 17. ad an. d. 1341. 134
204 Clemens. 6. Lemonicenſis ſedit an. 10. m. 6. d. 20. ad an. d. 1352. 135
205 Innocentius. 6. Lemonicenſis ſedit an. 9. m. 8. d. 6. ad an. d. 1362. 136
206 Vrbanus. 5. Lemonicenſis ſedit an. 8. m. 4. vſq; ad an. d. 1370. 137
207 Gregorius. 11. Lemonicenſis ſedit an. 7. m. 5. vſq; ad an. d. 1378. 137
208 Vrbanus. 6. Neapolitanus ſedit an. 11. m. 8. vſq; ad an. d. 1390. 139
poſt electionem Vrbani. 6. anno domini. 1378. ortum eſt ſchiſma. Nam Cardinales Gallici in ciuitate Fundorum elegerunt alium: quem dixerunt Clementem. 7. qui ſedit annos 15. 1404
209 Bonifacius. 9. Neapolitanꝰ ſedit an. 14. m. 9. vſq; ad an. d. 1404.
Mortuo Clemente. 7. Cardinales Gallici elegerũt alium, quem dixerunt Benedictum. 13. qui ſedit an. 24.
210 Innocentius. 7. Sulmonenſis ſedit an. 2. vſq; ad an. d. 1406. 1406
211 Gregorius. 12. Venetus ſedit an. 2. m. 7. vſq; ad an. d. 1409. 1409
Quo tẽpore per Cõciliũ Piſanũ depoſitus eſt non ſolum Gregorius. 12. ſed & Benedictus. 13. & electus eſt Alexander. 5.
212 Alexander. 5. Cretenſis or. mi. ſedit m. 11. vſq; ad an. d. 1410. 1410
213 Ioannes. 23. Neapolitanus ſedit an. 4. m. 10. & pontificatu ſe abdicauit in Concilio Conſtantienſi ãno. d. 1415. Vacat ſedes annis. 2. & menſibus ſex dũ ageretur Conciliũ. Quo tẽpore Gregorius, q ante Piſanũ Cõciliũ fuerat põtifex Cõſtãtiã miſit pcuratorẽ p quẽ ſe põtificatu abdicauit. Benedictus vero quõdã in Gallia pontifex ſe pertinaciter põtificem aſſeuerãs authoritate Concilii 1415

tursus improbatus dannatur:& sedatum est schisma electo Marti An. d.
no. 5 .an.do. 1417.vndecima die Nouẽbris in festo.s.Martini. 1417

z14 Martinus. 5 .Romanus sedit an. 13 .m. 3 .vsq; ad an.d. 1431. 1431

z15 Eugenius.4. Venetus sedit an. 16 .vsq; ad an.d. 1446. 1446
Concilium Basileæ congregatur primo authoritate Eugenii. 4. anno dñi. 1438 .Sequenti vero anno idẽ pontifex prędictũ cõciliũ renocauit. In quo tñ Cõcilio depositus est Eugenius & electus est Felix. 5 . Vnde ortum est schisma vsq; ad annum dñi. 1448. 1448

z16 Nicolaus. 5 .Serezanus sedit an. 8 .vsq; ad annũ dñi. 1455. 1455
Felix autem Nicolao cessit an.d. 1448 .& sedatum est schisma.

z17 Calistus. 3 .Hispanus sedit an. 3 .m. 3 .d. 16.ad an.d. 1458. 1458

z18 Pius. z. Senensis sedit an. 6 .vsq; ad an.d. 1464. 1464

z19 Paulus. z. Venetus sedit an. 6 .m. 10.vsq; ad an.d. 1471. 1471

zz0 Xystus.4. Saonensis or.mi.sedit an. 13 .vsq; ad an.d. 1484. 1484

zz1 Innocentius. 8 .Ianuensis sedit an.7 .m. 11 .ad an.d. 149z. 149z

zzz Alexander. 6 .Hispanus sedit an. 11 .vsq; ad an.domini. 1503. 1503

zz3 Pius. 3 .Senensis sedit dies. 17.

zz4 Iulius. z. Saonensis sedit an. 10.vsq; ad an.domini. 1513. 1513

zz5 Leo. 10.Florentinus sedit an. 8 .m. 8 .d. z0.vsq; ad diem. 30. Nouẽbris anno domini. 15z1. Vacat sedes m. 1 .d. 11 .vsq; ad diem 11 .Ianuarii anno domini. 15zz. 15z1 15zz

zz6 Adrianus. 6 .Traiectẽsis sedit an. 1 .m. 8 .d. 3 .vsq; ad diem. 14 . Septembris anno domini. 15z3. Vacat sedes men. z.d.4.vsq; ad diem. 18 .Nouembris. 15z3

zz7 Clemens.7.Florentinus sedit annos. 10.menses. 10.dies.7 .vsq; ad diem. z5 .Septembris ãno domini. 1534. Vacat sedes dies. 17. vsq; ad diem. 1z.Octobris ferè transactam. 1534

zz8 Paulus. 3 .Romanus sedit. anno domi: 15 dece 26, 1549

Liber.ix.de Imperatoribus Romanis.

PROLOGVS.

DEductis temporibus à Christo ad ætatem nostrã per Romanos pontifices: nunc eadem tempora per imperatores Romanos digerenda sunt ex C. Suetonio Trãquillo:Dionysio,Cassio,Niceo,Iosepho,Eusebio,Hieronymo,Prospero,Orosio,Eutropio , Paulo diacono, Pomponio Læto,Matthęo Palmerio, Vincentio, Martino, Anto-

nino, Ioanne baptista Egnatio, Hermāno, Marco Antonio Sabellico: & Ioanne Nauclero emendatis annis ad rei veritatem quantum ex multorum simul collatione fieri potuit. Et licet aliqua dicta sint in pręcedentibus de. C. Iulio Cęsare, de Octauiano Augusto, atq; Tiberio ad vitę Christi elucidationem: in hoc tamen libro de ipsis aliqua repetam ad ordinem digerendum reliquorum imperatorum: vt eorum numerus certius innotescat, dum eorum tempora plenius describuntur.

Sequuntur ipsi Imperatores Romani.

Caius Iulius Cęsar dictator, ipsam dictaturam iniit: & vnà singulare arripuit imperium anno ab vrbe condita septingentesimosexto: qui erat annus primus propè finem olympiadis. 1 8 3. vt Eusebius annotat. Et triēnio septemq; mensibus tenuit principatum, vt ait Iosephus primo libro de bello Iudaico. c. 1 0. & Egesippus lib. primo. c. 27. Authore autem Suetonio: ipse Iulius Cæsar cōspiratione Bruti & Cassij Idibus Martij hoc est die. 1 5. eiusdem mēsis gladiis confossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno. Et Eutropius scribit Iulium Cæsarem interēptum anno ab vrbe condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni septingētesiminoni occisus est: ex quo anno deficiebat mēsis vnus & dies quinq;. s. quātum est à die. 1 5. Martii, quando cæsus interiit vsq; ad diem. 20. Aprilis proxime sequentis, quādo sumitur initium annorum ab vrbe condita. Ante cędē ipsius anno vno & mensibus duobus ac diebus. 1 5. cum iam adeptus esset pontificatum: emendauit calendarium adnitente M. Flauio scriba, vt Macrobio placet: & Sosigene astrologicæ scientię perito adhibito, vt Plinius attestatur: ipsumq; calendarium edicto publicauit, vt ait Macrobius primo Saturnaliorum libro. Correxit autem ipsum calendarium anno. 4 5. ante Christi ortum: quoniam ipse annotauit in suo calendario vnitatem cycli decēnouēnalis, id est aurei numeri calēdis Ianuarii: & tunc fuit Luna prima eo āno: vt ex computatione astronomica cōprobatur, sicut affirmat dn̄s Paulus ep̄s Forosemproniēsis in sua Paulina: & Ioannes Stofflerinus in suo calendario. Anno autē. 44. ante Christi natiuitatem, ipsa pręcedentis anni emēdatio per publicum edictum omnibus innotuit, & obseruari cœpit. Ab hoc Cęsare sequētes imperatores dicti sunt Cæsares. In honorem autem huius Iulii, quintilis mensis, vt ait Macrobius, legem ferēte M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus,

latus, quòd hoc mense ad quartum Idus quintilis procreatus sit. Post mortem eius ferè duobus annis vacauit imperium: quos annos Eusebius vel scriptores libri eius attribuunt Cęsari, licet tunc fuerit interregni tempus.

2 Octauianus Augustus anno ab vrbe condita septingentesimo decimo ferè completo videlicet ãno. 2. olympiadis. 184. iam inchoato, accepit imperium. Et imperauit à primo Consulatu eius calendis Ianuarij, annos. 56. men. 7. d. 19. quoniam ipse obijt, vt ait Suetonius. 14. calendas Septembris, hoc est die. 19. Augusti septuagesimo & sexto ætatis anno: & peruenit vsq; ad annum domini. 15. iam currentem per octo ferè menses. Suetonius autẽ dicit ipsum imperasse ãnos. 56. quoniam initium imperij accepit ab ipsius triumuiratu. Natus est autem Octauianus, vt Suetonio placet. 9. calendas Octobris, hoc est die. 23. Septembris M. Tullio Cicerone & Antonio consulibus: atq; completo anno. 12. subiugata Aegypto calendis Sextilis mensis, ab aucta rep. dictus est Augustus: & mensis ille cognomine ipsius appellatus est etiã Augustus, vt Macrobius dicit in primo Saturnaliorũ libro. Mortuus est autem anno secundo olympiadis. 198. Qui erat annus ab vrbe condita. 767. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab vrbe condita. 767. ipse Augustus remp. beatissimam Tiberio successori reliquit. qui priuignus ei, mox gener, postremo adoptiuus filius fuerat. Idem attestatur Orosius li. 7. & tũc, vt diximus, erat an. d. 15

3 Tiberius tanquã hæres Augusti successit ei: vnde & anni eius imperij à morte Augusti enumerantur, licet aliquandiu distulerit exequi reip. gubernationem. Obijt autem, vt Suetoni⁹ affirmat, octauo & septuagesimo ætatis anno: tertio & vigesimo imperij. 17. calendas Aprilis, hoc est die. 16. Martij. Fuerũtq; ãni imperij eius 22. & menses ferè. 7. peruenit autem vsq; ad annum domini. 38. 38 ferè tribus mensibus inchoatum. Anno autem. 2. imperij eius defectio Solis facta est die. 15. Februarij hora ferè meridiana anno scilicet domini. 17. de qua nihil dicit Eusebius. Sed ante mortem Cæsaris dicit defectionem Solis factam, cũ tamen fuerit post Cæsaris cædem authore Virgilio, Plutarcho, Plinio, & Appiano. Ex quo patet Eusebij error in annotatione prædictæ eclipsis. Eodem anno Mathematici vrbe pellunt, vt annotat Hermanus cõtract⁹.

4 Caius Caligula authore Suetonio imperauit triennio: & decẽ mensibus, diebusq; octo. & interfectus est. 9. calendas Februarias, hoc est die. 24. Ianuarij. Vixit autem annos. 29. & peruenit vsq; ad

annum domini.42.vno iam mẽse inchoatum.Quare patet Sue- 42
tonium enumerasse annos imperij eius à morte Tiberij: qui eum
præcessit:à cuius obitu ad Caligulę cędem fuerunt anni tres:men
ses decem:& dies octo,vt ex ipsa computatione patet.

5 Claudius imperauit annos.13.men.8.d.19. à morte.s.sui præde
cessoris.Dicit enim Suetonius de ipsius morte ex veneno sumpto.
Excessit Claudius.3.idus,Octobris,hoc est die.13.eiusdem.64.
ętatis:imperij.14.ãno: & peruenit vsq; ad annum domini quin-
quagesimumquintum nondum completum. 55

6 Nero imperauit paulominus.14.annis,vt Suetonius affirmat, &
peruenit vsq; ad annum dñi.69. progenies Cæsarum in Nerone 69
defecit,vt ait idem Suetonius.

7 Galba Neroni successit nullo gradu contingens Cæsarum domũ:
sed haud dubie nobilissim⁹: magnaq; & vetere prosapia teste Sue
tonio. Perijt tertio & septuagesimo ætatis anno: imperij mense
septimo.

8 Otho Syluius pugione se ipsum transfixit authore Suetonio trige-
simo & octauo ætatis anno:& nonagesimo & quinto Imperij die,
hoc est post tertium imperij mensem.

9 Vitellius, octo mẽses ac dies quinq; potitus imperio teste Iosepho
in calce quinti libri de bello Iudaico: in media vrbe iugulatur die
3.Mensis Octobris.Perijt cum fratre & filio, vt ait Suetonius an-
no vitę septimo & quinquagesimo.Pręfati tres imperauerunt an-
no vno: mensibus.6.d.10. vsq; ad annum domini.70. & diem
tertium Octobris. 70

10 Vespasianus imperauit annos.9.men.11.d.22.iuxta Eusebium:
hoc est annos ferè.10. vsq; ad annum domini. 80. Vt autem ait 80
Suetonius aluo repente vsq; ad defectionem soluto inter manus
subleuantium extinctus est.8.calendas Iulij,hoc est die.24.Iunij:
annum ætatis agens sexagesimum ac nonum, superq; mensem ac
diem septimum. Secundo autem anno principatus Vespasiani,
vt ait Iosephus lib.7.de bello Iudaico per Titum filium eius Hie-
rosolyma capta est Septembris mensis octauo die. Ab ædificatio-
ne templi à Salomone fuerunt anni mille nonagintanouem.
Nam ab ædificatione templi per Salomonem, ad eius destructio-
nem per Nabuchodonosor fuerunt anni quadringẽtiquadragin
ta.& à prima eius destructione,ad hanc vltimam euersionem fue-
runt anni sexcenti quinquagintanouem.qui simul collecti consti
tuunt annos.1099.

11 Titus Vespasiani filius, vt ait Suetonius, excessit idibus Septem- An. D.
bris post biennium, ac menses duos, diesq; viginti quã successerat
patri altero & quadragesimo ætatis anno. Nam à die. 24. Iunij,
qua obijt pater vsq; ad diem. 13. Septembris, qua excessit eius fi-
lius Titus, colliguntur anni. 2. men. 2. & dies. 20. peruenit autem
vsq; ad annum domini. 82. 82

12 Domitianus Titi frater iunior occisus est, vt Suetonio placet. 14.
calendas octobris hoc est die. 18. Septẽbris anno ætatis. 45. im-
perij. 15. imperauit enim annos. 15. d. 5. ad an. d. 97

13 Nerua, vt ait Eutropius, accepit imperium anno octingentesimo
quinquagesimo ab vrbe condita Vetere & Valente consulibus:
ac teste Dionysio Cassio imperauit anno vno & mẽsibus quatuor
ac diebus nouem. Vixit autem annos quinq; & sexaginta: menses
decem: & dies totidem: & peruenit vsq; ad diem. 27. Ianuarii in-
choato iam anno dñi. 99. vno mense diebus. 3. 99

14 Traianus accepit imperium iuxta finem mensis Ianuarij inchoa-
to iam anno dñi. 99. &, vt ait Dionysius Cassius, extinctus est, cũ
imperasset annos vndeuiginti, hoc est. 19. & mẽses. 6. ac dies. 15.
peruenit autem vsq; ad an. d. 118. & diem. 11. Augusti. 118

15 Adrianus vixit annos duos & sexaginta: menses. 5. & dies. 6. impe-
rauit annos. 20. menses. 11. vt affirmat Dionysius Cassius, per-
uenit autem vsq; ad an. d. 139. & obiit mense Iulio. 139

16 Antoninus Pius imperauit an. 23. vt placet Eusebio & Eutropio:
vsq; ad annum domini. 162. 162

17 M. Antoninus Verus cũ L. Annio Antonino vndecim annis impe
rium tenuit secundum Eutropium vsq; ad annum dñi. 173. 173

18 Annius Antoninus solus vltra prædictos. 11. annos imperauit. 7.
& in totum annos. 18. iuxta Eutropiũ vsq; ad annũ dñi. 180. 180

19 Cõmodus, vt ait Eutropius, imperauit an. 12. m. 8. vsq; ad an. d. 193

20 Aelius Pertinax imperauit mẽ. 2. d. 25. authore Iulio Capitolino.

21 Didius Iulianus imperauit men. 2. d. 5. vt ait Aelius Spartianus,
Sed Eutropius dicit eũ imperasse men. 7. vsq; ad an. d. 194. 194

22 Seuerus imperauit an. 18. iuxta Eusebium vsq; ad an. d. 212. 212

23 Antoninus Caracalla iuxta Eutropiũ ĩperauit an. 6. mẽ. 2. ad an. d. 218

24 Macrinus imperauit an. 1. & mẽ. 2. vt ait Eutropius ad an. d. 219. 219

25 Aurelius Antoninus, vt scribit Eusebius, imperauit an. 4. ad an. d. 223

26 Alexander Mamee imperauit an. 13. & d. 8. vt affirmat Eutropius
vsq; ad annum domini. 236. 236

27 Maximinus iuxta Eutropiũ imperauit an. 3. vsq; ad an. dñi. 239. 239

28 Balbinus & Puppienus, vt dicit Ioannes Baptista Egnatius, cũ pa | An. dñi.
rum inter se cōcordi animo remp. regerent, à militibus vterq; in/
terficitur: & peruenerunt ad annum domini. 240. 240
29 Gordianus imperauit annos. 6. Eusebio & Sexto Aurelio authori/
bus: & peruenit ad annum domini. 246. 246
30 Philippus cum filio Philippo imperauit an. 5. vt Sextus Aurelius,
Eutropius, Platina, & Ioannes Baptista Egnatius affirmant. Eu/
sebius vero superflue duos ei annos adiungit. Hic primus impera
torum cum filio Baptismum accepit: & peruenit ad an. d. 251. 251
31 Decius cum filio biennio imperauit iuxta Eutropiũ ad an. d. 253. 253
32 Gallus & Volusianus filius eius, vt ait Eutropius interfecti sunt nō
completo biennio.
33 Aemilianus, vt idem Eutropius dicit, tertio mense extinctus est, &
peruenit ad annum domini. 255. 255
34 Valerianus & eius filius Gallienus imperauerunt annos. 15. vt Te
rebellius Pollio asserit. s. vsq; ad annum domini. 270. 270

Quidam putant Laurentium, Xystum. 2. pontificem & Hippoly tum martyres interemptos fuisse à Decio imperatore, qui succes/sit duobus Philippis. Sed proculdubio falluntur: quoniam nōdũ eo tempore Xystus erat pontifex: nec Laurentius eius erat diaco/nus. Sed tempore Gallieni ipso bellum exterius agente præsentati sunt Decio non imperatori: sed Cęsari, hoc est collegæ īperatoris: qui erat nepos Valeriani senioris imperatoris patris Gallieni: qui Valerianus senior tunc captiuus tenebatur à Sapore Rege Persarum. Vnde Valerius Rex Cadusiorum pro liberatione Va/leriani senioris inter alia sic scripsit Sapori Regi Persarum. Vale/rianus & filium imperatorem habet & nepotem Cæsarem. Per fi/lium intelligit Gallienum, qui tunc imperabat: per nepotem Cæ sarem intelligit Decium collegam eius. Nam eo tempore fuerunt duo Decij consules, vt affirmat Terebellius Pollio: quorum vnus erat Valeriani senioris nepos: qui auxilium & fauorē ei præbuit ad imperium assumendum: cui pręדicti martyres pręsentati sunt: necnō pœnas & mortem passi sunt à Valeriano iuniore præfecto Romanæ vrbis, qui erat frater Gallieni imperatoris ex patre Va/leriano seniore captiuo tunc Regis Persarum. Nam, vt dicit Tere bellius Pollio. Valerianus iunior alia q̃ Gallienus matre genitus est. Hæc eadem confirmat. s. Antoninus in prima parte chronicę titulo. 7. c. 8. §. 8. Et venerabilis Beda dicit Xystum pontificē sub Gallieno passum esse. Non est mirum pręđictos martyres nō fuisse

præsentatos imperatori Gallieno: quoniam à Romana vrbe di/ An.
scesserat: & paulo post apud Mediolanum fuit interemptus videli dñi.
cet anno dñi. 270. Imperauit Valerianus senior an. 6. & Gallie/
nus an. 9. qui simul collecti fiunt anni. 15.
35 Claudius. 2. intra biēnium morbo periit authore Eutropio: & per/
uenit vsq; ad annum domini. 272. 272
36 Quintilius iuxta Eutropiū septimodecimo imperij die occisus est.
37 Aurelianus imperauit an. 5. m. 6. vt tradit Eutropius. s. vsq; ad an/
num domini. 278. 278
38 Tacitus imperauit men. 6. iuxta Eusebium & Eutropium.
39 Florianus imperauit men. 2. d. 20. vt ait Eutropius. ad an. d. 279
40 Probus imperauit an. 6. men. 4. iuxta Eusebium & Eutropium ad
annum domini. 285. 285
41 Carus cum Carino & Numeriano imperauit an. 2. vt scribunt Eu/
sebius, Eutropius, & Beda vsq; ad an. dñi. 287. 287
42 Diocletianus & Herculius Maximinianus teste Eusebio imperarūt
an. 20. vsq; ad an. d. 307. Astrologi autem computantes annos 307
ab imperio Diocletiani incipiunt eos antea triennio, videlicet an
no vltimo Probi: hoc est anno dñi. 285.
43 Galerius solus biennio Augustus imperium tenuit ad an. dñi. 309
44 Constantinus magnus imperauit an. 30. & m. 10. vsq; ad annum
dñi. 340. vt Hieronymus post Eusebium annotat. Idem Cōstan/ 340
tinus relicta Roma Byzantium se transtulit, & ciuitatem adau/
gens, Constantinopolim appellauit anno domini. 334. vt Euse/
bius annotat. Sic itaq; occidentale imperium Romanum transiit
ad regionem orientalem. Quapropter nos inde prosequamur im
peratores orientales.
45 Constantinus. 2. Constantiūs & Constans imperauerunt an. 24.
m. 5. d. 12. vt dicit Hieronymus vsq; ad annum dñi. 364. 364
46 Iulianus apostata, vt annotat Hieronymus imperauit annū vnum
m. 7. vsq; ad annum dñi. 366. Eutropius tamen, qui vt ipse testa/ 366
tur, interfuit expeditioni, cum Iulianus Parthis intulit bellum, di
cit illum interfectum fuisse. 6. calendas Iulij, imperij anno. 7. ætа/
tis altero & trigesimo. Sed ipse annorum numerum sumit à tem/
pore, quo Iulianus Constantio adhuc viuente consensu militum
Cæsar appellatus est. Hieronymus vero describit annos imperij
sui post Constantij mortem cum solus tenuit imperium. Hoc idē
confirmat Pomponius Lætus, qui ait. Iulianus imperauit solus
anno vno & mensibus septē. Ab eo quod Cæsar fuit, annis septē.

&idem dicitur in historia tripartita lib.6.c.47. An. dñi.

47 Iouinianus, vt dicit Eutropius, decessit imperij mense septimo.s. transacto &.20.diebus à morte Iuliani. Obiit autẽ, vt idem Eutropius asserit.14.calendas Martij, hoc est die.16.Februarij anno vrbis conditæ.1119.vsq; ad an.d.367.inchoatum. 367

48 Valentinianus, vt dicit Paulus diaconus, cum anno tertio imperij cum Valente fratre ageret: Gratianum filium necdum bene puberem hortatu socrus & vxoris Augustum creauit: & anno imperij sui vndecimo subita effusione sanguinis expirauit: peruenit ad annum domini.378. 378

49 Valens solus imperium orientis quatuor annis fratre Valentiniano mortuo tenuit: Gratiano Valentiniani filio in occidentali parte regnante: qui sibi Valentinianum fratrem paruulum admodũ socium creauit imperij, vt ait Paulus diaconus. Peruenit Valens vsq; ad annum domini.381. 381

50 Gratianus post mortem Valentis sex annis imperium tenuit, vt dicit Prosper & Paulus diaconus vsq; ad ãnum dñi.387.& cum eo 387 imperauerunt Valentinianus iunior & Theodosius.

51 Valentinianus cum Theodosio regnauit annos septẽ authore Prospero vsq; ad annum domini.394. 394

52 Theodosius cum Arcadio & Honorio filijs, vt ait Prosper, imperauit an.3.cũ antea imperasset annos.13.videlicet.6.cũ Gratiano &.7.cũ Valentiniano: & peruenit ad annum dñi.397. 397

53 Arcadius Augustus in oriente creatus: Honorius frater eius in occidente cõmune imperium diuersis tantũ sedibus tenere cœperunt. Vixitq; Arcadius post patris excessum annis.13.vt ait Prosper & Paulus diaconus: & peruenit ad annum dñi.410. 410

54 Honorius cũ Theodosio iuniore Arcadij fratris filio imperauit annos.16.vt scribit Prosper: vsq; ad annum dñi.426. Capta est Ro 426 ma à Gotris duce Alarico, vt dicit Paulus diaconus anno ab vrbe condita.1164.hoc est anno dñi.412.Honorij anno.2.&, vt Beda testatur, hoc fuit.9.calendas Septembris.

55 Theodosius iunior.s.2.imperauit cum filio Valentiniano annos sex & viginti: & apud Constantinopolim morbo cõsumptus obiit authore Paulo diacono: & peruenit ad annum dñi.452. 452

56 Martianus, vt ait Paulus diaconus, cum apud Constantinopolim septem annis regnum administrasset, facta suorum conspiratione peremptus est: & peruenit ad annum dñi.459. 459

57 Leo primus imperauit an.16.vt inquit Matthæus Palmerius: &

peruenit ad annum domini.475. 475
58 Zeno imperauit an. 17. iuxta Paulum d. & Matthęum Palmerium vsq; ad annum dñi. 492. 492
59 Anastasius primus in hęresim Euticetis lapsus: & obstinato animo in ea hæresi perseuerans postq̃ imperauerat an. 26. ictu fulminis percussus interiit anno dñi. 518. vt annotat Matthęus Palmeri⁹. 518
60 Iustinus senior catholicus imperauit annos. 9. vsq; ad an. do. 527. 527
61 Iustinianus primus sororis Iustini filius imperauit annos. 38. vsq; ad annum domini. 565. 565
62 Iustinus iunior auaritię deditus amens effectus, cum imperasset annos. 11. amentiam cum vita finiuit anno dñi. 576. 576
63 Tiberius Constantinus eleemosynis abũdans septem annos imperauit vsq; ad annum dñi. 583. 583
64 Mauritius Tiberij gener, cũ iperasset an. 20. à Foca occidit an. do. 603
65 Focas cũ imperasset an. 8. occisus est ab Heraclio patritio an. do. 611
66 Heraclius cũ Constantino filio suo imperauit an. 29. ad an. d. 640. 640
67 Constantinus. 3. Heraclij: solus imperauit m. 4. à Martina nouerca veneno peremptus.
68 Heracleonas cũ Martina matre imperauit an. 2. ad an. d. 642. 642
69 Constans Constantini Heraclij filij filius, misso in exiliũ Heracleona cum matre sua Martina imperauit an. 27. vsq; ad an. d. 669. 669
& tunc non longe à Siracusis in balneo à suis occisus est.
70 Constantinus. 4. Constantis superioris filius interfecto Mezentio à militibus vocato imperatore: absq; orientalis exercitus volũtate assumpsit imperium: & imperauit an. 17. vsq; ad an. do. 686. 686
71 Iustinianus. 2. Cõstantini. 4. minor filius imperauit annos decem vsq; ad annum domini. 696. 696
72 Leo. 2. misso in exilium Iustiniano. 2. in Pontum imperauit annos tres vsq; ad annum dñi. 699. 699
73 Tiberius. 3. imperauit an. 7. vsq; ad annum dñi. 706. 706
Iustinianus. 2. iterum assumpsit imperiũ: & cum Tiberio filio imperauit annos sex vsq; ad annum dñi. 712. 712
74 Philippicus hęreticus interfecto Iustiniano & filio eius Tiberio imperauit annos duos vsq; ad annum dñi. 714. 714
75 Anastasius. 2. expulso Philippico, & oculis priuato imperauit catholicus existens annos tres vsq; ad annum dñi. 717. 717
76 Theodosius. 3. deuicto Anastasio imperauit anno vno. 718
77 Leo. 3. imperauit annos. 24. vsq; ad annum dñi. 742. 742
Hic apud Constantinopolim incendit sanctorum imagines.

78 Constantinus. 5. Leonis. 3. filius omni scelere plenus, magus, ac sa- An. d.
crilegus imperauit an. 35. vsq; ad annum domini. 777. 777
79 Leo. 4. Constantini. 5. filius imperauit an. 5. vsq; ad an. d. 782. 782
80 Constantinus. 6. Leonis. 4. filius cum Hirene matre imperauit annos. 10. Deinde matre expulsa solus imperauit ãnos. 5. Demum illa filium captis oculis imperio priuat, & sola imperauit annos quatuor. s. vsq; ad annum domini. 801. 801

¶ Transfertur imperium ad Francos & Gallos per Leonem. 3. põtificem. Nam, vt ait Matthęus Palmerius: anno domini. 801. Leone. 3. pontifice à Romanis per iniuriam eiecto, Carolus magnus, qui Gallis imperabat in Italiam rediit: ipsumq́; in vrbem dignitatemq́; restituit. Et idem Carolus à Leone pontifice Augustus imperator est appellatus. Carolus ergo recepto imperatorio nomine, cum in Galliam reuerteretur per Ethruriam transiens in memoriam acceptæ dignitatis Florentiam vrbem magna ex parte desolatam reparauit: vrbanamq́; nobilitatem varie per vicina oppida diffusam reduxit: & noua insuper circũducere mœnia maiore ambitu procurauit calendis Aprilis an. d. 801.

81 Carolus ergo magnus, qui prius regnauerat Gallis annos. 33. inde imperium assecutus imperauit annos quatuordecim, vsq; ad annum domini. 815. 815
82 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit an. 25. ad annũ domini. 840. Sicut ait Matthęus Palmerius anno domini. 840. 840 Ludouicus imperator diem obiit tres filios relinquẽs Lotharium scilicet & Carolum: & Ludouicum: qui ob imperij atq; regni paterni diuisionem inter se debellantes, varijs pręliis multa hominũ millia perdiderunt. Ob quam causam eorum diminutis viribus tandem cõueniunt, vt diuiso imperio regnoq́; paterno, Lotharius imperium obtineret: Carolus in Gallia, & Ludouicus in Germania regnaret.
83 Lotharius primus imperauit in totum ãnos. 15. videlicet solus annos. 10. & mox cum Ludouico filio an. 5. ad annum do. 855. 855
84 Ludouicus. 2. imperauit an. 21. vsq; ad annum dñi. 876. 876
85 Carolus. 2. patruus eius cognomẽto Caluus imperauit ãnos duos iuxta Sigebertum vsq; ad annum dñi. 878. 878
86 Carolus. 3. filius Ludouici Germanorum Regis cognomẽto Grossus imperauit annos. 12. vt scribit Sigebertus ad an. d. 890. Licet 890 autem Ioannes. 8. pontifex Ludouicum Balbum Francorum Regem in imperatorẽ delegerit: Romani tamen Carolum cognomẽ-

to Groſſum imperatorem eligunt in cuſtodia tenentes Ioannem An.
pontificem eo quòd Carolo non fauebat:ſimulq; ambo imperato dñi.
ris nomen biennio tenuerunt: donec aſſumpto veneno Ludouico
Rege Francorum, ſolus Carolus Groſſus Germanorum Rex inde
tenuit imperium. Itaq; imperium cœpit flecti ad Germanos.

87 Arnulphus Germaniæ Rex imperauit annos. 12. ſ. vſq; ad annum domini. 902. ſecundum Sigebertum: licet Matthæus Palmerius dicat eum imperaſſe vſq; ad annum domini. 906. quia initium imperii eius annotat poſterius quatuor annis. Poſt Arnulphum imperium confunditur dolentibus Romanis atq; vniuerſis Italiæ populis quòd in Germaniam tranſlatũ eſſet, vt inquit Matthæus Palmerius. Quamobrem nec à Romanis:pōtificeq; inſigniti ſunt tranſalpini imperatores vſq; ad Othonem primum. 902

88 Ludouicus. 3. filius Arnulphi imperauit annos. 6. ſecundum Matthæum Palme. ſ. vſq; ad an. do. 912. Sigebertus autem dicit eum imperaſſe annos. 10. quoniam initium imperii eius ponit antea quatuor annis. In fine tamen imperij eius ambo conueniunt. 912

89 Conradus primus imperauit annos. 7. vſq; ad an. do. 919. 917

90 Henricus primus filius Othonis Saxonum ducis imperauit annos 18. vſq; ad annum domini. 937. 937

91 Otho. 1. filius Henrici impauit an. 36. vt dicit Sigebertus:& obiit an. domini. 973. Sed Matthæus Palmerius dicit ipſum regnaſſe annos. 30. quoniam āno. 31. imperij eius Otho filius eius à Ioāne. 13. papa in imperatorem benedicitur & ſimul imperarunt. Sed potius imperium attribuendum eſt patri vſq; ad eius obitum. Hic primus Otho vt dicit Mattheus Palmerius āno imperij eius 18. qui erat annus ſecundus Ioannis duodecimi pontificis: & annus domini. 955. Romam profectus coronam imperij ſuſcepit ab eodem pontifice. Ioanne. 12. & fuit primus qui poſt tranſlatum in Germaniam imperiũ titulos imperiales rite ſuſciperet. Quod poſtea obſeruatum eſt vſq; in preſens tempus.

92 Otho. 2. imperauit annos decem ſecundum Sigebertum vſq; ad annum domini. 983. 983

93 Otho. 3. imperauit an. 19. vſq; ad an. dñi. 1002. 1002

94 Henricus. 2. imperauit an. 22. ſecundum Sigebertum. ſ. vſq; ad an. do. 1024. Apud Germanos, vt ſcribit Mettheus Palmerius, Henrico. 2. per electionem ad imperium aſſumpto: primum inſtitutũ fuit: vt in futurum non per ſanguinis ſucceſſionem duceretur imperium; ſed proceres quidam in Germania principes vnà cũ qui 1024

busdam Pannonię principibus potestatem haberent imperatoris An.
deligendi:quod vsq; in pręsentem diem obseruatur. Electores au/ dñi.
tem imperij specialiter ita distinguntur ab Hermanno videlicet Maguntinus, Treuerensis, & Coloniensis, Archiepiscopi & Marchio Brandeburgensis, Palatinus comes, Dux Saxonię, Rex Boemię. Hunc Regem Boemiæ his additum ferunt ad tollendas electorum discordias. Hos autem electores asserit Hermannus paulo prius fuisse institutos per Gregorium. 5. Matthęus vero Palmerius, vlterius per Ioannem. 19. Et hoc magis vero consonat, cum Henricus acceperit imperium tempore prædicti Ioã. 19. pontificis: cuius causa facta est prędicta electionis institutio. Duobus autem vltimis annis Henrici. 2. Matthæus Palmerius dicit vacasse imperium, quia falsò putauit ipsum biẽnio antea decessisse. Obiit enim an. d. 1024. non. 1022. vt ille scribit. Et eo anno quo mortuus est ipse paulo ante mortem suam consulentibus principibus super substitutione regni designauit Cõradum virum egregij generis: & egregię libertatis.

95 Conradus. 2. imperauit an. 15. vsq; ad annum dñi. 1039. 1039

96 Henricus. 3. imperauit an. 17. iuxta Sigebertum. s. vsq; ad an. do. 1056. Matthęus vero Palmerius ei superaddit annum. 1056

97 Henricus. 4. imperauit an. 50. vsq; ad annum dñi. 1106. 1106

98 Henricus. 5. imperauit an. 20. vsq; ad annum dñi. 1126. 1126

99 Lotharius. 2. imperauit an. 11. vsq; ad annum dñi. 1137. 1137

100 Conradus. 3. imperauit an. 15. vsq; ad annum dñi. 1152. 1152

101 Fredericus primus imperauit an. 37. vsq; ad annum dñi. 1189. 1189

102 Henricus. 6. imperauit an. 10. vsq; ad annum dñi. 1199. 1199

103 Philippus Henrici frater imperauit an. 9. vsq; ad annũ dñi. 1208. 1208

104 Otho. 4. imperauit annos. 3. vsq; ad annum dñi. 1211. 1211

105 Fredericus. 2. imperauit an. 33. vsq; ad annum dñi. 1244. 1244

Sicut scribit Matthęus Palmerius. Fredericus. 2. diu pontifices psecutus, cum Romanam sedem maximis calamitatibus affecisset, tandem anno dñi. 1244. ab Innocentio. 4. in Lugdunensi concilio damnatus est, & imperatoria potestate depositus.

Post depositionem eius vacauit imperium annis. 28. ad annum domini. 1272. 1272

106 Rodulphus imperauit an. 19. vsq; ad annum dñi. 1291. 1291

Vacat imperium anno vno vsq; ad annum dñi. 1292. 1292

178 Astaulphus imperauit an. 6. vsq; ad annum dñi. 1298. 1298

10 Albertus primus imperauit an. 10. vsq; ad annum dñi. 1308. 1308

109 Henricus.7.imperauit an.4.m.9.vsq; ad an.d.1313. 1313
Vacat imperium anno vno vsq; ad annum dñi.1314. 1314
110 Ludouicus.4.cognomento Bauarus imperauit an.32.ad annum domini.1346. 1346
111 Carolus.4.imperauit an.32.vsq; ad annum dñi.1378. 1378
112 Venceslaus cum iam imperasset cum Carolo patre annis.8. vt ait Matthęus Palmerius, imperauit inde solus annis.22.vsq; ad an. do.1400.& tunc propter segnitiem atq; lasciuiam ab electoribus est ab imperio depositus. Vnde quidam hoc anno imperium vacasse scribunt: licet Robertus mox fuerit ad imperium electus, sed non pariter ab omnibus & vbiq; receptus. 1400
113 Robertus Bauarus imperauit an.10.vsq; ad annum dñi.1410. 1410
114 Sigismundus imperauit annos.27.vsq; ad annum dñi.1437. 1437
115 Albertus.2.imperauit annos.2.vsq; ad annum dñi.1439. 1439
116 Fredericus.3.imperauit an.47.vsq; ad annum dñi.1486. 1486
117 Maximilianus imperauit an.33.vsq; ad annum dñi.1519. 1519
118 Carolus.5.imperauit annos.

Liber.x.de gestis præcipuis post Christum.

PROLOGVS.

Ostquam digessimus tempora nouæ legis per annos Romanorum pontificum & imperatorũ: nunc quædam insignia, quæ eisdem temporibus gesta sunt, in hoc decimo & vltimo lib. breuissima narratione subiungemus ex Eusebio, Hieronymo, Prospero, Sigeberto, & Matthæo Palmerio.

De Episcopis Hierosolymæ. Cap.1.

Acobus cognomento iustus frater domini cõsobrinus & filius Alphei: primus episcopus ecclesię Hierosolymorum ab apostolis ordinatur anno domini.33.vt annotat Eusebius; & præfuit annis.30.videlicet vsq; ad annum domini.63.Quo anno calendis Maij de pinna templi præcipitatus, ac fullonis fuste in capite percussus lapidibus opprimit. 33 63
Symeon qui & Simon filius Cleophæ successit Iacobo. Hic etiam

erat consobrinus Christi. Dicit enim Eusebius libro tertio eccle/ An. dñi.
siasticæ historiæ c. 9. Consobrinus is secundum carnem Saluato/
ris fuisse dicebatur: quia Cleophem fratrem fuisse Ioseph Egesip/
pus testatus est. Præfuit autem annis quadragintaseptem vsq; ad
annum domini centum & decem. Nam cum esset centum & vi/ 110
ginti annorum sub Traiano Cæsare apud Atticum Consularem
crucifigitur, vt testatur idem Eusebius lib. 3. cap. 26. Ecclesiasti/
cæ historiæ. & subiungit ibidem. Quod autẽ Symeon vnus fuerit
ex ipsis auditoribus domini: vel longæuitas eius inditio est: vel
euangeliorum fides: vbi etiam mater eius Maria Cleophe vxor re/
fertur. Cæteri autem episcopi Hierosolymorum, qui ex circunci/
sione præfuerunt, describuntur absq; temporum annotatione ab
Eusebio lib. 4. c. 4. ecclesiasticæ historiæ vsq; ad tempora Romani
principis Adriani, sub quo Iudæi excidium passi sunt: & fuerunt
numero. 15. videlicet prædicti duo. Tertius Iustus: quartus Za/
cheus: quintus Thobias: sextus Beniamin. 7. Ioãnes. 8. Mathias.
9. Philippus. 10. Seneca. 11. Iustus. 12. Leui. 13. Ephrem. 14.
Ioseph. 15. Iudas. Hi omnes hebræi antiquæ originis extiterunt:
& scientiam Christi fideliter receperunt. Præfuerunt autem vsq;
ad an. do. 137. igitur per idem tempus assumere episcopos ex cir/ 137
cuncisione cessatum est.

Marcus primus ex gentibus constituitur episcopus Hierosolymis anno domini. 138. vt annotat Eusebius in libro de temporibus. 138
Marcus igitur fuit episcopus. 16. Inde Cassianus. 17. Publius. 18. Maximus. 19. Iulianus. 20. Gaianus. 21. Symmacus. 22. Caius. 23. Iulianus. 24. Capito. 25. prędicti decem præfuerunt vsq; ad annum domini. 186. vt ait Eusebius. Deinde Maximus 186
fuit. 26. Antoninus. 27. Valens. 28. Dulchianus. 29. Narcissus 30. Helius. 31. Germanus. 32. Gordius. 33. Narcissus. 34. Ale/xander. 35. adhuc viuente Narcisso cum eo pariter ecclesiam re/git annis quadraginta. Hymenæus. 36. Labdas. 37. Thermon. 38. Macharius. 39. Maximus. 40. vsq; ad annum domini. 351. 351
Post mortem Maximi ecclesiam Hierosolymitanam Arriani inua dunt, vt Hieronymus affirmat.

De Episcopis Antiochiæ. Cap. 2.

PEtrus apostolus Antiochenam fundauit ecclesiam: ibiq; cathe 38
dram adeptus anno d. 38. die. 22. Februarii sedit annos septẽ

vſq; ad annum domini.44. 44
1 Enodius poſt fundatam Antiochenam eccleſiã à beato Petro apo-ſtolo ipſo Romã profecto primus Antiochiæ ordinatur eṗs an.d. 45
45.& ſedit annos.27.vſq; ad annum domini.71. 71
2 Ignatius ſedit annos.40.vſq; ad an.d.111.calendis Febr. 111
3 Eron ſedit annos.20.vſq; ad annum dñi.131. 131
4 Cornelius ſedit annos.12.vſq; ad annum dñi.143. 143
5 Heros ſedit annos.28.vſq; ad annum dñi.171. 171
6 Theophilus,cuius plurima ingenii opera extãt,ſedit an.8.ad an.d. 179
7 Maximinus ſedit annos.
8 Sequens eṗs.ſ.8.nõ inuenitur in Euſebio.peruenit ad an.do.213. 213
9 Aſclepiades ſedit annos.7.vſq; ad annum dñi.220. 220
10 Philetus ſedit annos.10.vſq; ad annum dñi.230. 230
11 Zebennus.
12 Babila vſq; ad annum domini.254. 254
13 Mazabanus & Fabius vſq; ad annum domini.255. 255
14 Demetrianus ſedit annos.7.vſq; ad annum dñi.262. 262
15 Paulus Samoſatenus, qui Arremonis hæreſim ſuſcitauit ſedit an-nos.7.vſq; ad annum dñi.269. 269
16 Doninus ſedit annos quatuor vſq; ad annum dñi.273. 273
17 Thineus ſedit annos.9.vſq; ad annum dñi.282. 282
18 Cyrillus ſedit annos.20.vſq; ad annum dñi.302. 302
19 Tyrannus ſedit annos.29.vſq; ad annum dñi.331. 331
Hactenus ex Euſebio:hinc ex Hieronymo.
20 Vitalis.
21 Philogonus.
22 Paulinus.
23 Euſtachius.quo in exilium ob fidem truſo, vt inquit Hieronymus, vſq; in pręſentem diem Arriani eccleſiam occupauerunt.quorum idcirco tempora non digeſſi eo quòd hoſtes potius Chriſti q̃ epi-ſcopos iudicem.hæc ille.

De Epiſcopis Alexandriæ Aegypti. Cap.3.

Marcus euangeliſta interpres apoſtoli Petri, vt annotat Euſebius:anno dñi.44.Aegypto & Alexandriæ Chriſtũ 44
annuntiat & ibi ſedem tenet annos.20. vſq; ad annum domini.64. 64
1 Anianus poſt eum Alexandrinæ eccleſię primus ordinatur eṗs:qui præfuit annos.22.vſq; ad annum dñi.86. 86

2 Albilius præfuit annos. 13. vsq; ad annum dñi. 99. 99
3 Cerdo præfuit annos. 10. vsq; ad annum dñi. 109. 109
4 Primus præfuit annos. 12. vsq; ad annum dñi. 121. 121
5 Iustus præfuit annos. 11. vsq; ad an. dñi. 132. 132
6 Eumenes præfuit annos. 12. vsq; ad an. dñi. 144. 144
7 Marcus præfuit annos. 8. vsq; ad an. dñi. 152. 152
8 Celadion præfuit annos. 17. vsq; ad an. dñi. 169. 169
9 Agrippinus præfuit annos. 13. vsq; ad an. dñi. 182. 182
10 Iulianus præfuit annos. 9. vsq; ad an. dñi. 191. 191
11 Demetrius præfuit annos. 41. vsq; ad an. dñi. 232. 232
12 Heracleas præfuit annos. 18. vsq; ad an. dñi. 250. 250
13 Dionysius præfuit annos. 16. vsq; ad an. dñi. 266. 266
14 Maximus præfuit annos. 19. vsq; ad an. dñi. 285. 285
15 Theonas præfuit annos. 18. vsq; ad an. dñi. 303. 303
16 Petrus præfuit annos. 12. vsq; ad an. dñi. 315. martyr. 315
17 Achilas præfuit annos. 7. vsq; ad an. dñi. 322. 322
18 Alexander ordinatus eps: mox Arrium presbyterum de ecclesia eiecit tanquam hæreticum. qui eiectus multos suæ impietati sociat. Ad quã perfidiam coarguendam concilium Nicenũ congregatũ est. Præfuit Alexander annos. 10. vsq; ad an. dñi. 332. 332
19 Athanasius qui ab Arrianis persecutionem passus ad Constantinum refugit, vt ait Hieronymus: & Geo gio per seditionem populi incenso: qui in locum Athanasij ab Arrianis fuerat ordinatus: Athanasius Alexandriam reuertitur anno domini. 365. A tempore autem ordinationis suæ vsq; ad obitum eius fluxerunt anni 45. s. vsq; ad annum domini. 377. 365 377
20 Petrus ordinatur eps anno dñi. 377. qui post Valentis interitum tam facilis in recipiendis hæreticis fuit: vt nõnullis suspicionem acceptæ pecuniæ intulerit.

De persecutionibus ecclesiæ. Cap. 4.

Ersecutiones plurimas ecclesia passa est: & vltra persecutionem per Iudęos cõmotã: de qua Eusebius loquit lib. 2. c. 1. historię ecclesiasticę, plures alias persecutiones ibi legimus excitatas per imperatores Romanos.

Prima fuit sub Nerone, vt patet lib. 2. c. 24. ecclesiasticę historię.
Secunda sub Domitiano lib. 3. c. 12.
Tertia sub Traiano lib. 3. c. 26. &. 27.
Quarta sub Antonino vero li. 4. c. 13. 14. 15. 17. & li. 5. c. 1. 2. 3.

Quinta sub Seuero li.6.c.1.
Sexta sub Maximino lib.6.c.19.
Septima sub Decio lib.6.c.28.
Octaua sub Gallo & Valeriano lib.7.c.9.10.11.12.
Nona sub Aureliano lib.7.c.25.
Decima sub Diocletiano lib.8.c.2.3.4.5.6.7.8.9.
Plures alię persecutiones contra ecclesiam dei fuerunt: quas hic breuitatis causa omittimus.

De Hæreticis & Schismaticis. *Cap.5.*

Aereticus, vt inquit Augustinus, est qui alicuius temporalis cõmodi vel maxime vanæ glorię principatusq; sui gratia falsas ac nouas opiniones vel gignit vel sequit̃. Plurimi fuerũt hæretici in ecclesia, quos enumerare longum esset. Siquis autem eos noscere cupit, legat librum beati Augustini de hæresibus, ad quod vult deũ. Quos etiã collegit Isidorus. 8.lib. Etymo.c.5. & recitantur in decretis. 24.q.3.c. Quidã autem hæretici. Differentiam autem inter Schismam & hæresim Hieronymus in epistolam ad Gal. assignat dicens. Inter hæresim & schisma hoc ĩteresse arbitror, ꝙ hæresis peruersum dogma habeat: Schisma post episcopalem discessionẽ ab ecclesia pariter separatur: quod equidẽ in principio aliqua ex parte intelligi potest diuersum. Cęterum nullum schisma est, nisi aliquam hęresim cõfingat, vt recte ab ecclesia recessisse videatur.

De Conciliis generalibus. *Cap.6.*

Anones generalium conciliorum, vt Isidorus ait lib. 6.Etym.cap.16. à temporibus Constantini cœperũt. In pręcedentibus nãq; annis persecutione feruente docendarum plebiũ minime dabatur facultas. Inde christianitas in diuersas hæreses scissa est: quia non erat episcopis licentia conueniendi in vnum nisi tempore supradicti imperatoris. Ipse enim dedit facultatem christianis libere congregari. hæc ille. Quatuor autem sunt antiqua & præcipua generalia concilia: quibus alia quatuor adiecta sunt: & demum alia sunt subsecuta: vt scribitur in decretis d.15.ca. Sicut sancti: Sicut sancti Euangelij quatuor libros, sic quatuor concilia suscipere & venerari me fateor: Nicenum scilicet Constantinopolitanum: Ephesinum primum: & Calcedonense. De aliis quatuor superaddi-

tis dicitur.d.16.c. Sancta octo. Sancta octo vniuersalia concilia, primum Nicenum: secundum Constantinopolitanum: tertium Ephesinum: Calcedonense quartum: & quintum item Constantinopolitanum: sextum item.f. Constantinopolitanum, item Nicenum septimum: Octauum quoq; Constantinopolitanum: vsq; ad vnum apicem immutilata seruare: & pari honore & veneratione digna habere: & quę prędicauerunt & statuerũt, modis omnibus sequi & prædicare: & quæcunq; condẽnauerunt, ore & corde condemnare profiteor. hęc ibi.

Primum ergo conciliũ Nicenũ congregatũ est contra Arriũ. 318. patrum: tempore Syluestri Papę, & Constantini magni anno do/

322 mini. 322. Quòd autem in libro Bedæ de temporibus scribitur hoc concilium celebratum esse tempore Iulij Papę, error scriptoris est, quoniam completo imperio Constantini Iulius pontificatum accepit eo anno, quo tres Constantini filij acceperunt impe

341 rium patre defuncto, videlicet anno domini. 341.

Secundum concilium congregatum est in Constantinopoli. 150. patrum contra Macedonium ep̃m Constantinopolitanũ: qui negabat spiritum sanctum esse deum: & contra Eudoxium idem sentientem, temporibus Damasi Papę, & Gratiani principis anno

383 domini. 383. vt annotat Prosper.

Tertium concilium congregatum est in Epheso. 300. patrum cõtra Nestoriũ Augustæ vrbis ep̃m sub Theodosio iuniore & Cœle

433 stino Papa anno dñi. 433. vt annotat Prosper & Sigebertus: non sub Theodosio magno principe, vt falsò additum est in libro Bedę, quia tunc non erat Cœlestinus p̃p̃.

Quartum concilium congregatũ est in Calcedone. 630. patrum contra Euthicen Cõstantinopolitanum abbatem sub Leone pri/

455 mo Papa temporibus Martiani principis anno do. 455. vt scribit Matthęus Palm. licet Sigebertus annotet illud anno d. 452.

Quintum concilium congregatum est in Constantinopoli cõtra Theodorum Mosochenum & omnes hæreticos temporibus Vi/

551 gilij Papę sub Iustiniano principe anno d. 551. vt annotat Sigebertus. Ex quo patet error scriptoris in libro Bedæ de tẽporibus, vbi scribitur celebratum esse hoc concilium temporibus Iulij Papę: quia tunc non fuit Papa Iulius, sed Vigilius. hos autem errores non ascribimus Bedæ, sed scriptoribus, vel impressoribus librorum eius.

Sextum concilium congregatum est Constantinopoli temporibus

Papæ Agathonis & Constantini.4.principis ãno domini. 681. 681
vt scribit Sigebertus. In quo Macarius Antiochenus, & cuncti duas voluntates & operationes in vnam Christi personã negantes anathematizãtur. Et Georgius Constantinopolitanus episcopus ab errore Monochelitarum reuocatur.

Septimum Concilium fuit Nicenum secundum. In quo sancitum est spiritum sanctum à patre filioq; procedere, & sanctorum imagines non esse delendas anno domini. 790. vt scribit Matthæus 790
Palmerius imperante Constantino. 6. cum Hirene matre eius sub Adriano primo, summo pontifice.

Octauum Concilium. 300. patrum Constantinopoli celebratum est. In quo schisma de depositione Ignatij & ordinatione Focij ortum, patres congregati extirparunt Focium anathematizantes: & Ignatium restituentes.

Alia etiam Concilia celebrata sunt: de quibus scribitur d. 16. c. prima annotatio: & ibi describuntur. 24. synodus.

Demum postea nonnulla concilia subsecuta sunt videlicet.

Concilium Vercellense, in quo Berengarius Turonensis ecclesiastici cuiusdã noui author erroris damnatus est ãno domini. 1052. 1052
vt dicit Matthęus Palmerius. Et post duos annos synodus Florentiæ celebratur: in qua multi episcopi propter simoniam fornicationemue damnantur.

Concilium Florentiæ celebratur epõrum. 340. anno dñi. 1105. 1105
vt Matthæus Palmerius annotat.

Concilium Lateranense Hierosolymæ recuperandę gratia celebratur epõrum. 130. in quo libri quidam Abbatis Ioachin reprobãtur anno dñi. 1215. vt Matthæus Palmerius insinuat. 1215

Concilium Viennense, vt scribit Matthæus Palmerius incepit anno dñi. 1311. & biennio completur. 1311

Concilium Pisis celebratur anno dñi. 1409. ẜm Matthæũ Palme. 1409
In quo accusati de collusione pontifices ambo priuãtur: & Alexander Cretensis ad pontificatum assumitur.

Concilium Constantiense celebrari cœpit anno dñi. 1414. die. 5. 1414
Nouembris, vt patet in actis eiusdem Concilij: & durauit annis tribus: vsq; ad annum dñi. 1418. inchoatum. 1418

Concilium Basileę congregatur anno dñi. 1438. 1438

Concilium Florentię celebratur per Eugenium. 4. dissoluto per eũ Concilio Basiliensi anno dñi. 1439. sed inceptum fuerat Ferrariæ anno præcedenti. 1439

Concilium Lateranenſe indicitur à Iulio. 2. & ſumit initium an-
no domini. 1512.die. 19.menſis Aprilis: & perdurauit per plu-
res annos etiam tēpore Leonis. 10. qui dictū concilium proſecu-
tus eſt vſq; ad inchoatum annum domini. 1517.die. 16. Martij 1517

De Ordinibus Religionum. *Cap.7.*

ORdines religionum plures in eccleſia dei ſunt inſtituti: quorū aliquos inſigniores ordinate ſubiungemus.

Ordo cōmunis clericorum à beato Petro & aliis apoſtolis inſtitutus eſt.

Ordo monachorum in eremis Aegypti & Nitriæ tempore ſancti Antonij abbatis inſtituitur,& roboratur diuerſis tamen conſtitutionibus.

Ordo monachorum.S.Baſilij: quibus ipſe Baſilius Cęſariēſis eps Cappadocię regulam tribuit:ab eo originem habuit.

Ordo canonicorum regularium à beato Auguſtino epiſcopo inſtituitur:Quibus regulam dedit: ſub qua plures ordines reguntur. Refloruit hic ordo anno domini. 1086. ſub Iuone: & poſtmodū etiam anno domini. 1380.reformatus eſt.

Ordo monachorum nigrorū ſancti Benedicti ab ipſo inſtituitur, quibus regulam ſcripſit:ſub qua etiam plures ordines monachorum in Chriſto militant.

Ordo Cluniacenſis ſub Oddone ſumpſit initium anno do.913. 913
vt refert Vincentius in Speculo hiſto.li.25.&.S.Antoninus in ſecunda parte chronicę titulo. 15.c.16.§.1.

Ordo Camaldulēſis à beato Romualdo initium ſumpſit in eremo
Camaldulenſi anno dñi.1012. 1012

Ordo vallis Vmbroſę à beato Ioanne Gualberti Florētino accepit
exordium anno dñi. 1070. Sub quo ſunt Syluestrini eodem habi- 1070
tu à quodam Syluestro dicti:qui eum ordinem inchoauit in monte Fano propè Fabrianum in Marchia Anconitana.

Ordo Grandimontenſis ſub Stephano incepit anno dñi.1076. 1076

Ordo Carthuſienſium initium habuit à Brunone an.d.1086. 1086

Ordo Ciſtertienſis & primum eius cœnobium fundaē an.d.1098. 1098

Ordo templaris militiæ.S. Ioannis Hieroſolymitani cœpit anno
domini.1120. 1120

Ordo pręmonſtratenſium cœpit anno dñi.1120. 1120

Ordo humiliatorū licet inceperit anno dñi.1017.tamen cūfirma-
tionem accepit ab Innocentio.3.anno dñi.1200.vt affirmat ſan 1200

ctus Antoninus in secunda parte chronicę tit. 15.c.23.

Ordo prædicatorū à beato Dominico inchoatur in partibus Tho-
losanis anno domini. 1203.sub Innocentio. 3. Sed postea confir
1216 matur per Honorium. 3.anno domini. 1216. mense Decembri
die sequente festum. S. Thomæ apostoli. Moritur inde beatus Do-
minicus Bononiæ āno domini. 1221.octauo idus Augusti,hoc
est die. 6.eiusdem mensis feria. 6. Festum tamen eius die pręceden-
te hoc est die. 5.celebratur ex institutione Gregorij papæ. 9.vt pa-
tet in bulla canonizationis eius vbi dicitur. Statuentes firmiter ac
vniuersitati vestrę pręsentibus iniungentes, vt nouis Augusti an
te diem,quo posita carnis sarcina diues meritis penetrauit in san-
cta similis sanctorum factus in gloria:eius natalitia celebretis.

Ordo minorum à beato Francisco inchoatur post annū d. 1206.
scilicet post suam conuersionem sub Innocentio. 3. Sed postea cō
1223 firmatur per Honorium. 3.anno domini. 1223. mense Nouem-
bri in vigilia. S. Andreę apostoli. Inde obiit beatus Franciscus. 4.
nonas Octobris,die dominica anno domini. 1226.

Ordo Cruciferorum, licet quidam dicant quòd initium habuerit
à Cyriaco episcopo Hierosolymitano:qui prius Iudas dicebatur:
& ostendit Helenę locum vbi crux iacebat: & postea martyrio co-
ronatus est:tamen confirmatur secundum quosdam per Innocen
1243 tium.4.post annum domini. 1243.

Ordo eremitarum. S. Augustini confirmatur per Alexandrum. 4.
1256 post annum domini. 1256.

1287 Ordo Carmelitarum reformatur per Honorium.4.an.d. 1287.

Ordo Seruorum beatę Marię à beato Philippo ad formam redigi-
tur:& confirmatur post reformationem Carmelitarum.

Ordo Cœlestinorum sic à Cœlestino. 5. dictus confirmatur anno
1297 domini. 1297.per Bonifacium. 8.

Ordo sanctę Birgittæ virorum & mulierum ab eadem instituitur:
1370 & approbatur per Vrbanum. 5.anno domini. 1370.eodem an-
no incepit societas Iesuatorum sub Ioanne Columbino Senensi.

Ordo montis Oliuarum instituitur eodem anno dñi. 1370.

1407 Ordo mendicantium. S. Hieronymi instituitur anno dñi. 1407.

Ordo Canonicorū habitus cœlestini. 5. Georgij de Alga per Lau-
rentium Iustinianum instituitur eodem anno.

1410 Ordo Scopetinorum siue. S. Saluatoris cœpit anno dñi. 1410.

Ordo Minorum sancti Francisci de Paula cōfirmatur per Xystū. 4.
Alios autem ordines parum nominatos omittimus.

De Regibus Francorum. Cap. 8.

DVces olim regebant Francos vsq; ad initium anni domini. 420. Sed, vt ait Sigebertus, Simone & Marcomiro Francorum ducibus defunctis, Franci in cõmune deliberant, vt & ipsi, sicut aliæ gentes, regnum habeant: & filium Marcomiri ducis Pharamundum sibi Regem constituunt anno domini. 420. 420

1 Pharamundus regnauit annis. 11. vsq; ad annum domini. 430. 430
Cuius anno. 3. Franci vti cœperunt legibus: & legem Salicam dictauerunt per quatuor gentis suę proceres electos ex pluribus, vt scribit Sigebertus.

2 Clodius filius eius regnauit an. 18. vsq; ad an. do. 448. 448

3 Moroueus filius eius regnauit an. 10. vsq; ad annũ domini. 458. 458
à quo Franci cognominati sunt Merouingi, vt ait Sigebertus.

4 Hildericus primus filius eius regnauit an. 26. vsq; ad an. dñi. 484 484
hunc insolenter & luxuriose se agentem Franci regno deturbant. Qui data aurei medietate amico suo Vuidiomaro quòd esset signum reuocationis suę, siquando intercederet reconciliatio apud Bassinum regem Turingorum, latuit ánis. 8. Franci vero Egidiũ ducem Romanorum Regem sibi pręficiunt, vt ait Sigebertus: & anno domini. 469. Egidius cum Francos opprimeret grauius iusto, perpendens Vuidiomarus Francos pœnitere super eiecto Hilderico: reuocat eum clam misso diuisi aurei signo, egitq; vt eiecto Egidio, ille restitueretur in Regnum.

5 Clodoueus primus, filius eius regnauit an. 30. vsq; ad an. d. 514. 514
Hic duxit vxorem Clotildem filiam Chilperici regis Burgundionum: quę orthodoxa Clodoueum Regem virum suum à gentilitatis errore auocare conabatur. Tandem anno domini. 499. vt refert Sigebertus, Clodoueus rex Alemannis bello congreditur: ibiq; laborante exercitu: voto suscipiendi Christianismũ se obligare cogitur: Sicq; perempto Alemannorum Rege: & Alemannia sub tributo redacta: baptizatus à sancto Remigio Remorũ epõ, exemplo & edicto suo perduxit ad fidem Christi populũ Frãcorũ.

6 Lotharius primus, filius eius post mortem patris cõpartito regno cum fratribus suis Theoderico, Clodomire, & Hildeberto, regnauit an. 50. vsq; ad annum domini. 564. 564

7 Chilperius primus, filius eius cõpartito regno cum fratribus suis Heriberto, Gutranno, & Sigeberto, regnauit an. 23. vsq; ad annũ

dñi. 587. quo anno iussu vxoris Fredegundis occiditur. 587

8 Lotharius. 2. filius eius infans quatuor mensium in regno sublimatus regnauit an. 44. vsq; ad an. do. 631. 631

9 Dagobertus filius eius regnauit an. 14. ad an. do. 645. 645

10 Clodoueus. 2. filius eius regnauit an. 17. ad an. do. 662. 662

Hic anno regni sui. 15. corpus sancti Dionysii Parisiis discooperiens minus religiose, licet cupide, os brachii eius fregit & rapuit: moxq; in amentiam perpetuam incidit, vt ait Sigebertus.

11 Lotharius. 3. filius eius regnauit an. 4. ad annum dñi. 666. 666

12 Theodericus primus, frater eius regnauit an. 1. ad an. do. 667. 667

Hic nanq; propter insolentiã Ebroini maioris domus à Francis repudiatur: & frater eius Hildericus, qui in Austria regnabat à cũctis ad regnandum euocatur. Porrò Theodericus & Ebroinus tõsorantur: & Theodericus Parisiis in cœnobio. S. Dionysii: Ebroinus in Luxouio relegantur.

13 Hildericus. 2. frater eius regnauit an. 12. ad annum domini. 679. 679

Theodericus interfecto Hilderico à Bodilo Franco à Francis regno restituitur, & regnauit an. 14. ad an. do. 693. 693

14 Clodoueus. 3. filius eius regnauit an. 4. ad an. d. 697. 697

15 Hildebertus frater eius regnauit an. 18. vsq; ad an. do. 715. 715

16 Clodoueus. 4. filius eius regnauit an. 4. vsq; ad an. do. 719. 719

17 Lotharius. 4. regnauit an. 2. vsq; ad annum domini. 721. 721

18 Chilpericus. 2. regnauit an. 5. vsq; ad annum domini. 726. 726

19 Theodericus. 2. regnauit an. 15. vsq; ad annum domini. 741. 741

20 Hildericus. 3. regnauit an. 9. vsq; ad annum domini. 750. 750

Et inde in monachum tonsoratur. Pipinus vero princeps authoritate apostolica & Francorũ electione à sancto Bonifacio Maguntiæ archiepiscopo in Regem vngitur & consecratur.

21 Pipinus ergo regnauit an. 18. vsq; ad annum domini. 768. 768

22 Carolus filius eius Magnus nuncupatus ob felicitatis magnitudinem compartito cum fratre suo Carolomanno regno, regnauit an. 47. vsq; ad annum domini. 815. 815

Anno. 3. regni eius Carolomannus Regis Caroli frater obiit. Post annos vero. 33. regni eius, accepit Carolus imperiũ Romanorum anno d. 801. & tunc simul inde concurrunt imperiũ Romanorum & regnum Francorum vsq; ad Carolum sequentem. 801

23 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit an. 25. ad an. do. 840

24 Lotharius. 5. imperium vsurpans imperauit an. 15. & postq̃ imperasset annos. 4. vt Sigeberto placet, Carolus frater eius Regnum

Franciæ adeptus est anno imperij ipsius Lotharij quinto inchoato. & inde distinguuntur Reges Franciæ ab imperatoribus Romanis.

25 Carolus ergo primus regnauit in Francia an. 34. scilicet vsq; ad an. do. 878. vt ait Sigebertus: cuius ordinem etiam in sequentibus Regibus Franciæ imitamur. 878

26 Ludouicus secundus Balbus regnauit in Francia annos duos ad annum domini. 880. 880

27 Ludouicus tertius & Carolomannus regnauerunt annos quinq; ad annum domini. 885. 885

28 Carolus. 2. regnauit an. 5. vsq; ad annum domini. 890. 890

29 Oddo filius Roberti ducis regnauit an. 9. ad an. dñi. 899. 899

30 Carolus. 3. cognomento Simplex regno Francorum toto recepto regnauit an. 27. vsq; ad annum domini. 926. 926

31 Rodulphus regnauit an. 2. vsq; ad annum domini. 928. 928

32 Ludouicus. 4. Caroli Simplicis filius regnauit an. 27. ad an. d. 955

33 Lotharius. 6. filius eius regnauit an. 31. ad an. dñi. 986. 986

34 Ludouicus quintus filius eius regnauit an. 1. ad annum dñi. 987. 987

35 Hugo cognomento Caputius siue Capeth regnum vsurpans regnauit an. 9. vsq; ad ãnum domini. 996. Dicit enim Sigebertus: 996
Ludouico Francorum Rege mortuo, Francis regnum transferre volentibus ad Carolum ducem fratrem Lotharij Regis: dum ille rem ad consilium defert: Regnum Frãcorum vsurpat Hugo filius Hugonis Parisiensis ex Auuide sorore primi Othonis imperatoris, & regnauit an. 9. Carolus vero dux certans cũ Hugone: quarto tandem anno moritur: & finem habuerunt Reges ex genere Caroli magni.

36 Robertus Hugonis filius regnauit an. 34. ad an. do. 1030. 1030

37 Henricus filius eius regnauit an. 30. ad annum domini. 1060. 1060

38 Philippus primus filius eius regnauit an. 49. ad annũ dñi. 1109. 1109

39 Ludouicus. 6. filius eius regnauit an. 28. vsq; ad an. do. 1137. 1137

40 Ludouicus. 7. filius eius regnauit an. 44. vsq; ad an. do. 1181. 1181

41 Philippus. 2. eius filius regnauit an. 42. vsq; ad an. do. 1223. 1223

42 Ludouicus. 8. filius eius, vt ait Matthæus Palmerius regnauit an. 4. vsq; ad annum domini. 1227. 1227

43 Ludouicus. 9. filius eius regnauit an. 43. ad an. do. 1270. 1270
Hic sanctorum catalogo ascriptus est.

44 Ludouicus decimus filius eius regnauit annos quindecim vsq; ad annum domini. 1285. 1285

45 Philipus. 3.dictus Pulcher filius eius regnauit an. 29.ad an.do. 1214
46 Ludouicus. 11.eius filius regnauit an. 2.vsq; ad an.d. 1316. 1316
47 Ioannes primus filius eius puer regnauit diebus. 20.
48 Philippus.4.Ludouici frater regnauit an. 5.vsq; ad an.d. 1321. 1321
49 Carolus. 4.eius frater regnauit an. 6.vsq; ad an.do. 1327. 1327
50 Philippus. 5.regnauit an. 23.vsq; ad annum dñi. 1350. 1350
51 Ioannes. 2.eius filius regnauit an. 14.vsq; ad an.do. 1364. 1364
52 Carolus. 5.sapiens dictus regnauit an. 16.vsq; ad an.do. 1380. 1380
53 Carolus. 6.beneamatus regnauit an. 42.ad an.do. 1422. 1422
54 Carolus. 7.victoriosus regnauit an. 39.ad annum do. 1461. 1461
55 Ludouicus. 12.regnauit an. 23.vsq; ad annum domini. 1484. 1484
56 Carolus. 8.regnauit an. 14.vsq; ad annum dñi. 1498. 1498
57 Ludouicus. 13.regnauit an. 16.vsq; ad annum dñi. 1514. 1514
58 Franciscus regnauit an. 33. usq; ad annum dñi 1547.

De imperatoribus orientalibus Græcorum in Constantinopoli post translatum imperium in Franciam & Alemaniam. Cap. 9.

Icephorus Hirenem imperio depositam exilio relegauit, & ipse anno domini. 802.assumpto imperio cum Stauratio filio suo in Constantinopoli imperauit an. 8.vsq; ad annum domini. 809. vt annotat Sigebertus: & Mattheus Palmerius. 802 809

Stauratius solus imperauit anno vno.
Michael primus an. 2.
Leo primus Armeniacus an. 8.
Michael. 2. Traulus an. 11.
Theophilus an. 15.
Michael. 3. & Theodorus an. 11.
Michael solus an. 13.
Basilius Macedo an. 17.
Leo. 2. & Alexander an. 18.
Constantinus cum Alexandro patruo suo an. 2.
Constantinus solus an. 39.
Constantinus alter cum Romano filio suo an. 16.
Nicephorus. 2. an. 10.
Ioannes an. 7. vsq; ad annum domini. 976. 976

eos vero qui sequuntur ex Ioanne Nauclero accepimus: & ex Mattheo Palmerio.

Constantinus cum Alexio & Manuele.
Andronicus: Isacius: Basilius: Alexius: Nicolaus: Mortulphus: Blãdonius: Henricus: Petrus: & deinde Robertus: quorum discernere tempora non potui.
Michael. 4. vsq; ad annum dñi. 1043. quo anno Cõstantinus monachus imperat.
Heliopontanus, cuius auxilio reædificata est ecclesia resurrectionis Dominicę in Hierusalem anno domini. 1048. 1048
Constantinus sequitur anno domini. 1049. 1049
Michael. 5. & filij sui anno domini. 1070. 1070
Nicephorus. 3. anno dñi. 1080. 1080
Alexius anno dñi. 1090. Constantinopolis capitur. 1090
Calo Ioannes filius eius anno dñi. 1115. 1115
Emanuel anno dñi. 1138. 1138
Alexius filius anno dñi. 1180. 1180
Andronicus tutor.
Isacius. hic pellitur anno dñi. 1190. 1190
Alexius frater eiusdem interfector ipsius.
Alexius filius Isacii.
Murzislus, cuius tempore capta est Constantinopolis: res ad Gallos tralata.
Balduinus Flandrensis comes: anno dñi. 1208. 1208
Henricus frater illius.
Petrus comes Antisidiorensis.
Robertus filius.
Balduinus. 2.
Io. Brennus subrogatur.
Balduinus resumitur. Constantinopolis perditur.
Paleologus fraude ac parricidio inuasor anno dñi. 1266. 1266
Andronicus filius.
Calo Ioannes anno dñi. 1380.
Andronicus.
Ioannes.
Constantinus. hic fuit vltimus, sub quo & Constantinopolis est capta: & in Mahumetti Turcarum imperatoris potestatem redacta anno domini. 1453. quarto calendas Iunij. Ipseq; Cõstantinus dum fugeret obtruncatus est. Itaq; in Constantino magno imperium Constantinopolitanum accepit initium: & in hoc Constantino inglorio finem habuit; ac penitus defecit. 1453

De Regibus Hispaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum Regnorum sub compendio. Cap. 10.

DE regibus Hispaniæ scribit Ioannes Nauclerus in Generatione. 19. post Christum libri primum impressi folio. 84. ibidem requirātur. De Regibus vero Hungariæ idem scribit in Generatione. 34. post Christum: libri folio: 149. De Regibus autem Boemiæ idem agit in Generatione 39. pagina. 193. Sigebertus etiam loquitur de Regnis & Regibus Persarum Britanorum, Vuandalorum, Gothorum, Longobardorum, Hunnorum, Anglorum, Bulgarorum, Sarracenorum: Hierosolymorum: & Siculorum. In eiusdem Sigeberti libro de temporibus legantur.

De Regno Antichristi & nouissimis temporibus. Cap. 11

IN nouissimis temporibus iuxta finem seculi, sex expectamus secundum fidem catholicam futura: quorum tempus ignoramus. Primum erit regnum Antichristi: cuius persecutio contra ecclesiam sæuissima durabit annis tribus & dimidio: vt scripturæ tam veteris quā noui testamenti manifeste testantur: per Danielem prophetam & Ioannē in Apocalypsi. Secundum erit conuersio Iudæorum. Nam iuxta verba Dauid in psal. 58. Iudęi cōuertentur ad vesperam: hoc est in fine seculi, quando erit mundi vespera. Sed modo famem patiuntur, vt canes: quousq; in vespera efficiantur filii dei. Tertium erit ostensio signorum in cœlo & in terra, quæ pręcedent iudicium. Nam, vt dicitur Lucæ 21. Tunc erunt signa in Sole & Luna & stellis & in terris pressura gentium. Quartum erit purgatio & innouatio elementorum mundi per ignem. Nam vt in psal. 96. dicitur. Ignis ante ipsum pręcedet: hoc est ante aduentum Christi ad iudicium. Quintum erit resurrectio humanorum corporum, vt scribitur. 1. Cor. 15. Omnes quidem resurgemus. Sextum erit vniuersale iudicium in ipso vltimo die seculi: quo impij separabuntur à iustis: & ibunt reprobi in ignem ęternum: iusti autem in vitam æternam.

De regno Christi perpetuo. Cap. 12.

Mnia regna mundi deficientia sunt: solum Regnum Christi perpetuum est & æternum. Defecit nanq; regnum Iudęorum: destructum est Regnum Caldæorum: periit regnum Medorum & Persarum: extinctũ est regnum Alexandri & Græcorum: confractum est regnum Aegypti. Deficiet regnum Romanorum: & omnia regna terrę collidentur & extinguentur. Solum Christi regnum est indeficiens & ęternum: sicut angelus Marię matri eius prędixit dicens Lucę. I.c. Regnabit in domo Iacob in ęternum: & regni eius non erit finis. & Danielis. z.c. dicitur. In diebus autem regnorum illorum suscitabit deus cœli regnum: quod in ęternum non dissipabitur: & regnum eius alteri populo non tradetur. & c. 7. idem cõfirmatur dum ibi dicitur. Regnum autem & potestas & magnitudo regni, quę est subter omne cœlum detur populo sanctorum altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est. & Apocalypsis. zz. dicitur. Regnabunt in secula seculorum.

FINIS.

SECVNDA PARS ANNALIVM, QVAE TABVLARIS DICITVR, IN QVA CONTI-NENTVR TEMPORA ANNALES TA-BVLAE AB ORBE CONDITO.

PROLOGVS.

Ostquam descripsimus emendatos temporum canones: congruum duximus cuncta ex eis decisa tempora rursum repetere alio tamen ordine, sicut & fecisse nouimus Eusebium, Hieronymum, Prosperum, Sigebertum & Matthęum Palmerium: qui tabulis ex annalibus lineis, ipsorum temporum successus diligentissime digesserunt. Et hoc quidem non erit inutile, sed necessario quę diceda sunt p̃fatis annectent, vt videlicet tẽpoꝝ cõuentus ex collatis inuicẽ annis diuersorum principum euidentius appareat: & vt antecedentia ex annalibus tabulis sequentibus comprobentur: ac si vitiari contigerint: ex annorum ordine in istis annotato, corrigi & emendari valeant. Hæ sane tabulæ annales præexigunt antedictos canones in prima parte decisos: nec tamen erit necesse omnia ex eis repetere: sed tantum ea quæ præfixum tempus ordinate sibi decernunt, vt per indices tabulas certius pateant: nec etiam omnia regna repetenda sunt: sed illa tantum quæ sacris eloquiis conferre noscuntur. Nos igitur veritatem hebraicam sicut & in prima parte, ita & in hac secunda imitãtes descripsimus in tabulis ordinem temporum, quibus continentur ortus & obitus virorum illustrium: necnon & pontificum atq; Regum ingressum & exitum: & quędam hominũ præcipua gesta, quæ digna sunt memoria: quo anno à creatione mundi vel à natiuitate domini contigerint: vt quod inquiritur directis lineis reperiri possit. Vt autem apertius ac certius ordo temporum cognoscatur annum post annum successiue descripsimus pręterquam ante diluuium, & postea centum annorum spatio. Nã eo quòd pauca tunc multis intercedentibus annis occurrunt scribenda: ne frustra plurima loca vacua reddantur: per decennia eorũ tẽpora distinximus. Et vbi contigit aliquid scribendũ infra decemnale tempus, annum illum solum simpliciter annotauimus. Caput autem versus positum inter duas lineas euestigio annorum mundi vel natiuitatis domini & totum quod ad id sequitur, etiã si plu-

ribus versibus inferius extendatur: ad eiusdem capitis annum spe/ctare dignoscitur. Sed quoniam nõ semper annus integer alicuius Regis vel pontificis coincidente anno alterius inter easdem lineas pręcise annotari potuit: in præcedenti vel subsequenti loco proxi/mo aliqua pars initij vel finis eiusdem anni solertiæ lectorum in/quirenda relinquimus: Sicut Abraham natus est anno. 43. Nini desinente: & Christus anno Cęsaris Augusti. 42. ferè cõpleto: quo/rum primus annus à subsequenti enumerari debet. Idem dicimus, sed versa vice, si contigerit maior anni pars prius esse, ab eodem an no priori annumerandi sumatur initium. Si vero æqualis anni por tio prius & posterius esse contingat: ex vtraq; integer annus deno/minari potest. Adiunximus etiam annos ante Christum ordine re/trogrado: ante diluuium quidem Noaticum per decennia: ac dein/ceps per lustra, hoc est per quinquennia. Ab anno vero tertio Iulij Cęsaris & inde annotauimus literas dominicales: & ab anno Au/gusti quadragesimo, inditiones Romanas adiecimus.

An. an. Chrm	Anni mundi	
3960	1	Adam & Eua sexto
3951	10	seculi die creantur.
3941	20	
3931	30	
3921	40	
3911	50	
3901	60	
3891	70	
3881	80	
3871	90	
3861	100	
3851	110	
3841	120	
3831	130	Seth oritur.
3821	140	
3811	150	
3801	160	
3791	170	
3781	180	
3771	190	
3761	200	
3751	210	
3741	220	
3731	230	
3726	235	Enos oritur.
3721	240	
3711	250	
3701	260	
3691	270	
3681	280	
3671	290	
3661	300	
3651	310	
3641	320	
3636	325	Caynam oritur.
3631	330	
3621	340	

An. an. Chrm	Anni mundi.	
3611	350	
3601	360	
3591	370	
3581	380	
3571	390	
3566	395	Malaleel orit.
3561	400	
3551	410	
3541	420	
3531	430	
3521	440	
3511	450	
3501	460	
3491	470	
3481	480	
3471	490	
3461	500	
3451	510	
3441	520	
3431	530	
3421	540	
3411	550	
3401	560	
3391	570	
3381	580	
3371	590	
3361	600	
3351	610	
3341	620	
3339	622	Enoch oritur.
3331	630	
3321	640	
3311	650	
3301	660	
3291	670	
3281	680	
3274	687	Mathusalē orit.

An. an. Chrm	Anni mundi.	
3271	690	
3261	700	
3251	710	
3241	720	
3231	730	
3221	740	
3211	750	
3201	760	
3191	770	
3181	780	
3171	790	
3161	800	
3151	810	
3141	820	
3131	830	
3121	840	
3111	850	
3101	860	
3091	870	
3087	874	Lamech oritur.
3081	880	
3071	890	
3061	900	
3051	910	
3041	920	
3031	930	Adam obiit.
3021	940	
3011	950	
3001	960	
2991	970	
2981	980	
2974	987	Enoch transfert.
2971	990	
2961	1000	
2951	1010	
2941	1020	
2931	1030	

An. an. Chrm.	Anni mundi	
2921	1040	
2919	1042	Seth obiit.
2911	1050	
2905	1056	Noe oritur.
2901	1060	
2891	1070	
2881	1080	
2871	1090	
2861	1100	
2851	1110	
2841	1120	
2831	1130	
2821	1140	Enos obiit.
2811	1150	
2801	1160	
2791	1170	
2781	1180	
2771	1190	
2761	1200	
2751	1210	
2741	1220	
2731	1230	
2726	1235	Caynam obiit.
2721	1240	
2711	1250	
2701	1260	
2691	1270	
2681	1280	
2671	1290	Malaleel obiit.
2661	1300	
2651	1310	
2641	1320	
2631	1330	
2621	1340	
2611	1350	
2601	1360	
2591	1370	

An. añ. Chrm.	Anni mundi.	
2581	1380	
2571	1390	
2561	1400	
2551	1410	
2541	1420	
2539	1422	Iareth obiit.
2531	1430	
2521	1440	
2511	1450	
2501	1460	
2491	1470	
2481	1480	
2471	1490	
2461	1500	
2451	1510	
2441	1520	
2431	1530	

An. añ. Chrm.	Anni mundi.	
2421	1540	
2411	1550	
2403	1558	Sem nascitur.
2401	1560	
2391	1570	
2381	1580	
2371	1590	
2361	1600	
2351	1610	
2341	1620	
2331	1630	
2321	1640	
2311	1650	
2310	1651	Lamech obiit.
2305	1656	Mathusalem obiit post cuius mortẽ fuit vniuersale diluuium.

An. añ. Chrm.	Anni mũdi,	Gñatio Sem à quo hebręi	Italiæ solitudo	Assyrioꝝ solitudo	Aegyptiorũ solitudo.
2304	1657	originẽ hñt	1	1	1
2303	1658	Arphaxat	2	2	2
2302	1659	oritur ex	3	3	3
2301	1660	ipso Sem	4	4	4
2291	1670		14	14	14
2281	1680		24	24	24
2271	1690		34	34	34
2268	1693	Sale oritur	37	37	37
2261	1700		44	44	44
2251	1710		54	54	54
2241	1720		64	64	64
2238	1723	Heber oritur	67	67	67
2231	1730	à quo hebręi	74	74	74
2221	1740	denoĩantur.	84	84	84
2211	1750		94	94	94

¶ Hinc annus post annum in sequentibus describitur.

2204	1757	Phalech orit.	101	101	101
	1758		102	102	102

An. añ. Chr̃m	Anni mundi.	Italię solitudo	Assyriorum solitudo.	Aegyptiorũ solitudo.
	1759	103	103	103
	1760	104	104	104
2200	1761	105	105	105
	1762	106	106	106
	1763	107	107	107
	1764	108	108	108
	1765	1 Ianus pri-	109	109 Italiæ regnũ
2195	1766	2 mum adue-	110	110 incipit.
	1767	3 niẽs regna-	111	111
	1768	4 uit in Ita-	112	112
	1769	5 lia an. 33.	113	113
	1770	6	114	114
	1771	7	115	115
2190	1772	8	116	116
	1773	9	117	117
	1774	10	118	118
	1775	11	119	119
	1776	12	120	120
2185	1777	13	121	121
	1778	14	122	122
	1779	15	123	123
	1780	16	124	124
	1781	17	125	125
2180	1782	18	126	126
	1783	19	127	127
	1784	20	128	128
	1785	21	129	129
	1786	22	130	130
2175	1787 Rehu na-	23	131	131
	1788 scitur.	24	1 Nimbrotꝰ	1 prima Dynastia
	1789	25	2 primus rex	2
	1790	26	3 Babylonię	3
	1791	27	4 regnauit	4
2170	1792	28	5 an. 56.	5
	1793	29	6 & turrim	6
	1794	30	7 fundauit	7
	1795	31	8	1 scda Dynastia.

An.añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebrẹorũ regnum	Italię regnum	Assyriorum regnum	Aegyptio rũ Dynastiæ.
2165	1796		32	9	2
	1797		33	10	3
	1798		1 Comerus	11	4
	1799		2 Gallus	12	5 Inceperũt Celtibe-
	1800		3 an.58.	13	6 ri.i.Hispani & Cel
2160	1801		4	14	7 te.i.Galli.
	1802		5	15	1 3.Dynastia.
	1803		6	16	2
	1804		7	17	3
	1805		8	18	4
2155	1806		9	19	5
	1807		10	20	6
	1808		11	21	7
	1809		12	22	1 4.Dynastia.
	1810		13	23	2
2150	1811		14	24	3
	1812		15	25	4 Thuiscon Sar-
	1813		16	26	5 matas fundauit
	1814		17	27	6
	1815		18	28	7
2145	1816		19	29	1 5.Dynastia
	1817		20	30	2
	1818		21	31	3
	1819	Saruch	22	32	4
	1820	oritur	23	33	5
2140	1821		24	34	6
	1822		25	35	7
	1823		26	36	1 6.Dynastia
	1824		27	37	2
	1825		28	38	3
2135	1826		29	39	4
	1827		30	40	5
	1828		31	41	6
	1829		32	42	7
	1830		33	43	1 7.Dynastia
2130	1831		34	44	2
	1832		35	45	3

An.añ. Chr̃m.	Anni mūdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorũ Dynaſtiæ	
	1833		36		46		4	
	1834		37		47		5	
	1835		38		48		6	
2125	1836		39		49		7	
	1837		40		50		1	8.Dynaſt.
	1838		41		51		2	
	1839		42		52		3	
	1840		43		53		4	
2120	1841		44		54		5	
	1842		45		55		6	
	1843		46		56		7	
	1844		47		1	Belus	1	9.Dynaſtia
	1845		48		2	an.62.	2	
2115	1846		49		3		3	
	1847		50		4		4	
	1848		51		5		5	
	1849	Nachor	52		6		6	
	1850	oritur	53		7		7	
2110	1851		54		8		1	10.Dynaſt.
	1852		55		9		2	
	1853		56		10		3	
	1854		57		11		4	
	1855		58		12		5	
2105	1856		1	Ochus	13		6	
	1857		2	Veius	14		7	
	1858		3	an.50.	15		1	11.Dynaſt.
	1859		4		16		2	
	1860		5		17		3	
2100	1861		6		18		4	
	1862		7		19		5	
	1863		8		20		6	
	1864		9		21		7	
	1865		10		22		1	12.Dynaſtia
2095	1866		11		23		2	
	1867		12		24		3	
	1868		13		25		4	
	1869		14		26		5	

An.añ. Chrĩm.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnũ	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ	
	1870		15	27	6	
2090	1871		16	28	7	
	1872		17	29	1	13.Dynastia
	1873		18	30	2	annorũ.14.
	1874		19	31	3	
	1875		20	32	4	
2085	1876		21	33	5	
	1877		22	34	6	
	1878	Thare ori	23	35	7	
	1879	tur	24	36	8	
	1880		25	37	9	
2080	1881		26	38	10	
	1882		27	39	11	
	1883		28	40	12	
	1884		29	41	13	
	1885		30	42	14	
2075	1886		31	43	1	14.Dynastia
	1887		32	44	2	annorum.26.
	1888		33	45	3	
	1889		34	46	4	
	1890		35	47	5	
2070	1891		36	48	6	
	1892		37	49	7	
	1893		38	50	8	
	1894		39	51	9	
	1895		40	52	10	
2065	1896		41	53	11	
	1897		42	54	12	
	1898		43	55	13	
	1899		44	56	14	
	1900		45	57	15	
2060	1901		46	58	16	
	1902		47	59	17	
	1903		48	60	18	
	1904		49	61	19	
	1905		50	62	20	
2055	1906		1 Camescs an.19.	1 Ninus. an.52.	21	

An. an. Chrĩſti.	Anni mũdi.	Hebręorũ regnum	Italię regnũ	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynaſtię
	1907		2	2	22
	1908		3	3	23
	1909		4	4	24 Legibus ĩformãt
	1910		5	5	25 Sarmatę Celti-
2050	1911		6	6	26 beri:& Celte.
	1912		7	7	1 15. Dynaſtia
	1913		8	8	2 annorum. 37.
	1914		9	9	3
	1915		10	10	4
2045	1916		11	11	5
	1917		12	12	6
	1918		13	13	7
	1919		14	14	8
	1920		15	15	9
2040	1921		16	16	10
	1922		17	17	11
	1923		18	18	12
	1924		19	19	13
	1925		1 Iani ſecũ	20	14
2035	1926		2 dus aduẽ	21	15
	1927		3 tus an. 82.	22	16 Ianus ĩ Thuſcia
	1928		4	23	17 anno. 22. Nini
	1929		5	24	18 Ianiculũ q̃d ęta
	1930		6	25	19 te Cameſenui
2030	1931		7	26	20 condidit ſedẽ ſi-
	1932		8	27	21 bi ppetuam ſta-
	1933		9	28	22 tuit vſq; Arnũ:
	1934		10	29	23 vbi colonias
	1935		11	30	24 poſitas vocauit
2025	1936		12	31	25 Arim Ianas,
	1937		13	32	26 id eſt à Iano
	1938		14	33	27 exaltatas, vt
	1939		15	34	28 Beroſus ait
	1940		16	35	29 in. 5. libro.
2020	1941		17	36	30
	1942		18	37	31
	1943		19	38	32

An. añ. Chrím.	Anni mũdi	Hebreorũ regnum	Italię regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ.	
	1944		20	39	33	
	1945		21	40	34	
2015	1946		22	41	35	
	1947		23	42	36	
	1948	Abraã orit	24	43	37	
	1949	ei⁹ an. 1	25	44	1	16. Dynaſtia
	1950	2	26	45	2	Thebeorum an. 190
2010	1951	3	27	46	3	
	1952	4	28	47	4	
	1953	5	29	48	5	
	1954	6	30	49	6	
	1955	7	31	50	7	
2005	1956	8	32	51	8	
	1957	9	33	52	9	
	1958	10	34	1 Semira-	10	
	1959	11	35	2 mis an. 42.	11	
	1960	12	36	3	12	
2000	1961	13	37	4	13	
	1962	14	38	5	14	
	1963	15	39	6	15	
	1964	16	40	7	16	
	1965	17	41	8	17	
1995	1966	18	42	9	18	
	1967	19	43	10	19	
	1968	20	44	11	20	
	1969	21	45	12	21	
	1970	22	46	13	22	
1990	1971	23	47	14	23	
	1972	24	48	15	24	
	1973	25	49	16	25	
	1974	26	50	17	26	
	1975	27	51	18	27	
1985	1976	28	52	19	28	
	1977	29	53	20	29	
	1978	30	54	21	30	
	1979	31	55	22	31	
	1980	32	56	23	32	

An.añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebręorũ regnum		Italię regnũ		Assyriorum regnum		Aegyptiorum Dynastiæ
1980	1981		33	57		24		33
	1982		34	58		25		34
	1983		35	59		26		35
	1984		36	60		27		36
	1985		37	61		28		37
1975	1986		38	62		29		38
	1987		39	63		30		39
	1988		40	64		31		40
	1989		41	65		32		41
	1990		42	66		33		42
1970	1991		43	67		34		43
	1992		44	68		35		44
	1993		45	69		36		45
	1994		46	70		37		46
	1995		47	71		38		47
1965	1996	Arphaxat	48	72	& Phalech	39	moriunt	48
	1997	Nachor	49	73		40		49
	1998	obiit	50	74		41		50
	1999		51	75		42		51
	2000		52	76		1	Zameis	52
1960	2001		53	77		2	Ninias	53
	2002		54	78		3	an. 38.	54
	2003		55	79		4		55
	2004		56	80		5		56
	2005		57	81		6		57
1955	2006	Noe obiit	58	82		7		58
	2007		59	1	Cranus	8		59
	2008		60	2	Razenus	9		60
	2009		61	3	an. 54.	10		61
	2010		62	4		11		62
1950	2011		63	5		12		63
	2012		64	6		13		64
	2013		65	7		14		65
	2014		66	8		15		66
	2015		67	9		16		67
1945	2016		68	10		17		68
	2017		69	11		18		69

An.añ. Chřm.	Anni műdi	Hebræorũ regnum	Italię regnum		Assyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ
	2018		70	12	19	70
	2019		71	13	20	71
	2020		72	14	21	72
1940	2021		73	15	22	73
	2022		74	16	23	74
	2023		75	17	24	75
	2024	1 Anni	76	18 repromis	25 sionis	76 Ab ãno.75.
	2025	2	77	19	26	77 Abrahę qñ
1935	2026	3 Rheu	78	20	27	78 facta est ei
	2027	4 obiit	79	21	28	79 repromissio
	2028	5	80	22	29	80 ad legẽ datã
	2029	6	81	23	30	81 supputãtur
	2030	7	82	24	31	82 anni.430.
1930	2031	8	83	25	32	83
	2032	9	84	26	33	84
	2033	10	85	27	34	85
	2034	11 Isma	86	28	35	86
	2035	12 elori	87	29	36	87
1925	2036	13 tur	88	30	37	88
	2037	14	89	31	38	89
	2038	15	90	32	1 Arius	90
	2039	16	91	33	2 an.30.	91
	2040	17	92	34	3	92
1920	2041	18	93	35	4	93
	2042	19	94	36	5	94
	2043	20	95	37	6	95
	2044	21	96	38	7	96
	2045	22	97	39	8	97
1915	2046	23	98	40	9	98
	2047	24	99	41	10	99
	2048	25 Isaac	100	42 oritur	11	100
	2049	26 Sa	101	43 ruch mo	12 ritur	101
	2050	27	102	44	13	102
1910	2051	28	103	45	14	103
	2052	29	104	46	15	104
	2053	30	105	47	16	105
	2054	31	106	48	17	106

An. añ. Chr̃m.	Anni. mũdi.	Hebreorũ regnum		Italię regnum			Assyriorum regnum		Aegyptiorum Dynastię
	2055	32		107	49		18		107
1905	2056	33		108	50		19		108
	2057	34		109	51		20		109
	2058	35		110	52		21		110
	2059	36		111	53		22		111
	2060	37		112	54		23		112
1900	2061	38		113	1	Arunus	24		113
	2062	39		114	2	an. 43.	25		114
	2063	40		115	3		26		115
	2064	41		116	4		27		116
	2065	42		117	5		28		117
1895	2066	43		118	6		29		118
	2067	44		119	7		30		119
	2068	45		120	8		1	Aralius	120
	2069	46		121	9		2	an. 40.	121
	2070	47		122	10		3		122
1890	2071	48		123	11		4		123
	2072	49		124	12		5		124
	2073	50		125	13		6		125
	2074	51		126	14		7		126
	2075	52		127	15		8		127
1885	2076	53		128	16		9		128
	2077	54		129	17		10		129
	2078	55		130	18		11		130
	2079	56		131	19		12		131
	2080	57		132	20		13		132
1880	2081	58		133	21		14		133
	2082	59		134	22		15		134
	2083	60	Thare	135	23		16		135
	2084	61	morit.	136	24		17		136
	2085	62		137	25		18		137
1875	2086	63		138	26		19		138
	2087	64		139	27		20		139
	2088	65		140	28		21		140
	2089	66		141	29		22		141
	2090	67		142	30		23		142
1870	2091	68		143	31		24		143

An.añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum		Italiæ regnum			Assyriorũ regnum		Aegyptiorum Dynastiæ	
	2092	69		144	32		25		144	
	2093	70		145	33		26		145	
	2094	71		146	34		27		146	
	2095	72		147	35		28		147	
1865	2096	73		148	36		29		148	
	2097	74		149	37		30		149	
	2098	75		150	38		31		150	
	2099	76		151	39		32		151	
	2100	77		152	40		33		152	
1860	2101	78		153	41		34		153	
	2102	79		154	42		35		154	
	2103	80		155	43		36		155	
	2104	81		156	1	Tages	37		156	
	2105	82		157	2	an.42.	38		157	
1855 F	2106	83		158	3		39		158	Phaetõtis
	2107	84		159	4		40		159	prisci incẽ-
	2108	85	Esau &	160	5		1	Baleus	160	diũ i Italia
F	2109	86	Iacob	161	6		2	Xerxes	161	Initiũ re-
	2110	87	oriunt	162	7		3	an.30.	162	gni Argiuo
1850	2111	88	simul	163	8		4		163	rum.
	2112	89		164	9		5		164	
	2113	90		165	10		6		165	
	2114	91		166	11		7		166	
	2115	92		167	12		8		167	
1845	2116	93		168	13		9		168	
	2117	94		169	14		10		169	
	2118	95		170	15		11		170	
	2119	96		171	16		12		171	
	2120	97		172	17		13		172	
1840	2121	98		173	18		14		173	
	2122	99		174	19		15		174	
	2123	100	Abra	175	20		16		175	
	2124	101	ham obiit		21		17		176	
	2125	102			22		18		177	
1835	2126	103	Sale obiit		23		19		178	
	2127	104			24		20		179	
	2128	105			25		21		180	

An.añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebrǫorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	2129	106	26	22	181
	2130	107	27	23	182
1830	2131	108	28	24	183
	2132	109	29	25	184
	2133	110	30	26	185
	2134	111	31	27	186
	2135	112	32	28	187
1825	2136	113	33	29	188
	2137	114	34	30	189
	2138	115	35	1 Armatri	190
	2139	116	36	2 tes an. 38.	1 17.Dynaſtia
	2140	117	37	3	2 paſtorũ á. 103.
1820	2141	118	38	4	3
	2142	119	39	5	4
	2143	120	40	6	5
	2144	121	41	7	6
	2145	122	42	8	7
1815	2146	123	1 Sicanus	9	8
	2147	124	2 an. 30.	10	9
	2148	125	3	11	10
	2149	126	4	12	11
	2150	127	5	13	12
1810	2151	128	6	14	13
	2152	129	7	15	14
	2153	130	8	16	15
	2154	131	9	17	16
	2155	132	10	18	17
1805	2156	133	11	19	18
	2157	134	12	20	19
	2158	135 Sem	13	21	20
	2159	136 obiit	14	22	21
	2160	137	15	23	22
1800	2161	138	16	24	23
	2162	139	17	25	24
	2163	140	18	26	25
	2164	141	19	27	26
	2165	142	20	28	27 Diluuiũ. 2.

Niliacũ ſub Aegyptiis Hercule & Prometheo.

An.añ. Chr̄m.	Anni mũdi	Hebrẹorũ regnum		Italiæ regnum		Aſſyriorũ regnum		Aegyptiorũ Dynaſtiæ	
1795	2166	143		21		29		28	
	2167	144		22		30		29	
	2168	145		23		31		30	
	2169	146		24		32		31	
	2170	147		25		33		32	
1790	2171	148		26		34		33	
	2172	149		27		35		34	
	2173	150		28		36		35	
	2174	151		29		37		36	
	2175	152		30		38		37	
1785	2176	153		1	Enakii	1	Belochus	38	Apđ Aema/
	2177	154		2	Luchij	2	an. 35.	39	thios cœpit
	2178	155		3	an. 30.	3		40	regnare Ma/
	2179	156		4		4		41	cedon, à quo
	2180	157		5		5		42	nũc Macedo
1780	2181	158		6		6		43	nia dr̃, vt ait
	2182	159		7		7		44	Beroſus li. 5.
	2183	160		8		8		45	
	2184	161		9		9		46	
	2185	162		10		10		47	
1775	2186	163		11		11		48	
	2187	164	Heber	12		12		49	
	2188	165	obiit	13		13		50	
	2189	166		14		14		51	
	2190	167		15		15		52	
1770	2191	168		16		16		53	
	2192	169		17		17		54	
	2193	170		18		18		55	
	2194	171		19		19		56	
	2195	172		20		20		57	
1765	2196	173		21		21		58	
	2197	174		22		22		59	
	2198	175		23		23		60	
	2199	176	Ioſeph	24		24		61	
	2200	177	oritur	25		25		62	
1760	2201	178		26		26		63	
	2202	179		27		27		64	

An.añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italię regnũ		Assyriorum regnum		Aegyptiorum Dynastię	
	2203	180	28		28		65	
	2204	181	29		29		66	
	2205	182	30		30		67	
1755	2206	183	1	Apis	31		68	
	2207	184	2	an.10.	32		69	
	2208	185	3		33		70	
	2209	186	4		34		71	Diluuiũ.3
	2210	187	5		35		72	sub ogyge
1750	2211	188	6		1	Baleus	73	Attico vt
	2212	189	7		2	an.52.	74	ait Beros?
	2213	190	8		3		75	
	2214	191	9		4		76	
	2215	192	10		5		77	
1745	2216	193	1	Lestrygon	6		78	
	2217	194	2	an.45.	7		79	
	2218	195	3		8		80	
	2219	196	4		9		81	
	2220	197	5		10		82	
1740	2221	198	6		11		83	
	2222	199	7		12		84	
	2223	200	8		13		85	
	2224	201	9		14		86	
	2225	202	10		15		87	
1735	2226	203	11		16		88	
	2227	204	12		17		89	
	2228	205 Isaac	13	moritur.	18		90	
	2229	206 Ioseph	14	exaltatur	19	à Pharao	91	ne i Aegy-
	2230	207	15		20		92	pto.
1730	2231	208	16		21		93	
	2232	209	17		22		94	
	2233	210	18		23		95	
	2234	211	19		24		96	
	2235	212	20		25		97	
1725	2236	213	21		26		98	
	2237	214	22		27		99	
	2238	215 Iacob in	23	greditur	28	Aegyptũ	100	cũ oĩ fa-
	2239	216	24		29		101	milia.

An.añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebręorũ regnum		Italię regnũ		Aſſyriorũ regnum		Aegyptiorũ Dynaſtiæ	
	2240	217		25		30		102	
1720	2241	218		26		31		103	
	2242	219		27		32		1	18.Dynaſtia
	2243	220		28		33		2	Diapolitanorum
	2244	221		29		34		3	annorum.348.
	2245	222		30		35		4	Quorũ primus
1715	2246	223		31		36		5	Amaſis regnauit
	2247	224		32		37		6	an.25.
	2248	225		33		38		7	
	2249	226		34		39		8	
	2250	227		35		40		9	
1710	2251	228		36		41		10	
	2252	229		37		42		11	
	2253	230		38		43		12	
	2254	231		39		44		13	
	2255	232	Iacob	40		45		14	
1705	2256	233	morit.	41		46		15	
	2257	234		42		47		16	
	2258	235		43		48		17	
	2259	236		44		49		18	
	2260	237		45		50		19	
1700	2261	238		1	Hercules	51		20	
	2262	239		2	an.30.	52		21	
	2263	240		3		1	Altades	22	
	2264	241		4		2	an.32.	23	
	2265	242		5		3		24	
1695	2266	243		6		4		25	
	2267	244		7		5		1	Chebron
	2268	245		8		6		2	an.13.
	2269	246		9		7		3	
	2270	247		10		8		4	
1690	2271	248		11		9		5	
	2272	249		12		10		6	
	2273	250		13		11		7	
	2274	251		14		12		8	
	2275	252		15		13		9	
1685	2276	253		16		14		10	

An. añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italię regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ
	2277	254	17	15	11
	2278	255	18	16	12
	2279	256	19	17	13
	2280	257	20	18	1 Amenophis primus an. 21.
1680	2281	258	21	19	2
	2282	259	22	20	3
	2283	260	23	21	4
	2284	261	24	22	5
	2285	262	25	23	6
1675	2286	263	26	24	7
	2287	264	27	25	8
	2288	265	28	26	9
	2289	266	29	27	10
	2290	267	30	28	11
1670	2291	268	1 Thuſcus an. 27.	29	12
	2292	269	2	30	13
	2293	270	3	31	14
	2294	271	4	32	15
	2295	272	5	1 Mamitus an. 30.	16
1665	2296	273	6	2	17
	2297	274	7	3	18
	2298	275	8	4	19
	2299	276	9	5	20
	2300	277	10	6	21
1660	2301	278	11	7	1 Mephres an. 12.
	2302	279	12	8	2
	2303	280	13	9	3
	2304	281	14	10	4
	2305	282	15	11	5
1655	2306	283	16	12	6
	2307	284	17	13	7
	2308	285	18	14	8
	2309	286 Ioſeph	19	15	9
	2310	287 obiit	20	16	10
1650	2311	288	21	17	11
	2312	289	22	18	12
	2313	290	23	19	1 Mipharmutoſis an. 26.

An.añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ re-gnum	Latij sub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	2314	291	24		20	2
	2315	292	25		21	3
1645	2316	293	26		22	4
	2317	294	27		23	5
	2318	295	1 Altheus		24	6
	2319	296	2 an.7.		25	7
	2320	297	3		26	8
1640	2321	298	4		27	9
	2322	299	5		28	10
	2323	300	6		29	11
	2324	301	7		30	12
	2325	302	1 Heſperus		1 Mancha-	13
1635	2326	303	2 an.11.		2 leꝰ an.30.	14
	2327	304	3		3	15
	2328	305	4		4	16
	2329	306	5		5	17
	2330	307	6		6	18
1630	2331	308	7		7	19
	2332	309	8	Roma Latij ſub regula an.46.	8	20
	2333	310	9		9	21
	2334	311	10		10	22
	2335	312	11		11	23
1625	2336	313	1 Italus.1.		12	24
	2337	314	2 Atlas. 2.		13	25
	2338	315	3 an.19.	3.	14	26
	2339	316	4	4	15	1 Thutemo
	2340	317	5	5	16	2 ſis an.9.
1620	2341	318	6	6	17	3
	2342	319	7	7	18	4
	2343	320	8	8	19	5
	2344	321	9	9	20	6
	2345	322	10	10	21	7
1615	2346	323	11	11	22	8
	2347	324	12	12	23	9
	2348	325	13	13	24	1 Ameno-
	2349	326	14	14	25	2 phis.2.ã.31.
	2350	327	15	15	26	3 Hic eſt rex, q

iuſſit naſcẽtes mares Hebręoꝝ interfici.

Au.añ. Chřm.	Anni mūdi	Hebręorũ regnum	Italiæ re/gnum	Latij ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ.
1610	2351	328	16	16	27	4
	2352	329	17	17	28	5
	2353	330	18	18	29	6
	2354	331	19	19	30	7
	2355	332	1 Morges	20	1 Spherꝰ	8
1605	2356	333	2 an.20	21	2 an.20.	9
	2357	334	3	22	3	10
	2358	335	4	23	4	11
	2359	336	5	24	5	12
	2360	337	6	25	6	13
1600	2361	338	7	26	7	14
	2362	339	8	27	8	15
	2363	340	9	28	9	16
	2364	341	10	29	10	17
	2365	342	11	30	11	18
1595	2366	343	12	31	12	19
	2367	344	13	32	13	20
	2368	345	14	33	14	21
	2369	346	15	34	15	22
	2370	347	16	35	16	23
1590	2371	348	17	36	17	24
	2372	349	18	37	18	25
	2373	350 Moyſes	19	38	19	26
	2374	351 orit.	20	39	20	27
	2375	352	1 Coritus	40	1 Mamelꝰ	28
1585	2376	353	2 an.33.	41	2 an.30.	29
	2377	354	3	42	3	30
	2378	355	4	43	4	31
	2379	356	5	44	5	1 Orus.
	2380	357	6	45	6	2.an.38
1580	2381	358	7	46	7	3
	2382	359	8	1 Rõaneſ/	8	4
	2383	360	9	2 ſus an.	9	5
	2384	361	10	3 71.	10	6
	2385	362	11	4	11	7
1575	2386	363	12	5	12	8
	2387	364	13	6	13	9

An. añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italię regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ
	2388	365	14	7	14	10
	2389	366	15	8	15	11
	2390	367	16	9	16	12
1570	2391	368	17	10	17	13
	2392	369	18	11	18	14
	2393	370	19	12	19	15
	2394	371	20	13	20	16
	2395	372	21	14	21	17
1565	2396	373	22	15	22	18
	2397	374	23	16	23	19
	2398	375	24	17	24	20
	2399	376	25	18	25	21
	2400	377	26	19	26	22
1560	2401	378	27	20	27	23
	2402	379	28	21	28	24
	2403	380	29	22	29	25
	2404	381	30	23	30	26
	2405	382	31	24	1 Sparetꝰ	27
1555	2406	383	32	25	2 an.40.	28
	2407	384	33	26	3	29
	2408	385	1 Iasius	27	4	30 Initium re
	2409	386	2 an.50.	28	5	31 gni Athe-
	2410	387	3	29	6	32 niẽsiũ ã.4.
1550	2411	388	4	30	7	33 Spareti, vt
	2412	389	5	31	8	34 ait Berosꝰ
	2413	390	6	32	9	35
	2414	391	7	33	10	36
	2415	392	8	34	11	37
1545	2416	393	9	35	12	38
	2417	394	10	36	13	1 Acencres
	2418	395	11	37	14	2 an.12.
	2419	396	12	38	15	3
	2420	397	13	39	16	4
1540	2421	398	14	40	17	5
	2422	399	15	41	18	6
	2423	400	16	42	19	7
	2424	401	17	43	20	8

An.añ. Chrm.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnū	Latij sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ	
	2425	402	18	44	21	9	
1535	2426	403	19	45	22	10	
	2427	404	20	46	23	11	
	2428	405	21	47	24	12	
	2429	406	22	48	25	1 Achoris. 1.	
	2430	407	23	49	26	2 an.9.	
1530	2431	408	24	50	27	3	
	2432	409	25	51	28	4	
	2433	410	26	52	29	5	
	2434	411	27	53	30	6	
	2435	412	28	54	31	7	
1525	2436	413	29	55	32	8	
	2437	414	30	56	33	9	
r	2438	415	31	57	34	1 Chencres	Diluui
	2439	416	32	58	35	2 an.16.	um.4.
	2440	417	33	59	36	3	i Thes-
1520	2441	418	34	60	37	4	salia,
	2442	419	35	61	38	5	vt ait Beros.
	2443	420	36	62	39	6	& Eus.
	2444	421	37	63	40	7	
	2445	422	38	64	1 Ascatha	8	
1515	2446	423	39	65	2 des ã. 40.	9	
	2447	424	40	66	3	10	
	2448	425	41	67	4	11	
	2449	426	42	68	5	12	
	2450	427	43	69	6	13	
1510	2451	428	44	70	7	14	
	2452	429	45	71	8	15	
	2453	430	46	1 Picus	9	16 Chencres	in ma-
℄	2454	1 Exitus	47	2 Priscus	10	1 Acherres	ri sub-
	2455	2 Israel de	48	3 an.57.	11	2 an.8.	mergi
1505	2456	3 Aegy-	49	4	12	3	tur.
	2457	4 pro:&	50	5	13	4	
	2458	5 Moyses	1 Corybāt⁹	6	14	5	
	2459	6 ꝑfuit po	2 an.48.	7	15	6	
	2460	7 pulo an.	3	8	16	7	
1500	2461	8 40.	4	9	17	8	

An.añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ
	2462	9	5	10	18	1 Cherres
	2463	10	6	11	19	2 an.15.
	2464	11	7	12	20	3
	2465	12	8	13	21	4
1495	2466	13	9	14	22	5
	2467	14	10	15	23	6
	2468	15	11	16	24	7
	2469	16	12	17	25	8
	2470	17	13	18	26	9
1490	2471	18	14	19	27	10
	2472	19	15	20	28	11
	2473	20	16	21	29	12
	2474	21	17	22	30	13
	2475	22	18	23	31	14
1485	2476	23	19	24	32	15
	2477	24	20	25	33	1 Armeꝰ Da-
	2478	25	21	26	34	2 naus an.5.
	2479	26	22	27	35	3
	2480	27	23	28	36	4
1480	2481	28	24	29	37	5
	2482	29	25	30	38	1 Ramesses
	2483	30	26	31	39	2 ęgyptꝰ ã.68
r	2484	31	27	32	40	3 Regnũ tro
	2485	32	28	33	1 Amyntas	4 ianũ cœpit
1475	2486	33	29	34	2 an.45.	5 ãno vltimo
	2487	34	30	35	3	6 Ascatha-
	2488	35	31	36	4	7 dis, vt ait
	2489	36	32	37	5	8 Bero.in.5.
	2490	37	33	38	6	9 antiqui.
1470	2491	38	34	39	7	10
	2492	39	35	40	8	11
	2493	40	36	41	9	12
	2494	1 Iosue	37	42	10	13
	2495	2 pręfuit	38	43	11	14
1465	2496	3 an.17.	39	44	12	15
	2497	4	40	45	13	16
	2498	5	41	46	14	17

An.añ. Chr̃m.	Anni. mũdi.	Hebręorũ regnum	Italię regnũ	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtię
	2499	6	42	47	15	18
	2500	7	43	48	16	19
1460	2501	8	44	49	17	20
	2502	9	45	50	18	21
	2503	10	46	51	19	22
	2504	11	47	52	20	23
	2505	12	48	53	21	24
1455	2506	13	1 Thurre-	54	22	25
	2507	14	2 nus ā.51.	55	23	26
	2508	15	3	56	24	27
	2509	16	4	57	25	28
	2510	17	5	1 Faunus	26	29
1450	2511	1 Othoniel	6	2 Priſcus	27	30
	2512	2 an.40.	7	3 an.30.	28	31
	2513	3	8	4	29	32
	2514	4	9	5	30	33
	2515	5	10	6	31	34
1445	2516	6	11	7	32	35
	2517	7	12	8	33	36
	2518	8	13	9	34	37
	2519	9	14	10	35	38
	2520	10	15	11	36	39
1440	2521	11	16	12	37	40
	2522	12	17	13	38	41
	2523	13	18	14	39	42
	2524	14	19	15	40	43
	2525	15	20	16	41	44
1435	2526	16	21	17	42	45
	2527	17	22	18	43	46
	2528	18	23	19	44	47
	2529	19	24	20	45	48
	2530	20	25	21	1 Belochus	49
1430	2531	21	26	22	2 an.25.	50
	2532	22	27	23	3	51
	2533	23	28	24	4	52
	2534	24	29	25	5	53
	2535	25	30	26	6	54

An.añ. Chr̃m.	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Latij sub reguli	Assyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
1425	2536	26	31	27	7	55
	2537	27	32	28	8	56
	2538	28	33	29	9	57
	2539	29	34	30	10	58
	2540	30	35	1 Amnus	11	59
1420	2541	31	36	2 Faunige	12	60
	2542	32	37	3 na ā.54.	13	61
	2543	33	38	4	14	62
	2544	34	39	5	15	63
	2145	35	40	6	16	64
1415	2546	36	41	7	17	65
	2547	37	42	8	18	66
	2548	38	43	9	19	67
	2549	39	44	10	20	68
	2550	40	45	11	21	1 Menophis
1410	2551	1 Aioth	46	12	22	2 an.40.
	2552	2 an.80.	47	13	23	3
	2553	3	48	14	24	4
	2554	4	49	15	25	5
	2555	5	50	16	1 Bello	6
1405	2556	6	51	17	2 pares	7
	2557	7	1 Tarcon	18	3 ā.30.	8
	2558	8	2 Priscus	19	4	9
	2559	9	3 an.23.	20	5	10
	2560	10	4	21	6	11
1400	2561	11	5	22	7	12
	2562	12	6	23	8	13
	2563	13	7	24	9	14
	2564	14	8	25	10	15
	2565	15	9	26	11	16
1395	2566	16	10	27	12	17
	2567	17	11	28	13	18
	2568	18	12	29	14	19
	2569	19	13	30	15	20
	2570	20	14	31	16	21
1390	2571	21	15	32	17	22
	2572	22	16	33	18	23

An.añ. Chrim.	Anni mũdi	Hebręorum regnum	Italiæ regnũ	Latij ſub regulı	Aſſyrioꝝ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2573	23	17	34	19	24
	2574	24	18	35	20	25
	2575	25	19	36	21	26
1385	2576	26	20	37	22	27
	2577	27	21	38	23	28
	2578	28	22	39	24	29
	2579	29	23	40	25	30
	2580	30	1 Abas	41	26	31
1380	2581	31	2 an.15.	42	27	32
	2582	32	3	43	28	33
	2583	33	4	44	29	34
	2584	34	5	45	30	35
	2585	35	6	46	1 Lãpri/	36
1375	2586	36	7	47	2 des an.	37
	2587	37	8	48	3 32.	38
	2588	38	9	49	4	39
	2589	39	10	50	5	40
	2590	40	11	51	6	1 Zet⁹ã.55.Dy
1370	2591	41	12	52	7	2 naſtia 19.
	2592	42	13	53	8	3 Larthũ an/
	2593	43	14	54	9	4 norũ.194.
	2594	44	15	1 Vulcan⁹	10	5
	2595	45	1 Olanus	2 an.36.	11	6
1365	2596	46	2 añ.21.	3	12	7
	2597	47	3	4	13	8
	2598	48	4	5	14	9
	2599	49	5	6	15	10
	2600	50	6	7	16	11
1360	2601	51	7	8	17	12
	2602	52	8	9	18	13
	2603	53	9	10	19	14
	2604	54	10	11	20	15
	2605	55	11	12	21	16
1355	2606	56	12	13	22	17
	2607	57	13	14	23	18
	2608	58	14	15	24	19
	2609	59	15	16	25	20

An.an. Chrm.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Italię regnū	Latij sub reguli	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2610	60	16	17	26	21
1350	2611	61	17	18	27	22
	2612	62	18	19	28	23
	2613	63	19	20	29	24
	2614	64	20	21	30	25
	2615	65	21	22	31	26
1345	2616	66	1 Veibēn⁹	23	32	27
	2617	67	2 an.42.	24	1 Soſa/	28
	2618	68	3	25	2 res an.	29
	2619	69	4	26	3 20.	30
	2620	70	5	27	4	31
1340	2621	71	6	28	5	32
	2622	72	7	29	6	33
	2623	73	8	30	7	34
	2624	74	9	31	8	35
	2625	75	10	32	9	36
1335	2626	76	11	33	10	37
	2627	77	12	34	11	38
	2628	78	13	35	12	39
	2629	79	14	36	13	40
	2630	80	15	1 Mars	14	41
1330	2631	1 Barach	16	2 q & Ia/	15	42
	2632	2 & Delbo	17	3 nus ā.23.	16	43
	2633	3 ra ā.40.	18	4	17	44
	2634	4	19	5	18	45
	2635	5	20	6	19	46
1325	2636	6	21	7	20	47
	2637	7	22	8	1 Lāpa/	48
	2638	8	23	9	2 res an.	49
	2639	9	24	10	3 30.	50
	2640	10	25	11	4	51
1320	2641	11	26	12	5	52
	2642	12	27	13	6	53
	2643	13	28	14	7	54
	2644	14	29	15	8	55
	2645	15	30	16	9	1 Rampſes
1315	2646	16	31	17	10	2 an. 66.

An. añ. Chrĩm.	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italię regnũ	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2647	17	32	18	11	3
	2648	18	33	19	12	4
	2649	19	34	20	13	5
	2650	20	35	21	14	6
1310	2651	21	36	22	15	7
	2652	22	37	23	16	8 Argiuorum
	2653	23	38	1 Cęculus	17	9 reges defece-
	2654	24	39	2 Saturnus	18	10 runt, qui re
	2655	25	40	3 an. 36.	19	11 gnauerunt
1305	2656	26	41	4	20	12 an. 544.
	2657	27	42	5	21	13 authore
	2658	28	1 Oſcus	6	22	14 Euſebio
	2659	29	2 an. 34.	7	23	15
	2660	30	3	8	24	16
1300	2661	31	4	9	25	17
	2662	32	5	10	26	18
	2663	33	6	11	27	19
	2664	34	7	12	28	20
	2665	35	8	13	29	21
1295	2666	36	9	14	30	22
	2667	37	10	15	1 Pānias	23
	2668	38	11	16	2 an. 45.	24
	2669	39	12	17	3	25
	2670	40	13	18	4	26
1290	2671	1 Gedeõ	14	19	5	27
	2672	2 ā. 40.	15	20	6	28
	2673	3	16	21	7	29
	2674	4	17	22	8	30
	2675	5	18	23	9	31
1285	2676	6	19	24	10	32
	2677	7	20	25	11	33
	2678	8	21	26	12	34
	2679	9	22	27	13	35
	2680	10	23	28	14	36
1280	2681	11	24	29	15	37
	2682	12	25	30	16	38
	2683	13	26	31	17	39

An. añ. Chr̃m.	Anni mūdi	Hebrǫorū regnum	Italię regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2684	14	27	32	18	40
	2585	15	28	33	19	41
1275	2686	16	29	34	20	42
	2687	17	30	35	21	43
	2688	18	31	36	22	44
	2689	19	32	1 Picus	23	45
	2690	20	33	2 iunior	24	46
1270	2691	21	34	3 an.34.	25	47
	2692	22	1 Tarcō.2.	4	26	48
	2693	23	2 an.44.	5	27	49
	2694	24	3	6	28	50
	2695	25	4	7	29	51
1265	2696	26	5	8	30	52
	2697	27	6	9	31	53
	2698	28	7	10	32	54
	2699	29	8	11	33	55
	2700	30	9	12	34	56
1260	2701	31	10	13	35	57
	2702	32	11	14	36	58
	2703	33	12	15	37	59
	2704	34	13	16	38	60
	2705	35	14	17	39	61
1255	2706	36	15	18	40	62
	2707	37	16	19	41	63
	2708	38	17	20	42	64
	2709	39	18	21	43	65
	2710	40	19	22	44	66
1250	2711	1 Abi/	20	23	45	1 Amenophis
	2712	2 melech	21	24	1 Sosarmꝰ	2 tertius ā.40.
	2713	3 an.3.	22	25	2 an.19.	3
	2714	1 Thola	23	26	3	4
	2715	2 an.23.	24	27	4	5
1245	2716	3	25	28	5	6
	2717	4	26	29	6	7
	2718	5	27	30	7	8
	2719	6	28	31	8	9
	2720	7	29	32	9	10

An.añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italię regnũ	Latij ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
1240	2721	8	30	33	10	11
	2722	9	31	34	11	12
	2723	10	32	1 Faunus	12	13
	2724	11	33	2 iunior	13	14
	2725	12	34	3 an.24.	14	15
1235	2726	13	35	4	15	16
	2727	14	36	5	16	17
	2728	15	37	6	17	18
	2729	16	38	7	18	19
	2730	17	39	8	19	20
1230	2731	18	40	9	1 Mitreus	21
	2732	19	41	10	2 an.27.	22
	2733	20	42	11	3	23
	2734	21	43	12	4	24
	2735	22	44	13	5	25
1225	2736	23	1 Tyberin⁹	14	6	26
	2737	1 Iahir	2 an.30.	15	7	27
	2738	2 an.22.	3	19	8	28
	2739	3	4	17	9	29
	2740	4	5	18	10	30
1220	2741	5	6	19	11	31
	2742	6	7	20	12	32
	2743	7	8	21	13	33
	2744	8	9	22	14	34
	2745	9	10	23	15	35
1215	2746	10	11	24	16	36
	2747	11	12	1 Latinus	17	37
	2748	12	13	2 an.39.	18	38
	2749	13	14	3	19	39
	2750	14	15	4	20	40
1210	2751	15	16	5	21	1 Amenephus
	2752	16	17	6	22	2 an.26.
	2753	17	18	7	23	3
	2754	18	19	8	24	4
	2755	19	20	9	25	5
1205	2756	20	21	10	26	6
	2757	21	22	11	27	7

An.añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2758	22	23	12	1 Tautānes	8
	2759	1 Iepte	24	13	2 an.32.	9
	2760	2 an.6.	25	14	3	10
1200	2761	3	26	15	4	11
	2762	4	27	16	5	12
	2763	5	28	17	6	13
	2764	6	29	18	7	14
	2765	1 Abessā	30	19	8	15
1195	2766	2 an.7.	1 Mezētiꝰ	20	9	16
	2767	3	2 an.22.	21	10	17
	2768	4	3	22	11	18
	2769	5	4	23	12	19
	2770	6	5	24	13	20
1190	2771	7	6	25	14	21
	2772	1 Ahialō	7	26	15	22
	2773	2 an.10.	8	27	16	23
	2774	3	9	28	17	24
	2775	4	10	29	18	25
1185	2776	5	11	30	19	26
	2777	6	12	31	20	1 Thuoris
	2778	7	13	32	21	2 an.7.
	2779	8	14	33	22	3
	2780	9	15	34	23	4
1180	2781	10	16	35	24	5
	2782	1 Abdō	17	36	25	6
C	2783	2 an.8.	18	37	26	7 Troię euersio.
	2784	3	19	38	27	1 Dynastia 20.
	2785	4	20	39	28	2 rursus Diapō
1175	2786	5	21	1 Aeneas	29	3 litanorũ sine
	2787	6	22	2 Latinis	30	4 Larthibus an
	2788	7		3 ipat ā.3.	31	5 norum.178.
	2789	8		1 Ascaniꝰ	32	6
	2790	1 Sampson an.20.		2 an.38.	1 Teuteus	7
1170	2791	2		3	2 an.40.	8
	2792	3		4	3	9
	2793	4		5	4	10
	2794	5		6	5	11

An.añ. Chr̃m.	Anni. mũdi.	Hebręorũ regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2795	6	7	6	12
1165	2796	7	8	7	13
	2797	8	9	8	14
	2798	9	10	9	15
	2799	10	11	10	16
	2800	11	12	11	17
1160	2801	12	13	12	18
	2802	13	14	13	19
	2803	14	15	14	20
	2804	15	16	15	21
	2805	16	17	16	22
1155	2806	17	18	17	23
	2807	18	19	18	24
	2808	19	20	19	25
	2809	20	21	20	26
	2810	1 Heli	22	21	27
1150	2811	2 an.40.	23	22	28
	2812	3	24	23	29
	2813	4	25	24	30
	2814	5	26	25	31
	2815	6	27	26	32
1145	2816	7	28	27	33
	2817	8	29	28	34
	2818	9	30	29	35
	2819	10	31	30	36
	2820	11	32	31	37
1140	2821	12	33	32	48
	2822	13	34	33	39
	2823	14	35	34	40
	2824	15	36	35	41
	2825	16	37	36	42
1135	2826	17	38	37	43
	2827	18	1 Siluius	38	44
	2828	19	2 Posthumus	39	45
	2829	20	3 an.29.	40	46
	2830	21	4	1 Timęus	47
1130	2831	22	5	2 an.30.	48

An. añ. Chřm.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2832	23	6	3	49
	2833	24	7	4	50
	2834	25	8	5	51
	2835	26	9	6	52
1125	2836	27	10	7	53
	2837	28	11	8	54 Hucuſq; re
	2838	29	12	9	55 gnū Sicyo-
	2839	30	13	10	56 niorum
	2840	31	14	11	57
1120	2841	32	15	12	58
	2842	33	16	13	59
	2843	34	17	14	60
	2844	35	18	15	61
	2845	36	19	16	62
1115	2846	37	20	17	63
	2847	38	21	18	64
	2848	39	22	19	65
	2849	40	23	20	66
	2850	1 Samuel &	24	21	67
1110	2851	2 Saul ā.40.	25	22	68
	2852	3	26	23	69
	2853	4	27	24	70
	2854	5	28	25	71
	2855	6	29	26	72
1105	2856	7	1 Aeneas	27	73
	2857	8	2 Siluius	28	74
	2858	9	3 an.31.	29	75
	2859	10	4	30	76
	2860	11	5	1 Dercilus	77
100	2861	12	6	2 an.40.	78 Regna Lace
	2862	13	7	3	79 dęmoniorū
	2863	14	8	4	80 & Corithio
	2864	15	9	5	81 rum incepe
	2865	16	10	6	82 runt eodē
1095	2866	17	11	7	83 tempore
	2867	18	12	8	84
	2868	19	13	9	85

An.añ. Chrm.	Anni mūdi	Hebręorum regnum		Latinorum regnum		Assyriorum regnum		Aegyptiorum Dynastiæ
	2869	20		14		10		86
	2870	21		15		11		87
1090	2871	22		16		12		88
	2872	23		17		13		89
	2873	24		18		14		90
	2874	25		19		15		91
	2875	26		20		16		92
1085	2876	27		21		17		93
	2877	28		22		18		94
	2878	29		23		19		95
	2879	30		24		20		96
	2880	31		25		21		97
1080	2881	32		26		22		98
	2882	33		27		23		99
	2883	34		28		24		100
	2884	35		29		25		101
	2885	36		30		26		102
1075	2886	37		31		27		103
	2887	38		1	Latinus	28		104
	2888	39		2	Siluius	29		105
	2889	40		3	an.50.	30		106
	2890	1	Dauid	4		31		107
1070	2891	2	an.40.	5		32		108
	2892	3		6		33		109
	2893	4		7		34		110
	2894	5		8		35		111
	2895	6		9		36		112
1065	2896	7		10		37		113
	2897	8		11		38		114
	2898	9		12		39		115
	2899	10		13		40		116
	2900	11		14		1	Eupales	117
1060	2901	12		15		2	an.38.	118
	2902	13		16		3		119
	2903	14		17		4		120
	2904	15		18		5		121
	2905	16		19		6		122

An. añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
1055	2906	17	20	7	123
	2907	18	21	8	124
	2908	19	22	9	125
	2909	20	23	10	126
	2910	21	24	11	127
1050	2911	22	25	12	128
	2912	23	26	13	129
	2913	24	27	14	130
	2914	25	28	15	131
	2915	26	29	16	132
1045	2916	27	30	17	133
	2917	28	31	18	134
	2918	29	32	19	135
	2919	30	33	20	136
	2920	31	34	21	137
1040	2921	32	35	22	138
	2922	33	36	23	139
	2923	34	37	24	140
	2924	35	38	25	141
	2925	36	39	26	142
1035	2926	37	40	27	143
	2927	38	41	28	144
	2928	39	42	29	145
	2929	40	43	30	146
	2930	1 Salomon	44	31	147
1030	2931	2 an.40.	45	32	148
	2932	3	46	33	149
ℭ	2933	4	47	34	150 Salomon
	2934	5	48	35	151 tẽplũ ĩ Hie
	2935	6	49	36	152 rosolymis
1025	2936	7	50	37	153 ædificare
	2937	8	1 Alba	38	154 cœpit.
	2938	9	2 an.39.	1 Laosthenes	155
	2939	10	3	2 an.45.	156
	2940	11	4	3	157
1020	2941	12	5	4	158
	2942	13	6	5	159

An.añ. Chřm.	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtię	
	2943	14	7	6	160	
	2944	15	8	7	161	
	2945	16	9	8	162	
1015	2946	17	10	9	163	
	2947	18	11	10	164	
	2948	19	12	11	165	
	2949	20	13	12	166	
	2950	21	14	13	167	
1010	2951	22	15	14	168	
	2952	23	16	15	169	
	2953	24	17	16	170	
	2954	25	18	17	171	
	2955	26	19	18	172	
1005	2956	27	20	19	173	
	2957	28	21	20	174	
	2958	29	22	21	175	
	2959	30	23	22	176	
	2960	31	24	23	177	
1000	2961	32	25	24	178	
	2962	33	26	25	1 Smẽdis vel	Dyna
	2963	34	27	26	2 Seſach an.	ſtia
	2964	35	28	27	3 26.	21.ã.
	2965	36	29	28	4	130
995	2966	37	30	29	5	
	2967	38	31	30	6	
	2968	39	32	31	7	
	2969	40	33	32	8	
	2970	1 Roboam	34 Initium	33 regum	9 Iſrael in Iero-	
990	2971	2 an.17.	35	34	10 boam	
	2972	3	36	35	11	
	2973	4	37	36	12	
	2974	5	38	37	13	
	2975	6	39	38	14	
985	2976	7	1 Athis vel	39	15	
	2977	8	2 Aegyptus	40	16	
	2978	9	3 an.24.	41	17	
	2979	10	4	42	18	

An. ante Christum	Anni mundi	Hebræorum regum Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2980	11	5	43	19
980	2981	12	6	44	20
	2982	13	7	45	21
	2983	14	8	1 Pirithidias	22
	2984	15	9	2 an.30.	23
	2985	16	10	3	24
975	2986	17	11	4	25
	2987	1 Abias	12	5	26
	2988	2 an.3.	13	6	1 Pseusennes
	2989	3	14	7	2 an.41.
	2990	1 Asa ã.41.	15	8	3
970	2991	2	16	9	4
	2992	3	17	10	5
	2993	4	18	11	6
	2994	5	19	12	7
	2995	6	20	13	8
965	2996	7	21	14	9
	2997	8	22	15	10
	2998	9	23	16	11
	2999	10	24	17	12
	3000	11	1 Capis ã.28.	18	13
960	3001	12	2	19	14
	3002	13	3	20	15
	3003	14	4	21	16
	3004	15	5	22	17
	3005	16	6	23	18
955	3006	17	7	24	19
	3007	18	8	25	20
	3008	19	9	26	21
	3009	20	10	27	22
	3010	21	11	28	23
950	3011	22	12	29	24
	3012	23	13	30	25
	3013	24	14	1 Ofrateus	26
	3014	25	15	2 an.20.	27
	3015	26	16	3	28
945	3016	27	17	4	29

An.añ. Chŕm.	Anni mūdi	Hebręorum regñ Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	3017	28	18	5	30
	3018	29	19	6	31
	3019	30	20	7	32
	3020	31	21	8	33
940	3021	32	22	9	34
	3022	33	23	10	35
	3023	34	24	11	36
	3024	35	25	12	37
	3025	36	26	13	38
935	3026	37	27	14	39
	3027	38	28	15	40
	3028	39	1 Capetus	16	41
	3029	40	2 an.13.	17	1 Nefercheres
	3030	41	3	18	2 an.4.
930	3031	1 Ioſaphat	4	19	3
	3032	2 an.25.	5	20	4
	3033	3	6	1 Ofraganeꝰ	1 Amenophis
	3034	4	7	2 an.50.	2 quartꝰ an.9.
	3035	5	8	3	3
925	3036	6	9	4	4
	3037	7	10	5	5
	3038	8	11	6	6
	3039	9	12	7	7
	3040	10	13	8	8
920	3041	11	1 Tyberinus	9	9
	3042	12	2 an.8.	10	1 Oſochor á.6
	3043	13	3	11	2
	3044	14	4	12	3
	3045	15	5	13	4
915	3046	16	6	14	5
	3047	17	7	15	6
	3048	18	8	16	1 Spinaces.á.9
	3049	19	1 Agrippa	17	2
	3050	20	2 an.40.	18	3
910	3051	21	3	19	4
	3052	22	4	20	5
	3053	23	5	21	6

An. añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebræorum regũ Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	3054	24	6	22	7
	3055	25	7	23	8
905	3056	1 Iorã an. 8.	8	24	9
	3057	2	9	25	1 Psusennes
	3058	3	10	26	2 an. 35.
	3059	4	11	27	3
	3060	5	12	28	4
900	3061	6	13	29	5
	3062	7	14	30	6
	3063	8	15	31	7
	3064	1 Ochozias	16	32	8
	3065	1 Athalia	17	33	9
895	3066	2 an.7.	18	34	10
	3067	3	19	35	11
	3068	4	20	36	12
	3069	5	21	37	13
	3070	6	22	38	14
890	3071	7	23	39	15
	3072	1 Ioas ã.40.	24	40	16
	3073	2	25	41	17
	3074	3	26	42	18
	3075	4	27	43	19
885	3076	5	28	44	20
	3077	6	29	45	21
	3078	7	30	46	22
	3079	8	31	47	23
	3080	9	32	48	24
880	3081	10	33	49	25
	3082	11	34	50	26
	3083	12	35	1 Ascrazapes	27
	3084	13	36	2 an.42.	28
	3085	14	37	3	29
875	3086	15	38	4	30
	3087	16	39	5	31
	3088	17	40	6	32
	3089	18	1 Remus	7	33
	3090	19	2 an. 19.	8	34

An.añ. Chrím.	Anni. mūdi.	Hebręorū regū Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtię
870	3091	20	3	9	35
	3092	21	4	10	1 Seſtoris. Dy-
	3093	22	5	11	2 an.21. na-
	3094	23	6	12	3 ſtia
	3095	24	7	13	4 22.an.49.
865	3096	25	8	14	5
	3097	26	9	15	6
	3098	27	10	16	7
	3099	28	11	17	8
	3100	29	12	18	9
860	3101	30	13	19	10
	3102	31	14	20	11
	3103	32	15	21	12
	3104	33	16	22	13
	3105	34	17	23	14
855	3106	35	18	24	15
	3107	36	19	25	16
	3108	37	1 Auētinus	26	17
	3109	38	2 an.37.	27	18
	3110	39	3	28	19
850	3111	40	4	29	20
	3112	1 Amaſias	5	30	21
	3113	2 an.29.	6	31	1 Oſorthon.1.
	3114	3	7	32	2 an.15.
	3115	4	8	33	3
845	3116	5	9	34	4
	3117	6	10	35	5
	3118	7	11	36	6
	3119	8	12	37	7
	3120	9	13	38	8
840	3121	10	14	39	9
	3122	11	15	40	10
	3123	12	16	41	11
	3124	13	17	42	12
	3125	14	18	1 Sardanapa	13
835	3126	15	19	2 lus an.15.	14
	3127	16	20	3	15

An. añ. Chŕm.	Anni mũdi	Hebręorũ regũ Iuda	Latinorũ regnum	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynaſtiæ	
	3128	17	21	4		1 Tachelo	
	3129	18	22	5		2 tis an. 13	
	3130	19	23	6		3	
830	3131	20	24	7		4	
	3132	21	25	8		5	
	3133	22	26	9		6	
	3134	23	27	10		7	
	3135	24	28	11		8	
825	3136	25	29	12		9	
	3137	26	30	13		10	
	3138	27	31	14		11	
	3139	28	32	15		12	
	3140	29	33	1 Phul Be	1 Arbaces	13	
820	3141	1 Azarias	34	2 lochus	2 an. 28.	1 Petuba	Dyna
	3142	2 q& Ozi	35	3 an. 28.	3	2 ſtis an. 25	ſtia.
	3143	3 as an. 52.	36	4	4	3	23.
	3144	4	37	5	5	4	ã. 44
	3145	5	1 Procas	6	6	5	
815	3146	6	2 an. 23.	7	7	6	
	3147	7	3	8	8	7	
	3148	8	4	9	9	8	
	3149	9	5	10	10	9	
	3150	10	6	11	11	10	
810	3151	11	7	12	12	11	
	3152	12	8	13	13	12	
	3153	13	9	14	14	13 Macedo	
	3154	14	10	15	15	14 num rex	
	3155	15	11	16	16	15 Grãmaꝰ	
805	3156	16	12	17	17	16 regnare	
	3157	17	13	18	18	17 cœpit:	
	3158	18	14	19	19	18 & inde	
	3159	19	15	20	20	19 alij ſeq̃n	
	3160	20	16	21	21	20 tes.	
800	3161	21	17	22	22	21	
	3162	22	18	23	23	22	
	3163	23	19	24	24	23	
	3164	24	20	25	25	24	

An. añ. Chrím.	Anni mũdi	Hebręorũ regũ Iuda	Latinorũ reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	3165	25	21	26	26	25
795	3166	26	22	27	27	1 Osorton.2.
	3167	27	23	28	28	2 an.9.
	3168	28	1 Amulius	29	1 Mãdanes	3
	3169	29	2 an.42.	30	2 an.50.	4
	3170	30	3	31	3	5
790	3171	31	4	32	4	6
	3172	32	5	33	5	7
	3173	33	6	34	6	8
	3174	34	7	35	7	9
	3175	35	8	36	8	1 Psámus á.10
785	3176	36	9	37	9	2
	3177	37	10	38	10	3
	3178	38	11	39	11	4
	3179	39	12	40	12	5
	3180	40	13	41	13	6
780	3181	41	14	42	14	7
	3182	42	15	43	15	8
	3183	43	16	44	16	9 Defecit regnũ
	3184	44 Lidorũ	17 regnũ	45 cœ	17 pit	10 Corinthiorum.
	3185	45	18	46	18	1 Bochorus an.44

Defecit regnum Lacedęmoniorum — Dynastia.24.

Ab euersa Troia vsq; ad primam Olympiadem exclusiue interme/dij fuerunt anni.402.

Prima Olympias non incepit temporibus Ioathan regis Iuda, vt Africanus affirmat: Sed ãno.46.Oziç regis Iuda patris ipsius Ioathan: & ãno.19.Amulij regis Latinorũ: necnõ & ãno.47.Phul Belochi regis Assyriorũ: atq; ãno.19.Mãdanis regis Medorũ: ãnoq;.2. Bochori regis Aegypti: inchoata iam pcedenti ãno Dynastia.24. & erat secundus annus Aeschyli Atheniensium Iudicis.

ℭ Olympias prima.

775	3186	46	19	47	19	2
	3187	47	20	48	20	3
	3188	48	21	1 Phul As/	21	4
	3189	49	22	2 sar ã.25.	22	5
	Olympias. 2.					
	3190	50	23	3	23	6

An. añ. Chr̃m.	Anni vrbis cõdite.	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Latinorũ & Roma.	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynastiæ
770		3191	51	24	4	24	7
		3192	52 (16.	25	5	25	8
		3193	1 Ioathã ã.	26	6	26	9
		Olympias.	3.				
		3194	2	27	7	27	10
		3195	3	28	8	28	11
765		3196	4	29	9	29	12
		3197	5	30	10	30	13
		Olympias.	4.				
		3198	6	31	11	31	14
		3199	7	32	12	32	15
		3200	8	33	13	33	16
760		3201	9	34	14	34	17
		Olympias.	5.				
		3202	10	35	15	35	18
		3203	11	36	16	36	19
		3204	12	37	17	37	20
		3205	13	38	18	38	21
		Olympias.	6.				
755		3206	14	39	19	39	22
		3207	15	40	20	40	23
		3208	16 (16.	41	21	41	24
	❡ 1	3209	1 Achazã.	42	22	42	25 Roma
		Olympias.	7.				cõditur.
	2	3210	2	1 Romulus	23	43	26
750	3	3211	3	2 an. 37.	24	44	27
	4	3212	4	3	25	45	28
	5	3213	5	4	1 Salmã	46	29 Anni Na
		Olympias.	8.		Assar an. 17.		buchodo
	6	3214	6	5	2	47	30 nosor ẽm
	7	3215	7	6	3	48	31 Astrono-
745	8	3216	8	7	4	49	32 mos su-
	9	3217	9	8	5	50	33 munt ab
		Olympias.	9.				an. 1. Salmanassar.
	10	3218	10	9	6	1 Sosar-	34
	11	3219	11	10	7	2 mõã.	35
	12	3220	12	11	8	3 30.	36

An. añ. Chrĩm.	An. vrb.	Anni mũdi	Hebreorum regũ Iuda	Romanorum reges	Assyriorum reges	Medorum reges	Aegyptiorũ Dynastiæ	
740	13	3221	13	12	9	4	37	
	Olympias.		10.					
	14	3222	14	13	10	5	38	
	15	3223	15	14	11	6	39	
	16	3224	16	15	12	7	40	
	17	3225	1 Ezechias	16	13	8	41	
	Olympias. 11. an. 29.							
735	18	3226	2	17	14	9	42	
	19	3227	3	18	15	10	43	
	20	3228	4	19	16	11	44	
	21	3229	5	20	17	12	1 Sabchon	Dyna
	Olympias.		12.	Finis regũ Israel			an. 12.	stia
	22	3230	6	21	1 Senna-	13	2	25.
730	23	3231	7	22	2 cherib	14	3	ã.44
	24	3232	8	23	3 an. 10.	15	4	
	25	3233	9	24	4	16	5	
	Olympias.		13.					
	26	3234	10	25	5	17	6	
	27	3235	11	26	6	18	7	
725	28	3236	12	27	7	19	8	
	29	3237	13	28	8	20	9	
	Olympias.		14.					
	30	3238	14	29	9	21	10	
	31	3239	15	30	10	22	11	
	32	3240	16	31	1 Assar	23	12	
720	33	3241	17	32	2 Adon	24	1 Sebicus	
	Olympias.		15.		an.7.		an. 12.	
	34	3242	18	33	3	25	2	
	35	3243	19	34	4	26	3	
	36	3244	20	35	5	27	4	
	37	3245	21	36	6	28	5	
	Olympias.		16.					
715	38	3246	22	37	7	29	6	
	39	3247	23	1 vacat ip.	1 Mero-	30	7	
	40	3248	24	1 Numa	2 dach.	1 Arthi	8	
	41	3249	25	2 an.41.	3 an.52.	2 carmi	9	
	Olympias.		17.			an. 50.		

An.añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Hebręorum regũ Iuda	Romanorum reges	Aſſyriorum reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	42	3250	26	3	4	3	10
710	43	3251	27	4	5	4	11
	44	3252	28	5	6	5	12
	45	3253	29	6	7	6	1 Tarachus an. 20.
	Olympias.		18.				
	46	3254	1 Manaſſes	7	8	7	2
	47	3255	2 an. 55.	8	9	8	3
705	48	3256	3	9	10	9	4
	49	3257	4	10	11	10	5
	Olympias.		19.				
	50	3258	5	11	12	11	6
	51	3259	6	12	13	12	7
	52	3260	7	13	14	13	8
700	53	3261	8	14	15	14	9
	Olympias.		20.				
	54	3262	9	15	16	15	10
	55	3263	10	16	17	16	11
	56	3264	11	17	18	17	12
	57	3265	12	18	19	18	13
	Olympias.		21.				
695	58	3266	13	19	20	19	14
	59	3267	14	20	21	20	15
	60	3268	15	21	22	21	16
	61	3269	16	22	23	22	17
	Olympias.		22.				
	62	3270	17	23	24	23	18
690	63	3271	18	24	25	24	19
	64	3272	19	25	26	25	20 (12.
	65	3273	20	26	27	26	1 Merres an.
	Olympias.		23.			Dynaſtia. 26. ã. 168.	
	66	3274	21	27	28	27	2
	67	3275	22	28	29	28	3
685	68	3276	23	29	30	29	4
	69	3277	24	30	31	30	5
	Olympias.		24.				
	70	3278	25	31	32	31	6
	71	3279	26	32	33	32	7

An. añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Hebreorũ regũ Iuda	Romanorum reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynastiæ
	72	3280	27	33	34	33	8
680	73	3281	28	34	35	34	9
	Olympias.		25.				
	74	3282	29	35	36	35	10
	75	3283	30	36	37	36	11
	76	3284	31	37	38	27	12
	77	3285	32	38	39	38	1 Stefinatis an.7.
	Olympias.		26.				
675	78	3286	33	39	40	39	2
	79	3287	34	40	41	40	3
	80	3288	35	41	42	41	4
	81	3289	36	1 Tullus host. an. 32.	43	42	5
	Olympias.		27.				
	82	3290	37	2	44	43	6
670	83	3291	38	3	45	44	7
	84	3292	39	4	46	45	1 Nechepsꝰ
	85	3293	40	5	47	46	2 an.6.
	Olympias.		28.				
	86	3294	41	6	48	47	3
	87	3295	42	7	49	48	4
665	88	3296	43	8	50	49	5
	89	3297	44	9	51	50	6
	Olympias.		29.				
	90	3298	45	10	52	1 Arbia	1 Nechaor
	91	3299	46	11	1 Bẽ Me	znes á.	2 primꝰ á.8
	92	3300	47	12	2 rodach	3 22.	3
660	93	3301	48	13	3 an.21.	4	4
	Olympias.		30.				
	94	3302	49	14	4	5	5
	95	3303	50	15	5	6	6
	96	3304	51	16	6	7	7
	97	3305	52	17	7	8	8
	Olympias.		31.				
655	98	3306	53	18	8	9	1 Psãmeticꝰ
	99	3307	54	19	9	10	2 an.44.
	100	3308	55	20	10	11	3
	101	3309	1 Amon an.12.	21	11	12	4

An. añ Chrim.	An. vrb.	Anni mũdi	Hebreorum regũ Iuda	Romanorum reges	Assyriorum reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	Olympias.	32.					
	102	3310	2	22	12	13	5
650	103	3311	3	23	13	14	6
	104	3312	4	24	14	15	7
	105	3313	5	25	15	16	8
	Olympias.	33.					
	106	3314	6	26	16	17	9
	107	3315	7	27	17	18	10
645	108	3316	8	28	18	19	11
	109	3317	9	29	19	20	12
	Olympias.	34.					
	110	3318	10	30	20	21	13
	111	3319	11	31	21	22	14
	112	3320	12	(31.32	1 Nabu	1 Arce⁹	15
640	113	3321	1 Iosias ã.	1 Ancus	2 chodo	2 ã.40.	16
	Olympias.	35.		Martius	nosor	primus	
	114	3322	2	2 an.23.	3	3 ã.35.	17
	115	3323	3	3	4	4	18
	116	3324	4	4	5	5	19
	117	3325	5	5	6	6	20
	Olympias.	36.					
635	118	3326	6	6	7	7	21
	119	3327	7	7	8	8	22
	120	3328	8	8	9	9	23
	121	3329	9	9	10	10	24
	Olympias.	37.					
	122	3330	10	10	11	11	25
630	123	3331	11	11	12	12	26
	124	3332	12	12	13	13	27
	125	3333	13	13	14	14	28
	Olympias.	38.					
	126	3334	14	14	15	15	29
	127	3335	15	15	16	16	30
625	128	3336	16	16	17	17	31
	129	3337	17	17	18	18	32
	Olympias.	39.					
	130	3338	18	18	19	19	33

An. añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Romanorū reges	Aſſyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorū Dynaſtię
	131	3339	19	19	20	20	34
	132	3340	20	20	21	21	35
620	133	3341	21	21	22	22	36
	Olympias.		40.				
	134	3342	22	22	23	23	37
	135	3343	23	23	24	24	38
	136	3344	24	1 Targn⁹	25	25	39
	137	3345	25	2 Priſcus	26	26	40
	Olympias.		41.	an. 37.			
615	138	3346	26	3	27	27	41
	139	3347	27	4	28	28	42
	140	3348	28	5	29	29	43
	141	3349	29	6	30	30	44
	Olympias.		42.				
	142	3350	30 (m. 3.	7	31	31	1 Nechaor. 2.
610	143	3351	31 Ioachā	8	32	32	2 an. 6.
	144	3352	1 Ioakim	9	33	33	3
	145	3353	2 an. 11.	10	34	34	4
	Olympias.		43.				
	146	3354	3	11	35	35	5
	147	3355	4	12	1 Nabu-	36	6
605	148	3356	5	13	2 chodo-	37	1 Pſámites
	149	3357	6	14	3 noſor	38	2 an. 12.
	Olympias.		44.		magnus an. 45.		
	150	3358	7	15	4	39	3
	151	3359	8	16	5	40	4
	152	3360	9	17	6	1 Arti-	5
600	153	3361	10	18	7	2 nesá.	6
	Olympias.		45. (m. 3.			22.	
	154	3362	11 Ioakin	19	8	3	7 Tráſmi-
	155	3363	1 Sedechi	20	9	4	8 gratio Io
	156	3364	2 as ā. 11.	21	10	5	9 kin in Ba
	157	3365	3	22	11	6	10 byloné.
	Olympias.		46				
595	158	3366	4	23	12	7	11
	159	3367	5	24	13	8	12
	160	3368	6	25	14	9	1 Vaphres an. 30.

An. añ. Chrĩm.	An. vrb.	Anni mũdi	Hebræorũ captiuitas	Romanorũ reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynastię
	161	3369	7	26	15	10	2
	Olympias. 47.						
	162	3370	8	27	16	11	3
590	163	3371	9	28	17	12	4
	164	3372	10	29	18	13	5
	165	3373	11	30	19	14	6
ℂ	Olympias. 48.			Desolatio tēpli & Hierusalē post ĩchoatā tē			
	166	3374	1 Desola	31	20	15	7 pli ędifica
	167	3375	2 tionis	32	21	16	8 tionē à Sa
85	168	3376	3 ã. 70.	33	22	17	9 lomone
	169	3377	4	34	23	18	10 an. 440.
	Olympias. 49.						
	170	3378	5	35	24	19	11
	171	3379	6	36	25	20	12
	172	3380	7	37	26	21	13
80	173	3381	8	1 Seruius	27	22	14
	Olympias. 50.			Tullius an. 34.			
	174	338	29	2	28	1 Astibarꝰ	15
	175	3383	10	3	29	2 cũ Apã/	16
	176	3384	11	4	30	3 da filio	17
	177	3385	12	5	31	4 an. 20.	18
	Olympias. 51.						
75	178	3386	13	6	32	5	19
	179	3387	14	7	33	6	20
	180	3388	15	8	34	7	21
	181	3389	16	9	35	8	22
	Olympias. 52.						
	182	3390	17	10	36	9	23
70	183	3391	18	11	37	10	24
	184	3392	19	12	38	11	25
	185	3393	20	13	39	12	26
	Olympias. 53.						
	186	3394	21	14	40	13	27
	187	3395	22	15	41	14	28
5	188	3396	23	16	42	15	29
	189	3397	24	17	43	16	30
	Olympias. 54.						

An.añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Hebręorum captiuitas	Romanorum reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynastiæ
	190	3398	25	18	44	17	1 Anamasis
	191	3399	26	19	45	18	2 an.43.
	192	3400	27	20	1 Euilme	19	3
560	193	3401	28	21	2 rodach	20	4
	Olympias.	55.			an. 30.		
	194	3402	29	22	3	1 Apãda	5
	195	3403	30	23	4	2 solus	6
	196	3404	31	24	5	3 ã.30.	7
	197	3405	32	25	6	4	8
	Olympias.	56.					
555	198	3406	33	26	7	5	9
	199	3407	34	27	8	6	10
	200	3408	35	28	9	7	11
	201	3409	36	29	10	8	12
	Olympias.	57.					
	202	3410	37	30	11	9	13
550	203	3411	38	31	12	10	14
	204	3412	39	32	13	11	15
	205	3413	40	33	14	12	16
	Olympias.	58.					
	206	3414	41	34	15	13	17 Defecit re
	207	3415	42	1 Tarqnus	16	14	18 gnũ Lydo
545	208	3416	43	2 supbus	17	15	19 rum.
	209	3417	44	3 an.35.	18	16	20
	Olympias.	59.					
	210	3418	45	4	19	17	21
	211	3419	46	5	20	18	22
	212	3420	47	6	21	19	23
540	213	3421	48	7	22	20	24
	Olympias.	60.					
	214	3422	49	8	23	21	25
	215	3423	50	9	24	22	26
	216	3424	51	10	25	23	27
	217	3425	52	11	26	24	28
	Olympias.	61.					
535	218	3426	53	12	27	25	29
	219	3427	54	13	28	26	30

An.añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęorũ duces & eorũ	Põtifi.	Roma. consules	Aſſyriorũ reges	Perſarũ reges	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	220	3428	55		14	29	27	31
	221	3429	56		15	30	28	32
	Olympias. 62.							
	222	3430	57		16	1 RegAſ-	29	33
530	223	3431	58		17	2 ſar ã.3.	30	34
	224	3432	59		18	3	1 Cyr⁹&	35
	225	3433	60		19	1 LabAſ-	2 Dari⁹	36
	Olympias. 63.					ſar an.6.	ſimul ante reunitã	
	226	3434	61		20	2	3	37 Monar-
	227	3435	62		21	3	4	38 chiam
525	228	3436	63		22	4	5	39 an.12.
	229	3437	64		23	5	6	40
	Olympias. 64.							
	230	3438	65	Ieſus põtifex. 1.ã.36.	24	6	7	41
	231	3439	66		25	1 Baltha	8	42
	232	3440	67		26	2 ſar ã.5.	9	43
520	233	3441	68		27	3	10	1 Dynaſtia.27.in
	Olympias. 65.							q̃ Perſarũ rex Cã-
	234	3442	69		28	4	11	2 biſes obtinuit
	235	3443	70		29	5	12	3 Aegyptũ: cui p̃-
	236	3444	1 Zorobabel dux an.58.	1	30	Balthaſare	1 Cyr⁹&	4 fuerũt reges Per-
	237	3445	2	2	31	interfecto defe-	2 Dari⁹	5 ſarum an.111.
	Olympias. 66.					fecit regnũ Aſſy-	ſil' ã.2.	
515	238	3446	3	3	32	riorũ trãſlatũ	1 Cyrus	6
	239	3447	4	4	33	in Perſas	2 ſolus	7 Tẽpli fundamẽ-
	240	3448	5	5	34		3 ã.22.	8 ta iacta ſunt.
	241	3449	6	6	35		4	9
	Olympias. 67.				Cõſules ãnis.464.& paulo plus p̃fuerũt poſtq̃ defece-			
	242	3450	7	7	1		5	10 runt Romano-
510	243	3451	8	8	2		6	11 rum reges.
	244	3452	9	9	3		7	12
	245	3453	10	10	4		8	13
	Olympias. 68.							
	246	3454	11	11	5		9	14
	247	3455	12	12	6		10	15
505	248	3456	13	13	7		11	16
	249	3457	14	14	8		12	17

An.añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęorum duces	Põtifices & eorum	Romanorum consules	Persarũ reges	Aegyptiorũ Dynastiæ
	Olympias. 69.						
	250	3458	15	15	9	13	18
	251	3459	16	16	10	14	19
	252	3460	17	17	11	15	20
500	253	3461	18	18	12	16	21
	Olympias. 70.						
	254	3462	19	19	13	17	22
	255	3463	20	20	14	18	23
	256	3464	21	21	15	19	24
	257	3465	22	22	16	20	25
	Olympias. 71.						
495	258	3466	23	23	17	21	26
	259	3467	24	24	18	22	27
	260	3468	25	25	19	1 Arta/	28
	261	3469	26	26	20	2 xerxes	29
	Olympias. 72.					Assuerus Priscus ã.20.	
	262	3470	27	27	21	3	30
490	263	3471	28	28	22	4	31
	264	3472	29	29	23	5	32
	265	3473	30	30	24	6	33
	Olympias. 73.						
	266	3474	31	31	25	7	34
	267	3475	32	32	26	8	35
485	268	3476	33	33	27	9	36
	269	3477	34	34	28	10	37
	Olympias. 74.						
	270	3478	35	35	29	11	38
	271	3479	36	36	30	12	39
	272	3480	37	1 Ioakin.1.	31	13	40
480	273	3481	38	2 an.8.	32	14	41
	Olympias. 75.						
	274	3482	39	3	33	15	42
	275	3483	40	4	34	16	43
	276	3484	41	5	35	17	44
	277	3485	42	6	36	19	45
	Olympias. 76.						
475	278	3486	43	7	37	19	46

An.aň. Chrm.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pōtifi. eorū	Romanorū cōsules	Persarū reges	Aegyptiorū Dynastiæ
	279	3487	44	8	38	20	47
	280	3488	45	1 Iesus	29	1 Dari⁹	48
	281	3489	46	2 reuerſ⁹	40	2 Longi	49
	Olympias.	77.		an. 20.		manus an. 37.	
	282	3490	47	3	41	3	50
470	283	3491	48	4	42	4	51
	284	3492	49	5	43	5	52
	285	3493	50	6	44	6	53 Completū
	Olympias.	78.					eſt tēplū dñi.
	286	3494	51	7	45	7	54
	287	3495	52	8	46	8	54
465	288	3496	53	9	47	9	56
	289	3497	54	10	48	10	57
	Olympias.	79.					
	290	3498	55	11	49	11	58
	291	3499	56	12	50	12	59
	292	3500	57	13	51	13	60
460	293	3501	58	14	52	14	61
	Olympias.	80.					
	294	3502	1 Rheſa	15	53	15	62
	295	3503	2 ā.66.	16	54	16	63
	296	3504	3	17	55	17	64
	297	3505	4	18	56	18	65
	Olympias.	81.					
455	298	3506	5	19	57	19	66
C	299	3507	6	20	58	20	67 Licētia dať Iudę
	300	3508	7	1 Ioakī	59	21	68 is à Dario reędi/
	301	3509	8	2 2.pōt.	60	22	69 ficādi Hieruſalē:
	Olympias.	82.		an.48.			à quo tēpore īclu
	302	3510	9	3	61	23	70 ſiue enumerātur
450	303	3511	10	4	62	24	71 āni hebdomadū
	304	3512	11	5	63	25	72 Danielis.
	305	3513	12	6	64	26	73
	Olympias.	83.					
	306	3514	13	7	65	27	74
	307	3515	14	8	66	28	75

An.añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęoꝝ duces	Põtifices eorum	Romanoꝝ cõsules	Persarũ reges	Aegyptiorũ Dynastiæ
445	308	3516	15	9	67	29	76
	309	3517	16	10	68	30	77
	Olympias. 84.						
	310	3518	17	11	69	31	78
	311	3519	18	12	70	32	79
	312	3520	19	13	71	33	80
440	313	3521	20	14	72	34	81
	Olympias. 85.						
	314	3522	21	15	73	35	82
	315	3523	22	16	74	36	83
	316	3524	23	17	75	37	84
	317	3525	24	18	76	1 Darius	85
	Olympias. 86.					Nothos an. 19	
435	318	3526	25	19	77	2	86
	319	3527	26	20	78	3	87
	320	3528	27	21	79	4	88
	321	3529	28	22	80	5	89
	Olympias. 87.						
	322	3530	29	23	81	6	90
430	323	3531	30	24	82	7	91
	324	3532	31	25	83	8	92
	325	3533	32	26	84	9	93
	Olympias. 88.						
	326	3534	33	27	85	10	94
	327	3535	34	28	86	11	95
425	328	3536	35	29	87	12	96
	329	3537	36	30	88	13	97
	Olympias. 89.						
	330	3538	37	31	89	14	98
	331	3539	38	32	90	15	99
	332	3540	39	33	91	16	100
420	333	3541	40	34	92	17	101
	Olympias. 90.						
	334	3542	41	35	93	18	102
	335	3543	42	36	94	19	103
	336	3544	43	37	95	1 Magnus	104
	337	3545	44	38	96	2 Artaxer	105

xes Mencon: qui & Assuerus in lib. Hester an. 55.

An.añ. Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęoꝝ duces	Pōtifices eorum	Romanoꝝ consules	Persaꝝ reges	Aegyptioꝝ Dynastiæ	
	Olympias. 91.							
415	338	3546	45	39	97	3	106	à Persis recessit
	339	3547	46	40	98	4	107	
	340	3548	47	41	99	5	108	
	341	3549	48	42	100	6	109	
	Olympias. 92.							
	342	3550	49	43	101	7	110	
410	343	3551	50	44	102	8	111 Aegypt⁹	
	344	3552	51	45	103	9	1 Amartheus	Dyna
	345	3553	52	46	104	10	2 an.6.	stia.
	Olympias. 93.							28.
	346	3554	53	47	105	11	3	
	347	3555	54	48	106	12	4	
405	348	3556	55	1 Eliasib	107	13	5	
	349	3557	56	2 an.21.	108	14	6	
	Olympias. 94.							
	350	3558	57	3	109	15	1 Neferites.1.	Dyna
	351	3559	58	4	110	16	2 an.6.	stia.
	352	3560	59	5	111	17	3	29.
400	353	3561	60	6	112	18	4	ānoꝝ
	Olympias. 95.							ferè
	354	3562	61	7	113	19	5	40.
	355	3563	62	8	114	20	6	
	356	3564	63	9	115	21	1 Achoris.2.	
	357	3565	64	10	116	22	2 an.12.	
	Olympias. 96.							
395	358	3566	65	11	117	23	3	
	359	3567	66	12	118	24	4	
	360	3568	1 Ioāna	13	119	25	5	
	361	3569	2 ā.53.	14	320	26	6	
	Olympias. 97.							
	362	3570	3	15	121	27	7	
390	363	3571	4	16	122	28	8	
	364	3572	5	17	123	29	9	
	365	3573	6	18	124	30	10	
	Olympias. 98.							
	366	3574	7	19	125	31	11	

An.añ. Chrím.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Põtifices eorum	Romanorũ consules	Persarũ reges	Aegyptiorũ Dynastię	
	367	3575	8	20	126	32	12	
385	368	3576	9	21	127	33	1 Psámites.3.	an.1.
	369	3577	10	1 Ioiada	128	34	1 Neferites.2.	
	Olympias.		99	an.24.			m.4.	
	370	3578	11	2	129	35	1 Nectenebis	
	371	3579	12	3	130	36	2 an.18.	
	372	3580	13	4	131	37	3	
380	373	3581	14	5	132	38	4	
	Olympias.		100.					
	374	3582	15	6	133	39	5	
	375	3583	16	7	134	40	6	
	376	3584	17	8	135	41	7	
	377	3585	18	9	136	42	8	
	Olympias.		101.					
375	378	3586	19	10	137	43	9	
	379	3587	20	11	138	44	10	
	380	3588	21	12	139	45	11	
	381	3589	22	13	140	46	12	
	Olympias.		102.					
	382	3590	23	14	141	47	13	
370	383	3591	24	15	142	48	14	
	384	3592	25	16	143	49	15	
	385	3593	26	17	144	50	16	
	Olympias.		103.					
	386	3594	27	18	145	51	17	
	387	3595	28	19	146	52	18	
365	388	3596	29	20	147	53	1 Theo ã.2.	
	389	3597	30	21	148	54	2	
	Olympias.		104.					
	390	3598	31	22	149	55	1 Nectabanꝰ	Dyna
	391	3599	32	23	150	1 Arta/	2 an.18.	stia.
	392	3600	33	24	151	2 xerxes	3	30.
360	393	3601	34	1 Ioathã	152	3 Ochꝰ	4	
	Olympias.		105.	ã.24.		an.26.		
	394	3602	35	2	153	4	5	
	395	3603	36	3	154	5	6	
	396	3604	37	4	155	6	7	

An. añ. Chrim.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorum duces	Pōtifi. eorum	Romanorum cōsules	Persarum reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	397	3605	38	5	156	7	8
	Olympias.	106.					
355	398	3606	39	6	157	8	9
	399	3607	40	7	158	9	10
	400	3608	41	8	159	10	11
	401	3609	42	9	160	11	12
	Olympias.	107.					
	402	3610	43	10	161	12	13
350	403	3611	44	11	162	13	19
	404	3612	45	12	163	14	15
	405	3613	46	13	164	15	16
	Olympias.	108.					
	406	3614	47	14	165	16	17
	407	3615	48	15	166	17	18
345	408	3616	49	16	167	18	Ochus rex Persarum
	409	3617	50	17	168	19	Aegyptum obtinens
	Olympias.	109					suo iunxit iperio: Ne-
	410	3618	51	18	169	20	ctabano in Aethio-
	411	3619	52	19	170	21	piā pulso. Fuit Aegy
	412	3620	53	20	171	22	ptus sub Persis quo-
340	413	3621	1 Iudas	21	172	24	usq; Alexander ma-
	Olympias. 110.	Hyrcanus an. 14.					gnus Dariū superet.
	414	3622	2	22	173	24	
	415	3623	3	23	174	25	
	416	3624	4	24	175	26	
	417	3625	5	1 Iaddꝰ	176	1 Arses an. 4.	
	Olympias.	111.		an. 10.			
335	418	3626	6	2	177	2	
	419	3627	7	3	178	3	
	420	3628	8	4	279	4	
	421	3629	9	5	180	1 Darius an. 6.	
	Olympias.	112.					Secūdū rei verita
	422	3630	10	6	181	2	1 tē aliq hic ponunt
330	423	3631	11	7	182	3	2 initiū regni Alexā-
	424	3632	12	8	183	4	3 dri magni. s. āno. 1.
	425	3633	13	9	184	5	4 Olymp. 112. & re-
	Olympias.	113					gnauit an. 12.

An. añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęorum duces	Põtifices corum	Romanorum cõsules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	426	3634	14	10	185	6	5
C	427	3635	1 Iose-	1 Onias	186	Alexandri monarchia	6 Alexáder ma-
325	428	3636	2 ph⁹. 1.	2 Prisc⁹	187		7 gnus fit mo-
	429	3637	3 an. 7.	3 ã. 27.	188		8 narcha ã. 6.
							regni sui.
	Olympias.			114.			
F	430	3638	4	4	189		9 Anni Alexãdri f
	431	3639	5	5	190		10 Astronomos f
	432	3640	6	6	191		11 mũt initiũ an.
320	433	3641	7	7	192		12 Olympia. 11
	Olympias.			115.		Alexãdriç reges in Aegypt	
	434	3642	1 Abner	8	193		1 Ptolemæus Lagi
	435	3643	2 Semei	9	194		2 lius an. 36. post
	436	3644	3 ã. 11.	10	195		3 Alexãdri mortẽ.
	437	3645	4	11	196		4
	Olympias.			116.			
315	438	3646	5	12	197		5
	439	3647	6	13	198		6
	440	3648	7	14	199		8
	441	3649	8	15	200	Syriç reges	8
	Olympias.			117.			
F	442	3650	9	16	201	1 Seleuc⁹	9 Albategni
310	443	3651	10	17	202	2 Nica-	10 hic enume-
	444	3652	11	18	203	3 norã.	11 rãt ãnos à
	445	3653	1 Heli	19	204	4 32.	12 morte Ale-
	Olympias. 118.	Mathatias an. 12.					xandri.
	446	3654	2	20	205	5	13
	447	3655	3	21	206	6	14
305	448	3656	4	22	207	7	15
	449	3657	5	23	208	8	16
	Olympias.			119.			
	450	3658	6	24	209	9	17
	451	3659	7	25	210	10	18
	452	3660	8	26	211	11	19
300	453	3661	9	27	212	12	20
	Olympias.			120.			
	454	3662	10	1 Simõ	213	13	21
	455	3663	11	2 Prisc⁹ an. 23.	214	14	22

..añ. ..hrm.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces	Pontifices eorum	Romanorum cōsules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	456	3664	12	3	215	15	23
	457	3665	1 Asarma	4	216	16	24
	Olympias. 121. at an. 9.						
95	458	3666	2	5	217	17	25
	459	3667	3	6	218	18	26
	460	3668	4	7	219	19	27
	461	3669	5	8	220	20	28
	Olympias.		122.				
	462	3670	6	9	221	21	29
90	463	3671	7	10	222	22	30
	464	3672	8	11	223	23	31
	465	3673	9	12	224	24	32
	Olympias.		123.				
	466	3674	1 Nagith	13	225	25	33
	467	3675	2 an. 10.	14	226	26	34
25	468	3676	3	15	227	27	35
	469	3677	4	16	228	28	36
	Olympias.		124.				
	470	3678	5	17	229	29	1 Ptol. phi-
	471	3679	6	18	230	30	2 ladelph⁹
	472	3680	7	19	231	31	3 an. 38.
30	473	3681	8	20	232	32	4
	Olympias.		125.				
	474	3682	9	21	233	1 Antio-	5
	475	3683	10	22	234	2 chus So-	6
	476	3684	1 Agaihel	23	235	3 terā. 19.	7
	477	3685	2 li an. 8.	1 Eleaza-	236	4	8
	Olympias.		126.	rus an. 20.			
5	478	3686	3	2	237	5	9
	479	3687	4	3	238	6	10
	480	3688	5	4	239	7	11
	481	3689	6	5	240	8	12
	Olympias.		127.				
0	482	3690	7	6	241	9	13
	483	3691	8	7	242	10	14
	484	3692	1 Masloth	8	243	11	15
			Naum an. 7.				

An. añ. Chrĩm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Põtifices eorum	Romanorũ consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	485	3693	2	9	244	12	16
	Olympias. 128.						
	486	3694	3	10	245	13	17
	487	3695	4	11	246	14	18
265.	488	3696	5	12	247	15	19
	489	3697	6	13	248.	16	20
	Olympias. 129.						
	490	3698	7	14	249	17	21
	491	3699	1 Amos	15	250	18	22
	492	3700	2 Scirach	16	251	19	23
260	493	3701	3 an. 14.	17	252	1 Antiochꝰ Theos an. 15.	24
	Olympias. 130.						
	494	3702	4	18	253	2	25
	495	3703	5	19	254	3	26
	496	3704	6	20	255	4	27
	497	3705	7	1 Manasses an. 27.	256	5	28
	Olympias. 131.						
255.	498	3706	8	2	257	6	29
	499	3707	9	3	258	7	30
	500	3708	10	4	259	8	31
	501	3709	11	5	260	9	32
	Olympias. 132.						
	502	3710	12	6	161	10	33
250	503	3711	13	7	262	11	34
	504	3712	14	8	263	12	35
	505	3713	1 Mathatias an. 10.	9	264	13	36
	Olympias. 133.						
	506	3714	2	10	265	14	37
	507	3715	3	11	266	15	38
245	508	3716	4	12	267	1 Seleucꝰ Gallinicus á. 20.	1 Ptol. Euergetes. 1. an. 26.
	509	3717	5	13	268	2	2
	Olympias. 134.						
	510	3718	6	14	269	3	3
	511	3719	7	15	270	4	4
	512	3720	8	16	271	5	5
240	513	3721	9	17	272	6	6
	Olympias. 135.						

An. an. Chrſt.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęoꝝ duces	Pontifices eoꝝ	Romanoꝝ conſules	Syriæ reges	Alexandrię Aegypti reges.
	514	3722	10	18	273	7	7
	515	3723	1 Ioſephꝰ	19	274	8	8
	516	3724	2 iunior	20	275	9	9
	517	3725	3 an.60.	21	276	10	10
	Olympias.		136.				
235	518	3726	4	22	277	11	11
	519	3727	5	23	278	12	12
	520	3728	6	24	279	13	13
	521	3729	7	25	280	14	14
	Olympias.		137.				
	522	3730	8	26	281	15	15
230	523	3731	9	27	282	16	16
	524	3732	10	1 Simõ	283	17	17
	525	3733	11	2 iuſtus	284	18	18
	Olympias.		138.	an.28.			
	526	3734	12	3	285	19	19
	527	3735	13	4	286	20	20
225	528	3736	14	5	287	1 Seleucꝰ	21
	529	3737	15	6	288	2 Cerau	22
	Olympias.		139.			nos an.3.	
	530	3738	16	7	289	3	23
	531	3739	17	8	290	1 Antio	24
	532	3740	18	9	291	2 chꝰma	25
220	533	3741	18	10	292	3 gnus	26
	Olympias.		140.			an.36.	
	534	3742	20	11	293	4	1 Ptol.phi-
	535	3743	21	12	294	5	2 lopator
	536	3744	22	13	295	6	3 an.17.
	537	3745	23	14	296.	7	4
	Olympias.		141.				
215	538	3746	24	15	297	8	5
	539	3747	25	16	298	9	6
	540	3748	26	17	299	10	7
	541	3749	27	18	300	11	8
	Olympias.		142.				
	542	3750	28	19	301	12	9
210	543	3751	29	20	302	13	10

An.añ. Chřm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęorũ duces	Põtifi/ces eorũ	Romanorũ consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	544	3752	30	21	303	14	11
	545	3753	31	22	304	15	12
	Olympias.		143.				
	546	3754	32	23	305	16	13
	547	3755	33	24	306	17	14
205	548	3756	34	25	307	18	15
	549	3757	35	26	308	19	16
	Olympias.		144.				
	550	3758	36	27	309	20	17
	551	3759	37	28	310	21	1 Ptol.Epi
	552	3760	38	1 Onias	311	22	2 phanes
200	553	3761	39	2 ã.39.	312	23	3 an.24.
	Olympias.		145.				
	554	3762	40	3	313	24	4
	555	3763	41	4	314	25	5
	556	3764	42	5	315	26	6
	557	3765	43	6	316	27	7
	Olympias.		146.				
195	558	3766	44	7	317	28	8
	559	3767	45	8	318	29	9
	560	3768	46	9	319	30	10
	561	3769	47	10	320	31	11
	Olympias.		147.				
	562	3770	48	11	321	32	12
190	563	3771	49	12	322	33	13
	564	3772	50	13	323	34	14
	565	3773	51	14	324	35	15
	Olympias.		148.				
	566	3774	52	15	325	36	16
	567	3775	53	16	326	1 Seleucꝰ	17
185	568	3776	54	17	327	2 Philopa	18
	569	3777	55	18	328	3 torá.12.	19
	Olympias.		149.				
	570	3778	56	19	329	4	20
	571	3779	57	20	330	5	21
	572	3780	58	21	331	6	22
180	573	3781	59	22	332	7	23

An. añ. Chrm.	An. urb.	Anni mūdi	Iudeorum duces	Pōtifices eorum	Romanorum consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	Olympias.	150.					
	574	3782	60	23	333	8	24
	575	3783	1 Iāne⁹.2.	24	334	9	1 Ptol.phi
	576	3784	2 Hyrcan⁹	25	335	10	2 lometor
	577	3785	3 an. 16.	26	336	11	3 an. 35.
	Olympias.	151.					
175	578	3786	4	27	337	12	4
	579	3787	5	28	338	1 Antio-	5
	580	3788	6	29	339	2 ch⁹ Epi-	6
	581	3789	7	30	340	3 phanes	7
	Olympias.	152.				illustris annos. 11.	
	582	3790	8	31	341	4	8
170	583	3791	9	32	342	5	9
	584	3792	10	33	343	6	10
	585	3793	11	34	344	7	11
	Olympias.	153.					
	586	3794	12	35	345	8	12
	587	3795	13	36	346	9	13
165	588	3796	14	37	347	10	14
	589	3797	15	38	348	11	15
	Olympias.	154.					
	590	3798	16	39	349	1 Antioch⁹	16
	591	3799	annus ferè vacat		350	2 eupator ā. 2.	17 Macedo
	592	3800	1 Iudas Macha-		351	1 Deme-	18 num re-
160	593	3801	2 bęus an. 5.		352	2 trius So	19 gnū de-
	Olympias.	155.				ter an. 12.	fecit.
	594	3802	3		353	3	20
	595	3803	4		354	4	21
	596	3804	5		355	5	22
	597	3805	1 Ionathas ā. 19.		356	6	23
	Olympias.	156.					
155	598	3806	2		357	7	24
	599	3807	3		358	8	25
	600	3808	4		359	9	26
	601	3809	5		360	10	27
	Olympias.	157.					
	602	3810	6		361	11	28

An. an. Chr̄m.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorum ſimul duces & pōti.	Romanorum conſules	Syriæ reges	Alexandrię Aegypti reges	
150	603	3811	7	362	12	29	
	604	3812	8	363	1 Alexāder	30	
	605	3813	9	364	2 an.10.	31	
	Olympias.		158.				
	606	3814	10	365	3	32	
	607	3815	11	366	4	33	Scipio dele
145	608	3816	12	367	5	34	ta Cartha/
	609	3817	13	368	6	35	gine trium
	Olympias.		159.				phauit.
	610	3818	14	369	7	1 Ptol. Euerge/	
	611	3819	15	370	8	2 tes.2.an.29.	
	612	3820	16	371	9	3	
140	613	3821	17	372	10	4	
	Olympias.		160.				
	614	3822	18	373	1 Demetriꝰ	5	
	615	3823	19	374	2 primꝰ ā.3.	6	
	616	3824	1 Simon	375	3	7	
	617	3825	2 an.8.	376	1 Antiochꝰ	8	
	Olympias.		161.		Sidetes an.9.		
135	618	3826	3	377	2	9	
	619	3827	4	378	3	10	
	620	3828	5	379	4	11	
	621	3829	6	380	5	12	
	Olympias.		162.				
	622	3830	7	381	6	13	
130	623	3831	8	382	7	14	
	624	3832	1 Ioannes	383	8	15	
	625	3833	2 Hyrcanꝰ	384	9	16	
	Olympias.		163.an.26.				
	626	3834	3	385	1 Demetriꝰ	17	
	627	3835	4	386	2 ſcdsā.4.	18	
125	628	3836	5	387	3	19	
	629	3837	6	388	4	20	
	Olympias.		164.				
	630	3838	7	389	1 Antiochꝰ	21	
	631	3839	8	390	2 Grippus	22	
	632	3840	9	391	3 an.12.	23	

An.añ. Chrím.	An. vrb.	Anni műdi	Iudæorũ duces & pőti.	Romanorũ consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges.
120	633	3841	10	392	4	24
	Olympias.	165.				
	634	3842	11	393	5	25
	635	3843	12	394	6	26
	636	3844	13	395	7	27
	637	3845	14	396	8	28
	Olympias.	166.				
115	638	3846	15	397	9	29
	639	3847	16	398	10	1 Ptol.Phiscō
	640	3848	17	399	11	2 an.17.
	641	3849	18	400	12	3
	Olympias.	167.				
	642	3850	19	401	1 Antiochꝰ	4
110	643	3851	20	402	2 Cizicenꝰ	5
	644	3852	21	403	3 an.18.	6
	645	3853	22	404	4	7
	Olympias.	168.				
	646	3854	23	405	5	8
	647	3855	24	406	6	9
105	648	3856	25	407	7	10
	649	3857	26	408	8	11
	Olympias.	169.				
	650	3858	1 Aristobolꝰ	409	9	12
	651	3859	1 Ianneus	410	10	13
	652	3860	2 Alexāder	411	11	14
100	653	3861	3 an.27.	412	12	15
	Olympias.	170.				
	654	3862	4	413	13	16
	655	3863	5	414	14	17
	656	3864	6	415	15	1 Ptol.Alexan-
	657	3865	7	416	16	2 der.an.10.
	Olympias.	171.				
95	658	3866	8	417	17	3
	659	3867	9	418	18	4
	660	3868	10	419	1 Philippꝰ	5
	661	3869	11	420	2 an.2.	6
	Olympias.	172.			Hucusq; Syriæ reges.	

An. an̄. Chr̄m.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorum duces & ponti.	Romanorū consules	Alexandriæ Aegypti reges
	662	3870	12	421	7
90	663	3871	13	422	8
	664	3872	14	423	9
	665	3873	15	424	10
	Olympias.		173.		
	666	3874	16	425	1 Ptolemęus
	667	3875	17	426	2 Cleopatræ
85	668	3876	18	427	3 filius an. 8.
	669	3877	19	428	4
	Olympias.		174.		
	670	3878	20	429	5
	671	3879	21	430	6
	672	3880	22	431	7
80	673	3881	23	432	8
	Olympias.		175.		
	674	3882	24	433	1 Ptolemęus
	675	3883	25	434	2 Dionysius
	676	3884	26	435	3 an. 30.
	677	3885	27	436	4
	Olympias.		176.		
75	678	3886	1 Alexādra	437	5
	679	3887	2 an. 9.	438	6.
	680	3888	3	439	7
	681	3889	4	440	8
	Olympias.		177.		
	682	3890	5	441	9
70	683	3891	6	442	10
	684	3892	7	443	11
	685	3893	8	444	12
	Olympias.		178.		
	686	3894	9	445	13
	687	3895	1 Hyrcanus	446	14
65	688	3896	2 an. 34.	447	15
	689	3897	3	448	16
	Olympias.		179.		
	690	3898	4	449	17
	691	3899	5	450	18

An. añ. Chřm.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorum duces & ponti.		Romanorū consules	Alexandriæ Aegypti reges	
	692	3900	6		451	19	
60	693	3901	7		452	20	
	Olympias. 180.						
	694	3902	8		453	21	
	695	3903	9		454	22	
	696	3904	10		455	23	
	697	3905	11		456	24	
	Olympias. 181.						
55	698	3906	12		457	25	
	699	3907	13		458	26	
	700	3908	14		459	27	
	701	3909	15		460	28	
	Olympias. 182.						
	702	3910	16		461	29	
50	703	3911	17		462	30	
	704	3912	18		463	1 Cleopatra	
	705	3913	79		464	2 an.20.m.5.	
	Olympias. 183.						
	706	3914	20		1 Caius Iu	3	Anno.3. Olympiadis.183.
	707	3915	21		2 lius Cæ-	4	Iulius Cęsar emendauit calē
45	708	3916	22	B	3 sar an.3.	5	dariū:& tūc calendis Ianua
	709	3917	23	A	4 m.7.	6	rij fuit luna prima in sabba-
	Olympias. 184.						to:ideo lr̃a dñicalis B,conti
	710	3918	24	G	Vacat ip.	7	git eo anno.
	711	3919	25	F E	1 Octauianus	8	Intercalatio facta est per sa-
	712	3920	26	D	2 Augustus	9	cerdotes de triēnio in trien
40	713	3921	27	C	3 ā.56.m.7.	10	nium contra iussionē Cę-
	Olympias. 185.						saris, qui iusserat eā quar
	714	3922	28	B A	4	11	to quolibet anno fieri.
	715	3923	29	G	5	12	
	716	3924	30	F	6	13	
	717	3925	31	E D	7	14	
	Olympias. 186.						
35	718	3926	32	C	8	15	
	719	3927	33	B	9	16	
	720	3928	34	A G	10	17	
	721	3929	1 Herodes Ascalonita an.37.	F	11	18	

An. añ. Chŕm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęorum duces & põti.	Imperatores Romani	Alexandrię Aegypti reges
	Olympias.		187.		
	722	3930	2	E 12	19
30	723	3931	3	D C 13	20
	724	3932	4	B 14	Aegypti regnũ, quod
	725	3933	5	A 15	fuit in Alexandria de-
	Olympias.		188		ſtructũ eſt. Tũc Monar
	726	3934	6	G F 16	chia Auguſti cœpit
	727	3935	7	E 17	apud Aegyptios &
25	728	3936	8	D 18	Græcos. Sed apud
	729	3937	9	C B 19	Romanos poſtea biẽ-
	Olympias.		189.		nio & quinq; mẽſibus
	730	3938	10	A 20	initium ſumpſit: qñ re
	731	3939	11	G 21	uerſus Octauianus,
	732	3940	12	F E 22	Romã cũ triũpho in-
20	733	3941	13	D 23	greſſus eſt: & tũc appel
	Olympias.		190.		latus eſt Auguſt⁹: An-
	734	3942	14	C 24	no videlicet ab vrbe
	735	3943	15	B A 25	condita. 726.
	736	3944	16	G 26	
	737	3945	17	F 27	
	Olympias.		191.		
15	738	3946	18	E D 28	
	739	3947	19	C 29	
	740	3948	20	B 30	
	741	3949	21	A G 31	
	Olympias.		192.		
	742	3950	22	F 32	
10	743	3951	23	E 33	
	744	3952	24	D C 34	Auguſtus iuſſit. 12.
	745	3553	25	B 35	ãnos ſine intercalatio-
	Olympias.		193.		ne trãſigere ad emẽda-
	746	3954	26	A 36	tionẽ tẽpoꝝ: quia tres
	747	3955	27	G 37	ĩtercalationes prius ĩ-
5	748	3956	28	F 38	debite factæ fuerant à
	749	3957	29	E 39	ſacerdotibus.
	Olympias.		194.		
1	750	3958	30	D 40	Inditiones Romanoꝝ
					p tria luſtra cœperunt

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Iudæorum reges		Imperatores Romani	
2	751	3959	31	C	41	
3	752	3960	32	B	42	Christ⁹ de spũ scõ cõcept⁹ ẽ.
¶ 4	753	primus	33	A	43	Nascit ex Maria virgine dñs

annus Christi. Iesus. Iesus Christus in ciuitate Nazaret cõcipitur anno. 3. in dimidio currẽte Olympia. 194. Deinde nouẽ mensibus exactis nascitur in Bethleem Iudę ãno. 4. prędictæ olympiadis inchoato tribus mensibus videlicet. 8. calendas Ianuarij: & tunc incipit primus annus vitæ Christi: à quo tempore hic enumerantur anni domini.

Olympias. 195.

5	754	2	34	G	44	
6	755	3	35	F	45	
7	756	4	36	E	46	Hucusq; emẽdatio Augu/
8	757	5	37	D	47	sti.

Olympias. 196.

9	758	6	1 Archelaus	C	48	Relatio pueri Iesu ex Ae/
10	759	7	2 an. 9.	B	49	gypto.
11	760	8	3	A G	50	
12	761	9	4	F	51	

Olympias. 197.

13	762	10	5	E	52	
14	763	11	6	D	53	
15	764	12	7	C B	54	Remansit puer Iesus in
1	765	13	8	A	55	templo.

Olympias. 198.

2	766	14	9	G	56	
3	767	15	1 Herodes	F	57	
4	768	16	2 Tetrar	E D	1 Tiberius	
5	769	17	3 cha an. 24.	C	2 ã. 22. &	Solis facta defectio
	Olympias.		199.		ferè m. 7.	mense Februario:
6	770	18	4	B	3	quo anno Mathe/
7	771	19	5	A	4	matici à Tiberio
8	772	20	6	G F	5	vrbe pelluntur, vt
9	773	21	7	E	6	annotat Herman/
	Olympias.		200.			nus contractus.
10	774	22	8	D	7	
11	775	23	9	C	8	

Indi/tiões	Anni vrbis	An. dñi	Iudæorũ reges	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
12	776	24	10		BA	9	
13	777	25	11		G	10	
Olympias.		201.					
14	778	26	12		F	11	
15	779	27	13		E	12	
1	780	28	14		DC	13	
2	781	29	15		B	14	
Olympias.		202.					
3	782	30	16		A	15	Baptismus Christi.
4	783	31	17		G	16	
5	784	32	18		FE	17	
6	785	33	19	1 Petrꝰ	D	18	Passio Christi & resur/
Olympias. 207.				ã. 37.			rectio. Tũc Iacobus Al/
7	786	34	20	2	C	19	phei ordinatus eps Hie
8	787	35	21	2	B	20	rosolymis pfuit an. 30.
9	788	36	22	4	AG	21	Terminus & finis heb/
10	789	37	23	5	F	22	domadum Danielis: cõ
Olympias.		204.					pleto anno dñi. 36.
11	790	38	24	6	E	1	Caius
12	791	39	1 Agrippa	7	D	2	Calicula ã.3.m.10.d.8.
13	792	40	2 Priscus	8	CB	3	
14	793	41	3 an.7.	9	A	4	
Olympias.		205.					
15	794	42	4	10	G	1	Claudius an. 13.
1	795	43	5	11	F	2	m.8.d.19.
2	796	44	6	12	ED	3	
3	797	45	7	13	C	4	Petrus apl's Romanam
Olympias.		206.					fundauit ecclesiã. Quo
4	798	46	1 Agrippa	14	B	5	ãno Marcus euãgelista
5	799	47	2 iunior ã.	15	A	6	Aegypto & Alexandrię
6	800	48	3 27.	16	GF	7	Christũ annũtiat: ibiq;
7	801	49	4	17	E	8	sedem tenuit an. 20.
Olympias.		207.					
8	802	50	5	18	D	9	
9	803	51	6	19	C	10	
10	804	52	7	20	BA	11	
11	805	53	8	21	G	12	

Indictiões.	Anni vrbis	An. dñi	Iudęorũ reges	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
Olympias. 208.							
12	806	54	9	22	F	13	
13	807	55	10	23	E	14	
14	808	56	11	24	DC	1	Nero an. 14.
15	809	37	12	25	B	2	
Olympias. 209.							
1	810	58	13	26	A	3	
2	811	59	14	27	G	4	
3	812	60	15	28	FE	5	
4	813	61	16	29	D	6	
Olympias. 210.							
5	814	62	17	30	C	7	
6	815	63	18	31	B	8	Iacobus frater dñi occidit̃.
7	816	64	19	32	AG	9	Simon qui & Symeon filius
8	817	65	20	33	F	10	Cleophæ germani Ioseph
Olympias. 311.							epũs ordinatus Hierosoly-
9	818	66	21	34	E	11	mis prefuit an. 47. vsq; ad
10	819	67	22	35	D	12	an. dñi. 110.
11	820	68	23	36	CB	13	
12	821	69	24	37	A	14	
Olympias. 212.				Petrus apl's:		& Paulus doctor gẽtiũ martyrio	
13	822	70	25	1 Linꝰ	G	1	Galba Otho vitelliꝰ (coronãt̃
14	823	71	26	2 ã. 11.	F	1	Vespasianus an. ferè. 10.
15	824	72	27	3	ED	2	Hierusalem euersa est anno. 2.
1	825	73	Finis regni	4	C	3	ferè completo Vespasiani. 8.
Olympias. 213.			Iudęorũ.				die Septembris, vt dicit Iose-
2	826	74		5	B	4	phus li. 7. de bello Iudaico.
3	827	75		6	A	5	
4	828	76		7	GF	6	
5	829	77		8	E	7	
Olympias. 214.							
6	830	78		9	D	8	
7	831	79		10	C	9	
8	832	80		11	BA	10	
9	833	81		1 Cletꝰ	G	1	Titus an. 2. m. 2. d. 20.
Olympias. 215.				ã. 11.			
10	834	82	2	m. 7.	F	2	

Inditiões.	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
11	835	83	3	1 Domitian⁹	E	
12	836	84	4	2 ã.15.m.5.	D C	
13	837	85	5	3	B	
	Olympias.	216.				
14	838	86	6	4	A	
15	839	87	7	5	G	
1	840	88	8	6	F E	
2	841	89	9	7	D	
	Olympias.	217.				
3	842	90	10	8	C	
4	843	91	11	9	B	
5	844	92	12	10	A G	
6	845	93	1 Clemẽs.1.	11	F	
	Olymias.218.		an.9.m.6.			
7	846	94	2	12	E	
8	847	95	3	13	D	
9	848	96	4	14	C B	
10	849	97	5	15	A	
	Olympias.	219.		(m.4.		
11	850	98	6	1 Nerua ã.1.	G	
12	851	99	7	1 Traian⁹ã.	F	
13	852	100	8	2 19.m.6.	E D	Ioãnes Euãgeli/
14	853	101	9	3	C	ſta cũ eſſet an.99.
	Olympias.	220.				migrauit ad Chri
15	854	102	10	4	B	ſtũ inchoato mox
1	855	103	1 Anaclet⁹ an.	5	A	ãno dñi.100.die
2	856	104	2 9.m.7.	6	GF	27.Decembris.
3	857	105	3	7	E	
	Olympias.	221.				
4	858	106	4	8	D	
5	859	107	5	9	C	
6	860	108	6	10	B A	
7	861	109	7	11	G	
	Olympias.	222.				
8	862	110	8	12	F	Simon vel Symeon

Cleophę cũ p̃fuiſſet Hieroſolymis an.47.& eſſet an.120.ſub Traiano pricipe apud Atticũ cõſulare crucifigit̃,vt ait Euſe.li.3.c.26.hiſt.eccle.Sequẽti ãno Ignatius ep̃s Antiochen⁹martyrio coronat̃.

Indi/ctiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
9	863	111	9	E	13	
10	864	112	10	D C	14	
11	865	113	1 Euariſt⁹ ã.9.	B	15	
			Olympias.223. m.3.			
12	866	114	2	A	16	
13	867	115	3	G	17	
14	868	116	4	F E	18	
15	869	117	5	D	19	
			Olympias. 224.			
1	870	118	6	C	20	
2	871	119	7	B	1	Adrianus Heli⁹ ã.20.m.11.
3	872	120	8	A G	2	
4	873	121	9	F	3	
			Olympias. 225.			
5	874	122	1 Alexãder.1.	E	4	
6	875	123	2 an.7.m.5.	D	5	
7	876	124	3	C B	6	
8	877	125	4	A	7	
			Olympias. 226.			
9	878	126	5	G	8	
10	879	127	6	F	9	
11	880	128	7	E D	10	
12	881	129	1 Xyſtus.1.ã.9.	C	11	
			Olympias.227. m.10.			
13	882	130	2	B	12	
14	883	131	3	A	13	
15	884	132	4	G F	14	Ptolemæus Alexandrinus
1	885	133	5	E	15	Aſtrologus floret.
			Olympias. 228.			
2	886	134	6	D	16	
3	887	135	7	C	17	
4	888	136	8	B A	18	
5	889	137	9	G	19	Hieruſalem ſubuerſa per
			Olympias. 229.			Adrianum.
6	890	138	10	F	20	
7	891	139	1 Theloſforus	E	21	
8	892	140	2 ã.10.m.8.	D C	1	Antoninus Pius an.23.

Indi/tiões	Anni vrbis	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
9	893	141	3	B	2	
Olympias.			230.			
10	894	142	4	A	3	Solis computatio per Ptole
11	895	143	5	G	4	mæum anno tertio Antoni
12	896	144	6	F E	5	ni Pij ſm Albategni. c. 27.
13	897	145	7	D	6	
Olympias.			231.			
14	898	146	8	C	7	
15	899	147	9	B	8	
1	900	148	10	A G	9	
2	901	149	11	F	10	
Olympias.			232.			
3	902	150	1 Iginus an. 4.	E	11	
4	903	151	2 d. 2.	D	12	
5	904	152	3	C B	13	
6	905	153	4	A	14	
Olympias.			233.			
7	906	154	1 Pius. 1. an.	G	15	Statuit Pius vt resurrectio
8	907	155	2 9. m. 5.	F	16	dñi die dñica celebretur:
9	908	156	1	E D	17	Quod à pluribus poſtea
10	909	157	4	C	18	põtificibus cõfirmatũ eſt.
Olympias.			234.			
11	910	158	5	B	19	
12	911	159	6	A	20	
13	912	160	7	G F	21	
14	913	161	8	E	22	
Olympias.			235.			
15	914	162	9	D	23	
1	915	163	1 Anicetus ã. 9.	C	1	M. Antonius Verus an. 11.
2	916	164	2 m. 8.	B A	2	
3	917	165	3	G	3	
Olympias.			236.			
4	918	166	4	F	4	
5	919	167	5	E	5	
6	920	168	6	D C	6	
7	921	169	7	B	7	
Olympias.			237.			

Indi/ nões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
8	922	170	8	A	8	
9	923	171	9	G	9	
10	924	172	10	F E	10	
11	925	173	1 Soter an.9.	D	11	
	Olympias.		238.			
12	926	174	2	C	1 Annius An/	Ingẽs peſtilẽtia
13	927	175	3	B	2 toninus ã.7.	ꝑ totũ orbem.
14	928	176	4	A G	3	
15	929	177	5	F	4	
	Olympias.		239.			
1	930	178	6	E	5	
2	931	179	7	D	6	
3	932	180	8	C B	7	
4	933	181	9	A	1 Commodus an.12.m.8.	
	Olympias.		240.			
5	934	182	1 Eleuteriꝰ an.	G	2	
6	935	183	2 14.m.11.	F	3	
7	936	184	3	E D	4	
8	937	185	4	C	5	
	Olympias.		241.			
9	738	186	5	B	6	
10	939	187	6	A	7	
11	940	188	7	G F	8	
12	941	189	8	E	9	
	Olympias.		242.			
13	942	190	9	D	10	
14	943	191	10	C	11	
15	944	192	11	B A	12	
1	945	193	12	G	13	
	Olympias.		243.			
2	946	194	13	F	1 Elius Pertinax Didiꝰ Iulianus	
3	947	195	14	E	1 Seuerus an.18.	
4	948	196	15	D C	2	
5	949	197	1 Victor ã.10.	B	3	
	Olympias.244.		m.1.			
6	950	198	2	A	4	
7	951	199	3	G	5	

Indi/tiões.	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
8	952	200	4	F E	6	
9	953	201	5	D	7	
	Olympias.	245.				
10	954	202	6	C	8	
11	955	203	7	B	9	
12	956	204	8	A G	10	
13	957	205	9	F	11	
	Olympias.	246.				
14	958	206	10	E	12	
15	959	207	1 Zepherinus	D	13	
1	960	208	2 an.7.	C B	14	
2	961	209	3	A	15	
	Olympias.	247.				
3	962	210	4	G	16	
4	963	211	5	F	17	
5	964	212	6	E D	18	
6	965	213	7	C	1	Antoninus Caracalla an.6.m.2.
	Olympias.	248.				
7	966	214	1 Calistus	B	2	
8	967	115	2 an.6.m.1.	A	3	
9	968	216	3	G F	4	
10	969	217	4	E	5	
	Olympias.	249.				
11	970	218	5	D	6	
12	971	219	6	C	1	Macrinus an.1.m.2.
13	972	220	1 Vrbanꝰ.1.	B A	1	Aurelius Antoninus an.4.
14	973	221	2 an.4.m.7.	G	2	
	Olympias.	250.				
15	974	222	3	F	3	
1	975	223	4	E	4	In Palęstina Nichopolis,q̄ priꝰ
2	976	224	5	D C	1 Alexáder	Emaus dicebat,
3	977	225	1 Pontianꝰ ã.9.	B	2 Mamee an.	vrbs cõdita est.
	Olympias.	251.	m.2.		13.	
4	978	226	2	A	3	
5	979	227	3	G	4	
6	980	228	4	F E	5	
7	981	229	5	D	6	

Indictiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
	Olympias.	252.				
8	982	230	6	C	7	
9	983	231	7	B	8	
10	984	232	8	A G	9	
11	985	233	9	F	10	
	Olympias.	253.				
12	986	234	1 Antherus	E	11	
13	987	235	2 an. 5. m. 3.	D	12	
14	988	236	3	C B	13	
15	989	237	4	A	1 Maximinus an. 3.	
	Olympias.	254.				
1	990	238	5	G	2	
2	991	239	1 Fabianus	F	3	
3	992	240	2 an. 13.	E D	1 Balbinus & Puppienus.	
4	993	241	3	C	1 Gordianus an. 6.	
	Olympias.	255.				
5	994	242	4	B	2	
6	995	243	5	A	3	
7	796	244	6	G F	4	
8	997	245	7	E	5	
	Olympias.	256.				
9	998	246	8	D	6	
10	999	247	9	C	1 Philippus	Hic primꝰ oĩum
11	1000	248	10	B A	2 an. 5.	ex Romanis im-
12	1001	249	11	G	3	peratoribꝰ chri-
	Olympias.	257.				ſtianus fuit. An-
13	1002	250	12	F	4	no eius. 2. mille-
14	1003	251	13	E	5	ſimus annꝰ Ro-
15	1004	252	1 Corneliꝰ	D C	1 Decius	manæ vrbis ex-
1	1005	253	2 an. 2.	B	2 an. 2.	pletus eſt.
	Olympias.	258.				
2	1006	254	1 Lucius ã. 2.	A	1 Gallꝰ & Vo-	Peſtilẽs morbus
3	1007	255	2 m. 10.	G	2 luſianꝰ ã. 2.	totiꝰ orbis mul-
4	1008	256	3	F E	1 Valerianꝰ	tas ꝓuincias oc-
5	1009	257	1 Stephanus	D	2 cũ Galieno	cupauit.
	Olympias.	259.	ã. 7. m. 10.		an. 15.	
6	1010	258	2	C	3	

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
7	1011	259	3	B	4	
8	1012	260	4	A G	5	
9	1013	261	5	F	6	
	Olympias.	260.				
10	1014	262	6	E	7	
11	1015	263	7	D	8	
12	1016	264	8	C B	9	
13	1017	265	1 Xyſtus.2.	A	10	
	Olympias.261.	á.1.m.11.				
14	1018	266	2	G	11	
15	1019	267	1 Dionyſius	F	12	
1	1020	268	2 á.6.m.3.	E D	13	
2	1021	269	3	C	14	
	Olympias.	262.				
3	1022	270	4	B	15	
4	1023	271	5	A	1 Claudius an.1.m.8.	
5	1024	272	6	G F	2	
6	1025	273	1 Felix.1.á.2.	E	1 Aurelianus an.5.m.6.	
	Olympias.	263. m.5.				
7	1626	274	2	D	2	
8	1027	275	3	C	3	
9	1028	276	1 Euticianꝰ	B A	4	
10	1029	277	1 Gaiꝰ á.10.	G	5	
	Olympias.264.	m.8.				
11	1030	278	2	F	6	
12	1031	279	3	E	1 Tacitus m.6. Florianꝰ m.2.	
13	1032	280	4	D C	1 Probus an.6.m.4.	
14	1033	281	5	B	2	
	Olympias.	265.				
15	1034	282	6	A	3	
1	1035	283	7	G	4	
2	1036	284	8	F E	5	
3	1037	285	9	D	6	Aera Diocletia/
	Olympias.	266.				ni iuxta Aſtrolo/
4	1038	286	10	C	1 Charus	gos ab anno dñi
5	1039	287	11	B	2 an.2.	285. ſumit ini/
6	1040	288	1 Marcellinꝰ an.6.m.11.	A G	1 Diocletianꝰ an.20.	tium.

Indictiões.	Anni vrbis	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
7	1041	289	2	F	2	
	Olympias.	267.				
8	1042	290	3	E	3	
9	1043	291	4	D	4	Aegyptum Achileus obti-
10	1044	292	5	C B	5	nuit. Quare Constantius &
11	1045	293	6	A	6	Galerius Maximianus Cęsa
	Olympias.	268.				res assumuntur in regnum.
12	1046	294	7 Vacat sedes	G	7	
13	1047	295	1 an.7.m.6.	F	8	
14	1048	296	2	E D	9	
15	1049	297	3	C	10	
	Olympias.	269.				
1	1050	298	4	B	11	
2	1051	299	5	A	12	
3	1052	300	6	G F	13	
4	1053	301	7	E	14	
	Olympias.	270.				
5	1054	302	1 Marcellus	D	15	
6	1055	303	2 an.5.m.1.	C	16	
7	1056	304	3	B A	17	
8	1057	305	4	G	8	
	Olympias.	271.				
9	1058	306	5	F	19	
10	1059	307	1 Eusebiꝰ an.	E	20	
11	1060	308	2 3.m.7.	D C	1	Galerius an. 2.
12	1061	309	3	B	2	
	Olympias.	272.				
13	1062	310	4	A	1	Constantinus magnus
14	1063	311	1 Melchiades	G	2	an. 30.m.10.
15	1064	312	2 ã.4.m.2.	F E	3	
1	1065	313	3	D	4	
	Olympias.	273.				
2	1066	314	4	C	5	
3	1067	315	1 Sylvester.1.	B	6	
4	1068	316	2 an.23.	A G	7	
5	1069	317	3	F	8	
	Olympias.	274.				

Indi/tiões.	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
6	1070	318	4	E	9	
7	1071	319	5	D	10	
8	1072	320	6	C B	11	
9	1073	321	7	A	12	
	Olympias.		275.			
ℭ 10	1074	322	8	G	13	Primũ Conciliũ Nicenũ.
11	1075	323	9	F	14	
12	1076	324	10	E D	15	
13	1077	325	11	C	16	
	Olympias.		276.			
14	1078	326	12	B	17	
15	1079	327	13	A	18	
1	1080	328	14	G F	19	
2	1081	329	15	E	20	
	Olympias.		277.			
3	1082	330	16	D	21	
4	1083	331	17	C	22	
5	1084	332	18	B A	23	
6	1085	333	19	G	24	
	Olympias.		278.			
7	1086	334	20	F	25	
8	1087	335	21	E	26	
9	1088	336	22	D C	27	
10	1089	337	23	B	28	
	Olympias.		279.			
11	1090	338	1 Marcus an.	A	29	
12	1091	339	2 2.m.8.	G	30	
13	1092	340	3	F E	31	
14	1093	341	1 Iulius. 1.	D	1	Conſtantinus ſecundus.
	Olympias. 280.		ã.15.m.5.			Conſtantius & Cõſtans an.
15	1094	342	2	C	2	24.m.5.d.12.
1	1095	343	3	B	3	Anno. 3. imperij Conſtan/
2	1096	344	4	A G	4	tinus ſecundus occiditur.
3	1097	345	5	F	5	
	Olympias.		281.			
4	1098	346	6	E	6	
5	1099	347	7	D	7	

Indictiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
6	1100	348	8	8	C B	
7	1101	349	9	9	A	
	Olympias.		282.			
8	1102	350	10	10	G	
9	1103	351	11	11	F	
10	1104	352	12	12	E D	
11	1105	353	13	13	C	Anno. 13. impij Con-
	Olympias.		283.			stās occiditur.
12	1106	354	14	14	B	
13	1107	355	15	15	A	
14	1108	356	16	16	G F	
15	1109	357	1 Liberius	17	E	
	Olympias.	284.	ã.6.m.2.			
1	1110	358	2	18	D	
2	1111	359	3	19	C	
3	1112	360	4	20	B A	
4	1113	361	5	21	G	S.Antonius centesimo
	Olympias.		285.			qnto ætatis anno in ere-
5	1114	362	6 (m.3.	22	F	mo moritur.
6	1115	363	1 Felix ã.1.	23	E	
7	1116	364	7 Liberius	24	D C	
8	1117	365	8 iterũ ã.6.	1 Iulianꝰ	B	
	Olympias.		286.	an.1.m.7.		
9	1118	366	9	2 nꝰm.7.	A	
10	1119	367	10	1 Iouinia	G	
11	1120	368	11	1 Valēti-	F E	
12	1121	369	12	2 nianꝰ&	D	Terr̄emotu p̄ totum
	Olympias.		287.	Valēs ã.10.		orbē facto mare littꝰ
13	1122	370	1 Damasus	3	C	egredit: & Sicilię mul
14	1123	371	2 an.18.	4	B	tarūq; insularū vrbes,
15	1124	372	3	5	A G	& innumerabiles po-
1	1125	373	4	6	F	pulos oppressit.
	Olympias.		288.			
2	1126	374	5	7	E	
3	1127	375	6	8	D	
4	1128	376	7	9	C B	
5	1129	377	8	10	A	

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
	Olympias.		z89.			Ambrosius Mediolani eps ordinat.
6	1130	378	9	G	1 Valens	
7	1131	379	10	F	z an.4.	
8	113z	380	11	E D	3	
9	1133	381	1z	C	4	
	Olympias.		z90.			Theodosi⁹ & Valẽtinianus.
10	1134	38z	13	B	1 Gratian⁹	Secũdum Concilium Constantinopolitanũm.
11	1135	383	14	A	z an.6.	
1z	1136	384	15	G F	3	
13	1137	385	16	E	4	
	Olympias.		z91.			
14	1138	386	17	D	5	
15	1139	387	18	C	6	
1	1140	388	1 Siricius	B A	1 Valẽtinianus cum Theodosio an.7.	Corpora scõꝶ martyrum Geruasij & Protasij Mediolani ab Ambrosio repta sunt.
z	1141	389	z ã.14.m.3.	G	z	
	Olympias.		z9z.			
3	114z	390	3	F	3	
4	1143	391	4	E	4	
5	1144	39z	5	D C	5	
6	1145	393	6	B	6	
	Olympias.		z93.			
7	1146	394	7	A	7	
8	1147	395	8	G	1 Theodosius cum Arcadio & Honorio an. 3.	
9	1148	396	9	F E	z	
10	1149	397	10	D	3	
	Olympias.		z94.			
11	1150	398	11	C	1 Arcadius cũ Honorio an.13.	
1z	1151	399	1z	B	z	
13	115z	400	13	A G	3	Sctũs Martinus ætatis an. 81. epatus vero. z6. obiit vt ait Gregorius Turonẽsis
14	1153	401	14	F	4	
	Olympias.		z95.			
15	1154	40z	1 Anastasi⁹.1.	E	5	
1	1155	403	z	D	6	
z	1156	404	3	C B	7	
3	1157	405	1 Innocẽti⁹.1.	A	8	
	Olympias.	z96.	ã.15.m.z.			
4	1158	406	z	G	9	

Indi/ciões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
5	1159	407	3	F	10	Radagaſus Scytha cum ducẽtis
6	1160	408	4	E D	11	millibus Gothorũ Italiã ĩuadit:
7	1161	409	5	C	12	& multis vrbibus vaſtatis cõclu/
	Olympias.		297.			ſus in mõtibus Feſulanis cũ oibus ſuis
8	1162	410	6	B	13	interiit. S. Alexius obiit.
9	1163	411	7	A	1	Honorius cũ Theodoſio ã.16.
10	1164	412	8	G F	2	Roma capit̃ à Gothis duce
11	1165	413	9	E	3	Alarico.9. calẽdas Septẽb.
	Olympias.		298.			
12	1166	414	10	D	4	
13	1167	415	11	C	5	
14	1168	416	12	B A	6	
15	1169	417	13	G	7	Inuẽtio corporis ſci Stepha
	Olympias.		299.			ni protomartyris.
1	1170	418	14	F	8	
2	1171	419	15	E	9	
3	1172	420	1 Zoſimus	D C	10	
4	1173	421	2 ã.2.m.6.	B	11	
	Olympias.		300.			
5	1174	422	3	A	12	S. Hieronymus preſbyter
6	1175	423	1 Bonifaciꝰ.1.	G	13	moritur.
7	1176	424	2 an.3.m.7.	F E	14	
8	1177	425	3	D	15	
	Olympias.		301.			
9	1178	426	1 Celeſtinꝰ.1.	C	16	
10	1179	427	2 an.8.m.5.	B	1	Theodoſius iunior cũ Valẽ
11	1180	428	3	A G	2	tiniano filio an.26.
12	1181	429	4	F	3	
	Olympias.		302.			
13	1182	430	5	E	4	
14	1183	431	6	D	5	
15	1184	432	7	C B	6	
1	1185	433	8	A	7	Tertiũ Cõciliũ Epheſinũ ce
	Olympias.		303.			lebratur.
2	1186	434	1 Xyſtus.3.	G	8	
3	1187	435	2 an.9.	F	9	
4	1188	436	3	E D	10	

q̄rtū cōciliū Calcedonēſe

Indi/tiões.	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
5	1189	437	4	11	C	
	Olympias.		304.			
6	1190	438	5	12	B	
7	1191	439	6	13	A	
8	1192	440	7	14	GF	Scūs Auguſtinus eṗs
9	1193	441	8	15	E	morit̃ ſm Sigebertum.
	Olympias.		305.			
10	1194	442	9	16	D	
11	1195	443	1 Leo. 1. an.	17	C	
12	1196	444	2 20. m. 10.	18	B A	
13	1197	445	3	19	G	
	Olympias.		306.			
14	1198	446	4	20	F	
15	1199	447	5	21	E	
1	1200	448	6	22	D C	
2	1201	449	7	23	B	
	Olympias.		307.			
3	1202	450	8	24	A	
4	1203	451	9	25	G	
5	1204	452	10	26	F E	
6	1205	453	11	1 Martianus ā. 7.	D	
	Olympias.		308.			
7	1206	454	12	2	C	Attila Italiā aggreſſus
8	1207	455	13	3	B	oēs penè eius ciuitates
9	1208	456	14	4	A G	īuaſit. Sed Leone papa
10	1209	457	15	5	F	rogante inde diſceſſit:
	Olympias.		309.			atq; āno ſequēti ſangui
11	1210	458	16	6	E	ne de narib⁹ in lecto ſuf
12	1211	459	17	7	D	focatus eſt.
13	1212	460	18	1 Leo. 1.	C B	
14	1213	461	19	2 an. 16.	A	
	Olympias.		310.			
15	1214	462	20	3	G	
1	1215	463	21	4	F	
2	1216	464	1 Hilarius ā.	5	E D	
3	1217	465	2 6. m. 3.	6	C	
	Olympias.		311.			

Indi-tiões.	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
4	1218	466	3	B	7	
5	1219	467	4	A	8	
6	1220	468	5	G F	9	
7	1221	469	6	E	10	
	Olympias.		312.			
8	1222	470	1 Simplicius	D	11	
9	1223	471	2 ã.14.m.6.	C	12	
10	1224	472	3	B A	13	
11	1225	473	4	G	14	
	Olympias.		313.			
12	1226	474	5	F	15	
13	1227	475	6	E	16	
14	1228	476	7	D C	1 Zeno an. 17.	
15	1229	477	8	B	2	
	Olympias.		314.			
1	1230	478	9	A	3	
2	1231	479	10	G	4	
	1232	480	11	F E	5	
3	1233	481	12	D	6	
4	Olympias.		315.			
5	1234	482	13	C	7	
6	1235	483	14	B	8	
7	1236	484	15	A G	9	
8	1237	485	1 Felix. 3. ã. 6.	F	10	
	Olympias. 316.		m. 11.			
9	1238	486	2	E	11	
10	1239	387	3	D	12	
11	1240	488	4	C B	13	
12	1241	489	5	A	14	
	Olympias.		317.			
13	1242	490	6	G	15	
14	1243	491	7	F	16	
15	1244	492	1 Gelaſius	E D	17	
1	1245	493	2 an. 6. m. 10.	C	1 Anaſtaſiꝰ an. 26.	Inuẽtio cryptę ſcti Michaelis archãgeli ĩ mõte Gargano ãn. 2. Gelaſij. 1. vt ãnotat Sigebertus.
	Olympias.		318.			
2	1246	494	3	B	2	
3	1247	495	4	A	3	

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/piades
4	1248	496	5	G F	4		
5	1249	497	6	E	5		
6	1250	498	7	D	6		319
7	1251	499	1 Anastasius	C	7		
8	1252	500	2 ā.1.m.9.	B A	8		
9	1253	501	1 Simacus	G	9		
10	1254	502	2	F	10		320
11	1255	503	3	E	11		
12	1256	504	4	D C	12		
13	1257	505	5	B	13		
14		506	6	A	14		321
15		507	7	G	15		
1		508	8	F E	16		
2		509	9	D	17		
3		510	10	C	18		322
4		511	11	B	19		
5		512	12	A G	20		
6		513	13	F	21		
7		514	24	E	22		323
8		515	15	D	23		
9		516	16	C B	24		
10		517	1 Hormisda	A	25		
11		518	2 an.9.	G	26		324
12		519	3	F	1	Iustinus.1.an.9.	
13		520	4	E D	2		
14		521	5	C	3	Boetius Theodorici	
15		522	6	B	4	iussu cū Simaco sena	325
1		523	7	A	5	tore & alijs p̄stātibus	
2		524	8	G F	6	viris interficitur.	
3		525	9	E	7		
4		526	1 Ioānes.1.	D	8		326
5		527	2 an.2.m.9.	C	9		
6		528	3	B A	1	Iustinianus.1.an.38.	
7		529	1 Felix.4.an.	G	2		
8		530	2 4.m.2.	F	3		327
9		531	3	E	4		

Indi-tiões.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym-piades
10	532	4	D C	5	Dionysius abbas Romanus insi-	
11	533	1 Bonifacius.2.	B	6	gnis cõputista floret: qui cyclũ pa-	
12	534	2 an.1.m.11.	A	7	schalẽ instituit ab ęra Diocletiani	328
13	535	1 Ioãnes.2.an.	G	8	annis.248. vt ait Victor Vticẽsis	
14	536	2 1.m.5.	F E	9	ẽps:& à natiuitate dñi annis.532.	
15	537	1 Agapit⁹.1.ã.1.m.3.	D	10		
1	538	1 Syluerius an.	C	11		329
2	539	2 1.m.7.	B	12	Fames per Italiã adeo ingẽs fuit,	
3	540	1 Vigilius	A G	13	vt mẽbra humana comederẽtur,	
4	541	2 an.16.m.6.	F	14	vt scribit Datius Mediolanensis	
5	542	3	E	15	pręsul.	330
6	543	4	D	16		
7	544	5	C B	17		
8	545	6	A	18		
9	546	7	G	19		331
10	547	8	F	20	Totila Gothorum Rex ciui-	
11	548	9	E D	21	tates Italiæ multis cladibus	
12	549	10	C	22	afflixit: cuius iussu Hercula-	
13	550	11	B	23	nus Perusinorum ẽps capite	332
14	551	12 5.cõciliũ	A	24	truncatur.	
15	552	13 Cõstãtino-	G F	25		
1	553	14 politanum	E	26		
2	554	15	D	27		333
3	555	16	C	28		
4	556	17	B A	29		
5	557	1 Pelagius.1.	G	30		
6	558	2 an.4.m.10.	F	31		334
7	559	3	E	32		
8	560	4	D C	33		
9	561	5	B	34		
10	562	1 Ioãnes.3.an.	A	35		335
11	563	2 12.m.11.	G	36		
12	564	3	F E	37		
13	565	4	D	38		
14	566	5	C	1	Iustinus.2.an.11.	
15	567	6	B	2		336

Inditiões.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades.
1	568	7	A G	3	
2	569	8	F	4	
3	570	9	E	5	337
4	571	10	D	6	
5	572	11	C B	7	
6	573	12	A	8	
7	574	13 (m.10.	G	9	338
8	575	1 Vacat sedes	F	10	
9	576	1 Benedict⁹.1.	E D	11	
10	577	2 an.4.m.2.	C	1 Tiberius.2.an.7.	
11	578	3	B	2	339
12	579	4	A	3	
13	580	1 Pelagius	G F	4	
14	581	2 an.11.	E	5	
15	582	3	D	6	340
1	583	4	C	7	
2	584	5	B A	1 Mauritius an.20.	
3	585	6	G	2	
4	586	7	F	3	341
5	587	8	E	4	
6	588	9	D C	5	
7	589	10	B	6	
8	590	11	A	7	342
9	591	1 Gregorius.1.	G	8	
10	592	2 an.13.m.6.	F E	9	
11	593	3 d.10.	D	10	
12	594	4	C	11	343
13	595	5	B	12	
14	596	6	A G	13	
15	597	7	F	14	
1	598	8	E	15	344
2	599	9	D	16	
3	600	10	C B	17 Britania ad Christi fidem Gre-	
4	601	11	A	18 gorio pōtifice ꝑcurāte cōuertit.	
5	602	12	G	19	345
6	603	13	F	20	
7	604	14	E D	1 Focas an.8.	

di- es.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades
8	605	1 Sabinianꝰ ã.1.m.5.	C	2		
9	606	1 Vacat se.m.11.d.26.	B	3		346
10	607	1 Bonifacius.3.	A	4		
11	608	1 Bonifaciꝰ.4.	G F	5		
12	609	2 an.6.m.5.	E	6		
13	610	3	D	7	Pantheon dedicatur in tẽplum	347
14	611	4	C	8	b.Mariæ & oĩum martyrum.	
15	612	5	B A	1	Heraclius an.29.	
1	613	6	G	2		
2	614	1 Deusdedit an.	F	3		348
3	615	2 3.	E	4		
4	616	3	D C	5		
5	617	1 Bonifacius.5.	B	6		
6	618	2 an.4.m.10.	A	7		349
7	619	3	G	8		
8	620	4	F E	9		
9	621	5	D	10	Maumeth cõpleto anno dñi	
10	622	1 Honorius.1.	C	11	621.dedit legem: à quo tem	350
11	623	2 an.12.m.11.	B	12	pore cõputãtur anni Arabũ.	
12	624	3	A G	13		
13	625	4	F	14		
14	626	5	E	15		351
15	627	6	D	16		
1	628	7	C B	17		
2	629	8	A	18		
3	630	9	G	19		352
4	631	10	F	20		
5	632	11	E D	21		
6	633	12	C	22		
7	634	13	B	23		353
8	635	1 Vacat sedes	A	24		
9	636	2 an.1.m.7.	G F	25		
10	637	1 Seuerinus	E	26		
11	638	1 Ioãnes.4.	D	27		354
12	639	2 an.1.m.9.	C	28		
13	640	1 Theodorꝰ.1.	B A	29	Constantinus.3.m.4.	
14	641	2 an.6.m.5.	G	1	Heraclius an.2.	

Indictiões.	An. dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
15	642	3		F	2		355
1	643	4		E	1	Constans.2.an.27.	
2	644	5	D	C	2		
3	645	6		B	3		
4	646	7		A	4		356
5	647	1 Martinus.1.		G	5		
6	648	2 an.6.m.2.	F	E	6		
7	649	3		D	7		
8	650	4		C	8		357
9	651	5		B	9		
10	652	6	A	G	10		
11	653	1 Vacat sed.ã.1.		F	11		
12	654	1 Eugenius.1.		E	12		358
13	655	2 an.2.m.6.		D	13		
14	656	3	C	B	14		
15	657	1 Vitalianus		A	15		
1	658	2 an.14.m.6.		G	16		359
2	659	3		F	17		
3	660	4	E	D	18		
4	661	5		C	19		
5	662	6		B	20		360
6	663	7		A	21		
7	664	8	G	F	22		
8	665	9		E	23		
9	665	10		D	24		361
10	667	11		C	25		
11	668	12	B	A	26		
12	669	13		G	27		
13	670	14		F	1	Constantinus.4.an.17.	362
14	671	15		E	2		
15	672	1 Adeodatus	D	C	3		
1	673	2 an.4.m.2.		B	4		
2	674	3		A	5		363
3	675	4		G	6		
4	676	1 Donus.1.	F	E	7		
5	677	2 an.2.m.5.		D	8		
6	678	3		C	9		364

ndi/ ões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/ piades
7	679	1 Agatho an.	B	10		
8	680	2 2.m.6.	A G	11		
9	681	3	F	12	Sextũ Cõciliũ iterũ Cõ/	
10	682	1 Vacat sedes	E	13	stãtinopolitanum.	365
11	683	2 an.1.m.7.	D	14		
12	684	1 Leo.2.m.10.	C B	15		
13	685	1 Vacat se.m.11.d.22.	A	16		
14	686	1 Bñdictꝰ.2.m.10.d.13	G	17		366
15	687	1 Ioãnes.5.ã.1.	F	1	Iustinus.2.an.10.	
1	688	1 Conõ m.11.	E D	2		
2	689	1 Sergius an.12.	C	3		
3	690	2 m.8.	B	4		367
4	691	3	A	5		
5	692	4	G F	6		
6	693	5	E	7		
7	694	6.	D	8		368
8	695	7	C	9		
9	696	8	B A	10		
10	697	9	G	1	Leo.2.an.3.	
11	698	10	F	2		369
12	699	11	E	3		
13	700	12	D C	1	Tiberius.3.an.7.	
14	701	13	B	2		
15	702	1 Ioãnes.6.an.	A	3		370
1	703	2 2.m.2.	G	4		
2	704	1 Ioãnes.7.an.	F E	5		
3	705	2 2.m.7.	D	6		
4	706	3 Sisinius d.20.	C	7		371
5	707	1 Cõstãtinus an.	B	1	Iustinianus iterum.2.an.6.	
6	708	2 7.m.1.	A G	2		
7	709	3	F	3		
8	710	4	E	4		372
9	711	5	D	5		
10	712	6	C B	6		
11	713	7	A	1	Philippicus an.2.	
12	714	1 Gregoriꝰ.2.	G	2		373
13	715	2 an.15.m.10.	F	1	Anastasius.2.an.3.	

Indi/tiões.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/piades.
14	716	3	E D	2		
15	717	4	C	3		
1	718	5	B	1 Theodoſius an. 1.		374
2	719	6	A	1 Leo. 3. an. 24.		
3	720	7	G F	2		
4	721	8	E	3		
5	722	9	D	4		375
6	723	10	C	5		
7	724	11	B A	6		
8	725	12	G	7		
9	726	13	F	8		376
10	727	14	E	9		
11	728	15	D C	10		
12	729	16	B	11		
13	730	1 Gregorius. 3.	A	12		377
14	731	2 an. 10. m. 8.	G	13	Beda obijt.	
15	732	3	F E	14		
1	733	4	D	15		
2	734	5	C	16		378
3	735	6	B	17		
4	736	7	A G	18		
5	737	8	F	19		
6	738	9	E	20		379
7	739	10	D	21		
8	740	11	C B	22		
9	741	1 Zacharias	A	23	Peſtilentia ingens, in	
10	742	2 an. 10. m. 3.	G	24	qua ſupra trecenta	380
11	743	3	F	1 Cõſtãti	hoĩum millia Cõſtã/	
12	744	4	E D	2 nº 5. ã.	tinopoli periere.	
13	745	5	C	3 35.		
14	746	6	B	4		381
15	747	7	A	5		
1	748	8	G F	6		
2	749	9	E	7		
3	750	10	D	8		382
4	751	1 Stephanus. 2.	C	9		
5	752	2 an. 5.	B A	10		

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olym/piades.
6	753	3		G	11		
7	754	4		F	12		383
8	755	5		E	13		
9	756	1 Paulus.1.	D	C	14		
10	757	2 an.10.m.1.		B	15		
11	758	3		A	16		384
12	759	4		G	17		
13	760	5	F	E	18		
14	761	6		D	19		
15	762	7		C	20		
1	763	8		B	21		385
2	764	9	A	G	22		
3	765	10		F	23		
4	766	1 Vacat ſedes		E	24		386
5	767	1 Stephanus.3.		D	25		
6	768	2 an.3.m.5.	C	B	26		
7	769	3		A	27		
8	770	4		G	28		387
9	771	1 Adrianus.1.		F	29		
10	772	2 ã,23.m.11.	E	D	30		
11	773	3		C	31		
12	774	4		B	32		388
13	775	5		A	33		
14	776	6	G	F	34		
15	777	7		E	35		
1	778	8		D	1	Leo.4.an.5.	389
2	779	9		C	2		
3	780	10	B	A	3		
4	781	11		G	4		
5	782	12		F	5		390
6	783	13		E	1	Conſtantinus.6.cum	
7	784	14	D	C	2	Hirene an.19.	
8	685	15		B	3		
9	786	16		A	4		391
10	787	17		G	5		
11	788	18	F	E	6		
12	789	19		D	7		

Indi/ tiões	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/ piades
13	790	20	C	8	Septimũ Conciliũ	392
14	791	21	B	9	Nicenum. 2.	
15	792	22	A G	10		
1	793	23	F	11		
2	794	24	E	12		393
3	795	1 Leo. 3. an.	D	13		
4	796	2 20. m. 5.	C B	14		
5	797	3	A	15		
6	798	4	G	16		394
7	799	5	F	17		
8	800	6	E D	18		
9	801	7	C	19		
10	802	8	B	1	Carolus magnus an. 14. Trãslatio im/perij ad Frácos	395
11	803	9	A	2		
12	804	10	G F	3		
13	805	11	E	4		
14	806	12	D	5		396
15	807	13	C	6		
1	808	14	B A	7		
2	809	15	G	8		
3	810	16	F	9		397
4	811	17	E	10		
5	812	18	D C	11		
6	813	19	B	12		
7	814	20	A	13		398
8	815	1 Stephanꝰ. m. 7.	G	14		
9	616	1 Pascalis an.	F E	1	Ludouicus cũ Lotario an. 25.	
10	817	2 7. m. 3.	D	2		
11	818	3	C	3		399
12	819	4	B	3		
13	820	5	A G	5		
14	821	6	F	6		
15	822	7	E	7		400
1	823	1 Eugenius. 2.	D	8		
2	824	2 an. 3.	C B	9		
3	825	3	A	10		
4	826	1 Valẽtinꝰ d. 40.	G	11		401

Indictiões.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
5	827	1 Gregorius.4.	F	12		
6	828	2 an.16.	E D	13		
7	829	3	C	14		
8	830	4	B	15		402
9	831	5	A	16		
10	832	6	G F	17		
11	833	7	E	18		
12	834	8	D	19		403
13	835	9	C	20		
14	836	10	B A	21		
15	837	11	G	22		
1	838	12	F	23		404
2	839	13	E	24		
3	840	14	D C	25		
4	841	15	B	1 Lotharius an.15.		
5	842	16	A	2		405
6	843	1 Sergius.2.	G	3		
7	844	2 an.3.	F E	4		
8	845	3	D	5		
9	846	1 Leo.4.an.8.	C	6		406
10	847	2 m.3.	B	7		
11	848	3	A G	8		
12	849	4	F	9		
13	850	5	E	10		407
14	851	6	D	11		
15	852	7	C B	12		
1	853	8	A	13		
2	854	1 Ioãnes Anglic⁹	G	14	His duobus annis	408
3	855	2 fœmĩa ã.2.m.1.	F	15	possumus dicere sedẽ	
4	856	1 Bñdictus.3.	E D	1 Ludoui	Romanã vacasse eo	
5	857	2 an.2.m.6.	C	2 cus.2.	ꝙ fœmina nõ est ca-	
6	858	3	B	3 an.21.	pax ordinis neq; põ-	409
7	859	1 Nicolaus.1.	A	4	tificatus.	
8	860	2 an.9.m.9.	G F	5		
9	861	3	E	6		
10	862	4	D	7		410
11	863	5	C	8		

Indi-tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades
12	864	6	B A	9		
13	865	7	G	10		
14	866	8	F	11		411
15	867	9	E	12		
1	868	10	D C	13		
2	869	1 Adrianus.2.	B	14		
3	870	2 an.5.m.9.	A	15		412
4	871	3	G	16		
5	872	4	F E	17		
6	873	5	D	18		
7	874	1 Ioãnes.8.	C	19		413
8	875	2 an.10.	B	20		
9	876	3	A G	21		
10	877	4	F	1 Carolus.2.an.2.		
11	878	5	E	2		414
12	879	6	D	1 Carolus.3.		
13	880	7	C B	2 Grossus an.12.		
14	881	8	A	3		
15	882	9	G	4		415
1	883	10	F	5		
2	884	1 Martinus.2.	E D	6	Albategni cõputauit annũ Sola	
3	885	2 an.1.m.5.	C	7	rem post Ptolemæũ ãnis.743.	
4	886	1 Adrianus.3.	B	8	& reperit eum cõstare ex diebus	416
5	887	1 Stephanus.5.	A	9	365.& quarta diei minns cēte-	
6	888	2 an.6.	G F	10	sima sexta parte ipsius diei: vt pa	
7	889	3	E	11	tet.c.52.&.53.libri eius.	
8	890	4	D	12		417
9	891	5	C	1 Arnulphus Germaniæ rex an.12.		
10	892	6	B A	2		
11	893	1 Formosus	G	3		
12	894	2 an.5.m.6.	F	4		418
13	895	3	E	5		
14	896	4	D C	6		
15	897	5	B	7		
1	898	6 Bonifaciꝰ.6.d.26.	A	8		419
2	899	1 Stepha.6.ã.1.m.3.	G	9		
3	900	1 Romanꝰm.4.	F E	10		
		Theodorꝰ.2.d.20.				

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/piades.
4	901	1 Ioãnes.9.ã.z.	D	11		
5	902	z d.5.	C	1z		420
6	903	1 Benedict9.4.	B	1	Ludouicus.3.an.10.	
7	904	z an.3.m.4.	AG	z		
8	905	3 Leo.5.d.40.	F	3		
9	906	1 Christophor9	E	4		421
10	907	1 Sergi/ (m.7.	D	5		
11	908	z us.3.an.7.	CB	6		
1z	909	3 m.4.	A	7		
13	910	4	G	8		42z
14	911	5	F	9		
15	912	6	ED	10		
1	913	7	C	1	Conradus.1. an.7.	Ordo Cluniacẽ/
z	914	1 Anastasi9.3.	B	z		sis ĩchoat. 423
3	915	z an.z.m.z.	A	3		
4	916	1 Lãdo.m.6.	GF	4		
5	917	1 Ioãnes.10.an.	E	5		
6	918	z 13.m.z.	D	6		424
7	919	3	C	7		
8	920	4	BA	1	Henricus.1.an.18.	
9	921	5	G	z		
10	92z	6	F	3		425
11	923	7	E	4		
1z	924	8	DC	5		
13	925	9	B	6		
14	926	10	A	7		426
15	927	11	G	8		
1	928	1z	FE	9		
z	929	13	D	10		
3	930	1 Leo.6.m.7.	C	11		427
4	931	1 Stephan9.7.	B	1z		
5	93z	z an.z.m.1.	AG	13		
6	933	1 Ioãnes.11.	F	14		
7	934	z an.4.m.10.	E	15		428
8	935	3	D	16		
9	936	4	CB	17		
10	937	5	A	18		

Indi/tiões	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/piades
11	938	1 Leo.7.an.2.	G	1	Otho primus an.36.	429
12	939	2 m.6.	F	2		
13	940	3	E D	3		
14	941	1 Stephanus.8.	C	4		
15	942	2 an.2.m.4.	B	5		430
1	943	3	A	6		
2	944	1 Martinus.3.	GF	7		
3	945	2 an.3.m.6.	E	8		
4	946	3	D	9		431
5	947	1 Agapitus.2.	C	10		
6	948	2 an.7.m.4.	BA	11		
7	949	3	G	12		
8	950	4	F	13		432
9	951	5	E	14		
10	952	6	D C	15		
11	953	7	B	16		
12	954	1 Ioãnes.12.an.	A	17		433
13	955	2 8.m.3.	G	18	Transfertur imperiũ ad Germanos.	
14	956	3	F E	19		
15	957	4	D	20		
1	958	5	C	21		434
2	959	6	B	22		
3	960	7	A G	23		
4	961	8 (m.6.	F	24		
5	962	1 Benedictꝰ.5.	E	25		435
6	963	1 Leo.8.an.1.	D	26		
7	964	2 m.4.	C B	27		
8	965	1 Ioãnes.13.	A	28		
9	966	2 an.7.m.11.	G	29		436
10	967		F	30		
11	968		E D	31		
12	969		C	32		
13	970		B	33		437
14	971		A	34		
15	972		G F	35		
1	973	1 Benedictus.6.	E	36		
2	974	2 an.1.m.6.	D	1	Othus.2.an.10.	438

ndi ões.	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades
3	975	1 Donus.2.ã.1.	C	2		
4	976	1 Bonifaci9.7.m.7.	B A	3		
5	977	2 Benedictus.7.	G	4		
6	978	3 an.8.m.6.	F	5		439
7	979	4	E	6		
8	980	5	D C	7		
9	981	6	B	8		
10	982	7	A	9		440
11	983	8 Ioãnes.14.m.8.	G	10		
12	984	1 Ioãnes.15.m.4.	F E	1	Otho.3.an.19.	
13	985	1 Ioãnes.16.an.	D	2		
14	986	2 10.m.6.	C	3		441
15	987	3	B	4		
1	988	4	A G	5		
2	989	5	F	6		
3	990	6	E	7		442
4	991	7	D	8		
5	992	8	C B	9		
6	993	9	A	10		
7	994	10	G	11		443
8	995	1 Gregorius.5.	F	12		
9	996	2 an.2.m.5.	E D	13		
10	997	1 Ioã.17.m.10.	C	14		
11	998	1 Syluester.2.	B	15		444
12	999	2 an.4.m.1.	A	16		
13	1000	3	G F	17		
14	1001	4 Ioã.18.m.4.	E	18		
15	1002	1 Ioãnes.19.	D	19		445
1	1003	2 an.4.m.4.	C	1	Henricus.2.an.22.	
2	1004	3	B A	2		
3	1005	4	G	3		
4	1006	5	F	4		446
5	1007	1 Sergius.4.	E	5		
6	1008	2 an.2.m.7.	D C	6		
7	1009	3	B	7		
8	1010	1 Benedictus.8.	A	8		447
9	1011	2 an.11.m.1.	G	9		

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
10	1012	3	F E	10	Ordo Camaldulẽsis inchoatur.	
11	1013	4	D	11		
12	1014	5	C	12		448
13	1015	4.	B	13		
14	1016	7	A G	14		
15	1017	8	F	15		
1	1018	9	E	16		449
2	1019	10	D	17		
3	1020	11	C B	18		
4	1021	1 Vacat sedes	A	19		
5	1022	1 Ioãnes.20.	G	20		450
6	1023	2 an.11.	F	21		
7	1024	3	E D	22		
8	1025	4	C	1	Conradus.2.an.15.	
9	1026	5	B	2		451
10	1027	6	A	3		
11	1028	7	G F	4		
12	1029	8	E	5		
13	1030	9	D	6		452
14	1031	10	C	7		
15	1032	11	B A	8		
1	1033	1 Benedictꝰ.9.	G	9		
2	1034	2 an.13.m.3.	F	10		453
3	1035	3	E	11		
4	1036	4	D C	12		
5	1037	5	B	13		
6	1038	6	A	14		454
7	1039	7	G	15		
8	1040	8	F E	1	Henricus.3.an.17.	
9	1041	9	D	2		
10	1042	10	C	3		455
11	1043	11	B	4		
12	1044	12 (m.2.	A G	5		
13	1045	13 Syluester.3.	F	6		
14	1046	1 Gregoriꝰ.6.	E	7		456
15	1047	2 an.2.m.3.	D	8		
1	1048	1 Clemẽs.2.	C B	9		
		Damasus.2.				

Indi/ões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
2	1049	1 Leo.9.an.	A	10		
3	1050	2 5.m.2.	G	11		457
4	1051	3	F	12		
5	1052	4	E D	13	Concilium Vercelense.	
6	1053	5	C	14		
7	1054	1 Victor.2.	B	15		458
8	1055	2 an.2.m.8.	A	16		
9	1056	3	G F	17		
10	1057	1 Stephanus.9.m.10.	E	1	Henricus.4.an.50.	
11	1058	1 Bñdictus.10.m.9.	D	2		459
12	1059	1 Nicolaus.2.	C	3		
13	1060	2 an.2.m.6.	B A	4		
14	1061	3	G	5		
15	1062	1 Alexãder.2.	F	6		460
1	1063	2 an.11.m.6.	E	7		
2	1064	3	D C	8		
3	1065	4	B	9		
4	1066	5	A	10		461
5	1067	6	G	11		
6	1068	7	F E	12		
7	1069	8	D	13		
8	1070	9	C	14	Ordo vallis vmbrosę inchoatur.	462
9	1071	10	B	15		
10	1072	11	A G	16		
11	1073	12	F	17		
12	1074	1 Gregorius.7.	E	18		463
13	1075	2 an.12.m.1.	D	19		
14	1076	3	C B	20	Ordo Grandimontensis. incipit.	
15	1077	4	A	21		
1	1078	5	G	22		464
2	1079	6	F	23		
3	1080	7	E D	24		
4	1081	8	C	25		
5	1082	9	B	26		465
6	1083	10	A	27		
7	1084	11	C F	28		
8	1085	12	E	29		

Indi tiões.	An. dñi	Pontifices Romani	(m.4.	Imperatores Romani		Olympiades
9	1086	1 Victor.3.ã.1.	D	30	Ordo Cartusiensium sumit	466
10	1087	2 Vacat.m.5.	C	31	initium.	
11	1088	1 Vrbanꝰ.2.	B A	32		
12	1089	2 an.12.m.4.	G	33		
13	1090	3	F	34		467
14	1091	4	E	35		
15	1092	5	D C	36		
1	1093	6	B	37		
2	1094	7	A	38		468
3	1095	8	G	36		
4	1096	9	F E	40		
5	1097	10	D	41		
6	1098	11	C	42	Cistertiensis ordo inchoatus, &	469
7	1099	12	B	43	primũ eius cœnobiũ fundatũ:	
8	1100	1 Paschalis.2.	A G	44	& anno sequenti.s.1099. Hie-	
9	1101	2 an.18.m.6.	F	45	rusalẽ capit à Christianis duce	
10	1102	3	E	46	Gotifredo die.15. Iulij feria.6.	470
11	1103	4	D	47	Qui ibidem electus in regẽ, no-	
12	1104	5	C B	48	luit auream ferre coronam: vbi	
13	1105	6	A	49	Christus spineam tulisset.	
14	1106	7	G	50		471
15	1107	8	F	1	Henricus.5.an.20.	
1	1108	9	E D	2		
2	3109	10	C	3		
3	1110	11	B	4		472
4	1111	12	A	5		
5	1112	13	G F	6		
6	1113	14	E	7		
7	1114	15	D	8		473
8	1115	16	C	9		
9	1116	17	B A	10		
10	1117	18	G	11		
11	1118	1 Gelasiꝰ.2.ã.1.	F	12		474
12	1119	1 Calistus.2.ã.	E	13		
13	1120	2 5.m.10.	D C	14	Ordo templaris militię:& ordo	
14	1121	3	B	15	Præmonstratensium inceperũt.	
15	1122	4	A	16		475

Indictiões.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
1	1123	5	G	17		
2	1124	6	F E	18		
3	1125	1 Honorius.2.	D	19		
4	1126	2 an.5.m.2.	C	20		476
5	1127	3	B	1	Lotarius.2.an.11.	
6	1128	4	A G	2		
7	1129	5	F	3		
8	1130	1 Innocẽtiꝰ.2.	E	4		477
9	1131	2 an.13.m.8.	D	5		
10	1132	3	C B	6		
11	1133	4	A	7		
12	1134	5	G	8		478
13	1135	6	F	9		
14	1136	7	E D	10		
15	1137	8	C	11		
1	1138	9	B	1	Conradus.3.an.15.	479
2	1139	10	A	2		
3	1140	11	G F	3		
4	1141	12	E	4		
5	1142	13 (m.5.	D	5		480
6	1143	14 Cœlestinꝰ.2.	C	6		
7	1144	1 Luciꝰ.2.m.11.	B A	7		
8	1145	1 Eugenius.3.	G	8		
9	1146	2 an.8.m.7.	F	9		481
10	1147	3	E	10		
11	1148	4	D C	11		
12	1149	5	B	12		
13	1150	6	A	13		482
14	1151	7	G	14		
15	1152	8	F E	15		
1	1153	9 (ã.1.m.4.	D	1	Fredericus.1.an.37.	
2	1154	1 Anastasiꝰ.4.	C	2		483
3	1155	1 Adrianꝰ.4.	B	3		
4	1156	2 an.4.m.10.	A G	4		
5	1157	3	F	5		
6	1158	4	E	6		484
7	1159	5	D	7		

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
8	1160	1 Alexãder. 3.	C B	8		
9	1161	2 ã. 21. m. 11.	A	9		
10	1162	3	G	10		485
11	1163	4	F	11		
12	1164	5	E D	12		
13	1165	6	C	13		
14	1166	7	B	14		486
15	1167	8	A	15		
1	1168	9	G F	16		
2	1169	10	E	17		
3	1170	11	D	18		487
4	1171	12	C	19		
5	1172	13	B A	20		
6	1173	14	G	21		
7	1174	18	F	22		488
8	1175	16	E	23		
9	1176	17	D C	24		
10	1177	18	B	25		
11	1178	19	A	26		489
12	1179	20	G	27		
13	1180	21	F E	28		
14	1181	22	D	29		
15	1182	1 Lucius. 3.	C	30		490
1	1183	2 an. 4. m. 2.	B	31		
2	1184	3	A G	32		
3	1185	4	F	33		
4	1186	1 Vrban⁹. 3. ã. 1. m. 10.	E	34		491
5	1187	2 Gregori⁹. 8. m. 1.	D	35	Hierusalẽ capitur à Saladino die. 2. Octobris feria. 6.	
6	1188	1 Clemẽs. 3.	C B	36		
7	1189	2 an. 3. m. 5.	A	37		
8	1190	3	G	1	Henricus. 6. an. 10.	492
9	1191	1 Cœlestin⁹. 3.	F	2		
10	1192	2 ã. 6. m. 8.	E D	3		
11	1193	3	C	4		
12	1194	4	B	5		493
13	1195	5	A	6		
14	1196	6	G F	7		

Indi/ões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani			Olym/piades.
15	1197	7	E	8			
1	1198	1 Innocẽtius. 3.	D	9			494
2	1199	2 an. 18. m. 4.	C	10			
3	1200	3	B A	1	Philippus	Ordo humiliato/	
4	1201	4	G	2	an. 9.	rum confirmatur.	
5	1202	5	F	3			495
6	1203	6	E	4			
7	1204	7	D C	5			
8	1205	8	B	6			
9	1206	9	A	7			496
10	1207	10	G	8			
11	1208	11	F E	9			
12	1209	12	D	1	Otho. 4. an. 3.		
13	1210	13	C	2			497
14	1211	14	B	3			
15	1212	15	A G	1	Fredericus. 2. an. 33.		
1	1213	16	F	2			
2	1214	17	E	3			498
3	1215	18	D	4	Concilium Lateranense		
4	1216	1 Honorius. 3.	C B	5	Ordo prędicatorũ cõfirmatur		
5	1217	2 an. 10. m. 7.	A	6	per Honorium. 3.		
6	1218	3	G	7			499
7	1219	4	F	8			
8	1220	5	E D	9			
9	1221	6	C	10			
10	1222	7	B	11			500
11	1223	8	A	12	Ordo minorũ cõfirmatur.		
12	1224	9	G F	13			
13	1225	10	E	14			
14	1226	11	D	15			501
15	1227	1 Gregorius. 9.	C	16			
1	1228	2 ã. 14. m. 3.	B A	17			
2	1229	3	G	18			
3	1230	4	F	19			502
4	1231	5	E	20			
5	1232	6	D C	21			
6	1233	7	B	22			

Indi/tiões.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/piades.
7	1234	8	A	23		503
8	1235	9	G	24		
9	1236	10	F E	25		
10	1237	11	D	26		
11	1238	12	C	27		504
12	1239	13 (4.d.18.	B	28		
13	1240	14 Cœlestinꝰ	A G	29		
14	1241	1 Vacat sedes	F	30		
15	1242	2 an.1.m.9.	E	31		505
1	1243	1 Innocētiꝰ.4.	D	32	Ordo Cruciferorū cōfirmatur.	
2	1244	2 ā.11.m.6.	C B	33		
3	1245	3	A	1	Vacat imperium an.28.	
4	1246	4	G	2	deposito Frederico.2.	506
5	1247	5	F	3		
6	1248	6	E D	4		
7	1249	7	C	5		
8	1250	8	B	6		507
9	1251	9	A	7	Alphonsi ęra astrologis deser/	
10	1252	10	G F	8	uiēs incipit anno à natiuitate	
11	1253	11	E	9	domini.1251.	
12	1254	1 Vacat sedes	D	10		508
13	1255	2 an.2.	C	11		
14	1256	1 Alexāder.4.	B A	12	Ordo Eremitarū.s.Augu/	
15	1257	2 an.6.m.6.	G	13	stini confirmatur.	
1	1258	3	F	14		509
2	1259	4	E	15		
3	1260	5	D C	16		
4	1261	6	B	17		
5	1262	7	A	18		510
6	1263	1 Vrbanꝰ.4.	G	19		
7	1264	2 an.3.m.1.	F E	20		
8	1265	3 Vacat se.m.5.	D	21		
9	1266	1 Clemēs.4.	C	22		511
10	1267	2 an.3.m.9.	B	23		
11	1268	3	A G	24		
12	1269	4	F	25		
13	1270	1 Vacat sedes an.2.m.2.	E	26		512

Indictiões.	An. dñi	Pontifices Romani	(m.4.	Imperatores Romani		Olympiades
14	1271	2	D	27		
15	1272	1 Gregori⁹.10.	CB	28		
1	1273	2 an.4.m.2.	A	1	Rodulphus Cōciliū Lugdunense.	
2	1274	3	G	2	an.19.	513
3	1275	4	F	3		
4	1276	1 Innocēti⁹.5.m.6.	ED	4		
5	1277	1 Adrian⁹.5.m.1. / 1 Ioānes.21.m.8.	C / B	5		
6	1278	1 Vacat se.m.6.		6		514
7	1279	2 Nicolaus.3.an.	A	7		
8	1280	3 3.m.8.	GF	8		
9	1281	4 Vacat se.m.5.	E	9		
10	1282	1 Martinus.4.	D	10		515
11	1283	2 an.4.m.2.	C	11		
12	1284	3	BA	12		
13	1285	4	G	13		
14	1286	1 Honori⁹.4.ā.1.	F	14		516
15	1287	1 Vac.s.m.10.	E	15	Ordo Carmelitarū reformatur: ac etiā ordo Seruorū per Honorium.4.	
1	1288	1 Nicola⁹.4.	DC	16		
2	1289	2 an.4.m.1.	B	17		
3	1290	3	A	18		517
4	1291	4	G	19		
5	1292	1 Vacat sedes	FE	1	Vacat imperium an.1.	
6	1293	2 an.2.m.3.	D	1	Astaulphus an.6.	
7	1294	1 Cœlestin⁹.5.m.6.	C	2		518
8	1295	1 Bonifaci⁹.8.	B	3		
9	1296	2 an.8.m.9.	AG	4		
10	1297	3	F	5	Ordo Cœlestinoꝝ cōfirmatur.	
11	1298	4	E	6		519
12	1299	5	D	1	Albertus an.10.	
13	1300	6	CB	2		
14	1301	7	A	3		
15	1302	8	G	4		520
1	1303	9 (m.8.	F	5		
2	1304	1 Bñdict⁹.11.	ED	6		
3	1305	1 Va.se.ā.1.m.1.	C	7		
4	1306	1 Clemens.5.	B	8		521
5	1307	2 an.8.m.10.	A	9		

Inditiões	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades
6	1308	3	G F	10		
7	1309	4	E	1	Henricus.7.an.4.m.9.	
8	1310	5	D	2		522
9	1311	6	C	3		Cōcilium Viēnense.
10	1312	7	B A	4		
11	1313	8	G	5		
12	1314	9	F	1	Vacat imperium an.1.	523
13	1315	1 Vac.se.an.2.	E	1	Ludouicus.4.Bauarus an.32.	
14	1316	2	D C	2		
15	1317	1 Ioānes.22.	B	3		
1	1318	2 an.18.m.4.	A	4		524
2	1319	3	G	5		
3	1320	4	F E	6		
4	1321	5	D	7		
5	1322	6	C	8		525
6	1323	7	B	9		
7	1324	8	A G	10		
8	1325	9	F	11		
9	1326	10	E	12		526
10	1327	11	D	13		
11	1328	12	C B	14		
12	1329	13	A	15		
13	1330	14	G	16		527
14	1331	15	F	17		
15	1332	16	E D	18		
1	1333	17	C	19		
2	1334	18	B	20		528
3	1335	1 Bñdictꝰ.12.	A	21		
4	1336	2 an.7.m.3.	G F	22		
5	1337	3	E	23		
6	1338	4	D	24		529
7	1339	5	C	25		
8	1340	6	B A	26		
9	1341	7	G	27		
10	1342	1 Clemēs.6.	F	28		530
11	1343	2 an.10.m.6.	E	29		
12	1344	3	D C	30		

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
13	1345	4	B	31		
14	1346	5	A	32		531
15	1347	6	G	1	Carolus.4.an.32.	
1	1348	7	F E	2	Pestis maxima vbiq́.	
2	1349	8	D	3		
3	1350	9	C	4		532
4	1351	10	B	5		
5	1352	11	A G	6		
6	1353	1 Innocẽtiꝰ.6.	F	7		
7	1354	2 an.9.m.8.	E	8		533
8	1355	3	D	9		
9	1356	4	C B	10		
10	1357	5	A	11		
11	1358	6	G	12		534
12	1359	7	F	13		
13	1360	8	E D	14		
14	1361	9	C	15		
15	1362	10	B	16		535
1	1363	1 Vrbanus.5.	A	17		
2	1364	2 an.8.m.4.	G F	18		
3	1365	3	E	19		
4	1366	4	D	20		536
5	1367	5	C	21		
6	1368	6	B A	22		
7	1369	7	G	23		
8	1370	8	F	24	Ordo sanctæ Brigidę:&	537
9	1371	1 Gregoriꝰ.11.	E	25	ordo montis oliuarum	
10	1372	2 an.7.m.5.	D C	26	confirmantur.	
11	1373	3	B	27		
12	1374	4	A	28		538
13	1375	5	G	29		
14	1376	6	F E	30		
15	1377	7	D	31		
1	1378	8	C	32		539
2	1379	1 Vrbanus.6.	B	1	Vincestaus an.22.	
3	1380	2 ã.11.m.8.	A G	2		
4	1381	3	F	3		

Indictiões.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
5	1382	4	E	4		540
6	1383	5	D	5		
7	1384	6	C B	6		
8	1385	7	A	7		
9	1386	8	G	8		541
10	1387	9	F	9		
11	1388	10	E D	10		
12	1389	11	C	11		
13	1390	12	B	12		542
14	1391	1 Bonifaci⁹.9.	A	13		
15	1392	2 ã.14.m.9.	G F	14		
1	1393	3	E	15		
2	1394	4	D	16		543
3	1395	5	C	17		
4	1396	6	B A	18		
5	1397	7	G	19		
6	1398	8	F	20		544
7	1399	9	E	21		
8	1400	10	D C	22		
9	1401	11	B	1	Robertus Bauarus an. 10.	545
10	1402	12	A	2		
11	1403	13	G	3		
12	1404	14	F E	4		
13	1405	1 Innocẽti⁹.7.	D	5		546
14	1406	2 an.2.	C	6		
15	1407	1 Gregori⁹.12.	B	7	Ordo.S.Hieronymi instituitur.	
1	1408	2 an.2.m.7.	A G	8		
2	1409	3	F	9	Concilium Pisanum.	
3	1410	1 Alexã.5.m.xi.	E	10	Ordo Scopetinorum incipit	547
4	1411	1 Ioãnes.23.	D	1	Sigismundus an. 27.	
5	1412	2 an.4.m.10.	C B	2		
6	1413	3	A	3		
7	1414	4	G	4	Conciliũ Cõstantiẽse inchoatur, & annis tribus perficitur.	548
8	1415	5	F	5		
9	1416	1 Vacat sedes	E D	6		
10	1417	2 an.2.m.6.	C	7		
11	1418	1 Martin⁹.5. an.13.m.3.		8		549

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/piades
12	1419	2	A	9		
13	1420	3	G F	10		
14	1421	4	E	11		
15	1422	5	D	12		550
1	1423	6	C	13		
2	1424	7	B A	14		
3	1425	8	G	15		
4	1426	9	F	16		551
5	1427	10	E	17		
6	1428	11	D C	18		
7	1429	12	B	19		
8	1430	13	A	20		552
9	1431	1 Eugenius. 4.	G	21		
10	1432	2 an. 16.	F E	22		
11	1433	3	D	23		
12	1434	4	C	24		553
13	1435	5	B	25		
14	1436	6	A G	26		
15	1437	7	F	27	(liẽſe.	
1	1438	8	E	1 Albert⁹. 2.	Cõciliũ Baſi/	554
2	1439	9	D	2 an. 2.	Conciliũ Florẽtinũ.	
3	1440	10	C B	1 Fredericus. 3. an. 47.		
4	1441	11	A	2		
5	1442	12	G	3		555
6	1443	13	F	4		
7	1444	14	E D	5		
8	1445	15	C	6		
9	1446	16	B	7		556
10	1447	1 Nicolaus. 5.	A	8		
11	1448	2 an. 8.	G F	9		
12	1449	3	E	10		
13	1450	4	D	11		557
14	1451	5	C	12		
15	1452	6	B A	13		
1	1453	7	G	14	Conſtantinopolis capitur	
2	1454	8	F	15	à Turcis.	558
3	1455	1 Caliſtus. 3. an. 3. m. 3.	E	16		

Indiꝛ tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olymꝛ piades.
4	1456	2	D C	17	Victoria Christianorum contra Turcas. 8. idus Augusti.	
5	1457	3	B	18		
6	1458	4	A	19		559
7	1459	1 Pius. 2. ã. 6.	G	20		
8	1460	2	F E	21		
9	1461	3	D	22		
10	1462	4	C	23		560
11	1463	5	B	24		
12	1464	6	A G	25		
13	1465	1 Paulus. 2.	F	26		
14	1466	2 an. 6. m. 10.	E	27		561
15	1467	3	D	28		
1	1468	4	C B	29		
2	1469	5	A	30		
3	1470	6	G	31		562
4	1471	1 Xystꝰ. 4. ã. 13.	F	32		
5	1472	2	E D	33		
6	1473	3	C	34		
7	1474	4	B	35		563
8	1475	5	A	36		
9	1476	6	G F	37		
10	1477	7	E	38		
11	1478	8	D	39		564
12	1479	9	C	40		
13	1480	10	B A	41		
14	1481	11	G	42		
15	1482	12	F	43		565
1	1483	13	E	44		
2	1484	1 Innocẽtiꝰ. 8.	D C	45		
3	1485	2 an. 7. m. 11.	B	46		
4	1486	3	A	47		566
5	1487	4	G	1	Maximilianus an. 33.	
6	1488	5	F E	2		
7	1489	6	D	3		
8	1490	7	C	4		567
9	1491	8	B	5		
10	1492	1 Alexãder. 6. an. 11.	A G	6		

Indi/tiões.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani			Olym/piades.
11	1493	2	F	7			
12	1494	3	E	8			568
13	1495	4	D	9			
14	1496	5	C B	10			
15	1497	6	A	11			
1	1498	7	G	12			569
2	1499	8	F	13			
3	1500	9	E D	14			
4	1501	10	C	15			
5	1502	11 Pi9.3.d.17.	B	16			570
6	1503	1 Iulius.2.	A	17		Ordo minimoꝝ con/	
7	1504	2 an.10.	G F	18		firmatur.	
8	1505	3	E	19			
9	1506	4	D	20			571
10	1507	5	C	21			
11	1508	6	B A	22			
12	1509	7	G	23			
13	1510	8	F	24			572
14	1511	9	E	25			
15	1512	10	D C	26		Cõciliũ Lateranãſe in/	
1	1513	1 Leo.10.an.	B	27		choat̃ & annis quinqꝫ	
2	1514	2 8.m.8.	A	28		perdurat.	573
3	1515	3	G	29			
4	1516	4	F E	30			
5	1517	5	D	31			
6	1518	6	C	32			574
7	1519	7	B	33			
8	1520	8	A G	1	Carolus.5.an.		
9	1521	9	F	2			
10	1522	1 Adrian9.6.	E	3		Rhodus capitur à Tur/	575
11	1523	2 an.1.m.8.	D	4		cis completo anno do/	
12	1524	1 Clemẽs.7.	C B	5		mini.1522.	
13	1525	2 ã.10.m.10.	A	6			
14	1526	3	G	7			576
15	1527	4	F	8		Roma capitur ab Hiſpanis atqꝫ	
1	1528	5	E D	9		Germanis menſe Maio	
2	1529	6	C	10			

3	1530	7		B	11	577
4	1531	8		A	12	
5	1532	9		G F	13	
6	1533	10		E	14	
7	1534	11		D	15	578
8	1535	1	Paulus. 3.	C	16	

CANONES IN TABVLAM PERPETVAM
temporum & festorum mobilium.

TAbulam perpetuam temporũ & festorum mobiliũ post emendationes temporum nuper edidimus: vt per eam facile reperiamus ea, quæ gesta narrantur etiam certo die. Quare per columnas proprias digessimus aureum numerũ: epactã: cyclũ solarẽ: literã dñicalẽ: Paschæ solẽnitatẽ: & ãnos à natiuitate dñi. Omisimus tamẽ breuitatis causa cõcurrentes claues festorũ mobiliũ & regulares, quæ ad institutũ parũ pertinent.

Prima igitur columna tabulæ, vt in superscriptione annotatur, cõtinet aureum numerum: qui est cyclus lunaris decẽnouẽnalis ad inueniendas lunę congressiones cum Sole. Hi decẽ & nouem numeri aurei vulgo dicti, describuntur. 19. literis alphabeti ab. A. vsque ad. T. in martyrologio: sed alibi annotãtur numeris arithmeticis. Numerus autem quotus cycli decẽnouẽnalis hoc pacto cognoscitur. Annis Christi domini oblatis iunge vnitatẽ: quia, vt Dionysio abbati Romano placet, Christus natus est in calce anni primi decẽnouẽnalis cycli. Productũ diuide per. 19. & facta diuisione, siquid residui fuerit, pro quote cycli decẽnouẽnalis teneto. Si nihil, complementum totius cycli sumito.

Secunda columna epactã ostendit. Continet enim epacta. 11. dies qui superexcrescunt in anno cõi solari supra. 12. Lunę congressiones cum Sole. Series autem & numerus epactarum talis est. Anno primo cycli decẽnouẽnalis epactæ numerãtur. 11. Secũdo ãno superadditis. 11. resultant. 22. Tertio vero quoniam adiunctis. 11. fiunt. 33. superantes integrã lunationẽ abiectis. 30. remanẽt. 3. & sic deinceps. 11. semper adiectis, vt ex hac formula colligi potest.

TABELLA EPACTARVM.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	Aurei nũi
11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	Epactæ.

Etiã epactę quouis ãno facile hoc modo inueniri possunt. Cõsydera anni Christi oblati aureũ numerũ: quẽ multiplica per. 11. & productũ partire p. 30. & quod residuum fuerit habeto pro epactis anni propositi. Iulius Cęsar principium aurei numeri calendis Ianuarij mutari constituit. Epactæ vero iuxta morem vulgi mutantur calendis Martij. Si scire volueris quot dies habeat Luna: accipe numerum epactæ anni tui: cui numero superadde tot vnitates quot calẽdę fuerint à Martio inclusiue vsq; ad mensem, cuius Lunã quęris: & rursum adiunge tot vnitates, quot dies habes illius mensis. Quot ergo simul iunctas vnitates collegeris, tot erunt dies Lunę. & si. 30. excesserint, tunc illis abiectis, numerus qui superfuerit, diẽ Lunę indicabit.

Tertia columna cyclum solarem demonstrat. Vocat autem cyclus solaris spatium. 28. annorũ solarium, hoc est orbis vel circulus solaris: nõ q; Sol in eodem spatio temporis peragat cursum zodiaci: sed quoniã in. 28. annis ad sua debita redeunt principia omnes varietates quæ ex litera solari, hoc est dominicali: & bissexto contingere possunt. Ratio. 28. annorũ hæc est. Cum enim dies hebdomadæ sint septem & bissexti tantũmodo quarto anno cõtingãt: si per quatuor septẽ multiplicauerimus, emerget numerus annorũ 28. in quibus oẽs varietates quæ per lr̃am dñicalem & bissextũ accidere possunt, in pristinã redibunt formam: & bissextus per oẽs ferias currit. Si vero scire cupis quotus sit annus cycli solaris: annis dñi adde 9. & numerũ collectũ partire per. 28. Si nihil remanserit, accipe vltimum numerum cycli solaris, hoc est 28. pro quoto. Si aliquid residuum fuerit: id ostendit tibi numerum cycli solaris.

Tabella cycli solaris cũ lr̃is dñicalibus.

1	g	f
2	e	
3	d	
4	c	
5	b	a
6	g	
7	f	
8	e	
9	d	c
10	b	
11	a	
12	g	
13	f	e
14	d	
15	c	
16	b	
17	a	g
18	f	
19	e	
20	d	
21	c	b
22	a	
23	g	
24	f	
25	e	d
26	c	
27	b	
28	a	

Quarta columna continet literam dominicalem: quæ quotannis mutatur ex gemina causa. Prima est quoniam annus solaris cõis 365. continet dies: quos si per septẽ diuiseris, videbis in quotiẽte 52. hebdomadas & diẽ vnũ residuũ. Cũ igitur feriarũ elemẽta sint septẽ. s. a. b. c. d. e. f. g. quibus crebra repetitione omnes cõplemus, & numeramus hebdomadas: tandem vnus erit dies residuus:

propter quem in Romano calendario. A.litera in anni principio calẽdis Ianuarij: & eadem. A.litera in fine die vltima Decembris inscribitur. Quare necesse erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam palàm est easdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis causa ex anno bissextili oritur. Annus enim solaris. C. Iulij Cęsaris ex. 365. diebus & sex horis conflatur: quæ annuatim collectæ in quarto anno diem constituunt. Is sexto calendas Martij, hoc est die. 24. Februarij in litera. F. repetita intercalatur: & ex consecutione fit literæ dominicalis immutatio. Inuento igitur numero cycli solaris per tabellam: litera dominicalis manifestabitur. In prima nanq; columnula inquire numerum cycli solaris per doctrinam prius datam inuentum: cui è directo in alia columnula est litera dominicalis. Quæ si vnica fuerit annum cõmunem indicabit: si duplex, bissextilem. Prior litera vsq; ad festum sancti Mathiæ cõmoda erit: posterior, reliquæ parti anni aptabitur.

Quinta columna demonstrat paschalem solennitatem die dominica celebrandam iuxta ritum ecclesiæ iandiu seruatum ẞm supputationem Dionysij Abbatis. Ex hoc festo paschali facile quisq; per se ipsum reperire potest reliqua festa mobilia sibi correspondentia hoc modo. À dñica paschali si retrograde in calendario sex hebdomadas numeraueris, deduceris in dominicam quadragesimæ. À qua si tres computaueris, dominicam septuagesimæ offendes. Memento tamẽ, vt in anno bissextili Februario vigintinouẽ dies tribuas: & in posterioribus eius diebus (vt negocium postulat) ad posteriorem literam dominicalem transeundum esse. Præterea à die Paschæ, supputa. 5. hebdomadas: & incides dominicam Rogationum, & in duas in pentecosten.

In reliquis vero columnis descripsimus annos domini ita q; in sexta sint anni domini à principio tabulæ successiue vsq; in finẽ eius: & rursus in septima ab initio ad calcem tabulæ. Similiter in octaua & nona: quibus addi poterunt columnæ annorum domini in perpetum. Incepimus autem in sexta columna ante natiuitatẽ domini annis. 44. Quo tempore Iulius Cæsar calendarium suum quod anno pręcedenti correxerat, seruãdum per totum orbẽ promulgauit, vt attestatur Macrobius primo Saturnaliorum libro. Tabulam autem ipsam perpetuam protraximus per annos quingentos trigintaduos hac de causa: quoniam cyclus magnus annorum. 532. componitur ex cyclo solari multiplicato in cyclum lu-

narem

narem decemnouẽnalem. Si enim multiplicauerimus annos. 28. per annos. 19. prouenient anni. 532. Post quot annos necesse est redire diuersitates omnes ex his cyclis contingentes. Nam cum diuersitates ex Luna. 14. procedentes dependeant ex cyclo lunari decemnouẽnali: & varietates ex bissexto, & litera dominicali prouenientes dependeant ex cyclo solari: si anni cycli lunaris multiplicẽtur per annos cycli solaris: redibunt post tot annos ex multiplicatione prouenientes, omnes diuersitates ex discrepantia cyclorum contingentes. & quia celebratio paschæ iuxta obseruationem ecclesiæ innititur eisdem cyclis, necesse est pascha secundum hunc cyclum magnum semper reuerti post annos. 532. ad eundem terminum. & sic voluitur eodem cyclo in perpetuum.

Hanc tabulam annorum. 532. vt attestatur dominus Paulus episcopus Forosemproniensis libro. 6. primæ partis suæ Paulinæ: & dominus Ioãnes Stofflerinus in suo calendario propositione. 37. B. antea descripsit Prosper Aquitanicus, episcopus Rheginus tẽpore pontificis Leonis primi anno domini. 456. Deinde Victorinus Lemonicensis paulo post eadem tempora. Rursus etiam Dionysius abbas Romanus cognomento exiguus similem tabulam instituit anno domini. 532. & inseruit eam in libro suo, quẽ paschalem appellamus. Antoninus etiam Dulciatus Florentinus ordinis Eremitarum sancti Augustini eandem tabulam digessit ab anno domini. 1501. sumens exordium. Sed quoniam in eorum tabulis manifestus inuenitur error in anno natiuitatis domini & passionis eius: & in bissextis superfluis iuxta natiuitatem Christi antea & postea: propterea coacti sumus eorum errores emendare, vt pura veritas inueniatur. Sed antequã id faciamus, oportet nos prius tabellam deordinationis literarum dominicalium & annorum bissextilium, quæ contingit tempore Augusti Cæsaris annotare, ne cõtingat eo tempore in computationibus error. Emendauit nanq; Iulius Cæsar calendarium anno. 45. ante Christi natiuitatem litera dominicali existẽte. B. vt probatur ex tabulis Astronomicis quòd eo anno calendis Ianuarij fuerit interluniũ, sicut Cæsar ibidem annotauit vnitatem cycli sui lunaris: quæ congressionem luminarium primam fuisse ostendit eo die, quę fuit in sabbato. Anno vero sequenti. s. 44. ante Christi ortum, promulgauit illud existente litera dominicali. A. Iussitq; sacerdotibus, vt omni quarto anno diem vnum intercalarent. Sed eodem anno Cæsare in senatu interfecto: sacerdotes iussionem Cæsaris non impleue-

runt ad vnguem ſicut præceperat. Nam, vt dicit Solinus in libro de mirabilibus mundi: emendato calendario per Iulium Cæſarẽ vitium admiſſum eſt per ſacerdotes. Nam cum præceptum eſſet anno quarto, vt intercalarent vnũ diem: & oporteret anno quarto id obſeruari antequã quintus auſpicaretur: illi incipiente quarto intercalarunt nõ deſinente. Sicq; per annos ſex & triginta cum nouem dies tantum intercalari debuiſſent: duodecim intercalati ſunt. Quod deprehẽſum Auguſtus reformauit: iuſſitq; annos duodecim ſine intercalatione decurrere: vt tres illi dies qui vltra nouẽ neceſſarios temere fuerant intercalati: hoc modo poſſent repenſari. Ex qua diſciplina omnium poſtea temporum fundata ratio eſt. Hæc Solinus. Idem affirmat Macrobius in primo Saturnaliorũ libro. Sacerdotes ergo de triennio in triennium annum biſſextilẽ celebrarunt, cum debuerant hoc facere de quadriennio in quadriẽnium. Propter quod Auguſtus coactus eſt poſt. 36. annos à promulgato calendario: ſpatio duodecim annorum tres dies biſſextiles omittere. ſ. ab anno octauo ante Chriſti ortum vſq; ad quartũ eius annum integrum. Et ſic anno quinto Chriſti litera dominicalis reſtituta eſt ad locum proprium iuxta ordinem à Iulio traditũ. Et poſtea ſemper vſq; ad præſens tempus congruus literarum dominicalium & biſſextorũ ordo ſeruatus eſt. Annos ergo triginta ſex peruerſi vſus, & annos duodecim emẽdationis deſcripſimus in ſequenti tabella cum literis dominicalibus: & annis ante Chriſti natiuitatem & poſt eius ortum.

A	44	E	26	B	8	Anni. 12. emendationis absq; intercalatione.
G	43	D	25	A	7	
F E	42	CB	24	G	6	
D	41	A	23	F	5	
C	40	G	22	E	4	
BA	39	FE	21	D	3	
G	38	D	20	C	2	
F	37	C	19	B	1	Incarnatio Christi.
ED	36	BA	18	A	1	Primus annus à natiuitate Christi, siue à calendis Ianuarij.
C	35	G	17	G	2	
B	34	F	16	F	3	
A G	33	ED	15	E	4	
F	32	C	14	D	5	
E	31	B	13	C	6	
DC	30	AG	12	B	7	
B	29	F	11	AG	8	
A	28	E	10	F	9	
GF	27	DC	9	E	10	

Hucusq; error.

In sequenti vero tabula magna descripsimus ordinẽ literarum dominicalium & bissextorum iuxta ordinationem Cæsaris. Qui ordo deseruit correspondentibus annis sequẽtibus. Inseruimus etiã in eadem tabula prædictam deordinationem literarum dominicalium & bissextorum cum emendatione Augusti spatio annorum 48. in columna superaddita propinqua paschæ in principio tabulæ.

Sequitur tabula magna & perpetua temporum & festorum mobilium.

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Lr̃a dñi. ordinaria.	Lr̃a dom. deordina.	Paſcha Reſurrectionis.	Anni ante Chr̃m.	Anni dñi deinceps		
15	15	22	A	A	2 April.	44	489	1021	1553
16	26	23	G	G	25 Mar.	43	490	1022	1554
17	7	24	F	FE	14 A.	42	491	1023	1555
18	18	25	ED	D	5 A.	41	492	1024	1556
19	0	26	C	C	18 A.	40	493	1025	1577
1	11	27	B	BA	10 A.	39	494	1026	1558
2	22	28	A	G	26 M.	38	495	1027	1559
3	3	1	GF	F	14 A.	37	496	1028	1560
4	14	2	E	ED	6 A.	36	497	2029	1561
5	25	3	D	C	29 M.	35	498	1030	1562
6	6	4	C	B	11 A.	34	499	1031	1563
7	17	5	BA	AG	2 A.	33	500	1032	1564
8	28	6	G	F	22 A.	32	501	1033	1565
9	9	7	F	E	14 A.	31	502	1034	1566
10	20	8	E	DC	30 M.	30	503	1035	1567
11	1	9	DC	B	18 A.	29	504	1036	1568
12	12	10	B	A	10 A.	28	505	1037	1569
13	23	11	A	GF	26 M.	27	506	1038	1570
14	4	12	G	E	15 A.	26	507	1039	1571
15	15	13	FE	D	6 A.	25	508	1040	1572
16	26	14	D	CB	22 M.	24	509	1041	1573
17	7	15	C	A	11 A.	23	510	1142	1574
18	18	16	B	G	3 A.	22	511	1043	1575
19	0	17	AG	FE	22 A.	21	512	1044	1576
1	11	18	F	D	7 A.	20	513	1045	1577
2	22	19	E	C	30 M.	19	514	1046	1578
3	3	20	D	BA	19 A.	18	515	1047	1579
4	14	21	CB	G	3 A.	17	516	1048	1580
5	25	22	A	F	26 M.	16	517	1049	1581
6	6	23	G	ED	15 A.	15	518	1050	1582
7	17	24	F	C	31 M.	14	519	1051	1583
8	28	25	ED	B	19 A.	13	520	1052	1584
9	9	26	C	AG	11 A.	12	521	1053	1585
10	20	27	B	F	3 A.	11	522	1054	1586
11	1	28	A	E	16 A.	10	523	1055	1587

	Aure⁹ nūs	Epa cta	Cycl⁹ Sola/ris	Lr̄a dn̄i. ordi̅a ria.	Lr̄a dom. deor/dina.	Pascha Resur/rectio nis.	Anni ante Chr̄m. & post		Anni dn̄i post natiuitatem	
	12	12	1	GF	DC	7 A.	9	524	1056	1588
	13	23	2	E	B	30M.	8	525	1057	1589
	14	4	3	D	A	19A.	7	526	1058	1590
	15	15	4	C	G	4 A.	6	527	1059	1591
	16	26	4	BA	F	26M.	5	528	1060	1592
	17	7	6	G	E	15A.	4	529	1061	1593
	18	18	7	F	D	31M.	3	530	1062	1594
	19	0	8	E	C	20A.	2	531	1063	1595
	1	11	9	DC	B	11A.	1	532	1064	1596
ℭ	2	22	10	B	A	27M.	1	533	1065	1597
	3	3	11	A	G	16A.	2	534	1066	1598
	4	14	12	G	F	8 A.	3	535	1067	1599
	5	25	13	FE	E	23M.	4	536	1098	1600
	6	6	14	D		12A.	5	537	1099	1601
	7	17	15	C		4 A.	6	538	1070	1602
	8	28	16	B		24A.	7	539	1071	1603
	9	9	17	AG		8 A.	8	540	1072	1604
	10	20	18	F		31M.	9	541	1073	1605
	11	1	19	E		20A.	10	542	1074	1606
	12	12	20	D		5 A.	11	543	1075	1607
	13	23	21	CB		27M.	12	544	1076	1608
	14	4	22	A		16A.	13	545	1077	1609
	15	15	23	G		8 A.	14	546	1078	1610
	16	26	24	F		24M.	15	547	1079	1611
	17	7	25	ED		12A.	16	548	1080	1612
	18	18	26	C		4 A.	17	549	1081	1613
	19	0	27	B		24A.	18	550	1082	1614
	1	11	28	A		9 A.	19	551	1083	1615
	2	22	1	GF		31M.	20	552	1084	1616
	3	3	2	E		20A.	21	553	1085	1617
	4	14	3	D		5 A.	22	554	1086	1618
	5	25	4	C		28M.	23	555	1087	1619
	6	6	5	BA		16A.	24	556	1088	1620
	7	17	6	G		1 A.	25	557	1089	1621
	8	28	7	F		21A.	26	558	1090	1622

Conceptio Christi.

Prim⁹ annus ab ei⁹ natiuitate.

Aure⁹ nũs	Epacta	Cycl⁹ Sol.	Litera dñica/lis	Pascha Resur/rect.	Anni à natiuitate dñi.				
9	9	8	E	13 A.	27	559	1091	1623	
10	20	9	DC	28 M.	28	560	1092	1624	
11	1	10	B	17 A.	29	561	1093	1625	
12	12	11	A	9 A.	30	562	1094	1626	
13	23	12	G	25 M.	31	563	1095	1627	
14	4	13	F E	13 A.	32	564	1096	1628	
ℭ 15	15	14	D	5 A.	33	565	1097	1629	Passi Christi an 33.
16	26	15	C	28 M.	34	566	1098	1630	
17	7	16	B	10 A.	35	567	1099	1631	
18	18	17	AG	1 A.	36	568	1100	1632	
19	0	18	F	21 A.	37	569	1101	1633	
1	11	19	E	6 A.	38	570	1102	1634	
2	22	20	D	29 M.	39	571	1103	1635	
3	3	21	C B	17 A.	40	572	1104	1636	
4	14	22	A	9 A.	41	573	1105	1637	
5	25	23	G	25 M.	42	574	1106	1638	
6	6	24	F	14 A.	43	575	1107	1639	
7	17	25	E D	5 A.	44	576	1108	1640	
8	28	26	C	25 A.	45	577	1109	1641	
9	9	27	B	10 A.	46	578	1110	1642	
10	20	28	A	2 A.	47	579	1111	1643	
11	1	1	G F	21 A.	48	580	1112	1644	
12	12	2	E	6 A.	49	581	1113	1645	
13	23	3	D	29 M.	50	582	1114	1546	
14	4	4	C	18 A.	51	783	1115	1647	
15	15	5	B A	2 A.	52	584	1116	1648	
16	26	6	G	25 M.	53	585	1117	1649	
17	7	7	F	14 A.	54	586	1118	1650	
18	18	8	E	30 M.	55	587	1119	1651	
19	0	9	DC	18 A.	56	588	1120	1652	
1	11	10	B	10 A.	57	589	1121	1653	
2	22	11	A	26 M.	58	590	1122	1654	
3	3	12	G	15 A.	59	591	1123	1655	
4	14	13	F E	6 A.	60	592	1124	1656	
5	25	14	D	29 M.	61	593	1125	1657	
6	6	15	C	11 A.	62	594	1126	1658	

Aure⁹ nũs	Epa cta	Cycl⁹ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrect.	Anni à natiuitate domini.			
7	17	16	B	3 A.	63	595	1127	1659
8	28	17	A G	22 A.	64	596	1128	1660
9	9	18	F	14 A.	65	597	1129	1661
10	20	19	E	30 M.	66	598	1130	1662
11	1	20	D	19 A.	67	599	1131	1663
12	12	21	C B	10 A.	68	600	1132	1664
13	23	22	A	26 M.	69	601	1133	1665
14	4	23	G	15 A.	70	602	1134	1666
15	15	24	F	7 A.	71	603	1135	1667
16	26	25	E D	22 M.	72	604	1136	1668
17	7	26	C	11 A.	73	605	1137	1669
18	18	27	B	3 A.	74	606	1138	1670
19	0	28	A	23 A.	75	607	1139	1671
1	11	1	G F	7 A.	76	608	1140	1672
2	22	2	E	30 M.	77	609	1141	1673
3	3	3	D	19 A.	78	610	1142	1674
4	14	4	C	4 A.	79	611	1143	1675
5	25	5	B A	26 M.	80	612	1144	1676
6	6	6	G	15 A.	81	613	1145	1677
7	17	7	F	31 M.	82	614	1146	1678
8	28	8	E	20 A.	83	615	1147	1679
9	9	9	D C	11 A.	84	616	1148	1680
10	21	10	B	3 A.	85	617	1149	1681
11	1	11	A	16 A.	86	618	1150	1682
12	12	12	G	8 A.	87	619	1151	1683
13	23	13	F E	30 M.	88	620	1152	1684
14	4	14	D	19 A.	89	621	1153	1685
15	15	15	C	4 A.	90	622	1154	1686
16	26	16	B	27 M.	91	623	1155	1687
17	7	17	A G	15 A.	92	624	1156	1688
18	18	18	F	31 M.	93	625	1157	1689
19	0	19	E	20 A.	94	626	1158	1690
1	11	20	D	12 A.	95	627	1159	1691
2	22	21	C B	27 M.	96	638	1160	1692
3	3	22	A	16 A.	97	629	1161	1693
4	14	23	G	8 A.	98	630	1162	1694

Aureꝰ nũs	Epa cta	Cyclꝰ Sola/ris	Litera dñica lis	Pascha Refur/rect.	Anni à natiuitate domini.			
5	25	24	F	24 M.	99	631	1163	1695
6	6	25	E D	12 A.	100	632	1164	1696
7	17	26	C	4 A.	101	633	1165	1697
8	28	27	B	24 A.	102	634	1167	1698
9	9	28	A	9 A.	103	635	1167	1699
10	20	1	G F	31 M.	104	636	1168	1700
11	1	2	E	20 A.	105	637	1169	1701
12	12	3	D	5 A.	106	638	1170	1702
13	23	4	C	28 M.	107	639	1171	1703
14	4	5	B A	16 A.	108	640	1172	1704
15	15	6	G	8 A.	109	641	1173	1705
16	26	7	F	24 M.	110	642	1174	1706
17	7	8	E	13 A.	111	643	1175	1707
18	18	9	D C	4 A.	112	644	1176	1708
19	0	10	B	24 A.	113	645	1177	1709
1	11	11	A	9 A.	114	646	1178	1710
2	22	12	G	1 A.	115	647	1178	1711
3	3	13	F E	20 A.	116	648	1180	1712
4	14	14	D	5 A.	117	649	1181	1713
5	25	15	C	28 M.	118	650	1182	1714
6	6	16	B	17 A.	119	651	1183	1715
7	17	17	A G	1 A.	120	652	1184	1716
8	28	18	F	21 A.	121	653	1185	1717
9	9	19	E	13 A.	122	654	1186	1718
10	20	20	D	29 M.	123	655	1187	1719
11	1	21	C B	17 A.	124	656	1188	1720
12	12	22	A	9 A.	125	657	1189	1721
13	23	23	G	25 M.	126	658	1190	1722
14	4	24	F	14 A.	127	659	1191	1723
15	15	25	E D	5 A.	128	660	1192	1724
16	26	26	C	28 M.	129	661	1193	1725
17	7	27	B	10 A.	130	662	1194	1726
18	18	28	A	2 A.	131	663	1195	1727
19	0	1	G F	21 A.	132	664	1196	1728
1	11	2	E	6 A.	133	665	1197	1729
2	22	3	D	29 M.	134	666	1198	1730

Aure⁹ nūs	Epacta	Cycl⁹ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrect.	Anni à natiuitate domini.			
3	3	4	C	18 A.	135	667	1199	1731
4	14	5	B A	9 A.	136	668	1200	1732
5	25	6	G	25 M.	137	669	1201	1733
6	6	7	F	14 A.	138	670	1202	1734
7	17	8	E	6 A.	139	671	1203	1735
8	28	9	D C	25 A.	140	672	1204	1736
9	9	10	B	10 A.	141	673	1205	1737
10	20	11	A	2 A.	142	674	1206	1738
11	1	12	G	22 A.	143	675	1207	1739
12	12	13	F E	6 A.	144	676	1208	1740
13	23	14	D	29 M.	145	677	1209	1741
14	4	15	C	18 A.	146	678	1210	1742
15	15	16	B	3 A.	147	679	1211	1743
16	26	17	A G	25 M.	148	680	1212	1744
17	7	18	F	14 A.	149	681	1213	1745
18	18	19	E	30 M.	150	682	1214	1746
19	0	20	D	19 A.	151	683	1215	1747
1	11	21	C B	10 A.	152	684	1216	1748
2	22	22	A	26 M.	153	685	1217	1749
3	3	23	G	15 A.	154	686	1218	1750
4	14	24	F	7 A.	155	687	1219	1751
5	25	25	E D	29 M.	156	688	1220	1752
6	6	26	C	11 A.	157	689	1221	1753
7	17	27	B	3 A.	158	690	1222	1754
8	28	28	A	23 A.	159	691	1223	1755
9	9	1	G F	14 A.	160	692	1224	1756
10	20	2	E	30 M.	161	693	1225	1757
11	1	3	D	19 A.	162	694	1226	1758
12	12	4	C	11 A.	163	695	1227	1759
13	23	5	B A	26 M.	164	696	1228	1760
14	4	6	G	15 A.	165	697	1229	1761
15	15	7	F	7 A.	166	698	1230	1762
16	26	8	E	23 M.	167	699	1231	1763
17	7	9	D C	11 A.	168	700	1232	1764
18	18	10	B	3 A.	169	701	1233	1765
19	0	11	A	23 A.	170	702	1234	1766

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñica lis	Pascha Resurrect.	Anni à natiuitate domini.			
1	11	12	G	8 A.	171	703	1235	1767
2	22	13	F E	30M.	172	704	1236	1768
3	3	14	D	19 A.	173	705	1237	1769
4	14	15	C	4 A.	174	706	1238	1770
5	25	16	B	27M.	175	707	1239	1771
6	6	17	A G	15 A.	176	708	1240	1772
7	17	18	F	31M.	177	709	1241	1773
8	28	19	E	20 A.	178	710	1242	1774
9	9	20	D	12 A.	179	711	1243	1775
10	20	21	C B	3 A.	180	712	1244	1776
11	1	22	A	16 A.	181	713	1245	1777
12	12	23	G	8 A.	182	714	1246	1778
13	23	24	F	31M.	183	715	1247	1779
14	4	25	E D	19 A.	184	716	1248	1780
15	15	26	C	4 A.	185	717	1249	1781
16	26	27	B	27M.	186	718	1250	1782
17	7	28	A	16 A.	187	719	1251	1783
18	18	1	G F	31M.	188	720	1252	1784
19	0	2	E	20 A.	189	721	1253	1785
1	11	3	D	12 A.	190	722	1254	1786
2	22	4	C	28M.	191	723	1255	1787
3	3	5	B A	16 A.	192	724	1256	1788
4	14	6	G	8 A.	193	725	1257	1789
5	25	7	F	24M.	194	726	1258	1790
6	6	8	E	13 A.	195	727	1259	1791
7	17	9	D C	4 A.	196	728	1260	1792
8	28	10	B	24 A.	197	729	1261	1793
9	9	11	A	9 A.	198	730	1262	1794
10	20	12	G	1 A.	199	731	1263	1795
11	1	13	F E	20 A.	200	732	1264	1796
12	12	14	D	5 A.	201	733	1265	1797
13	23	15	C	28M.	202	734	1266	1798
14	4	16	B	17 A.	203	735	1267	1799
15	15	17	A G	8 A.	204	736	1268	1800
16	26	18	F	24M.	205	737	1269	1801
17	7	19	E	13 A.	206	738	1270	1802

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solal'.	Litera dñicalis.	Pascha Resurrect.	Anni à natiuitate domini.			
18	18	20	D	5 A.	207	739	1271	1803
19	0	21	C B	24 A.	208	740	1272	1804
1	11	22	A	9 A.	209	741	1273	1805
2	22	23	G	1 A.	210	742	1274	1806
3	3	24	F	14 A.	211	743	1275	1807
4	14	25	E D	5 A.	212	744	1276	1808
5	25	26	C	28 M.	213	745	1277	1809
6	6	27	B	17 A.	214	746	1278	1810
7	17	28	A	2 A.	215	747	1279	1811
8	28	1	G F	21 A.	216	748	1280	1812
9	9	2	E	13 A.	217	749	1281	1813
10	20	3	D	29 M.	218	750	1282	1814
11	1	4	C	18 A.	219	751	1283	1815
12	12	5	B A	9 A.	220	752	1284	1816
13	23	6	G	25 M.	221	753	1285	1817
14	4	7	F	14 A.	222	754	1286	1818
15	15	8	E	6 A.	223	755	1287	1819
16	26	9	D C	28 M.	224	756	1288	1820
17	7	10	B	10 A.	225	757	1289	1821
18	18	11	A	2 A.	226	758	1290	1822
19	0	12	G	22 A.	227	759	1291	1823
1	11	13	F E	6 A.	228	760	1292	1824
2	22	14	D	29 M.	229	761	1293	1825
3	3	15	C	18 A.	230	762	1294	1826
4	14	16	B	3 A.	231	763	1295	1827
5	25	17	A G	25 M.	232	764	1296	1828
6	6	18	F	14 A.	233	765	1297	1829
7	17	19	E	6 A.	234	766	1298	1830
8	28	20	D	19 A.	235	767	1299	1831
9	9	21	C B	10 A.	236	768	1300	1832
10	20	22	A	2 A.	237	769	1301	1833
11	1	23	G	22 A.	238	770	1302	1834
12	12	24	F	7 A.	239	771	1303	1835
13	23	25	E D	29 M.	240	772	1304	1836
14	4	26	C	18 A.	241	773	1305	1837
15	15	27	B	3 A.	242	774	1306	1838

Aure⁹ nũs	Epa cta	Cycl⁹ Sola[r].	Litera dñica lis.	Pascha Resur rect.	Anni à natiuitate domini.			
16	26	28	A	26M.	243	775	1307	1839
17	7	1	G F	14A.	244	776	1308	1840
18	18	2	E	30M.	245	777	1309	1841
19	0	3	D	19A.	246	778	1310	1842
1	11	4	C	11A.	247	779	1311	1843
2	22	5	B A	26M.	248	780	1312	1844
3	3	6	G	15A.	249	781	1313	1845
4	14	7	F	7 A.	250	782	1314	1846
5	25	8	E	23M.	251	783	1315	1847
6	6	9	D C	11A.	152	784	1316	1848
7	17	10	B	2 A.	253	785	1317	1849
8	28	11	A	23A.	254	786	1318	1850
9	9	12	G	8 A.	255	787	1319	1851
10	20	13	F E	30M.	256	788	1320	1852
11	1	14	D	19A.	257	789	1321	1853
12	12	15	C	11A.	258	790	1322	1854
13	23	16	B	27M.	259	791	1323	1855
14	4	17	A G	15A.	260	792	1324	1856
15	15	18	F	7 A.	261	793	1325	1857
16	26	19	E	23M.	262	794	1326	1858
17	7	20	D	12A.	263	795	1327	1859
18	18	21	C B	3 A.	264	796	1328	1860
19	0	22	A	23A.	265	797	1329	1861
1	11	23	G	8 A.	266	798	1330	1862
2	22	24	F	31M.	267	799	1331	1863
3	3	25	E D	19A.	568	800	1332	1864
4	14	26	C	4 A.	269	801	1333	1865
5	25	27	B	27M.	270	802	1334	1866
6	6	28	A	16A.	271	803	1335	1867
7	17	1	G F	31M.	272	804	1336	1868
8	28	2	E	20A.	273	805	1337	1869
9	9	3	D	12A.	274	806	1338	1870
10	20	4	C	28M.	275	807	1339	1871
11	1	5	B A	16A.	276	808	1340	1872
12	12	6	G	8 A.	277	809	1341	1873
13	23	7	F	31M.	278	810	1342	1874

Aure⁹ nūs	Epa cta	Cycl⁹ Sola ris	Litera dñica.	Pascha Resur/ rect.	Anni à natiuitate domini.			
14	4	8	E	13 A.	279	811	1343	1875
15	15	9	DC	4 A.	280	812	1344	1876
16	26	10	B	27 M.	281	813	1345	1877
17	7	11	A	16 A.	282	814	1346	1878
18	18	12	G	1 A.	283	815	1347	1879
19	0	13	FE	20 A.	284	816	1348	1880
1	11	14	D	12 A.	285	817	1349	1881
2	22	15	C	28 M.	286	818	1350	1882
3	3	16	B	17 A.	287	819	1351	1883
4	14	17	AG	8 A.	288	820	1352	1884
5	25	18	F	24 M.	289	821	1353	1885
6	6	19	E	13 A.	290	822	1354	1887
7	17	20	D	5 A.	291	823	1355	1887
8	28	21	CB	24 A.	292	824	1356	1888
9	9	22	A	9 A.	293	825	1357	1889
10	20	23	G	1 A.	294	826	1358	1890
11	1	24	F	21 A.	295	827	1359	1891
12	12	25	ED	5 A.	296	828	1360	1892
13	23	26	C	28 M.	297	829	1361	1893
14	4	27	B	17 A.	298	830	1362	1894
15	15	28	A	2 A.	299	831	1363	1895
16	26	1	GF	24 M.	300	832	1364	1896
17	7	2	E	13 A.	301	833	1365	1897
18	18	3	D	5 A.	302	834	1366	1898
19	0	4	C	18 A.	303	835	1367	1899
1	11	5	BA	9 A.	304	836	1368	1900
2	22	6	G	1 A.	305	837	1369	1901
3	3	7	F	14 A.	306	838	2370	1902
4	14	8	E	6 A.	307	839	1371	1903
5	25	9	DC	28 M.	308	840	1372	1904
6	6	10	B	17 A.	309	841	1373	1905
7	17	11	A	2 A.	310	842	1374	1906
8	28	12	G	22 A.	311	843	1375	1907
9	9	13	FE	13 A.	312	844	1376	1908
10	20	14	D	29 M.	313	845	1377	1909
11	1	15	C	18 A.	314	846	1378	1910

Hic annus correspondet creationi mundi ẜm hebraicā veritatē, hoc est āte christi natiuitatem annis. 3960

Aure⁹ nũs	Epacta	Cycl⁹ Sol.	Litera dñicał.	Pascha Resur/rect.	Anni à natiuitate dñi.			
12	12	16	B	10.A.	315	847	1379	1911
13	23	17	AG	25 M.	316	848	1380	1912
14	4	18	F	14 A.	317	849	1381	1913
15	15	19	E	6 A.	318	850	1382	1914
16	26	20	D	22 M.	319	851	1383	1915
17	7	21	CB	10 A.	320	852	1384	1916
18	18	22	A	2 A.	321	853	1385	1917
19	0	23	G	22 A.	322	854	1386	1918
1	11	24	F	7 A.	323	855	1387	1919
2	22	25	ED	29 M.	324	856	1388	1920
3	3	26	C	18 A.	325	857	1389	1921
4	14	27	B	3 A.	326	858	1390	1922
5	25	28	A	26 M.	327	859	1391	1923
6	6	1	GF	14 A.	328	860	1392	1924
7	17	2	E	6 A.	329	861	1393	1925
8	28	3	D	19 A.	330	862	1394	1926
9	9	4	C	11 A.	331	863	1395	1927
10	20	5	BA	2 A.	332	864	1396	1928
11	1	6	G	22 A.	333	865	1397	1929
12	12	7	F	7 A.	334	866	1398	1930
13	23	8	E	30 M.	335	867	1399	1931
14	4	9	DC	18 A.	336	868	1400	1932
15	15	10	B	3 A.	337	869	1401	1933
16	26	11	A	26 M.	338	870	1402	1934
17	7	12	G	15 A.	339	871	1403	1935
18	18	13	FE	30 M.	340	872	1404	1936
19	0	14	D	19 A.	341	873	1405	1937
1	11	15	C	11 A.	342	874	1406	1938
2	22	16	B	27 M.	343	875	1407	1939
3	3	17	AG	15 A.	344	876	1408	1940
4	14	18	F	7 A.	345	877	1409	1941
5	25	19	E	23 M.	346	878	1410	1942
6	6	20	D	12 A.	347	879	1411	1943
7	17	21	CB	3 A.	348	880	1412	1944
8	28	22	A	23 A.	349	881	1413	1945
9	9	23	G	8 A.	350	882	1414	1946

Conciliũ Nicenum an. do. 322. & Aure⁹ nũs calẽdario insigit ãno seq̃nti. s. 323.

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñica.	Paſcha Reſurrect.	Anni à natiuitate domini.			
10	20	24	F	31 M.	351	883	1415	1947
11	1	25	ED	19 A.	352	884	1416	1948
12	12	26	C	11 A.	353	885	1417	1949
13	23	27	B	27 M.	354	886	1418	1950
14	4	28	A	16 A.	355	887	1419	1951
15	15	1	GF	7 A.	356	888	1420	1952
16	26	2	E	23 M.	357	889	1421	1953
17	7	3	D	12 A.	358	890	1422	1954
18	18	4	C	4 A.	359	891	1423	1955
19	0	5	BA	23 A.	360	892	1424	1956
1	11	6	G	8 A.	361	893	1425	1957
2	22	7	F	31 M.	362	894	1426	1958
3	3	8	E	20 A.	363	895	1427	1959
4	14	9	DC	4 A.	364	896	1428	1960
5	25	10	B	27 M.	365	897	1429	1961
6	6	11	A	16 A.	366	898	1430	1962
7	17	12	G	1 A.	367	899	1431	1963
8	28	13	FE	20 A.	368	900	1432	1964
9	9	14	D	12 A.	369	901	1433	1965
10	20	15	C	28 M.	370	902	1434	1666
11	1	16	B	17 A.	371	903	1435	1967
12	12	17	AG	8 A.	372	904	1436	1968
23	23	18	F	31 M.	373	905	1437	1969
14	4	19	E	13 A.	374	706	1438	1970
15	15	20	D	5 A.	375	907	1439	1971
16	26	21	CB	27 M.	376	908	1440	1972
17	7	22	A	16 A.	377	909	1441	1973
18	18	23	G	1 A.	378	910	1442	1974
19	0	24	F	21 A.	379	911	1443	1975
1	11	25	ED	12 A.	380	912	1444	1976
2	22	26	C	28 M.	381	913	1445	1977
3	3	27	B	17 A.	382	914	1446	1978
4	14	28	A	9 A.	383	915	1447	1979
5	25	1	GF	24 M.	384	916	1448	1980
6	6	2	E	13 A.	385	917	1449	1981
7	17	3	D	5 A.	386	918	1450	1982

Aure⁹ nũs	Epa cta	Cycl⁹ Sol'.	Litera dñical'.	Pascha Resur rect.	Anni à natiuitate dñi.			
8	28	4	C	25 A.	387	919	1451	1983
9	9	5	BA	9 A.	388	920	1452	1984
10	20	6	G	1 A.	389	921	1453	1985
11	1	7	F	21 A.	390	922	1454	1986
12	12	8	E	6 A.	391	923	1455	1987
13	23	9	DC	28 M.	392	924	1456	1988
14	4	10	B	17 A.	393	925	1457	1989
15	15	11	A	2 A.	394	926	1458	1990
16	26	12	G	25 M.	395	927	1459	1991
17	7	13	FE	13 A.	396	928	1460	1992
18	18	14	D	5 A.	397	929	1461	1993
19	0	15	C	18 A.	398	930	1462	1994
1	11	16	B	10 A.	399	931	1463	1995
2	22	17	AG	1 A.	400	932	1464	1996
3	3	18	F	14 A.	401	933	1465	1997
4	14	19	E	6 A.	402	934	1466	1998
5	25	20	D	29 M.	403	935	1467	1999
6	6	21	CB	17 A.	404	936	1468	2000
7	17	22	A	2 A.	405	937	1469	2001
8	28	23	G	22 A.	406	938	1470	2002
9	9	24	F	14 A.	407	939	1471	2003
10	20	25	ED	29 M.	408	940	1472	2004
11	1	26	C	18 A.	409	941	1473	2005
12	12	27	B	10 A.	410	942	1474	2006
13	23	28	A	26 M.	411	943	1475	2007
14	4	1	GF	14 A.	412	944	1476	2008
15	15	2	E	6 A.	413	945	1477	2009
16	26	3	D	22 M.	414	946	1478	2010
17	7	4	C	11 A.	415	947	1479	2011
18	18	5	BA	2 A.	416	948	1480	2012
19	0	6	G	22 A.	417	949	1481	2013
1	11	7	F	7 A.	418	950	1482	2014
2	22	8	E	30 M.	419	951	1483	2015
3	3	9	DC	18 A.	420	952	1484	2016
4	14	10	B	3 A.	421	953	1485	2017
5	26	11	A	26 M.	422	954	1486	2018

Aure⁹ nũs	Epa ćta	Cycl⁹ Sola/ris	Litera dñica/lis	Pascha Resur/rect.	Anni à natiuitate domini.			
6	6	12	G	15 A.	423	955	1487	2019
7	17	13	F E	6 A.	424	956	1488	2020
8	28	14	D	19 A.	425	956	1489	2021
9	9	15	C	11 A.	426	958	1490	2022
10	20	16	B	3 A.	427	959	1491	2023
11	1	17	A G	22 A.	428	560	1492	2024
12	12	18	F	7 A.	429	961	1493	2025
13	23	19	E	30 M.	430	962	1494	2026
14	4	20	D	19 A.	431	963	1495	2027
15	15	21	C B	3 A.	432	964	1496	2028
16	26	22	A	26 M.	433	965	1497	2029
17	7	23	G	15 A.	434	966	1498	2030
18	18	24	F	31 M.	435	967	1499	2031
19	0	25	E D	19 A.	456	968	1500	2032
1	11	26	C	11 A.	437	969	1501	2033
2	22	27	B	27 M.	438	970	1502	1034
3	3	28	A	16 A.	439	971	1503	2035
4	14	1	G F	7 A.	440	972	1504	2036
5	25	2	E	23 M.	441	973	1505	2037
6	6	3	D	12 A.	442	974	1506	2038
7	17	4	C	4 A.	443	975	1507	2039
8	28	5	B A	23 A.	444	976	1508	2040
9	9	6	G	8 A.	445	977	1509	2041
10	20	7	F	31 M.	446	978	1510	2042
11	1	8	E	20 A.	447	979	1511	2043
12	12	9	D C	11 A.	448	980	1512	2044
13	23	10	B	27 M.	449	981	1513	2045
14	4	11	A	16 A.	450	982	1514	2046
15	15	12	G	8 A.	451	983	1515	2047
16	26	13	F E	23 M.	452	984	1516	2048
17	7	14	D	12 A.	453	985	1517	2049
18	18	15	C	4 A.	454	986	1518	2050
19	0	16	B	24 A.	455	987	1519	2051
1	11	17	A G	8 A.	456	988	1520	2052
2	22	18	F	31 M.	456	989	1521	2053
3	3	19	E	20 A.	458	990	1522	2054

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Reſurrect.	Anni à natiuitate domini.			
4	14	20	D	5 A.	459	991	1523	2055
5	25	21	CB	27M.	460	992	1524	2056
6	6	22	A	16A.	461	993	1525	2057
7	17	23	G	1 A.	462	994	1526	2058
8	28	24	F	21A.	463	995	1527	2059
9	9	25	ED	12A.	464	996	1528	2060
10	20	26	C	28M.	465	997	1529	2061
11	1	27	B	17A.	466	998	1530	2062
12	12	28	A	9 A.	467	999	1531	2063
13	23	1	GF	31M.	468	1000	1532	2064
14	4	2	E	13A.	469	1001	1533	2065
15	15	3	D	5 A.	470	1002	1534	2066
16	26	4	C	28M.	471	1003	1535	2067
17	7	5	BA	16A.	472	1004	1536	2068
18	18	6	G	1 A.	473	1005	1537	2069
19	0	7	F	21A.	474	1006	1538	2070
1	11	8	E	6 A.	475	1007	1539	2071
2	22	9	DC	28M.	476	1008	1540	2072
3	3	10	B	17A.	477	1009	1541	2073
4	14	11	A	9 A.	478	1010	1542	2074
5	25	12	G	25M.	479	1011	1543	2075
6	6	13	FE	13A.	480	1012	1544	2076
7	17	14	D	5 A.	481	1013	1545	2077
8	28	15	C	25A.	482	1014	1546	2078
9	9	16	B	10A.	483	1015	1547	2079
10	20	17	AG	1 A.	484	1016	1548	2080
11	1	18	F	21A.	485	1017	1549	2081
12	12	19	E	6 A.	486	1018	1550	2082
13	23	20	D	29M.	487	1019	1551	2083
14	4	21	CB	17A.	488	1020	1552	2084

Finis magnæ tabulæ.

Post tabulæ finem iterum atque iterũ anni dñi resumẽdi sunt:& reducendi per columnas alias ad initium, & perducendi ad finem per circuitum in perpetuũ: nisi forte fiat per ecclesiam emendatio collapsi calendarij. Tunc enim necesse esset aliam tabulam edere.

Sed quoniam potest cõtingere scriptoris error in annotatione diei Paschæ in pręcedenti tabula:ideo alios modos inueniendi pascha nunc describemus: quorum primus talis est. Require in calendario aureum numerum anni propositi post nonas Martij, hoc est post septimũ eius diẽ, vbi annotatur festum sancti Thomæ Aquinatis:& ab eo aureo numero currente enumera tres literas dominicales illius anni:& in tertia litera dominicali erit pascha. In anno vero bissextili assume secundam literam. & si litera dominicalis cõtingat esse e regione aurei numeri, nihilominus computetur pro prima litera dominicali.

Aliũs modus nuper describitur in calendario per aureum numerũ nigrum superadditum rubro:cuius initium est eregione diei. 21. Martij in festo sancti Benedicti abbatis, vbi annotatur litera C. Tunc semper litera dominicalis immediate post aureum numerũ anni propositi ostendet pascha. Si autem litera dominicalis fuerit e regione dicti aurei numeri omittatur: & in sequenti dominicali litera pascha celebrabitur.

Alium penè similem modum docet nos Ioannes de monte Regio in suo calendario ad inueniendum pascha cum cæteris festis mobilibus. Accipe literam dominicalem anni propositi, quæ sit sub aureo numero eo anno currente: & tunc pascha celebrabitur eo die qui ei è directo à dextris annotatur. Si tamen litera dominicalis è directo aurei numeri appareat ea non erit conueniens nuntia festi paschalis: sed ad sequentem proxime descendendum est. In anno autem bissextili Septuagesima & dies cinerum per priorem literã dominicalem accipi debent: reliqua vero omnia per posteriorem. Fallit tamen regula in Septuagesima solum: in annis. 532. aureo numero currente octo in anno bissextili. D C. sicut patet in annis domini. 140. 672. 1204. 1736. Tunc Septuagesima est die 22. Februarij.

Sequitur tabula.

Aureꝰ nũs	Lr̃a dñi/calis	Septũa gesima	Fer̃.4. cinerũ	Pascha resur.	Ascen sio dñi	Pente coste	Corpꝰ Chr̃i	Dñicæ post pẽ/tecostẽ
16								
5	D	18 Ian.	4 Feb.	22 Mar.	30 Apr.	10 Maij	21 Maij	28
	E	19	5	23	1 Maij	11	22	28
13	F	20	6	24	2	12	23	28
2	G	21	7	25	3	13	24	28
	A	22	8	26	4	14	25	28
10	B	23	9	27	5	15	26	27
	C	24	10	28	6	16	27	27
18	D	25	11	29	7	17	28	27
7	E	26	12	30	8	18	29	27
	F	27	13	31	9	19	30	27
15	G	28	14	1 April.	10	20	31	27
4	A	29	15	2	11	21	1 Iunij	27
	B	30	16	3	12	22	2	26
12	C	31	17	4	13	23	3	26
1	D	1 Feb.	18	5	14	24	4	26
	E	2	19	6	15	25	5	26
9	F	3	20	7	16	26	6	26
	G	4	21	8	17	27	7	26
17	A	5	22	9	18	28	8	26
6	B	6	23	10	19	29	9	25
	C	7	24	11	20	30	10	25
14	D	8	25	12	21	31	11	25
3	E	9	26	13	22	1 Iun.	12	25
	F	10	27	14	23	2	13	25
11	G	11	28	15	24	3	14	25
	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25
19	B	13	2	17	26	5	16	24
8	C	14	3	18	27	6	17	24
	D	15	4	19	28	7	18	24
	E	16	5	20	29	8	19	24
	F	17	6	21	30	9	20	24
	G	18	7	22	31	10	21	24
	A	19	8	23	1 Iun.	11	22	24
	B	20	9	24	2	12	23	23
	C	21	10	25	3	13	24	23
	D	22						

Anni domini	Dies paſchales iuxta vſũ eccleſiæ	iuxta decreta patrũ	Dierum differẽtia.
1525	16 Apr.	9 Apr.	7
1526	1 Apr.	1 Apr.	0
1527	21 Apr.	24 Mar.	28
1528	12 Apr.	5 Apr.	7
1529	22 Mar.	28 Mar.	0
1530	17 Apr.	20 Mar.	28
1531	9 Apr.	2 Apr.	7
1532	31 Mar.	24 Mar.	7
1533	13 Apr.	13 Apr.	0
1534	5 Apr.	5 Apr.	0
1535	28 Mar.	21 Mar.	7
1536	16 Apr.	9 Apr.	7
1537	1 Apr.	1 Apr.	0
1538	21 Apr.	17 Mar.	35
1539	6 Apr.	6 Apr.	0
1540	28 Mar.	28 Mar.	0
1541	17 Apr.	13 Mar.	35
1542	9 Apr.	2 Apr.	7
1543	25 Mar.	25 Mar.	0
1544	13 Apr.	13 Apr.	0
1545	5 Apr.	29 Mar.	7
1546	25 Apr.	21 Mar.	35
1547	10 Apr.	10 Apr.	0
1548	1 Apr.	25 Mar.	7
1549	21 Apr.	17 Mar.	35
1550	6 Apr.	6 Apr.	0
1551	29 Mar.	29 Mar.	0
1552	17 Apr.	13 Mar.	35
1553	2 Apr.	2 Apr.	0
1554	25 Mar.	25 Mar.	0
1555	14 Apr.	7 Apr.	7
1556	5 Apr.	29 Mar.	7
1557	18 Apr.	21 Mar.	28
1558	10 Apr.	10 Apr.	0
1559	26 Mar.	26 Mar.	0
1560	14 Apr.	17 Mar.	28

Quoniam æquinoctia, & nouilunia non habent firmas ſedes in calendario; ſed continue eas anticipant: ideo contingit deordinatio in celebratione paſchę. Quare operepręcium eſt quoſdam futuros annos exarare, quibus vera paſchalis ratio diſcrepat à priſca illa ſupputatione Dionyſica: quam adhuc eccleſia vniuerſalis authoritate ſua tolerat. Quod manifeſtum erit in hac tabula: in cuius prima columna deſcripſimus annos domini: in ſecũda diem paſchalem iuxta vſum eccleſiæ: in tertia iuxta decreta patrum: in quarta vero ſiue inter vtroſq; differentiam: ſiue inuicem conuenientiam. Hæc ex calendario Ioannis Stofflerini propoſitione. 39.

Anni domini	Dies paſchales iuxta vſum eccl'iæ	iuxta decreta patrū	Dierum differētia
1561	6 Apr.	6 Apr.	0
1562	29 Mar.	22 Mar.	7
1563	11 Apr.	11 Apr.	0
1564	2 Apr.	2 Apr.	0
1565	22 Apr.	18 Mar.	35
1566	14 Apr.	7 Apr.	7
1567	30 Mar.	30 Mar.	0
1568	18 Apr.	14 Mar.	35
1569	10 Apr.	3 Apr.	7
1570	26 Mar.	26 Mar.	0
1571	15 Apr.	18 Mar.	28
1572	6 Apr.	30 Mar.	7
1573	22 Mar.	22 Mar.	0
1574	11 Apr.	11 Apr.	0
1575	3 Apr.	27 Mar.	7
1576	22 Apr.	18 Mar.	35
1577	7 Apr.	7 Apr.	0
1578	30 Mar.	30 Mar.	0
1579	19 Apr.	15 Mar.	35
1580	3 Apr.	3 Apr.	0
1581	26 Mar.	26 Mar.	0
1582	15 Apr.	8 Apr.	7
1583	31 Mar.	31 Mar.	0
1584	19 Apr.	22 Mar.	28
1585	11 Apr.	11 Apr.	0

De cyclo inditionali.

Cyclus inditionalis continet tria luſtra, id eſt tria quinquēnia, hoc eſt. 15. annos ſolares iuxta conſuetudinem Romanorum: qui ſibi ſubiectis populis per vniuerſum penè orbem tributa ſoluenda indicebant. Natus eſt autem Chriſtus in primo luſtro Romanæ inditionis poſt peractum tertium annum prædictæ inditionis: cum exiit edictum à Cæſare Auguſto, vt deſcriberetur vniuerſus orbis ſicut ex Euangelio patet. Nam Auguſtus Cæſar inditiones inſtituit Olympiade. 194. anno eius primo incipiente. 8. calendas

Octobris, hoc est die. 24. Septembris, videlicet quãdo anni Olympiadum sumunt initium. Si ergo annis domini tres pręcedẽtes addideris, & omnes collectos in. 15. partiaris quoties poteris: numerus, qui tibi superfuerit, indicabit annum inditionis. Si vero nihil remanserit, annus vltimus scilicet. 15. inditionis erit. Huius cycli partes hodie literis pontificum, & tabellionum instrumentis inseruntur ad fidem temporum roborandã: hac tamen differẽtia quod tabelliones imperiali authoritate vtentes, inditiones mutant. 8. calendas Octobris, vt Augustus imperator instituit. Notarij vero summi pontificis, vt se magis conforment annis domini: mutant eas. 8. calendas Ianuarij, quando natus est dominus. Hunc autem cyclum inditionalem non descripsimus in tabula magna superiori: quoniam numerus quindenarius non plene completur in. 532. annis, ex quibus cõstat pręscripta tabula: sed terminatur vel in. 525. vel in. 540. vt patet si prędictos numeros per. 15. partiaris. Vt autem facile in retroactis temporibus, & futuris, numerus inditionis quolibet anno reperiatur: annotauimus tabellam numerorũ. 15. inditionalium: cui subiunximus tabulam annorum domini praeteritorum ac futurorum eorum tantummodo, quando occurrit primus numerus cycli inditionalis: ex quibus facillime intermedij numeri, qui annis relictis ordinate correspondent, reperientur. Nam annis domini tribus adiunctis sequitur primum numerum fuisse anno Christi. 13. Deinde. 15. superadditis numeris eundem primum numerum sequitur fuisse anno Christi. 28. & sic deinceps, vt patet in tabula sequenti.

Tabella numerorum inditionalium.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Tabula annorum domini.

13	313	613	913	1213	1513	1813	3013	3313
28	328	628	928	1228	1528	1828	3028	3328
43	343	643	943	1243	1543	1843	3043	3343
58	358	658	958	1258	1558	1858	3058	3358
73	373	673	973	1273	1573	1873	3073	3373
88	388	688	988	1288	1588	1888	3088	3388
103	403	703	1003	1303	1603	1903	3103	3403
118	418	718	1018	1318	1618	1918	3118	1418
133	433	733	1033	1333	1633	1933	3133	3433
148	448	748	1048	1348	1648	1948	3148	3448
163	463	763	1063	1363	1663	1963	3163	3463
178	478	778	1078	1378	1678	1978	3178	3478
193	493	793	1093	1393	1693	1993	3193	3493
208	508	808	1108	1408	1708	2008	3208	3508
223	523	823	1123	1423	1723	2023	3223	3523
238	538	838	1138	1438	1738	2038	3238	3538
253	553	853	1153	1453	1753	2053	3253	3553
268	568	868	1168	1468	1768	2068	3268	3568
283	583	883	1183	1483	1783	2083	3283	3583
298	598	898	1198	1498	1798	2098	3298	3598

De mensibus anni Iudæorum.

Annus cõmunis apud Hebræos continet mẽses lunares duodecim: annus vero embolismicus, tredecim. Duplex autem est anni principium apud eos, videlicet in æquinoctio vernali & in autũnali. Sed ordo mensium ab æquinoctio vernali sumit initium dicente domino per Moysen Exo. 12. Mensis iste scilicet æquinoctij vernalis vobis principium mensium: primus erit in mensibus anni.

1. Nisan Primus ergo mensis vocatur Nisan: qui olim correspondebat nostro Aprili: nunc vero propter anticipationem æquinoctij concurrit cum Martio. Huius mensis die. 15. Iudæi phase hoc est pascha celebrant: quę & azimorum solennitas nũcupatur septem diebus continuis incipiendo in vespera, id est à Solis occasu diei quartidecimi, in quo paschalem agnum cum azimis & lactucis agrestibus comedebant.

Secundus mensis vocatur Ihar in quo nullum præcipuum festum celebratur. Dicitur etiam Zio. 3. Regum. 6. 2. Ihar

Tertius mensis vocatur Siuam: cuius sexta dies percelebris est in memoriam legis datæ: & dicitur Pentecostes: siue septem hebdomadarum festum pro eo quòd semper quinquagesimo die post septem hebdomadas celebratur. 3. Siuã

Quartus mensis dicitur Temus: cuius decimaseptima obseruatur ieiunium fractionis tabularum legis, quando Moyses de monte Synai descendens propter idolatriam in vituli adoratione tabulas fregit. 4. Temus

Quintus dicitur Hau: cuius nona die obseruatur ieiunium desolationis Hierusalem: quo die incẽsum fuit templum primum à Rege Caldæorum Nabuchodonosorre: deinde à Tito, sicut historiographi omnes hebræi testãtur. Vnde pro eo quòd apud Iosephũ libro septimo de bello Iudaico capite. 14. legitur templũ concrematum fuisse die decimo mensis Augusti: in hebręo legitur id factum fuisse die. 9. mensis Hau: eodem die, quo prius à Rege Caldęorum incensum fuerat. 5. Hau

Sextus mẽsis vocatur Helul: in quo nulla pręcipua festa celebrãtur. 6. Helul

Septimus mensis, qui olim respondebat Octobri: nunc autem Septembri: nuncupatur Tisri: & incipit à lunatione æquinoctij autumnalis. Hic à mense Nisan est septimus, vt patet Numeri. 29. Cuius prima dies celebris est: & vocatur festum tubarum siue buccinæ in memoriã liberationis Isahac ab ĩmolatione: & ideo die illa clangebant in cornibus pecorum, quia aries immolatus pro eo inter fructeta cornibus inhærebat, vt dicitur Gene. 22. Decima huius mensis dies est festum expiationis: quod est celeberrimum in memoriam beneficij suscepti, quo Deus indulsit eis peccatum idolatriæ in vituli fabricatione commissum. Die. 15. eiusdẽ mensis est festum scenophegiæ, hoc est tabernaculorum: quod septem diebus continuatur in commemorationem diuinæ protectionis in deserto, vbi in tabernaculis habitabant. Dies prima est celeberrima. Septima autem tabernaculorum dies: quæ est vigesimaprima eiusdem mensis, vocatur festum ramorum in memoriam captionis Hierico: quæ prima fuit ciuitas ab eis subiugata & destructa. Die. 22. mensis Tisri celebratur festũ cœtus & collectæ, in quo colligebantur pecunię pro sacrificijs. Sed pręter hęc festa legalia: tertia die eiusdem mensis celebratur ieiuniũ Godoliæ, de quo scribitur Hieremię. 41. 7. Tisri

8.Marchasuã Octauus mensis appellatur Marchasuan, in quo nulla legis festa celebrantur.

9.Chisleu Nonus mensis dicitur Chisleu: in quo etiam nulla legis festa obseruantur: Sed vigesimaquinta eius die celebratur festum Enceniorum: quod post legem datam institutum fuit in commemorationem dedicationis noui altaris in templo à Iuda Machabæo instaurati post contaminationem à Rege Antiocho sanctuario illatam, vt scribitur. 1. Machab. 4. Legitur in sacra scriptura de triplici dedicatione templi. Prima fuit post primam ædificationẽ templi: quæ facta fuit à Salomone decima die mensis Tisri in festo expiationis: qui mensis nunc nostro Septembri correspondet, vt habetur. 3. Reg. 8. Secunda templi dedicatio facta fuit sub Zorobabel reędificato templo post reditum ex Babylone: quæ facta fuit de mense Martij tempore vernali. Tertia dedicatio templi facta fuit à Iuda Machabęo: qui post purgationem templi contaminati per Antiochum Epiphanem: denuo consecrauit ipsum. Hanc templi dedicationem obseruant Iudæi. 25. huius mensis: qui hac tempestate Nouembri respondet: Sed tempore Christi Decẽbri respondebat. Vnde dicitur Ioannis. 10. Facta sunt Encenia in Hierosolymis & Hyems erat.

10. Teuet Decimus mensis vocatur Teuet, in quo nullum celebratur legale festum: Sed decima eius obseruatur ieiunium, die quo Nabuchodonosor Hierusalem primum obsedit. De hoc decimo mense scribitur Hester. 2.

11. Seuet Vndecimus mensis vocatur Seuet: in quo nullum pręcipuum festum celebratur.

12. Adar Duodecimus mensis dicitur Adar, vt habetur Hester. 3. Cuius tertiadecima die obseruatur ieiunium Hester: quod sortis siue vrnæ ieiuniũ vocant: quia in eo per preces Hester suspensus fuit Aman Iudęorum hostis cum decem filijs suis: & omnes Iudęorum hostes interfecti sunt vsq; ad. 75. millia occisorum. Quartodecimo vero die à nece cessauerunt. Quem constituerunt esse solennem, vt in eo omni tempore deinceps vacarent gaudio atq; conuiuiis, vt patet Hester. 9. vbi hic mensis dicitur duodecimus scilicet à mense Nisan. Quinq; ex mensibus pręedictis semper sunt pleni, hoc est triginta diebus integrati, videlicet Nisan, Siuam, Hau, Tisri, Seuet. Et quinq; eorum semper sunt deficientes, nouẽ & viginti duntaxat diebus cõstantes videlicet Hiar, Temus, Helul, Teuet, Adar. In anno vero embolismico duo obseruantur menses sub nomine

Adar. Primus semper est plenus: alter semper est deficiens. Reliqui vero duo menses, videlicet Marchasuan: & Chisleu aliquando sunt pleni, aliquando deficientes: nonnunquã secundum ordinem iuxta numerum dierum intercalatorum in eis vel subtractorum. Nã dies quicunq; anno adduntur, aut subtrahuntur, his duntaxat duobus mensibus, aut inseruntur, aut auferuntur. Et quoties vterq; eorum triginta dierum numero integratur, toties dicetur annus plenus. Quòd si vigintinouem duntaxat diebus cõstiterint, dicetur annus deficiens. Sed cum Marchasuan dies vigintinouem: & Chisleu dies triginta habuerit, dicetur annus ordinatus siue mediocris. Qui si communis fuerit, cõstabit diebus. 354. Quòd si embolismicus extiterit, integrabitur diebus. 384. Si annus plenus extiterit, abundabit die vno. Si mancus fuerit, deficiet die vno.

Sequitur calendarium Romanum cum aureo numero consueto, sed emendato, & coelesti motui conformi pro annis trecentis ab anno domini. 1500.

Non est quęrenda hic ratio embolismorum, quia lunationes ad vnguem respondent motui cœlesti.

Ianuarius

19	1	A	Calendæ
8	2	b	4 No.
	3	c	3 No.
16	4	d	pridie No.
5	5	e	Nonæ
	6	f	8 Idus
13	7	g	7 Idus
2	8	A	6 Idus
	9	b	5 Idus
10	10	c	4 Idus
18	11	d	3 Idus
	12	e	pridie Idus
7	13	f	Idus
	14	g	19 Cal.
15	15	A	18 Cal.
4	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
12	18	d	15 Cal.
1	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
9	21	g	12 Cal.
17	22	A	11 Cal.
	23	b	10 Cal.
6	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
14	26	e	7 Cal.
3	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
11	29	A	4 Cal.
19	30	b	3 Cal.
	31	c	pridie Cal.

Februarius

8	1	d	Calendæ
16	2	e	4 No.
5	3	f	3 No.
	4	g	pridie No.
13	5	A	Nonæ.
	6	b	8 Idus
2	7	c	7 Idus
10	8	d	6 Idus
	9	e	5 Idus
18	10	f	4 Idus
7	11	g	3 Idus
	12	A	pridie Idus
15	13	b	Idus
4	14	c	16 Cal.
	15	d	15 Cal.
12	16	e	14 Cal.
	17	f	13 Cal.
1	18	g	12 Cal.
9	19	A	11 Cal.
	20	b	10 Cal.
17	21	c	9 Cal.
6	22	d	8 Cal.
	23	e	7 Cal.
14	24	f	6 Cal.
3	25	g	5 Cal.
	26	A	4 Cal.
11	27	b	3 Cal.
	28	c	pridie Cal.

Martius

19	1	d	Calendæ
8	2	e	6 No.
	3	f	5 No.
16	4	g	4 No.
5	5	A	3 No.
	6	b	pridie No.
13	7	c	Nonæ
2	8	d	8 Idus
	9	e	7 Idus
10	10	f	6 Idus
18	11	g	5 Idus
	12	A	4 Idus
7	13	b	3 Idus
	14	c	pridie Idus
15	15	d	Idus
4	16	e	17 Cal.
	17	f	16 Cal.
12	18	g	15 Cal.
1	19	A	14 Cal.
	20	b	13 Cal.
9	21	c	12 Cal.
17	22	d	11 Cal.
	23	e	10 Cal.
6	24	f	9 Cal.
	25	g	8 Cal.
14	26	A	7 Cal.
3	27	b	6 Cal.
	28	c	5 Cal.
11	29	d	4 Cal.
19	30	e	3 Cal.
	31	f	pridie Cal.

Aprilis

8	1	g	Calendæ
16	2	A	4 No.
5	3	b	3 No.
	4	c	pridie No.
13	5	d	Nonæ.
	6	e	8 Idus
2	7	f	7 Idus
10	8	g	6 Idus
	9	A	5 Idus
18	10	b	4 Idus
7	11	c	3 Idus
	12	d	pridie Idus
15	13	e	Idus
4	14	f	18 Cal.
	15	g	17 Cal.
12	16	A	16 Cal.
	17	b	15 Cal.
1	18	c	14 Cal.
9	19	d	13 Cal.
	20	e	12 Cal.
17	21	f	11 Cal.
6	22	g	10 Cal.
	23	A	9 Cal.
14	24	b	8 Cal.
3	25	c	7 Cal.
	26	d	6 Cal.
11	27	e	5 Cal.
	28	f	4 Cal.
19	29	g	3 Cal.
8	30	A	pridie Cal.

Maius

	1	b	Calendæ
16	2	c	6 No.
5	3	d	5 No.
	4	e	4 No.
13	5	f	3 No.
2	6	g	pridie No.
	7	A	Nonæ
10	8	b	8 Idus
18	9	c	7 Idus
	10	d	6 Idus
7	11	e	5 Idus
	12	f	4 Idus
15	13	g	3 Idus
4	14	A	pridie Idus
	15	b	Idus
12	16	c	17 Cal.
1	17	d	16 Cal.
	18	e	15 Cal.
9	19	f	14 Cal.
17	20	g	13 Cal.
	21	A	12 Cal.
6	22	b	11 Cal.
	23	c	10 Cal.
14	24	d	9 Cal.
3	25	e	8 Cal.
	26	f	7 Cal.
11	27	g	6 Cal.
19	28	A	5 Cal.
	29	b	4 Cal.
8	30	c	3 Cal.
16	31	d	pridie Cal.

Iunius

5	1	e	Calendæ
	2	f	4 No.
13	3	g	3 No.
	4	A	pridie No.
2	5	b	Nonæ.
10	6	c	8 Idus
	7	d	7 Idus
18	8	e	6 Idus
7	9	f	5 Idus
	10	g	4 Idus
15	11	A	3 Idus
4	12	b	pridie Idus
	13	c	Idus
12	14	d	18 Cal.
	15	e	17 Cal.
1	16	f	16 Cal.
9	17	g	15 Cal.
	18	A	14 Cal.
17	19	b	13 Cal.
6	20	c	12 Cal.
	21	d	11 Cal.
14	22	e	10 Cal.
3	23	f	9 Cal.
	24	g	8 Cal.
11	25	A	7 Cal.
	26	b	6 Cal.
19	27	c	5 Cal.
8	28	d	4 Cal.
	29	e	3 Cal.
16	30	f	pridie Cal.

Iulius

5	1	g	Calendæ
	2	A	6 No.
13	3	b	5 No.
2	4	c	4 No.
	5	d	3 No.
10	6	e	pridie No.
18	7	f	Nonæ
	8	g	8 Idus
7	9	A	7 Idus
	10	b	6 Idus
15	11	c	5 Idus
4	12	d	4 Idus
	13	e	3 Idus
12	14	f	pridie Idus
1	15	g	Idus
	16	A	17 Cal.
9	17	b	16 Cal.
17	18	c	15 Cal.
	19	d	14 Cal.
6	20	e	13 Cal.
	21	f	12 Cal.
14	22	g	11 Cal.
3	23	A	10 Cal.
	24	b	9 Cal.
11	25	c	8 Cal.
19	26	d	7 Cal.
	27	e	6 Cal.
8	28	f	5 Cal.
16	29	g	4 Cal.
5	30	A	3 Cal.
	31	b	pridie Cal.

Auguſtus

13	1	c	Calendæ
	2	d	4 No.
2	3	e	3 No.
10	4	f	pridie No.
	5	g	Nonæ.
18	6	A	8 Idus
7	7	b	7 Idus
	8	c	6 Idus
15	9	d	5 Idus
4	10	e	4 Idus
	11	f	3 Idus
12	12	g	pridie Idus
	13	A	Idus
1	14	b	19 Cal.
9	15	c	18 Cal.
	16	d	17 Cal.
17	17	e	16 Cal.
6	18	f	15 Cal.
	19	g	14 Cal.
14	20	A	13 Cal.
3	21	b	12 Cal.
	22	c	11 Cal.
11	23	d	10 Cal.
	24	e	9 Cal.
19	25	f	8 Cal.
8	26	g	7 Cal.
	27	A	6 Cal.
16	28	b	5 Cal.
5	29	c	4 Cal.
	30	d	3 Cal.
13	31	e	pridie Cal.

September

2	1	f	Calendæ
	2	g	4 No.
10	3	A	3 No.
18	4	b	pridie No.
	5	c	Nonæ
7	6	d	8 Idus
	7	e	7 Idus
15	8	f	6 Idus
4	9	g	5 Idus
	10	A	4 Idus
12	11	b	3 Idus
1	12	c	pridie Idus
	13	d	Idus
9	14	e	18 Cal.
17	15	f	17 Cal.
	16	g	16 Cal.
6	17	A	15 Cal.
	18	b	14 Cal.
14	19	c	13 Cal.
3	20	d	12 Cal.
	21	e	11 Cal.
11	22	f	10 Cal.
19	23	g	9 Cal.
	24	A	8 Cal.
8	25	b	7 Cal.
16	26	c	6 Cal.
5	27	d	5 Cal.
	28	e	4 Cal.
13	29	f	3 Cal.
	30	g	pridie Cal.

October

2	1	A	Calendæ
10	2	b	6 No.
	3	c	5 No.
18	4	d	4 No.
7	5	e	3 No.
	6	f	pridie No.
15	7	g	Nonæ.
4	8	A	8 Idus
	9	b	7 Idus
12	10	c	6 Idus
	11	d	5 Idus
1	12	e	4 Idus
9	13	f	3 Idus
	14	g	pridie Idus
17	15	A	Idus
6	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
14	18	d	15 Cal.
3	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
11	21	g	12 Cal.
	22	A	11 Cal.
19	23	b	10 Cal.
8	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
16	26	e	7 Cal.
5	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
13	29	A	4 Cal.
2	30	b	3 Cal.
	31	c	pridie Cal.

Nouember

10	1	d	Calendæ	
18	2	e	4	No.
	3	f	3	No.
7	4	g	pridie	No.
	5	A	Nonæ	
15	6	b	8	Idus
4	7	c	7	Idus
	8	d	6	Idus
12	9	e	5	Idus
1	10	f	4	Idus
	11	g	3	Idus
9	12	A	pridie	Idus
17	13	b	Idus	
	14	c	18	Cal.
6	15	d	17	Cal.
	16	e	16	Cal.
14	17	f	15	Cal.
3	18	g	14	Cal.
	19	A	13	Cal.
11	20	b	12	Cal.
19	21	c	11	Cal.
	22	d	10	Cal.
8	23	e	9	Cal.
16	24	f	8	Cal.
5	25	g	7	Cal.
	26	A	6	Cal.
13	27	b	5	Cal.
	28	c	4	Cal.
2	29	d	3	Cal.
10	30	e	pridie	Cal.

December

	1	f	Calendæ	
18	2	g	4	No.
7	3	A	3	No.
	4	b	pridie	No.
15	5	c	Nonæ.	
4	6	d	8	Idus
	7	e	7	Idus
12	8	f	6	Idus
	9	g	5	Idus
1	10	A	4	Idus
9	11	b	3	Idus
	12	c	pridie	Idus
17	13	d	Idus	
6	14	e	19	Cal.
	15	f	18	Cal.
14	16	g	17	Cal.
3	17	A	16	Cal.
	18	b	15	Cal.
11	19	c	14	Cal.
	20	d	13	Cal.
19	21	e	12	Cal.
8	22	f	11	Cal.
	23	g	10	Cal.
16	24	A	9	Cal.
5	25	b	8	Cal.
	26	c	7	Cal.
13	27	d	6	Cal.
2	28	e	5	Cal.
	29	f	4	Cal.
10	30	g	3	Cal.
	31	A	pridie	Cal.

NVnc describemus æquinoctia vernalia pro primo menſe & paſchali norma cōpetentia iuxta ſupputationem ex tabulis Alphonſinis deductam per ſingulos annos vſq; ad annum. 1600. Deinde per vicenos annos: ac tandem per cētenos vſq; ad annum. 4000. numerum annorū colligemus, vt ſequens docet deſcriptio.

Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiū.			
	dies	hor.	min.	ſec.
1500	10	7	2	40
1501	10	12	51	56
1502	10	18	41	12
1503	10	0	30	28
1504	10	6	19	44
1505	10	12	9	0
1506	10	17	58	16
1507	10	23	47	32
1508	10	5	36	48
1509	10	11	26	4
1510	10	17	15	20
1511	10	23	4	36
1512	10	4	53	52
1513	10	10	43	8
1514	10	16	32	24
1515	10	22	21	40
1516	10	4	10	56
1517	10	10	0	12
1518	10	15	49	38
1519	10	21	38	44
1520	10	3	28	0
1521	10	9	17	16
1522	10	15	6	32
1523	10	20	55	48
1524	10	2	45	4
1525	10	8	34	20
1526	10	14	23	36

Anni dñi	Dies Martij, in qbus cōtingit æquinoctiū.			
	dies	hor.	min.	ſec.
1527	10	20	12	52
1528	10	2	2	8
1529	10	7	51	24
1530	10	13	40	40
1531	10	19	29	56
1532	10	1	19	12
1533	10	7	8	28
1534	10	12	57	44
1535	10	18	47	0
1536	10	0	36	16
1537	10	6	25	32
1538	10	12	14	48
1539	10	18	4	4
1540	9	23	53	20
1541	10	5	42	36
1542	10	11	31	52
1543	10	17	21	8
1544	9	23	10	24
1545	10	4	59	40
1546	10	10	48	56
1547	10	16	38	12
1548	9	22	27	28
1549	10	4	16	44
1550	10	10	6	0
1551	10	15	55	16
1552	9	21	44	32
1553	10	3	33	48

Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	sec.	Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	sec.
1554	10	9	23	4	1590	10	2	56	40
1555	10	15	12	20	1591	10	8	45	56
1556	9	21	1	36	1592	9	14	35	12
1557	10	2	50	52	1593	9	20	24	28
1558	10	8	40	8	1594	10	2	13	44
1559	10	14	29	24	1595	10	8	3	0
1560	9	20	18	40	1596	9	13	52	16
1561	10	2	7	56	1597	9	19	41	32
1562	10	7	57	12	1598	10	1	30	48
1563	10	13	46	28	1599	10	7	20	4
1564	9	19	35	44	1600	9	13	9	20
1565	10	1	25	0	1620	9	9	34	40
1566	10	7	14	16	1640	9	6	0	0
1567	10	13	3	32	1660	9	2	25	20
1568	9	18	52	48	1680	8	22	50	40
1569	10	0	42	4	1700	8	19	16	0
1570	10	6	31	20	1720	8	15	41	20
1571	10	12	20	36	1740	8	12	6	40
1572	9	18	9	52	1760	8	8	32	0
1573	9	23	59	8	1780	8	4	58	20
1574	10	5	48	24	1800	8	1	22	40
1575	10	11	37	40	1820	7	21	48	0
1576	9	17	26	56	1840	7	18	13	20
1577	9	23	16	12	1860	7	14	38	40
1578	10	5	5	28	1880	7	11	4	0
1579	10	10	54	44	1900	7	7	29	20
1580	9	16	44	0	1920	7	3	54	40
1581	9	22	33	16	1940	7	0	20	0
1582	10	4	22	32	1960	6	20	45	20
1583	10	10	11	48	1980	6	17	10	40
1584	9	16	1	4	2000	6	13	36	0
1585	9	21	50	20	2020	6	10	1	20
1586	10	3	39	6	2040	6	6	26	40
1587	10	9	28	52	2060	6	2	52	0
1588	9	15	18	8	2080	5	23	17	20
1589	9	21	7	24	2100	5	19	42	40

Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiũ.				Anni dñi	Dies Martij, in q̃bus cõtingit æquinoctiũ.			
	dies	hor.	min.	ſec.		dies	hor.	min.	ſec.
2120	5	16	8	0	2680	1	11	57	20
2140	5	12	33	20	2700	1	8	22	40
2160	5	8	58	40	2720	1	4	48	0
2180	5	5	24	0	2740	1	1	13	20
2200	5	1	49	20	2760	29	21	38	40
2220	4	22	14	40	2780	29	18	4	0
2240	4	18	40	0	2800	29	14	29	20
2260	4	15	5	20	2820	29	10	54	40
2280	4	11	30	40	2840	29	7	20	0
2300	4	7	56	0	2860	29	3	45	20
2320	4	4	21	20	2880	29	0	10	40
2340	4	0	46	40	2900	28	20	36	0
2360	3	21	12	0	2920	28	17	1	20
2380	3	17	37	20	2940	28	13	26	40
2400	3	14	2	40	2960	28	9	52	0
2420	3	10	28	0	2980	28	6	17	20
2440	3	6	53	20	3000	28	2	42	40
2460	3	3	18	40	3100	27	8	49	20
2480	2	23	44	0	3200	26	14	56	0
2500	2	20	9	20	3300	25	21	2	40
2520	2	16	34	40	3400	25	3	9	20
2540	2	13	0	0	3500	24	9	16	0
2560	2	9	25	20	3600	23	15	22	40
2580	2	5	50	40	3700	22	21	29	20
2600	2	2	16	0	3800	22	3	36	0
2620	1	22	41	20	3900	21	9	42	40
2640	1	19	6	40	4000	20	15	49	20
2660	1	15	32	0					

Ex deſcriptione iam facta: manifeſtum eſt quomodo inueniri poſſit dies, in quo ſit æquinoctium quolibet anno incipiendo ab anno ſalutis. 1500. vſq; ad annum quater milleſimum. Quòd ſi annum tuum non inueneris in tabula annorum, facile ex anno minori propinquiori introitum Solis in æquinoctium comperies. Nam ſingulis annis nõ biſſextilibus poſtergat Sol ingreſſum ſuum in æquinoctium per horas. 5. minuta. 49. ſecunda. 16. & quolibet ãno in-

tercalari propter bissextum receptum, anticipat sedem suã respectu bissexti præteriti per minuta. 42. secũda, 56. Patet ergo quo die calendarij Romani, poni debet æquinoctiũ vernale: quod primi mensis definitionem & paschæ rationem ingreditur. Nam hac tẽpestate conuenienter locari potest die. 10. Martij, quia vt plurimum in eo contingit. Et nox illa, quæ sequitur diem decimum Martij hac tẽpestate est horarum duodecim. Quãobrem dies vndecimus Martij erit idoneus pro paschæ celebratione, si ætas lunæ consenserit. Ex qua computatione Alphonsina patet, ꝙ quibusqꝫ centum triginta duobus annis, æquinoctia atqꝫ solstitia anticipant sedes suas ad diẽ vnum: licet Albategni hoc ponat q̃busqꝫ centum sex annis.

De æquinoctio autumnali.

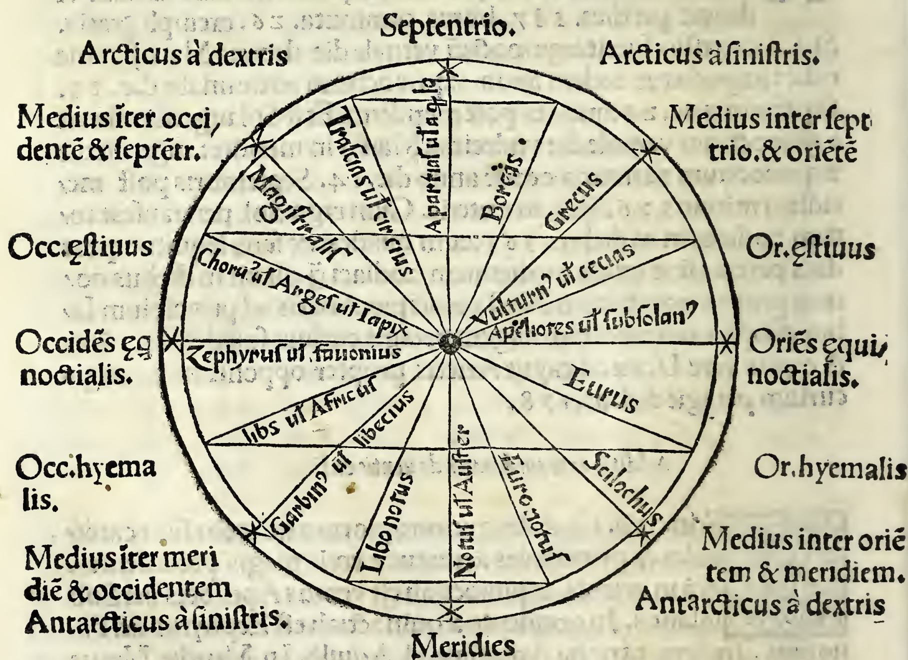
HAbito de ęquinoctio vernali: erit etiam in promptu ęquinoctium autumnale. Semper enim æquali interuallo distant videlicet per dies. 187. horas. 0. minuta. 26. exempli gratia. Si Sol ingressus fuerit æquinoctiũ vernale die decima Martij in meridie: ingredietur eodem anno æquinoctium autumnale die. 13. Septembris ad. 26. minuta post meridiem. Et si Sol ingressus fuerit æquinoctium vernale die vndecima Martij in meridie: ingredietur æquinoctium autumnale eodẽ anno die. 14. Septembris post meridiem minutis. 26. Sicq; in cæteris. Cum ergo Sol pertranseat totum zodiacum in diebus. 365. cum quadrante ferè: sequitur ꝙ tardius pertranseat vnam medietatem zodiaci q̃ aliam in diebus nouem propter ecentricum. Nã à principio Arietis ad principium Libræ propter intermediam augem peragit cursum suũ diebus. 187. A capite vero Libræ ad caput Arietis propter oppositionem augis cursum peragit diebus. 178.

Additio extraordinaria de uentis cœli.

VEnti cœli. 16. distinguntur: quorum quatuor sunt cardinales & principales à quatuor cœli plagis procedentes. Nã in oriente æquinoctiali est ventus Apeliotes uel Subsolanus. In occidente æquinoctiali est Zephyrus uel Fauonius. In Septentrione Apartias vel Aquilo. In Meridie Notus vel Auster. Quatuor etiam alij sunt præcipui: qui medij sunt per eq distantiam inter prædictos quatuor. Nam inter oriẽtem & Meridiẽ

est Scilochus. Inter meridiem & occidẽtem est Garbinus vel Libeccius. Inter occidentẽ & septentrionem est ventus magistralis. Inter septentrionem & orientem est Græcus. Octo vero inter omnes prædictos inseruntur: quorum duo sunt ex parte oriẽtali: vnus videlicet à dextris orientalis æquinoctialis in orientali æstiuo: qui dicitur Vulturnus vel Cecias. Alter à sinistris in orientali hyemali: qui dicitur Eurus. Duo vero similiter per oppositum. Nam in occidentali hyemali est Libs vel Aphricus. In occidentali æstiuo est Corus, vel Argestes, siue Iapix. Duo autem sunt septentrionales. Vnus à dextris septentrionis, qui dicitur Trascias vel Circius. Alter à sinistris, videlicet Boreas. Et hi duo sunt in circulo arctico in polo zodiaci. Duo vero similiter per oppositum in circulo antarctico. A dextris quidem Euronotus; à sinistris vero Libonotus; vt apparet in sequẽti effigie.

De cyclo magno continente annos. 247. per quem Hebræi hac tempestate pascha suum inquirunt.

Via iuxta supputationes Gamalielis hebræi, lunationes omnes redeunt post tredecim cyclos lunares ad eandem feriam & horam ferè, in qua prius factæ fuerunt: ideo Iudęi tabulam constituerunt ad inueniēdum pascha eorum & oīa legis festa numero annorum. 247. quoniā post. 247. annos oīa festa legis redeunt eodē modo sicut prius celebrata fuerunt: sicut pascha nostrum iuxta canones ab ecclesia hactenus obseruatos redit semper post annos. 532. eodem modo sicut celebratū fuit. In hac igitur tabula prima colūnula ad sinistrā continet annos dñi. Secūda annos à creatione mundi ꝯm hebraicā veritatem, licet ipsi Hebręi minuant sibi annos ducētos tpe nostro. Tertia aureum numerū cycli lunaris: quē Hebręi obseruant. Quarta feriā, qua ānus ꝯm Hebręos incipiet in neomęnia mēsis Tisri hoc est septimi. Quinta q̄litatem anni an sit cōis vel embolismicus: & an sit mediocris: & ꝯm ordinem anni lunaris, an sit die vno excrescens, an die vno deficiens. Sexta feriam diei paschalis hebræorum, vt sequens descriptio docet.

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię āni	Qualitas anni	Feria paschæ
1501	5461	17	tertia	embolismus ordinat9	septima
1502	5462	18	secunda	cōmunis abūndans	quinta
1503	5463	19	septima	embolismus deficiens	tertia
1504	5464	1	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1505	5465	2	secunda	cōmunis abundans	quinta
1506	5466	3	septima	embolismus abūdans	quinta
1507	5467	4	septima	cōmunis deficiens	prima
1508	5468	5	tertia	cōmunis ordinatus	quinta
1509	5469	6	septima	embolismus abundans	quinta
1510	5470	7	septima	cōmunis abundans	tertia
1511	5471	8	quinta	embolismus deficiens	prima
1512	5472	9	tertia	cōmunis ordinatus	quinta
1513	5473	10	septima	communis abundans	tertia
1514	5474	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1515	5475	12	quinta	cōmunis ordinatus	septima
1516	5476	13	secunda	cōmunis deficiens	tertia
1517	5477	14	quinta	embolismus abundās	tertia
1518	5478	15	quinta	cōmunis ordinatus	septima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię ãni	Qualitas anni	Feria paschę
1519	5479	16	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1520	5480	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1521	5481	18	quinta	cõmunis ordinatus	ſeptima
1522	5482	19	ſecunda	emboliſmus abundãs	ſeptima
1523	5483	1	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1524	5484	2	quinta	cõmunis ordinatus	ſeptima
1525	5485	3	ſecunda	emboliſmus abundãs	ſeptima
1526	5486	4	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1527	5487	5	ſeptima	cõmunis deficiens	prima
1528	5488	6	tertia	emboliſmus ordinatꝰ	ſeptima
1529	5489	7	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1530	5590	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1531	5491	9	quinta	cõmunis abundans	prima
1532	5492	10	tertia	cõmunis ordinatus	quinta
1533	5493	11	ſeptima	emboliſmus abundãs	quinta
1534	5494	12	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1535	5495	13	quinta	cõmunis ordinatus	ſeptima
1536	5496	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1537	5497	15	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1538	5498	16	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1539	5499	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1540	5500	18	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1541	5501	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1542	5502	1	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1543	5503	2	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1544	5504	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1546	5505	4	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1545	5506	5	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1547	5507	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1548	5508	7	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1549	5509	8	ſecunda	emboliſmus abundãs	ſeptima
1550	5510	9	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1551	5511	10	quinta	cõmunis abundans	prima
1552	5512	11	tertia	emboliſmꝰ mediocris	ſeptima
1553	5513	12	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1554	5514	13	ſeptima	cõmunis deficiens	prima
1555	5515	14	tertia	emboliſmꝰ mediocris	ſeptima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię āni	Qualitas anni.	Feria paschæ
1556	5516	15	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1557	5517	16	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1558	5518	17	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1559	5519	18	tertia	cõmunis mediocris	quinta
1560	5520	19	ſeptima	emboliſmus abundãs	quinta
1561	5521	1	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1562	5522	2	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1563	5523	3	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1564	5524	4	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1565	5525	5	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1566	5526	6	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1567	5527	7	ſeptima	cõmunis abundas	tertia
1568	5528	8	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1569	5529	9	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1570	5530	10	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1571	5531	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1572	5532	12	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1573	5533	13	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1574	5534	14	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1575	5525	15	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1576	5536	16	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1577	5537	17	ſeptima	emboliſmus abundãs	quinta
1578	5538	18	ſeptima	cõmunis deficiens	prima
1579	5539	19	tertia	emboliſm⁹ medioctis	ſeptima
1580	5540	1	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1581	5541	2	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1582	5542	3	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1583	5543	4	tertia	cõmunis mediocris	quinta
1584	5544	5	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1585	5545	6	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1586	5546	7	tertia	cõmunis mediocris	quinta
1587	5547	8	ſeptima	emboliſmus abundãs	quinta
1588	5548	9	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1589	5549	10	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1590	5550	11	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1591	5551	12	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1592	5552	13	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neo-menię ãni	Qualitas anni	Feria paſchę
1593	5553	14	ſecunda	emboliſmus abundãs	ſeptima
1594	5554	15	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1595	5555	16	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1596	5556	17	ſecunda	emboliſmus abundãs	ſeptima
1597	5557	18	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1598	5558	19	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1599	5559	1	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1600	5560	2	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1601	5561	3	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1602	5562	4	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1603	5563	5	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1604	5564	6	ſeptima	emboliſmus abundãs	quinta
1605	5565	7	ſeptima	cõmunis deficiens	prima
1606	5566	8	tertia	emboliſm⁹ ordinatus	ſeptima
1607	5567	9	ſecunda	cõmunis abundaus	quinta
1608	5568	10	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1609	5569	11	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1610	5570	12	tertia	cõmunis ordinatus	quinta
1611	5571	13	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1612	5572	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1613	5573	15	quinta	cõmunis ordinatus	ſeptima
1614	5574	16	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1615	5575	17	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1616	5576	18	quinta	cõmunis ordinatus	ſeptima
1617	5577	19	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1618	5578	1	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1619	5579	2	quinta	cõmunis ordinatus	ſeptima
1620	5580	3	ſecunda	emboliſmus abundãs	ſeptima
1621	5581	4	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1622	5582	5	quinta	cõmunis abundans	prima
1623	5583	6	tertia	emboliſm⁹ ordinatus	ſeptima
1624	5584	7	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1625	5585	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1626	5586	9	quinta	cõmunis ordinatus	ſeptima
1627	5587	10	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1828	5588	11	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1929	5589	12	quinta	cõmunis abundans	prima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię âni	Qualitas anni	Feria paschæ
1630	5590	13	tertia	cõmunis ordinatus	quinta
1631	5591	14	ſeptima	emboliſmus abundãs	quinta
1632	5592	15	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1633	5593	16	quinta	cõmunis ordinatus	ſeptima
1634	5594	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1635	5595	18	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1636	5596	19	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1637	5597	1	tertia	cõmunis ordinatus	quinta
1638	5598	2	ſeptima	cõmunis abundas	tertia
1639	5599	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1640	5600	4	quinta	cõmunis ordinatus	ſeptima
1641	5601	5	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1642	5602	6	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1643	5603	7	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1644	5604	8	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1645	5605	9	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1646	5606	10	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1647	5607	11	ſecunda	emboliſmus abundãs	ſeptima
1648	5608	12	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1649	5609	13	quinta	cõmunis abundans	prima
1650	5610	14	tertia	emboliſm⁹ medioctis	ſeptima
1651	5611	15	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1652	5612	16	ſeptima	cõmunis deficiens	prima
1653	5613	17	tertia	emboliſm⁹ mediocris	ſeptima
1654	5614	18	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1655	5615	19	ſeptima	emboliſmus abundãs	quinta
1656	5616	1	ſeptima	cõmunis deficiens	prima
1657	5617	2	tertia	cõmunis mediocris	quinta
1658	5618	3	ſeptima	emboliſmus abundãs	quinta
1659	5619	4	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1660	5620	5	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1661	5621	6	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1662	5622	7	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1663	5623	8	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1664	5624	9	tertia	cõmunis mediocris	quinta
1665	5625	10	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1666	5626	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię ãni	Qualitas anni	Feria paschæ
1667	5627	12	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1668	5628	13	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1669	5629	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1670	5630	15	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1671	5631	16	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1672	5632	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1673	5633	18	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1674	5634	19	ſecunda	emboliſmus abũdans	ſeptima
1675	5635	1	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1676	5636	2	ſeptima	cõmunis deficiens	prima
1677	5637	3	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1678	5638	4	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1679	5639	5	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1680	5640	6	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1681	5641	7	tertia	cõmunis mediocris	quinta
1682	5642	8	ſeptima	emboliſmus abundãs	quinta
1683	5643	9	ſeptima	cõmunis deficiens	prima
1684	5644	10	tertia	cõmunis mediocris	quinta
1685	5645	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1686	5646	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1687	5647	13	quinta	communis mediocris	ſeptima
1688	5648	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1689	5649	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1690	5650	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1691	5651	17	ſecunda	emboliſmus abũdans	ſeptima
1692	5652	18	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1693	5653	19	quinta	emboliſmus abundãs	tertia
1694	5654	1	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1695	5655	2	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1696	5656	3	ſeptima	emboliſmus abundans	tertia
1697	5657	4	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1698	5658	5	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1699	5659	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1700	5660	7	quinta	cõmunis abundans	prima
1701	5661	8	tertia	emboliſm9 mediocris	ſeptima
1702	5662	9	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1703	5663	10	ſeptima	cõmunis deficiens	prima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię ãni	Qualitas anni	Feria paſchæ
1704	5664	11	tertia	emboliſm⁹ mediocris	ſeptima
1705	5665	12	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1706	5666	13	ſeptima	cõmunis abũdans	tertia
1707	5667	14	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1708	5668	15	tertia	cõmunis mediocris	quinta
1709	5669	16	ſeptima	cõmunis plenus	tertia
1710	5670	17	quinta	emboliſmus plenus	tertia
1711	5671	18	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1712	5672	19	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1713	5673	1	ſeptima	cõmunis plenus	tertia
1714	5674	2	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1715	5675	3	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1716	5676	4	ſeptima	cõmunis plenus	tertia
1717	5677	5	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1718	5678	6	ſecunda	emboliſmus plenus	ſeptima
1719	5679	7	ſecunda	cõmunis deficiens	tertia
1720	5680	8	quinta	emboliſmus plenus	tertia
1721	5681	9	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1722	5682	10	ſecunda	cõmunis plenus	quinta
1723	5683	11	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1724	5684	12	quinta	cõmunis mediocris	ſeptima
1725	5685	13	ſecunda	cõmunis plenus	quinta
1726	5686	14	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1727	5687	15	quinta	cõmunis abundans	prima
1728	5688	16	tertia	cõmunis mediocris	quinta
1729	5689	17	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1730	5690	18	ſeptima	cõmunis deficiens	prima
1731	5691	19	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1732	5692	1	ſecunda	cõmunis abundans	quinta
1733	5693	2	ſeptima	cõmunis abundans	tertia
1734	5694	3	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1735	5695	4	tertia	communis mediocris	
1736	5696	5	ſeptima	communis abundans	
1737	5697	6	quinta	emboliſmus abundans	
1738	5698	7	quinta	communis mediocris	
1739	5699	8	ſecunda	emboliſmus deficiens	
1740	5700	9	ſeptima	communis abundans	

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię ãni	Qualitas anni
1741	5701	10	quinta	cõmunis medioris.
1742	5702	11	ſecunda	emboliſmus deficiens
1743	5703	12	ſeptima	cõmunis abundans
1744	5704	13	quinta	cõmunis mediocris
1745	5705	14	ſecunda	emboliſmus abundans
1746	5706	15	ſecunda	cõmunis deficiens
1747	5707	16	quinta	cõmunis abundans.

Deuolutis autem annis prędictis. 247. redeundum eſt ad principium tabulæ & ſic deinceps in perpetuum.

Tabula capitum sequentis opusculi.

Tabula iuxta literas Alphabeti.

DE VERO DIE PASSIONIS CHRISTI AC TEMPORE *totius uitæ ipsius, opusculum editum per* Ioannem *Lucidum natione Gallum.*

PROOEMIVM.

Orta est quæstio inter duos iuuenes eruditos, alterum clericum, alterum vero laicum: quo anno, quo mẽse, quóue die Dominus ac Saluator noster in cruce passus fuerit: & consequenter de totius vitæ Christi tempore disseruerunt. Laicus asserebat Christum passum esse anno ab incarnatione sua trigesimoquarto expleto: & ab ortu suo trigesimoquarto currente per tres menses. 8. calendas Aprilis hoc est die. 25. Martij eodem. s. die, quo & conceptus fuerat. Clericus vero affirmabat ipsum passum anno precedenti, videlicet à cõceptione sua expleto anno. 33. decemq; diebus: & à natiuitate sua trigesimotertio currente per tres mẽses ac dies decẽ. 3. nonas Aprilis, hoc est die. 3. eiusdem mensis. Vterq; sententiam suam authoritatibus ac rationibus roborare nitebatur. Cũq; alter alteri post multam disceptationem nullo modo cedere vellet: in hoc vnà conuenerunt, vt recursum haberent ad seniorem veritatis censorem. Itaq; vno animo super hoc sententiam meam requirentes: promiserunt se velle acquiescere iudicio ac censuræ determinationis meæ. Auditis igitur vtriusq; rationibus: quid super hac re tenendum esset pro captu ingenij mei, ipsis audientibus censui: & ipsis rogantibus, vt cæteris hæc veritas manifestari possit, quæ prius verbis coràm eis explicaueram, rursus in scriptis redegi in hoc breui opusculo de vero die passionis Christi, ac totius vitę ipsius tempore. Difficilis profecto & ardua quæstio necdum per ecclesiã determinata: propterea quicquid scripsi in hoc opusculo & in cæteris meis editionibus & cõmentarijs totum humiliter subiicio determinationi sanctæ Romanæ ecclesiæ: cum sim veritatis non ostentationis amator. Non potest autem solui hæc ardua, sed vtilis quęstio, nisi per doctrinam sacræ paginæ & Astronomicam disciplinam ac temporum descriptionem. Cum igitur expositores sacri eloquij, necnon & Astronomi, atq; Chronographi inter se diuersa & quandoq; opposita sentiant, sicut in aliarum scientiarum authoribus accidere solet, in quibus varia & sæpe contraria ipsi authores inuicem opinantur: hinc est quòd in decisione huius quęstionis difficultas non modica supadditur: & pręcipue quoniam cum veritas quęritur, necesse est, vt

quidam authores in suis quibusdam opinionibus non recte consyderatis, neque valida ratione probatis, quandoque improbentur: Qua de re quorundam animi offenduntur, eo quod nimio ipsis doctoribus afficiantur amore. Sed ratio veritatis cuiuslibet hominis authoritati preponenda est: cum & Aristoteles dicat. Amicus Plato, & amicus Socrates: sed magis amica veritas. Licet autem primo aspectu questio hec terrorem nobis ingerat: si tamen diligenter consyderemus euangelica dicta: necnon Solis & Lune motum ac temporum descriptionem perscrutemur, Dei adiutorio non multo labore huius rei veritatem valida probatione reperiemus. Sed prius quedam hypotheses presupponendæ sunt: ex quibus veritas temporis vite & mortis Christi manifesta ratione comprobata penitus elucescet.

Prima hypothesis de tempore vitæ & mortis Christi. *Cap. 1.*

Rima hypothesis est de tempore vitæ & mortis Christi, quod habetur ex euangelica veritate declarata iuxta vsum & diu approbatam consuetudinem ecclesiæ: cui super omnia penitus adhærendum est. Christi namque ortus ab Euangelistis describitur fuisse Cæsare Augusto imperante Rome, eo. s. tempore, quo eius edicto primo describebatur vniuersus orbis, vt scribitur Luc. 2. Atque in Iudæa regnante Herode primo alienigena ablato regno à Iudeis iuxta prophetiam Iacob, qui ait Gen. 49. Non auferetur sceptrum de Iuda & dux de femore eius: donec veniat qui mittendus est, sicut describitur Matth. 2. c. Cum natus esset Iesus in diebus Herodis regis &c. Baptismus quoque Christi Luc. 3. enarratur fuisse anno. 15. imperij Tiberij Cesaris, & tunc ipse Iesus, vt ibi dicitur, erat incipiens quasi annorum 30. Passio vero eius & mors ab Euangelistis describitur fuisse die sequenti postquam comederat agnum paschalem iuxta legis præceptum, quia venerat legem adimplere, vt scribitur Matth. 5. Precipitur enim Exodi. 12. vt comedatur agnus paschalis luna. 14. primi mensis ad vesperam: & idem confirmatur Leuit. 23. Vbi luna. 14. dicitur dies. 14. primi mensis: & dicebatur prima dies azimorum, quoniam per totam hebdomadam comedebant azima: & tunc prima die azimorum ad vesperam, Christus agnum paschalem cum azimis & lactucis agrestibus comedit. Dicitur enim Matth. 26. Prima autem die azimorum accesserunt discipuli ad Iesum dicentes. Vbi vis paremus tibi comedere pascha? Et Luc. 22. dicitur. Venit

autem dies azimorum, in qua necesse erat occidi pascha: & misit Petrũ & Ioãnẽ dicens. Eũtes parate nobis pascha, vt mãducemus &c. Tunc autem erat luna. 14. Nam dicit Chrysostomus. Primam azimorum eam diẽ vocant, quæ ante azima erat. Consueuerunt enim à vespera semper dies enumerare: & eius mentionem facere in vespera, cuius pascha erat immolandum. Quinta enim sabbati discipuli ad Christum accesserunt: quam hic primam azimorum, id est ante azima vocat, tempus designans quo discipuli accesserunt ad Iesum. hæc ille. Et hoc idem confirmatur per vsum ecclesiæ quæ cœnã domini celebrat feria. 5. videlicet pridie quã pateretur. Et tunc fuit eclipsis illa mirabilis à sexta vsq; ad nonam: quã etiam vidit Dionysius Areopagita in Aegypto: qui in epistola ad Polycarpũ dicit eã contigisse in plenilunio. Quòd autem fuerit feria. 6. patet ex Euangelistis, qui dicunt eum passum in parasceue ante sabbatũ, quæ est feria. 6. id est dies veneris. Nam dicitur Marci. 15. Quia erat parasceue, quod est ante sabbatũ: venit Ioseph &c. Dies autem quæ pręcedit sabbatum, est feria. 6. hinc est quòd ecclesia celebrat Christi passionem die veneris post cœnam dominicam. Nec est dicendum ꝙ Christus comederit agnũ luna. 13. vt putant Gręci: qui asserunt Christũ anticipasse pascha, & comedisse agnũ cum pane fermentato, & in eo consecrasse: quia hoc esset contra legem, quę pręcipit, vt agnus cũ azimis comedatur luna. 14. Christus autẽ nunq̃ fuit legi contrarius, vt dicit Chrysost. Quòd autẽ nõ anticipauerit pascha, probatur etiã ex verbis Marci. 14. dicentis. Primo die azimorum, quãdo pascha immolabãt, vz ꝑm legẽ: quæ pręcipit, vt comedatur agnus cũ azimis primo die azimorũ luna. 14. ad vesperã. Nec obstat quod dicitur Ioãnis. 13. Ante diẽ festũ paschę cœnã fecisse: q̃a dies festus & solennis erat die sequenti post agni comestionẽ. s. luna 15. Nã dicitur Leuit. 23. Mense primo. 14. die mensis ad vesperũ phase dñi est: &. 15. die mensis huius solẽnitas azimorũ dñi est. Sed vtrũ Iudęi tunc fecerint pascha iuxta legis edictũ: an iuxta traditionem seniorũ: in solutione q̃onis inferius declarabimus. Post mortẽ Christi cum transisset sabbatum, prima sabbati, hoc est tertia die à morte sua dñs resurrexit à mortuis die Solis, quę est dies dominica. Quapropter ecclesia semper celebrat pascha resurrectionis die dñica. Hęc omnia prædicta tanq̃ vera firmiter tenenda sunt: & omnia quæ ipsis aduersantur tanq̃ falsa reprobanda, etiam si dicantur ab authoribus magna authoritate pręditis, quoniã Euangelica veritas vsu ecclesiæ declarata omni humanę authoritati pręponitur.

Secunda hypothesis de anno & calendario. Cap. 2.

Secunda hypothesis est de anno & calēdario. Etsi teste Plinio lib. 18. Dierum anni propè inextricabilis ratio est: Romani tamen siue Latini iuxta triplicem anni obseruationem, triplex ediderunt calendarium, vt refert Ioānes Stofflerinus in suo calendario propositione. 34. sub literis Cc. Quod ostēdit ex dictis Macrobij in primo Saturnaliorum libro, & Solini in libro de mirabilibus mundi.

A Primum ergo calendarium edidit Romulus, qui teste Varrone, Romam condidit, primus Romanorum rex: & annum Macrobio & Solino testibus trecentisquatuor diebus compleuit: ac suo calendario decem mēses inscripsit. Dicit enim Macrobius. Anni certus modus apud solos semper Aegyptios fuit, aliarum gentium dispari numero, pari errore nutabat. Et vt contentus sim referendo paucarum morem regionum: Archades annum suum tribus mēsibus explicabant: Acharnanes sex: Græci reliqui trecentisquinquagintaquatuor diebus annum proprium computabant. Non igitur mirum in hac varietate Romanos quoq; olim authore Romulo annum suum decem habuisse mensibus ordinatum: quia annus à Martio incipiebat & conficiebatur diebus. 304. vt sex quidē menses. 1. Aprilis, Iunius, Sextilis, September, Nouember, December tricenum esset dierū: Quatuor vero, Martius, Maius, Quintilis, October tricenis & singulis expedirentur. Hæc fuit Romuli ordinatio: qui primum anni mēsem genitori suo Marti dicauit. Quē mensem anni primum fuisse vel ex hoc maxime probatur, quòd ab ipso Quintilis quintus est: & deinceps pro numero reliqui nominabantur. hæc ille. Idem confirmat Solinus dicēs. Romani in initio annum decē mensibus cōputabant à Martio auspicātes &c. Et Ouidius primo Fastorum ait.

304

354

Tempora digereret cum conditor vrbis, in anno
Constituit menses quinq; bis esse suo.

B Secundum calendarium edidit Numa Pompilius secūdus Romanorum rex. Nam annus Romuli continēs. 304. dies erat adeo diminutus & concisus, quòd non æquabatur vere anni solaris quātitati: sed ab eo deficiebat in duobus mensibus. Nam spatio. 24. annorum quibus talis obseruatio viguit superati sunt anni solares quatuor annis Romuleis constitutis ex mensibus decē. Et hinc emergebat inordinata annorum & mensium confusio. Sed, vt ait

Macrobius secutus Numa quantum sub cœlo rudi & seculo adhuc impolito solo ingenio magistro cõprehēdere potuit: vel qa Græcorum obseruatione forsitan instructus est. 50. dies addidit, vt. 354. dies: quibus duodecim lunæ cursus confici credidit, annus extenderetur. hæc ille. Sic igitur calendarium lunare duodecim mēsium cõposuit. Hi menses erant perfecti alternatim diebus. 30. &. 29. iuxta ipsius Lunæ motum respectu Solis: quæ à coniunctione eius cũ Sole vsque ad sequentem coitum absumit. 29. dies cum dimidio posthabitis minutiis horariis. Et quia dies in calendario partiri non possunt, vt dies naturalis duntaxat duodecim horas haberet, attribuit Numa vni mensi. 30. dies: alteri. 29. De quibus. 12. mensibus Numę ait Ouidius in primo Fastorum.

At Numa nec Ianum, nec auitas præterit vmbras.
Mensibus antiquis addidit ille duos.

Paulo post authore Macrobio, Numa in honorē imparis numeri secretũ hoc & ante Pythagorã parturiente natura: vnũ adiecit diē, quem Ianuario dedit, vt tam in anno q̃ in mēsibus singulis prętер vnũ Februariũ impar numerus seruaretur. Nã quia. 12. mēses si singuli aut pari aut impari numero partirētur consumationē parē facerent, vnus pari numero institutus, vnius amputationē imparē fecit. Ianuarius igitur, Aprilis, Iunius, Sextilis, Septēber, Nouēber, December, vndetricenis censebãtur diebus. Martius vero, Maius, Quintilis, & October dies tricenos singulos possidebant. Sed solus Februarius viginti & octo retinuit dies quasi inferis & diminutio & par numerus conueniret. Et subiungit idem Macrobius. Cum ergo Romani ex hac distributione Pompilij ad Lunæ cursum sicut Græci annum proprium computarent: necessario & intercalare mēsem instituerunt more Græcorum. Nam & Græci cum animaduerterēt temere se. 354. diebus ordinasse annum: quoniã apparet de Solis cursu: qui. 365. diebus & quadrante Zodiacum conficit, deesse anno suo vndecim dies & quadrantem, intercalares statuta ratione cõmenti sunt, ita vt octauo quoque anno. 90. dies ex quibus tres menses tricenũ dierũ cõposuerunt, intercalarent. Id Græci fecerunt, qm̃ erat operosum atque difficile omnibus annis vndecim dies & quadrantem intercalare. Itaque maluerunt hunc numerum octies multiplicare: &. 90. dies, qui nascuntur, si quadrans cum diebus vndecim octies componatur, inserere: in tres menses, vt diximus, distribuendos. hæc ille. Idem etiam affirmat Solinus dicens. Græci ergo singulis annis. 11. dies & quadrantē detrahebant: eosque octies multi

plicatos in annum nouũ reseruabant, vt contractus nonagenarius numerus in menses tres per tricenos dies funderetur: qui anno no/
444 uo ristituti efficiebant dies. 444. quos ἐμβολισμῶς, vel ὑπερβολικῶς nominabant. Hęc Solinus. Insuper adiungit Macrobius. Hunc er/go ordinem Romanis quoq; imitari placuit: sed frustra: quippe fu/git eos diem vnum, sicut supra admonuimus, additum à se ad Gręcum numerum in honorem imparis numeri. Ea re per octennium conuenire numerus atq; ordo non poterat. Sed nondum hoc errore comperto per. 8. annos, nonaginta quasi superfundendos Græcorũ exemplo computabant dies: alternisq; annis binos vicenos, alter/nis ternos vicenosq; intercalantes expensabant intercalationibus quatuor. Sed octauo quoq; anno intercalatores octo affluebãt dies ex singulis: quibus vertentis anni numerum apud Romanos super Græcos abũdasse iam diximus. Hoc quoq; errore iam cognito hęc species emendationis inducta est. Tertio quoq; octennio ita inter/calandos dispensabant dies, vt non nonaginta, sed sexagintasex in/tercalarent compensatis. 24. diebus pro illis, qui per totidem an/nos supra Græcorum numerum creuerant. Omni autem intercala tioni mensis Februarius deputatus est: quoniã is vltimus anni erat. Quod etiam ipsum de Græcorum imitatione faciebant. Nam & il li vltimo anni sui mensi, superfluos inserebant dies, vt refert Glau/cippus: qui de sacris Atheniensium scripsit. Verum vna re à Græ/cis differebant. Nam illi confecto vltimo mense: Romani non con/fecto Februario: sed post vigesimum & tertium diem intercalabant terminalibus scilicet iam peractis. Deinde reliquos Februarij men/sis dies: qui erant quinq;, post intercalationẽ subiungebant (credo) vetere religionis suæ more, vt Februarium omnino Martius seque/retur. Hæc Macrobius. Alia etiam re differebãt Romani à Græcis, quoniam vltimus mensis anni apud Gręcos non erat in fine Hye/mis ante principiũ veris, sicut apud Romanos: sed erat in fine æsta/tis ante principium autumni: quo tempore Gręci initium anni su/mebant, vt infra patebit.

C Tertium calendarium nostræ institutioni accommodum C. Iulius Cæsar dictator composuit ad anni solaris quantitatem, eo quòd Astronomię peritissimus atq; diligentissimus esset, vt affirmat Iu/lius Firmicus. Nam postquam Cęsar Alexandriam Aegypti appli/cuit, ab Aegyptiis (testibus Appiano & Macrobio) verã anni quan titatem didicit: Romamq; reuersus, & maximum (Suetonio asserẽ/te) pontificatum adeptus, conuersus ad ordinandum reip. statum

faſtos correxit,iam pridem vitio pontificum per intercalandi licen/tiam adeo turbatos, vt neq; meſſium ferię æſtate: neq; vindemiarũ autumno competerent. Annumq; ad curſum Solis accõmodauit: vt trecentorum ſexagintaquinq; dierum eſſet: & intercalario menſe ſublato, vnus dies quarto quoq; anno intercalaretur. Huius etiam erroris & fluctuationis cauſam,& eius correctionem Macrobius & Solinus indicant. Dicit enim Macrobius. Verum fuit tempus cum propter ſuperſtitionem intercalatio omnis omiſſa eſt. Nonnunquã vero per gratiam ſacerdotum, qui publicanis proferri vel imminui conſulto anni dies volebant modo auctio, modo retractio dierum proueniebant: & ſub ſpecie obſeruationis emergebat maior confu/ſionis occaſio. Sed poſtea C. Cæſar, omnem hanc inconſtantiã tem porum vagam adhuc & incertam in ordinem ſtatutæ diffinitionis coegit: adnitẽte ſibi Marco Flauio ſcriba: qui ſcriptos dies ſingulos ita ad dictatorem retulit: vt & ordo eorum inueniri facillime poſſit: & inuento certus ſtatus perſeueraret. Ergo C. Cæſar exordium no/uæ ordinationis initurus, dies omnes, qui confuſionem adhuc po/terant facere, conſumpſit. Eaq; re factum eſt, vt annus confuſionis vltimus in. 444. dies protenderetur. Poſt hoc imitatus Aegyptios 444
ſolos diuinarum rerum omnium conſcios, ad numerum Solis, qui diebus. 365. & quadrante curſum conficit, annum dirigere conten dit. Et infra. Iulius ergo Cæſar decem dies obſeruationi veteri ſuper adiecit, vt annum trecenti & ſexagintaquinq; dies, quibus Sol lu/ſtrat Zodiacum, efficerent. Et ne quadrans deeſſet: ſtatuit, vt quarto quoq; anno, ſacerdotes, qui curabant menſibus ac diebus, vnũ in/tercalarent diem eo. ſ. menſe ac loco, quo etiam apud veteres menſis intercalabatur, id eſt ante quinq; vltimos Februarij mẽſis dies: idq; biſſextum cenſuit nominandum. & poſtea ſubiungit. Sic annũ ciui lem Cæſar habitis ad Lunã dimenſionibus cõſtitutũ edicto palàm poſito publicauit. Ex his verbis Macrobij liquido colligit̃ q̃ anteq̃ Cæſar calendariũ emendaſſet, pręceſſit annus confuſionis continẽs dies. 444. qui ſunt menſes. 15. iuxta modũ intercalationis Aegy/ptiorũ: qui octauo quoq; anno reſtituebãt dies. 90. nouo anno. De hoc anno confuſionis dicit Suetonius in vita Cæſaris. Quo autem magis in poſterũ è calẽdis Ianuariis nobis temporũ ratio cõgrueret inter Nouembrẽ ac Decembrẽ mẽſem interiecit duos alios: Fuitq; is annus, quo hæc conſtituebãtur. 15. menſiũ cũ intercalario mẽſe qui ex conſuetudine in eũ annum inciderat. hęc ille. Sed in hoc So/linus errauit dicens, quòd Cęſar videns anni inconſtantiam &c.

vt certum statũ preteritus acciperet error: dies viginti & vnum, & quadrantem simul intercidit. Non enim oportebat intercidere dies 21. ad hanc emendationem: sed adiungere tres menses, vt recte dicit Suetonius, & Macrobius. Nec potuit intercidi eo anno quadrans, cũ non possit hoc fieri nisi in annis quatuor. Post annũ cõfusionis secutus est annus correctionis & emendationis continens dies. 365. cum ipse Macrobius postquam de anno confusionis dixerat, subiungat. Post hoc imitatus Aegyptios ad numerum Solis qui diebus. 365. & quadrante cursum conficit, annum dirigere cõtendit. Et hunc annum incepit à prima lunatione post solstitium hyemale calendis Ianuarij. Post annũ emendationis secutus est etiã annus cõmunis dierum. 365. per promulgationẽ à Cæsare factã, cum dicat Macrobius: Annum ciuilem Cesar habitis ad lunam dimensionibus constitutum, edicto palàm posito publicauit: & potest dici annus promulgationis vel publicationis: quoniam hec publicatio saltem per annum protracta est: quia subito non potuit publicari apud multos populos Romano imperio subiectos, nisi spatio vnius anni. Hoc autem anno publicationis, qui fuit sequens post emendationem, in senatu Cæsar occisus est idibus Martij, hoc est post correctionem calendarij anno vno mensibus duobus cum dimidio transactis. Post Cæsaris mortem sacerdotes inconsulte errorem alium induxerunt: quẽ postea emendauit Octauianus Augustus. Dicit enim Macrobius. Et hucusq; error stare potuisset, ni sacerdotes sibi errorem nouum ex ipsa emendatione fecissent. Nam cum oporteret diem, qui ex quadrantibus fit, quarto quoq; anno confecto antequam quintus inciperet, intercalare: illi quarto non peracto, sed incipiente intercalabant. hic error sex & triginta annis permansit. Quibus annis intercalati sunt dies duodecim cum debuerint intercalari nouem. Sed hunc quoq; errorem serò deprehensum correxit Augustus: qui annos duodecim sine intercalari die transigi iussit: vt illi tres dies, qui per annos triginta & sex vitio sacerdotalis festinationis excreuerant, sequentibus annis duodecim nullo die intercalato deuorarentur. Post hoc vnum diem secundum ordinationem Cæsaris quarto quoq; anno intercalari iussit: & omnẽ hunc ordinem æreæ tabulæ ad æternam custodiam incisione mandauit. hæc ille. Idem affirmat Solinus dicens. Et tunc quoq; vitium admissum est per sacerdotes. Nam cum præceptum esset ãno quarto, vt intercalarent vnum diem: & oporteret confecto anno quarto id obseruari anteqnam quintus auspicaretur; illi incipiente quarto

intercalarunt non desinente. Sic per annos sex & triginta cum nouem dies tantummodo sufficere debuissent, duodecim sunt intercalati. Quod deprehensum Augustus reformauit: iussitq; annos. 12. sine intercalatione decurrere: vt tres illi dies qui vltra nouem necessarios, temere fuerant intercalati: hoc modo possent repensari. Ex qua disciplina omnium postea temporũ fundata ratio est. hæc Solinus. Edidit ergo Iulius Cæsar calendarium quod Iulianum nũcupatur in duodenos menses partitum tribuens Ianuario dies. 31. Februario. 29. Martio. 31. Aprili. 30. Maio. 31. Iunio. 30. Quintili. 31. Sextili. 30. Septembri. 30. Octobri. 31. Nouembri. 30. & Decembri. 31. & incepit annum à Ianuario: Quintilis mensis Macrobio authore in honorem Iulij Cęsaris dictatoris legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus, quòd hoc mense ad quartum idus Quintilis procreatus sit. Sextilis inde dictus est Augustus ab Octauiano Augusto ob auctam ab eo rempu. ex senatus consulto: cuius verba subiecit Macrobius dicens. Cum imperator Cæsar Augustus mense Sextili, & primum consulatum inierit: & triumphos tres intulerit in vrbem: & ex Ianiculo legiones deductæ secutęq; sint eius auspicia ac fidem: & Aegyptus hoc mense in potestatem populi Romani redacta sit: finisq; hoc mense bellis ciuilibus impositus sit: atq; ob has causas hic mensis huic imperio felicissimus sit ac fuerit: placere senatui, vt hic mensis Augustus appelletur. hęc ille. Idem etiam dicit Censorinus libro de die natali capite de mẽsibus, vbi dicit. Mensis Quintilis Iulius cognominatus est C. Cæsare. 5. & M. Antonio consulibus anno Iuliano secundo. Qui autem Sextilis fuerat C. Marco Censorino: C. Asinio Gallo consulibus in Augusti honorem dictus est Augustus anno Augustio vigesimo. hæc ille. Huic mensi Augusto tunc additus est dies vnus à Februario detractus, vt vnum & tricenos complecteretur: ne Augustus Iulio inferior videretur: & ita Februario mutilato: octo & viceni duntaxat dies relicti sunt in anno cõmuni. hæc igitur fuit anni & mẽsium ratio à Romanis tempore Octauij Monarchæ ante Christi aduentum instituta, & vsq; ad nostra tempora custodita, vt affirmat Ioannes Stoffler. in suo calẽdario propositione. 34.

D Anni autem exordium apud diuersas nationes differenter sumitur. Nam Romulus, vt dictum est, à Martio annũ incepit tempore veris. Hebræi etiam habent anni principium in lunatione propinquiori ipsi vernali æquinoctio, quando de Aegypto exierunt. Nam dicitur Exodi. 12. Mensis iste vobis principium mensium, primus

erit in mensibus anni. Aegyptii vero & Grȩci anni exordiũ sumunt iuxta æquinoctium autũni. Nam Aegyptij à Septembri: Græci ab Octobri anni principium habent, vt Alphonsus in suis tabulis annotat. Sed Iulius Cæsar anni principiũ sumpsit à luna prima post solstitium hyemale: quæ fuit calẽdis Ianuarij anno ante Christum quadragesimoquinto, vt recte computat dñs Paulus eṗs Forosempeoniensis in sua Paulina: & dñs Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione. 34. vt plenius infra patebit.

Tertia hypothesis de initio annorum domini. *Cap.3.*

Ertia hypothesis est de initio annorũ domini: in quibus computandis quo ad initiũ plures authores inter se differunt. Quidam enim sumũt annos domini à sua incarnatione, quando conceptus est: Quidam à natiuitate, cũ de vtero matris egressus est: Quidam à circũcisione domini calendis Ianuarij octauo natiuitatis die. Et quidam à Christi passione. Qui omnes modi comprobari possunt seruata tamen conuenienti computatione, vt mox declarabimus. Sed inter omnes hos modos conuenientissimus est, vt sumatur initium annorũ domini ab eius natiuitate: quoniam anni vitæ alicuius hominis non à sua conceptione, sed à natiuitate sumuntur. Hunc modum seruat ecclesia Romana annos incipiens à natiuitate domini, non à conceptione ipsius. Nam eo tempore per ecclesiam accipitur principium annorũ domini: quo & singulis annis per eã annus mutatur: Sed per ecclesiam fit anni mutatio non in conceptione Christi, sed in eius natiuitate. Ergo tunc anni domini sumunt initium. Quòd autem ecclesia mutet annum in natiuitate domini, & non in cõceptione, patet per acta concilij Cõstantiensis, in quibus describitur, ꝙ electio pontificis Martini. 5. facta est die Iouis in festo sancti Martini vndecima Nouembris die: anno à natiuitate domini. 1417. inditione decima: & facta est coronatio eius die dominica vigesimaprima supradicti mensis Nouembris. Deinde iuxta finem mensis Decembris immediate sequentis facta est cõgregatio prędicti cõcilij post Christi natiuitatem in festo Innocentium: & iam mutatus est annus, & inditio, cum ibi dicatur. Anno à natiuitate domini. 1418. inditione. 11. die vero martis. 28. mensis Decembris &c. sicut legimus in exemplari manu notarij scripto in ipso concilio. Quòd autem nõ mutetur annus in annuntiatione dominica, quando Christus est

conceptus, patet ex secunda & tertia sessione post inchoationem dicti concilij in pontificatu Ioannis. z 3. Nam idem annus à natiuitate domini describitur in secunda sessione celebrata calendis Martij: & in tertia sessione cōgregata. 8. calēdas Aprilis, hoc est die. z 5. eiusdē mensis Martij in annuntiatione dominica, quādo cōceptus est Christus. Ibi enim sic legitur de secunda sessione. Anno à natiuitate domini. 1 4 1 5. pontificatu quo supra. s. Ioannis. z 3. die vero prima mensis Martij &c. Tertia vero sessio ibi describitur die lunæ z 5. mensis Martij supradicti in die annuntiationis dominicę: & tamen ibidem non mutatur annus: sed sequitur idem annus. 1 4 1 5. Hoc idem etiam patet in bulla inditionis iubilei pro futuro anno domini. 1 5 z 5. per Clementem. 7. in qua inseruntur plures bullæ prędecessorum eius ab anno domini. 1 3 0 0. tempore Bonifacij. 8. & deinceps: & omnes describuntur per annos à natiuitate domini. Et specialiter ibi ponitur determinatio iubilei de. z 5. annis in annos. z 5. per Paulum. z. & cōfirmatio & executio eius per Xyxtum 4. vbi indicitur Iubileus pro anno domini. 1 47 5. incipiēdo à primis vesperis vigiliæ natiuitatis dñi nostri Iesu Christi anni. 1 474. Vnde manifeste patet, quòd in vigilia natiuitatis domini tunc fuit vltimus dies anni domini. 1 474. & in die natiuitatis fuit primus dies anni domini. 1 47 5. Sed in eadem bulla Clementis. 7. occurrit dubitatio merito ponderanda cum in fine eiusdem bullæ dicatur. Datum Romæ apud sanctum Petrum anno incarnationis dominicæ. 1 5 z 4. calendis Maij: & tamen in trāsumpto eiusdem bullæ per epm̄ Vigorniensem auditorem cameræ apostolicæ generalem sic in calce scribitur. Datum Romæ in ędibus nostrę solitæ residentiæ sub anno à natiuitate domini. 1 5 z 4. die vero decimo mensis Iunij. Tabellio Papæ præsentem annum nominat incarnationis. 1 5 z 4. & alius tabellio episcopi auditoris cameræ apostolicæ eundem annum denominat à natiuitate: & sic inter se dissonare videntur: tamen vnà conueniunt. Causa ergo huius apparentis dissonantiæ requirenda est. Antiquiores tabelliones iuxta morem diu seruatum in curia Romana describebant annos à natiuitate domini: & sic modo etiam describunt in omnibus, quæ per pontificem in curia Romana fiunt: Sed in bullis papalibus antiquitus non describebatur annus domini: sed tantūm annus pro tempore existentis pontificis. At recentiores in bullis tantummodo pontificalibus inceperunt etiam annotare annos incarnationis dominicæ. Dicit enim dominus Paulus episcopus Forosemproniensis libro. 1 3.

secundæ partis Paulinæ suæ, quòd præsidente Eugenio. 4. adhortā/te Blondo Forliuiensi pontificij collegij à secretis notario in bullis atq; rescriptis pontificalibus, annorum hæc à Christi incarnatione supputatio scribi primum cœpit. & infra. Sed notarij annos à natiuitate computare consueuerunt. hæc ille. Vnde patet Blondum huius diuersitatis causam fuisse. Qui tamen in hoc deceptus est, quia putauit annos domini numerando per ecclesiam ab incarnatione ipsius, ex eo quòd Dionysius abbas Romanus primam supputationem olim fecerat à primo anno incarnationis dominicæ in sua tabula. Sed idem Dionysius in annis dominicæ incarnationis errauit, licet ordo ipsius tabulæ scilicet quingentorum triginta duorum annorum bene digestus sit. Dicit enim Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione. 37. sub litera. T. Animaduertendum est quòd hic Dionysius ecclesiæ totius erroris ansam præbuit, & causam præstitit: primo in eo, etsi diuino zelo accensus, vt impiissimi Diocletiani, à quo prius anni supputabantur memoria deleretur & aboleretur: Christianæq; salutis exordium elucesceret, induxit temporum supputationem ab anno incarnationis verbi dei sumendam: in quibus tamen annis numerandis ipsum errasse à compluribus probatur. De quo Sigebertus monachus natione Gallicus in Chronica sic scriptum reliquit. In cyclo magno Dionysij reprehensibile videtur, quòd in annis dominicæ incarnationis ei inconsyderate præscriptis discordat à veritate Euangelij in anno dominicæ passionis. Et idem Dionysius posuit natiuitatē Christi vigesimoprimo anno tardius q̄ debuisset. Quare Rhenerius egregius supputator cyclum, aut tabulam Dionysii dicit esse fallacem & erroris plenam. hæc ibidem. Etiam dominus Paulus episcopus Forosempronień. in secunda parte Paulinæ lib. 13. c. 6. dicit ipsum similiter errasse, & erroris causam aliis dedisse: & affirmat eum errasse in duobus annis: in quibus tamen non errauit: quia dicit eum assumpsisse annos Augusti à nece Cæsaris: sed non sic accepit: sed à primo consulatu vel triumuiratu anno secundo post Cæsaris mortem. Sed nos dicimus ipsum Dionysium errasse in vno tantum anno: quia fecit bissextum anno quarto domini: cum tamē ibi annotandus non esset, vt inferius demonstrabimus. Et hoc nō cognouit dominus Paulus: quia in eundem errorem & ipse incidit. Non est ergo mirum, si Blondus in computationibus annorum ab incarnatione errauerit, quia ducē erroneū secutus est. Omnes, qui Dionysiū imitati sunt, errauerunt, vt Campanus in libro de Com/

puto maiori: Paulus eps Forosempronieñ. vt patet in secunda parte suæ Paulinæ lib. 4. & quãplures alij. Aliam euidẽtissimam rationem adducam ad probandum quo'd per ecclesiam anni enumerentur à natiuitate domini postquã descripsero inferius cyclum lunarem & literas dominicales: quoniam ea ratio ex ipsis veritatem habet: & tũc videbimus quo'd anni ab incarnatione sumpti post quartum Christi annum idem sunt cum annis à natiuitate computatis propter superfluum bissextum anno. 4. domini inconsulte annotatum, quo vnus minuitur annus: non tamen hoc accidit ante quartum annũ domini, vt certius inferius patebit. Vnde & in rescriptis pontificalibus idem annus à natiuitate ex dicta inordinatione in eis dicitur annus incarnationis. Quidam vero recte computant annos ab incarnatione domini addentes annis à natiuitate ipsius computatis per ecclesiam. s. nouem menses: quibus fuit in vtero virginis ante natiuitatem, vt recte computant Pisani: qui hoc anno à natiuitate domini. 1524 post vigesimamquartã diem Martij sunt in anno ab incarnatione domini. 1525. & sic annotant in suis literis & codicibus. Sed in hoc errant Florentini & Senẽses, qui annos ab incarnatione postponunt annis à natiuitate eo quo'd annos domini enumerare incipiant cõpleto primo anno à conceptione iam nato Christo per tres menses. Conueniunt tamen cum ecclesia post 24. diem Martij: non tamen antea tribus mensibus. Dicunt tamen aliqui, quo'd antiquitus conueniebant cum Pisanis: sed postmodũ cum vellent conuenire cum ecclesia, & nõ auderent immutare principium anni à. 25. Martij sicut semper antea consueuerant: inciderunt in hanc deordinationem, vt partim cum Pisanis & partim cũ ecclesia conuenire vellent: nec tamen plene cum ecclesia, neq; cum Pisanis conueniunt, vt omnibus manifestum est. Cæteræ nationes extra Italiam cõmuniter cum ecclesia conueniunt. Romani vero annos domini à calendis Ianuarij incipiunt. 8. die à Christi natiuitate & conueniunt cum ecclesia excepta prima hebdomoda natiuitatis eius. Et hunc modum tenent recentiores Astronomi: qui annos domini ad Ianuarium reduxerunt: vt Ioannes de monte Regio, & Ioannes Stofflerinus in suis calendarijs, & plures alij. Vnde & dñs Paulus lib. 4. secundæ partis Paulinæ dicit. Astrologi nostri temporis, qui Romanorum more annorum supputationẽ reduxerunt ad Ianuarium: & radices motuum statuerunt ad initium Ianuarij primi anni natiuitatis Christi: incipiunt primum natiuitatis annum ab. 8. die natiuitatis eiusdem, non computantes illos septem dies à

natali domini vsq; ad Ianuarium interceptos: quod ex hoc manifeste patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Christi inuenire volunt: retrocedunt per dies. 7. à radicibus planetarum in tabulis annotatis. Et hunc computandi modũ obseruant non solũ Astrologi: sed etiam Theologi in Christiana religione probati: Petrus de Aliaco, Nicolaus Cusanus, Rogerius Bachõ: & generaliter omnes, qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagarũt. hæc ille. Facilius autem reducuntur ad calendarium Romanũ, videlicet ad calendas Ianuarij anni à natiuitate domini, qm̃ ab ea parũ distant. s. per solam hebdomadã: q̃ anni ab incarnatione: quia multo magis ab ea remoti sunt: ideo melius est enumerare annos à natiuitate domini: vel à calendis Ianuarij q̃ ab incarnatione Christi. Si vero ab incarnatione enumerẽtur: superaddẽdi sunt, vt diximus, nouem menses præcedentes natiuitatem: vel nouem menses cũ hebdomada, si anni incarnationis reducantur ad calendas Ianuarij: Aliter contingeret in computationibus error. Paucissimi autem doctores antiqui, vt Hieronymus, & Isidorus, & quidam alij, qui antiquitus scribebant annos domini in cereis paschalibus: enumerant annos à passione domini includentes annum trigesimum tertium suæ passionis & amputantes pręcedentes. 3 z. annos ante passionẽ, & ita conueniunt cum cæteris. Nam historici, qui computãt annos à natiuitate Christi, dicunt Ioannẽ Euangelistam obiisse anno centesimo à natiuitate dñi cum iam Traianus accepisset imperiũ. Hieronymus vero & Isidorus dicunt eundem Ioannẽ ad dñm migrasse anno. 68. à passione dñi auferentes pręcedentes. 3 z annos. Qui si addantur pędictis annis. 68. conficiunt annos centum. Antonius vero Dulciatus in libro de festis mobilibus, licet incipiat annos à passione dñi: non tamen pręscidit annnos pręcedentes passionẽ: sed errori errorem addidit: qm̃ anno, quo Christus est natus annotauit passionẽ dñi: & natiuitatem eius scripsit antea per annos. 3 3. quando currebat annus imperij Augusti nonus: quod est absurdũ cõtra omnes Chronographos & contra supputationes Astronomicas.

Quarta hypothesis de uarietate mensium. Cap. 4.

QVarta hypothesis est de varietate mensium. Nam aliqui sunt menses mobiles: aliqui fixi & stabiles. Hebræi enim habent menses, lunares ac mobiles: ita q; prima dies cõiunctionis Lunæ cum Sole sit prima dies mensis eorũ. Similiter habent menses mobiles Gręci, Persę, & Caldæi, atq; Ara-

bes. Romani vero habent mẽses firmos & stabiles in calendario descriptos. Hinc est ꝙ primus mẽsis Hebręorũ, qui dicitur Nisan, cũ Martio & cum Aprili in calendario Romano concurrit iuxta lunæ cursum. Et luna. 15. mensis Nisan quãdoꝗ occurrit in Martio quãdoꝗ in Aprili: sicut in ecclesia patet, quę celebrat pascha dñi Dominica prima post. 14. lunam primi mensis, aliquãdo in Martio, aliquando in Aprili. Hęc dixerim, quoniam Christi passio potest annotari vno mense apud Hebręos, & altero apud Romanos.

Quinta hypothesis de cyclo lunari decennouennali. *Cap. 5.*

QVinta hypothesis est de cyclo lunari decẽnouẽnali, quẽ nos aureum numerũ dicimus. Alexãdrini enim adinuenerunt numerum annorũ. 19. ad reperienda nouilunia. Necnon & Iulius Cæsar adnitente M. Flauio scriba, vt Macrobio placet: & Sosigene Astrologicę scientię perito adhibito, vt Plinius affirmat: cyclum lunarem decẽnouẽnalem cõscripsit anno suo solari, quẽ Iulianum appellamus, maxime cõgruentem: de quo sic loquitur Ioannes Stoffler. in suo calendario, propositione 34. sub literis Hh. Cum ego inquit anno gratiæ. 1489. legatũ in Francia orientali agerem, adii splendididissimũ baronem Philippum de Vuinsperg antiquitatum amatorẽ: qui mihi vetustissimũ quendam obtulit librum: in quo inter alia propè innumera offendi cõmentarios in cyclum diui Iulij Cęsaris, inq; eius calendarium ortũ & occasum stellarum: quibus significabatur Cæsarem suum cyclũ incepisse à prima coniunctione luminariũ ſm mediũ cursum post hibernũ solstitium: eãꝗ in primũ diẽ Ianuarij caputq; ãni incidisse. Quare Cæsar è directo huius diei pro aureo numero notauit vnitatem: à qua reliquas lunationes supputans, Solis & Lunæ cõuentiones in suo calendario cõmemoratis viris M. Flauio & Sosigene opẽ ferentibus passim, prout negocium postulabat, adnotauit. Inseruit autem in eo numerum. 19. annorum: quem vulgus aureum numerum vocat. Putauit autem Ioannes Stoffler. Iulium Cęsarem incepisse diem à media nocte iuxta morem Romanorum. Sed aliqui dicunt eum incepisse diem à meridie, quo ad computationes dierum Lunę eo quòd Astrologicam computationem didicerit in Alexandria, vbi Astronomi dies computabant à meridie, vt cæteri Astrologi faciunt. In sacris tamen publicis & officiis magistratuum & cæteris negociis Romani à media nocte diem accipiebant authore Censorino. Alij vero putãt Cæsarem diẽ accepisse ab occasu Solis:

& inde consuetudo in Italia inoleuerit, quòd in horologijs fiat initium diei à Solis occubitu. Subiungit autem ibidem Ioãnes Stoffler. & ait. His animaduersis volui harum rerum periculum subire. Quare ad tempora Iulij Cæsaris me contuli;& compluribus numeris incassum exaratis, tãdem anno. 45. ante Christi incarnationem ex tabulis mihi vsu habitis, reperi cõgressum luminarium prima die Ianuarij horis. 18. min. 44. secund. 55. à media nocte cõputã dis ad meridianum ferè vrbis Romæ. Iutxa vero Astrologicã vsitatam computationem die prima Ianuarij horis. 6. min. 44. secund. 55. à meridie numerandis. Sequens autem luminarium coniunctio fuit die. 31. Ianuarij horis. 7. min. 28. secũd. 58. post noctis mediũ, & ſm Astrologos die. 30. Ianuarij horis. 19. min. 28. secund. 58. post meridiem. Cęsar igitur cyclum compositurus ordinauit primam lunationem dierum tricenorum: quare è regione primi & trigesimi diei Ianuarij vnitatem annotauit: & sequentem nouem & vicenis diebus absoluit: & iterum sequentem tricenis: & pro hac formula reliquas omnes lunationes digessit, non omissa tamen ratione embolismorum. hæc ille. Eandem lunationem calẽdis Ianuarij computat etiam dñs Paulus eps̃ in. 12. lib. secundæ partis Paulinæ dicens. Comperimus primam lunationem factam anno 45. ante Christi natiuitatem iuxta vsitatam computationem die prima Ianuarij horis. 7. min. 6. secund. 35. post meridiem. Verã autem coniunctionem factam inueni hora. 1. min. 50. post mediã noctem eiusdem diei. s. inter diem Veneris & Sabbatum. hæc ille. Nec te moueat & perturbet quòd Ioannes Stoffler. dicat prędictam luminarium coniunctionem factam esse anno. 45. ante Christi incarnationem: & dñs Paulus dicat eam factam. 45. anno ante Christi natiuitatem: quia vtrũq; verum est cum incarnatio & natiuitas Christi eodem anno fuerint incipiendo annum à calendis Ianuarij. Si enim accipias annum inclusiue, in quo conceptus & natus est Christus: & retrocedas vsq; ad coniunctionem luminarium factam calẽdis Ianuarij tẽpore Iulij Cæsaris, reperies ãnos. 45. nã. 45. vicibus calendæ Ianuarij ante Christi incarnationem & natiuitatem reuolutæ sunt; & tunc inuenta est luna prima calendis Ianuarij tẽpore Cæsaris. A' qua luminarium coniunctione ad Christi conceptum fuerunt anni. 44. & ferè tres menses: & vsq; ad eius ortum fuerunt anni. 45. hebdomada minus. Octauo autem die natiuitatis Christi enumeratur annus primus natiuitatis eius, qui erat annus 46. à correctione calendarij per Cæsarem. Cęterum meminisse cõuenit,

uenit, vt dicit Ioannes Stoffler. ibidem ꝙ numeri Cycli Iulij Cæsaris calendario inscripti denotant accensionem lunæ factam fuisse eo die, cui obijcitur: nec non lunam dici primam eodem die, quemadmodum supputatio indicat. Neqꝫ obliuisci oportet, ꝙ cyclus Iulianus post tempora Cæsaris in aliqua parte mutatus est ob mutilationem mensis Februarij: qui tempore institutionis calẽdarij Cæsaris in anno cõmuni. 29. dies habuit. Postea quemadmodum supra exposuimus duntaxat. 28. seruauit: hæc ille. Tempore autem natiuitatis & mortis Christi in anno cõmuni Februarius. 28. dies continebat: quoniam idem mensis Februarius in anno cõmuni habuit 29. dies vsqꝫ ad annum Augusti vigesimum: quo tempore mensi sextili, qui tunc dictus est Augustus, additus est vnus dies à Februario acceptus. Dicit enim Cẽsorinus. Qui autem sextilis mensis fuerat C. Marco Censorino & C. Asinio consulibus in Augusti honorem, dictus est Augustus anno Augustio vigesimo: hæc ille. Christus vero post hoc tempus natus est. Nunc autem subiungam quatuor primos menses calendarij Romani cum cyclo Iulij Cæsaris dictatoris nostro instituto satisfacientes: quos describit Ioãnes Stoffler. propositione. 34. & d. Paulus libro secundo primæ partis suæ Paulinæ.

Quatuor primi menses calendarij Romani cũ cyclo Iulij Cęsaris.

Cyclꝰ lunaris	Nũerus dierꝝ	Literę feriarum	Ianuarius
1	1	A	Calendis
	2	B	4 No.
9	3	C	3 No.
	4	D	Pridie No.
17	5	E	Nonis
6	6	F	8 Idus
	7	G	7 Idus
14	8	A	6 Idus
3	9	B	5 Idus
	10	C	4 Idus
11	11	D	3 Idus
	12	E	Pridie Idus
19	13	F	Idibus
8	14	G	19 Cal.
	15	A	18 Cal.
16	16	B	17 Cal.
5	17	C	16 Cal.
	18	D	15 Cal.
13	19	E	14 Cal.
2	20	F	13 Cal.
	21	G	12 Cal.
10	22	A	11 Cal.
	23	B	10 Cal.
18	24	C	9 Cal.
7	25	D	8 Cal.
	26	E	7 Cal.
15	27	F	6 Cal.
4	28	G	5 Cal.
	29	A	4 Cal.
12	30	B	3 Cal.
1	31	C	Pridie Cal.

Cyclꝰ lunaris	Nũerus dierꝝ	Literę feriarum	Februariꝰ
9	1	D	Calendis
	2	E	4 No.
17	3	F	3 No.
6	4	G	Pridie No.
	5	A	Nonis
14	6	B	8 Idus
3	7	C	7 Idus
	8	D	6 Idus
11	9	E	5 Idus
	10	F	4 Idus
19	11	G	3 Idus
8	12	A	Pridie Idus
	13	B	Idibus
16	14	C	16 Cal.
5	15	D	15 Cal.
	16	E	14 Cal.
13	17	F	13 Cal.
2	18	G	12 Cal.
	19	A	11 Cal.
10	20	B	10 Cal.
	21	C	9 Cal.
18	22	D	8 Cal.
7	23	E	7 Cal.
	24	F	6 Cal.
15	25	G	5 Cal.
4	26	A	4 Cal.
	27	B	3 Cal.
12	28	C	Pridie Cal.

Cyclꝰ Lunaris	Nūerus dieꝝ	Literę feriarum	Martius
1	1	D	Calendis
	2	E	6 No.
9	3	F	5 No.
	4	G	4 No.
17	5	A	3 No.
6	6	B	Pridie No.
	7	C	Nonis
14	8	D	8 Idus
3	9	E	7 Idus
	10	F	6 Idus
11	11	G	5 Idus
	12	A	4 Idus
19	13	B	3 Idus
8	14	C	Pridie Idus
	15	D	Idibus
16	16	E	17 Cal.
5	17	F	16 Cal.
	18	G	15 Cal.
13	19	A	14 Cal.
2	20	B	13 Cal.
	21	C	12 Cal.
10	22	D	11 Cal.
	23	E	10 Cal.
18	24	F	9 Cal.
7	25	G	8 Cal.
	26	A	7 Cal.
15	27	B	6 Cal.
4	28	C	5 Cal.
	29	D	4 Cal.
12	30	E	3 Cal.
1	31	F	Pridie Cal.

Cyclꝰ Lunaris	Nūerus dieꝝ	Literę feriarum	Aprilis
9	1	G	Calendis
	2	A	4 No.
17	3	B	3 No.
6	4	C	Pridie No.
	5	D	Nonis
14	6	E	8 Idus
3	7	F	7 Idus
	8	G	6 Idus
11	9	A	5 Idus
	10	B	4 Idus
19	11	C	3 Idus
8	12	D	Pridie Idus
	13	E	Idibus
16	14	F	18 Cal.
5	15	G	17 Cal.
	16	A	16 Cal.
13	17	B	15 Cal.
2	18	C	14 Cal.
	19	D	13 Cal.
10	20	E	12 Cal.
	21	F	11 Cal.
18	22	G	10 Cal.
7	23	A	9 Cal.
	24	B	8 Cal.
15	25	C	7 Cal.
4	26	D	6 Cal.
	27	E	5 Cal.
12	28	F	4 Cal.
1	29	G	3 Cal.
	30	A	Pridie Cal.

Cyclus lunaris disponitur in calendario per additionem. 8. nume/rorum: & si excedant numerum. 19. proiicitur ipse numerus. 19. & annotatur qui remanet hoc ordine. Cum proijcitur numerus. 19. numerus minor, qui inde remanet, annotatur imediate diei sequẽti. Si vero numerus additus est maior, quod contingit, qñ non excedit numerũ. 19. tunc in annotatione intermittitur vnus dies vacuus, sicut patet in calẽdario p̃cedenti: vbi ponitur calẽdis Ianuarij numerus. 1. cui si addant̃. 8. fiunt nouẽ: qui ãnotant̃ intermisso vno die, tertio diei. Si ad. 9. addãtur. 8. fiunt. 17. qui ĩtermisso vno die annotant̃ diei quĩto. Si ad. 17. addant̃. 8. fiunt. 25. à qbus si subtrahant̃ 19. remanẽt. 6. qui ĩmediate annotãtur diei sexto tanq̃ numeri mi/nores, & sic deinceps: & licet aureus numerus tm̃mõ indicet coniunctionẽ luminarium: tñ ex ipso ẽt accipitur eorꝫ oppositio hoc pacto. A cõiunctione nãqꝫ luminariũ vsqꝫ ad oppositionem ẜm mediũ motũ, vt ait Ioãnes Stoffler. ꝑpositione. 35. sub litera. e. semp sunt dies integri. 14. horę. 18. min. 22. Idem ẽt dicit d. Paulus lib. 14. secundę partis. c. 3. Quare si à die coniunctionis numerationẽ inceperis, erit ferè semper oppositio luminarium die. 16. à die coniunctionis. Vulgus quoqꝫ diem oppositionis nominat lunam. 15. hæc ille. Si ergo volueris inuenire lunationes anno passionis dñi: adde annis vitæ Christi annos. 45. p̃cedentes eius natiuitatem: & partire totum quoties poteris per. 19. & numerus annorꝫ qui remanet ostẽdet au/reum numerũ illius anni: quo require in calendario lunã primam & ĩde quintãdecimam eo mõ quo dictum est: & reperies quod q̃ris, sicut specialiter ĩferius dicemus. Animaduertendũ est aũt ꝙ aureus numerus non põt in calẽdario habere fixã & ꝑpetuam sedẽ, sed cõti/nue paulatim suã sedem anticipat. Nã vt ꝓbat Ioannes Stoffler. in suo calẽdario ꝑpositione. 37. sub litera. I. crescit eiusmodi anticipatio in annis solaribus. 304. ferè ad diẽ vnum, hoc est ad horas. 23. min. 28. secũd. 52. Et ideo aureus nnmerus Iulij Cæsaris tpe concilij Niceni: quod celebrari cœpit anno dñi. 322. anticipauerat sedẽ p vnam diẽ & paulo amplius: & iõ patres in eodẽ concilio cõgrega/ti aliũ cyclum lunarẽ instituerunt: & annotauerunt eũ per vnum diẽ ante à cyclo Iulij quantũ. s. anticipauerat incipientes ab vnitate anno dñi. 323. & adhuc ann tatur in calẽdarijs, qbus nunc vtimur. hic cyclus tpe nostro iã anticipauit ferè p dies quatuor. Nã ab anno dñi. 323. quo institutus est iste cyclus vsqꝫ ad annũ p̃sentem. 1524 fluxerũt anni mille ducenti & vnus, ex quo patet ꝙ ab illo tempo/re iam anticipauit per dies ferè quatuor, & à correctione calendarij

per Iulium:cyclus ipsius in annis. 1 5 6 9 .iam anticipauit per. 5 .dies & paulo plus. Si aũt per aureum numerum annotatum in calẽdarijs nostris volumus inuenire lunationes tempore Christi, oportet vt postponatur per vnum diem, & ostendet lunationes eodem modo, sicut aureus numerus Cæsaris. Si vero per eundem aureum numerum nostrũ volumus inuenire lunationes nostri temporis, oportet vt requiramus eas anticipatas per dies quatuor.

Sexta hypothesis de cyclo solari ex litera dominicali & bissexto proueniente. *Cap. 6.*

A Exta hypothesis est de cyclo Solari ex litera dominicali & bissexto proueniente. Dies hebdomadæ distingũtur ſm numerum. 7 .planetarum: & in calendario Romano vnicuiq; dierum hebdomadę annotatur pro caractere vna ex primis septem literis alphabeti. Illa ergo litera, quæ deseruit diei dominicæ, dicitur litera dominicalis vel solaris. Huius autẽ literæ dominicalis quotãnis mutatio fit ex gemina causa, vt Ioãnes Stoffler. dicit in suo calẽdario propositione secunda, prima est, quoniam annus solaris cõmunis. 3 6 5 .continet dies: quos si per. 7 .diuiseris, videbis in quotiente. 5 2 .hebdomadas & diem vnum residuum. Cum igitur feriarum elementa sint. 7 .scilicet a b c d e f g. quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas: tandẽ vnus erit dies residuus: propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calẽdis Ianuarij: & eadem. A. litera in fine, vltimo die Decembris inseritur. Quare necesse erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam palàm est easdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis causa ex anno bissextili oritũr. Annus enim solaris C. Iulii Cæsaris ex. 3 6 5 . diebus & 6 .horis conflatur: quæ annuatim collectæ in. 4 .anno diem constituunt. Is. 6 .calendas Martij hoc est die. 2 4 . Februarij in festo sancti Mathiæ apostoli in litera. F. repetita intercalatur: & ex consecutione fit literę dominicalis immutatio. Hinc cyclus solaris originẽ habet. Nam vt ibidem ait Ioannes Stoffler. cyclus solaris vocatur spatium 2 8 .annorum solarium. Cyclus à Græco κύκλος: quod latine sonat orbis, aut circulus. Solaris autem à Sole: non q Sol in eo spatio temporis cõpleat cursum suum, orbem signiferi aut circulum propriũ permeãdo: sed ideo q in. 2 8 .annis ad sua debita redeunt principia omnes varietates, quæ ex litera solari, hoc est dominicali ex bissexto

ac concurrentibus contingere possunt. Rō vero. 28. annorum hæc est. Nam cum dies hebdomadæ sint. 7 & bissexti tm̄modo. 4. anno cōtingant: si per. 4. septē multiplicauerimus, emerget numerus annorum. 28 in quibus oēs varietates, quæ per literam dominicalem, bissextum & cōcurrentes accidere possunt, in pristinam redibunt formā: & bissextus per omnes currit ferias, vt patet in sequenti tabella.

B Licet autem Romani prisci nō vsi fuerint ferijs septimanarum: sed distinxerunt annos per menses: & dies per calendas, nonas, & idus: nihilominus retrocedendo ab anno præsenti iuxta consuetudinem christiani populi: qui ferias & hebdomadas obseruat, inquiremus à qua feria Cæsar primum annum solarem incepit, videlicet anno. 45. ante Christū, vt superius ostēdimus & probauimus in præcedēti hypothesi. Nam præsenti anno domini. 1524. bissextili currunt literę. C. B. Addantur ergo annis domini prædictis præcedentes anni. 45. à correctione calēdarij per Iulium Cæsarem ad Christum: & consurget numerus annorum. 1569. partiaris omnes istos simul collectos in 28. quoties poteris: & inuenies in eis. 56. vicibus impletum esse numerum. 28. cycli solaris ex literis dominicalibus & vnus dies inde remanebit, qui ē dies correctionis calendarij. Vnde si hoc anno habemus lr̄as dominicales. C. B. necesse est, vt in eodem anno correctionis calendarii retrocedēdo inueniamus similiter annum bissextilē. C. B. Sed qm̄ ille annus non potuit esse bissextilis, sed cōmunis ex eo ꝙ præcesserit eū annus confusionis in quo consumpti sunt oēs dies superflui: necesse est vt litera. C. includatur in eodem anno confusionis. 26. die Decembris, & sic vltimo die Decembris fuit feria. 6. & calēdis Ianuarii in exordio anni correctionis fuit sabbatum: qm̄ tunc mutata est lr̄a dn̄icalis, quæ fuit B & cū B annotetur secundæ diei Ianuarii, patet ꝙ eo anno calendis Ianuarii, vbi annotatur lr̄a A fuerit sabbatum. Hoc ēt probatur ex tabulis Alphonsinis ꝙ. s. tunc fuerit congressio luminariū calendis Ianuarii in sabbato, vt affirmat. d. Paulus epūs. Ex obseruationibus Ptolemæi, & ex aliis tabulis idem ꝓbatur. Nam, vt diximus in

Tabella cycli solaris cū literis dominicalibus.

1	G	F
2	E	
3	D	
4	C	
5	B	A
6	G	
7	F	
8	E	
9	D	C
10	B	
11	A	
12	G	
13	F	E
14	D	
15	C	
16	B	
17	A	G
18	F	
19	E	
20	D	
21	C	B
22	A	
23	G	
24	F	
25	E	D
26	C	
27	B	
28	A	

præcedenti quinta hypothesi, Ioánes Stoffler. inueuit hanc luminariorum cõiunctionem ante Christũ anno. 45. die prima Ianuarii hora. 6. min. 44. secund. 55. à meridie numerãdis videlicet post Solis occubitum: & dñs Paulus eps dicit in. 12. lib. secũdæ partis. c. 3. cõperimus hãc lunationem factã fuisse anno. 45. ante Christi natiuitatem iuxta vsitatã computationẽ die prima Ianuarii horis. 7. min. 6. secũd. 35. post meridiẽ, cum. s. iam Sol ipse occiderit. Veram aũt coniunctionem factã inueni hora vna min. 50. post mediã noctem eiusdẽ diei. s. inter diem veneris & sabbatũ. Vnde patet ꝙ incipientibus diem ab occasu Solis: hæc lunatio ſm medium motum fuit in principio sabbati. Incipiẽtibus vero diẽ à media nocte ſm veꝝ motum fuit etiã in principio sabbati. Siue ergo Cæsar acceperit diem à media nocte: siue ſm alios ab occasu Solis: certũ est Cæsarem hanc lunationem annotasse diei, qui successit occasui Solis, vel mediæ nocti. Et licet in supputationibus tempoꝝ obseruẽtur motus medii, q sunt vniformes: potius q̃ veri motus, q sunt diuersi: tñ quia tũc Cæsar instituit initiũ emendationis tempoꝝ, congruum fuit, vt solũ in tali exordio obseruaret verã lunationem, si diem incepit à media nocte: obseruatis deinceps in sequẽtibus, mediis lunationibus. Si vero incepit ab occasu Solis, nulla dubitatio est, quin hæc lunatio ẽt ſm mediũ motum ꝑtineat ad sabbatum cũ fuerit post Solis occubitũ. Nũc vero ad sequentes lr̃as dñicales & annos bissextiles trãseamus. Præcepit nãq; Cæsar sacerdotibus postq̃ emẽdauerat calendariũ, vt anno. 4. cõpleto intercalarẽt vnum diẽ. 6. calẽdas Martii, vt in secũda hypothesi supius ꝓbauimus ex authoritate Macrobii & Solini: & ipsi anno. 4. non pacto, sed incipiẽte intercalarunt. Vnde ipsa prima ĩtercalatio à sacerdotibus facta est anno. 4. incipiẽte à correctione calendarii: qui erat annus tertius á promulgatione ipsius: & sic inde ipsi sacerdotes cõnumerantes annos à promulgatione calendarij successiue de anno tertio in tertium contra iussionem Cæsaris intercalarunt spatio. 36. annorum scilicet ab ipsa promulgatione calendarii: quam præcesserat annus correctionis. Sed postea hoc emendauit Augustus: qui iussit annos. 12. sine intercalatione decurrere: quorum. 8. præcesserunt Christi natiuitatem: & quatuor subsecuti sunt. Vnde & quarto anno à natiuitate Christi: non fuit bissextus: sed anno octauo sequenti cum iam literæ dominicales a i locum suum post quartum Christi annum redierunt iuxta Cæsaris ordinationem. Vt autem hoc apertius pateat propterea subsequentem tabulam descripsimus.

Tabula verax iuxta verba Macrobij & Solini

Anni à correctio/ne calendarij cū li/teris dñicalibus.		Anni correct.	Anni à natiuitate dñi			Anni cor.	Anni chři		
1	B	28		B A		55	10	E	
2	A	29		G		56	11	D	
3	G	30		F		57	12	C B	
4	F E	31		E D		58	13	A	
5	D	32		C		59	14	G	
6	C	33		B		60	15	F	
7	B A	34		A G		61	16	E D	
8	G	35		F		62	17	C	
9	F	36		E		63	18	B	
10	E D	37		D C		64	19	A	
11	C	38		B		65	20	G F	
12	B	39		A		66	21	E	
13	A G	40		G		67	22	D	
14	F	41		F		68	23	C	
15	E	42		E		69	24	B A	
16	D C	43		D		70	25	G	
17	B	44		C		71	26	F	
18	A	45		B		72	27	E	
19	G F	46	1	A		73	28	D C	
20	E	47	2	G		74	29	B	
21	D	48	3	F		75	30	A	
22	C B	49	4	E	hucuſq;	76	31	G	
23	A	50	5	D	emēdatio	77	32	F	F
24	G	51	6	C		78	33	D	Paſſio
25	F E	52	7	B		79	34	C	Chři
26	D	53	8	A G		80	35	B	
27	C	54	9	F		81	36	A G	

Ex hac tabula digeſta ſm verba Macrobij & Solini patet q annus conceptionis Chriſti fuit anno.45.à correctione calendarij: & in fine illius anni natus eſt Chriſtus die.25. Decembris eadē litera dominicali B adhuc per ſeptem dies currente. Vnde octauo die à natiuitate Chriſti, ſcilicet calendis Ianuarij mutata eſt litera videlicet A.quę deſeruit anno primo Chriſti in computatione ſumpta à ca/

lendis Ianuarij. Hic primus annus à natiuitate Christi fuit. 46. à correctione calendarij per Iulium Cæsarem. Vnde manifestum est ex hac euidentissima ratione, q anni domini fm vsum ecclesiæ computantur ab eius natiuitate: qui reducuntur ad calendas Ianuarij immediate sequentis ablatis præcedentibus diebus septem. Cogit me veritas nunc amici mei errorē detegere. Amicus meus dominus Paulus episcopus Forosemproniensis: sed magis amica veritas. Describit nanq idem dominus Paulus tabulam literarum dominicaliū & bissextorum ante Christum & tempore Christi in. 12. libro secundæ partis suæ Paulinæ: quam aliter digessisset, si diligentius verba Macrobij & Solini consyderasset. Ex dictis & probatis facile possumus eius tabulæ nonnullos errores pandere. In primis enim anno primo correctionis calendarij non annotat literam. B. sed addit superiorem literam. C. vno; scilicet anno tabulę adiecto. Quare describit conceptionem Christi anno à correctione calendarij. 46. Coactus est autem addere literam. C. quia plus vnum bissextum ponit anno. 4. Christi. Ex quo bissexto deficiebat sibi annus vnus, quem eo modo restaurauit. Opinatus est ergo fuisse feriam sextam calendis Ianuarij, quoniam Iulius Cæsar calendarium emendauit, vt ipse attestatur se hoc cōputasse ex obseruationibus Ptolemæi, licet asserat iuxta tabulas Alphonsinas tunc fuisse sabbatum. Sed si consyderauerimus obseruationes Ptolemęi in codicibus non vitiatis: quas imitatus est Alphonsus, absq dubio reperiemus tunc fuisse sabbatum, vt superius iam declarauimus: non solum ex computatione Astronomica, sed etiam ex computatione literarum dominicalium retrocedendo ab hoc tempore ad illud. Et quoniam vno errore dato plures inde sequuntur: ideo ipse alium errorem addidit, quia primū bissextum factum errore sacerdotum assignat anno tertio incipienti à correctione calendarij: quod est contra sententiam Macrobij & Solini: qui fideliter rem gestam describētes dicunt sacerdotes primum bissextum fecisse anno quarto incipiente. Sic itaq inde omnes bissexti de triennio in triēnium ab eo non describuntur in sua tabula eo anno, quo à sacerdotibus facta est intercalatio. Ex hoc ergo erroneo fundamento cogitur enumerare annos domini à sua conceptione contra vsum diu seruatum per ecclesiam Romanam & contra prædictam euidentem rationem à nobis inductam. Deinde ponit anno Christi quarto bissextum: quem nos tunc non fuisse ex conuenienti computatione monstrauimus. Nam ex quo sacerdotes quarto anno incipiente à correctione calendarij iuxta sententiam Solini

& Macrobij primam intercalationem fecerunt:deinde intercalationes de triennio in triennium obseruarunt:patet φ vltima eorum indebita intercalatio quæ fuit duodecima peruenit vsq; ad annũ. 37. à correctione:qui fuit. 36. à promulgatione calẽdarii. Inde ergo secuti sunt anni. 12. absq; intercalatione:quorũ. 8. præcesserunt Christi natiuitatem &. 4. subsecuti sunt. Ideo quarto anno à Christi natiuitate non fuit bissextus. Sed dominus Paulus anno quarto Christi, qui est. 49. à correctione calendarii, annotat bissextum in literis F.E. & sic minuit annum, quem in prima litera. C. ante. B. in sua tabula in principio superaddiderat: ex eo φ putabat Cæsarem correctionem calendarii calendis Ianuarii à feria sexta non à sabbato incepisse. Quod totum ex imaginatione sua adinuenit mente sua cõfingens nouum errorem sacerdotum. Licet autem sacerdotes ex indebita intercalatione per trigintasex annos errauerint: tamen post emendationem factam per Augustum, qui absq; intercalatione ire iussit annos. 12. nullum alium errorem fecerunt. Sed dñs Paulus in 12. libro secundæ partis suæ Paulinæ absq; authore proprio sensu confingit, vt diximus, alium errorem sacerdotum post annos. 12. absq; intercalatione peractos. Affirmat enim Iulium Cæsarem instituisse primum annum solarem communem & quartum bissextilem: sed sacerdotes, quibus intercalandi potestas commissa fuerat, errorem in intercalando cõmisisse: Quem cũ Augustus animaduerteret, iussit. 12. annos sine intercalatione decurrere, vt cyclum Cæsaris in integrum restitueret. Sed tunc per sacerdotes error fuit cõmissus facientes annum quadragesimumnonum bissextilem: quem iuxta decretum Iulij Cæsaris debebant facere communem. Fuit enim hic annus primus post illos. 12. annos sine intercalatione transmissos: Quo factum fuit, vt cyclus Iulij ab Augusto in integrum restitutus denuo per incuriam, immo per neglig ẽtiam sacerdotum fuit interruptus. hæc ille ad verbum. Sed licet verum sit quod dicit de errore sacerdotum post emendationem Iulij Cęsaris: tamen fictitium & falsum est quod adiungit de ipsorum alio errore post emendationem Augusti: & est contra ea quæ dicit Solinus & Macrobius: Qui manifeste ostendunt post emẽdationem Augusti sacerdotes nullum alium errorem fecisse. Nam post emendatum calendarium per Augustum dicit Solinus. Ex qua disciplina omnium postea temporum fundata ratio est. Et Macrobius multo euidentius dicit. Post hoc vnum diem ẜm ordinationem Cæsaris quarto quoq; anno intercalari iussit Augustus: & omnem hunc ordinem æreæ tabulæ ad æter-

nam custodiam incisione mandauit. Hæc Macrobius. Manifestum est ergo ꝙ post emendationem Augusti, nullus alius error fuit sacerdotum. Itaq; anno à correctione calendarij quadragesimonono, qui fuit annus domini quartus: non fuit intercalatio: quam ibi indebite annotat dominus Paulus, Sed fuit postmodum intercalatio anno quinquagesimotertio, videlicet anno Christi octauo, vt nos annotauimus. Quia ergo dominus Paulus anno quarto Christi superfluum bislextum facit: quo subtrahitur annus quem in principio tabulæ addiderat, ex hoc sequitur ꝙ transeat à sua computatione facta ab incarnatione, & conuertatur ad nostram computationem ecclesiasticam factam à natiuitate: statim post quartum annum à natiuitate Christi reductis iam literis dominicalibus ad ordinem per Cæsarem institutum, cum scilicet sequitur litera. D. anno quinto natiuitatis Christi. Et ab eo anno & deinceps anni, quos ipse describit ab incarnatione: vere à natiuitate sumuntur: & conueniunt nobiscum in annis à natiuitate, siue à calendis Ianuarij sumptis, quando mutatur litera dominicalis. Hæc ergo est illa ratio euidentissima ad probandum annos domini à natiuitate sumi debere: quam superius promisimus in hypotesi tertia. Vt autem quæ dixi manifestius pateant: dñi Pauli tabulam erroneam subiungam.

Tabula erronea ex libro. 1 2. secundæ partis Paulinæ.

C Anni à correctione calendarii cum literis dominicalibus

			Anni domini				
1	C	28		B	55	10	E
2	B	29		A	56	11	D
3	A G	30		G F	57	12	C B
4	F	31		E	58	13	A
5	E	32		D	59	14	G
6	D C	33		C B	60	15	F
7	B	34		A	61	16	E D
8	A	35		G	62	17	C
9	G F	36		F E	63	18	B
10	E	37		D	64	19	A
11	D	38		C	65	20	G F
12	C B	39		B	66	21	E
13	A	40		A	67	22	D
14	G	41		G	68	23	C
15	F E	42		F	69	24	B A
16	D	43		E	70	25	G
17	C	44		D	71	26	F
18	B A	45		C	72	27	E
19	G	46	1	B	73	28	D C
20	F	47	2	A	74	29	B
21	E D	48	3	G	75	30	A
22	C	49	4	F E	76	31	G
23	B	50	5	D	77	32	F E
24	A G	51	6	C	78	33	D
25	F	52	7	B	79	34	C
26	E	53	8	A G	80	35	B
27	D C	54	9	F	81	36	A G

Hæc igitur tabula eius continet, vt diximus, plures errores: quos nunc per epilogum repetimus. Primus error est: quia superaddit author vnam literam scilicet.C. & ex consequenti vnum annum contra rationem dictam. Alius error est, quia non quarto anno à correctione calendarii primum bissextum deordinationis sacerdotum ponit: sed tertio ab addita litera.C. Qui tamen est secundus à litera.B. cuius annus fuit primus emendationis calendarii: & inde omnes bissexti eius non seruant ordinem facta deordinatione

in prin cipio. Demum annotat bissextum anno. 4. Christi: qui superfluit: sed tñ illo posito fit reductio ad verá computationem sumptá à Christi natiuitate ẞm vsum cōem ecclesiæ. Sicut qñq; bonus dormitat Homerus: sic & iste dñs Paulus in prædictis, & in aliquibus alijs dormitauit: & in quibusdam sibiipsi uidetur cōtradicere. Nam in hac tabula nullum ponit bissextum annis nouem ante Christū: & tamē in libro. 11. secundæ partis dicit annum ante natiuitatem Christi fuisse bissextilem: & annum. 5. & . 9. nisi forte hoc intellexerit, q; tunc fuisset bissextus, nisi sacerdotes in errorem indebite intercalādo incidissent. In annis etiam bissextilibus errauit Dionysius abbas Romanus in sua tabula: quia ponit annum ante Christi incarnationem bissextilem in literis. D. C. & annum similiter quartum domini bissextilem in literis. F. E. & consequenter errauit in anno passionis Christi. Recte tamen ponit literam. B. anno incarnationis dominicæ.

Septima hypothesis de tempore Olympiadum. *Cap. 7.*

SEptima hypothesis est de tempore Olympiadum. Cum Græci tempora supputent per Olympiades: quæ instituto nostro deseruiunt: inquirēdum est vnde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quando sumpserunt initium prædictæ Olympiades: & quo tempore ipsarum anni exordiātur. Sicut ait Eusebius & Isidorus in. 5. etym. Olympia ludi erant, q in honorem Iouis Olympij apud Pisam & Elidem Græciæ oppida celebrabātur, hoc est gymnicū certamen, quod quinto quoq; anno fieri solebat. Sed quoniam, vt ait Eusebius, in gymnico certamine victore primo existente Chorebo Helinēse: Helij agunt quinquēnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes anni constituebātur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis siue Hemonis primus instituit Olympiadem ex quatuor annis ad ordinem temporum digerendum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quatuor annorum continet spatium: vt etiam Solinus, Eusebius, Africanus, Flegon, & alij plures attestantur. Et exinde Græci tempora ab Olympiadibus cōputare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ aut secundæ aut centesimæ anno primo, vel scđo, vel tertio, siue quarto. Cōstant sanè, vt ait Eusebius, Æschyli Atheniēsium iudicis secundo anno primam Olympiadem actam simul cū gymnico certamine. quæ incepit integris annis septingentis se-

77.5 ptuagintaquinq; ac tribus menſibus ante Chriſti natiuitatem, vt
Euſebius in libro de temporibus annotat. Anni autem Olympia/
dum apud Græcos incipiunt ab æquinoctio autumnali: quod pro/
batur ratione ſimul & authoritate. Nam eo anni tempore initium
habent ipſi anni Olympiadum: quo annus ipſe apud Græcos ha/
bet exordium: cum Olympiades ab ipſis Græcis inſt itutæ ſint ad ve
ram annorum diſtinctionem vt certitudo rerum geſtarum per de/
terminata tempora plenius habeatur. Dicit enim Africanus in ter/
tio annalium libro. Vſq; ad Olympiades nihil exploratum in hi/
ſtoria Grȩcorum inuenitur: ſed omnia confuſis conſcripta tempo/
ribus ſunt. Poſt Olympiades vero, quoniam quadriennio diligen/
tiſſime omnia notabantur, nulla penitus confuſio temporum fit.
hæc ille. Sed apud Græcos anni principium eſt in æquinoctio autũ/
nali, vel propè ipſum æquinoctium. Nam Alphonſus in tabulis
deſcribit menſes Græcorum ad annos Alexandri magni regis ab
Octobri incipientes. Et Rogerius Bacho in epiſtola ad Clemen/
tem. 5. dicit Græcos anni exordium ſumere à lunatione Octobris.
Et hic primus menſis apud Græcos, vt dicit Alphonſus, vocatur
Tiſrim: qui menſis partim, ſed raro, currebat cum Septembri in ca/
lendario Romano: & partim ſæpiſſime cum Octobri. Huius cauſa
erat: quoniam Græci habent menſes mobiles ſicut Hebræi, & non
menſes fixos & ſtabiles, vt Romani. Et ſumunt anni principium à
lunatione propinquiore æquinoctio autumnali: quod vt plurimũ
accidebat in Octobri: licet etiam quandoq; iuxta finem Septem/
bris. Tunc ergo incipiebant anni Olympiadum. In fine autem an/
ni eorum: ſcilicet in menſe Septembri fiebat menſium intercalatio,
vt refert Glaucippus: & tunc fiebat agon gymnicus, quo nudi lude/
bant. Pindarus autem dicit eiuſmodi ludicra ab vndecima ad. 16.
diem, hoc eſt quinq; diebus perduraſſe. Et agone gymnico peracto
in fine æſtatis: incipiente mox autumno, erat eis principium anni
ſimul & Olympiadum. Quod autem prædicti ludi fierent eo tem/
pore quo dictum eſt, manifeſte oſtendit Titus Liuius: qui in ſepti/
mo libro tertiæ decadis ait. Olympiæ ludicrum ea æſtate futurum
erat: quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. hæc ille. Cũ ergo di
cit: ea æſtate: non de principio & medio: ſed de fine æſtatis loqui/
tur, vt dictum eſt. Idem affirmat Cenſorinus in libro de die nata/
li, capite de annis Romanis, vbi dicit. hic annus velut index & ti/
tulus quidam eſt Vlpij & Pontiani conſulatus ab Olympiade pri/
ma, milleſimus eſt & quartuſdecimus ex diebus duntaxat æſtiuis,

quibus agon Olympiacus celebratur. hæc ille. Et quoniam Octa/ uianus Auguſtus iuxta finem æſtatis menſe Auguſto de Alexandria Aegypti triumphauit propè id tempus, quo fiebat gymnicum cer/ tamen: poſtmodum etiam ipſe Romæ inſtituit eodem tempore lu/ dos & certamina ſm ritum Græcorum. Nam completo quarto an/ no. 1 9 3. Olympiadis: & incipiente primo. 1 9 4. Olympiadis, ſicut in Euſebio de temporibus annotatur, Auguſtus gladiatorum lu/ dum & nauale certamen exhibuit. Tunc etiam inſtituit inditiones tributorum, videlicet anno tertio ante Chriſti natiuitatem in autũ ni principio. Vnde & tabelliones ad inueniẽdum anni inditionem in publicis inſtrumentis inſerendam, quæ tribus luſtris perficitur, ideſt. 1 5. annis addunt annis domini tres annos: & partiuntur vni/ uerſam annorum ſummam in. 1 5. quoties poſſunt: & numerus qui inde remanet, indicat anni currentis inditionem, vt etiam Guliel/ mus Durantus affirmat in rationali diuinorum officiorum. Hæc in ditio tributorum & cenſus licet facta fuerit primo anno Olympia/ dis. 1 9 4. tamen executioni mandari cœpit anno ſequenti. Propte/ rea Euſebius anno ſecundo dictæ Olympiadis hæc ſcribit. Edicente Cæſare ex ſenatus conſultu Quirinus ſiue Cyrinus in Iudæam miſ ſus, cenſus hominum poſſeſſionesq; deſcribit. Quod & conuenit euangelio Lucæ ſecundo vbi dicitur. Exijt edictum à Cæſare Au/ guſto, vt deſcriberetur vniuerſus orbis. Hæc deſcriptio prima fa/ cta eſt à præſide Syriæ Cyrino. & anno quarto dictæ Olympiadis: dum adhuc fieret ſolutio cenſus, Chriſtus iuxta ſolſtitium hyema le natus eſt. Auguſtus ergo vt conformis in hoc eſſet Græcis in principio annorum Olympiadum, poſuit firmam ſedem inditio/ num, videlicet octauo calendas Octobris, hoc eſt vigeſimoquinto die Septembris in ipſo atumnali æquinoctio, ne accideret in com/ putationibus error. Nam, vt dicit Ioannes Stoffler. in ſuo calenda/ rio, propoſitione triceſimaquarta ſub literis. Nn. priſci quarta & vi/ geſima die Septembris æquinoctium autumnale collocauerũt. hæc ille. Quare tabelliones imperiali authoritate fungentes mutant in/ ditiones die vigeſimoquarto Septembris. Et ideo periti cõputato/ res temporum ab eo die incipiunt annos Olympiadum tanq̃ à fir/ ma & ſtabili ſede. Tabelliones vero pontificali authoritate pollen/ tes in curia Romani pontificis mutant inditiones vlterius per tres menſes: ſcilicet in die natiuitatis domini, qñ anni Chriſti mutãtur, vt patet in actis concilij Cõſtantienſis, in quibus mutatꝛ annus dñi & inditio ſimul in die natiuitatis Chriſti. Hoc autem fecit põtifex,

vt simul cōcordaret annos domini & inditiones. Hinc arbitror authorem supplementi chronicarum fuisse deceptum: qui absq; ratione & authore vllo dicit annos Olympiadum in hyemali solstitio incipere, quia forte consyderauit inditiones pontificales & non imperiales, vel fallacia deceptus est; quoniam authores Græci in fine sui anni dicunt fieri gymnicum certamen: & ipse non accepit finē anni Græcorum in calce æstatis, vt ipsi ponunt: sed in fine anni Romanorum iuxta solstitium hyemale: ac trāsiuit à fine anni Græcorum ad finem anni Romanorum. Ab imperialibus ergo inditionibus & non à pontificalibus: & ab æquinoctio autumnali, non à solstitio hyemali, anni Olimpiadum sumunt initium. Non est mirandum si plures authores Græci non dicant quo mense inceperunt anni Olympiadum; quoniam hoc apud eos erat notissimum, quod eo tēpore inceperint quo eis anni erat exordium.

Octaua hypothesis de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab urbe condita. *Cap. 8.*

OCtaua hypothesis est de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab vrbe condita. Quoniam anni Christi in euangelio computātur per tempora Romanorum Imperatorum: ideo necessarium est nobis eorum notitiam habere per computationem annorum tam Olympiadum quam vrbis cōditæ. Sed prius oportet agnoscere quo tempore Roma condita fuerit. Romanæ vrbi, quam Romulus condidit, ipse & nomen imposuit vt M. Varro, Titus Liuius, & Sallustius affirmāt. Tempus vero quo Romana vrbs condita est, describitur ab Eutropio, qui ait. Romulus cum iter pastores latrocinaretur, decē & octo annos natus vrbem exiguam in Palatino monte constituit. 12. calendas Maias Olympiadis sextæ. Idem affirmat Orosius. Currebat quidem tunc quartus annus sextæ Olympiadis. Dionysius autem Halicarnasseus describit eam cōditam anno primo septimæ Olympiadis, & similiter Solinus. Nec tamen Dionysius & Solinus plurimum differunt ab Eutropio & Orosio: sed simul aliquo modo cōueniunt: quia idē primus annus cōditæ vrbis ferè dimidius fuit in fine sextæ: & penè dimidius in principio septimæ Olympiadis: quoniā Roma condita est medio vere die. 20. Aprilis: Olympiadum vero anni incipiunt iuxta autumni ęquinoctium. Itaq; pars anni illius fuit in fine præcedentis Olympiadis, & in principio subsequentis. Romani vero,

quos Orosius & Eutropius imitātur, ex publica fide annaliū Romanoꝝ incipiunt primū annum conditæ vrbis à.4.anno sextæ Olympiadis. Quod ꝓbatur ex hoc, ꝙ imperātibus Romæ duobus Philip
248 pis patre videlicet & filio anno dñi ducētesimo quadragesimo octauo: millesimus annus Romanæ vrbis fuit: & tunc, vt ait Pōponius Lætus eoꝝ anno secūdo ingēti pompa magnoq; sumptu & apparatu, seculares ludi anno.s. millesimo ab vrbe cōdita. 12. calēdas Maij celebrati sunt. Ab anno aūt.4.sextæ Olympiadis vsq; ad annum.3. Olympiadis.256.cum fuit annus secundus ꝑdictoꝝ imperatorum sunt Olympiades.250.quæ cōtinent annos mille. Et ab vrbe condita vsq; ad Christi natiuitatē, vt ait Paulus Orosius fuerunt anni 752. Quos si coniunxeris annis dñi.248.quo tempore fuit annus millesimus vrbis: similiter cōficies millenariū numerum. Idē confirmatur ex verbis Censorini: qui authorem Varronē imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. De Olympiadum tpe fuit aliqua inter authores dissensio in sex septēue tātummodo annis versata. Sed hoc quodcūq; caliginis Varro discussit: & ꝑ cætera sua sagacitate nunc diuersaꝝ ciuitatum conferens tempora: nunc defectus eorumq; interualla retro dinumerans, eruit verū, lucemq; ostendit, per quā numerus certus non annoꝝ modo, sed & dierū perspici possit. Secūdum quā rōnem, nisi fallor, hic annus cuius velut index & titulus ꝗdam est Vlpij & Pontiani cōsulatus ab Olympiade pri
1014 ma millesimus est & quartusdecimus ex diebus duntaxat æstiuis:
991 quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem cōdita nongentesimus nonagesimus primus: & quidem ex palilibus vnde vrbis anni numerantur. hæc ille. Si ergo ab annis.1014.ex prima Olympiade acceptis: minuas annos.23.hoc est Olympiades sex vno anno minus ante vrbē conditam: residui erūt anni cōditæ vrbis.991 vt recte cōputat Censorinus ab anno.4. sextæ Olympiadis. Et ideo potius tenendū est Romā conditam propè finē sextæ Olympiadis:
B q̄ iuxta principium septimę. Nunc vero describendi sunt anni imperatorum tēpore vitæ Christi per annos Olympiadū & vrbis conditæ: qm̄ Christus natus est sub Cæsare Augusto: & passus est sub Tiberio successore ipsius. Quot annis imperauerit Augustus, licet diuersis modis describant Chronographi & historici, tamen vnà conueniunt, si diligenter inspiciātur. Nam alij sumunt initium imperij eius à nece Iulij Cæsaris: alij à primo eius consulatu vel à triumuiratu: alij ab Aegypto subiugata: alij vero à Monarchia Augusti. Et ideo prius dicendum est, quo anno Iulius Cæsar occisus est. Eu

tropius scripsit Iulium Cæsarem interemptum fuisse anno ab vrbe
709 condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni septingentesimi noni occisus est. Nam conspiratione Bruti & Cassij idibus Martij hoc est die. 15. mensis eiusdem gladijs confossus interijt sexto & quinquagesimo ætatis anno authore Suetonio. Et completus est idem annus conditæ vrbis septingentesimus nonus die. 20. Aprilis immediate sequentis, quādo sumitur initium annorum ab vrbe condita: ac de illo anno deficiebat vnus
B mensis & dies quinq;, vt ex computatione patet. Præcedenti autem anno ipse Cæsar emendauerat calendarium, vt supra dictum est. Quod etiam ipse Cęsar fuerit interemptus anno ab vrbe condita 709. confirmari potest per scripta C. Iulij Solini: qui ab vrbe condita vsq; ad consulatum Hircij & C. Pansę, computat annos. 710. Nam post occisum Cæsarem idibus Martijs, statim fasces suscepe-runt Antonius & Dolobella, & inde sequentibus calendis Ianuarij fuerunt consules Hircius & Pansa anno scilicet ab vrbe condita. 710. Imperauit autem Iulius Cæsar post dictaturā initam tribus annis & septem mensibus ſm Iosephum & Egisippum. Nam anno ab vrbe condita. 706. inchoato, & anno primo penè cōpleto Olympiadis. 183. dictaturam inijt: & anno vrbis conditæ. 709. atq; anno. 4. prædictę Olympiadis perijt. Licet autem Eusebius in libro de temporibus annotet imperio eius annos quatuor & menses. 7. non propter hoc tanto tpe imperauit: qm̄ idem Eusebius adiungit imperio eius duos ferè annos vacantis imperij post cædem Cæsaris: anteq̄ Octauianus consulatū & triumuiratū acciperet: à quo tempore Eusebius & deinceps enumerat annos imperij Augusti. Consueuit enim Eusebius interregni annos pręcedenti regi adijcere: quod & fecit primo regi Romulo. Nam licet ille regnasset annos. 37. tamen ipse annotat regno eius annos. 38. superaddens ei annum vacantem inter mortem Romuli & primum annum Numæ Pompilij. Tempore autem necis Iulij Cæsaris, Octauius agebat annum decimumoctauum, vt placet Suetonio, Lucio Floro, & Eutropio. Erat autem ferè in dimidio anni decimi octaui: quoniam authore Suetonio natus est Octauius die. 23. Septembris, & à Septembri ad Martium est anni dimidium. Quod autem post mortē Cæsaris fuerint ferè duo anni vacantis imperij facile probatur ex Appiano Alexandrino diligentissimo ciuilium bellorum scriptore: Qui dicit Octauium Augustum defuncto Cæsare paucarum virium extitisse. Nam post Cæsarem interēptum sequentibus postea Calendis Iannarij,

Hircius & Pansa consules fuerunt. Quibus occisis: inde subsequen-tibus calendis Ianuarij primum consulatum cum Quinto Pedio sibi cohærede violenter assumpsit. Dicit enim Suetonius. Consula-tum vigesimo ætatis anno inuasit. Inceperat autem vigesimum an-num per tres menses & hebdomadam, scilicet quãtum est à die. 23. Septembris, quando natus est, vsq; ad calendas Ianuarij, cum acce-pit primum consulatum. Sic ergo intercesserunt à morte Cæsaris ad primum Octauij cõsulatum duo anni, videlicet minus duobus mensibus cum dimidio, scilicet quantum est à calendis Ianuarij ad 15. diem Martij quando Cæsar occisus est. Paulo post primum cõ-sulatum Octauianus triumuiratum adeptus est cum M. Antonio: & M. Lepido. Si ergo anni Augusti enumerentur à cæde Cæsaris, à quo fuerat hęres institutus, fuerunt anni. 58. menses. 5. dies. 4. vide-licet ab anno. 18. ætatis suæ in dimidio currente vsq; ad ipsius obi-tum, qui authore Suetonio fuit. 19. die Augusti septuagesimo & se-xto ætatis anno: de cuius ætatis anno vltimo deficiebãt dies trigin-taquatuor, videlicet quantum est à die. 19. Augusti, quando obijt, vsq; ad diem. 23. Septembris tunc sequentis, quando natus fuerat. Et ita cõputat Cornelius Tacitus: qui dicit ipsum imperasse annos 58. licet de mensibus & diebus taceat. Et sicut Eusebius illos ferè du-os annos vacantes attribuit Cæsari: ita versa vice Cornelius Taci-tus eosdem adiungit Augusto. Sed melius enumerantur anni pro-prij imperij eius à primo consulatu: vel à triumuiratu, vt Sueto-nius, Eutropius, & Eusebius computant. Sicq; à primo consulatu ad obitum suum imperauit ãnos quinquagintasex menses septem dies. 19. quoniam primum consulatum accepit calendis Ianuarij anno. 20. ætatis suæ inchoato per tres menses & hebdomadam: & obijt die. 19. Augusti. 76. ætatis anno minus diebus. 34. Si vero computẽtur eius anni ab Aegypto subiugata postq̃ à triumuiratu penè transierant anni. 12. vt Græci enumerãt à mense Augusti: tũc fuerunt imperij eius anni ferè. 45. Si autem à monarchia eius post duos annos & paucos menses postq̃ subiugauerat Aegyptum, quã-do monarchiam assumpsit, vt ait Censorinus calẽdis Ianuarij, quã-uis, vt ipse dicit, & ante diem. 16. calendas Februarij Iulij Cæsaris diui filius Imperator Augustus sententia Numatij Planci à senatu cęterisq; ciuibus appellatus est: tunc anni monarchię ipsius fuerunt quadragintatres, sed non integri. Obijt autem Augustus anno ab vrbe condita. 767. & anno secundo penè completo Olympiadis 198. die. 19. Augusti: per mensem & paucis diebus ante initiũ ter-

tij anni prædictæ Olympiadis. Dicit enim Eutropius libr.7. Anno ab vrbe condita. 767.ipse Augustus rem.p.beatissimam Tiberio successori reliquit. Qui priuignus ei: mox gener:postremo adoptiuus filius fuerat. Idem confirmat Orosius. Mortuo igitur Augusto, successit ei idem Tiberius:& imperij eiusdem anni à morte Augusti enumerantur:quia mox à populo Romano tanq̃ imperij hæres Imperator appellatus est: licet aliquâdiu distulerit exequi rei.p.gubernationem. Obijt autem Tiberius, vt Suetonio placet, octauo & septuagesimo ætatis anno: tertio & vigesimo imperij. 17. calendas Aprilis, hoc est die. 16. Martij. his præsuppositis soluamus nodum propositæ quæstionis.

Solutio quæstionis. *Cap.9.*

A

PRopositam quæstionem de anno, mense, & die passionis & mortis Christi primo determinabimus. Deinde vitæ ipsius nonnulla tempora digeremus. Demum soluemus siquid obiectum fuerit in oppositum. Quâtum pertinet ad tempus passionis Christi duo firmiter tenenda sunt ex euâgelica doctrina iuxta vsum ecclesiæ, vt superius diximus in prima hypothesi, videlicet ꝙ Christus mortem passus est luna. 15. primi mensis & ꝙ tunc erat feria sexta, quam diem veneris dicimus. Quæ duo inquirenda sunt per lunationes & per ordinem literarum dominicalium. Ad reperiendam ergo lunam. 15. primi mensis recurrendum est ad cyclum lunarem. 19. annorum. 1. aureû numerum Iulij Cæsaris: qui ostendit lunam primam:& ex consequenti per datam regulam superius cognosci potest luna. 15. ſm medium cursum, vt erat in vsu apud Hebræos. Tunc autem iste cyclus. 19. annorum Iulij Cæsaris cum institutus fuerit circa tempora Christi: deseruit ad inueniendâ lunam. 15. primi mensis, quando passus est dominus. Et quoniam (vt supra dictum est) ipse Iulius ante natiuitatem Christi annis. 45. correxit calendarium:& tunc annotauit vnitatem aurei numeri calêdis Ianuarij: si volumus scire quotus fuerit aureus numerus Cæsaris tempore passionis Christi: addamus prædictos. 45. annos præcedentes Christi natiuitatem: annis vitæ Christi:& inueniemus ꝙ anno. 33. vitæ Christi cõsurget numerus annorum. 78. Partiamur ergo totum collectum in. 19. annos quoties possumus, & reperiemus ꝙ quater vicibus aureus numerus perfecit cyclum suum. Nam decem & nouem anni quater ducti fiunt. 76. Itaq; si ascê-

damus vsq; ad numerum.78.remanebunt nobis de aureo numero secundo. Ergo anno domini.33.iuxta cyclum lunarem Iulij Cæsaris fuit aureus numerus.2.& sequenti anno domini videlicet.34. fuit aureus numerus.3.Iulius autem in suo calendario, vt superius patet in hypothesi quinta, annotauit aureum numerum binarium die.20.Martij:& aureum numerum.3.die nona eiusdem mēsis: qa sic ordo aurei numeri requirebat, vt superius dictum est. Anno ergo domini.34.quando fuit aureus numerus.3.luna prima mensis primi fuit die.9.Martij:& ideo luna.15.fuit die.23.eiusdē. Non ergo potuit esse luna.15.die.25.Martij:sed tunc fuit luna.17.ergo tunc non est passus Christus, cum iuxta euangelium luna.15.passus fuerit. Anno vero præcedenti videlicet.33.vitæ Christi, quando fuit aureus numerus Cæsaris.2.luna prima mensis primi fuit die.20. Martij:& ideo luna.15.fuit die.3.Aprilis. Has etiam lunationes inuenire possumus per aureum numerum descriptum in calendarijs, quibus tempore nostro vtimur, si fiat in eo aliqua reformatio. Fuit enim hic aureus numerus annotatus in calendario tempore concilij Niceni anterius per vnum diem à cyclo Iulij Cæsaris: quoniam iam per vnum diem sedem suam anticipauerat. Et ideo si posterius per vnum diem reducatur, ostendit lunationes eodem modo sicut cyclus Iulij Cæsaris. Quoniam autem anno domini.323.in concilio Niceno aureus numerus vnus annotatus est: inuenitur dictus aureus numerus, si ab eo tempore partiantur anni domini per.19. vel per additionem vnius anni ad annos à natiuitate domini & partitionē in.19. Quare inuenimus anno Christi.33.dictum aureum numerum fuisse.15.& sequenti.s.34.anno fuisse.16. Accipe ergo calendarium, quod modo est in vsu, & reperies aureum numerū.15 signatum die.19.Martij, & ideo per datam regulam sequenti die.s. 20.eiusdem fuit coniunctio luminarium. Aureum vero numerum 16.reperies annotatum die.8.Martij:& ideo sequenti die.s.9.eiusdem fuit luna prima. Et sic iste aureus numerus ita reformatus conuenit cum aureo numero Iulij Cęsaris:& eodem modo per illum luna.15.reperitur. Easdem lunationes inuenire possumus per cyclos lunares, quibus vtuntur Hebræi, & per alias tabulas astronomicas, vt mox subiūgemus, cum docuerimus inuenire feriam.6.passionis Christi per literas dominicales. Ad reperiēdam ergo eādem feriam sextā passionis domini recurrēdum est ad literas dominicales retrocedendo à præsenti anno ad annum passionis Christi. Et, si recte cōputaueris, inuenies anno.33.Christi fuisse literam.D.& anno.34.

literã.C.Quod facile ſic fieri poteſt.Hoc anno domini. 1524.ſunt duę literæ dominicales.C.B.propter biſſextum. Require tabellam cycli ſolaris cum literis dominicalibus in hypotheſi.6.& inuenies è directo literarum.C.B.cyclum ſolarem.21.retrocede partiendo cyclum ſolarẽ per.28.quoties poteris,& reperies anno Chriſti.33. cyclum ſolarem.14.è directo literæ dominicalis. D.& anno ſequenti cyclum ſolarẽ.15.è directo literæ.C.ergo anno domini.33.fuit litera dominicalis.D.& anno domini.34.C.Quando ergo currit litera dominicalis.C.tunc dies.25.Martij eſt feria quinta, hoc eſt dies Iouis,quia ibi ſignatur litera.G.quæ eſt quinta à litera.C.Nõ ergo eo die paſſus eſt Chriſtus,quia non fuit crucifixus die Iouis feria quinta,ſed die veneris feria ſexta.Paſſus eſt autem præcedẽti anno videlicet.33.à natiuitate eius,quãdo fuit litera dominicalis.D. nec tunc paſſus eſt die.25.Martij:ſed die.3.Aprilis, vbi ſignatur litera.B.quæ tunc fuit feria ſexta cum.B.ſit litera.6.à dominicali litera.D. Itaq; Chriſtus inde ſurrexit die.5.Aprilis, vbi ſignatur litera D.quæ tunc fuit litera dominicalis:quoniam die dominico, qui eſt dies Solis, Chriſtus à paſſione ſua tertia die reſurrexit à mortuis.

B Sed nunc reuertamur ad prædictas lunationes iuxta computationẽ hebraicam & aſtronomicam:& diem rurſus inquiramus,in qua paſſus eſt Dominus.Has ergo lunationes paſchales annorum Domini 33.&.34.computat dominus Paulus epiſcopus libro.7.ſecundæ partis per cyclum lunarem Hebræorum:& licet nominet eoſdem annos ab incarnatione Domini:tamẽ vere ſunt à natiuitate eius, ſcilicet poſt quartum annum Domini,vt ſuperius probauimus in ſexta hypotheſi:& ſic tempore paſſionis Chriſti non diſcrepat à conſueta computatione eccleſiæ, quæ computat annos ab eius natiuitate. Dicit ergo in eodem libro ſeptimo ſecũdæ partis. Anno incarnationis verbi dei.34.currente.15.paſchalis menſis luna iuxta medium curſum,quo Hebręi vtuntur ad ciuitatem ſanctam Hieruſalem fuit die.23.Martij quæ fuit dies Martis. Nam anno prædicto Cyclus lunaris quo Hebræi vtuntur fuit.13.quare neceſſe eſt annum communem fuiſſe duodecim duntaxat lunationum: cuius primi menſis nouilunium ſm medium motum ad ciuitatem ſanctam Hieruſalẽ fuit in nocte ſequente octauá diem Martij hora.11.min.1.ſecund. 5.Eiusq; oppoſitio, quam.15.paſchalem vocãt, fuit die.23.Martij hora quinta min.23.ſecund.7. Cumq; cyclus ſolaris huius anni fuerit.15.neceſſe eſt literam dominicalem fuiſſe.C.& quia in directo.23.diei Martij in Romano calendario ſignatur.E.ſequitur

23. diem Martij fuisse diem Martis. Quamobrem necesse est. 15. lunam paschalem fuisse. 23. Martij die martis. Idem continget si ad veros planetarum motus, supputationem nostram reduxerimus. Fuit nanque vera luminarium primi mensis coniunctio diebus æquatis ad meridianum ciuitatis sanctæ Hierusalem die. 8. Martij completa hora. 19. min. 21. die martis. Vera quoque oppositio &. 15. paschalis mensis fuit die. 23. Martij hora sexta min. 59. die martis post Solis occasum. In libro autem nono secundæ partis dominus Paulus ait. Annus Domini trigesimusquartus nõ est cõueniens passioni Christi, quia pascha fuit die martis. Et in libro quarto secundæ partis dicit. Venerabilis Beda, & eius sequaces opinati sunt Dominum in humanis vixisse annos trigintatres cum tribus mẽsibus, vt patet in libro suo de tẽporibus capite quadragesimoseptimo &c. & subdit. Hæc venerabilis Bedę fuit opinio: quam & doctores non nulli iuniores sunt imitati. Neminem tamen vnquam inuenire potui, qui supputatione aliqua hanc opinionem quadraret: immo neque ipse Beda sibiipsi satis constare videtur. hæc ille. Quantum vero ad diem mensis passionis Christi pertinet: idem dominus Paulus libro quinto secundæ partis dicit. Tertullianus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, Augustinus, & Beda dicunt Christum passum esse octauo calendas Aprilis. Beda vero circa hoc titubauit referens ad decem calendas Aprilis. Idem ascribitur Hieronymo in martyrologio: licet incertum sit, an à Hieronymo vel Hysuardo, vel ab alio scriptum sit: quandoquidem reliqua, quæ in libro impresso subnectuntur neque à Hieronymo, neque ab Hysuardo scripta dignoscantur: sed ab hominibus nostri temporis addita constat. hæc ille. Nos autẽ dicimus absque vlla dubitatione, quod neque Hieronymus neque Hysuardus in martyrologio scripsit Christum passum octauo calẽdas Aprilis: quoniam in martyrologijs antiquis & manu scriptis: nec non & in impressis Venetijs octauo calendas Aprilis nulla fit mentio de passione Christi. Sed nostro tempore quidam ex Canonicis cathedralis ecclesiæ Florentinæ hoc ibidem adiecit, & plura alia, quæ non sunt in antiquis codicibus. Et hoc martyrologium cum his additionibus nos vidimus & legimus: in cuius fine ponitur nomen authoris, hæc superaddentis: & ipsum codicem impressum esse Florentiæ ibidem describitur. Licet autem Tertullianus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, & Augustinus opinentur Christum passum esse octauo calendas Aprilis: tamen eorũ opinio, falsa comprobatur eo quod sit contra euangelicam veritatem, quę affir

mat Christum passum luna. 15. primimensis, feria sexta. Sed nunq̃ tempore Christi die. 25. Martij fuit feria sexta & luna simul. 15. Dicit enim dominus Paulus lib. 8. secundæ partis Paulinę suæ. Secundum computationem hebraicam à trigesimo anno Christi ad quadragesimum nunq̃ inuenitur luna. 15. octauo calēdas Aprilis feria sexta, & libro. 9. secundæ partis computatis omnibus lunationibus tempore vitæ Christi & vlterius per plures annos aperte dicit. A primo anno natiuitatis Christi vsq; ad sexagesimum annum nunq̃ accidit pascha Iudæorum. 8. calendas Aprilis die veneris. hæc ille. Albertus tamen Magnus in expositione epistolę Dionysij Areopagitę ad Polycarpum conatur probare Christum passum anno vitæ suæ 34. octauo calendas Aprilis per calculum Astrologicum. Sed quoniam eius computatio continet intolerabiles errores contra omnes computationes Astrologicas, et contra veritatem euangelicam, vt dominus Paulus lib. 5. secundę partis ostendit: ideo nos dicimus eũ in hac computatione deceptum esse mendosis tabulis: licet quidam putent ipsam expositionem epistolarum Dionysij non esse Alberti Magni, sed alterius authoris sub eius nomine. Sed siue ipse, siue alius eandem computationem fecerit: manifeste patet ipsam esse erroneam: quoniam non recte computat iuxta tabulas Astronomicas: & eo etiam anno. 34 vitæ Christi die. 25. Martij, nec fuit luna. 15 nec feria sexta, vt iam apertissime probauimus. Lunationē vero paschalem anni domini. 33. iuxta cyclum lunarem Hebræorum, idem dominus Paulus lib. 7. secundæ partis ita describit. Anno incarnationis verbi dei. 33. vertente, paschalis mēsis oppositio: quam. 15. lunam vocant iuxta medium cursum: quo Hebræi vtuntur ad ciuitatem sanctam Hierusalem fuit die. 3. Aprilis, quæ fuit dies veneris. Nā anno. 33. vertente cyclus lunaris quo Hebræi vtuntur fuit. 12. Quãobrem necesse est annum fuisse communem duodecim duntaxat lunationum: Cuius vernalis et primi mensis interlunium iuxta Astrologicam supputationem ad ciuitatē sanctam Hierusalem fuit die. 19. Martij hora. 2. min. 12. sec. 28. Eiusq; plenilunium fuit die 2. Aprilis completa, hoc est die tertia currente hora. 20. min. 34. secund. 30. Et quoniam cyclus solaris fuit. 14. necesse est literam dominicalē extitisse. D. Cum ergo in Romano calendario die. 3. Aprilis annotetur litera. B. sequitur tertiam diem Aprilis fuisse diem veneris. Quare necesse est. 15. lunam fuisse. 3. die Aprilis die veneris. Idem quoq; continget, si ad verum motum luminarium supputationem nostram redigere velimus. Fuit namq; vera luminarium pri-

mi mensis coniunctio die. 19. Martij hora. 2. min. 31. die Iouis. Vera quoque oppositio die. 3. Aprilis hora. 6. min. 8. die veneris in occasu Solis. Hic tamen aduertendum est Rogerium Bachon: Ioánnem de Muris, & Paulum Burgẽsem opinatos fuisse tunc Christum passum esse. hæc ille. Sed idem Rogerius Bachon in re principali recte dixit: sed tñ in accessoria errauit. Sic enim dicit í epistola ad Clemẽtem. 5. Dominus passus est anno. 33. ab eius incarnatione, hoc est anno. 32. iuxta veram eius ætatem. Quo anno litera dominicalis fuit. D. et die. 3. Aprilis fuit oppositio luminarium. Licet enim Bachon recte describat annum mensem & diem passionis Christi: tamen errauit in enumerandis annis vitæ eius: quoniã sequitur Dionysium abbatem: qui anno. 4. Christi ponit superflue bissextum et ex consequenti diminuit annum à vita Christi. Et ideo falsò Bachõ putauit Christum tempore passionis trigesimumsecũdum annum agere: cum tamen vere ageret trigesimumtertium. Ioannes de Muris fuit eiusdem opinionis cum Bachone, quia sic scripsit. Fuerũt vitæ Christi anni solares. 31. et dies centum hoc est tres menses cum decem diebus. Hic etiam licet recte describat annũ mensem & diem passionis Christi: in ætate tamen eius errauit, eo ꝙ fecit bissextum anno. 4. Christi: quo remoto fuerũt vere anni vitæ Christi. 32. mẽses tres et dies decem. Paulus quoque Burgensis non conuenit prædictis de numero annorum vitæ Christi: sed eum passum eẽ describit in supplemẽto super Matthæum anno. 33. vitæ suæ die. 3. Aprilis, vt etiã testatur dominus Paulus lib. 5. secundæ partis Paulinæ suæ. Idem dominus Paulus in. 4. libro secundæ partis ait. Apollinaris Laodicensis episcopus, beatus Augustinus, Victorinus Lemonicensis, Magister historiarum in Scholastica historia: Nicolaus de Lyra, & Marianus Scotus: omnes isti dixerunt dominum crucifixum fuisse anno ætatis suæ. 33. currente: hoc est. 32. completo cum tribus mensibus. hæc ille. De hoc anno passionis Christi dicit idem dominus Paulus libro. 9. secundæ partis. Annus domini. 33. currẽs pro dominica passione satis idoneus videretur: nisi extra mensem Martium obseruatus fuisset. hæc ille. Sed dominus Paulus timuit vbi timendum non erat: quoniam ecclesia non affirmat Christũ passum in mense Martio iuxta calendarium Romanum: licet hoc publica vulgi opinione feratur. Sufficit enim vt dicamus Christum passum esse in lunatione Martij: licet pars eiusdem lunationis fuerit in Martio et pars in Aprili: Cuius imitationem sequitur ecclesia: quæ pascha celebrat prima dominica post. 14. lunã primi mẽsis idest Mar-

tij. Vnde quandoq; celebrat pascha in Martio quandoq; in Aprili: & tamen illa est lunatio Martij. Christus ergo passus est iuxta computationem mensium Hebræorum & non Romanorum. Hebræi enim vt in quarta hypothesi diximus, habent menses lunares mobiles. Christus ergo passus est die. 15. primi mensis Nisan iuxta Hebræos, quando erat lunatio mensis Martij apud Romanos. Vnde euangelistæ tanq̃ Hebræi, morem Hebræum sequentes describunt Christum passum esse luna. 15. primi mensis hoc est die. 15. mẽsis Nisan nihil dicentes de mense Aprilis, quia non sequebantur tunc Romanum calendarium. Sed astronomi hanc lunationem computantes reperiũt eius oppositiones hoc est lunã. 15. fuisse die. 3. Aprilis iuxta Romanum calendarium. Ex computationibus igitur prædictis concludimus Christũ passum esse anno. 33. vitæ suæ inchoato per tres menses & dies decem. Nam vixit annos. 32. menses tres dies decem. Et ab incarnatione sua ad eius mortem fluxerunt anni D pleni. 33. adiunctis decem diebus. Hanc veritatem etiam probare possumus per Olympiades & per annos ab vrbe condita: Nec non & per annos Imperatorum Romanorũ, qui fuerunt tempore Christi. Passus est enim Christus anno quarto Olympiadis. 202. vt Eusebius affirmat. Hic annus quartus dictæ Olympiadis erat in dimidio: quoniam anni Olympiadum incipiunt ab æquinoctio autumnali, vt superius dictum est in hypothesi septima, & Christus passus est circa æquinoctium vernale: inter quæ æquinoctia est anni dimidium. Tunc fuit illa Solis miranda eclipsis, quam describunt euangelistæ factam esse per vniuersam terram. De qua, vt Eusebius dicit in libro de temporibus, Phlegon Olympiadarum egregius supputator in. 14. libro ita dicit. Quarto autem anno. 202. Olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis est facta. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus, vt stellæ cælo visæ sint. Tunc currebat annus. 18. Tiberij Cæsaris, vt Eusebius & Eutropius testantur. Et quoniam anni Tiberij à morte Augusti sumuntur: qui obijt authore Suetonio die. 19. mensis Augusti: ideo de illo anno. 18. iam transierant septem menses & paulo plus, videlicet quãtum est ab eo tempore ad mortem Christi. Tunc etiam erat annus vrbis conditæ. 784. propè finem quãtum scilicet est à morte Christi ad diem. 20. Aprilis, quando vrbs condita est. Natus est aũt Dominus anno ab vrbe condita. 752. vt placet Orosio: & in illo vltimo anno. 752. deficiebant ferè quatuor menses scilicet quantum est à die. 25. Decembris, quando natus est Dominus:

ad diem. 20. Aprilis, quando incipiunt anni conditæ vrbis. Tunc inceperat quartus annus. 194. Olympiadis per tres menses, scilicet quantum est à die. 24. Septembris: quando Olympiadum anni sumunt initium: ad. 25. Decembris, quãdo natus est Dominus: vt patet ex computatione conditæ vrbis deducta à mense septimo anni quarti sextæ Olympiadis, quando vrbs condita est, per annos. 752 vsq; ad Christi ortum. Et tũc erat annus. 42. imperij Augusti, vt Eusebius, Orosius, Eutropius, & Paulus diaconus affirmãt sumentes annos imperij eius à primo consulatu vel à triumuiratu. Qui annus quadragesimussecundus erat iuxta finem videlicet propè ante calendas Ianuarij, quãdo Octauianus accepit primum consulatũ. Dicit enim Orosius libro septimo Augusti Cæsaris posteaq̃ imperaret emenso propemodum anno, 42. natus est Christus. hæc ille. Itaq; prius nouem mensibus conceptus est Christus iuxta principium. 42. anni Augusti. Et tunc erat tertius annus in dimidio. 194. Olympiadis. Ab hoc anno tertio in dimidio existente prædictæ Olympiadis. 194. quando conceptus est Christus tempore veris vsq; ad annum quartũ in medio existentem Olympiadis. 202. quãdo iuxta æquinoctiũ vernale mortuus est Christus: fluxerunt Olympiades. 8. & vnus annus, in quibus continẽtur anni trigintatres penitus completi. Et ab anno quarto Olympiadis. 194. inchoato per tres menses, quando est Christus: vsq; ad quartum annum Olympiadis. 202. inchoatum per sex menses, quando mortuus est: sunt Olympiades. 8. cũm tribus mensibus: in quibus continentur anni trigintaduo, & menses tres. Ergo tot annos vixit in carne Dominus. Sed inquirẽdum est quare Eusebius in libro de temporibus annotat Christi natiuitatem anno tertio Olympiadis. 194. Dicimus q; in tabulis descriptis per lineas distinguentes annos qñq; non ponuntur præcise anni rerum gestarum correspondentes annis Olympiadum, vel vrbis conditæ: vel Imperatorum ꝓpter diuersa annorum principia: quoniam Olympiades incipiunt in autumno: anni cõditę vrbis in vere: anni vero Imperatorum, quando sumunt imperiũ. Ipse ergo Eusebius retulit natiuitatẽ Christi ad annum Augusti. 42 Et qm̃ annum. 42. qñ conceptus & natus est Christus annotauit in 3. anno prædictæ Olympiadis: in eodẽ etiam anno posuit Christi natiuitatem: quia in eodẽ anno ciuili Christus conceptus, & natus est. Melius tñ annotatur Christi natiuitas anno. 4. prædictæ Olympiadis: quoniam conceptio eius fuit anno. 3. in dimidio existente: et post nouem menses natus est anno. 4. inchoato per tres menses,

vt probatum eſt. Conſyderandum eſt etiam ꝙ Euſebius in libro de temporibus, vt patet in codicibus manu ſcriptis: nõ annotauit ſpecialiter annos domini: ſed qui librum impreſſioni dedit: annos domini ſignauit incipiens ab incarnatione: & ideo incepit per vnum annum antea videlicet anno. 3. Olympiadis. 194. Annus autem primus à natiuitate Chriſti iuxta vſum eccleſiæ: annotandus eſt anno quarto eiuſdem Olympiadis. Inſuper aduertendum eſt, ꝙ in libro Euſebij anno quarto Olympiadis. 202. quando paſſus eſt dominus, annotatur annus. 19. Tiberij Cæſaris: cum debuerit ibi annotari annus eius. 18. quo anno ipſe Euſebius in eodem libro affirmat ipſum paſſum. Et ideo hic error non eſt aſcribendus Euſebio, quia ſibiipſi contrarius eſſet: ſed ſcriptori vel impreſſori, qui primũ annum Tiberij annotauit ſtatim poſt annos quinquagintaſex imperij Auguſti anno ſecundo Olympiadis. 198. Sed quoniam Auguſtus imperauit annos quinquagintaſex & ſeptem menſes ac dies 19. à primo cõſulatu eius: ideo annotare debuerat primum annum Tiberij anno, ſequenti ſcilicet anno tertio dictæ Olympiadis quando currebat annus domini. 16. ſicut recte computat beatus Antoninus. qui prima parte ſuæ chronicæ titulo. 6. c. 21. §. j. dicit. Cœpit autem imperare Tiberius anno à natiuitate domini. 15. hæc ille. Inde ſequitur ꝙ anno quarto Olympiadis. 202. recte annotetur annus. 18. Imperij Tiberij. Sic ergo emendanda & deſcribenda eſt tabula Euſebij, vt patet in tabula ſequenti: in qua etiam deſcribẽtur anni ab vrbe condita.

E

Anni imperato.	Anni añ Christū	Anni vrbis
Olympias	183	
1 Iulius	47	706
2 Cæsar	46	707
3 impauit	45	708
4 an.3.m.7	44	709
Olympias	184	
Vacat iperiū	43	710
1 Octauia/	42	711
2 nus ānos	41	712
3 56.m.7.	40	713
Olympias	185	
4	39	714
5	38	715
6	37	716
7	36	717
Olympias	186	
8	35	718
9	34	719
10	33	720
11	32	721
Olympias	187	
12	31	722
13	30	723
14	29	724
15	28	725
Olympias	188	
16	27	726
17	26	727
18	25	728
19	24	729
Olympias	189	
20	23	730
21	22	731
22	21	732
23	20	733
Olympias	190	
24	19	834

Anni imperato.	Anni añ Christū	Anni vrbis
25	18	735
26	17	736
27	16	737
Olympias	191	
28	15	738
29	14	739
30	13	740
31	12	741
Olympias	192	
32	11	742
33	10	743
34	9	744
35	8	745
Olympias	193	
36	7	746
37	6	747
38	5	748
39	4	749
Olympias	194	
40	3	750
41	2	751
42	1	752
43	1 An.a na.dñi.	753
Olympias	195	
44	2	754
45	3	755
46	4	756
47	5	757
Olympias	196	
48	6	758
49	7	759
50	8	760
51	9	761
Olympias	197	
52	10	762
53	11	763
54	12	764

Anni imperato.	Anni à nati. dñi	Anni vrbis	Anni imperato.	Anni à nati. dñi	Anni vrbis
55	13	765	8	23	775
Olympias	198		9	24	776
56	14	766	10	25	777
57	15	767	Olympias	201	
1 Tiberius	16	768	11	26	778
2	17	769	12	27	779
Olympias	199		13	28	780
3	18	770	14	29	781
4	19	771	Olympias	202	
5	20	772	15	30	782
6	21	773	16	31	783
Olympias	200		17	32	784
7	22	774	18	33	785

F Ex prædictis manifestum est Christum possum esse anno. 33. vitæ suæ currente feria sexta luna. 15. primi mensis in pascha Iudæorum. Sed nobis obijciunt ipsi Iudæi, quod Christus non fuerit occisus in die festo paschæ Iudæorũ, si die. 3. Aprilis feria sexta mortuus est: quoniam eo anno Iudæi celebrarunt pascha, die sequẽti scilicet. 4. Aprilis die sabbati, vt probat dominus Paulus in. 8. libro secundæ partis capite. 4. conclusione. 4. & libro. 9. secundæ partis. c. 3. conclusione quarta. Nam Iudæi asserunt post secundam templi ædificationẽ nunquã celebrasse pascha feria sexta ex traditione patrum. Et adducunt authoritatem Gamalielis discipuli Christi: & Pauli præceptoris: ad cuius pedes apostolus ipse se legem & prophetas didicisse fatetur. Qui in libro, quẽ de Solis & Lunæ motibus anniq; ratione conscripsit, sic dicit. Statuerunt doctores & patres nostri Neomenias & festa in tempore conueniente, ne sabbati honor minuatur, aut alia præcepta violentur. Statuerunt itaq; Neomeniam nunquã feria prima, feria quarta vel sexta, posse contingere. Festum expiationis nunquã feria prima, feria tertia neq; feria sexta. Pascha vero nunq̃ feria secunda, feria quarta neq; feria sexta obseruari posse. hæc ille. Hoc itaq; argumento procaciter Iudæi contendunt Christum saluatorem haudquaquam ab eis die veneris in festo paschæ crucifigi potuisse. Ad hoc facile respondemus per distinctionem ex Iudæis acceptam. Constat nãq; ex scriptis Hebræorum duplex pascha fuisse, antiquum & nouum, vt refert dominus Paulus libro tertio secundæ

partis propè libri finem: Antiquum pascha Iudæi legitimum vocant: quia in lege à Moyse Exodi. 12. Leuit. 23. & Numeri. 9. mandatum legitur: vbi præcipitur pascha inchoari debere die. 14. primi mensis ad vesperam: sic ꝙ annus & mensis quilibet, ipso nouilunij die exordium sumat. Sed nouum pascha iudiciale vocant: quia à iudicibus & doctoribus per epicheiam quandam & legis moderationem in secunda templi instauratione institutum fuit: quia licuit ob certas causas Neomeniam anni & mensium obseruari non semper ipso die nouilunij, sed aliquando ad diem sequentem: nonnunq̃ ad duos dies transferri: ne expiationis festum sabbato continuaretur: aut festum palmarum & densarum frondium in sabbato accideret: & per hoc sabbati honor minueretur: aut festa violarentur. Christus ergo prænoscens se moriturum eo die, quo multitudo filiorum Israel agnum paschalem iuxta Iudicum normam immolaret: pridie antequam moreretur cum discipulis discubuit: & vetus ac legitimum & verum pascha obseruauit: & agnum paschalem cum azimis comedit, die & luna. 14. primi mẽsis, quæ fuit feria quinta quãdo ẜm legem Moysi pascha fieri debuit. Sed Iudæi iuxta iudicũ normam in secunda templi instauratione editam, pascha sequenti die fecerunt habentes respectum ad festa sequentia, vt dictum est. Christus ergo sciens hæc Iudæorum festa per suam passionem delenda esse: non curauit propter obseruationem ipsorum Neomeniam mẽsis Nisan: & pascha transferre ad diem sequentem: sed verum & legitimum pascha celebrauit: vt & ipse legem seruaret: & sequenti die immolatio eius in cruce, responderet immolationi agni à multitudine immolati. Non ergo Christus anticipauit comedere agnum paschalem luna. 13. vt Græci dicunt: sed illum comedit luna. 14. feria. 5. ad vesperam: & Iudæi transtulerunt esum agni ad lunã. 15. feria. 6. ad vesperam: & celebrarunt pascha luna. 16. in sabbato, vt dictum est. Quod ergo doctores catholici dicunt dñm crucifixum fuisse die veneris in festo paschæ. Iudæorum: intelligi debet de festo paschæ legitimo iuxta legis edictum: à Christo & discipulis legitime obseruato. Quod autem Iudæi autumant festum paschæ ipsorum nunq̃ die veneris posse accidere: intelligi debet de festo paschæ obseruato per normam vel regulam à iudicibus ipsorum traditam in secunda templi instauratione editam: quemadmodum vulgus & populi multitudo & pharisæi tunc obseruabant. Vnde Iudæi vt dicitur Io. 18. non introierunt prætorium Pilati ne contaminarentur: sed manducarent pascha, hoc est agnum paschalem: quem scili-

cet comederunt iuxta traditiones seniorum feria sexta ad vesperam: & die sequēti celebrarunt pascha & sabbatum simul. Vnde Ioānis 19. dicitur. Erat enim magnus dies ille sabbati, quia in eo concurrebant duo festa scilicet pascha & sabbatum. Sed quoties euangelistæ mentionem faciunt de pascha à Christo & discipulis eius obseruato: manifeste significant Christum pridie quàm pateretur agnū paschalem cum discipulis iuxta legis mādatum prima die azimorum comedisse: & sequenti die crucifixum esse in ipso festo paschæ iuxta legis mandatum: & tunc erat vigilia paschæ iuxta Iudæorum obseruationem. Hæc plene describit & luculenter exponit Paulus episcopus Burgensis ex Iudaismo ad Christi fidem conuersus in additionibus ad postillam Nicolai de Lyra Matthe. 26. cap. Passus est ergo Dominus feria sexta & resurrexit inde tertia die, videlicet feria prima, quæ nunc dicitur dies dominica. Et licet non fuerint tres di

G es integri mortis Christi: sufficit tamen vt per sinecdochen intelligantur, vt exponit Augustinus: Hieronymus: & Beda. Si enim integri ponantur tres dies, Christus non surrexisset tertia die, sed quarta. Nos autem in symbolo confitemur, ꝙ Christus tertia die resurrexit à mortuis. Et ideo dominus Paulus in primo libro secundæ partis Paulinæ frustra nititur probare Christum mortuum fuisse triduo integro: nisi forte vt satisfaciat vt cūque Iudęis calumniantibus, & dicentibus ꝙ non est comprobata veritas mortis Christi iuxta regulas medicorum: qui dicunt infirmum defunctum non minus septuaginta duabus horis hoc est tribus integris diebus comprobari posse vere mortuum esse. Sed ipsis Iudæis responderi potest aliter iuxta rei veritatem ꝙ sufficientissime probata est mors Christi in horis trigintasex: quoniam ipse Christus mortuus est non ex infirmitate quæ extasim faciat: sed morte violenter illata. Nam tot & tantis flagellis & plagis percussum & vulneratum est corpus eius: ꝙ etiā ipso eodem die, quo passus est, omnibus manifestum fuit ipsum vere mortuum esse, propter quod milites non fregerunt ei crura, quia viderunt & cognouerunt eum iam obijsse: nec de hoc vllus dubitabat. Impossibile est enim naturaliter corpus humanum ita flagellatum & vulneratum sicut fuit corpus Christi perdurare posse in vita per trigintasex horas. Christus autē expirauit hora nona: & tribus horis feriæ sextæ in morte fuit: deinde. 24. sabbati: & nouem feriæ primæ, quia credimus Christum surrexisse hora noctis primæ feriæ nona prope diluculum iuxta illud ps. 56. Exurge psalteriū & cithara: exurgam diluculo. Cōcludamus ergo & dicamus Christum passum esse

sum esse anno. 33. vitæ suæ die. 3. Aprilis: & die. 5. eiusdem mensis à mortuis resurrexit.

Noua opinio erronea. *Cap.* 10.

SEd nouam opinionem de die passionis Christi nup adinuenit dominus Paulus eps Forosempróniensis: qui licet in sua Paulina plurima recte computauerit tanq̃ peritissimus astrologus: in hac tñ ipsum errasse probare possumus saluo semper eius honore: ac seruata erga eum amicitia & charitate, qua semper eum dileximus tanq̃ virum doctum & prælatum optimũ. Nec ipsum nobis propter hoc succẽseri arbitramur, si eius errorem emendamus: quoniam ipse humiliter se aliorum correctioni subiecit, dum in secunda parte suæ Paulinæ in eius exordio hæc verba scripsit. Si aliquid fortasse minus probatum aut piarum aurium offensiuum dixero: id nunc resignando obelisco deleri, & pro nõ dicto haberi cupio: singula mea scripta & dicta doctorum virorum iudicio examinanda corrigendaq; sũmittens: id solum ratus habiturus quod ipsorum iudicio approbatum fuerit. hęc ille. Ipse ergo opinatus est Christum passum esse anno bissextili literis dominicalibus currẽtibus. A. G. quo anno ab omnibus ponit̃ annus Domini. 36. non q̃ ipse dixerit ipsum vixisse vsq; ad annum. 36. Sed q̃ annus, q̃ cõmuniter ponitur. 36. fuerit annus Christi. 34. & sic eius mortem & annos vitæ ipsius præcedentes annotat posterius per duos annos iuxta suam opinionem: sed iuxta veram computationem ecclesiæ quam superius declarauimus: annotat eos posterius per tres annos. Nam ab anno. 33. quando Christum passum esse ostendimus, vsq; ad annum. 36. quo ipse dicit Christũ passum tres anni vere numerantur. Ad hanc autem suam nouam opinionem probãdam ex duobus mouetur, scilicet ex lunatione primi mẽsis prædicti anni. 36. & ex annis domini, quos putat à chronographis non recte descriptos per aliam lunationem & eclipsim à se cõputatam. Dicit enim quo ad lunationem paschalem primi mensis anni prædicti in libro. 7. secundæ partis. Anno incarnationis Domini. 36. currente paschalis mensis oppositio: quam. 15. lunã vocant ſm medium cursum, quo Hebræi vtuntur ad ciuitatẽ sanctam Hierusalem fuit in nocte sequẽte trigesimam diem Martij, quæ fuit dies veneris. Nam anno. 36. currente fuit nouilunium quintadecima die Martij hora. 17. min. 22. secũd. 21. & eius pleniluniũ fuit die. 30. Martij hora. 11. min. 44. secund. 23. Et quia cyclus solaris fuit. 17. necesse est annum fuis

se bissextilem in literis. A.G. Cum ergo in Romano calendario, è directo diei. 30. Martij signetur litera. E. ideo tunc fuit feria sexta &c. Idem quoq; continget, si veros luminarium motus animaduertere velimus. Fuit nanq; vera coniunctio die. 16. Martij hora. 7. min. 9. in nocte sequente diem veneris. Vera quoq; oppositio fuit die. 30. Martij hora. 5. min. 51. die veneris in occasu Solis. hæc ille. Ex annis quoq; Domini, quos putat à Chronographis non recte descriptos, per aliam lunationem & eclipsim à se computatam suam opinionem roborare nititur. Dicit enim Eusebium & omnes Chronographos in computandis annis Domini errasse: & tamen ipse iacit fundamentum suę opinionis super quodam dicto Eusebij Chronographi. Id autem dictum Eusebij tale est, cum describit mortem Augusti. Defectio Solis facta ē: & Augustus. 76. ætatis suæ anno Athellę in Cāpania moritur. Inquisiuit autem dominus Paulus quo anno Domini prædicta eclipsis fuerit: & inuenit eā anno Domini. 17 in quo annotatur secundus annus Tiberij Cæsaris: & cum crederet eam factam esse sex mensibus ante mortem Augusti: ideo dixit Chronographos in duobus annis errasse. De prædicta autem eclipsi sic scribit in sua Paulina libro. 13. secundę partis. Anno Domini Saluatoris iuxta cōsuetam supputationem decimoseptimo: maximam Solis eclipsim factam inuenimus, in qua totus Sol Romæ & in pluribus Italiæ regionibus visus fuit obscurari die Februarij decima quinta, hora ferè meridiana in. 26. gradu Aquarij Sole domum regiam possidente. Cumq; Sol ad oppositum loci eclipsati peruenisset, videlicet ad. 26. gradum Leonis eodem die expirauit Augustus Suetonio Tranquillo authore. 14. calendas Septembris: qui est dies. 19. mensis sextilis: qui nunc Augustus nuncupatur. hæc ille. Et vt opinionem suam magis roboraret, in libro decimo secundæ partis dicit sibi fuisse oraculo desuper ostensum Chronographos in computandis annis Domini errasse in duobus annis. Hæ sunt rationes quibus opinionem suam defendere conatur. Quæ quidem rationes facillime soluuntur & improbantur, si diligenter inspiciantur & examinentur.

Solutio rationum deficientium. *Cap. 11.*

A Rimo ergo quantum ad lunationem primi mensis in anno Domini. 36. dicimus dominum Paulum in ipsius cōputatione defecisse, eo q̄ discordet à computatione cycli lunaris Iulij Cæsaris: cuius cyclo probatur eo anno lunā

15.primi mẽsis fuisse. 31.Martij die in sabbato. Nam si annis Domini. 36.addas annos. 45.qui sunt anni inter correctionem calendarij & natiuitatem Christi: consurgent anni. 81. Quos si partiaris in. 19.reperies numerum decẽnouennale Iulij quater vicibus reuolutum:& remanebũt tibi. 5.pro aureo numero anni Domini. 36 Inquire calendarium Iulij Cęsaris superius descriptum in hypothesi quinta. Et reperies aureum numerum. 5.signatũ è directo diei. 17 Martij. Sed quoniam ille annus fuit bissextilis:& Februario additus est vnus dies:ideo pręcedẽti scilicet. 16.die Martij fuit luna prima. Ergo per regulam datam superius de inuentione lunę. 15.ab ipsa coniunctione in hypothesi quinta, eodem mense luna. 15.fuit die 31.Martij die sabbati. Idem reperies, si computaueris eandem lunationem per cyclum lunarem Hebræorum. Vnde satis miramur ꝙ cum dñs Paulus cæteras lunationes maxima cum diligẽtia computauerit: in ista tamen ex non recta consyderatione defecerit. Et quidem ex eius verbis potest cognosci defectus illius. Nam dicit expresse ipsam lunam. 15. fuisse nocte sequente trigesimam diem Martij. Ergo fuit die. 31.eiusdem mensis ẜm Hebræos: qui computãt dies ab occasu Solis. Vnde coniunctio eiusdem lunationis fuit die. 16. Martij non solum iuxta cyclum Iulij, sed etiam Hebræorum: non die. 15.vt ponit dominus Paulus. Qui anticipauit per vnum diem in hac lunatione, vt suam opinionem tueretur. Veruntamen coniunctionem recte posuit die. 16.Martij. Et licet sic errauerit in septimo libro secundæ partis: tamen in octauo libro secundæ partis cap. 4.ipse probat, iuxta doctrinam Gamalielis Hebræi, Iudęorum pascha tunc celebratum fuisse die. 31. Martij. Vbi adiungit & dicit. Et quoniam oppositio luminarium mẽsis Nisan ad Romanum calendarium reducta facta fuit in nocte sequẽte trigesimam diem Martij, quæ fuit dies veneris: sequitur de necessitate, phase Iudæorum trigesimaprima Martij die sabbati celebratũ fuisse. hæc ille. Ex quibus verbis ipse detegit suum errorem in libro septimo descriptum. Adhuc etiam dicimus ꝙ si luna. 15.fuisset die. 30.Martij post decimamoctauam horam Hebræorum more, vt dicit Paulus Burgensis, & cõfirmat dominus Paulus Forosemproñ. pertinuisset ad diem sequentem. s. 31. multo magis ex quo luna. 15.prædicta facta est in nocte sequente trigesimã diem Martij. Cum ergo illo anno luna. 15.primi mensis fuerit vere & ẜm vsum Hebraicum die. 31.Martij die sabbati, patet ꝙ illa oppositio luminarium non est conueniens passioni Christi, qui passus est feria sexta non sabbato. Quantum

vero ad eclipsim anni Domini. 17. in mẽse Februario: dicimus eum recte ipsam computasse: quia vere fuit anno Christi. 17. & tunc currebat annus. 4. propè medium Olympiadis. 198. & ab vrbe condita erat annus. 768. propè finem: sed ipsum errasse dicimus quãtum ad hoc, ꝙ hanc eclipsim ipse dicit esse factam anno vltimo Cæsaris Augusti, cum fuerit anno secundo Tiberij Cæsaris, videlicet secundo anno post Augusti mortem. Quod ex eius verbis recta ratione prolatis probare possumus: & per computationem Astronomicã: & per annos Imperatorum: & per annos Olympiadum, & vrbis cõditæ. Ipse enim dominus Paulus ex Astronomica supputatione: & similiter Ioannes Stofflerinus probauerunt Iuliũ Cæsarem emẽdasse calendarium anno. 45. ante Christi natiuitatem iuxta descriptionem Chronographorum vsu habitam. Probauit etiam idem dominus Paulus prædictam eclipsim fuisse anno Christi. 17. ẜm eandem computationem. Si autem annis. 45. ante Christi natiuitatem addas annos. 17. post eius ortum: consurget numerus annorum. 62. Ergo à correctione calendarij ad prædictum annum Domini, quo ipsa eclipsis accidit, enumerãtur anni. 62. Videamus modo annos vitæ Augusti. Ipse enim Augustus authore Suetonio: quẽ dominus Paulus sequitur obijt anno. 76. ætatis suæ. Et in morte Iulij Cæsaris: Octauianus agebat annum. 18. Occisus est autem Cæsar anno secundo à correctione calendarij. Ergo anno correctionis eiusdem Octauianus agebat annum. 17. & iam de ipso anno trãsegerat tres menses scilicet quantum est à die. 23. Septembris, quãdo natus est ad calendas Ianuarij, quando correctio calendarij cœpta est: & ante correctionem calendarij trãsierant. 16. anni vitæ Octauiani. Addamus ergo. 16. annos vitæ Octauiani ante correctionem calendarij annis. 62. qui fuerunt ab ipsa correctione ad prædictam eclipsim factam anno Domini. 17. & cõsurget numerus annorum. 78. Ergo sequeretur, ꝙ si Augustus obijsset post ipsam eclipsim, vixisset, ãnos 78. quod est falsum, quia ipse vixit annos tãtummodo. 76. vt Suetonius, Eusebius & ipse dominus Paulus affirmant. Ergo Augustus obijt biennio ante ipsam eclipsim: & tunc erat annus. 2. Tiberij, vt recte supputant Chronographi. Non ergo ipsi Chronographi anticipauerunt annos Domini per duos annos: sed ipse dominus Paulus duobus annis postergauit eos contra ea, quæ ipse prius recte dixerat. Cum ergo ipsa eclipsis fuerit per duos ãnos post Augusti obitum: non poterat eius mortem designare, vt falsò cõputat dominus Paulus: qui dicit ante ipsius mortẽ eam accidisse. Et sic vt defendat

& saluet vnum dictum parui momenti Eusebij ante mortem Augusti describentis ipsam eclipsim: destruit omnem cōputationem annorum Domini magni ponderis: nō solum ipsius Eusebij: sed etiam omnium aliorum Chronographorum contra rectam rōnem. Inordinate enim ageret, siquis vt saluaret in horto arborem sterilem: incideret omnes alias fructiferas. Secundum aūt rectā rationem dicēdum est in hoc minimo Eusebium errasse: & in cæteris maximis recte scripsisse: & nullum inde sequitur inconueniens. Is autem error Eusebij ex eo processisse videtur: quoniam eclipsim prodigiosam: quam debuerat annotare post mortem Iulij Cęsaris: descripsit iuxta obitum Augusti, qui ei successit ob temporis vicinitatē. Nam de eclipsi Cæsaris nihil post eius obitum annotauit. De qua tamen loquitur Virgilius primo Georgicorum iuxta finem dicens.

Sol tibi signa dabit &c. & subdit.

Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam:
Cum caput obscura nitidum ferrugine texit:
Impiaq; æternam timuerunt secula noctem.

Et Plutarchus vbi de prodigijs post extinctum Cæsarē meminit, inquit. Solis ṗterea lumē caligine obsessum: totoq; nāq; illius anni spatio pallens globus & sine splendore oriens, imbecillem ac tenuē ex se calorem emittebat &c. Plinius itē lib. 2. c. 3. ait. Fiunt prodigiosi & longiores Solis defectus, qualis occiso dictatore Cæsare, & Antoniano bello totius penè anni pallore continuo. Appianus quoq; libro quarto scribit multa prodigia signaq; perhorrenda Romæ visa esse post Cæsaris cædem. Ex quibus verbis patet illā Solis immutationem fuisse prodigiosam. Suetonius autē nihil scribit de eclipsi post cædem Cæsaris: sed nec etiam describit defectum Solis fuisse ante obitum Augusti. In vita etiam Tiberij de nulla eclipsi meminit: sed hoc tantum insinuat dicens. Expulit Mathematicos Tiberius: sed deprecantibus ac se artem desituros promittentibus veniam dedit. hæc ille. Hoc autem fecisse cōstat, quoniam infortunia, quæ ex eclipsi vel motu cœlestium prædicebant, quandoq; non eueniebant: & propterea eos tanq̄ superstitiosos expellere voluit. Iulius Firmicus Astrologiæ gnaros appellat Mathematicos. Sicut ergo eclipsis post Cæsaris cædem, non protendebat eius mortem: sic etiam eclipsis, quæ fuit post obitum Augusti per duos annos, nō fuit signum obitus eius: nec etiam designauit mortem Tiberij, quamuis acciderit Sole domum regiam possidente: iuxta sententiam domini Pauli: quoniam ipse Tiberius non modo sex menses post ipsam eclipsim

vixit: sed annos plusq viginti. Insuper probare possumus Chronographos non errasse: ex annis Olympiadum & vrbis conditæ: quoniam dominus Paulus non negat annos Olympiadum & vrbis conditæ à Chronographis fuisse recte descriptos: sed annos Domini & Imperatorum affirmat male annotatos ab eis biennij anticipatione. Nam vtitur præcipue testimonio Censorini: qui computat annos Imperatorum Romanorum per annos Olympiadum & vrbis conditæ. Dicit enim ipse dominus Paulus in. 13. libro secundę partis capite. 5. Censorinus tanquam controuersiarum conciliator, & errorum censor, varias ac diuersas annorum & temporum supputationes exponit Hoc authore Censorino, quem ipse pro se citat, ostẽdemus ex annis Olympiadum & vrbis conditæ per eum descriptis Chronographos non errasse in annis duobus: sed recte annos descripsisse. Dicit enim idem Censorinus in libro de die natali, capipite de annis Romanis, vt supra eum citauimus in hypothesi octaua. Hic annus cuius velut index & titulus quidam est Vlpij & Pon-
1014 tiani consulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartus decimus ex diebus duntaxat æstiuis, quibus agon Olympiacus
991 celebratur. A Roma autem condita nongentesimus nonagesimusprimus: & quidem ex Palilibus, vnde vrbis anni numerantur. hæc ille. Sumit ergo Censorinus pro titulo & indice annum consulatus Vlpij & Pontiani, qui est ab Olympiade prima millesimus & quartus decimus: qui est secundus annus Olympiadis 254. Nam anni mille quatuordecim continentur in Olympiadibus. 253. & dimidia Olympiade, quæ est ducentesimaquinquagesimaquarta anno eiusdem secundo. Hic est annus secundum Eusebium & alios Chronographos ab incarnatione Christi ducentesimus quadragesimus, à natiuitate vero eius iuxta vsum ecclesiæ ducentesimus trigesimus nonus. Tunc currebat annus. 991. ab vrbe condita, vt hic dicit Cẽsorinus, hoc est ab anno quarto sextæ Olympiadis ex Palilibus id est ex die. 20. Aprilis, quãdo Roma cœpit ędificari. Si ergo retrocedamus ab hoc anno ad cædem Cæsaris, reperiemus eam factam esse anno. 44. ante Christi natiuitatem: qui erat quartus annus Olympiadis. 183. & annus ab vrbe condita. 709. vt supra patet in tabula temporum: Et reperiemus Christum natũ anno quarto Olympiadis. 194. qui erat annus conditę vrbis. 752 & annus. 42. ferè completus Augusti, à primo eius consulatu vel triumuiratu. Inueniemus etiam eclipsim illam, de qua diximus, fuisse anno Domini. 17. & anno secũdo Tiberij: qui erat annus. 4. Olym

piadis. 198. & annus ab vrbe condita. 768. Cognoſcemus & Chriſtum paſſum eſſe anno quarto Olympiadis. 202. qui erat annus vrbis cõditæ. 784. propè finem: & annus. 18. Tiberij Cæſaris, vt prædicta tabula continetur. Non eſt mirum ſi dominus Paulus in hac computatione defecerit: quoniam vſus eſt libro Cenſorini impreſſo mendoſo in quibuſdam numeris in eo quod ſequitur in verbis eius. Nam cum computaſſet annos à prima Olympiade & ab vrbe condita ſumens pro titulo & indice annum conſulatus Vlpij & Pontiani: eoſdem computat per annos Iulianos & Auguſtios dicens, vt habetur in textu impreſſo, quem adducit dominus Paulus. Eorũ vero annorum, quibus Iulianis nomen eſt, ducenteſimus octuageſimustertius: ſed ex die calendarum Ianuarij: vnde Iulius Cæſar anni à ſe conſtituti fecit principium. Ad eorum qui vocantur anni Auguſtorum ducenteſimus ſexageſimusquintus: perinde à calendis Ianuarijs: quamuis & ante diem ſextum decimum calendas Februarij Imperator Cæſar, ſententia Munacij L. Planci à ſenatu cęteriſq; ciuibus Auguſtus eſt appellatus. Sed Aegyptij quòd biennio ante in poteſtatem ditionemq; populi Romani venerint, hunc Auguſtorum annum vocant ducenteſimum ſexageſimumſeptimum. hæc ibidem. In textu vero manu ſcripto & emendato, vbi textus impreſſus habet annum Auguſtanum ducenteſimum ſexageſimumquintum, ſcriptum reperiemus annum ducẽteſimum ſexageſimumſeptimum, & vbi in textu impreſſo habetur annus ducenteſimus ſexageſimusſeptimus ſm̃ Aegyptios: in textu manu ſcripto emendato ſcriptum eſt annus. 369. Mẽdoſitatem textus impreſſi, quę ſecutus eſt dominus Paulus, hac ratione per veram computationem ſic oſtẽdimus. Manifeſtum eſt ex probatione dñi Pauli epi & Ioannis Stoffle rini Iulium emendaſſe calẽdarium anno. 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta conſuetam annoꝝ Domini cõputationem p Chronographos deſcriptam. Si ergo addas p̃dictos annos. 45. annis dñi. 239 quo anno Cenſorinus ſumit titulum & indicem ſuæ cõputationis: cõſurget numerus annoꝝ. 284. Ergo ab anno correctionis calendarij vſq; ad p̃dictum annũ Dñi. 239. fuerũt anni. 284. Cẽſorinus vero dicit eum annũ eſſe. 283. Ideo ipſe Cẽſorinus nõ incipit annos Iulianos ab anno correctionis calendarij: q fuit. 45. annus añ Chriſti natiuitatem: ſed ab anno ſequenti. ſ. p̃mulgationis calẽdarij: qui fuit annus. 44. anteq̃ Chriſtus naſceretur. Idem annus promulgationis fuit annus necis Cæſaris: qui fuit interfectus anno ſecundo à correctione calendarij inchoato per duos menſes & dimidium:

z83 z65 z67

quia fuit occisus die. 15. Martij. Ergo Censorinus accepit annos Iulianos à præcedentibus calendis Ianuarij necis ipsius, qui fuit annus publicationis & promulgationis calendarij, vt dictum est. A nece autem Cæsaris incipiendo à præcedentibus calendis Ianuarij vsq; ad monarchiam Octauiani fuerunt anni. 16. videlicet duo anni interregni: duodecim anni triumuiratus vsq; ad subiugatã Aegyptum: & duo anni vsq; ad eius monarchiam; qui simul fiunt anni 16. Si autem ab annis Iulianis. 283. subtrahas annos. 16. erit annus prædictus Augustanus. 267. vt scribitur in libris emendatis manu scriptis. Si vero subtrahas ab eis annos. 14. q̃a biénio antea fuit subiugata Aegyptus: erit annus iuxta Aegyptios. 269. vt scriptum est in emendato codice. Cum ergo dominus Paulus deceptus esset mendoso codice impresso, & non consyderasset veram computationem à se factam iuxta consuetam annorum Domini supputationem de emendatione calendarij per Iulium Cæsarem anno. 45. ante Christi ortum: non est mirum ipsum in hoc errasse. Dicimus ergo q̃ licet Eusebius in aliquo defecerit: non tamen per eum facta est deordinatio in annis Domini: nec anticipauit eos per biennium, vt affirmat dominus Paulus: quoniam non accepit annos imperij Augusti à cęde Cæsaris, sed posterius per duos annos. Nam vt concludit dominus Paulus libro. 13. secundæ partis: oraculo. 13. Eusebius incepit primum annum imperij Augusti à primo eius consulatu, vel ab initio triumuiratus. Et ideo duos annos præcedentes interregni, quos annumerat Iulio: non adiecit Augusto, vt alibi falsò putauit dominus Paulus sibiipsi cõtraria scribens. Itaq; ab inchoato anno imperij Octauiani à primo eius consulatu cõuenienti supputatione Christus natus est anno Cęsaris Augusti. 42. qui tamen erat. 44. a nece Cæsaris ſm cõputationem Cornelij Taciti. Et mortuus est anno imperij Tiberij. 18. anno quarto Olympiadis. 202. Non ergo Eusebius cum alijs Chronographis errauit in annis Domini, nec biennio anticipauit eos. Sed ipse dominus Paulus plurimum errauit in postergatione annorum Domini: quoniam deordinat & confundit annos Christi extrahens ipsos ab annis conuenientibus Olympiadum & vrbis conditæ recte computatis. Nam ex eo q̃ dicit passionem Domini fuisse eo anno, quo nos ponimus annũ Christi. 36. sequitur q̃ tunc fuerit annus. 3. Olympiadis. 203. & tunc non fuisset illa mirabilis & supernaturalis eclipsis passionis Christi: quam etiam ethnici narrant fuisse anno quarto Olympiadis. 202. Ex eius etiam opinione sequitur deordinatio annorum

hebdomadum Danielis:de quibus nõ est modo dicendum, quoniã de ipsis alibi scripsimus. Sequeretur etiam deordinatio in enumeratione annorũ Domini iuxta vsum ecclesiæ: & q, plus est, sequeretur Christum passum esse in sabbato contra doctrinam euangelicam, vt probatum est. Plura etiam alia inconuenientia ex sua positione sequerentur, quæ breuitatis causa præterimus. Dum ergo ipse putauit per suam nouam adinuentionem enodasse difficultatem de die passionis Domini: magis ac magis eam nodis fortioribus íuoluit.

D Cum autem cognosceret dominus Paulus suas rationes & cõputationes non esse sufficientes ad probandum suam opinionem: conuertit se ad somnium vel imaginariam visionem, dum affirmat sibi desuper oraculo demonstratũ omnes Chronographos in annis Domini in duobus annis errasse. Si hoc fuisset diuinum oraculum & reuelatio prophetica: vtiq; adhibenda ei esset fides. Sed authore Paulo apostolo non omni spiritui credendum est: sed probãdi sunt ipsi spiritus vtrum ex Deo sint. Quod autem eius oraculum non fuerit diuina reuelatione factum: sed potius humana adinuẽtione confictũ: vltra id quod continet intolerabilem errorem contra euangelicam veritatem, etiam hac ratione probari potest: quoniam reuelatio diuina menti prophetæ veritatem certam, non dubiam opinionẽ insinuat. Hoc autem eius oraculum non fecit eum certũ: sed sub dubietate & opinione reliquit: cum opinio non habeat certitudinem: sed adhæreat vni parti oppositorum cum formidine alterius: vt ex eius verbis post libri sui finem in totius operis peroratione sua manifeste probari potest. Dicit enim ibidem. Hortor etiam lectorem: quin immo rogatum eum velim: vt hæc scripta mea solita protestatione accipiat, non tanq̃ propositiones aut conclusiones, q̃a nihil asserere vel affirmare intendo: sed tanq̃ quæstiones & problemata, & quasi libamenta quædam, quibus ingenui animi ad inuẽtionem diei passionis Christi, stimulo veritatis indagandæ, incitari, prouocari, & instigari possint. Vt enim diuus inquit Hieronymus, non è diffinito asserimus quæcunq; scribimus: sed ea lectoris arbitrio derelinquimus: Sic & nos hæc scripsimus, vt præstemus diligentiam perquirẽdi potius q̃ affirmãdi temeritatem. hæc ille. Ex quibus verbis patet, q, non ex reuelatione diuina: sed ex humana adinuentione locutus est, quẽadmodum loquuntur oratores & poetæ: qui varias adinuentiones & similitudines cõfingunt vt facilius persuadeant quod verũ putant humana æstimatione. Vnde & iudicio sapientum ipse dñs Paulus in hoc imitatus est Ciceronem: qui in libro de Rep. apte cõ

fingit somnium Scipionis, vt suis dictis tanq̄ diuino spiritu ꝓlatis maior fides adhibeatur. Quod quidem somnium eleganter Macrobius exponit referens illud potius ad ingenium Tullij aptissime cō fingentis: q̄ ad somnij veritatem. Quis non videat quanto ingenio dominus Paulus libro. 10. secūdæ partis adaptauerit sibi visionem illam amplā: quam confirmare nititur vno & quinquaginta oraculis humanis, etiam ex libris Gentilium à libro. 10. secundæ partis vsq; in finē totius operis? In quibus oraculis plura sunt quæ facile improbari possunt: qm̄ in eis aliqua sunt sibi inuicē aduersantia & cōtraria: alia quæ non plene concludunt rei ꝓpositum: alia quæ falsum cōtinēt: vel errore authorum vel etiam vitio scriptoꝝ: alia quæ potius fundātur in adaptatione humana q̄ in rei veritate. Quæ oīa emendatione indigerēt: sed nos breuitati studentes nunc ea omittimus. Quilibet autem lector ex eis, quæ superius probauimus, poterit in eis cognoscere quę sint emēdatione digna. Gratias tñ agimus domino Paulo, qui suo laborioso opere cui diu insudauit: dedit nobis occasionem indagandi & reperiendi veritatem: non virtute nostri ingenij, sed speciali auxilio Dei: à quo bona cuncta procedunt. Probationes autem nostras in scriptis redegimus non in sigillationem tanti pręsulis: sed amore veritatis, quam summe diligimus, in totius ecclesiæ Christi ædificationem. Et quoniam ipse præsul dominus Paulus amator est veritatis, vt nobis certissimum est: inspecta veritate assensum p̄bebit rationibus ipsam veritatem cōprobantibus: quoniam ipse in totius operis sui peroratione dicit. Si censores mei aliam viam indagandi diem passionis Domini magis idoneam docuerint: nullum mihi cum Chronographis certamen restabit. hæc ille. Cum igitur aliam viam magis probabilem iam ostenderimus: vtiq; cessare debet eius certamen contra Chronographos. Siquis autem melius inuenerit, proferat in lucem: & nos veritati probabiliori cedemus. Ad rem nostram reuertentes concludamus propositum. Cum ergo luna. 15. primi mensis anni Domini. 36. quæ fuit in sabbato non conueniat passioni Christi, quia mortuus est non sabbato, sed feria sexta, & ex tali opinione tot & tanta absurda contra veritatem sequantur: censemus reprobandam esse talem assertionem. Peius errauit Marianus Scotus, qui reduxit passionem Christi ad annum Domini. 12 ponens eius natiuitatem antea: ex qua positione multo plura inconuenientia sequuntur. Quare concludimus Christum vere passum anno vitæ suæ. 33. vti iam ad plenum Deo inspirante probauimus.

Totius vitæ Christi uerum tempus. *Cap.12.*

A DE die mortis Christi iam vberrime diximus. Nunc restat vt breuiter dicamus aliqua de totius vitę illius tempore. Et quoniam satis diximus de ipsius cōceptione & natiuitate quo ad tempus Cæsaris Augusti: ideo aliquid dicendum est, quo ad tēpus Herodis regis: cuius diebus natus est Dominus. Philo hebręus in Breuiario temporū Herodis tempora nobis insinuat. Nā ibidem describit oēs reges & Duces ac Pontifices Hebręorū, & quot annos præfuerint in regimine. Vltimū.n.dicit præfuisse Hyrcanum annis. 34. Quo capto à Parthis, vt ibi scribit relicta vxore ac filia & eius fratre Aristobolo: mox Herodes iubēte senatu Romano inuitis Hebræis regnum tyrannicum iniit sumpta sibi vxore filia Hyrcani capti à Parthis: Et declarato filio eiusdē Hyrcani Aristobolo Pōtifice, vt Iudæorum animos ad se inclinaret. Sustulit autem ex filia Hyrcani sibi vxore filios duos. Sed cū anno. 26. tyrannici regni sui, Herodes reuersum socerum Hyrcanum aduerteret more prisco regis salutari ad Hebręis: illum sibi socerum, socrūq; atq; filiam sibi vxorem: & duos ex ea suceptos liberos & Aristobolum interemit: biennioq; post Hebręos multis calamitatibus afflixit. Anno vero. 30. principatus sui tyrannici, Zanedrim ex domo Dauid deleuit: & Annaleum quēdam atq; Zanedrim ex Proselitis suffecit: qui nimium in lege videbātur eruditi. Tum & Salomen sororem suam & virum eius de tribu Iuda: itemq; proprium filium, quem ex vxore eiusdem tribus susceperat, interfecit: q dicerctur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tandem Hebræi: vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt iurantes in fide ipsius ac posterorū se se permansuros. Regnauit hic primus Herodes Ascalonita tyrannico principatu annis trigintauno: & legitimo sex. Hæc Philo Hebręus ad verbum. Hic igitur primus Herodes alienigena tyrannico simul & legitimo principatu regnauit annos. 37. vt etiam Eusebius & cæteri omnes communiter attestantur. Primus autem annus regni sui tyrannici ab Eusebio annotatur simul cum anno. 11. Octauiani Augusti: & annus. 32. qui fuit primus ānus eius legitimi principatus, ab eodem annotatur cum anno quadragesimosecūdo Cæsaris Augusti, quando conceptus & natus est Christus. Dum autē regnaret tyrannico regno: nondum ablatum erat regnum à Iudæis: sed statim eo tempore quo ipsi Hebræi fessi vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posterorum se se permansuros. Et tunc ablato regno à Iudęis adimpleta est prophetia.

Iacob dicentis Geñ.49. Non auferetur ſceptrum de Iuda & dux de femore eius, donec veniat qui mittēdus eſt. Nam ſtatim ablato Hebręorum regno, conceptus & natus eſt Chriſtus in diebus Herodis Regis anno ſcilicet primo ſui legitimi principatus. Et quoniam anno, quo cōceptus eſt, fuit litera dominicalis. B. vt ſuperius cōputauimus: patet ipſum conceptum eſſe feria. 6. qm̃ die. 25. Martij quādo cōceptus eſt, aſſignetur in calēdario Romano litera. G. quę eſt ſexta à litera. B. quæ tunc fuit dominicalis. Patet etiam ipſum natum eſſe die dominica: qm̃ die. 25. ſequentis Decembris, qñ natus eſt, annotatur litera. B. quæ tunc fuit litera dominicalis. Calendis aũt Ianuarij ſequētibus videlicet octauo die natiuitatis eius mutata eſt litera dñicalis & fuit. A. quæ in calēdario annotat̃ calendis Ianuarij: ideo circũciſus eſt die dominica. Magi aũt obtulerunt ei munera feria. 6 qm̃ in die Epiphaniæ ſignatur litera. F. quæ eſt. 6. ab. A. litera tunc dominicali. Præſentatus eſt aũt in templo quadrageſimo die à ſua natiuitate feria. 5. Nā in die purificationis Marię die. 2. Februarij ſignatur litera. E. quæ tunc fuit feria. 5. Annus aũt cōceptionis & natiuitatis Chriſti nō fuit à correctione calendarij. 46. vt in ſua tabula literarum dñicalium dominus Paulus annotat addens contra rationem in principio tabulæ vnā literam. ſ. C. vt ſupra diximus: ſed fuit annus. 45. vt nos annotauimus ratione ſupius dicta. Quapropter eo anno, quo conceptus eſt Dominus nouilunium primi menſis fuit die. 25. Martij: quo die cōceptus eſt Chriſtus, ſcilicet in ipſa Neomenia. Nam anno. 45. à correctione calendarij fuit cyclus lunaris Cæſaris. 7. qui numerus annotatur in calendario Iuliano die 25. Martij. Conuenientiſſime autem Chriſtus cōceptus eſt in ventre materno die coniunctionis Lunæ cum Sole: quoniam Chriſtus verus iuſtitiæ Sol, tunc Lunæ hoc eſt Mariæ virgini genitrici eius coniunctus eſt per carnis aſſumptionem. Sed quoniã dominus Paulus annotat Chriſti conceptionem anno. 46. à correctione calendarij contra rationem & contra ſeipſum, quia recte prius à correctione ad Chriſtum quadragintaquinq; annos cōputauerat: ideo etiã errauit in annotatione ipſius lunationis. Nam in ſeptimo libro ſecundæ partis dicit anno incarnationis dominicæ interluniũ primi menſis ſecundũ medium motum fuiſſe die. 12. Martij cōpleta cum horis. 23. min. 28. ſecund. 20. Sed hęc lunatio fuit anno primo natiuitatis Chriſti hoc eſt poſt eius natiuitatē: cuius interluniũ iuxta cyclum Cæſaris fuit die. 14. Martij cum è directo eius aſſignetur in calendario Iuliano cyclus lunaris. 8. In menſe autem Decembri,

quādo natus est Dominus, iuxta cyclum Cæsaris interlunium fuit die. 15. eiusdem mensis: vbi signatur cyclus Cæsaris. 7. Ergo Dominus natus est luna decima eiusdem mensis videlicet die. 25. octauo scilicet calendas Ianuarij. Sed iuxta computationem domini Pauli tunc fuisset luna. 11. quoniam anticipat lunationes per vnum diē: eo ꝙ putauerit ante Christi incarnationem fuisse bissextum: non tamen fuit, vt superius probatum est: ideo non erat necesse anticipare lunationes per vnum diem. Inter duos autem terminos vitæ Christi hoc est inter natiuitatem eius & mortem, solus euāgelista Lucas duo tantum tempora eius describit, scilicet annum duodecimum, quando remansit in templo: & annum trigesimum quando baptizatus est. Christus cum parentibus ascēdit in templum in die festo paschę cum esset annoꝝ. 12. hoc est dum ageret annum duodecimū, vt exponit Glossa & Ambrosius. Non enim compleuerat annū duodecimum, quia sic ageret annum tertiumdecimum: sed iam transierant de anno duodecimo tres menses: quia pascha fiebat iuxta æquinoctium vernale: & Christus natus fuerat iuxta solstitium hyemale præcedens. Ille annus fuit bissextilis, in literis. G. B. & luna. 15. primi mensis, in qua celebratur pascha Iudæorum, fuit die. 26. Martij die sabbati, vt patet per cyclum lunarem Cęsaris: qui illo anno fuit 19. & annotatur è directo diei. 13. Sed ꝓpter bissextum interluniū fuit die præcedenti, scilicet. 12. in sabbato. Baptismus Christi fuit transacto eius anno. 29. & inchoato trigesimo, die. 6. Ianuarij. Sic enim dicitur Lucæ. 3. Anno. 15. imperij Tiberij Cęsaris: ipse Iesus quando baptizatus est, erat incipiens quasi annorum. 30. Prædicauit autem Saluator mūdi tribus annis, vt testatur martyr Ignatius in epistola ad Trallianos prima. Eusebius etiam in libro de temporibus idem affirmat. Post baptismum autem eius: & postq̄ fuerat in deserto. 40. diebus, inde prædicare cœpit. Et si diligenter computauerimus à baptismo Christi, hoc est ab. 8. idus Ianuarij ad eius passionē, quæ fuit. 3. nonas Aprilis: reperiemus intercessisse tres annos, & ferè totidem menses. Cum enim Christus, vt in superioribus probatum est, passus sit anno. 4. Olympiadis. 202. eodem anno in dimidia parte & paulo plus elapso. Et anno Tiberij. 18. de quo iam transierant septem menses cum dimidio: si retrocedamus per tres annos & totidem menses: reperiemus Christum baptizatum anno primo Olympiadis. 202. inchoato per tres menses & paulo amplius. Eratq; tunc annus Tiberij. 15. inchoatus per quatuor menses & dimidium. Cum igitur Dominus, vt probatū est, passus sit anno. 33.

vitæ ſuæ inchoato per tres mẽſes:manifeſtum eſt ꝙ qñ baptiſmum accepit,impleuerat. 29 .annũ:& inceperat trigeſimũ per dies. 13.ſ. quãtum eſt à die. 25 .Decẽbris qñ natus eſt:ad diem. 6. Ianuarij qñ baptiſmum ſuſcepit.Hoc aũt recte confirmat dñs Paulus libro. 4.ſecundæ partis dicens.Quòd anno trigeſimo incipiente Chriſtus baptizatus eſt Lucas euangeliſta inſinuare videtur ſcribẽs Ieſum dum baptizaretur extitiſſe quaſi annoꝝ. 30.volens ſignificare eum tunc incepiſſe annum trigeſimum:cuius verba hęc ſunt.Et ipſe Ieſus erat incipiens quaſi annorum. 30.Neq; hæc dictio quaſi hoc loco ſignificat idem quod ferè,vt arbitratus eſt magiſter Petrus de Riuo : ſed ſignificat idem quod tanq̃.In Græco nãq; habetur ὡσεὶ quod ſignificat tanq̃. Neq; hæc dictio quaſi conſtrui aut referri debet ad hanc dictionem incipiens. Non enim eſſet oratio congrua , ꝙ Ieſus erat quaſi incipiẽs annorum. 30.ſed referri debet ad ea,quæ ſubduntur, ſcilicet. 30.annoꝝ,vt ſenſus ſit. Ieſus cum baptizaretur, erat quaſi, hoc eſt tanquã annorum. 30.incipiẽs quidem annum trigeſimum. Quæ omnia in Græco ſignificantius exprimuntur : vbi ſic legitur. καὶ αὐτὸς ἦν ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὢν hoc eſt. Et ipſe Ieſus erat tanquam annorum triginta incipiens quidem.Conſtat nanq; tralationem noſtram è Græco eſſe traductam. Idem ſenſit Hieronymus ſuper Ezechielem.c. 1.ſic inquiens.Illud quoq; intelligendũ eſt ꝙ in trigeſimo ætatis ſuæ anno Dominus ad baptiſmum venerit. Idem ſentit Apollinaris.Idem & Beda in cõmentarijs Lucæ: & Petrus Cõmeſtor in ſcholaſtica hiſtoria. Hæc dominus Paulus ibidẽ. Martyr & Ignatius in epiſtola ad Trallianos prima dicit. Triginta annos agens Dominus baptizatus eſt.Non enim dicit triginta annis peractis:ſed. 30.annos agẽs qm̃ actu agebat trigeſimum annũ Neq; ab hoc diſſentit Eraſmus in annotationibus in Lucã iuxta aliquos textus.Ioannes aũt Chryſoſtomus & Albertus Magnus, quia tenent Chriſtum paſſum anno. 34.vitæ ſuæ currẽte,coguntur dicere Chriſtum baptizatum anno. 30.completo : & inchoato. 31.per 13.dies.Sd qm̃ iam probauimus Chriſtum nõ fuiſſe paſſum anno 34.eo ꝙ luna. 15.primi menſis tunc fuerit die martis non die veneris:ideo reprobandam dicimus hãc opinionem de tempore baptiſmi Chriſti,vtpote contra euangelicam veritatem:& dicimus Chri-
D ſtum baptizatum inchoato anno. 30.vt probatum eſt. Quia ergo Chriſtus poſt ſuperatas tentationes in deſerto:deinceps publice prædicauit annis tribus : in quibus iuxta euangelium fit mentio de paſcha Iudæorum qñ prædicabat Dominus in templo in ciuitate Hie

rusalem: ideo horum annorum paschalia tempora describenda censemus. Iuxta cõputationem dñi Pauli in.7.libro secũdæ partis anno Domini trigesimo, paschalis mensis oppositio quam quintamdecimam lunã vocant ſm medium cursum, quo Hebræi vtũtur ad ciuitatẽ sanctam Hierusalẽ fuit sexta Aprilis die Iouis hora.5.min.24. secund.37.Et qm̃ cyclus solaris fuit.11.cõsequens est annum fuisse cõmunem:& literam dominicalem fuisse.A.quare Christus feria.6. baptizatus est. Anno vero Domini.31.luna.15.paschalis mensis fuit diem.26.Martij & litera dominicalis.G.quæ tũc fuit dies lunę. Anno autem Domini.32.luna.15.paschalis mensis fuit die.13. Aprilis die dominica, qm̃ fuit annus bissextilis in literis.F.E.cũ eodem die.13.signetur in calẽdario litera.E.quæ fuit dominicalis. Secundum vero cyclum lunarem Cæsaris omnes prædictæ oppositiones luminarium postergantur per vnum diem. Anno vero Domini 33.luna.15.paschalis mensis fuit die.3.Aprilis feria.6.quia litera dominicalis fuit.D.In qua oppositione simul cõuenit computatio domini Pauli cum cyclo lunari Cæsaris. Anno autem mortis Christi currebat annus.19.Herodis Tetrarchæ.

Obiectio & responsio. *Cap.13.*

A Biecit nobis laicus & ait.Rationes adductæ, licet mihi plurimũ satisfecerint:attamẽ quiescere nequeo, nisi mihi de die passionis Christi, nodũ soluas:qui mihi inexplicabilis esse videt̃.Plures antiqui doctores tam Græci q̃ latini magnæ authoritatis, doctrinæ, ac sanctitatis vitæ viri dixerunt Christum passum esse.8.calendas Aprilis:& in scriptis hoc reliquerunt.Nã Tertullianus hoc scripsit in libro contra Iudæos: Chrysostomus in sermone Ioannis Baptistæ: Augustinus lib.8.de ciuitate Dei c.vltimo:& in.4.libro de Trinitate c.5.Cyrillus quoq; eps̃ Alexandrinus in epistola ad synodum Carthaginensem sic ait.Eodẽ die Christus conceptus est in vtero & mortuus in cruce:dum in sexta feria mortuus est Adam in anima per peccatum in paradiso: eodem die Christus obijt in cruce.hæc ille. Hos antiquos imitati sunt recẽtiores, vt Albertus Magnus, & quidã alij.Cum igitur isti doctores fuerint maximæ authoritatis, nõ videtur eis contradicendum:& cũ fuerint profundissimæ scientiæ, non est eis resistendum tanq̃ si ipsi in hoc errauerint: & cum fuerint perfectissimæ sanctitatis, non est credibile, vt eos Deus in hoc errare permiserit. Tanto etiam robo-

re firmata eſt hæc opinio,& tātum inualuit,vt omnes cōmuniter te neant Chriſtum paſſum die. 25.Martij:& extra menſem Martij penè nullus fatetur Chriſtum paſſum,ita vt omnes dies veneris,menſis Martij in magna ſint veneratione apud omnes Chriſticolas. Ad hoc inq̄ facilis eſt reſponſio ex prædictis. Super omnia enim vincit veritas, vt dicitur. 3. Eſdræ. 3.& ideo omnibus anteponendam eſſe dicimus.Eſt autem Deus verax:omnis autem homo mendax, vt dicitur Ro. 3.Cum ergo prędicti doctores tanq̄ homines dixerint aliquid quod opponitur euāgelicę veritati,vti ſuperius probauimus: ideo,quantum ad hoc ſpectat,eorū ſententia refellenda eſt:& apprehendēda veritas euāgelica. Et licet ipſi fuerint magnę authoritatis apud homines:tamen authoritas diuinæ ſcripturæ omni humanæ authoritati præponitur: & omnis humana authoritas minima eſt comparata diuinæ celſitudini. Dicit enim Auguſtinus. 2.ſup Geñ. ad literam. Maior eſt huius ſcripturæ authoritas q̄ omnis humani ingenij perſpicacitas. Licet etiam ipſi profundam ſciētiam poſſede rint:in quædam tamen falſa ex non ſufficienti cōſyderatione humano,ſenſu,vt moris eſt hominum, inciderūt. Solum hoc authoribus diuinæ ſcripturæ competit,vt in ſuis ſcriptis ab eccleſia comprobatis, nulla falſitas inueniatur. Dicit enim Auguſtinus in epiſtola ad Fortunatum.Neq; quorumlibet diſputationes quāuis catholicorū & laudatorum hominum veluti ſcripturas canonicas habere debemus:vt nobis non liceat ſalua honorificentia quæ illis debetur hominibus,aliquid in eorum ſcriptis improbare atq; reſpuere: ſi forte inuenerimus ꝙ aliter ſenſerint q̄ veritas habet,diuino adiutorio vel ab alijs intellecta vel à nobis.Licet etiam prædicti doctores ſanctitate vitæ præfulſerint:Deus tamē permiſit eos in aliquem errorem incidere:tum ad eorum humilitatem conſeruandam:tum etiam vt diſtinguantur authores diuinæ & canonicę ſcripturæ,qui ſpeciali motu ſpiritus ſancti ſcripſerūt:ab eis, qui licet adiutorio diuino libros ediderint:aliqua tamen in eis humano ſpiritu inſeruerunt.Dicit enī Auguſtinus de ſcriptis ſuis loquens in prologo libri. 3.de Trinita. Noli meis literis quaſi canocis ſcripturis deſeruire:ſed in illis & quæ non credebas,cum inueneris,incunctāter crede:in iſtis autem quod certū habemus niſi certum intellexeris:noli firmum tenere.hæc ille. Cognouit Auguſtinus etiam ſe in multis erraſſe: & ideo librū retractationum cōpoſuit.Et Hieronymus in explanatione ſuper Iſaiam prophetam ca. 19.ſeipſum correxit, cum ait. Melius reor propriū errorem reprehēdere:q̄ dum erubeſco, imperitiam cōfiteri in errore

perſiſtere

persistere. hæc ille. Consyderandum est autem q sacri doctores non nulla scribunt ex leui opinione: quædam vero ex graui assertione. Ex leui quidem opinione, cum non probant quæ dicunt: sed simpliciter referunt quæ vulgo feruntur. Ex graui vero assertione cum efficaciter probant quæ tenẽda proponunt. Chrysostomus ergo & Augustinus & prædicti reliqui doctores locuti sunt de tempore baptismi & passionis Christi ex opinione simplici, vt vulgo ferebat̃: quod patet ex hoc, q non probauerunt dicta sua per computationes congruas. Nam, vt dicit Ioannes Stofflerinus, antiqui doctores postpõnebant scientiam Astronomicam, & vacabãt alijs doctrinis magis vtilibus: quæ eo tempore plurimum erant ecclesiæ dei necessariæ. Vnde Augustinus super psalmum decimum cum proponeret quæstionem de Luna vtrum illuminetur à Sole, relinquit eam ĩdeterminatã tanquam difficilem & parum vtilem, dicẽs ibidem. In istis obscuritatibus magis negociosis q̃ fructuosis exercere animũ, aut non libet, aut non vacat, aut animus ipse non valet. Quia ergo antiqui doctores non vacabant Astronomicæ disciplinæ, quæ tradit motum cœlestium corporum: & ex consequenti ordinem temporum, quia tempus est numerus motus primi mobilis, vt ait Aristoteles: ideo non computabant diligẽter ordinem ipsorum temporum: quare quandoq; errabant. Et quoniam erant viri scientia præstantes ac magnæ authoritatis, eos imitati sunt plures recentiores authores absq; alia supputationis consyderatione: ideo non est mirum, si etiã ipsi in eundem errorem inciderunt. Nam qui sequitur errantem, necesse est vt etiam ipse in errorem cadat. Inter antiquos autem doctores Tertullianus, Iulius, Africanus, & Lactantius Firmianus cæteris grauius errauerunt: quia ipsi scripserunt Christum passum anno. 15. Tiberij Cæsaris, cum s̃m euangelium Lucæ eo anno Christus fuerit baptizatus: & cum prædicauerit inde tribus annis: impossibile est, vt passus fuerit anno Tiberij. 15. sed. 18. vt Eusebius & Eutropius affirmãt. Cyrillus autem, vt vulgo ferebatur, dicit Christũ passum eo die quo & conceptus est, videlicet feria sexta. Quod verũ esse cõprobari potest, si referatur ipsa feria sexta ad diem hebdomadę, non ad diem mensis. Nam sicut feria sexta homo peccauit eo scilicet die quo & conditus est: ita Christus eadem feria sexta cõceptus est: & simili feria sexta passus est: non tamen eodem die mensis: quia cõceptus est feria sexta die. 25. Martij: & passus est feria sexta, die. 3. Aprilis. Sed vulgus ampliauit hoc dictum, vt intelligatur nõ solum de feria hebdomadæ: sed etiam de die mensis: quod est erroneum: &

iuxta hanc ampliationem scripserũt Chrysostomus & Augustinus. Quòd autem vulgo fertur Christum passum in mẽse Martij: ita verum esse potest: ꝙ ipse passus est luna. 15. primi mensis Nisan apud Hebręos: qui primus mensis apud Romanos dicitur Martius iuxta institutionem Romuli: Qui mẽsis est primus à Quintili & Sextili & cæteris: & tunc fuit lunatio mensis Martij. Sed si requiramus quo die mensis passus fuerit iuxta Romanum calendarium à Iulio Cęsare cõstitutum: dicimus ipsum passum esse die. 3. Aprilis: & tunc erat iuxta Hebręos luna & die. 15. mẽsis Nisan: quę erat oppositio luminarium mensis Martij, vt sæpe iam diximus. Euangelistæ vero nihil dicunt de mẽsibus calẽdarij Romani: q̃a tunc ecclesia Christi vtebatur mẽsibus iuxta Hebræos, sicut & Christus vsus est. Sed post Christi resurrectionẽ & ascensionem in cœlum: christiani, qui Romę degebant, paulatim cœperunt vti calendario Romano. Deinde in cõcilio Niceno Romanum calendariũ secuti sunt: & præcipue postea cum Dionysius Romanus Abbas ei ascripsit aureũ numerum: qui adhuc in eodem calẽdario, quo vtimur, annotatur. Laudamus ergo eos qui Martij sextas ferias venerãtur & colunt in honorẽ & memoriam passionis Christi, eo ꝙ ipse passus fuerit feria sexta martialis & vernalis lunationis. Hortamur etiã omnes fideles vt singulas sextas ferias per totum annum in memoriam passionis Christi celebrent, eo ꝙ feria sexta passus fuerit: & sua passione deleuerit peccatum primi hominis quod sexto die à creatione mundi commiserat.

B His dictis protulit laicus codicem, in quo dixit descriptas esse reuelationes cuiusdam religiosi viri, in quibus cõtinebatur Christũ baptizatum fuisse anno. 30. transacto, & passum anno. 34. vitæ suæ currente. Nolui statim ad hæc respondere: sed post aliquos dies perlecto libro, eidem laico præsente sacerdote ita respondi. Legi inquam codicem hunc: & in eo inueni doctrinam nouam non conformẽ doctrinæ catholicorꝫ doctorꝫ. In eo ẽt reperi stili diuersitatẽ ac si à duobus authoribus vno idiota, altero erudito editus esset. Aut ergo primus author libri huius illusione diabolica seductus est: quod tamen affirmare non audeo: aut potius ab alio additione aliqua vitiatus est liber. Tunc ipse sacerdos ait. Publice fertur ipsum librum peruenisse ad manus cuiusdam præsulis eruditi: quem ego ipse noui: & nuper audiui eum Romę defunctum: qui putauit sua doctrina posse emendare, & vberius ac subtilius declarare ipsum librum. Cui superaddidit quædam vera, & nonnulla falsa: quæ tamen putauerat esse vera. At ego eius verbis acquiescens continuo subiunxi. Inter

alia falsa ibi describitur Martem proprio motu cursum suum peragere in sex annis: qui tamen vix duobus annis eum perficit: vt patet per tabulas astronomicas, quæ cõtinent certitudinem experimẽtalem circa motus astrorum. Similiter ibi dicitur cursum Iouis perfici. 13. annis: qui tamen peragitur annis. 12. Plura etiam alia ibi falsa legũtur, quæ facile improbari possunt. Ex nostris etiam probationibus supra inductis patet esse falsum quod ibi scribitur de tẽpore baptismi & passionis Christi. Cum ergo spiritus veritatis semper doceat veritatẽ & nunq̃ à veritate discedat, oportet dicere huiusmodi falsa vel à spiritu malo delata: vel potius ab homine, vt asseris, adiuncta. His declaratis & solutis obiectionibus: laicus cessit affirmãs se penitus conuictum: ac de vero tempore passionis & totius vitæ Christi ad plenum sibi satisfactũ esse dixit. Quare summo Deo gratias agamus q̃ hãc veritatem suo munere nobis manifestare dignatus est ad fidei catholicæ veritatem comprobãdam in communem fidelium vtilitatem: ac Domini Saluatoris gloriam, qui est verus Deus benedictus in secula.

Explicit opusculum de vero die passionis Christi, ac tempore totius vitæ ipsius.

EPITOMA EMENDATIONIS CALENDARII ROMANI *pro pascha rite celebrando per Ioannem Lucidum natione Gallum.*

Prooemium.

POst disputationem de vero die passiõis Christi ac totius vitæ ipsius tempore: mox rogauerunt me quidam veritatis amatores, vt opusculum ederem de reformatione collapsi calendarij pro vera paschæ celebratione. Quorum petitioni primo quidem non acquieui: sed ipsos monui vt legerent primã partem Paulinæ de recta paschæ celebratione, quam edidit dominus Paulus Germanus de Middelburgo episcopus Forosempronienfis: in qua vberrime de huiusmodi re tractat. Insuper cohortatus sum eos, vt præcipue legerent calendarium venerandi sacerdotis domini Ioannis Stofflerini Iustingensis, viri solerti ingenio ac rationis iudicio præditi: nec nõ & in omni penè doctrina eruditissimi. Cum autem ipsi rursus instarent dicentes prolixitatem eorum esse legentibus onerosam: respondi eosdem authores etiam breues tractatus de hac re scripsisse. Nam idem prænominatus episcopus Paulus scripsit epistolam de huiusmodi correctione Leoni decimo Pontifici: & p̃dictus sacerdos Ioãnes propositiones descripsit

ad Lateranense Concilium tempore eiusdem Leonis.x. Et adhuc ex tant propositiones. 13.de eadem correctione collectæ ex multis disceptationibus habitis per dominos ad hoc deputatos in prædicto Concilio: ex quibus ad plenum potest rei veritas inueniri: & vix prædictis aliquid addi potest. Itaq; superfluum esse censui aliud opusculum de hiuiusmodi re scribere. At vnus ex eis ingenio acutissimus obtulit mihi librum sic inquiens. Si legeris codicem hunc, reperies in eo quædam quæ à prædictis descripta nõ sunt: ex quibus cognosces opportunum esse vt breue opusculum etiam tu ipse conficias. Legi librũ cuius author est Albategnius Arabs vir sermone grauis & ingenio solers: qui obseruationes Ptolemęi Astronomi recto examine ponderans: eas in certiorem rei veritatem magna diligẽtia reduxit. Idem Albategnius direxit computationes suas post Ptolemęum annis.743.& ante Alphonsum Regem annis. 350.Nec peruenit eius liber ad Alphonsum, quia nondum ex Arabica lingua in latinam versus fuerat. Postea enim traduxit eum Plato Tiburtinus: nec dum impressioni traditus est liber: & ipsius paucissima exemplaria reperiuntur. Vnum tamen eius exemplar peruenit ad manus Ioannis de monte Regio, vt ex eius Epitomate in Almagestum Ptolemęi perspicuum est. Vtinam librum eundem legissent dominus Paulus episcopus Forosempronieñ. & dominus Ioannes Stoffierinus astronomi peritissimi: ex quo vtiq; certiorem doctrinam astronomicam accepissent. Eum tamen rarissime citant, vel, vt puto, ex auditu aliorum, vel potius ex lectione epitomatis Ioãnis de monte Regio. Quoniam ergo in eodẽ libro reperi quædam præcipua pro emendatione calendarij plurimum necessaria: ideo non solum precibus amicorum, sed etiam eius doctrinæ veritate coactus sum epitoma describere de ipsa emendatione calẽdarij pro recta celebratione paschalis solennitatis: quæ apud Christi fideles eximia & excellens super alias festiuitates esse comprobatur.

De uera anni quantitate ex motu Solis. *Cap.1.*

Emendare collapsum calendarium Romanum & inuenire pascha recte non possumus: nisi prius cognoscamus verã anni quãtitatem ex motu Solis: & eius vernum æquinoctium: ac lunationem verni tẽporis iuxta quam paschæ solennitas per ecclesiam celebrari præcipitur iuxta illud ecclesiastici 43. A luna signum diei festi. Ex his enim duobus magnis luminari-

bus cœli, menſuratur omne tempus in annis, diebus, ac menſibus. Ex motu quippe Solis raptu primi mobilis dies menſuratur: ex motu vero eius proprio metitur annus. Secundum autē Hiparchum & Ptolemęum, annus eſt reuolutio ſolaris motus à primo pūcto ęquinoctij vel ſolſtitij vſq; ad idem punctum: licet aliter dixerit Thebit: qui affirmat annum eſſe reditum Solis ab aliquo puncto ecliptice mobilis in idem: ſiue reuerſionem Solis ab aliqua ſtella fixa ad eandem. vt antiquiores olim dixerant. Difficile eſt autem veram anni quantitatem cognoſcere, vt ait Ioannes de monte Regio in epitomate ſuper Almageſtum Ptolemęi libro tertio propoſitione ſecunda, & propter inſtrumentorum fallaciam: & propter motum trepidationis ſiue acceſſus & receſſus: niſi poſt multorum annorum ſpatium; quantoq; inter duas obſeruationes, maius temporis ſpatium intercedit, tanto veracius hæc anni quantitas reperiri poterit. Recēſeamus modo quatuor authorum opiniones circa hoc: & quam ex eis, probamus veriorem, illam ſectemur. Iulius quippe Cæſar ante
1 Chriſtum annis. 45. Calippum & Alexandrinos imitatus, Romanis inſtituit annum ſolarem conſtare ex diebus. 365. & quarta diei hoc eſt ſex horis. Si autem hæc quantitas anni Iuliani veritatem habuiſſet ita ꝙ hic annus continuiſſet præciſe & expunctim ſex horas vltra dies. 365. nunquam æquinoctia anticipaſſent ſedes ſuas: ſed firmas & perpetuas in calendario ſedes obtinuiſſent: quia quolibet quarto anno dies vnus ex quatuor quadrantibus conflatus per biſſextum præciſe intercalatus, nullam æquinoctiorum euariationem admiſiſſet: quare ratione æquinoctij nullus error in paſchæ celebratione contigiſſet. Sed oppoſitum reperitur quòd quantitas anni Iulij non ad vnguem conuenit cum Solis annua reuolūtione: hoc eſt cum tempore quod Sol à principio Arietis per duodena ſigna tranſiens in id conſumit. Statuit nanq; Cæſar in ſua prima calendarij inſtitutione æquinoctium vernum octauo calendas Aprilis, vt affirmat Columella de agricultura libro duodecimo ca. ſecundo. Idē dicit Plinius, Macrobius, Ioannes Chryſoſtomus, Paulus de Migdelburgio, Ioannes Stofflerinus, & plures alij authores: licet Ouidius in tertio de Faſtis dicat ipſum ſtatuiſſe ſequenti die. Sed vtrunq; verum eſt, quoniam æquinoctium tangit duos dies ex reſeruatione horarum in quartum annum biſſextilem. Anno enim biſſextili tunc erat æquinoctium die. 25. Martij: ſed anno ante biſſextilem æquinoctium tangebat diem. 26. eiuſdem menſis. Tempore autem no-

ſtro, hoc eſt anno Domini. 1525. æquinoctium anticipauit per quindecim dies:& ſedem habet nunc ſexto vel quinto Idus Martij, hoc eſt decima vel vndecima die ipſius Martij. Vnde omnibus palàm eſt quantitatem anni Iuliani excedere & maiorem eſſe vera quãtitate anni quæ ex cœleſti Solis motu integratur.

2 Ptolemęus vero Alexandrinus, qui fuit anno Domini. 132. dictione tertia Almageſti de quantitate anni elicienda, definiuit annum per motum Solis ab æquinoctiali, donec ad eundem redeat:& hunc reperit continere dies. 365. cum quarta vnius, minus trecenteſima parte diei, hoc eſt minutis. 4. ſecundis. 48. Quantitas itaq; anni Ptolemæi complectitur dies. 365. horas quinq; minuta. 55. ſecunda. 12. & minor eſt anno Iuliano min. 4. ſecund. 48. Secundũ hanc Ptolemæi ſupputationem in annis mille quingentis ab emendatione calendarij per Cæſarem, anticipaſſet æquinoctium tantummodo quinq; diebus:& nos videmus nũc iam anticipaſſe diebus quindecim. Hæc ergo anni q̃titas cœleſti quantitati ſolari nõ conuenit.

3 Alphonſus vero Romanorum & Caſtellæ Rex, qui æram ſuam annotauit anno Domini. 1251. anni quantitatem eliciens, aſſerit anni ſolaris quantitatem, continere dies. 365. horas. 5. min. 49. ſecund. 16. & eſt differentia minus à ſex horis in minutis. 10. ſecund. 44. Quæ aggregata per annos. 134. conficiunt ferè diem vnum: hoc eſt horas. 23. min. 58. ſecund. 16. Secundum hanc ſupputationem, prædicta quindecim dierum anticipatio compleretur in

2010 annis duobus millibus decem. Itaq; hæc anni Alphonſini quantitas cœleſti quantitati ſolari non quadrat: quoniam ab anno quadrageſimoquinto ante Chriſti ortum, quando Cæſar ſtatuit æquinoctium vernale die. 25. Martij vſq; ad annum Domini. 1525. in quo nunc ſumus, non interceſſerunt pluſquam anni. 1570. & tamen anticipauit æquinoctium quindecim ferè diebus.

4 Albategni autem in libro de motibus ſtellarum ca. 27. 52. & 53. poſt Ptolemæum. 743. annis, vt ibidem ipſe teſtatur, dixit annum ſolarem continere dies. 365. horas. 5. min. 46. & duas quintas vnius minuti id eſt ſecunda. 24. & eſt differentia minus à ſex horis in cẽteſima ſexta parte diei videlicet in. 13. minutis & tribus quintis vnius minuti, id eſt ſecundis. 36. ita vt vnus dies conſtituatur in. 106. annis. Ergo iuxta hác ſupputationem, æquinoctium anticipat per vnum diem omni anno centeſimo ſexto. Hæc autem anni quantitas cœleſti quantitati ſolari maxime conuenit. Nam ſic æquinoctiũ

quindecim diebus anticipat in annis. 1590. quod probamus impletum tempore nostro. Nam ab anno quadragesimoquinto ante Christi ortum, quando Cæsar statuit æquinoctium die. 25. Martij vsq; ad annum nostrum. 1525. sunt anni. 1570. & hinc ad viginti annos hoc est anno Domini. 1545. quando complebũtur. 1590. anni ab emendato Iuliano calendario, videbimus æquinoctium esse decima die Martij, vt apparet in tabula libri decimi primæ partis Paulinæ. Hac ergo experientia longi temporis patet computationem Albategni esse verissimam: & ideo ipsam ab omnibus tenendam esse censemus. Cognouit Ioannes Stofflerinus annum Alphõsinum non plene conuenire motui solari, vt ipse testatur in suo calẽdario propositione trigesimaoctaua in calce ipsius. Ideoq; ipse dicit iuxta propriam opinionem in annis. 120. fieri anticipationem vnius diei, vt patet ibidem propositione trigesimanona. D. Qui si legisset librum Albategni de motibus stellarum, quem citauimus & legimus, vtiq; secutus esset eius opinionem: quæ ad amussim motui solari respõdet, vti iam probauimus. Quidam vero putant in annis tantummodo centum fieri anticipationem vnius diei: quam hactenus neglectam esse nouimus. De qua centesima neglecta loquitur Dantes in poemate suo paradisi cantu. 27.

De motu lunæ & cyclo eius. *Cap. 2.*

NVnc de motu Lunæ & cyclo eius dicendum est. Motus Lunæ proprius ab vno puncto alicuius signi progrediens & transiens per. 12. signa zodiaci ac perueniẽs ad idem punctum ſm æqualem suum cursum iuxta Alphonsinam supputationem perficitur diebus. 27. horis. 7. min. 44. secund. ferè. 5. Sed ab vna congressione Lunæ cum Sole ad alteram quælibet lunatio iuxta medium motum eius, continet dies. 29. horas. 12. min. 44. secund. 3. tertia. 3. Ad inueniendas has luminarium coniunctiones, Alexandrini statuerunt numerum decẽnouennalem, quem nos aureum numerum dicimus adhuc annotatum in calendarijs nostris. Qui tempore concilij Niceni anno Domini. 323. ostendebat interlunia è directo diei cui obijcitur: sed propter imbecillitatem eius modo lunam quintam ostendit eo quòd in annis. 304. luminarium congressiones anticipant sedes suas per vnum ferè diem. Nam in quolibet cyclo lunari id est in singulis. 19. annis reuolutiones Lunæ anticipant totidem Solis reuolutiones hora prima min.

z8.fecun. 3.ex eo quod. 19.anni lunares cum fuis feptem emboli-fmis tantundem funt breuiores. 19.annis folaribus cum fuis q̃tuor biffextis &. 18.horis. Qui defectus computatus deinde in. 16.cy-clis qui faciunt. 304.annos, afcēdit ferè ad vnam diem naturalem, hoc eft ad horas. z3.min. z8.fecund. 5z. Aliquibus tamen aftro-logis placet huiufmodi anticipationem vnius diei fieri in annis z6z.eo quod in annis. 157z.iam anticipauit per fex dies ab emē-datione calēdarij per Cæfarem. Hinc eft quod aureus numerus non poteft habere firmam & fixam fedem in calendario. Quare ad inue-niendum lunationes recurrendum eft ad tabulas aftronomicas. Sed quoniam hactenus id factum non eft: tam ex anticipatione æqui-noctij: q̃ etiam lunationum: fequitur ꝙ nos celebramus pafcha vlte rius quandoq; per hebdomadam vnam: quandoq; per quatuor, & aliquando per quinq;. & nifi obuietur huic transgreffioni proceffu longioris temporis fiet pafcha æftiuo tempore.

De forma corrigendi æquinoctium uernum. *Cap. 3.*

FOrmam & modum corrigendi calendarium primo quo ad ęquinoctium vernum, quod eft anni principium, nūc oportet oftendere. In concilio Niceno anno Domini 3z3.ftatuerunt patres æquinoctium veris ficut in cœlo inuenerunt, videlicet die. z1.Martij: nunc vero per anticipationem vndecim dierum id effe cognofcimus die. 10.Martij. Ad emenda-tionem autem æquinoctij duplex forma & modus adhiberi poteft. Prima forma eft, vt maneat in fede fua, qua noftro tempore inueni-tur. Secunda, vt reducatur in fuam veterem fedem. Prima igitur for-ma eft, vt fcilicet figatur æquinoctium ad dies decimum & vndeci-mum Martij, quibus hac noftra tempeftate contingit. Verfatur.n. & notatur intra limites duoꝝ horum dierum: quare hi ambo & nō vnus pro fede æquinoctij funt conftituendi. Hanc formā Petrus de Aliaco Camerecēfis Cardinalis in Conftantienfi Synodo Germa-nię obferuandam magnopere fuafit: & Ioanni. z3.fi non papatui ceffiffet vtiq; perfuafiffet. Quæ etiā fermè placet domino Paulo de Middelburgo epō Forofempronī. Eft quidem facilis nullam vulgo perturbationem, offendiculum, aut nouitatem inducens: neq; tabu lis aftronomicis difficultatem quāpiam ingerēs. Sic enim fecerunt fancti patres in cōcilio Niceno æquinoctium ftatuentes, queādmo dum id in cœlo effe nouerunt. Obiectiones autem contra hanc for-

mam & earum ſolutiones breuitatis cauſa omitto:ſed tu eas legere poteris in calendario Ioannis Stofflerini propoſitione. 39. ſub lite/ris.F.G.nec non & in prima parte Paulinæ.Secunda forma figendi æquinoctij fieri poteſt, vt reducatur in ſedem veterem determinatã in concilio Niceno videlicet. 21.die Martij per omiſſionẽ vndecim dierum,quibus ab eo tempore iam anticipauit.Et habet hæc forma plures ſpecies:de quibus tres duntaxat in medium proferemus. Pri/ma eſt,vt de aliquo anni menſe demãtur vndecim dies:ſiue in prin/cipio menſis:ſiue in medio:ſiue in fine.Hæc forma fuit fermè Nico/lai Cuſani Cardinalis: & Hermanni Zoeſtij in concilio Baſilienſi. Obiectiones contra hanc formam & earum ſolutiones lege in calen dario Ioannis Stofflerini propoſitione. 39.I.nec non & in prima parte Paulinæ.Secunda ſpecies huius formæ facilior eſt: nec popu/los turbabit,ſi in vndecim menſibus de quolibet mẽſe ſubtrahatur vnus dies incipiendo à Martio & ſic poſt annum in ſequẽti Martio reductum erit æquinoctium ad Martij. 21.diem. Tertia ſpecies hu/ius formæ eſt vt intermittãtur dies. 11.biſſextiles in annis.44.qui fiant omnes communes, ex quibus conſumerentur illi vndecim di/es ſicut fecit Auguſtus, vt refert Solinus, & Macrobius.Nam cum Iulius Cęſar poſt emendatum à ſe calendariũ iuſſiſſet ſacerdotibus, vt quolibet anno quarto intercalarent vnum diem: illi anno tertio intercalarunt per annos. 36.quo tempore cum debuiſſent intercala ri nouem dies,duodecim intercalati ſunt.Quem errorem deprehẽ/ſum Auguſtus reformauit: iuſſitq; duodecim annos ſine intercala/tione decurrere:vt tres illi dies, qui vltra nouem neceſſarios temere fuerant intercalati,hoc modo poſſent repenſari. Obiectiones cõtra hanc formam & earum ſolutiones reperies in calendario Ioannis Stofflerini propoſitione. 39.in literis.M.N.poſſet etiã reduci æqui/noctium vernale ad diem. 17.Martij per ſubtractionem ſeptem die rum:& ſic nulla eſſet alteratio in literis dominicalibus: & nunquam tunc ſeptuageſima eueniret ante octauam Epiphaniæ. Hanc viam tanquam cõmodiſſimam approbauerũt patres in concilio Baſilien ſi ſtatuentes, vt adueniente anno Domini. 1440.ex mẽſe Octobri ſeptem dies in computatione calendarij ſubtraherẽtur:quod tamen ſeruatum non eſt.Siue ergo ſtatuatur æquinoctium die. 10.ſiue die 17.vel. 21.Martij: ad figendum æquinoctium ſtabile,ne in futurũ accidat eius anticipatio hæc regula ſeruanda eſt per edictum ponti/ficale: vt in omni centeſimoſexto anno iuxta obſeruationes Albate/gni intermittatur vnus dies biſſextilis & fiant octo ſimul anni com/

munes. Sed qm̄ annus. 1 0 6. nō est ad intercalationem idoneus: sed annus. 1 0 4. vel. 1 0 8. ideo intermittatur dies intercalaris vna vice anno. 1 0 4. & altera vice anno. 1 0 8. & sic deinceps alternatim. Sed qm̄ difficile foret populis prædictos numeros mēte retinere: saltem intermittatur dies bissextilis in quolibet anno centesimo, qn̄ Romę celebratur solennis & maximi Iubilei centesimus annus: quod esset memoriale perpetuum omnibus etiam idiotis cōmune. Et sic euitabimus futurum defectum excepta particula sex annorum, quæ in annis. 1 8 0 0. multiplicata redderet vnum diem qui tūc anno. 1 8 0 0. intermittendus non esset. Si tamen verum est, vt quidam asserunt, anticipari æquinoctium vno die præcise in omni anno centesimo: nulla deordinatio futuro tpe accideret per ītermissionem vnius diei in quolibet anno cētesimo: sed stabile ac fixum statueret̄ ęquinoctiū.

De forma corrigendi cyclum lunarem. C p. 4.

Osito igitur æquinoctio vernali in aliquo prædictorum dierum Martij, cognosci potest quæ sit lunatio primi mēsis, quando pascha Domini celebrādum est. Illa enim est lunatio primi mensis, vt Ioannes de monte Regio & alij attestātur, cuius initium aut medium est in ipso æquinoctio verno: vel initium vicinius eidem æquinoctio, siue pręcedat, siue sequatur. Vnde omnis. 1 4. luna, quæ cadit ī ipso die æquinoctij vernalis vel proxime post ipsum æquinoctium ostendit, tunc pascha Iudęorum ſm legem Mosaicam. Sed ne ritum Iadaicum in oībus imitemur: & pascha Domini semper celebremus die dn̄ica, qua Christus à mortuis resurrexit: statutum est in concilio Niceno, deinde in Alexandrino, Antiocheno, Hierosolymitano, & alijs pluribus, vt pascha Domini celebretur à Christi fidelibus die dominica proxima post lunā 1 4. primi mensis. Ad inueniendam igitur ætatem lunæ, in concilio Niceno ascriptus est numerus decēnouennalis Alexandrinus in calēdario Romano. Sed qm̄, vt diximus, lunationes in annis. 3 0 4. vel ſm alios. 2 6 2. anticipant ferè per vnum diem: & iam anticiparunt tpe nostro per quinq; ferè dies ab ipso cōcilio: ideo ille aureus numerus, non ostendit congressiones luminarium sicut ostēdebat eo tempore, quo ascriptus est calendario. Quare ad reformationem huius cycli exigeretur, vt omni anno. 3 0 4. vel ſm alios. 2 6 2. intermitteretur vnus dies bissextilis: vel anterius per vnum diem aureus numerus annotaretur. Sed qm̄ conseruatio æquinoctij prędicta, qua omni cētesimo anno, dies bissextilis omitteretur, impediret istam cycli

conſeruationem:& hæc cycli cõſeruatio illam æquinoctij turbaret, neceſſe eſſet ſingulis annis. 304.vel. 262.iterum cyclum reparare per ſapientes Theologos & Aſtronomos. Vel poſſet fieri tabula ſm aſtronomicam ſupputationẽ per mille annos vel vltra pro ſola. 14. luna paſchali, quæ ſcribatur in principio calendarij. Hanc tabulam digeſſit dominus Paulus in. 12.libro primæ partis ſuæ Paulinæ p annos mille quingentos. Aliam breuiorem deſcripſit Ioannes Stoſflerinus in ſuo calẽdario propoſitione. 39. F e. Seruatis igitur omnibus prædictis documentis, deinceps nullius defectus in paſchali celebratione ſequeretur:& pręcipue ſi oppoſitiones luminarium computarẽtur non ſm medium motum:ſed iuxta verum curſum, vt placet Ioanni Stofflerino: quia tunc rectius paſcha celebraretur. Hoc tamen totum pendet ex arbitrio & approbatione ſummi Pontificis & cõcilij vniuerſalis eccleſiæ:quia quod omnes tangit ab omnibus approbari debet. FINIS.

Series literarum.

✠ A B C D E F G H I K L M N
O P Q R S T V X Y Z AA BB
Omnes ſunt quaterniones, præter BB ternionem.

Venetijs in officina Lucęantonij Iuntę Anno
M.D.XXXVII.menſe Septembri.

SPECIAL 86-B
18801

GETTY CENTER LIBRARY

